

॥ श्री विधिपक्षगच्छार्थराजं पुनः विनाय नमः ॥

॥ श्रीआदिनाथजीनो रास ॥

(कर्ता-अंचलगछालंकार-श्रीदर्शनसागर उपाध्यायजी)

श्री विधिपक्षगच्छार्थराज मुनिमंजुल अग्रेसर मुनिमहाराज श्रीगौतमसागरजीना सदुपदेश

अगाउथी मदद आपनारा सदगृहस्थोना सहाययी कच्छ अंजारवाळा शा. सोमचंद धारसीएं श्री जामनगर

निवासि पंडित शा. हीरालाल हंसराजनी पासे शुद्ध करावी आ ग्रंथ छपावी प्रसिद्ध कर्यो छे.

वीर संवत् २४४९

विक्रम संवत् १९७९ माहा सुद १५

सने १९२३

प्रत ५००

॥ आ रास श्री जामनगर जैन भास्करोदय प्रिन्टिंग प्रेसमां मेनेजर
बीठलजी हीराबाळे प्रसिद्धकर्ताने माटे छाप्यो. ॥

॥ श्री कल्याणसागरस्वरिभ्यो नमः ॥

॥ प्रस्तावना ॥

सुज्ञ वांचकवृंदोने विदित थाय के, श्रीआदीश्वर जगवानना सर्व वृत्तांतने सूचवनारा एवा आ रासनी रचना विक्रम संवत १८२४ मां श्रीअंचलगच्छना आचार्य श्रीउदयसागरजीमहाराजना विद्वान् शिष्य श्रीदर्शनसागरजी नामना उपाध्यायजीए गुजरातमां सुरत शेहेरमां चतुर्मास रही करेली ठे, एम आ रासने अंते आपेली ग्रंथकर्तानी पोतानीज प्रशस्तिपरथी स्पष्ट समजाय ठे. आ रासनी रचना केटलेक अंशे मारवाडी जापाना शब्दोथी मिश्रित थयेली प्राचीन गुजराती जापामां थयेली ठे, अने तेथी आ रासना कर्ता श्रीदर्शनसागरजीनुं मूळ वतन कदाच मारवारुमां होवानुं अनुमान थाय ठे, तथा पाठळथी तेमनो निवास गुजरातमां लांबी मुदतसुधी थयेलो संजवे ठे.

પરંતુ તેમના સંસારીપણાનાં જ્ઞાતિ, નિવાસસ્થાન, માતા, પિતા આદિક સંબંધિ વીજો કંઈં દિતિ-
 હાસ મઠ્ઠી શક્યો નથી, કેમકે જૈન મુનિહં પ્રાયેં કરી પોતાની સંસારીપણાની હકીકત પ્રસિદ્ધ
 કરતા નથી. કર્તાં આ રાસ આગમગચ્છના શ્રીસિંહરતનસૂરિના શિષ્ય શ્રીહેમચંદ્રજીના તથા
 જૈનસંઘના આગ્રહથી રચ્યો છે, એમ તેની પ્રશસ્તિમાં જણાવ્યું છે. આ ગ્રંથનું પ્રમાણ સર્વ મઠ્ઠી
 ૫૧૩૭ શ્લોકોનું છે, તથા કર્તાં શ્રીહેમચંદ્રાચાર્યકૃત આદિનાથચરિત્ર, શ્રીવિનયચંદ્રાચાર્યકૃત
 આદિનાથચરિત્ર, શ્રીધનેશ્વરસૂરિકૃત શત્રુંજયમાહાત્મ્ય, તથા શ્રીજયશેખરસૂરિકૃત શ્રીઉપદેશ-
 ચિંતામણિની ટીકા, એમ સર્વ મઠ્ઠી ચાર પ્રાચીન ગ્રંથોને અનુસારે આ રાસની રચના કરી છે,
 એમ પણ કર્તાં પોતેજ જણાવેલું છે. એકંદરે આ ગ્રંથની રચના જ્ઞવ્ય જનોને ઘણો ઉપકાર કરનારી
 છે, તથા કર્તાની કુદરતનું રસમય અને અલંકારિક વર્ણન કરવાની વિદ્વત્તાભરેલી શક્તિને સૂચવ-
 નારી છે. આ ગ્રંથ છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં કઠ્ઠ વગમીયા નિવાસી શેઠ હીરજી રાયસીં તેમજ વીજા
 ઘણા શ્રદ્ધાલુ શ્રાવક શ્રાવિકાર્ણ એ આર્થિક સહાય આપેલી છે. અને તે સહાય માટે હાલમાં વિચ-

रता श्रीमदंचलगच्छीय क्रियोद्धारक संवेगी त्यागी वैराग्यवंत मुनिमहाराज श्रीगौतमसागरजी महाराज, तथा तेमना शिष्य श्रीनीतिसागरजी महाराजना शिष्य श्रीधर्मसागरजी महाराजे भव्य श्रावक श्राविकावर्तने उपदेश आपी, प्रयास करी जनसमुदायपर घणोज उपकार करेलो ठे, तथा मुंचइ निवासी कच्छ अंजारवाळा शेठ सोमचंद धारसीए उपावी प्रसिद्ध कर्चो ठे, माटे व्रव्यजनो आ ग्रंथ वांची समजी पोताना आत्मानुं सार्थक करशे, एज विनंति.

जामनगर.

ढी. पंडित श्रावक हीरालाल हंसराज

(जामनगरवाळा)

सां. १९७९ना माहा शुद १५

ढालनो आंक.

विषय.

१४	ऋषिदत्ताना संकटनुं वर्णन...	पातुं.
१५	ऋषिदत्ताना रूपपरावर्तनुं वर्णन...	२९
१६	कनककुमारनो विलाप विगेरे...	३२
१७	रुक्मिणीनो अहंकार ऋषिदत्तानो मेलाप विगेरे...	३५
१८	सुलसाना हालवेहाल, तथा ऋषिदत्तानी उदारता विगेरे...	३७
१९	यशोजघ्रसूरिजीए करेलुं ऋषिदत्ताना पूर्वभवनुं वर्णन विगेरे...	४३
२०	जीवदया पाखवा उपर दामन्नकनुं दृष्टांत...	४५
२१	सागरपोतशेठनुं वर्णन विगेरे...	४७
२२	दामन्नकने मळेळी सागरपोत शेठनी समृद्धिनी मालिकी...	५०
२३	विमलसूरिनी देशना विगेरे...	५३

२४	ऑवदडलडर ऑऑतवलहननुं दृषुत...	५५	५५
२५	डलडवतीनल सुवडरनुं वरुणन....
२६	गरुडरलऑनू संवंध...	६१
२७	धनसलरथवलहननुं वसंतडुरडलं आगडन...	६४

(वीऑू अधलकर.)

१	डहलवल कुडलरनू ऑनड तथल शतवलनू वैरलगु...	६५
२	सडनुदुध तथल संऑलनशुतडंऑीनुं वरुणन...	६७
३	हरलऑंदनुं दृषुत...	६९
४	डणलडलल तथल अऑगरनुं वरुणन...	७१
५	लललतलंगकुडलरनुं वरुणन....	७३

६	ललितांगनी समृद्धिनु वर्णन....	पाठुं.
७	नागिल अने नागश्रीनुं दृष्टांत...	७६
८	तपसंचंधि दृढप्रहारीनुं दृष्टांत...	७७
९	दृढप्रहारीये स्वीकारेलो धर्म मार्ग.....	७८
१०	निर्नामिकानुं वर्णन....	७९
११	वज्रजंघनो जन्म विगेरे...	८०
१२	दुरदांतनो अधिकार विगेरे....	८१
१३	वज्रजंघनो वैराग्य....	८२
१४	वज्रगुप्त कुमारनुं लोभीपणुं तथा जीवानंदवैद्यनो जन्म विगेरे...	८३
१५	जीवानंद विगेरे मित्रोश्री मुनिनुं रोग रहित थवुं....	८४

१६	वृजनाच कुमारनो जन्म विगेरे...	१०२	...
१७	वृजनाचे ग्रहण करेली दीक्षा विगेरे...	१०४	...
१८	ब्राह्म सुबाहु मुनिनुं वर्णन...	१०७	...
१९	सागरदत्तनो जन्म विगेरे...	११०	...
२०	सागरदत्तनो प्रियदर्शनासाथे विवाह विगेरे...	११३	...
२१	कालचक्रनुं वर्णन...	११५	...
२२	विमलवाहन विगेरे कुलकरोनुं वर्णन विगेरे...	११६	...
२३	इंद्र करेलां चौद स्वप्नोनां फलनुं वर्णन विगेरे.....	११९	...
२४	तपन दिक्कुमारिकार्त्तनुं तथा इंद्रोनुं आगमन विगेरे...	१२३	...
२५	जिनेश्वर प्रभुनो जन्माभिषेक विगेरे.....	१२७	...

२६	इंछे करेली प्रचुनी स्तुति विगेरे...	१३०
२७	इंछे करेली प्रचुनी जक्ति विगेरे....	१३१
(त्रीजो अधिकार)				
१	ईदवाकुवंशनी स्थापना, प्रचुनी बालक्रिडा....	१३२
२	ऋषभदेव प्रचुनी शरीर कांति वर्णन.....	१३५
३	सुनंदाना सौंदर्यनु वर्णन. प्रचुना लग्ननी तैयारी मंडप वर्णन...	१३७
४	सुनंदाना आभूषणोनु वर्णन विगेरे....	१४१
५	प्रचुना लग्नना वरघोमानु वर्णन, तथा लग्नक्रियानु वर्णन....	१४३
६	भरत बाहुबलि, तथा ब्राह्मी सुंदरीनां जन्म वर्णन विगेरे.....	१४४
७	प्रचुनो राज्याभिषेक. विनीता नगरीनु वर्णन....	१४७

७	प्रचुनी राज्‍यनीति वर्णन, तथा अन्नपानआदि व्यवहार स्‍थापना...	...	१५०	पात्रुं.
७	प्रचुनी वसंतक्रीडानुं वर्णन, संसारासारता विचार...	...	१५३	
१०	भरतनू राज्यान्निपेक, प्रचुनू दीक्षामहोत्सव...	...	१५६	
११	इंद्रे करेली स्तवना प्रचुनां वरसीतपनुं वर्णन...	...	१५७	
१२	नमि विनमिनी याचना; इंद्रे पूर्ण करेली तेजनी विनंति...	...	१६१	
१३	वैतालपर्वतनुं वर्णन...	...	१६४	
१४	प्रचुनुं गजपुर गमन श्रेयांसकुमारै करावेलुं पारणुं...	...	१६७	
१५	श्रेयांसकुमारनुं लोकोनै समजावबुं बीगैरे...	...	१६७	
१६	प्रचुनुं तक्षशिलाप्रत्ये गमन, बाहुवलिनी स्वारीनुं वर्णन...	...	१७२	
१७	प्रचुनुं पुरिमतालपुरं गमन, प्रचुनै केवलज्ञाननी उत्पत्ति...	...	१७४	

पाद्ये.					
१८	समवसरणुं वर्णन...	१९६
१९	प्रभुनी समवसरणमां वेसवानी रुढीनुं वर्णन...	१९७
२०	भरतचक्रीनी वंदन करवानी इच्छा, चक्ररत्ननी उत्पत्ति...	१९८
२१	प्रभुनो चरतने उपदेश...	१९९
२२	प्रभुना गणधरोनुं वर्णन...	२००
२३	प्रभुना यक्षयक्षिणी आदिनुं वर्णन...	२०१
	(चतुर्थ अधिकार.)				
१	चरते करेली चक्रीनी पूजानुं वर्णन...	२०२
२	चक्रवर्तीनां पहेलां सात रत्नोनुं वर्णन....	२०३
३	” बीजां ठ रत्ननुं वर्णन, तथा वास्तुशास्त्र...	२०४

ढलनू आंक.	विषय.	पानुं.
४	राजानां ठत्रीस गुणुनुं वर्णन, तथा भरतचक्रीनुं दिग्यात्रा प्रयाण...	१९६
५	मागधतीर्थमां चक्रीनुं आगमन...	१९७
६	चक्रीनुं वरदाम तीर्थमां आगमन...	२०२
७	चक्रीनुं प्रजास तथा सिंधु तीर्थमां आगमन...	२०३
८	चक्रीनुं वैताढ्य पर्वत प्रते गमन...	२०५
९	चक्रीनुं कच्छ देशमां प्रयाण...	२०६
१०	तमिस्रा गुफानुं उघारुनुं...	२०८
११	उत्तर भरतार्धमां गमन तथा अनार्यो साथेना युळुनुं वर्णन...	२११
१२	झरतचक्रीनुं पोतानुं रणमां चढुनुं...	२१२
१३	चक्रीनुं पूर्वदिशा प्रत्ये तथा हिमगिरि प्रत्ये गमन...	२१५

१८	समवसरणनुं वर्णन...	१७६
१९	प्रभुनी समवसरणमां वेसवानी रुढीनुं वर्णन...	१७८
२०	भरतचक्रीनी वंदन करवानी इच्छा, चक्ररत्ननी उत्पत्ति...	१८०
२१	प्रभुनो जरतने उपदेश...	१८३
२२	प्रभुना गणधरोनुं वर्णन...	१८६
२३	प्रभुना यक्षयक्षिणी आदिनुं वर्णन...	१८८

(चतुर्थ अधिकार.)

१	जरते करेली चक्री पूजानुं वर्णन...	१८९
२	चक्रवर्तीनां पहेळां सात रत्नोनुं वर्णन.....	१९१
३	” वीजां ठ रत्ननुं वर्णन, तथा वास्तुशास्त्र...	१९३

૨૪	ભરતના અઠાણું જાડર્લનું પ્રભુપાસે ગમન...	૨૩૭
૨૫	અઠાણું જાડર્લની પ્રત્નને વિનંતિ...	૨૩૮
૨૬	પ્રત્નુએ દીધેલો ડપદેશ, તથા અઠાણું જાડર્લએ દીધેલી દીક્ષા...	૨૩૯
૨૭	જરતે અઠાણું જાડર્લનાં રાજ્ય લેવાનું વર્ણન....	૨૪૧

(પાંચમો અધિકાર.)

૧	ચક્રનું આયુધશાલામાં ન પેસવું, અને વાહુવલપ્રતે દૂતને મોકલવું....	૨૪૩
૨	સુવેગદૂતને થયેલાં અપશુકન, તથા તેનું વહલીદેશમાં આગમન...	૨૪૪
૩	તદ્દશિલા નગરીનું વર્ણન.....	૨૪૬
૪	સુવેગ દૂતનું સજામાં આવવું તથા વાહુવલીએ પૂતેલા ભરતના સમાચાર...	૨૪૮
૫	સુવેગ દૂતની વાહુવલીને સમજાવટ.....	૨૫૦

दाननो शक्ति.

विषय.

पाठे.

६	बाहुवलीन श्रीभक्तो कर्मक जवात्र....	२५२
७	तद्विशिष्टाना लोकाणा पुद्गेत्साह....	२५४
८	मुवेग हूतनुं प्रत्यागमन, तेणे जरतने कहेली हकीकत तथा युद्धनी तैयारी...	२५७
९	भरतनुं युद्धमाटे प्रयाण....	२५९
१०	बाहुवलिनी युद्धमाटे तैयारी....	२६१
११	बाहुवलिनी सेनानुं वर्णन.....	२६३
१२	बाहुवलिनी जिनेश्वरनी स्तुति तथा युद्ध माटे प्रयाण....	२६४
१३	जरतनुं प्रयाण तथा स्वारीनुं वर्णन....	२६६
१४	वक्त्रेनां सैन्यनुं रणमां आगमन....	२६७
१५	युद्ध वर्णन....	२७०

१६	भरत बाहुबलिनं छंछयुक्त वर्णन, प्रथम दृष्टियुक्त.....	२७३
१७	वचनयुक्त वर्णन.....	२७४
१८	बाहुयुक्त वर्णन.....	२७५
१९	मुष्टियुक्त वर्णन.....	२७६
२०	दंष्ट्रयुक्त वर्णन.....	२७७
२१	चक्रीए बाहुबलि उपर मूकेलुं चक्र....	२७८
२२	बाहुबलिनो पश्चात्ताप तथा बाहुबलिनं काजस्सगध्याने रहेलुं.....	२७९
२३	जरतचक्रीए करेली बाहुबलिनी स्तुति.....	२८०
२४	प्रभुनुं तदशिलायां आगमन तथा बाहुबलिनी निराशा विगेरे...	२८१
२५	बाहुबलिनी तपश्चर्यानुं वर्णन....	२८२

२६	ब्राह्मी सुंदरीनुं बाहुबलि पासे आगमन तथा बाहुबलि मूकेलुं अचिमान...	२८८
२७	बाहुबलिनै केवलज्ञान तथा विहार.....	२८९
	(ठठो अधिकार.)	
१	मरिचीनुं वर्णन.....	२९१
२	मरिचीए दीधेली कपिलने दीक्षा.....	२९३
३	प्रभुनुं दिव्यमहिमा वर्णन.....	२९५
४	अष्टापद गिरीनुं वर्णन....	२९६
५	समवसरणी रचना, बारे पर्यदारुनुं वेसबुं....	२९७
६	सौधभेंडे करेली प्रभुनी स्तुति, भरतनुं प्रभुने वंदन करवा गमन तथा तेणे	३००
	करेली स्तुति....	...

७	प्रभुए दीधेली देशना....	३०२
८	भरतनो पश्चात्ताप तथा इंद्र महोत्सवनी स्थापना....	३०४
ए	भरतना काकिणी रत्ननो महिमा....	३०६
१०	प्रभुनुं अष्टापदपर आगमन तथा भरतनो दीधेलो उपदेश.....	३०९
११	भरते जगवानने पूठेला प्रश्नो तथा प्रभुए वर्णवेला चोवीसे जिननां आंतरा...	३१०
१२	अग्यार चक्रीर्तनुं वर्णन....	३१४
१३	नव वासुदेवो तथा नव बलदेवो तथा नव प्रतिवासुदेवोनुं वर्णन...	३१५
१४	प्रभुए करावेली मरिचीनी उळखाण; अने मरिचीनुं अजिमान.....	३१७
१५	प्रभुनुं सिद्धाचलगिरि पर गमन तथा ते गिरिनुं वर्णन....	३१८
१६	प्रथम गणधर पुंफरीकजीनुं मोक्षगमन...	३२०

१७	प्रचुतुं विनीतामां आगमन, तथा प्रचुए वर्णवेलो संघमहिमा....	३२३
१७	जरते काढेला संघतुं वर्णन.....	...	३२५
१८	जरते करेली शत्रुंजयनी स्तुति तथा पूजा...	३२७
२०	जरते रचावेलां नवां शहरतुं वणन तथा समस्त संघतुं गिरि उपर चक्रुं,	...	३३०
	रायणीचे प्रचुनी पादुकानी स्थापना...	३३३
२१	जरतचक्रीए बनावेलुं नहुं जिनमंदिर.....	...	३३६
२२	चक्रीनुं रैवताचलपर गमन तथा तेना महिमानुं वर्णन....	३३८
२३	चक्रीनुं अर्बुदाचलपर गमन तथा तेना महिमानुं वर्णन....	३४१
२४	जरतनुं अयोध्या प्रत्ये प्रत्यागमन तथा सामश्यानुं वर्णन.....	...	३४२
२५	भरते करेला स्वामिवात्सल्यनुं वर्णन....	३४२

२६	प्रचुनल चतुर्वषध संघनुं वर्णन...	३४४
२७	प्रचुनुं अष्टापदपर नलर्वलण.....	३४५
२७	जरतनो वललाप...	३४७
२७	प्रचुनो इंद्रे करेलो नलर्वलणमहोत्सव...	३४७
३०	जरतचक्रीए अष्टापदपर करेलां जलनमंदलरनुं वर्णन...	३५२
३१	चोवीसे जलननी प्रतलमानुं वर्णन....	३५३
३२	जरते करेली चोवीसे जलननी स्तुतल...	३५५
३३	भरतचक्रीनुं शय्या वर्णन.....	३५७
३४	जरतनी मुद्रलकलनुं पढुं, तेथी तेने उपजेली वैराग्यभावना अने केवल- ज्ञाननी प्रलसल....	३५७

पातुं.	विषय.
३५	जरतेलीधेली दीक्षा तथा तेनुं मोक्षगमन...
३६	ग्रंथकर्तानी प्रशस्ति... ..
३६७	अगाउथी मदद आपनारा रहस्थोनुं लीस्ट.... ..

शुद्धिपत्रम्.

अशुरू	शुरू	पांना	पंक्ति	अशुरू	शुरू	पांना	पंक्ति
साथे	साथे	१	२१	तो	तेह	ए	१०
तुजने	मुजने	७	२२	खलना	खलनासू० ॥१२॥	३०	६
वली	वलीवली	७	२३	दीजीये	दीजीये, दाने दोलतथाय	१०	७

अशुद्ध - शुद्ध
 दातार दाता उछांहि
 खास खास
 प्रणामे प्रणामे
 पाथरेण पाथरेण
 मुक्ताहारनरे मुक्ताहारना
 देरि देवि
 तापास तापस
 कछ कछ
 कछ कछ
 देखामी देखामी

पांना पंक्ति
 १० १० ३ १७ १७ १७ ५ १७ १७ १७ ११

अशुद्ध शुद्ध
 वाजंवाजे वाजांवाजे
 टाण ठाण
 उतपात उपताप
 कही नही
 मन मन
 धाये धाये
 देखुं देखुं हुं
 जाण जाम
 हावे होवे
 विनारे विनारेहां

पांना पंक्ति
 २२ २२ २३ २३ २३ २४ २४ २६ २६ २ ७

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
आट्या	आट्या	३६	२२	विपयसुख	विपयसुख	६७	१७
निकलंकिणी	निकलंकिणी	३७	२१	करीपात्रकोरे	पात्रकोरे	६७	१३
श्लोकरे	लोकरे	४४	४	२२	?	७३	१७
देवुं	नवि देवुं	४४	१३	छजलें	छजलें	७५	१७
मानेमाने	माने	४४	२०	जय होवे	जयशब्द होवे	७६	६
प्रीणीरे	प्राणीरे	४७	६	दीसेरे	नवीदीसेरे	७१	२०
मुच	मुज	४९	३	शुश्रूता	शुश्रूशा	७३	२२
संप	साप	६१	१०	छाकुं	छोडुं	७७	२
परोपकागाय	परोपकाराय	६२	१५	धनमने	धरमने	७७	३
दिध्यै	दिव्यै	६४	२२	दिलगें	दिनलगें	७७	६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
सुख	सुर	८७	६
आवातन	आसातन	१०५	८
सिद्धिजां	सिद्धिमां	११०	१०
दंपणी	दंपती	११३	५
अविद्येदके	अविद्येदके	११५	११
हानवी	मानवी	११६	१६
यीगीसर	योगीसर	११८	४
एमवे	एहवे	१११	१
दंता	गजदंता	११३	११
अविद्येद	अविद्येद	११४	२०

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
उद्येद	उच्छेद	११४	११
उसमांग	उतमांग	११५	१८
श्रीवह	श्रीवच्छ	११८	५
चालीस	चालीससहस	१२८	८
विनाननो	विमाननो	१२८	१०
मनभां	मनमां	१२९	९
वामको	वामाको	१३१	२
गथ	गच्छ	१३२	३
श्रीअमर	श्रीअमरसागर	१३३	६
गनिविरचितेध्य	गणिविरचिते	१३२	१२

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
अनेय	अमेय	१३१	१७	अविद्येदरे	अविद्येदरे	१५२	६
गणीने	गुणीने	१३२	१८	विद्येदन	विद्येदन	१५५	६
यहुक्तं	यहुक्तं	१३३	३	इद्यापूरण	इद्यापूरण	१५६	११
युवला	युगला	१३३	१२	संवहरी	संवहरी	१५६	१३
खारीखी	सारीखी	१४५	७	महाकथ	महाकथ	१५८	१५
उन्हांहिं	उन्हांहिं	१४५	१४	पण	पण	१५९	१७
उन्हां	उन्हांहिं	१४७	५	इद्ये	इद्ये	१६०	४
उन्हांहिं	उन्हांहिं	१५०	६	कथ	कथ	१६०	२०
विद्येद	विद्येद	१५०	७	उन्हांहिं	उन्हांहिं	१६१	१६
अविद्येदरे	अविद्येदरे	१५१	१७	उन्हांहिं	उन्हांहिं	१६१	१८

अशुद्ध	शुद्ध	पानां	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पानां	पंक्ति
१८	१७	१६५	१६	स्वडे	स्वडे	२७२	२
१९	१८	१६५	१८	अविच्छेद	अविच्छेद	१८४	१८
मुर्छर	मुर्छर-५४	१६६	३	महोद्वे	महोद्वे	१८७	१२
५४	५५	१६६	३	उद्वव	उद्वव	१९०	११
उत्थाहिहो	उत्थाहिहो	१६७	१५	करणविधि	करणविधि	१९१	१७
२०	रा०	१६९	१३	म्लेह	म्लेह	१९३	१२
उत्थाहिहो	उत्थाहिहो	१६९	१५	डांदी	डांदी	१९४	५
रामांचो	रोमांचो	१६९	१५	३६	३६	१९७	९
शुभममति	शुभममति	१७०	८	स्वह	स्वह	१९८	१८
चचित्त	सचित्त	१७०	११	स्वेद्याये	स्वेद्याये	१९९	७

अदिनाथ	शुद्ध	अशुद्ध	पांना	पंक्ति	शुद्ध	अशुद्ध	पांना	पंक्ति
रास	३१	प्रमाणे	२०३	१४	प्रमाणे	प्रमाणे	२०३	१५
॥ १५ ॥	कछुरे	पश्चिम	२०४	१५	पश्चिम	पश्चिम	२०४	१६
	३२	महोदधव	२०४	१६	महोदधव	महोदधव	२०४	१७
	३३	जीतवाकाच	२०५	१७	जीतवाकाच	जीतवाकाच	२०५	१८
	औरारण	महोदधव	२०६	१८	महोदधव	महोदधव	२०६	१९
	इहे	म्लेहने	२०७	१९	म्लेहने	म्लेहने	२०७	२०
	पि०	म्लेहजातिहो	२०८	२०	म्लेहजातिहो	म्लेहजातिहो	२०८	२१
	दक्षिण	चक्री	२०९	२१	चक्री	चक्री	२०९	२२
	महोदधव थाते	घोडा	२१०	२२	घोडा	घोडा	२१०	२३
	स्त्री	पश्चिम	२१०	२३	पश्चिम	पश्चिम	२१०	२४

अशुरू	शुरू	पांना	पंक्ति	अशुरू	शुरू	पांना	पंक्ति
आगमांहें	आगममांहें	२१०	१८	वज्रशीलाना	वज्रशीलाना	२१४	५
वाज	पाज	२१०	१९	पछिम	पछिम	२१५	११
जक्रीतणो	चक्रीतणो	२११	२५	म्लेह	म्लेह	२१५	११
क्रोधवशें	क्रोधवशें	२११	२२	उब्बांहिं	उब्बांहिं	२१७	१५
म्लेह	म्लेह	२१२	४	दिव्य	दिव्य	२१७	२२
इहता	इहता	२१२	११	उब्बांहें	उब्बांहें	२२०	१७
स्वेढायें	स्वेढायें	२१२	१६	पदपंकज	पदपंकज	२२२	६
म्लेह	म्लेह	२१३	६	नधि	नधि	२२४	५
म्लेह	म्लेह	२१३	१३	महोद्यव	महोद्यव	२२५	२
म्लेह	म्लेह	२१३	१९	करीरेलाल	करीहोलाल	२२७	२२

श्राविनाथ

रास

॥ १६ ॥

अशुद्ध पापंतरे चर्मतणी धमपम ॥
 सुख इति चातिनी जननरे अय्यरक्षक
 शुरु पावंतरे चर्ममणी धमपम ॥ हुं ॥
 सुख इतउत चामिनी जननेरे अंगरक्षक
 सतावीस सुख इतउत चामिनी जननेरे अंगरक्षक

पांना पंक्ति
 २२८ ४
 २३१ ४
 २३३ ४
 २३६ २
 २४२ १२
 २४४ १९
 २४६ २०
 २४७ १०
 २४७ १०
 २४९ ६

अशुद्ध वसुधानाथ
 ने राजराज १२
 मोकय्यो संग्रामकातेरे कोपकठिन माहिं लक्षकरणा चीरीयारे
 शुरु वसुधानाथ कटु राज २१
 मोकय्यो संग्रामकानेरे कोपकठिन माहिं लक्षकरणा चीरीयारे

पांना पंक्ति
 २५० ३
 २५० २१
 २५३ २४
 २५४ २५
 २५४ २६
 २५६ २७
 २५६ २८
 २६१ २४
 २६४ ९
 २६५ १९

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
नृणतुल्य	तृणतुल्य	२६६	१	सोढे	सोढे	२८६	१३
काथे	कामें	२६८	८	जेहमें	जेहने	२८६	१५
हाथें	हाथें	२६८	ए	नवि	नवि	२८७	१०
तल	तस	२६८	२७	रिपुधूमि	रिपुभूमि	२७०	२१
रातनारि	रतनारि	२६९	१०	करी	करी	२७०	२१
पोतोनो	पोतानो	२७६	१२	मुनि	मुनि	२८७	१०
अपराधे	अपराधे	२७९	७	गढ	गढ	२९०	६
चिन्तमे	चिन्तमे	२८३	४	पूज्यपुरंदर	पूज्यपुरंदर	२९०	१६

अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पांना	पंक्ति
अन्यपरें	अन्यपरें	३६३	११	उंगणीस	उंगणत्रीस	३१६	११
पण	पणपण	३६३	११	विदेचे	विरचे	३१३	१६
सन्यना	सैन्यना	३०१	१	आवींर	आवींरें	३२३	१७
वादवा	वांदवा	३०१	२	उंद्रमाल	इंद्रमाल	३२६	७
असमयें	अनुसमयें	३०३	७	नाह्हो	नाहेहो	३३१	१७
भोजती	शोभती	३१०	३	पुरपालकरे	पुरपारकरे	३३३	२१
एकतासीस	एकतावीस	३१४	१०	जेहेर	जेहरे	३३४	५
पुरुषपुंफरीक	पुरुषपुंफरीक	३१६	१०	पठिम	पंछिम	३३०	६

अशुद्ध गोधूमचूर्णं धीरज महोद्यव शिविका गर २३ मूतलमाहिं गंड्यो शुद्ध गोधूमचूर्णं धीरज महोद्यव शिविका गय ३२ भूतलमाहिं गंड्यो

पांना ३४२ ३४८ ३५० ३५० ३५४ ३५५ ३५६ ३५६

पंक्ति

२१

१९

६

११

११

२०

३

६

अशुद्ध वचेवचे इणीपरे पठिम स्वठ धरे दीठी ज्ञाननोत्पत्ति शुरु वचे इणीपरे पठिम स्वठ धरे दीठो ज्ञानोत्पत्ति

पांना ३५८ ३५९ ३५९ ३६३ ३६३ ३६३ ३६६

पंक्ति

३

३

२२

१३

१७

२१

१९

आ पुस्तक नीचेने शिरनामेथी मलशे—

१ शा. सोमचंद धारशी.

ठे. मांडवी-शाकगली. मुंबइ-३.

२ पंक्ति हीराबाल हंसराज.

जामनगर—(काठीयावाड.)

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

॥ श्रीकल्याणसागरद्वारिभ्यो नमः ॥

॥ अथ श्रीआदिनाथजीनो रास प्रारभ्यते ॥

(कर्ता-अंचलगढालंकार-श्रीदर्शनसागर उपाध्यायजी)

॥ दोहा ॥ स्वस्तिश्रीशोचासूमति । दायक श्रीजगवान् ॥ वंदुं गोमीपासजिन । केवलज्ञान-
निधान ॥ १ ॥ शासननायकसमरिणें । वर्द्धमान जिनचंद ॥ गौतमादि गणधर नमुं । साचो सुरत-
रुक्मंद ॥ २ ॥ बली प्रणुं श्रुतदेवता । ज्ञानसयलचंकार ॥ मोहतिमिरनिवारिणी । कलियुगपरमा-
धार ॥ ३ ॥ अंचलगच्छे अधिपति । उदयसागरसूरींद ॥ पदपंकज ते गुरुतणा । प्रणमुं परमाणंद
॥ ४ ॥ सदगुरुना सुपसायथी । दानतणें अधिकार ॥ आदिनाथजिनवरतणो । रास रचुं सुवि-
चार ॥ ५ ॥ ढाल १ ली ॥ राग जयतसिरि ए देशी ॥ जंबूद्वीप सोहामणो । लाखजोयणविस्तारोरे

॥ पश्चिममहाविदेहखेत्रमां । क्षितिप्रतिष्ठपुर सारोरे ॥ जं० ॥ १ ॥ वाव कुवा वनखंरुसुं । गढ
कांगरां अति सोहरे ॥ अनेक लोक वसे तिहां । दिनदिन दोलत होएरे ॥ जं० ॥ २ ॥ जिनव-
रचैत्यें शोजतुं । पोषधशाला साररे ॥ देवपूजा परजावना । धर्मध्यान अगरे ॥ जं० ॥ ३ ॥ प्र-
सन्नचंद्र तिहां नरपति । राजकला परवीणोरे ॥ न्यायें दाशरथीसमो । दीपें रूपनी खाणोरे ॥
जं० ॥ ४ ॥ समरांगणमां जेहनी । क्रीडा करे तरवाररे ॥ बैरिनरींदनी जयसिरि । भोगवे अतिमनो-
हाररे ॥ जं० ॥ ५ ॥ तस पटराणी गुणवती । रूपे रंजा जीतीरे ॥ कमलादे अभिधाधरु । न्रूपति
धरे अतिप्रीतिरे ॥ जं० ॥ ६ ॥ ते पुरमां व्यवहारिउं । धनसारथवाह सोहरे ॥ पुरुषलक्षण पांच
धारतो । नवविजनना मन मोहरे ॥ जं० ॥ ७ ॥ दान सुपात्रे दीये सदा । गुणवंतसु धरे रागरे ॥
संतोषे स्वजनवर्गनें । जायुक शास्त्रनो मागरे ॥ जं० ॥ ८ ॥ रणमांहें जुजार ठे । व्यापारकलानो जा-
णरे ॥ दानधनना सहायथी । करे उपकार सुजाणरे ॥ जं० ॥ ९ ॥ तेहनी धनवती नारजा । पति-
व्रतागुणे सोहरे ॥ उजली कीरती जेहनी । जैनीजनमन मोहरे ॥ जं० ॥ १० ॥ ते साथे सुख भो-

गवे । सारथवाह सोन्नागीरे ॥ जोग जोगवतां व्यतिक्रम्या । बहु वर्ष थयो सुखरागीरे ॥ जं० ॥ ११ ॥
 एक दिन सारथवाहजी । सुखनिद्रित थयो ज्यारेरे ॥ जामिनी ठेह्या पहोरमां । देखे सुपन इ-
 स्थुं त्यारेरे ॥ जं० ॥ १२ ॥ सायरमझ प्रवहण रह्यो । निज आतमने तिहां जालेरे ॥ सुपन देखीने
 जागील । मन संशय हुल आलेरे ॥ जं० ॥ १३ ॥ जेटलें उठीने वेगो थयो । टेढलें जाले एहवी
 वाणीरे ॥ मंगलपाठक आवीनें । सारथपति सुणो विन्नाणीरे ॥ जं० ॥ १४ ॥ हे स्वामी तुजनें थ-
 जो । लक्ष्मीजणी सुप्रभातरे ॥ एटले दिनकर उगीन । निज किरणें निवार्यो ध्वांतरे ॥ जं० ॥ १५ ॥
 प्रजातना कारज करी । व्यवहारी धननामरे ॥ भूषण सवि पहेरी करी । सन्नामाहें वेगो जामरे
 ॥ जं० ॥ १६ ॥ तदवसरे तिहां आवीन । सुपनपाठक एक चंगरे ॥ सुपनशास्त्रनो पारंगो । उचित-
 ठाणे वेगो मन रंगरे ॥ जं० ॥ १७ ॥ ए पहेला अधिकारनी । प्रथम ढाल बखाणीरे ॥ उवजाय
 दर्शनसागरे । निसुणो तुमें जविप्राणीरे ॥ जं० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ सारथवाह पाठकप्रतें । जंपे जोम्नी हृत्थ ॥ सुपन में दीतुं रथणीमां । सांजल तुं

ते तत्थ ॥ १ ॥ सुखनिद्रा सुतो हतो । शय्यामाहं सार ॥ वारिधिपोतमध्ये रह्यो । निज आतम उदार ॥ २ ॥ ए सुपन देखी करी । थयो संशा मनमांहि ॥ एहनुं फल मुजने कह्यो । पाठक मन उगांहि ॥ ३ ॥ पाठकजी जापे मुदा । सांजल सारथवाह ॥ ए सुपनथी तुजने थशे । धरमवृद्धि अथाह ॥ ४ ॥ ए संसार सागर अठे । प्रवहणसमजिनधर्म ॥ ते माटे तुज धरमनो । होस्वये संबंध ए मर्म ॥ ५ ॥ श्रीजिनधरमप्रसादथी । पामोश परमानंद ॥ आतमपरिणति शुध करी । थाइस सहजानंद ॥ ६ ॥ सुपनपाठकना मुखथकी । सांजली सुपनविचार ॥ सारथवाह प्रमुदित थयो । दीये तस दान अपार ॥ ७ ॥ ढाल २ जी गिरिथी नदीयां उतरेरे लो ॥ ए देशी ॥ सुपनपाठकने विसरजीउरे लो । सारथपतिथें ते वाररे ॥ सुगूणनर ॥ अन्यदा समयें शेठजीरे लो । इच्छा करे मनोहाररे ॥ सु० ॥ वात सुणो वारुपरेरे लो । श्रोता देई कानरे ॥ सु० ॥ सांजलतां लहीयें सनमानरे ॥ सु० वा० ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ वसंतपतने जायवाररे लो । बाहिर कर्था प्रस्थानरे सु० ॥ ढोल निसाण वज्रकवीयाररे लो । उदघोषणा करी सांनरे सु० ॥ वा० ॥ २ ॥ सांजलजो सहु

पुरजनारे लो । मुज वेण सूणो रसालरे सु० ॥ जेहने वसंतपुर आववुरे लो । ते आवजो सहु सुवि-
शालरे सु० ॥ वा० ॥ ३ ॥ ड्रव्यहीनने धन देउरे लो । यानहीनने यानरे सु० ॥ संचलहीनसंचल
देउरे लो । मानहीनने मानरे सु० ॥ वा० ॥ ४ ॥ उदघोषणा करी पृह्वीरे लो । मिलिया लोकना
बुंदरे सु० ॥ तीरथ देश धन इठतारे लो । आव्या उद्याने अमंदरे सु० वा० ॥ ५ ॥ इण अवसर गुरु
आवीयारे लो । श्रीधर्मघोष सुरींदरे सु० ॥ सूरिगुणें करी राजतारे लो । मुख सोहे पूनमचंदरे
सु० ॥ वा० ॥ ६ ॥ सारथवाह उन्नो थईरे लो । वांदि गुरुना पायरे सु० ॥ हाथ जोन्ही मान मोरु-
तोरे लो । वंदना करे निरमायरे सु० वा० ॥ ७ ॥ पूठे शेठजी पूज्यनेरे लो । स्ये हेतें आव्या स्वा-
मरे सु० ॥ सूरि कहे ताहरा माथमारि लो । आवीसुं वसंतपुरगामरे सु० ॥ वा० ॥ ८ ॥ सूरिवच-
न निसुणी करीरे लो । हरख्यो सारथवाहरे सु० ॥ धन धन हुं कृतपुन्य ठुरे लो । मोटामां मुख
अवाहरे सु० ॥ वा० ॥ ९ ॥ माहरा साथ संजोगमारि लो । तुमसरीखा गुरुरायरे सु० ॥ पवित्र साथ मा-
हरो थशेरे लो । आवो सुखे अमायरे सु० ॥ वा० ॥ १० ॥ शेठे रसोइया तेनीयारे लो । ज्ञापे वाक्य

रसालरे सु०॥ अन्नपान तुमें आपजोरे लो । एह मुनिने मयादरे ॥ सु०॥ वा० ॥ १॥ रसयतीकारक शैवना
रेलो । हरख्या मनहमोजारे सु०॥ आझा तुमारी पादसुरेलो । आपीशुं मुनिने आहाररे सु० ॥ वा०
॥ ११॥ धर्मघोष आचार्यजीरेलो । शैवने कहे हितवाणरे सु० ॥ असूजतो आहार मुनि नवि लीयेरे
लो । होये मारगनी हाणरे सु०॥ वा० ॥ १३॥ अणकराव्युं अणकर्युरे लो । असंकलपीउं अन्नपानरे सु०॥
सूजतो आहार मुनिवरग्रहेरेलो । मुनिमार्गे पामे मानरे सु० ॥ वा० ॥ १४॥ सूरि कहे शैव सांनलोरे
लो । वारिए साधुने जेणरे सु० ॥ कुपवापी सरमां रंभुरे लो । वारि न ग्रहीये तेणरे सु० ॥ वा० ॥
॥ १५॥ एहवे समयें कोइ माणसेरे लो । प्राजन आम्र जरायरे सु० ॥ भेटणुं कीधुं शैवनेरे लो । त्रं-
दे लागी पायरे सु० वा० ॥ १६ ॥ गुरुरागी सौजागीओरेलो । शैवजी चतुर सुजाणरे सु० ॥ गुरुने
कहे ए फलावलोरेलो । ग्रहो तुमें मुनिजाणरे सु० वा० ॥ १७ ॥ तदनंतर सूरि कहेरेलो । सच्चि-
फल सहकाररे सु० ॥ मुनिने सेवन फरसबुरेलो । नवी कलपे आचाररे सु० वा० ॥ १८ ॥ तो
खावानी शी वातकीरेलो । साधु मारग नहि एहरे सु० ॥ शैव पयंपे हरखथीरेलो । तुमें साधुं

कह्युं तेहरे सु० वा० ॥ १ए ॥ दुधर वत ठे मुनितणारेलो । शेठ विमासें चित्तेरे सु ॥ अमथी
 एक दिन नवि पत्तेरे लो । पूज्य लो तमो पवित्तेरे सु० वा० ॥ १० ॥ सारथपति कहे सुरिनेरेलो ।
 जे तुम कलपे आहाररे सु० ॥ तेह आपीसुं स्वामिनेरेलो । प्रसन्न अइ मुज ताररे सु० वा० ॥ ११ ॥
 आहार करी आज साथमारेलो । तुम्हे आवो मुनिरायरे सु० ॥ शेठजी कही थानके गयारेलो ।
 बंदी पूज्यना पायरे सु० वा० ॥ १२ ॥ ए पहेला अधिकारनीरेलो । बीजी सुंदर ढालरे सु० ॥ उ-
 वज्जाय दर्शनसागरेरेलो । ए कही मंगलमालरे सु० वा० ॥ १३ ॥

॥ दुहा ॥ शुभ मुहुरत शुभ लगनमां । शेठ करे परियाण ॥ वसंतपुर जावाजणी । रथारूढ
 सुजाण ॥ १ ॥ शुभ शकुन थायेयली । शोळ सजी शणगार ॥ सामी सोहवसुंदरी । आवे हरल
 अपार ॥ १ ॥ सामी मालण मलपती । आप्यां फूल रसाल ॥ आशिष दीधी एहवी । फलशे म-
 नोरथमाल ॥ ३ ॥ कुंआरी कन्याकने । अकत पूरी थाल ॥ तिलक करी तेणे कह्युं । शेठ वरजो
 अवला बाल ॥ ४ ॥ कामिनी कनिआकीकलो । हसितवदन धरी हेज ॥ पुत्रकवत्रसुं परिवर्यो ।

तुमें वधजो अधिके तेज ॥ ५ ॥ वेद जणेंतां वेदीए । दीधो आशिरवाद ॥ गणिका गहगहती
कहे । तुमें दहेजो अति आह्लाद ॥ ६ ॥ खप्पर पूरित जोगणी । करती उदय उचार ॥ नगर-
पोळथी आगळें । वटुं हवे शकुनविचार ॥ ७ ॥ खर माधो खर ऊचरे । कुर्कर जिमणो आय ॥
माधो खर ल्याली करे । अणचिंत्युं सुख आय ॥ ८ ॥ जारछाज ने नोलीउ । जंबू चाप मयूर ॥
दहिया पूढी दरसणे । लहेसो संपत्तिपूर ॥ ९ ॥ जेरेव बोली जीमणी । जीमणी रूपारेल ॥ सूना
दंस उलावतो । गर्जित गज रंगरेल ॥ १० ॥ मावी देवी चह (१) चही । मावी बोली चील ॥
जिमणो सांड धनूकीउ । आगल लहेसो लील ॥ ११ ॥ इस्यां शुक्ल श्रवणे सुणी । चाढ्यो सा-
रथवाह ॥ रुडे शकुन रुनुं थरो । एम धरे मदमांह ॥ १२ ॥ गुरु पण निज परिवारसुं । चाढ्या
साथसंजोग ॥ परमेष्टी हृदयें धरी । तेहथी मंगल जोग ॥ १३ ॥ ढाल ॥ इमर आंवा आंबलीरे,
ए देशी ॥ हवे सारथपति तिहांथकीरे । चाढ्यो मन आनंद ॥ चतुरंगी सेना सजीरे । जेरी नाद
अमंद, बलिसर वात सुणो सुखकार ॥ एहथी आशे जयजयकार, वा० वा० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

प्रयाण जेरी जंकारडेरे । एक ह्य पाम्यो त्रास ॥ एहवा सूरजने थयारे । मानुं सात ह्य उदहास
 वा०वा०॥३॥ तुरंगमखूरचूरित धरारे । व्योमगतरेणु राश ॥ तेणे उपालंभ पामीडरे । उच्चैःश्रवा ह्य
 खास ॥ वा०वा० ॥ ३ ॥ एहवा घोळा साथमारे । आव्या ठे तिहां चूर ॥ वली पोठीया साथमारे ।
 जेहने मुखें नूर ॥ वा० वा० ॥ ४ ॥ पित पडठ कंगल ठे रे । खंघाला श्रीकार ॥ उंचशृंग उंचा
 घणारे । मानुं ए पर्वत सार ॥ वा० वा० ॥ ५ ॥ बलहृद घंटानादथीरे । वासित थड दस दीस ॥
 वाठरुआ खेड तदारे । गाय चमरी गड नस्स ॥ वा० वा० ॥ ६ ॥ गाळां घणां तिहां चालीयारे ।
 करियाणें भरपूर ॥ चक्रचितकारश्रेणियेरे । तेडेइ रमा हजूर ॥ वा० वा० ॥ ७ ॥ महाकाय महा-
 खंधलारे । नीरतणा वहेनार ॥ मही पाम्या जाणे जलधरारे । महीषा कष्ट सहनार ॥ वा०वा० ॥
 ॥ ८ ॥ वली तेहीज साथमारे । उंटनी चाली कतार ॥ बहुजार पीमित देहमीरे । पग पग दीसे
 मनोहार ॥ वा० वा० ॥ ९ ॥ मारग पर्वत उल्लंघतीरे । उंट घणानी श्रेण ॥ साथ पछवाडे चाल-
 तोरे । माणीजद्र नामा सयण ॥ वा० वा० ॥ १० ॥ धनने बेहु पासे वलीरे । घोडे थया असवार ॥

सुजट घणा मुख आगक्षेरे । चाल्या जाए मनोहार ॥ वा० वा० ॥ ११ ॥ मारगे क्षोचना पामतारे ।
गढपती बहु तिणवार ॥ सारश्रवाह परसीध थयोरे । जस महिमा प्रचार ॥ वा० वा० ॥ १२ ॥
सारथपति तिहां चालतेरे । चोर गया अति दूर ॥ ठाम ठाम सुजट राखवेरे । वाजे मंगल तूर
॥ वा० वा० ॥ १३ ॥ इण वेलायें आवीयोरे । ग्रीषम ऋतु दुखकार ॥ दिनकर तपे अति आकरोरे ।
सोपवतो रस सार ॥ वा० वा० ॥ १४ ॥ तापप्रते उपजावतोरे । देहीने तीणवार ॥ वधतें दिवस
रवियें कयोरे । खलतणो आचार ॥ वा० वा० ॥ १५ ॥ सूरजकांत मणिपरेरे । ज्वालासहित सदा-
य ॥ वाये लूना वायरोरे । लोकोने दुखदाय ॥ वा० वा० ॥ १६ ॥ उष्णकालना दिवसमारि ।
परिपक्व ने सुखकार ॥ सहकार फल मधुरां तदारे । आव्यां मारगमोकार वा० वा० ॥ १७ ॥
सूरजकीरणा संजोगथोरे । झीणी वेलु तिहांय ॥ पगदाऊणुं लोकांतणेरे । थाये अति जिहांय ॥
वा० वा० ॥ १८ ॥ तम्कै चल्या लुयें हृष्टारे । पंथी जन अनेक ॥ वृक्षतणी ठायें रह्यारे । सुख
पामे वीवेक ॥ वा० वा० ॥ १९ ॥ पाणीतणी परवें गयारे । साथतणा ते लोग ॥ पाणी पीधां सु-

खीया थयारे । पामें इन्द्रियन्नोग ॥ वा० वा० ॥ २० ॥ इंधणें जाठी जिम तपेरे । तिम एह सूरज
 ताप ॥ तापें साथना लोकनेरे । बहुला दुःखनो व्याप ॥ वा० वा० ॥ २१ ॥ सरिताकांठे पेशीनेरे ।
 कमलिनी जांजे नार ॥ प्रायें स्वजातिमां देखीयेंरे । बैर होवे अपार ॥ वा० वा० ॥ २२ ॥ ग्रीषम-
 क्तु वारणजणीरे । आब्यो वर्षाकाल ॥ जगजनताप निवारणोरे । जनतानें प्रतीपाल ॥ वा० वा०
 ॥ २३ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । बीजी ढालरसाल ॥ उषझाय दर्शन इम कहेरे । होजो मंगल-
 माल ॥ वा० वा० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ वर्षाकृतु तेणे समे । प्रगट्यो वाटमजार ॥ ग्रीषमनी थिति ठेदतो । बारक चाल-
 णहार ॥ १ ॥ रसखयकारी उण्णकृतु । क्यां नाशी गयो एह ॥ विद्युतरूप दीपक करी । जुए घ-
 नाघन तेह ॥ २ ॥ वारंवार तिहांकणे । मेह जमाडे बीज ॥ उंबाकीया सम जाणीयें । न रहे को-
 इने धीज ॥ ३ ॥ वरसाद वरस्या अतिघणा । चाट्यां नदीयें पूर ॥ कांठा पंथिहृदयपरें । जांग्या
 अतिहि सनूर ॥ ४ ॥ पाणीयें कांठे करी । कादव बहुला थाय ॥ दुखे जवायें वाटमां । गाबु सो

जोजन धाय ॥ ५ ॥ गामां चाली नवी शके । कचरादी भ्रूमांहे ॥ पलदीया खूंचो रह्या । चित्राम-
णपरे त्यांहें ॥ ६ ॥ पगले पगले तिहांकणे । पनिया उंट अपार ॥ ढोंचणलगें खूंची गया । लोकां
वाटमजार ॥ ७ ॥ दुःखें जड शके मार्गमां । खरकांटे अतिरुद्ध ॥ सागथपति इम चिंतवी । अटवी
वासो कीध ॥ ८ ॥ ढाल ॥ जीहो जाणुं अवधि प्रयुंजीने ॥ ए देशी ॥ जीहो धनसारथपति ति-
हांकणे । जीहो जाये एहवी वात ॥ जीहो सांजलजो सहु को नरा । जीहो इहां रहेवुं अवदात
॥ चतुरनर समजो चित्तमजार । एहथी याशे परम करार ॥ चण ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ जीहो कीहां
खोहलां कीहां खांदरा । जीहो कीहां परवतनी जोल ॥ जीहो मारग चोर मेहातणा । जीहो देखे
अधिक दंदोल ॥ चण ॥ २ ॥ जीहो दीसे सावज सांबरा । जीहो रीत जरख ने रोज ॥ जीहो आ-
रण्जेंसा अतिघणा । जीहो लहे वहंता खोज ॥ चण ॥ ३ ॥ जीहो चउदिसि धावे चीतरा । जीहो
सवल धमुके सिंह ॥ जीहो पण साथना लोकना । जीहो दिलमां न आवे बीह ॥ चण ॥ ४ ॥ जीहो
गयवर दीसे गाजता । जीहो परवतजिस्या प्रचंर ॥ जीहो इसी उलंगी भूमिका । जीहो हवे आठयो

वनखंरु ॥ च० ॥ ५ ॥ जीहो चंदनेने चंपक वली । जीहो अशोकवल्ली सहकार ॥ जीहो फूलवृक्ष
अतिफूटरां । जीहो मरुडने मंदार ॥ च० ॥ ६ ॥ जीहो अगर तगर वरनागना । जीहो तरुवर
दीसे साग ॥ जीहो कटहरु कोठ प्रियंगुने । जीहो फणसली वरु पुन्नाग ॥ च० ॥ ७ ॥ जीहो
जांबू नालेरी नली । जीहो दाम्नीम ने वली डाख ॥ जीहो कदली कणवीर अरणी वली । जीहो
खदरी बदरी लाख ॥ च० ॥ ८ ॥ जीहो कुंद मचकुंद ने मोगरा । जीहो एलची लविंग एरंरु ॥ जीहो
पीपल ने वळी खाखरा । जीहो रायण ने रोहंरु ॥ च० ॥ ९ ॥ जीहो महुकां ने मीढल वळी ।
जीहो सीसमने सरसींग ॥ जीहो गुंदी गुगलणी तिहां । जीहो धव धामण नारंग ॥ च० ॥ १० ॥
जीहो अढार भाव वनस्पती । जीहो वंस बदाम विशेष ॥ जीहो वारु वृक्ष शोन्नतो । जीहो ल-
खीडे न जाए लेख ॥ च० ॥ ११ ॥ जीहो वनखंरुथी आगल चढ्या । जीहो गिरिनिरऊरण अ-
पार ॥ जीहो सारथवाह वासो वसे । जीहो सयल साथ सुखकार ॥ च० ॥ १२ ॥ जीहो वर्षाकृतु
गालणनणी । जीहो पटमंरुप श्रीकार ॥ जीहो घासतणं कीधां ठापरां । जीहो लोके धन अनु-

सार ॥ च० ॥ १३ ॥ जीहो माणिजद्रे देखानीउ । जीहो पर्णकुटी आवास ॥ जीहो धरमघोषसू-
रीसरु । जीहो वासे वसे उद्वास ॥ च० ॥ १४ ॥ जीहो अण आवे धानने करी । जीहो जनव-
हुलता ज्याहें ॥ जीहो सांवो काल तेणें करी । जीहो खीण आये शंवल त्याहें ॥ च० ॥ १५ ॥
जीहो साथलोक वनमां जमे । जीहो कंद मूल फल खाय ॥ जीहो निजजीवितना अरथीया ।
जीहो न जुए खातां कांय ॥ च० ॥ १६ ॥ जीहो माणिजद्र व्यवहारीउ । जीहो सारथवाहनोरे
मित्र ॥ जीहो शेठने लोकनी वारता । जीहो दुखमानी कहे चित्र ॥ च० ॥ १७ ॥ जीहो सांजली
वारता मित्रनी । जीहो शेठ कहे तिणवार ॥ जीहो नाथ ठते हुं लोकने । जीहो होवे दुःख धि-
क्कार ॥ च० ॥ १८ ॥ जीहो साथदुःखसमूहनी । जीहो चिंता थइ चित्तमांहे ॥ जीहो सारथवा-
ह सायरपरें । जीहो चलचित्त आवे त्याहें ॥ च० ॥ १९ ॥ जीहो चिंतातुर ते शेठने । जीहो निद्रा
न होवे खणमित्त ॥ जीहो रयणीमां पण जागतो । जीहो खेद धरे निज चित्त ॥ च० ॥ २० ॥
जीहो यामिनी ठेला पहोरमां । जीहो पहोर वजामणहार ॥ जीहो एहवुं कोइ वदतो हवो ।

જીહો સરસાશય તિણવાર ॥ ચ૦ ॥ ૨૧ ॥ જીહો વિસ્તરી કીરતિ જેહની । જીહો પ્રતિદિશ અતિ-
હિ સીકાર ॥ જીહો વિપમ દશાપ્રતે પામીતે । જીહો નાથ અમારો ઇણવાર ॥ ચ૦ ॥ ૨૨ ॥ જીહો
પણ અમને પાલે અટે । જીહો ધન ધના શાવાશ તુજ ॥ જીહો એમ સુણી ધન ચિંતવે । જીહો
કોઈ દેટે લપાલંચ મુજ ॥ ચ૦ ॥ ૨૩ ॥ જીહો સારથપતિ વઢી ચિંતવે । જીહો માહરા સાથ મ-
જાર ॥ જીહો કોઈ અત્યંત દુખીતે અટે । જીહો હું નવિ લેતું તસ સાર ॥ ચ૦ ॥ ૨૪ ॥ જીહો
ચિંતવતાં તિહાં સાંજર્યા । જીહો શ્રીધર્મઘોષ સુરીંદ ॥ જીહો અકૃત અકારિત એપણી । જીહો આ-
હાર લીએ મુર્ણીંદ ॥ ચ૦ ॥ ૨૫ ॥ જીહો કંદ મૂલ ફલ નવિ જાણે । જીહો ફરસે નવિ વલી હાથ
॥ જીહો હમણાં શું કરતા હુશે । જીહો આચારજ ઇણ સાથ ॥ ચ૦ ॥ ૨૬ ॥ જીહો પંથકારજ
અંગીકરી । જીહો હું ઇહાં લાઘ્યો મુર્ણીંદ ॥ જીહો લીધી લવર નહી તેહની । જીહો દુખમાં
પાડ્યા અમંદ ॥ ચ૦ ॥ ૨૭ ॥ જીહો વચનમાત્ર પણ જેહની । જીહો મેં કરી નવિ ઓચિત્ય ॥ જીહો
તેહને કેમ દેલામ્હું । જીહો નિજ મુખનું અજુત ॥ ચ૦ ॥ ૨૮ ॥ જીહો તોપણ ગુરુપાસે જનું । જીહો

तुजने घटलुं रे एह ॥ जीहो निज अपराध खमावशुं । जीहो वंदी आचारज तेह ॥ च० ॥ ३९ ॥
जीहो इम चिंतवतां शेठने । जीहो वाहणुं वाहुं रे जत्थ ॥ जीहो पवित्त वेप पहेरी करी । जीहो
आव्यो उपासरे तत्थ ॥ च० ॥ ३० ॥ जीहो पलासपत्रें ढांकीड । जीहो जेहनी तुणनीरे जौत ॥
जीहो एहवे उपासरे शेठजी । जीहो पेठा थइ नीचिंत ॥ च० ॥ ३१ ॥ जीहो ए पहेला अधिका-
रमां । जीहो चोथी ढाल सवंध ॥ जीहो उवजाय दर्शनसागरें । जीहो कह्यो पुण्य अनुबंध ॥ च० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ हवे धनसारथवाहजी । आव्या गुरुने पास ॥ पांचे अजिगम सांचवी । बेठा म-
न उह्लास ॥ १ ॥ सारथवाह वरणन करे । सजुरुजीनुं सार ॥ तुमें आचारज गुणनिळा । आ सं-
सारमजार ॥ २ ॥ तारक जवसागरतणा । वारक चार कषाय ॥ ठत्रीस गुण गुरु राजता । गतमोही
निरमाय ॥ ३ ॥ जविक जीव प्रतियुक्तो । उपगारी सिरदार ॥ परमागमज्ञाता तुमो । सत्यप्रति-
ज्ञाधार ॥ ४ ॥ वली वर्णन शुं कहुं । सूरेश्वर महाजाग ॥ सुरगुरु पण नवी कही शके । तुम वर्ण-
ननो ताग ॥ ५ ॥ आचारजने बंदना । करे तीहां सारथवाह ॥ वली मुनिवरने बंदना । हरखें करे

अवाह ॥६॥ केइ मुनिवर एकमासना । उपवासी ठे त्यांय ॥ केइ दोमास उपवासीया । केइ त्रिमा
 सी ज्यांय ॥ ७ ॥ चोमासी केइ तप करे । एहवा ठे अणगार ॥ अनहारिगुण जावना । करता
 तिहां निरधार ॥ ८ ॥ केइ मुनिवर ध्याने रखा । केइ काउसगसां रखा । केइ
 सूख जणंत ॥ ९ ॥ केइ देता वाचना । शिष्योने तिणवार ॥ केइ मुनि प्रमाजना । करता ठे ति-
 ण ठार ॥ १० ॥ केइ अणगार तदा वली । गुरुचंदन करे सार ॥ धर्मकथा केइ करे । ए मुनिनो
 व्यवहार ॥ ११ ॥ श्रुत उद्देश केइ करे । केइ समुद्देश करंत ॥ केइ अनुज्ञा आपता । मुनिवर हर-
 ख धरंत ॥ १२ ॥ प्रणमे तेहना पयकमल । सारथवाह सुजाण ॥ धर्मलाच देता हवा । मुनिनी
 एहवी वाण ॥ १३ ॥ श्रीगुरुपदपंकजनिकट । शेठजी बेठा सार ॥ वीनवी श्रीगुरुने कहे । खबर न
 लीध लिगार ॥ १४ ॥ आवो माहुरा साथमां । में पूर्वेकहुं जेह ॥ शरदगर्जारवसारिखुं । जाणो निष्क-
 ल तो ॥ १५ ॥ अणकहीउं कारजप्रतें । करे ते सज्जन होय ॥ कहिने पण जे नवि करे । ते मुज-
 सरिखो जोय ॥ १६ ॥ ते दिनथी आजदिनलगें । में नवि वांछा स्वाम ॥ विनय नमन उपासना ।

न क ते प्रभु ताम ॥ १७ ॥ आहार पाणी वस्त्रनी । जगति न कीधी जेह ॥ ते अपराध खमजो
सवि । तुमें उत्तम गुणगेह ॥ १८ ॥ ढाल ॥ देश मनोहर मालवो ॥ ए देशी ॥ सारथपतिवाणी
सूणी । उत्तर दीये गुरुराय ॥ ललना ॥ एह वचन नवि जापीये । अम मन नहिं अपाय ॥ लल-
ना ॥ सूरि कहे शेष सांजलो ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ तें उपगार कीधा घणा । आव्या तुमचें साथ
॥ ल० ॥ क्रूरजीव जय टालीउ । ये साथलोक अन्नपाथ ॥ ल० ॥ २ ॥ गुरु कहे तुम सहा-
यची । परीपह कीधा दूर ॥ ल० ॥ अमें संयमसुखीया रह्या । धर्मध्याने भरपूर ॥ ल० ॥ सू० ॥ ३ ॥
हवे जापे सारथपती । पूज्य तो गुणजंकार ॥ ल० ॥ सर्वसहानी उपमा । तुमें लहो अणगार ॥ ल०
सू० ॥ ४ ॥ शेठजी कहे गुरुजीप्रते । प्रसन थइ मुज आज ॥ ल० ॥ साधुयुगलने मोकलो । मुज
घर चिदाकाज ॥ ल० ॥ सू० ॥ ५ ॥ सूरि वलतुं इम कहे । वर्तमान संजोग ॥ ल० ॥ अवसरें
मोकलीश साधुने । तुम घर निज आजोग ॥ ल० सू० ॥ ६ ॥ गुरु बांदी सारथपती । आव्यो
निज आवास ॥ ल० ॥ वेलायें मुनिदोये आवीया । ज्यां सारथपतिवास ॥ ल० ॥ सू० ॥ ७ ॥ ते

वेला दैवयोगथी । नीपन्थुं नही तिहां अन्न ॥ ल० ॥ सारथपति झांखो थयो । बिलखाणो निज
 मन्न ॥ ल० सू० ॥ ८ ॥ निजघरमां इत उत फिरें । धनसारथवाह जेह ॥ ल० ॥ ओज्यवस्तुमां
 देखीजे । श्रीणुं घृत ठे तेह ॥ ल० सू० ॥ ९ ॥ सारथवाह कहे साधुनैं । सूजतुं घृत ठे अन्न ॥ ल० ॥
 मुनिवरें पण मांकीयो । परुघो तिहां पवित्र ॥ ल० सू० ॥ १० ॥ धन्य हुं कृतपुण्य हुं । पुण्यतणो
 नजनार ॥ ल० ॥ इम चित्तवतो चित्तमां । सारथवाह उदार ॥ ल० सू० ॥ ११ ॥ घृतनुं दान दीधुं नलुं ।
 उत्तम जावैं त्याहैं ॥ ल० ॥ चित्त वित्तने पात्रनो । जोग मदयो ठे ज्याहैं ॥ ल० ॥ दान सुपात्रें
 दीजीयें ॥ ए आंकणी ॥ दानभूषण तिहां पांच ठे । आनंद अश्रुपात ॥ ल० ॥ रोमांचित थई दे-
 हनी । बहुमान मुनिने थात ॥ ल० दा० ॥ १३ ॥ मधुर वचन जापे बली । अनुमोदना पात्रनी
 होय ॥ ल० ॥ एहवां भूषण प्रगटीयां । मुनिदाने तिहां जोय ॥ ल० दा० ॥ १४ ॥ आभूषण जिम
 गात्रने । दीपावे जगमांहि ॥ ल० ॥ तिम दान देवाने अवसरें । एणे शीजे दातार ॥ ल० दा० ॥
 ॥ १५ ॥ रोमांचमिशें इम जाणीयें । प्रगत्यो बोधिअंकूर ॥ ल० ॥ अपवरग सुख पामशे । वाजशे

તાસ પ્રિયા અતિરૂઝાની । મહાસતી સતી નામ ॥ અપરા ચંદ્રરુદ્રા અઠે । રાખેલ ગુણ અન્નિરામ
 ॥ ૨ ॥ વિરમ્યો પહેલી સ્ત્રીથકી । રાજકુંઝર નૃપરાજ ॥ રુદ્રાસાર્યે વિષયસુખ । મોગવે વંઠિત
 કાજ ॥ ૩ ॥ દ્રવ્યોપાર્જન જે કરે । તે કુંઝર નિશદીન ॥ તે સઘલું આવી કરી । દીર્ઘ રુદ્રા નાળી
 ધન્ન ॥ ૪ ॥ સંતોષે નવી વચનઝી । પહેલી સતી નિજ નાર ॥ મરુધરમાં વરસે નહી । ગિરિવરસે
 જલ ધાર ॥ ૫ ॥ ચંદ્રરુદ્રા પૂઠી કરી । ગયો દેશાંતર જેહ ॥ શ્રીનૃપરાજકુંઝર ત્રલો । આઘ્યો ધ-
 નપુર તેહ ॥ ૬ ॥ જયનામે તિહાં રાજવી । જીત્યા દુસમન જોર ॥ અતિ પ્રાક્રમી ગુણનીલો । જસ
 પ્રતાપ અતિઘોર ॥ ૭ ॥ જયનામાં ભૂપતિતણી । શ્રીનૃપરાજકુમાર ॥ સેવામાં તત્પર થયો । એકમનો
 તિથવાર ॥ ૮ ॥ દારિદ્ર્ય ટાલણ અઠે । વહુ ઉપાય જગમાંહે ॥ પણ ચાર ઉપાય કહ્યા ત્રલા । તે
 સાંત્રલો ડહાંહે ॥ ૯ ॥ ઇહુકેત્ર (૧) ને રાજસેવ (૨) । તિમ ત્રલી સાયર જાણ (૩) ॥ યો-
 નિપોષણ ત્રલી જાણીયે (૪) । ચડ કરે દારિદ્રહાણ ॥ ૧૦ ॥ રાજસત્તા વેઠા અઠે । જયનામા
 રાજંદ ॥ પુકાર કરંતો આવીયો । કોડક નર ડુલ્હંદં ॥ ૧૧ ॥ રાજાને પ્રણમી કહે । રાજ અરા-

जक तूज ॥ इहां कोइ मंत्री नथी । दुःख घणुं ठे मूज ॥ १२ ॥ हे राजन् मुज दुःखनी । शी
 शी कहुं हुं वात ॥ ते सांभलो तुमे इकमना । राजा ठो जगतात ॥ १३ ॥ परमारनामे पद्धीपति ।
 निहत्तणो सरदार ॥ तेणे दुर्युं ठे मादेरुं । गोधन धन परिवार ॥ १४ ॥ पद्धीपति तस्कर वनो । ज्ञा-
 न्या देश अपार ॥ तुज आणा माने नही । न गणे तूज खिगार ॥ १५ ॥ ते पुरुषनी वारता । नि-
 गुणी जय राजान ॥ मंत्रीने कहेतो हवो । एह कीसुं अपमान ॥ १६ ॥ में पहेलां नवि सांभलो ।
 कोण ठे एहनी जात ॥ कीहां एह वासो वसे । मंत्री कहे अवदात ॥ १७ ॥ नृपवाणी सूणी करी ।
 मंत्री कहे तिणवार ॥ चोरतणी पावें वसे । पद्धीपति परमार ॥ १८ ॥ डाल ॥ माळीकेरे बागमें दो
 नारिंग पकेलो, अहो दो नारिंग पकेलो ॥ ए देशी ॥ सचिव सुबुद्धि तव मुदा । इम जंये वाणीलो
 ॥ अहो इ० ॥ पद्धीपति परमारजी । दुरातम प्राणीलो ॥ अहो दु० ॥ १ ॥ में उपाय कीधा घणा
 । तस निग्रह काजेलो ॥ अहो त० ॥ सुजट संख्याता मोकळ्या । न चसे तस राजेलो ॥ अहो न०
 ॥ २ ॥ ते परमारपद्धिपतें । हणी सुजटनी कोनीलो ॥ अहो ह० ॥ महोनां ते जांखां करी । इहां

आव्या दोन्विलो ॥ अहो ५० ॥ ३ ॥ ते निसुणी तव उठील ॥ नृपराजकुमारोलो ॥ अहो नृ० ॥
आझा जो आपो तुमें । करं तास प्रहारोलो ॥ अहो क० ॥ ४ ॥ हवे जय नामा झूपति । आपे
सहु सेनालो ॥ अहो आ० ॥ नृपराज पण ज्ञप्ता देइ । चाढ्यो जय देनालो ॥ अहो चा० ॥ ५ ॥
नित्य प्रयाण करतोथको । देशविदेशने जोतोलो ॥ अहो दे० ॥ श्रीनृपराज लश्कर लेइ । पाले ती-
हां पहीतोलो ॥ अहो पा० ॥ ६ ॥ पद्धिश् श्रीपरमारजी । चढ्यो पर्वत किछोलो ॥ अहो च० ॥
गिरिदुरगजलदुरगमां । गिरिगढ मुसकिलेलो ॥ अहो गि० ॥ ७ ॥ ते नृपराज हवे दंजथी । ते दु-
रगमां आवेलो ॥ अहो ते० ॥ माहोंमाहें अतिघणी । लम्हाई थावेलो ॥ अहो ल० ॥ ८ ॥ रण क-
रतां नृपराजनं । गयुं लश्कर नाशीलो ॥ अहो ग० ॥ जील घणा पराक्रमी । देखे लोक तमासीलो
॥ अहो दे० ॥ ९ ॥ राजकुंअर सिहांथकी । पाढो फिरी आवील्लो ॥ अहो पा० ॥ मन चिंते मुज
जाग्यथी । मखशे एह नावीलो ॥ अहो म० ॥ १० ॥ हवे उंसरी लश्करथकी । कुंअर एक जाय-
गेलो ॥ अहो कुं० ॥ आवी वेगे ततखीणें । रुहुं मुज भागेलो ॥ अहो रु० ॥ ११ ॥ दिन दश पंच

आसन बेसण मांकीयां । पग धोवे जगंहिलो ॥ अहो प० ॥ २० ॥ धन्य दिवस आज माहरो ।
 दीठो जरतारोलो ॥ अहो दी० ॥ आशीरवाद फल्या सहु । शुभ लगन जयकारोलो ॥ अहो शु०
 ॥ २१ ॥ स्त्रीवचन सुणि हरखीयो । नृपराजकुमारोलो ॥ अहो नृ० ॥ हे प्रिये मुजने दीठ । जो-
 जन सुखकारो लो ॥ अहो जो० ॥ २२ ॥ स्त्रीयें जोजन आपीयुं । बली तकते पावेलो ॥ अहो व० ॥
 पीयूशसम शीतल घणी । तरस सहु जावेलो ॥ अहो त० ॥ २३ ॥ शांत ताप थयो तेहनो । कुंअर
 अति हरख्योलो ॥ अहो कुं० ॥ ए अवसरे आपवाथकी । सतीरागने परख्योलो ॥ अहो स० ॥ २४ ॥
 पठवाडे नृपराजना । आव्या चाकर त्यांहिलो ॥ अहो आ० ॥ उंट बलद वेसर जरी । सोना रूपां
 ज्यांहिलो ॥ अहो सो० ॥ २५ ॥ ते देखी बलती हवी । रुद्रा तेह नारीलो ॥ अहो रु० ॥ हा मूरख
 में शुं कर्तुं । धनकोनि हारिलो ॥ अहो ध० ॥ २६ ॥ हवे ए सती सुखणी थशे । हुं दुखणी थाउंलो
 ॥ अहो हुं० ॥ हवे नृपराज तेनी करी । सुखसंपद पाउलो ॥ अहो सु० ॥ २७ ॥ इम चिंती रुद्राव-
 सा । आवी सती गेहेलो ॥ अहो आ० ॥ पगे लागी विनती करे । जरतारने नेहेलो ॥ अहो ज० ॥

॥ १७ ॥ ते स्त्रीना आग्रहयकी । नृपराज तिहां जावेलो ॥ अहो नृ० ॥ दूध साकरे पूरीडे । जा-
जन स्त्री लावेलो ॥ अहो जा० ॥ १८ ॥ हवे कुंअर हसी करी । कहे इम स्त्रीनेलो ॥ अहो क० ॥
अवसर विण हुं शुं करुं । दुध जाजन एहनेलो ॥ अहो दु० ॥ ३० ॥ यतः-समये जं धरिजाइ । तं
सुंदरि कंजियं पि रमणीयं ॥ पच्छावविहुणं पुण । लडुं अमीयं पि विससरिसं ॥ १ ॥ ढाल ॥ इम क-
हीने तस घर तजी । प्रियाने घरे आवेलो ॥ अहो प्रिया० ॥ अवसरे ओका दानथी । कुंअर रीऊ
पावेलो ॥ अहो कुं० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारमां । कहीं ठही ढाललो ॥ अहो क० ॥ उवज्जाय
दर्शनसागरे । लहो मंगलमाललो ॥ अहो ल० ॥ ३२ ॥

॥ १ ॥ अवसरें वचन जापीयें । अवसर दीजें दान ॥ अवसरें वृष्टि होए वली । तो पामे सनमान
॥ २ ॥ गुरुचरणे प्रणमी हवे । कहे धन सारथवाह ॥ कृपा करी मुजने कहो । धरमकथा उठांह
॥ ३ ॥ धनवचन निसुणी करी । जापे श्रीगुरु वाण ॥ शीलसमान को धर्म नही । पालो चतुर

सुजाण ॥ ४ ॥ शीलतणा प्रभावथी । लहे अष्ट महासिद्ध ॥ जिम कृषिदत्ता नारीचें । पामी ठे
नवनीध ॥ ५ ॥ तास कथानक सांजलो । श्रोता थड उजमाल ॥ गुणवंतना गुण सांजले । थाये मं-
गलमाल ॥ ६ ॥ ढाल ॥ आठ टकानो कंकणोरे नणदल । थरक रह्यो मोरि बांह । कंकणो मूल
लह्यो ॥ ७ ॥ देशी ॥ मगधदेशमां जाणींचेरे सूरिजन । रथमर्दनपुर सार ॥ वारु वयण सुणो । वयण
सूणोरे रसाल । श्रीगुरुवयण सुणो ॥ ८ ॥ आंकणी ॥ हेमरथनामें नरवईरे सूरिजन । आश्रितजन
सुखकार ॥ वारु ॥ ९ ॥ तेनी सूयशा वल्लभारे सूनू । शीलवती पति प्रेम ॥ वा० ॥ कनकरथपुत्र
तेहने रे सु० । तिहां वसे मंगलखेम ॥ वा० ॥ १० ॥ लोको मकल सुखीया वसेरे सु० । दुख नही
लवलेश ॥ वा० ॥ वज्रपंजरसम शहेरमारे सूनू । दुर्जन जय नही शेष ॥ वा० ॥ ११ ॥ एह नगरथी
वेगलीरे सूनू । नयरी कावेरी नाम ॥ वा० ॥ ते नगरीनो राजीउरे सूनू । राजा सुंदर अनिराम
॥ वा० ॥ १२ ॥ आझा अखंरु ठे जेहनीरे सूनू । इंद्रतणो अवतार ॥ वा० ॥ तेहनी पटराणी ज-
लीरे सूनू । वासुलदेवी मनोहार ॥ वा० ॥ १३ ॥ एम जाणी इहां उतरीरे सूनू । अपठराने अनुकार

॥ वा० ॥ तेहनी एक पुत्री यईरे सू० । रुकमिणी रति अवतार ॥ वा० ॥ ६ ॥ हवे अवसर एकदा
 वलीरे सू० । उद्यान रमवा जाय ॥ वा० ॥ हाथणीनी परें मलपतीरे सू० । दीठी मायने ताय
 ॥ वा० ॥ ७ ॥ पुत्रीप्रतें देखी करीरे सू० । चिंते तात दिलमाहें ॥ वा० ॥ ए कन्याजोग किहांथ-
 कीरे सू० । वर मलवो उठाहें ॥ वा० ॥ ८ ॥ इस्यो अत्रिप्राय चूपनोरे सू० । लही मतिसागर प्र-
 धान ॥ वा० ॥ कहे राजन तुमे सांजलोरे सू० । मुज वचन अनृतपान ॥ वा० ॥ ९ ॥ रथमर्दनपु-
 रराजवीरे सू० । हेमरथ नामें उदार ॥ वा० ॥ कनकरथ तस नंदनोरे सू० । जनताने सुखकार ॥
 वा० ॥ १० ॥ गुणवंत ने न्यायी वलीरे सू० । ए वर पुली जोग ॥ वा० ॥ ए बेनो संग रूखनोरे
 सू० । जोगवशे सुखजोग ॥ वा० ॥ ११ ॥ मंत्रीवचन इम सांभलीरे सू० । हरख्यो सुंदर भूपाल
 ॥ वा० ॥ पासे हेमरथ रायनेरे सू० । प्रेपे लश्करपाल ॥ वा० ॥ १२ ॥ गुणसेन लश्करपालजीरे
 सू० । प्रणमे नृपना पाय ॥ वा० ॥ भेट मुकी मुख आगळेरे सू० । बेगो यथोचित ताय ॥ वा० ॥
 ॥ १३ ॥ जापे हेमरथ चूपतिरे सू० । मुज मित्र सुंदराय ॥ वा० ॥ ठे कुशली परिकर वयोरे सू० ।

तुं कहे जेण सुख थाय ॥ वा० ॥ १४ ॥ राजवचन सांजली तदारे सू० । गुणसेन जापे वात ॥ वा० ॥
 राजन तुम मित्रने अठे रे सू० । कुशल खेम सुखसात ॥ वा० ॥ १५ ॥ मोकळ्यो हुं कारजवशेरे
 सू० । ते आढ्यो तुम पास ॥ वा० ॥ वात सयल तुमने कहुंरे सू० । सांजळो नरपति खास ॥ वा० ॥
 १६ ॥ ठे नरपति अम भूपनीरे सू० । पुत्री रुखमणी नाम ॥ वा० ॥ तुम पुत्र कनकने आपवारे
 सू० । अम नृप धरे मन ठाम ॥ वा० ॥ १७ ॥ ए कारजें अमे आवियारे सू० । द्यो मुज उत्तर सार
 ॥ वा० ॥ ए वर कन्या जोरुलीरे सू० । अनुरूप ठे श्रीकार ॥ वा० ॥ १८ ॥ यतः—कुलं च शीलं
 च सनाथता च । विद्या च वित्तं च त्रपुर्वयश्च ॥ एतानि सप्त प्रविलोक्य देया । ततःपरं जाग्यवशा
 हि कन्या ॥ १ ॥ ढाल ॥ गुणसेन वचन सुणी करीरे सू० । हेमरथ नरपाल ॥ वा० ॥ वात सहु
 अंगीकरीरे सू० । लेशुं सुख विशाल ॥ वा० ॥ २० ॥ हवे हेमरथ भूपतिरे सू० । लश्कर सज्ज क-
 रावी ॥ वा० ॥ रुढे दिवसे निजपुत्रनेरे सू० । मोकळे जंजा देवरावी ॥ वा० ॥ २१ ॥ तातनो
 आदेश पामीर्तेरे सू० । कनकरथ कुमार ॥ वा० ॥ चाढ्यो रुखमणी परणवारे सू० । लेई लश्कर

परिवार ॥ वा० ॥ ११ ॥ गावे मंगल वालिकारे सून । वंदिजन विरुद जणंत ॥ वा० ॥ वाजे तुर
परियाणनारे सून । जयजयशब्द सुणंत ॥ वा० ॥ १३ ॥ पाखरिया करता हवा रे सून । हेपारव ति-
ण वार वा० ॥ कनकपलाण रतने जड्यारे सून । तेजी तरल तुखार ॥ वा० ॥ २४ ॥ श्रृंगार्या म-
यगल वलीरे सून । मद ऊरता मत्तवाल ॥ वा० ॥ काने चामर ऊलकतारे सून । शोन्ने चित्रित
जाल ॥ वा० ॥ १५ ॥ महा महोच्छवे नृपसुत चलेरे सून । ठाम ठाम जनवुंद ॥ वा० ॥ सीमाका
राजा आवीनेरे सून । प्रणामे ते नृपनंद ॥ वा० ॥ १६ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे सून । सातमी
ढाल रसाल ॥ वा० ॥ दर्शन कहे श्रोता घरेरे सून । होजो मंगल माल ॥ वा० ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहेमरथसुत कनकजी । लेई जटपरिवार ॥ नित्य प्रयाण करतां थकां । कापी
भूमि अपार ॥ १ ॥ एहवा अवसरमां तदा । कोइ नर आवी ताम ॥ नृपनंदनने इम कहे । सांजल
तुं अन्निराम ॥ २ ॥ नरपुर नाम ए नगरनुं । इहां अरिदमन भूपाल ॥ क्षत्रियमां शिरशेहरो ।
राजा ठे सुविशाल ॥ ३ ॥ तस देशमांहे हे विजु । हमणा आव्यो केम ॥ जा बीजे मारग वली ।

राखी मनमां नेम ॥ ४ ॥ नही तो युद्धतणी करो । सामग्री इणवार ॥ सांचली कुंअर हसी वदे ।
 तुं सांभल वचन उदार ॥ ५ ॥ सीधो ए मारग जलो । तिण आव्यो हुं अत्र ॥ भूत लागुं तुज
 भूपने । मुजथी टलये तत्र ॥ ६ ॥ कनकरथे इम पुतने । वचन कहां अदंभूत ॥ इते पण निज
 भूपने ॥ कह्यो वृत्तांत अजुत ॥ ७ ॥ ढाल ॥ किसके चले किसके पूत । जीव एकीलो हे अवधूत
 ॥ जीयां जाणले ॥ ए देशी ॥ इत वचन सुणी अरिदमनराय । कोपातुर अति आकुल थाय ॥
 ओता सांचलो ॥ कोण कनकरथ आव्यो आंहीं । मुज मनकमलने वालण दाह ॥ ओं ॥ १ ॥ अ-
 रिदमनना सुजट घणाय । दीसे फुजार सबला सदाय ॥ ओं ॥ कई सुजट तरवारे इष्टि । रणश्री
 इतिका इम कहे शिष्ट ॥ ओं ॥ २ ॥ कैश्क कहे निज शक्ति अनुसार । लमाइ अमे करशुं नि-
 रधार ॥ ओं ॥ कोइ सुजट कोपें करी तथ । फरसे दाढी पोताने हत्थ ॥ ओं ॥ ३ ॥ हुं पुरुष
 बीजा निरमाल । कोइ कहे इम लेइ करवाल ॥ ओं ॥ हवे अरिदमन नामें भूप । मारग रंध्यो
 जइने अनूप ॥ ओं ॥ ४ ॥ रणतुर वाजे तिहां अपार । जीत होजो इम कहे नरनार ॥ ओं ॥

वायुवेग ऊठसता पक्ष । तेणे ढांक्यो ठे व्योम निरपक्ष ॥ श्रो० ॥ ५ ॥ तो सूरजनी शी करुं वात । हुं रद्देवानी इहां अवदात ॥ श्रो० ॥ राणमाहिं रद्देवुं दुक्कर दीठ । शूरवीरने लागे मीठ ॥ श्रो० ॥ ६ ॥ खरुगधरने खरुगसुं प्रीत । जालावाळा जालासुं रीत ॥ श्रो० ॥ मुष्टिवाला मन मुष्टिधरंत । दंरुधरा मन दंरु करंत ॥ श्रो० ॥ ७ ॥ बाणवाला बाणने जपंत । गदाधरा गदा वहंत ॥ श्रो० ॥ एहवा सुजट दीसे तिहां कोनि । सज थड युधें आव्या दोनि ॥ श्रो० ॥ ८ ॥ कुंताग्रजागे हृषिया मत्त । इच्छात्री निकट्युं शोणित रत्त ॥ श्रो० ॥ ९ ॥ ब्रुह्या यमने जाणुं ए दीध । विधिये जेटणुं खावानुं कीध ॥ श्रो० ॥ १० ॥ बिरुदावलि मागध जणे त्याहिं । नाशता दीठा कायर ज्याहिं ॥ श्रो० ॥ कादव रुधिरनो थयो अपार । धक्रो सुजटना नाचे जयकार ॥ श्रो० ॥ ११ ॥ थतुं हनुं महायुध तिणवार । वे लश्करनुं जन दुखकार ॥ श्रो० ॥ महायुध थातें बोले कुमार । वैरि मर्दन सांजल सुखकार ॥ श्रो० ॥ १२ ॥ ताहरी जुजा मद रोग ठे जेह । घात काथशी टालुं तेह ॥ श्रो० ॥ तव वलतुं अरिदमन जुपाल । कहे सांजल तुं ठे हजी बाल ॥ श्रो० ॥ १३ ॥ एहनुं पराक्रम कयांशी

होय । बालकने तुं चित्तमां जोय ॥ श्रोण ॥ बालक ते हूधना पीनार । युद्धनुं कष्ट तो नवि सहे-
 नार ॥ श्रोण ॥ १३ ॥ श्रुपतिनां सुणी वचन कुमार । मान धरी जंपे तेणीवार ॥ श्रोण ॥ तुज मा-
 यानी खोपरी जेहू । खरुगरांगें करी जांगुं तेह ॥ श्रोण ॥ १४ ॥ हवे दोइ तेह युद्ध करंत । बले
 देवता उपमा धरंत ॥ श्रोण ॥ अनुक्रमे मूक्या तेणे हथियार । जाग्या दंत गज थाये अनुहार ॥
 ॥ श्रोण ॥ १५ ॥ ते वे बाहुयुद्ध करंत । बली मुष्टियुध वात धरंत ॥ श्रोण ॥ मुष्टिप्रहारथकी श-
 खनो त्याग । करे दोय घोंकापाकनो लाग ॥ श्रोण ॥ १६ ॥ तेवार पळी ते कनककुमार । करतो ह-
 वो तस पादप्रहार ॥ श्रोण ॥ मूर्वा पाम्यो अरिदमनराय । जाग्यें चिंतित कारज थाय ॥ श्रोण ॥
 १७ ॥ जीवाळ्यो शीतल उपचार । करी कुमारें ततखण सार ॥ श्रोण ॥ थइ समाधि पाम्यो वैराग
 । ध्यावें चित्ते नही अम माग ॥ श्रोण ॥ १८ ॥ अहो संसार असारमजार । राजनी तृष्णा मोटी
 अपार ॥ श्रोण ॥ प्रांजल पंथे चालतो एह । निरपराधी वायों में तेह ॥ श्रोण ॥ १९ ॥ कुमरने खे-
 दनुं कारण कीध । मानथकी में अपजश लीध ॥ श्रोण ॥ में उपाज्युं अंतरायकर्म । घणा कालनुं

जाणो ए मर्म ॥ श्रोण ॥ २० ॥ कर्मबंध करवो सुलभ । पण ते हरवो ठे दुल्लभ ॥ श्रोण ॥ इम
जावतां अरिदमनराय । जातिस्मरण सहे सुखदाय ॥ श्रोण ॥ २१ ॥ स्वयंबुध थयो तेह नरिंद ।
देवें दीधुं खिंग मुण्णिंद ॥ श्रोण ॥ तथाविध मुनिराजने दीठ । प्रणमे कुमार करी अपीठ ॥ श्रोण ॥
२२ ॥ कुंअर कहे वली श्रीमुनिराज । तुं जवोदधितारण जहाज ॥ श्रोण ॥ धन्य ठे तुजने तुं कृत-
पुण्य । जवभीत जनताने शरण्य ॥ श्रोण ॥ २३ ॥ सर्वसंगना त्यागथी आज । तें मुज जील्यो तुं शि-
रताज ॥ श्रोण ॥ हे जुवनोत्तम तुज पाथरेण । पवित्र हुजे हुं महात्ताग तेण ॥ श्रोण ॥ २४ ॥ ईम
शुणी करी मुनिने कुमार । प्रयाण करे वनहमोजार ॥ श्रोण ॥ पण वनमां नही नीरनवाण । एम
विचारि कहे एह वाण ॥ श्रोण ॥ २५ ॥ जाउं सेवक तुमें अटवीमांहे । पाणीनी खबर काढो उठांहे
॥ श्रोण ॥ तव ते चाल्यो सेवकसाथ । चालतां दीतुं सरोवरपाथ ॥ श्रोण ॥ २६ ॥ वली ते चाकरें
तलाव आमन्न । दिठी कन्या रूपें धन्न ॥ श्रोण ॥ क्रीडा करंती अतिमनोहार । जाणुं अपठरानो
अवतार ॥ श्रोण ॥ २७ ॥ क्रीडा मूकी तलावे जाय । कमखिनीपत्रें नीर ग्रहाय ॥ श्रोण ॥ उपवन

देवकुलमाहें सार । पेढी ते कन्या हरख अपार ॥ श्रो० ॥ ३७ ॥ इण वेला एक तिहांकोणे जाण ।
 तापस आव्यो गुणनी खाण ॥ श्रो० ॥ उतावली थइ आसन देय । कन्या तापस जक्ति करेय
 ॥ श्रो० ॥ ३८ ॥ तापस पण कुंअरीने त्याहे । कंदमूलादिक आपे अवाह ॥ श्रो० ॥ ए कौतुक
 देखी घणीवार । अमें आव्या तुमपासे उदार ॥ श्रो० ॥ ३९ ॥ सा कुमरी वली तापस तेह । स्व-
 रूप न जाणुं अम संदेह ॥ श्रो० ॥ कनकरथ सांचली नृपनंद । कुमरी किम मिलें ध्याये अमंद
 ॥ श्रो० ॥ ४० ॥ पहेले अधिकारे आवमी ढाल । कही दरशने राग बंगाल ॥ श्रो० ॥ गुणीगुण
 सांचली जस विशाल । रुद्धि वृद्धि हवे मंगलमाल ॥ श्रो० ॥ ४१ ॥ सर्व गाथा ॥ ३९ ॥

॥ पुढा ॥ हवे कनकरथ कुंअर ते । ध्यावे कन्या जोग ॥ निद्रा पण आवे नही । अनुदिन
 धरतो शोक ॥ १ ॥ सेवक दर्शित मारगें । सुंदरी जोवा काज ॥ चाल्यो ते नृपनंदनो । वनमां थ-
 इ शुभ साज ॥ २ ॥ नाम सुणी कन्यातणुं । श्रवण सुधारस सार ॥ तस मनमां इच्छा थइ ।
 जाइ मळुं किए वार ॥ ३ ॥ नाममात्रना श्रवणथी । नरने लागे मोह ॥ स्त्री साची मोहनलता ।

कुमरे कीध अपोह ॥ ४ ॥ चालंतां वनमां तदा । जब आव्यो कुमार ॥ दीठी वटतरु हींचती ।
ते कन्या सुखकार ॥ ५ ॥ यौवनवयथी शोभती । दीठी कुंअरी सार ॥ नृपसुत चित्तमां चित्तवे ।
दावी हर्ष अपार ॥ ६ ॥ शुं ए वर देवांगना । रूप मनोहर अंग ॥ आवी ठे नरलोळमां । कर-
वा लीलारंग ॥ ७ ॥ अथवाशुं विद्याधरी । विद्या साधन काज ॥ आवी ठे वनमां अहीं । नारी-
गण शिरताज ॥ ८ ॥ तजी कंटकयुत कमल शुं । लक्ष्मी आवी अत्र ॥ अथवा विधि ए मुजचणी
। कीधी एह पविल ॥ ९ ॥ एम विचारी कुंअर ते । घोटकशी उतरंत ॥ देवकुलें जातो हवो । स-
वि परिवार सतंत ॥ १० ॥ कचे उपाये एहने । हुं बोलावुं जाम ॥ सैन्यकोलाहल सांजली । अटश्य
थई सा ताम ॥ ११ ॥ अणदीठानुं डुल नही । दीठुं विघटे साल ॥ भूख्या नोजन दाखवी । जिम
को करे विसराल ॥ १२ ॥ यतः—तनकफास तनमें चुजें । सो सालें निशदिन चित्त ॥ केशवहगसें
हग चुजें । सो क्युं विसरे मित्त ॥ १३ ॥ ढाल ॥ धनरा ढोळा ॥ ए देशी ॥ श्रीकनकरथ तिहांक-
णेरे । चिंतातुर अति थाय ॥ मनरा मान्या ॥ सैन्य उतार्युं तिण थलेरे । वासो वसे निरमाय ॥

मण ॥ १ ॥ जोवा लाग्यो सवि वनतणारे । ठेकाणा अने ठोर ॥ मण ॥ पण नवि लाजे कन्यकारे ।
 दिलगिर थयो करे शोर ॥ मण ॥ २ ॥ जोतां जोता झुरें गयोरे । तव दीवो प्रासाद ॥ मण ॥ दंरु
 कलश धज लहलहेरे । गगनसुं मांडे वाद ॥ मण ॥ ३ ॥ चंद्रकांत जिम उजलोरे । मणितोरण
 फलकंत ॥ मण ॥ अट्टोत्तर शत स्फटिकनारे । पावनीयां नीयंत ॥ मण ॥ ४ ॥ चिहुं दिशि सरखी
 फलहलेरे । वातायननी उल ॥ मण ॥ चोवारो प्रासाद जिनतणारे । प्रौढी दीपें पोव ॥ मण ॥
 ५ ॥ पोले प्रवेश कुंअर करेरे । कौतुकमात्र निमित्त ॥ मण ॥ चैत्य देखी अति हरखीयोरे । प्रभुगुण
 वासित चित्त ॥ मण ॥ ६ ॥ मणिमय अंज चोकीतणारे । विविध जातिना उलोच
 ॥ मण ॥ मणिकंडुक मुक्ताफलारे । नही तिहां आवे संकोच ॥ मण ॥ ७ ॥ मणिमंझित
 कंचनतणारे । दंडे चामर ढलंत ॥ मण ॥ पुतळी उज्जी कर ग्रहीरे । दिविउं ज्योति मिलंत
 ॥ मण ॥ ८ ॥ केसर कपुर सुगंधथीरे । वासित दश दिशि सार ॥ मण ॥ नमती देइ प्र-
 दक्षणारे । पाम्यो हरख अपार ॥ मण ॥ ९ ॥ मूलगंजारें निरखतोरे । कथभेदेव जिणंद ॥ मण ॥

नव्यनयन सूधासमोरे । आनन पुनमचंद ॥ म० ॥ १० ॥ समतारसमां जीवतोरे । शांत सुधार-
स सिंधु ॥ म० ॥ गतहूपण जिनराजजीरे । जगजीवन जगबंधु ॥ म० ॥ ११ ॥ एहवा प्रभुजी
नीरखीनेरे । पाम्यो कुंअर आनंद ॥ म० ॥ जिम चंद्रमाने देखीनेरे । लहे चकोर आनंद ॥ म०
॥ १२ ॥ राजकुंअर वंदना करेरे । मन वचन काय विशुद्ध ॥ म० ॥ स्तवन कहीने उगीउरे । मं-
रुपे वेगो विबुद्ध ॥ म० ॥ १३ ॥ तिण वेलायें ते आवीउरे । कर ग्रही कुमरी एक ॥ म० ॥ ता-
पस गुणनो आगरोरे । सकल कलायें ठेक ॥ म० ॥ १४ ॥ मुक्ताहारनरे मिशथकीरे । शतचंद्रनी-
पें वद्ध ॥ म० ॥ करतो जाणुं इम तदारे । तापस अतिघणो दद्ध ॥ म० ॥ १५ ॥ तापसने देखी
करीरे । कुंअर नमें तस पाय ॥ म० ॥ प्राणीने लिंगी पूज्य ठे रे । शास्त्रें एहवो न्याय ॥ म० ॥
१६ ॥ तदनंतर तापस कहे रे । किहांथी आव्या कुमार ॥ म० ॥ नाम तमारुं मुजने कहोरे ।
किहां जाशो निरधार ॥ म० ॥ १७ ॥ मुज अवसर पूजातणोरे । तापस कहे इणिवार ॥ म० ॥ तुं ग्रहजे
मुजहाथथीरे । फलादिक ए सार ॥ म० ॥ १८ ॥ कृपि अथवा गृहस्थने रे । सर्वने प्राहुणो होय

॥ म० ॥ इम विचारी तुमें ग्रहो रे । अर्ध्यादिक ए जोय ॥ म० ॥ १ए ॥ यतः—अग्निगुरुर्द्विजाती-
 नां । वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ॥ पतिरेव गुरुः स्त्रीणां । सर्वस्याज्यागतो गुरुः ॥ १॥ ढाल ॥ फलनाम कुंअर
 सांजलीरे । एवुं ध्यावे दिलमाहें ॥ म० ॥ मुज कारज सफल होशेरे । कृषिवचन मानुं उठाहें ॥ म० ॥ २० ॥
 फलकंदादिकने ग्रहीरे । कुंअर गयो वटपास ॥ म० ॥ रागसागरनी चंद्रिकारे । कन्या देखे उद्वास ॥ म० ॥
 ॥ २१ ॥ आवास तेणे देवरावीयारे । थापी त्यां घोटकशाल ॥ म० ॥ बीजे दिन बली तापसोरे ।
 लावे फल ततकाल ॥ म० ॥ २२ ॥ कुंअरनी चक्ति साचवेरे । दानथी सवि वश थाय ॥ म० ॥
 बीजे दिवस बली तापसोरे । चक्ति करे सुखदाय ॥ म० ॥ २३ ॥ कुंअर कहे तापसप्रतरे । स्वामि
 कहो मुज काज ॥ म० ॥ तव कृपि बलतुं इम कहे रे । तुं सांजल महाराज ॥ म० ॥ २४ ॥ ठे
 बच्छनामा देशमारे । नयरी मृत्तिका नाम ॥ म० ॥ राज करे हरिषेणजीरे । प्रियदर्शना अचि-
 राम ॥ म० ॥ २५ ॥ अन्मदा कालें भूपतिरे । ध्यातो हुवो मनमांहि ॥ म० ॥ माहरे नथी कोइ
 नंदनोरे । एह वडुं दुख आहिं ॥ म० ॥ २६ ॥ गलित यौवन माहरुं थयुं रे । ॥ पाम्यो बली जरा

गात्र ॥ म० ॥ वदन न दीतुं पुत्रनुरे । तेहथो हुं दुखपात्र ॥ म० ॥ २७ ॥ यतः—अपुत्रस्य गति-
र्नास्ति । स्वर्गो नैव च नैव च ॥ तस्मात्पुत्रमुखं दृष्ट्वा । स्वर्गं गच्छति मानवः ॥ १ ॥ अपुत्रस्य गृहं
शून्यं । दिशः शून्या ह्यवांधवाः ॥ मूर्खस्य हृदयं शून्यं । सर्वशून्या दरिद्रता ॥ २ ॥ ढाल ॥ शुं हुं
जातं आकाशमारे । अथवा पेशुं पाताल ॥ म० ॥ ऊपापात वली हुं कं रे । जेम मले मुज
वाल ॥ म० ॥ २८ ॥ एहवी चिंता राक्षसीरे । अस्त कयों जरतार ॥ म० ॥ ते देखी प्रियदर्शनारे ।
एम कहे सुखकार ॥ म० ॥ २९ ॥ नाथजी चिंता मुज कहोरे । दीउ चिंताविभाग ॥ म० ॥
राजा कहे राणीप्रतेरे । तुं नवि चिंता लाग ॥ म० ॥ ३० ॥ तोये राणीना हठथकीरे । कहेतो हवो
राजान ॥ म० ॥ पुत्रनी चिंता मोटी अठेरे । ए राज तृण समान ॥ म० ॥ ३१ ॥ कांडक हसी
वल्लतुं कहेरे । प्रियदर्शना जरतार ॥ म० ॥ अजिता देवी आपणीरे । कुलदेवी सुखकार ॥ म० ॥
॥ ३२ ॥ आराधन करो तेहनुरे । पूरे सुतनी आश ॥ म० ॥ तुष्ट थशे कुलदेवतारे । प्रत्यक्ष काम-
गवी खास ॥ म० ॥ ३३ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । नवमी ढाल मनोहार ॥ म० ॥ उवजाय द-

शनसागरे । कही श्रोता हितकार ॥ म० ॥ ३४ ॥ सर्व गाथा ५० ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहरिपेण भूपावजी । निसुणी स्त्रीनी वाच ॥ अंगीकार करतो हवो । एह कहुं
मुज साच ॥ १ ॥ हवे कालीचोदसदिने । नाही धोई भूप ॥ श्वेत वस्त्र पहेरी करी । देवीघरेअ-
नूप ॥ २ ॥ आवीने पूजा करे । कुंकुमादि वरद्रव्य ॥ पाणिसंपुट जोमी करी । विनवे स्तुतिथें न-
व्य ॥ ३ ॥ जो मुजने देरि तमो । आपो पुत्र रतन्न ॥ तो हुं जीवीश सुखथकी । नाम जपुं प्रति-
दिन ॥ ४ ॥ जो नवि आपो पुत्रने । मुज मस्तक जे एह ॥ तरवारें ठेदो तुमें । एहमां नही संदेह
॥ ५ ॥ प्रसन्न थइ देवी हवे । सुतवर आपे सार ॥ राजन गांठे बांधजो । याशे जयजयकार ॥ ६ ॥
अदृश्य थइ ते देवता । राजा बलीउं जाम ॥ परचाते प्रियदर्शना । हरि देखे सुपने ताम ॥ ७ ॥
ढाज ॥ घरे आवोजी आंवो मोहोरिउं ॥ ए देशी ॥ प्रियदर्शना पीउने इम कहे । में सुपन दीतुं
श्रीकार ॥ राजा पिण इम वदतो हवो । सिंह सुपनें सुत उदार ॥ प्रियण ॥ ए आंकणी ॥ राजा
पण निजनारीने । कहे देवीतणुं वचन ॥ ते राणी सद्दहती हवी । होशे मुज पुवरतन ॥ प्रिण

॥ १ ॥ नवमासे सुत जनमील । दुश्मनने जे वज्रपात ॥ माततात नाम दीए तदा ॥ अतसेन
इति विख्यात ॥ प्रि० ॥ ३ ॥ जिम सुरतरु देवपरवर्ते । अंवरे जिम बीजनो चंद ॥ जिम सिंहपोत
गिरिदरिविपे । तिम बाधे नृपनो नंद ॥ प्रि० ॥ ४ ॥ इम घणा दिवस गये थके । वक्र शिद्धित घोटके
त्याहिं ॥ अपहरी आण्यो इण आश्रमे । दूर देशथी राजा आहिं ॥ प्रि० ॥ ५ ॥ हवे निसुणोजी
कौतक वारता ॥ ए आंकणी ॥ ते घोमाने मूकी करी । आ सरोवर पाणी निपीय ॥ स्वेच्चाए ता-
पास आश्रमे । राजा हरिपेण आव्यो तेया ॥ ह० ॥ ६ ॥ कळ महा कळ वंशमां । तपप्रवृत्तिरसिक
शिष्यजुत्त ॥ जटाकलापकलित सदा । परब्रह्म ध्यावे निजचित्त ॥ ह० ॥ ७ ॥ जीवदयानो आगार
दे । समतारस वासित मन्त्र ॥ विश्वभूति तापसप्रते । नृप प्रणमी कहे धन धन ॥ ह० ॥ ८ ॥
तापस पण आशिष दीये । हरिपेण राजाने तेह ॥ किहांथकी तुमे आवीया । एकाकी नृप सस-
नेह ॥ ह० ॥ ९ ॥ तापस वचन सुणी करी । धरापाल जाषे इम वाण ॥ अश्व अपहारें आवीडी ।
मुज चरित्रने तुं जाण ॥ ह० ॥ १० ॥ तेवार पढी ए तापसे । निज धर्म कह्यो सुविचार ॥ ते सां-

नखी नृपचित्तमां जाण्यो संसारं असारं ॥ ह० ॥ ११ ॥ इणं अवसर नृपतितणा ॥ पगलां देखी
 आत्रंत ॥ सैन्यं सकल धनुं एकवुं । मास एक लगे कपि ठावंत ॥ ह० ॥ १२ ॥ ते हरिपेण राजा
 बली । करावे कपच प्रासाद ॥ तैवार् पवीं ते तापसें । कृपा करी नृपने आह्लाद ॥ ह० ॥ १३ ॥
 विपवेगनो वारिक अवे । एहवो भंत्र दील मनोहार ॥ जगमाहे जोतांथकां । विद्यादान बडुं चिंत
 धार ॥ ह० ॥ १४ ॥ राजा निजपुर पामील । पावे पृथिवीप्रति सार ॥ विषना टालण मंलथी ।
 प्रसिद्ध हुज हितकार ॥ ह० ॥ १५ ॥ एहवे अवसर तिहांकणे । कोइ दूत आवी कहे एम ॥ राज-
 न् सांभल मुज वीनति ॥ चित्तमां राखी बहु प्रेम ॥ ह० ॥ १६ ॥ रमणीकपुरी मंजुलावती । तिहां
 प्रियदर्शन नरपाळ ॥ तास विद्युतप्रभा चारजा । प्रियमती पुत्री विशाल ॥ ह० ॥ १७ ॥ तेह पुत्री
 सुती हती । आज रात्रे सरपें दष्ट ॥ तेहना मात पिता सहु । तेथी पक्रियां बहुलें कष्ट ॥ ह० ॥ १८ ॥
 ते माटे कृपा करी घणी । पधारी करो जपकार ॥ ते सुणी नृपति त्यां गयो । थइ जंटकीये अस-
 वार ॥ ह० ॥ १९ ॥ पेठो राजाने मंदीरे । देखामी भूषें तेह ॥ काष्टतणी परें चेतना । नागी ठे

कन्यानी जेह ॥ हण ॥ २० ॥ तेवार पछी हरिपेण वली । एक मंगल रचावे त्यांह ॥ सुरजि द्रव्य
थी पूजीत । मंत्र ध्यान करे भूप ज्यांह ॥ हण ॥ २१ ॥ कणमालमांहें टालीत । सर्व विष उदयनो
प्रचार ॥ अचित्य ठे मणि मंत्रनो । महिमा भूमिमकार ॥ हण ॥ २२ ॥ एहवे जयजय नादनो ।
वळी लोकें कीध उच्चार ॥ वाजंवाजे तिहां अति घणां । श्रवणयुगल सुखकार ॥ हण ॥ २३ ॥ ते
देखी प्रियमती पुलिका । बोले एवां बहु वोळ ॥ जय जय शब्द थाये घणो । केम वाजां वाजे
अतोल ॥ हण ॥ २४ ॥ केम मढ्या ठे लोको इहां । आपे उत्तर तस तात ॥ सापें करनी तुं तदा
। सांजल तुं मुज वात ॥ हण ॥ २५ ॥ आ हरिपेण भूपे अहीं । तुज विष उतार्हुं जाण ॥ सर्व
दान माहें कहुं । अहो अन्नयदान प्रधान ॥ हण ॥ २६ ॥ वासरद्वयें तुं साजी थइ । तेहनी खु-
शाली निमित्त ॥ वाजिल वाजें ए सवि । पुत्री धारो निज चित्त ॥ हण ॥ २७ ॥ हवे प्रियमतीमें
देखीत । प्रेमनयणें श्रीहरिपेण ॥ तेणे जोयुं पण प्रेमथी । प्रेमनुं मूल ठे नेण ॥ हण ॥ २८ ॥ अ-
हो दीधा मुज एमणे । मंत्रवैजवथी दश प्राण ॥ आपो पिता मुज एनणी । उपकार प्रतिकृति जाण

॥ हण ॥ २९ ॥ हरिपेणने नृप हवे वीनवे । मुज पुत्ती ग्रहो महाराज ॥ तेणे पण नाकारो कह्यो । मुज ठे व्रत सेवा काज ॥ हण ॥ ३० ॥ पण पराणे हरिपेणने । परणाची प्रियमती सार ॥ तेह साथे जोग जोगवे । घणा दिवसलगे कुमार ॥ हण ॥ ३१ ॥ एक दिन ते वनमां गयो । विश्वभूति तापसनी पास ॥ प्रणमी व्रत लीधुं तेणे । राणीसहित बहु आश ॥ हण ॥ ३२ ॥ ए पहेला अधिकारमां । कही दशमी सुंदर ढाल ॥ उचकाय दरशन इम कहे । चवि लहो नित्य मंगलमाल ॥ हण ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ कंदमूल फल आहरे । कृषिराजा हरिपेण ॥ कृतार्थ करे पंथीप्रते । वन विचरंतो तेण ॥ १ ॥ गूढगर्ज राणीतणो । नित्य वध्यो तिण टाण ॥ तापसमां विकृत हुज । निंदा थइ तस हाण ॥ २ ॥ विश्वभूति वदे तदा ॥ सुण हरिपेण सुजास ॥ वृतमां ए तुज नवि घटे । नारी जोग विलास ॥ ३ ॥ यतः—चारित्रेण विहीनः । श्रुतवानपि नो प्रशस्यते सद्भिः ॥ शीतलजलसंपूर्णः । कुलजैश्र्यांमालकूप इव ॥ १ ॥ ॥ दुहा ॥ विश्वभूति तापस हवे । निकट्यो त्यांथी रात्र ॥ वीजा वनमां जइ रह्यो । निर्मल व्रतनुं पात्र ॥ ४ ॥ तापस ते हरिपेणजी । सूनुं आश्रम देखी ॥ चिंता-

श्री व्याकुल ययो । दैवतणी गति पेखी ॥ ५ ॥ हाहा दैवें शुं कर्तु । मुजने शोक संताप ॥ नाख्यो
ठे महाकष्टमां । दैवतखो उत्ताप ॥ ६ ॥ जगमां सुखीउ को कही । नवि कोनुं स्थिर चित्त ॥ दैवें
को न विमंविउ । तापस चिते नित्त ॥ ७ ॥ इम ध्यातो ते तापसो । प्रिया सहित तिण वार ॥
मनने स्थिर करी रह्यो । याओ जयजयकार ॥ ८ ॥ ढाल ११ मी ॥ देशी नणदलनी ॥ श्रीहरिपेण
तापस तिहां । निज प्रियाने संजुतहो सुंदर ॥ वनमांहे रहेतांथकां । प्रसवीं पुत्री पवितहो सुंदर
॥ वात सुणो वारूपरें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ मातपिनायें तव दीजं । कृषिदत्ता इति नाम हो ॥ सुं० ॥
करमसंयोगें तेहनी । मायें मरण कर्तु तामहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २ ॥ वापें बहु कष्टें करी । पुत्री
वधारी त्यांहेहो ॥ सुं० ॥ कोमल फलदानें करी । अष्ट वरसलगें ज्यांहेहो ॥ सुं० वा० ॥ ३ ॥ पुत्रो
वररूपधारिणी । अपठरानो अवतारहो ॥ सुं० ॥ तरूणजन मन मन वश करे । रूपें वागुरासारहो
॥ सुं० ॥ ४ ॥ रूपवती कन्याप्रते । कोइ ग्रहें इति जाव हो ॥ सुं० ॥ तास जनक करतो हवो ।
अदृश्य अंजन वली जावहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ ५ ॥ उत्तम तपमहिमाथकी । सहु सीजें निज का-

जहो ॥ सुं ॥ तपथी कृद्धि संपजे । पामे जससमाजहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ६ ॥ कृत अंजन
कुमरीप्रते । जे देखशे नर तेह हो ॥ सुं ॥ ए कुमरीनो वर होशे । एहमां नही संदेह हो ॥ सुं ॥
७ ॥ परिवार कोई देखे नही । बली चिह्ननी लागे जीतिहो ॥ सुं ॥ तेम विचारी में कीधुं ।
पुत्रीने अंजन प्रीतिहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ८ ॥ एवी रीते कृतअंजना । क्रीका करंती बालहो ॥ सुं ॥
वनतरुनरने सींचती । गमामती बहुकाल हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ए ॥ एह कथा माहरी अठे । त-
पोधन हुं हरिपेणहो ॥ सुं ॥ कृपिदत्ता पुली माहरी । कुलसुत परणो तेण हो ॥ सुं ॥ वा० ॥
१० ॥ ताएस कृपिना वयणथी । कनकरथ नृपनंद हो ॥ सुं ॥ कृपिदत्ता ते परणीउ । शुभ ल-
गन सुख कंद हो ॥ सुं ॥ वा० ॥ ११ ॥ ते कन्याना लाजथी । संतुष्ट थई कुमार हो ॥ सुं ॥
इम कहेतो ह्वो अन्य प्रिया । करवी नही चित्त धारहो ॥ सुं ॥ वा० ॥ १२ ॥ हवे तेहने प्रीत-
की । वनवासीने थाय हो ॥ सुं ॥ संसारिक सुख जोगवे । दिन केताइ गमायहो ॥ सुं ॥ वा० ॥
१३ ॥ इक अवसर कुंअरप्रते । हरिपेण कहे इम वाण हो ॥ सुं ॥ जराजर्जर हुं थयो । मुज व-

चन सुणो गुणखाण हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १४ ॥ वहिंकुंरुमां पेसवा । इच्छुंतुं महाजागहो ॥ सुं० ॥
 म् अंगजा माहरी हवे । भलावी तुजने आज हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १५ ॥ रुषिदत्ता निजतातनी ।
 वाणी नीसुणी रोइ हो ॥ सुं० ॥ दीनस्वरें कहेती हवी । मुज तातने वारो कोइहो ॥ सुं० ॥ वा०
 ॥ १६ ॥ हे तात किम एहवुं वदो । कर्ण कटुक दुःश्रावहो ॥ सुं० ॥ नवि करवी आतमहत्या ।
 इम कयें थाये दोष दाहो हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १७ ॥ तापस कहे पुत्रीप्रतें । मंत्रपूत आतम जा-
 सहो ॥ सुं० ॥ वहिमां होम्याथकी । स्वर्गे गति थाये तासहो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १८ ॥ यदुक्तं पुरा-
 णे—मंत्रपूतैस्तनोरंशैर्ये जुहति हुताशनं ॥ ते गच्छंति क्षणात्स्वर्गं । देवनारीत्रिरंचितं ॥ १ ॥ ढाल ॥
 हे वत्से मुज करथकी । तुं ग्रहे आ रमणीक फल हो ॥ सुं० ॥ ए फलने वाववें करी । थाये सु-
 रतरफल हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ १९ ॥ मास षट्ने अंतरे । फल आपे देहीने एह हो ॥ सुं० ॥ ए
 हवुं कही ते तापसो । पुत्रीने फल आपे तेह हो ॥ सुं० ॥ वा० ॥ २० ॥ वळी तापस कुंअरने
 कहे । मुज पुत्री रूमी रीतें हो ॥ सुं० ॥ स्नेहदृष्टिथी पालजो । वळी राखजो परम प्रीति हो

॥ सु० ॥ वा० ॥ २१ ॥ पुत्रीने शरण तुं अवे । जिम गंगाने सागर जाण हो ॥ सु० ॥ इम शिक्षा
 देइ तेहने । अग्निमां पेशे सुजाण हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २२ ॥ आतमप्रति साधतो हवो । तपोधन
 श्रीहरिपेण हो ॥ सु० ॥ कृषिदत्ता रोतो हवी । तातपाडुका थापी तेण हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २३ ॥
 नित्य प्रयाण करवे करी । रथमरदनपुर आवे हो ॥ सु० ॥ हेमरथ निजतातने । कुंअर नमी
 सुख पावे हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २४ ॥ हवे कनकरथ ते प्रिया । जोगवे संसारसुख हो ॥ सु० ॥
 नानाविध क्रीडा करे । कंडं नवि पावे दुःख हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २५ ॥ इम करतां संसारमां ।
 सुखसाता आवीन हो ॥ सु० ॥ भूपति राणीने थयां । वर्ष पांच लयलीन हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २६ ॥
 एहवे कावेरी नयरीये । राजा सुंदरपाणि हो ॥ सु० ॥ कुंअरने कृषिदत्तातणो । परया व्यतिकर
 जाणे हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २७ ॥ राजा सुंदरपाणिनी । पुत्री रुक्मिणी सार हो ॥ सु० ॥ तेणीचे
 पण ए जाणीउ । मनमां दुःख अपार हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २८ ॥ ए पहेला अधिकारनी । ढाल
 अग्यारमी सार हो ॥ सु० ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । श्रोताने जयजयकार हो ॥ सु० ॥ वा० ॥ २९ ॥

॥ દુહા સોરઠા ॥ હવે રુકમણીયે ત્યાહિં । તેમની ઇક જોગણી ॥ સુલસા ગુણ અગાહ । ધર-
મતણી ઠે ચોરટી ॥ ૧ ॥ રુકમણીયે તસ સર્વ । વાતો પોતાની કહી ॥ જોગણી ધરતી ગર્વ । ઇમ
કહે રુકમિણીપ્રતે ॥ ૨ ॥ વત્સે તુજ સંતુષ્ટં । થઇલું હવે હું જોગણી ॥ બાંધો કનક પુષ્ટ । તુજ
આગલ લાલું હવે ॥ ૩ ॥ ઢાલ ॥ ૧૨ મી ॥ આસણરારે જોગી ॥ ઇદેશી ॥ સુલસા જોગણી કહે
ઇમ વાણી । હું લાલું કનકરથ તાણીરે ॥ સાંજલ નૃપપુત્રી ॥ હું વશ આણું ત્રિચુવનલોકા । વયરી-
ને પમાલું પોકારે ॥ સાં ॥ ૧ ॥ આકરપી આણું હું મેહ । થંચું સૂજ ઇંડુ બેહરે ॥ સાં ॥ હું સુ-
કલું વલી નીલાં જામ । હું પાલું સૂકી વામરે ॥ સાં ॥ ૨ ॥ હું ગગનેશી તારા પાલું । દંઢની પેરે
મેઠ માંડું રે ॥ સાં ॥ વઢી સાતે સાયરને શોષું । નિકલંકીને હું દોષું રે ॥ સાં ॥ ૩ ॥ ટચલી
અંગુલીયે ત્રિચુવન તોલું । ધરણીધર હાથે ચોલું રે ॥ સાં ॥ માયા જવાની આદિ જે દેવી । તે
સહુણ હું સેવીરે ॥ સાં ॥ ૪ ॥ નવિ લોપે કોઈ માહરી આણ । નવિ ચાલું કોણે પરાણે ॥ સાં ॥
જે માગે તે તુજને આપું । લખું દૈવતણું ઉથાપું રે ॥ સાં ॥ ૫ ॥ ઇમ નિસુણી ચિતેમાં આણંદી ।

बोले रायसुता पद वंदीरे ॥ सां० ॥ देई मोडुं आल पंपाल । पाको कृपिदत्ताने जालरे ॥ सां० ॥ ६ ॥
जिम पिउ थाये माहरे वश्य । काम करो ते अवश्यरे ॥ सां० ॥ तो तुमें मुजने वेचाती लीधी ।
नवसूधी सुखणी कीधोरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ पूरो एटली इह्या महारी । हुं जाजं तुम वलिहारीरे ॥
सां० ॥ अंगीकरी रुकमणीनी वाणी । थइ सुलसा सपराणीरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ रथमरदन नगरमां
आवे । कृपिदत्तावरने जोवेरे ॥ जोगणी चरिताली ॥ ए आंकणी ॥ जिम पाराधी आवी रचे पा-
स । मृगबंधन धरी उद्धासरे ॥ जोण ॥ ९ ॥ मीनजणी जिम धीवर ताकें । तिम जोगिणी कपटें
न थाकेरे ॥ जोण ॥ रथमरदनपुरे कीधा दंदोला । शेरी शेरी करंकना ढोलारे ॥ जोण ॥ १० ॥
मंदिर मंदिर कीधी मारी । विलपंती सघळी नारीरे ॥ जोण ॥ जनअश्रुनी थइ निरऊरणी । शो-
कानलमां थइ ते अरणीरे ॥ जोण ॥ ११ ॥ हाहाकार थयो सवि लोके । सवि जन थया व्याकुल
शोकेरे ॥ जोण ॥ बालक बुरू युवान सवि मार्या । हणतां कोइने न उगार्यारे ॥ जोण ॥ १२ ॥
जोगिणी ते जोगिनी जिम होती । जाणे आवी आपें जमदूतीरे ॥ जोण ॥ करती न थाके पापने

चोरी । कृपिदत्तासुं मांझी ज़ोरीरे ॥ जो० ॥ १३ ॥ निशिमांहे अवस्वापिनी आपे । खरुंगें करी म-
नुजने कापेरे ॥ जो० ॥ एंवी रीतें ते नरने नारी । कुंअरमंदिरें नाखे संहारीरे ॥ जो० ॥ १४ ॥
कृपिदत्ताना अधरने रंगे । क्रोधथी शोणितसंगेरे ॥ जो० ॥ वख्रोपर शोणित ठटकावे । करजुग
पण रंगावेरे ॥ जो० ॥ १५ ॥ शय्यापासे पिशितकरंभा । नाखे ते जोगणी रंभावेरे ॥ जो० ॥ निद्रा
देइ निकळी जावे । मारी मारी जन सोर उठावेरे ॥ जो० ॥ १६ ॥ जागे निद्राथी कुमार ते जोरे
। मृतजनपरिदेवनसोरेरे ॥ जो० ॥ करुणा पामे जनने दुःखें । शोणित देखे सतीने मूखेरे ॥ जो० ॥
॥ १७ ॥ तेणीना कर रुधिराला चासे । पिशितकरंभ शय्यापासेरे ॥ जो० ॥ कुंअर चिंते मन शंका
पायो । विधियें अनग्रथ उठायोरे ॥ जो० ॥ १८ ॥ अरे आपे करी प्रजा बहुदुःस्था । मारीनी एह
व्यवस्थारे ॥ जो० ॥ शुं विष वरसे शशिनी कांति । हुइ अधियारी रवि हुंतीरे ॥ जो० ॥ १९ ॥
शशिसम निरमल चरिता कांता । नवि देख्या दोषवृत्तांतारे ॥ जो० ॥ पण प्रत्यक्ष देखुं आंहीं ।
हवे कहां शुं जाउं क्यांहींरे ॥ जो० ॥ २० ॥ एम चिंती कुंअर तेणीने जगावे । अनिता ऊढी आ-

पल्लवावेरे ॥ जो० ॥ जुंजा पावति चलके अलका । जाणुं नयन ते चंपककलिकारे ॥ जो० ॥
 ॥ २१ ॥ हवे कनकरथ पूठे विहाण । तुं सूकुलिणी सूजाणरे ॥ प्रिया साचुं जाषो ॥ समुद्रथी मर्यादा
 किमही तजाय । उंडे गिरिवर किम निज ठायरे ॥ प्रि० ॥ २२ ॥ जेहथी जगतमां हांसी होवे ।
 उत्तम ते किम जोवेरे ॥ प्रि० ॥ रेखामात्र में ताहरो न दीठो । ते केस ए वांक पेठोरे ॥ प्रि० ॥
 ॥ २३ ॥ एह असंभव महारे विशाल । खटके हृश्ये जिम सालरे ॥ प्रि० ॥ कहेतां जीन्न न ऊ-
 पडे संत । कल्याविण पण नवि सरंतरे ॥ प्रि० ॥ २४ ॥ थयो ठे मरकीथी पुरें हाहा कार । सत्रि लोक
 करेठे घोकारे ॥ प्रि० ॥ दीसे अधर लोहीयाला तारा । तुज जनम पळ्यो धिक्कारे ॥ प्रि० ॥
 ॥ २५ ॥ कांई कपट नवि राखो दिलमां । तुमें वात कहो मुज खिणमारे ॥ प्रि० ॥ कुण कुल कुण
 रूप ताहेरुं नाम । ए तुज कुण थयुं कामरे ॥ प्रि० ॥ २६ ॥ ए पहेला अधिकारे पत्तणी । बार-
 मी ढाल सुखकरणीरे ॥ प्रि० ॥ उवजाय दर्शनसागरवाणी । निसुणो श्रोता हित जाणीरे प्रि० । प्रि० २७
 ॥ दुहा ॥ रुपिदत्ता इम कंतनां । वचन सुणी तिणवार ॥ चित्ते असंभव वारला । किम कहे

मुज भरतार ॥ १ ॥ इंद्रजास शुं एह ठे । अथवा सुपन विलास ॥ ए विलसित कोइ अरितणुं ।
 पूरव कर्मविकास ॥ २ ॥ पापी देखी छूरथी । मरुं वनमृगली जेम ॥ तृणमात्र छुहव्युं नथी । दोष
 ए लाग्यो केम ॥ ३ ॥ में बूरुं कीधुं नथी । मन वचथी बली काय ॥ जो प्रतीति तुमने नहीं ।
 धीज करुं हुं सहाय ॥ ४ ॥ अथवा अपराधीतणो । मस्तक ठेदो हाथ ॥ शुं तमने हुं दाखवुं ।
 उपाय करो मुज नाथ ॥ ५ ॥ कोमल कांता वचनथी । करुणा पायो कंत ॥ कहे सुंदरि निरदोष
 तुं । मुज मन कोइ न अंत ॥ ६ ॥ पण एहवुं देखी करी । मुज मन अचरिज होय ॥ कही निज
 हाथें गजमुत । वनितानुं मुख धोय ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ कपूर होवे अति ऊजलोरे ॥ ए
 देशी ॥ हवे कनकरथ कुंअरजीरे । वनितानो बहु प्रेम ॥ चित्तमां धारी छावरे । बली कहे तास
 एमरे ॥ प्राणी सांजलो थीर करी मन्न ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ उत्तरीय वसनें करीरे । स्त्रीनुं लुहे मुख
 तैह ॥ टाढे मीठे बोलहेरे । मनवारे ससनेहरे ॥ प्रा० ॥ २ ॥ जाणे अवटाये रखेरे । ए मुगधा
 निज चित्त ॥ मोहना वशथी कंतजीरे । एहवुं करे नित नित रे ॥ प्रा० ॥ ३ ॥ अवगुण सघला

नावरेरे । जे जस बह्वज्र हुंत ॥ सरसवजेता दोषनेरे । द्वेषी मेरु करंतरे ॥ प्रा० ॥ ४ ॥ यतः—रागी
 अवगुण ना ग्रहे । देखो जगतकी चाल ॥ देखो श्याम गोपालकुं । लाल कहत सब बाल ॥ १ ॥
 ॥ ढाल ॥ दिन केता इणिपरें गयारे । रथमरदनपुरमांहि ॥ व्यापी मरकी अतिघणीरे । जनमनें
 ऊठे दाहरे ॥ प्रा० ॥ ५ ॥ लोकतणा तिहां जठ्यारे । शोक अने संताप ॥ हेमरथ राजायें जा
 णीयुरे । एह किस्यो उत्तपातरे ॥ प्रा० ॥ ६ ॥ क्रोधारुण थइ भूपतरे । वेगें तेकाव्यो तलार ॥
 धूजतो कंपतो आवीउरे । राजापासैं निरधारे ॥ प्रा० ॥ ७ ॥ पढी राजा तेहने कहरे । सांजल
 तुं कोटवाल ॥ रे सुखलुबधो पापीयोरे । न करे जन संजालरे ॥ प्रा० ॥ ८ ॥ राजलोकनी चिंत-
 नारे । न करे मूढ गमार ॥ में तो बहुदिन सांखीउरे । हवे तुज न खमुं लगाररे ॥ प्रा० ॥ ९ ॥
 प्रगट करो उपद्रवतणुरे । कारण ठे अहीं कोण ॥ ए माहरी आणा शिर बहोरे । लावो खबर
 तुमे तोणरे ॥ प्रा० ॥ १० ॥ तेह सुणी ते इम कहरे । थरथर धुजते तन्न ॥ जयें करी अति
 बंचसोरे । गद्गद कंठे वचनरे ॥ प्रा० ॥ ११ ॥ दीन नयन ठे जेहनारे । तन वरसे प्रसेव ॥ गलें

शोष पकतो तदारे । सुण करुणा कर हेवरे ॥ प्रा० ॥ १२ ॥ परें परें शोध करी तेहनीरे । माहरी
शक्ति अनुसार ॥ पण प्रगट थई किहां नहीरे । में जोयुं निरधाररे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ इण पुरे ब-
हु पाखंकीयारे । तरत न लाजे केण ॥ कामण दूमण बहु करेरे । ए जग धूत्युं तेणरे ॥ प्रा० ॥
॥ १४ ॥ ठंडेरो वज्रमावीयारे । राजायें ठामोठाम ॥ काढ्या सहु पाखंकीयारे । दोषित जोशी त-
मामरे ॥ प्रा० ॥ १५ ॥ जंगम ने जोगीजनारे । गणिका ने दरवेस ॥ जती सतीमठवासीयारे ।
काढ्या दरसनी अशेपररे ॥ प्रा० ॥ १६ ॥ सुकुं वलतां नीलुं वलेरे । अन्यायीने दोष ॥ पीना पामे
साधुजनारे । न गणे कांइ रोपररे ॥ प्रा० ॥ १७ ॥ इण अवसरें ते जोगणीरे । आवी राजडुवार ॥
प्रतिहारने कहे वीनवारे । राजाने दरवाररे ॥ प्रा० ॥ १८ ॥ एकना अपराधें सर्वनेरे । कोप न
कीजें चित्त ॥ रोग होते पाप्मातणेररे । पखालमांज अजुत्तरे ॥ प्रा० ॥ १९ ॥ दोषीने हुं परगट करेरे
। रांडे जणावी वात ॥ राय कहे जे गायनेरे । बाले गोबाल अवदातरे ॥ प्रा० ॥ २० ॥ जेह कहे
ते कीजीयेंरे । जेह आपें नीमेरु ॥ एहुं कहावी भूपतेंरे । सुलसा जोगणी तेकरे ॥ प्रा० ॥ २१ ॥

आवी सजामां जोगणीरे । पापणी अदुत वेश ॥ तामलिजाग उंची अठेरे । वली जटाजुट केशरे
 ॥ प्रा० ॥ ११ ॥ आंख राती चीवी नाशिकारे । ललाट अंगुल चार ॥ काश्मीरमुद्रा श्रवणें वलीरे ।
 खलकती मेखलाचारारे ॥ प्रा० ॥ १३ ॥ कंठें साला शंखनीरे । तससथी धूसर वान ॥ जालें चंदन
 आनी चीनरीरे । नख चार अंगुल मानरे ॥ प्रा० ॥ १४ ॥ मृगचामनी कंथा करीरे । उढणी चि-
 लकचर्म ॥ तत्र ग्रंथु मोरपीठबुरे । हाथमां दंरु कुधरमरे ॥ प्रा० ॥ १५ ॥ ठामें ठामें ऊची रहेरे
 । शंखणीनो परिचार ॥ वूर्णितनयना वूमतीरे । जाणे कीधोठे जंगआहाररे ॥ प्रा० ॥ १६ ॥ उच्च-
 रती उंचे खरेरे । आवी रही नृपतीर ॥ सय्यजनोने शांति करेरे । मंत्रथी पावन नीररे ॥ प्रा०
 ॥ १७ ॥ मुखथी वरुवरु बोलतीरे । जन जणावे मंत्र ॥ सीकोनरी जाशे नाशीरे । देखीने एहना
 तंत्ररे ॥ प्रा० ॥ १८ ॥ तत्र दृष्टिसंज्ञा भूपतेरे । दीधी वेगी तेह ॥ राजा कहे तुमे जोगणीरे । अम
 विघन निवारो एहरे ॥ प्रा० ॥ १९ ॥ तत्र कहे सुखसा जोगणोरे । सुणो तुमो नरनाह ॥ उपकार
 कारण विश्वनेरे । अवतर्यां अमें प्रवाहरे ॥ प्रा० ॥ २० ॥ कीजें उपकार शक्तिथीरे । एटलुं सार

संसार ॥ उपकार कारण रविशशीरे । सज्जनने जलधाररे ॥ प्रा० ॥ ३१ ॥ आज रातें देवी मुजनेरे
कलुं सुपन सोजार ॥ दरशनीपर राय कोपशेरे । जनमाहिं जाणी नाररे ॥ प्रा० ॥ ३२ ॥ भूपने तुं
जई इम कहेजेरे । श्यो दरशनीनो दोष ॥ संभाल मंदिर ताहरे । मकर अवरशुं रोषरे ॥ प्रा० ॥
॥ ३३ ॥ जे नहु आणी वनथकीरे । ते नारीरूप कराल ॥ अवतरी नगरना क्षयजणीरे । दीसती
अति सुकुमालरे ॥ प्रा० ॥ ३४ ॥ अदृश्य थइ एहवुं कहीरे । मुज स्वप्नमाहें तेह ॥ हे राजन सदि
दर्शनीरे । शामाटें कोपे हेवरे ॥ प्रा० ॥ ३५ ॥ ए पहेला अधिकारमारे । तेरमी ढाल संबंध ॥
उवझाय दर्शने इम कह्योरे । सुणजो आगें प्रबंधरे ॥ प्रा० ॥ ३६ ॥

॥ उहा ॥ सुलसा कहे मुज वचननो । तुज विश्वास न होय ॥ तो जोइ स्वयमेवथी । हृदय
विचारी जोय ॥ १ ॥ विस्मय पाम्यो हेमरथ । सांजली सुलसा बाण ॥ पढी विसरजी जोगली । देई
घणुं सन्मान ॥ २ ॥ इवे तेह भूमिपति । मनमाहें चिंतंत ॥ शुं खंषण मुज कुलविषे । एह किस्वो
विरतंत ॥ ३ ॥ इम चिंती निज पुत्रने । रयणी राखी पास ॥ वधूचरित्र जोवाजणी । नर राख्यो

छानो खास ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ देशी वणजारानी ॥ सुण प्राणीरे ॥ हेमरय राजान ।
गूढ पुरुषने मोकले ॥ सु० ॥ सु० ॥ रुषिदत्तानां चरित्र । जोवाने निशि आकुले ॥ सु० ॥ १ ॥
सु० जोइ जोगिणी वात । साची केकूनी वली ॥ सु० ॥ सु० ॥ तिण निशि नावी निद्र । कुंअरने
सांजले वली वली ॥ सु० ॥ २ ॥ सु० ॥ चिते कनककुमार । मुजप्रियाने दोहिली ॥ सु० ॥ वेला
आवी संताप । किम सहसे प्रिया सोहिली ॥ सु० ॥ ३ ॥ सु० ॥ दिन दिन ढांकुं वांक । दीठे
परतख वांकने ॥ सु० ॥ सु० ॥ शुं होशे मुगधाने अल । लोक न ढांके गूऊने ॥ सु० ॥ ४ ॥ सु०
अदृश्य करणनी बुद्धि । मुज होये पंख समेतरे ॥ सु० ॥ हमणा जाजं स्त्रीने पास । जणाबुं वात
संकेतरे ॥ सु० ॥ ५ ॥ सु० ॥ जोइ माहरी वाट । सुती होशे ए मुज प्रिया ॥ सु० ॥ सु० ॥ एक
पासैं तातनी आण । एक पास ए प्राणप्रिया ॥ सु० ॥ ६ ॥ सु० कनकरथ दिलमाहिं । इम रह्यो
अन्नटायरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ पंखी पांजरे पंरंत । पण नवि चाळे कांयरे ॥ सु० ॥ ७ ॥ सु० ॥ इण
वेला जोगणी तेह । ठानी रही करे घातरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ नवि देखे चाकर तास । देखे पिशित

संघातरे ॥ सु० ॥ ७ ॥ सु० ॥ ते नर जाणी वधूकृत्य । रायने जणावे वातरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ साची
 जोगणी वाणी । कृपिदत्ता अवदातरे ॥ सु० ॥ ए ॥ सु० ॥ तत्र ते राजा कोपंत । त्रिवली ललाटे
 आरोपतो ॥ सु० ॥ सु० ॥ लोपीय लाजने तेण । पुत्रने एहवुं जाखतो ॥ सु० ॥ १० ॥ सु० ॥ रे रे
 पापिष्ट पुत्र । तुं तो वंश निकंदन ॥ सु० ॥ सु० ॥ निजकुल कलंक लगावे । कृपिदत्ता काढो नंदन
 ॥ सु० ॥ ११ ॥ सु० ॥ सांजल पुत्र सुजाण । क्यांशी ए आणी राक्षसी ॥ सु० ॥ सु० ॥ मुज प्रजा-
 जीवितनाश । करवाने ढाणीसारिसी ॥ सु० ॥ १२ ॥ सु० ॥ बाल वृद्ध युवान । प्रजानो आण्यो
 अंतरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ सीकोतरी तुज नार । ए में लह्यो वृत्तांतरे ॥ सु० ॥ १३ ॥ सु० ॥ बलतो
 जंजे कुमार । दीनवयण विलखो थड ॥ सु० ॥ सु० ॥ तेहशी एहवुं न होय । ए सरिखी बीजी
 नही ॥ सु० ॥ १४ ॥ सु० ॥ क्रोधे राजा जावंत । रेरे तुं स्त्रीनो दासरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ छावरे प्रत्य-
 क्त वांक । नापित गुण तुज पासरे ॥ सु० ॥ १५ ॥ सु० ॥ हुं नवि मांखुं एह । अवगुण सगो
 नवि होयरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ माहरो विश्वास न तुज । तो तुं जईने जोयरे ॥ सु० ॥ १६ ॥ सु० ॥

वयण सुणी राजान । मन धरतो विषवादरे ॥ सुण ॥ सुण ॥ कुंअर नीचुं जोइ । आढ्यो निज प्रा-
सादरे ॥ सु० ॥ १७ ॥ सुण ॥ कृषिदत्ताने देखंत । श्याम वदन गतरागरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ हे प्रिये
राजा कोपंत । ए अपराध तुम लागरे ॥ सुण ॥ १८ ॥ सु० ॥ पूरव करम प्रसाद । ए कलंक तुजने
चढ्यो ॥ सु० ॥ सु० ॥ हुं पण दुखीजे अत्यंत । दुखसागरमाहे पढ्यो ॥ सुण ॥ १९ ॥ सु० ॥ दुखी
देखी न खमाय । हुं पण ठांडुं प्राणरे ॥ सु० ॥ सु० ॥ धैर्य करो हे कंत । मुजने करम प्रमाणरे
॥ सु० ॥ २० ॥ सुण ॥ हवे रूखो नरेश । सेवकने आदेश दीये ॥ सु० ॥ सु० ॥ झुंकीना केशने
जाति । काढो कुल कलंक दीये ॥ सु० ॥ २१ ॥ सु० ॥ जमाफी ठामो ठाम । देई अपमान एहने
॥ सु० ॥ सु० ॥ हणो मसाण मजार । कुलखंपण ठे जेहने ॥ सुण ॥ २२ ॥ सु० ॥ इम सुणी कन-
ककुमार । मरवाने समरथ थयो ॥ सु० ॥ सुण ॥ ग्रही राख्यो तस हाथ । तुं स्त्री रागें वश थयो
॥ सु० ॥ २३ ॥ सु० ॥ कृषिदत्ताने शीश । पढा पाड्या सातरे ॥ सुण ॥ सु० ॥ चूनो चोपड्यो शीश ।
वीढीफल दीयो हाथरे ॥ सु० ॥ २४ ॥ सुण ॥ माथे सूपडुं ठत्र । लहकती चूंथा चामरे ॥ सुण ॥

॥ सुण ॥ जीव ठे कर्मनो दास । अवरसुं केसो रोपरे ॥ सुण ॥ ३३ ॥ सुण ॥ ए पहेले अधिकार ।
ढाल कही ए चौदमी ॥ सुण ॥ सुण ॥ उवजाय दर्शने एम । धर्म करो तुमे संजमी ॥ सुण ॥ ३४ ॥ सुण ॥

॥ दुहा ॥ वनमां सती शिरोसणी । चिते मनहमजार ॥ तुं धीरज धर प्राणीया । म धरीस
दुःख लगार ॥ १ ॥ कर्मसाथे कुण नवि चले । कर्ममें नड्या अनेक ॥ पंकित इम विचारतां । आणे
हुयें विवेक ॥ २ ॥ श्रीकृष्णदेसर वर्षलगिं । पाम्या नहीं आहार ॥ पूरव कर्मोदयथकी । परिपह
सह्या अपार ॥ ३ ॥ घोर उपसर्ग सह्या वणा । चरणें रांधी खीर ॥ श्रवणें खीला करमथी । सहन
कर्या महावीर ॥ ४ ॥ रामे श्यां श्यां दुख सह्यां । पूरव करम प्रसाद ॥ हैयां कंपे अवरनां । सुणतां
होय बिखवाद ॥ ५ ॥ वासुदेव बूढ्या नही । कर्ममें जे बलवंत ॥ स्वजन विरह तेणे लह्यो । जरा-
कुमर छे अंत ॥ ६ ॥ झूतें हारी कामिनी । वन रज्ज्या पांढव पंच ॥ मत्स्येंद्राय सेवा करी । म-
होटी करमप्रपंच ॥ ७ ॥ नल नरपति अति दुःखीउ । वनमां ठांकी नार ॥ अन्नपाक परमंदिरे ।
करे ते करम प्रचार ॥ ८ ॥ सत्यवादी हरिचंद्रजी । डुंवघर आणे नीर ॥ सुत तनु वनिता वेत्रीयां ।

किहां डुंगर ठे जोर ॥ क० ॥ देखतां हेयुं कमकमेरेहां । किहां मारग सिंहसोर ॥ क० ॥ ७ ॥
 कुसुमसेजे विट खूंचतेरेहां । निद्रा न आवती जास ॥ क० ॥ वेला तेहने ए पकीरेहां । हाहा
 दैवविलास ॥ क० ॥ ८ ॥ सूर्यकिरण तनु जेहनेरेहां । नवि लागतां कीणवार ॥ क० ॥ रानमांहें ते
 रमवढेरेहां । रयणीमां इणवार ॥ क० ॥ ए ॥ नवनीतसरखी कोमलीरेहां । हुंती जस तनुवाड
 ॥ क० ॥ ते कृपिदत्ता तिणसमेरेहां । थइ वज्रथी अंतिगाढ ॥ क० ॥ १० ॥ अनुमाने सा अणुस-
 रेरेहां । दिशे दक्षिणनी ठांहि ॥ क० ॥ पूरव पुण्यतणे वसेरेहां । मति हूई नास जठांहि ॥ क० ॥
 ॥ ११ ॥ निज करें जे तरू रोपीयांरेहां । पीठसाथे आवंत ॥ क० ॥ ते तरु दीगं नयणलेरेहां । तव
 सा थई अतिसंत ॥ क० ॥ १२ ॥ अहिनाणी जे तरुतणीरेहां । आवी तात आराम ॥ क० ॥ ते
 देखी हईयुं दुख ज्युरेहां । राखुं नवि रहे ठाम ॥ क० ॥ १३ ॥ पाषाण पावकें परजलेरेहां । फाटे
 मढयाथकी वार ॥ क० ॥ सज्जन दीठे दुख सांजरेरेहां । आवे हईकाचार ॥ क० ॥ १४ ॥ कृपिदत्ता
 आवी तदारेहां । दीठुं पितानुं गेह ॥ क० ॥ रोवा लागी सरले स्वरेरेहां । आंसु वरसे मेह ॥ क०

॥ १५ ॥ दर्शन यो तात पुत्रिनेरेहां । तुम पुत्रिनी करो सार ॥ क० ॥ निराधारीने आधार धोरेहां
। तुज पाखें सूनो संसार ॥ क० ॥ १६ ॥ कृषिदत्ताना विलापथीरेहां । गिरि रोया ऊरणां व्याप
॥ क० ॥ तरु रोयां खग मृग जीवन्तारेहां । देखी सती दुःख कांप ॥ क० ॥ १७ ॥ वनफलनो आ-
हार करीरेहां । पाळे तापस आचार ॥ क० ॥ इम करतां केटले दिनेरेहां । चिते मनहमोजार ॥
क० ॥ १८ ॥ पाकी वोरनी स्त्री वलीरेहां । सूनी देखी चाहे मन्न ॥ क० ॥ वनिता सेलकी वानी-
नेरेहां । देखी गले पुरुषनुं मन्न ॥ क० ॥ १९ ॥ यतः—राज्यं जोज्यं च शय्या च । नरवेश्म च
रांगना ॥ पंच शून्यं न मोक्तव्यं । परैरेव प्रभुज्यते ॥ १ ॥ ढाल ॥ स्त्रीने शील निधानठेरेहां । ते राखुं
थइ सावधान ॥ क० ॥ इम विमासी चितवेरेहां । कृषिदत्ता गुणवान ॥ क० ॥ २० ॥ यतः—शीलं
नाम नृणां कुलोन्नतिकरं शीलं परं भूषणं । शीलं ह्यप्रतिपाति चित्तमनघं शीलं सुगत्यावहं ॥ शीलं
दुर्मतिनाशनं सुविपुलं शीलं यशस्कारणं । शीलं निर्द्विहितेहेतुरेवममलं शीलं तु कटपट्टमः ॥ २ ॥
इम चितवतां सांजड्युरेहां । कृषिदत्ताने सोय ॥ क० ॥ ताते पूरे मूजनेरेहां । औषधी देखानी

दोय ॥ क० ॥ २१ ॥ हाथ बांधी एक औषधीरेहां । नारी ते हावे नर प्रधान ॥ क० ॥ अपरा क-
रमां राखतेरेहां । नर ते नारी सावधान ॥ क० ॥ २२ ॥ औषधी पुरुषनी कर ग्रहीरेहां । स्त्री फी-
टी हुइ नरजाति ॥ क० ॥ औषधीयोगें सुरूपतारेहां । कृपिदत्ता नर अत्रदात ॥ क० ॥ २३ ॥ प-
वित्री नाखी दोय कानमांरेहां । मुनिवेष धरे आहाद ॥ क० ॥ ते आश्रमे रहेतीथकीरेहां । जि-
नपूजा करे साद्बलाद ॥ क० ॥ २४ ॥ धरती धरम ध्याननेरेहां । संजारती पिउगुण चित्त ॥ क० ॥
हवे कनकरथ नृपसुतोरेहां । चिते निज इम चित्त ॥ क० ॥ २५ ॥ तें तो ताहरे गुणें करीरेहां ।
हुं लीधो वेचातो दाय ॥ क० ॥ रणीउं हुं तुज नेहनोरेहां । उवेखी हवे कां जाय ॥ क० ॥ २६ ॥
फूल विठाइ सेजनीरेहां । तुज पाखें शूलीसंचार ॥ क० ॥ जिहां जोउं तिहां तुज विनारे । मुज
सूनो सयल संसार ॥ क० ॥ २७ ॥ चंदन कौअचपरें दहेरेहां । शशिकर अगनि उंगाय ॥ क० ॥
जोग संयोग शृंगार सहुरेहां । तुज पाखें ते न सोहाय ॥ क० ॥ २८ ॥ रयणी रोतां नीगमुंरेहां ।
तलवलतां दहामो जाय ॥ क० ॥ एक खिण विरहे ताहरेरेहां । मुज वरससरीखी आय ॥ क० ॥

॥ ३९ ॥ पहेली माया राखवीरेहां । हवे कां निष्ठुर अति आय ॥ दामोदरी दुख माहुरेहां ।
देखी तुज करुणा न आय ॥ क० ॥ ३० ॥ एम कनकरथ लीतणारेहां । गुण समरे दिन रात
॥ क० ॥ टलवले फूरे दुखभरेरेहां । नवि गमे केहनी वात ॥ क० ॥ ३१ ॥ नवि गमे वीणा गाव-
बुरेहां । नवि करे गात्र संजाल ॥ क० ॥ जोगीतणीपरें थड रहोरेहां । मेले नीसासा जाल ॥ क० ॥
॥ ३२ ॥ जोग भूषण सहु तज्यारेहां । परिहर्या खाद उदार ॥ क० ॥ चंद्र चंदन तनु नित दहे-
रेहां । गति लहे नही य लगार ॥ क० ॥ ३३ ॥ अधधकी निशि निद्रा नहीरेहां । वहे आंसुधा-
र अखंरु ॥ क० ॥ कामिनि गुण दण जपेरेहां । माने सवि अवर पाखंरु ॥ क० ॥ ३४ ॥
प्रिये प्रिये करतो नित जमेरेहां । ग्रथिल थयो तेह कुमार ॥ न रहे वायो केहनोरेहां । नवि ग-
सें मित्रपरिवार ॥ क० ॥ ३५ ॥ परिवार सवि मातापितारेहां । विनवे परें परें जाण ॥ क० ॥ नवि
चित्त दीजे शोकमारेहां । चतुरने एह प्रमाण ॥ क० ॥ ३६ ॥ कढ्याण कोमी लेशे सहीरेहां । नर
जीवतो सुण स्वाम ॥ क० ॥ इम धीरने दीये धारणरेहां । करवा दुखविश्राम ॥ क० ॥ ३७ ॥ हवे

कपटपेटी जोगणीरेहां । करी छुष्ट एहबुं काज ॥ क० ॥ रुकमणीने जइ ते कहेरेहां । जाणे द्यो
 मने वडुं राज ॥ क० ॥ ३७ ॥ पापणी रुकमिणी ते सुणीरेहां । उनमत्त नाचे भूर ॥ क० ॥ जेम
 दाय जीत्यो जूवटीरेहां । जिम विजयने पाम्यो सूर ॥ क० ॥ ३८ ॥ ए वात रुकमणी तातनेरेहां
 जणावी सुखकार ॥ क० ॥ तव सुंदरनृप मोकक्षेरेहां । हेमरथपासें दूत सार ॥ क० ॥ ४० ॥ ए
 पहेला अधिकारमारेहां । पनरमी ढालें विलाप ॥ क० ॥ उवजाय दर्शन इम कहेरेहां । धरमथी
 होशे प्रताप ॥ क० ॥ ४१ ॥

॥ दुहा ॥ दूत आवीने इम कहे । कावेरीनो स्वाम ॥ मुजने तुम कने मोकदयो । सांचल
 वेण अजिराम ॥ १ ॥ दूत कहे कर जोफीने । सूण वयण महाराज ॥ परणवा तुम सुत आवतो ।
 पाछो वढ्यो कुण काज ॥ २ ॥ मुज राजन वाटफी जुए । मया करो मन देव ॥ कनकरथ तुमें
 मोकलो । वीवाह कारण हेव ॥ ३ ॥ ते वात सुणी हेमरथ । संबंध जाणी सार ॥ सुतने परिकर
 सवि मली । विनवे वारंवार ॥ ४ ॥ सुण वंशदीपक नंदना । कुलतीलक आधार ॥ इक बोल मा

रुइ । उत्तम महिवाण जं कयं पिम्मं ॥ कालिंदी कएहविरहे । अज्जवि कालत्तणं वहइ ॥ १ ॥
 ढाल-कनकरथ इम करीय संताप । आण न लोपे ते निजवाप ॥ सा० ॥ कावेरी नयरीयें जाये । बाटे
 शुज शकुन तिहां थाये ॥ सा० ॥ ६ ॥ शुज शकुने चिंते ते कुमार । कपिदत्ता मले तो मुज सार
 ॥ सा० ॥ नही तो ए शुकने शु होशे । जे ज्ञावी होशे ते बनशे ॥ सा० ॥ ७ ॥ चालतां चालतां
 तिणे वनें आढ्यो । जिहां परणी ते स्त्री मन नाढ्यो ॥ सा० ॥ जोतां जोतां कानन कुमरें । स्त्रीना
 दुःखथी हइयुं उन्नरे ॥ सा० ॥ ८ ॥ नयणे वरसे आंसुधार । पाडे पोकार कनककुमार ॥ सा० ॥
 बूटी वेणें जिहां हींचंती । ए ते आंवामाल खुचंती ॥ सा० ॥ ९ ॥ ए ते सरोवर ज्यां हंसगमणी ।
 जीवंती मुज मन सुखकरणी ॥ सा० ॥ कुसुमकंदुकें जिहां मुज हणती । सुखें आवो पिउ इम मुज
 जणती ॥ सा० ॥ १० ॥ ते क्रीडानां म्यानक जोइ । है हैया तुं फाटे न कांइ ॥ सा० ॥ गौरी
 ताहरे विरहे आय । ते बन खावा मुजने धाय ॥ सा० ॥ ११ ॥ इम विलपंतो कुंअर तेह । आढ्यो
 पोताने उतारे जेह ॥ सा० ॥ जमणुं अंग फरके त्यांहि । आनंद पाम्यो कुंअर उठांहि ॥ सा० ॥

॥ १२ ॥ यतः—शिरसः स्फुरणे राज्यं । बाहोश्च प्रियमेलकः ॥ दक्षिणचक्षुषः प्रीति- रधरस्य प्रि-
यागमः ॥ १ ॥ ढाल ॥ कनकरथ कुंअर चित्त चित्ते । उत्तम इंगित एह सतंते ॥ सा० ॥ प्रियसं-
गमसूचक सुखकारी । दाहिण लोयण फुरे मनोहारी ॥ सा० ॥ १३ ॥ किहां मुज घरणी ते मनह-
रणी । प्रिया कृपिदत्ता सुखनी करणी ॥ सा० ॥ तो ए इंगित किशुं करशे । मुजने शुं स्त्रीतणुं
सुख ए वरशे ॥ सा० ॥ १४ ॥ अथवा ए प्रियमेलक तीर्थ । हरख उपजावण एह समर्थ ॥ सा०
॥ प्रियजन नवंधी जे होय । ते दुखना विश्रामने जोय ॥ सा० ॥ १५ ॥ इम चित्तवतां जिनप्रासादे
। कनकरथ आवे आह्लादे ॥ सा० ॥ कृपिदत्ता मुनिवेष विराजे । ते जेट लावे कुंअरने काजे ॥
सा० ॥ १६ ॥ कनकरथ स्वय हाथे लेवे । मुनि करगत पुष्पादिक खेवे ॥ सा० ॥ संगमनुं कारण
निज दिलमां । ध्यावे कुमार होशे हवे दणमां ॥ सा० ॥ १७ ॥ प्रेम सुकोमल नयने जोवे । तस
मुख देखी मन सुख होवे ॥ सा० ॥ कनकरथ कुंअर गुणगेह । मुनि देखी मन थिरता लहेय ॥
सा० ॥ १८ ॥ मुनिने पूवे कुंअर तेह । क्यांथकी आल्या तुमें ससनेह ॥ सा० ॥ कृपि कहे आतम

સાધન કરવા । ગિરિગહ્વર આશ્રમમાં રમવા ॥ સાળ ॥ ૧૯ ॥ एकाकी मुजने अतिप्रीते । आ व-
 नमां रहेतां सुखरीते ॥ सा० ॥ निवृत्ति उपजे ते मनहेतु । शुं लोक भेलवे सुखनो केतु ॥ सा० ॥
 ॥ २० ॥ तीरथयात्रां करतो अत्र । आढ्यो हुं इण वनमां पवित्र ॥ सा० ॥ वरस पांच हुआं ते
 वाते । जिनवरसेवा करुं सुखसाते ॥ सा० ॥ २१ ॥ इम निसुणीने कनककुमार । वदे वचन तेहने
 ऊदार ॥ सा० ॥ कृपा करी मुज आवो साथ । पढी जे करवुं ते करो नाथ ॥ सा० ॥ २२ ॥ कृपि
 कहे एहवी करवी न वात । सुण नरपति मुनि रहे एकांत ॥ सा० ॥ राजसंगति मुनि नवि करे
 भूप । ए ठे भाहरां वयण अनूप ॥ सा० ॥ २३ ॥ कहे राजकुमार तव फेरी । सूणो कृपिजी विन-
 ति हमेरी ॥ सा० ॥ वात जूदीठे संयमकेरी । प्रीतितणी ठे वात अनेरी ॥ सा० ॥ २४ ॥ परमे-
 श्वर जे मोटो कहીयें । नक्तिएं आधीन तेह लहीयें ॥ सा० ॥ नक्तियें देव दानव वश कीजें । मन
 माने निज मन चेदीजें ॥ सा० ॥ २५ ॥ इम कुमरनो आग्रह जाणी । कृपिदत्ता कृपि माने वाणी
 ॥ सा० ॥ जिम दूधमाहें साकर जेळी । तिम पाम्या बेहू रंगरेळी ॥ सा० ॥ २६ ॥ कष्ट इक अ-

मां करी केलि ॥ १ ॥ के मुखमटकें मोहिजे । के मन मान्युं वेण ॥ के आंखंडीयें जोलव्यो । के
कुचकुंजरसेण ॥ ३ ॥ के तव कंठे किन्नरी । चतुरां चाल चलंत ॥ के कटिलंकें सिंहणी । कोमल
उदर सुकंत ॥ ४ ॥ अहल्यासुं हरि मोहिजे । तुं तेहसुं रसपूर ॥ उत्तमने नेह नीचसुं । जिम म-
रीसाथ कपूर ॥ ५ ॥ अथवा जेश्री मन मढ्युं । ते निरगुणसुं रंग ॥ धतूरो हरने चढे । शशि उ-
त्संग कुरंग ॥ ६ ॥ ते तापसनी ठोकरी । शुं दीतुं तेमाहिं ॥ जस कारण हुं परिहरी । आणी
अति उमाहिं ॥ ७ ॥ एकमिणी वाणी इम सुणी । मेलंतो नीसास ॥ कृपिदत्ता संभारतो । योले
कुमर उदास ॥ ८ ॥ ते ससनेही गोरमी । तीन जुवननो सार ॥ विक्रय लीधो मूजने । निजगुण
तेह प्रकार ॥ ९ ॥ कंकर मणिमां अंतरो । जेतो सरसव मेर ॥ कृपिदत्ता अन्यस्त्रीविपे । तेतो दीसे
फेर ॥ १० ॥ गंगावेखु समुद्रजल । जे गणी पामे पार ॥ तेहना गुण न गणी शंके । जिह्वा सहस
उदार ॥ ११ ॥ अमृतविण कांजी पीये । कोडा कलमवियोग ॥ तिम तस विरहें सरजीयो । तुज-
सरिखी स्त्रीजोग ॥ १२ ॥ ढालं ॥ १७ मी ॥ हे मतवाले साजनां ॥ ए देशी ॥ तव कोपानले

धगधगी । मनसां मत्सर आणीरे ॥ अदेखीने जगांठली । बोले रुकमिणी वाणीरे ॥ त० ॥ १ ॥
 सुण प्रीतममुज वीनती । स्वारथ सहू सपराणुरे ॥ एक द्रव्य अभिलाषधी । त्यां होये मत्सर जा-
 णुरे ॥ त० ॥ २ ॥ जो रुकमिणीनी तेणीयें । ज्यारे आशा कापीरे ॥ तो ते तापस ठोकरी । में
 केदवी संतापीरे ॥ त० ॥ ३ ॥ आल चढाव्युं मारिनुं । महारुं वयर में वाढ्युं रे ॥ पीडन शकुं ढोळी शकुं ।
 साचुं वचन संजाढ्युरे ॥ त० ॥ ४ ॥ ते हती गाढी कुटीलिनी ॥ पण मुजसुं नवि चाढ्युरे ॥ सिं-
 हने अष्टापद मढ्यो । माहं चितव्युं पाढ्युरे ॥ त० ॥ ५ ॥ काल जुजंगम कोपवी । फल ततखिण
 तेणे वीधुरे ॥ रुकमिणीसुं हठ केलवी । तेणीयें शुं शुज कीधुरे ॥ त० ॥ ६ ॥ धनधन सुलसा
 जोगणी । पूरव जनमनी मायरे ॥ माहरे वयणे जेणीयें । कीधा सयल उपायरे ॥ त० ॥ ७ ॥
 रुकमिणी रंगज्वरें इणीपरें । उनमत थडने बोलेरे । कपिदत्ता मुनिवेपिणी । सांचले कुमरने उलेरे
 ॥ त० ॥ ८ ॥ कुंअर आणंद पामीउ । परमेसर मुज तूगेरे ॥ कपिदत्ता निकंककिणी । अमीच
 मेहलो वूगेरे ॥ त० ॥ ९ ॥ रुकमिणीनी वाणी सुणी । कनकरथ हवे कोपेरे ॥ अरुण ठाया थड मुख-

तणी । जाणे क्रोधनो उजरो उंपेरे ॥ त० ॥ १७ ॥ त्रिवली चढावी जीवणी । रथमर्दनपुरायोरे ।
अधर रुसंतो खिणखिणे । कंपावतो निज वाहोरे ॥ त० ॥ ११ ॥ बोलेरे तुं सुण रुकमिणी । ते
तारा स्वारथमाटेरे ॥ ए शुं कीधुं पापिणी । दुष्ट सापणी जिम काटेरे ॥ त० ॥ १२ ॥ परजवनो
जय अवगणी । कीधी अंत्यज करणीरे ॥ अशुभ हेतु जरणी थड । में विण जाणे परणीरे ॥ त० ॥
॥ १३ ॥ घरणी ते निरपराधिणी । सती वली मनहरणीरे ॥ तैतरिणीसमी तुं ठरी । ते तो गंगानी
ऊरणीरे ॥ त० ॥ १४ ॥ निसरणी कुगतितणी । तुं अपजशवासनी पूरणीरे ॥ सुमतिपटनी कात-
रणी । कोपानलप्रतें अरणीरे ॥ त० ॥ १५ ॥ दंजी लंपट ने लोजणी । कामतणी अद्दोहिणिरे ॥ कूरु
कपटतणी ठे गुरुणी । एवी अधम तुं ठो तरुणीरे ॥ त० ॥ १६ ॥ पापिणी ते सुलसा जोगणी ।
अधमाधममां वखाणीरे ॥ अपजशनी पटी वणी तुजने । उढणी दीधी आणीरे ॥ त० ॥ १७ ॥
मरणशरण ठे माहरे निश्चें । मनमां एम विचार्युरे ॥ मंदिरनिकटें वली मरुं । कनकरथे इम धार्युरे
॥ त० ॥ १८ ॥ तव कोलाहल अति थयो । आकुल सवि परिवारोरे ॥ सुणो काबेरीपति आवीयो ।

मनमां दुःख अपारोरे ॥ त० ॥ १ए ॥ बली बली वारे भूपति । वार्यो न रहे कुमारोरे ॥ कृपिद-
त्ताने संचारतो । वरसे आंखुधारोरे ॥ त० ॥ २० ॥ प्राणप्रियाप्रते जावतां । मुज मत वारो कोईरे
॥ विपमी विरहनी वेदना । रामे लही जग सोईरे ॥ त० ॥ २१ ॥ केहनो वार्यो नवि रहे । तव
बोले कृपिराजोरे ॥ सुण विवेकी कुंअर तुं । ए शुं करे अकाजोरे ॥ त० ॥ २२ ॥ जे अविवेकी अ-
जाण ठे । ते करे आतमघातरे ॥ नव अनंता ते रुले । न लहे धर्मनी वातरे ॥ त० ॥ २३ ॥
सवि वंछित पामे घणां । साहसीक नर जीवंतरे ॥ जानुप्रधाने सरस्वती । जिम पामी गुणवंतरे
॥ त० ॥ २४ ॥ पुरुष मरे स्त्रीकारणे । एतो अवली रीतरे ॥ फोकट नरनव हारशो । चतुर वि-
चारो चित्तरे ॥ त० ॥ २५ ॥ बली कुंअर कृपिने कहे । काष्ठजक्षणे मुज सिद्धीरे ॥ कृपिदत्ता ज-
वांतरे । प्रिया मले नवनीधीरे ॥ त० ॥ २६ ॥ इम कही कुंअर जेटले । पावक पेसवा इहेरे ॥
तेटले वे हाथे करी । कृपि धरे कुंअरने नेहेरे ॥ त० ॥ २७ ॥ बली कुंअरने कृपि कहे । तुज प्रि-
या जीवती देखांडुरे ॥ हरख्यो कनकरथ भूपति । हुं शिर चरणे नमांडुरे ॥ त० ॥ २८ ॥ मुनि

बोल्या एह वातमां । लाज किस्वो मुज होयरे ॥ कुंअर कहे प्राण माहरा । में दीधा तुज जोयरे
 ॥ तण ॥ २९ ॥ तव मुनि कहे प्राण ताहरा । तुज कने रहो चिरकालरे ॥ अवसरे मागुं मुज
 आपजो । तुमें वाचाना प्रतिपालरे ॥ तण ॥ ३० ॥ इम कही परिअंच आंतरे । पेसे तापस तेहरे
 कौतुक जोवा घणा मळ्या । सुरनरकिन्नर जेहरे ॥ तण ॥ ३१ ॥ तिण अत्रसर नरनारीउ । दिलमां
 आनंद धरतारे ॥ कृपिदत्ता निज रूपनें । औपधीये परगट करतारे ॥ तण ॥ ३२ ॥ ए पहेला अ-
 धिकारमां । ढाल सतरमी सारे ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । शीलथी जयजयकारे ॥ तण ॥ ३३ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ वादलमांथी सूर्य । प्रगट थयो होये जिस्यो ॥ रण जीतें जिम सूर । दीपें
 जिम अति उद्वस्यो ॥ १ ॥ ते रिपिदत्ता नार । तेजें जगने जीपती ॥ दैवें दोधी सार । शीलगुणें
 अति दीपती ॥ २ ॥ सुरनर करी प्रशंस । कुसुमनी दृष्टि तिहां थई ॥ अतरी कष्टनी खींस । तेहनी
 जावठ सहु गई ॥ ३ ॥ रमऊम कनकमंजीर । दीसे पूरणचंद्रमुखी ॥ पहेरण कोमल चीर । नव-
 नवी जातें लिखी ॥ ४ ॥ कंचुकुच सोइंत । मोतीनी माला जज्जी ॥ रविशशि कुंफल राजंत । स-

वि सिंगार-तेणें सजी ॥ ५ ॥ अधरे सुरंग-तंबोल । हसती फूलमां खरे ॥ हीरा दंत अमोल । बो-
लती अमृतने ऊरे ॥ ६ ॥ कामोदरि गजचाल । वेणी जुजंगमिणी जिसी ॥ मानी नीवन्नी-मठ-
राल । हरणीने नयणे हसी ॥ ७ ॥ ततखिणे मागधथोक । जयजय शब्दने भणे ॥ करे प्रशंसा
लोक । ऊलट चित्तें घणे ॥ ८ ॥ जव दीहुं तस रूप । रुक्मिणी दासीसम गणी ॥ घटतुं मुज अ-
नुरूप । जन कहे कुंअर गुणी ॥ ९ ॥ ढाल १८ मी ॥ धर्मजिनेश्वर गांठें रंगसुं ॥ अथवा रसीया-
नी देशी ॥ शीलधरमनो महिमा जाणीये । शीलें सवि सुख होयरे भवियां ॥ शीलथी अष्ट महा-
शुद्धि संपजे । शीलसमो नही कोयरे नवियां ॥ १ ॥ ए आंकली ॥ ए व्यतिकर
सुणी कावेरीधणी । मनमां पाम्यो आणंदरे ॥ २ ॥ कुमरने क्षपिदत्ता घर आवीया । गज चढ्या
अति नरवृंदरे ॥ ३ ॥ तव ते नवलसनेहें शोजता । शशिरोहिणी जेम रूपरे ॥ ४ ॥
संसारनां सुख विलसे निशदीने । सुरपरें तेहीज नूपरे ॥ ५ ॥ अपराध जाणी कठिन
वाणी तदा । ठांकी रुकमणी ते-नाररे ॥ ६ ॥ वळी कूम्हकपटनो एह करंडीउ । जोगणी सुलसा

धूताररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ४ ॥ सुलसाना नाक कान तिहां ठेदीया । देशथकी काढी ते दूररे ॥ ज० ॥
 कुंअरने रिपिदत्ता इम कहे । सांनल स्वामी सनूररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ५ ॥ पालीयें वाचा जे दीधी
 हत्ती ! तुम्हें पुरुष सुजाणरे ॥ ज० ॥ रुकमिणीउपर प्रेमाने आणवो । मारीपरें शुभ वाणरे ॥ ज० ॥
 ॥ शी० ॥ ६ ॥ इम निसुणी कुंअर प्रमुदित थयो । चिंते हृदय मोजाररे ॥ ज० ॥ देखो सज्जन-
 दुर्जनवचे आंतरो । थयो केवो ए विचाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ७ ॥ जेम कुठार ठेदे चंदनप्रतें ।
 पण मुखे परिमल होयरे ॥ ज० ॥ तिम रिपिदत्ता चतुर । शिरोमणि । करे उपकार तस जोयरे
 ॥ ज० ॥ शी० ॥ ८ ॥ सज्जन स्वभावें होये निरमला । चिंतवी एम कुमाररे ॥ ज० ॥ दिलथी
 कोपने दूरें परिहरी । मानी रुकमिणी नाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ९ ॥ दिन केताइक रही श्वशुर-
 घरें । हवे चाढ्या निज झंगरे ॥ ज० ॥ अनुक्रमें चालंतो निज मोजथी । पहोतो हरख उत्तंगरे
 ॥ ज० ॥ शी० ॥ १० ॥ हेमरथराजायें उच्छव ग्रहु कर्या । दीयां याचकनं दानरे ॥ ज० ॥ बंदी-
 जन जयजयव ऊंचरे । प्रजाने दीये सनमानरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ ११ ॥ घरघर कुंकुमना होये

ठांटणां । सोहव करे गुणगानरे ॥ जण ॥ कूरु जाण्युं सहृए सुन्नसातणुं । कृपिदत्ताने दीये मानरे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १२ ॥ कृपिदत्ताना चरणकमल नमी । श्रीहेमरथभूमिपालरे ॥ जण ॥ निज अप-
राध खमावे तिहांकणें । ताहरुं शील सुविशालरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १३ ॥ शुच मुहूर्तें वली शुच
खगनमां । राज्ये थाप्यो कुमाररे ॥ ज० ॥ श्रीहेमरथें यशोज्ञस्सूरिनी । पासें दीक्षा ग्रही साररे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १४ ॥ पाली संयम त्रिकरणशुद्धिथी । वरशे मुक्तिनुं ठाणरे ॥ ज० ॥ रथमरद-
नपुरनो थयो अधिपती । राजा कनक सुजाणरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १५ ॥ कीरति त्रिभुवने जेहनी
विस्तरी । वळी अन्याय वारंतरे ॥ ज० ॥ राज्य पाले प्रजाने सुख दीये । सूजनवरग तारंतरे
॥ ज० ॥ शी० ॥ १६ ॥ दिन दिन बधती दोळत रायनी । इम थया दिन केता तत्ररे ॥ ज० ॥
प्रसवे कृपिदत्ता सुतरयणने । सिंहरथ कुंअर पवित्ररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १७ ॥ कृपिदत्तासुं इक दि-
न गोखडे । वेठो ते नरनाहरे ॥ ज० ॥ जोवे शोभा निजनयरतणी । धरतो अंगें ऊमाहरे ॥ भण ॥
॥ शी० ॥ १८ ॥ एहवे कनकरथ वसुधापति ॥ निरखे गगनमांहे ठांयरे ॥ भ० ॥ विसराल थइ त-

तखीणे देखतां । वैराग पामे अबाहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ १९ ॥ जवनुं स्वरूप ते एहवुं चितवे ।
जेहवो संध्यानो रागरे ॥ ज० ॥ कुशअग्ने जलविंदु जेहवुं । जेहवो नटनो वैरागरे ॥ ज० ॥ शी० ॥
॥ २१ ॥ जेम अधिर दुरजननी प्रीतनी । नीरमाहें जिम लीहरे ॥ ज० ॥ घरवास चंचल जिम
कामिनीतणो । तेम अथोर जव ईहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २१ ॥ एहवें श्रीयशोज्ञसूरीश्वर । आव्या
तिण पूरें साररे ॥ ज० ॥ हेमरथ राजरिषिसाथे अठे । करता उग्र विहाररे ॥ ज० ॥ शी० ॥
॥ २२ ॥ मंगलकारण गुरुनुं आववुं । सांभळी सप्रिय भूपरे ॥ ज० ॥ आवी श्रीगुरुजीने वांदीया ।
धरमलात्र दीये अनुपरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २२ ॥ धर्मतणी देशना दीये श्रीगुरु । सांचळे राजाहो ते-
हरे ॥ ज० ॥ सती कपिदत्ताने वळी पुरजना । सांचळे ते ससनेहरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २४ ॥ ज-
न्मेदं न चिराय चूरिचयदा लक्ष्म्योऽपि नैव स्थिराः । किंपाकप्रतिज्ञा नितांतकटवः कामाः क्षण-
ध्वंसिनः ॥ आयुः शारदमेघचंचलतरं ज्ञात्वा तथा योवनं । हे लोकाः कुरुतादरं प्रतिदिनं धर्म-
श्रियोः लग्नके ॥ १ ॥ जत्थ य विसयकसाळ । चाळे सुख्य तत्तथाणुराळे ॥ किरियासु अप्पमाळ ।

सो धम्मो सिवसुहो दाउ ॥ २ ॥

॥ ढाल ॥ दान सुपात्रे हो नविजन दीजीये । दाने दारिद्र्यनाशरे ॥ ज० ॥ दानथी वश आये
सहु जीवमा । टालीये दुष्कृतपाशरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २५ ॥ शीलधरमने नवि नित पालीये । जे-
हथी दुर्गतिहाणरे ॥ ज० ॥ शीलें संकट विकट जय टले । लहीये गुणमणिखाणरे ॥ ज० ॥ शी०
॥ २६ ॥ कर्मतपावन तपने आदरी । टालो अरुविध कर्मरे ॥ ज० ॥ अणहारी गुण तपथी नीपजे
। लहीये शिवपूरशर्मरे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २७ ॥ अनित्यादिक बारे जावना । जावीये दिनप्रते साररे
॥ ज० ॥ भावना जावतो श्रीगुणसागरु । लहे केवल जयकारे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २८ ॥ श्रीगुरुजी-
ना मुखथी एहकी । सांजली देशना श्रीकारे ॥ ज० ॥ केई भविजन विरतिने आदरे । सफल करे
अवताररे ॥ ज० ॥ शी० ॥ २९ ॥ ए पहेले अधिकारे अढारमी । ढाल कही सुखकारे ॥ भ० ॥
उवकाय दर्शनसागरे हरखथी । धरमथी केम अपाररे ॥ भ० ॥ शी० ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ यशोज्ञगुरुरायनी । वाणी सांजली सार ॥ रिपीदत्ता पूठे तदा । विनय धरी श्री-

कार ॥ १ ॥ हे स्वामि कुण कर्मथी । एराकस कलंक ॥ केम जयंकर नीपन्थुं । मुज्जे कलमल-
 पंक ॥ २ ॥ श्रीगुरुजी बलतुं कहे । रिपिदत्ताने त्याहिं ॥ पूरवभव तुमें सांभलो । मन धरी मोद
 उठाहिं ॥ ३ ॥ ढाल १ए मी ॥ बोढीयानी देशी ॥ इणिही जंबूछिपमां । भरतक्षेत्रे मनोहाररे
 लाल ॥ गंगपुर नगर सोहामणुं । अति दीपे सुरपुरी सारेलाल ॥ पूरवभव कहे केवली । तमें
 सांचळजो चित्त लायरे लाल ॥ पूण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गंगदत्ताभिध भूपति । जाणुं पुरंदरनो अत्र-
 तारेलाल ॥ तेहनी पटरागी भली । गंगानामें सुविचारेलाल ॥ पूर्व ॥ २ ॥ गंगसेना पुत्री ते-
 हनी । रूपें रतिने अनुहारेलाल ॥ मुख सोहे पूनमचंदलो । सजेठे शोले शणगारेलाल ॥ पूर्व ॥
 ॥ ३ ॥ तेह नगरमाहे वसे । साधत्री चंद्रजसा नामरे लाल ॥ जिनशासनकमलाकरे । विकनन
 तरणि अजिरामरेलाल ॥ पूर्व ॥ ४ ॥ गंगसेना ते नितप्रतें । जात्रे श्रमणीनी पासरे लाल ॥ बाला
 लघुकरमी अठे । सांचळे जिनवाणी पासरेलाल ॥ पूर्व ॥ ५ ॥ श्रमणीनी संगतिथकी । रुचि-
 वंती शुचपरिणामरेलाल ॥ उद्देग पामी संसारथी । ब्रह्मव्रत धरे गुणधामरेलाल ॥ पूर्व ॥ ६ ॥

अनुक्रमै गंगदत्त भूपति । वीवाहसामग्री करावरे लाल ॥ पुत्री कहे में व्रत ग्रहं । मुज मनहुं
व्रतमां जावरे लाल ॥ पूर्व ॥ ७ ॥ पुत्रीवचन निसुणी करी । राजा कहे तिणवाररे लाल ॥ व्रतमां
ब्रह्मव्रत आकहं । करममां मोहनिवारेलाल ॥ पूर्व ॥ ८ ॥ इंदियमां रसनैदिय । जीतवुं अति
दुष्कर जाणरेलाल ॥ जारे करमी जीवने । एहवी प्रभुजीनी वाणरे लाल ॥ पूर्व ॥ ९ ॥ यतः—
अखलाणसणी कम्माण । मोहिणी तह वयाण वंनवयं ॥ गुत्तीण य मणगुत्ती । चउरो दुखलेण
जियंति ॥ १ ॥ ढाल ॥ तातप्रतें पुली रुहे । जोके दुक्कर व्रत एहरे लाल ॥ ग्रहवाथकी पालवुं
जलुं । तुमें न धरो मन संदेहरे लाल ॥ पूर्व ॥ १० ॥ राजा पण कहेतो हवो । तुं पालजे निर
तीचाररेलाल ॥ जावजीवलगें तेह ठे । नवि चूकजे कूजाचाररे लाल ॥ पूर्व ॥ ११ ॥ पुत्रीने वठी
इम कहे । करजे श्रमणीनी सेवरे लाल ॥ साधुमंगें कीरति लहे । उत्तम फल ततखेवरे लाल
॥ पूर्व ॥ १२ ॥ चंद्रजसा श्रमणी जली । तेहनीपासे कोइ नाररे लाल ॥ संसार दुःखथी ऊ-
जगी । साहुणी थाये हितकाररे लाल ॥ पूर्व ॥ १३ ॥ ठठअठमादिक तप करे । दश पनखली

उपवासरेलाल ॥ मासखमण तप ते । कृश थाये शरीर तासरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १४ ॥ ते श्रमणीने पुर-
 तणां । लोक दीये आदर सनमानरे लाल ॥ तपस्वी रीक्या प्राणीया । बली अशन वसन दीये
 पानरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १५ ॥ ते श्रमणीने वांदवा । आवे चारंवार लोकरेलाल ॥ नमन वंदन ल-
 पासना । करता जाए सहु श्लोकरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १६ ॥ ते तापसीनी सेवा करे । कीरति बोले
 जनश्रंदरे लाल ॥ तेहनी प्रशंसा नवि सहे । गंगसेना महामतिमंदरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १७ ॥ शुभ
 ती प्राये अदेखणी । परनी न सहे परशंसरे लाल ॥ आपणपुं अधिकुं गणे । उठी अतिही नृशंसरे
 लाल ॥ पूर्व० ॥ १८ ॥ निरगुण तेह गुणवंतने । नवि जाणे पोताने मन्नरे लाल ॥ आप गुणी गुण-
 वंतनो । जे राग बरे ते धन्नरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १९ ॥ गंगसेना कहेती हवी । ए साधवी मांसने
 खायरे लाल ॥ रात्रे लोकोने हणे । दुरात्मा राक्षसीप्रायरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २० ॥ गंगसेना बळी
 इम कहे । ए वेपे राक्षसनाररे लाल ॥ नोज्य अनावे किम होये । एवी शक्ति तमो निरधाररे
 लाल ॥ पूर्व० ॥ २१ ॥ तेपर आल आरोपीशुं । जाखो एनो में धर्मरे लाल ॥ तप करे दिने निशि

आहरे। पापणी बांधे कुकर्मेरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ११ ॥ चंद्रयशाश्रमणी हवे कहे गंगसेनाने एमरे लाल ॥
 जूठां दुर्घट वयणलां। तुं जोले पापिणी केमरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १३ ॥ देवुं नत्रि चांखवुं। कोइने अठतुं आझरे
 लाल ॥ एकवार आल जो दीजीयें। तो चढे दशवार आलरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १४ ॥ साहुणी हितशिद्धा
 कहे। तुंसमकोतधारी जीवरे लाल ॥ ब्रह्मचर्यनी पालिका। सांजले जिनवाणी सदीवरे लाल ॥ पूर्व० ॥ १५ ॥
 उत्तम राजपुत्री अत्रे। तुं शामाटें निंदे एहरेलाल ॥ साधुनी जे निंदा करे। ते पापो नत्रि संदेहरे
 लाल ॥ पूर्व० ॥ १६ ॥ यतः श्रीविनयचंद्राचार्यकृतश्रीआदिनाथचरित्रे-निंदे वस्तुनि का निंदा।
 स्वभावे गुणवर्णनं ॥ अनिंद्यं निन्द्यते यच्च। सा निंदा नरकावहा ॥ १ ॥ ढाल ॥ कपाय ने विषय
 बली। जिह्वा परनिंदाकाजरे लाल ॥ पोतानी स्तवना करे। एथी होये सुगति अपहाररे लाल
 ॥ पूर्व० ॥ २७ ॥ ते श्रमणीयें एणीपरें। प्रतिबोधी तोपण तेहरे लाल ॥ गंगसेना माने माने नही।
 अग्निमानी कदाग्रही जेहरे लाल ॥ पूर्व० ॥ २८ यतः श्रीविनयचंद्राचार्यकृतादिचरित्रे—कपाय-
 विषया जिह्वा। परनिंदात्मसंस्तवाः। पंचैते क्रियमाणा हि। नवेयुः सुगतिच्छिदे ॥ १ ॥ ढाल ॥

નિકાચિત કરમને બાંધીયું । ગંગસેનાયે તિણવારે લાલ ॥ શ્રમણી કલંકના પાપથી । યયો તુજ
 રાક્ષસીભયચારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૨ ॥ રાગદ્વેષના વશથકી । વલી રસનાને સંવાદે લાલ ॥ સાલુને
 આલ જે દીવે । ધરે મદ વલી બનમાંદરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૦ ॥ હસતાં કર્મ બપાર્જીયે । વલી દો-
 હિલો તાસ વિષાકરે લાલ ॥ ઝોગવતાં દુલ્હીયા ઘણું । પામે કષ્ટ તિહાં તે આકરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥
 ॥ ૩૧ ॥ શુદ્ધ શીલવ્રત પાલીને । કાલમાંસેં કર્યો તેણે કાલરે લાલ ॥ તે નગરીના ઝૂપની । તું
 પુત્રી હૂં વિશાલરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૨ ॥ નામ દીધું પ્રિયદર્શના । પુત્રીનું પિતાયે સારે લાલ ॥
 જિનદીક્ષાને આદરી । કપટેં તપ તપી અપારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૩ ॥ અનશન કરી દેશનેંદ્રની ।
 દંડાણી થઈ મનોહારે લાલ ॥ દેવલોકનાં સુલ ઝોગવે । નિજ પુણ્યતણે અનુસારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥
 ॥ ૩૪ ॥ તિહાંથકી ચલી ઝપની । પુત્રી હરિષેણની આયરે લાલ ॥ કર્મતણો રહ્યો લેશ જે । તેણે
 લીધો એહ અપાયરે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૫ ॥ એહનાં શ્રીગુરુચણલાં । સુણી કૃષિદત્તા તિણવારે
 લાલ ॥ જાતિસમરણે નિજંતણા । પાઠલા દેસે અવતારે લાલ ॥ પૂર્વે ॥ ૩૬ ॥ કૃષિદત્તાચરિત્ર

सुणी करी । क्षितिवासव लहे वैरागरे लाल ॥ सिंहस्थनामे निजपुत्रने । राजपदवी ओ महाभागरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ३७ ॥ स्त्रीचरतारें दीक्षा ग्रही । वळी पाली चारु चारित्रे लाल ॥ केवलज्ञान लही करी । शिव पाम्या परम पवित्रे लाल ॥ पूर्व० ॥ ३८ ॥ जेम तेणीयें विशुद्धीथी । नररूप करी राख्युं शीलरे लाल ॥ तिम बीजें पण पालवुं । एथी लहीयें मोक्षनी दीलरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ३९ ॥ धरमघोषसूरीश्वरे । कहिउं ए शीलदृष्टांतरे लाल ॥ धनसारथवाह पण ते सांचद्वी । धरमनो राग धरे एकांतरे लाल ॥ पूर्व० ॥ ४० ॥ प्रथम अधिकारें एह जाणजो । ढाल उगणीसमी श्रीकारे लाल ॥ उवजाय दर्शन कहे भविजनो । जिन धरमेश्री जयजयकारे लाल ॥ पूर्व० ॥ ४१ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वर । ज्ञानतणो जंझार ॥ भविक जीव प्रतिबुजवे । वाणी दे जलधार ॥ १ ॥ धनसारथवाह पुनरपि । भापे गुरुने एह ॥ संक्षेपें मुज धरमनुं । तत्व कहो मुनि तेह ॥ २ ॥ वलतुं श्रीगुरुजी कहे । सांचल चतुर सुजाण ॥ धर्मनुं मूल दया कही । निसुणो तास वखाण ॥ ३ ॥ जीवदया नित पाळीयें । सुकृतक्रीडा भूमी ॥ दुष्कृत रज संहारवा । महावायुनी

श्रुमि ॥ ४ ॥ नावा भवसागरतणी । व्यसनाग्नि जलधार ॥ संकेतद्यूती श्रीतणी । भवि जाणो नि-
रधार ॥ ५ ॥ नीसरणी सुरलोकनी । शिवनी प्रियसखी सार ॥ दुरगतिनी ए अरगला । जीवदया
सुखकार ॥ ६ ॥ धर्मकल्पतरुवरतणी । सुंदर वाकी जेह ॥ सकल धरमनो सार ए । नवि जाणो
संदेह ॥ ७ ॥ हिंसा दुरगति मूल ठे । जाणो निज दिलमांहि ॥ जीवदया उपर कथा । दामनक
जुगांहि ॥ ८ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ मन मधुकर मोही रह्यो ॥ ए देशी ॥ इणही जंबूद्वीपमां । खेत्र
चरत सुखकारे ॥ राजपुर नगरमांहि वसे । सुनंद माठी धारे ॥ १ ॥ जिनदास नामे
तेहनो । मित्र महाबुद्धिधंतरे ॥ इक दिन माठीमित्रसुं । वन गयो क्रीडाकरंतरे ॥ २ ॥ वन-
मांहे मुनिवर देखीले । प्रसन्न वदन सुखकारे ॥ जस दरिसण करवाथकी । पापनो थाये अप-
हाररे ॥ ३ ॥ बे जण मुनिप्रत्ये वंदना । करीने हरख अपाररे ॥ तस मुख आगल वेसीया
। धर्म सुणे हितकारे ॥ ४ ॥ मुनिवरजी दीये देशना । जीवदयानी त्यांहीरे ॥ सुखकोफी
जननी अठे । हारिणी करमविवाहरे ॥ ५ ॥ पाप सहूनी टालणी । जिनशासननुं मूलरे ॥ वशी-

करणविद्या दया । नवि पालो अनुकूलरे ॥ ५० ॥ ६ ॥ यतः—कक्षाणकोमीजणणी । दुरंतदोगच्च-
दुरकनिद्वलणी ॥ सग्गापवग्गहेज्ज । इक्कुच्चिय होइ जीवदया ॥ ७ ॥ नवि खावुं कोइ जीवनुं ।
मांस वहुं दुखदाईरे ॥ पोताना जीवसारिखा । पर प्राण राखवा धाईरे ॥ ८ ॥ मुनिवर व-
यणने सांजली । सुनंद कहे इम वाणीरे ॥ हे मुनिराज हवे पढी । वध न करुं कोइ प्राणीरे ॥ ९ ॥
॥ ९ ॥ दोष बहूनुं गेह ठे । मांसथी विरम्यो स्वामीरे ॥ मुज अवतार सफलो थयो । सेवा तुमारी
पामीरे ॥ १० ॥ मुनिपासे अग्निग्रह लही । जीवदयानो तेहरे ॥ बली मांसपक्षण नवि करुं ।
धेरें आव्यो ते ससनेहरे ॥ ११ ॥ सुनंद धीवर अहनिशें । धर्म करे ऊजमालरे ॥ निवर्ते
सवि पापथी । इम गयो घणो कालरे ॥ १२ ॥ इण अवसर हवे तिहांकणे । दुरजिद थयो
महाकालरे ॥ धान्य सकल मिलें नही । थया लोको दुःख करालरे ॥ १३ ॥ धान्यनुं नाम
पण नवि सुणे । तो आंखे देखवुं क्यांथिरे ॥ मांसभोजन जन सहु करे । छुधातुर शुं नवि खाथेरे
॥ १४ ॥ हवे तिहां ते सुनंदने । घरणी चापे बोलरे ॥ तुं नदीकांठे जाईने । जाल नाखे

अतोदरे ॥ ५७ ॥ १५ ॥ महा माळिलाने लावजे । निजकुटुंबने काजरे ॥ तो आपणने सुख उप-
 जे । जीवित रहे वली लाजरे ॥ ५७ ॥ १६ ॥ इम सांजली घरणीतणां । वयणां धीवर तेहरे ॥ पा-
 छो उत्तर तिहां वदे । तुं प्रिये जाणजे एहरे ॥ ५७ ॥ १७ ॥ ते जीवित शुं कामनुं । जिहां जीव-
 हिंसा थायरे ॥ में निजगुरुपासैं ग्रह्यो । दयाधरम निरपायरे ॥ ५७ ॥ १८ ॥ धर्मनो जंग नहीं करूं
 । जिस सींच्युं निजवृद्धरे ॥ तव हसीने घरणी कहे । दीठो जा तुज पकरे ॥ ५७ ॥ १९ ॥ वली
 तस नारी इम कहे । राखे तुं परप्राणरे ॥ कुटुंबनी हिंसा करे । तुं माठी सूजाणरे ॥ ५७ ॥ २० ॥
 तुं मूरख शीरोमणि । तुं ठे वक्रो चंमालरे ॥ कुटुंबनुं पोषण नवि करे । चालतो तुं दुष्कालरे ॥ ५७ ॥
 ॥ २१ ॥ हवे सुनंदधीवरतणा । शाला इणीपरे भाखेरे ॥ रामायें साचुं कहुं । घरअरथें तुं जाल ना-
 खेरे ॥ ५७ ॥ २२ ॥ कुटुंबअरथें पातक किस्थुं । तुं जोने हृदय विचारीरे ॥ साले सुनंदने हठथ-
 की । नदीयें नाख्यो पुकारीरे ॥ ५७ ॥ २३ ॥ नाखी जाल पण तिहांकणे । मच्छ पम्वा लाग्या
 जोररे ॥ मरणअयें तिह । तरुफडे । दुःख पामे ठे अघोररे ॥ ५७ ॥ २४ ॥ ते माठलांप्रतें देखीने ।

दयावंत अति थायरे ॥ सुनंद विचारे चित्तमां । मुज कियो एह उपायरे ॥ ३५ ॥ मूकी
जालने ततखिणे । आव्यो सुनंद निजगेहरे ॥ सालावचनथी बीजे दिने । गयो नदीयें तेहरे ॥
॥ ३६ ॥ इम दिन त्रणलगे तिहांकणे । माठी नदीयें जायरे ॥ पापकरम करवाप्रतें । पण
मनमां पस्तायरे ॥ ३७ ॥ माठिलाना संघटथकी । इक माठिलानी ल्यारे ॥ पांख एक भांगी
गई । जालथी काढ्या ज्यारे ॥ ३८ ॥ सुनंद साला आगले । कहे पाप लाग्युं सोयरे ॥
॥ कुटुंबअर्थे कुण जीवडो । हिंसा करे दुख जोयरे ॥ ३९ ॥ ए पाप लाग्युं मोटकुं । बूढीश
हुं हिम एहरे ॥ जीवदया हुं हवे करुं । नही कुटुंब मुज नेहरे ॥ ४० ॥ इम ध्याइ ते मा-
ठीयें । अनशन कर्तुं तिणवाररे ॥ अरिहंतने संभारतो । करतो शरणं चाररे ॥ ४१ ॥ ए
पहेला अधिकारनी । बीसमी कही शुभ्र ढालरे ॥ उवजाय दर्शनसागरें ॥ सांभलो भवि भजमा-
लरे ॥ ४२ ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ सुनंद माछी हवे शुभ्र—ध्याने कीधो काल ॥ मगधदेश राजग्रही । नयरी ठे

सुविशाल ॥ १ ॥ नरवरमा तिहां भूपति ॥ पादो राज अखंन ॥ न्यायें दाशरथीसमो । तेज प्रताप
प्रचंड ॥ २ ॥ त्यां निवसे व्यवहारियो । मणिकारनामें सार ॥ सुवर्णकोटी चारनो । अधिपति गुण-
जंकार ॥ ३ ॥ तेहनी सुलसा नारजा । शीलवती सुविचार ॥ तेहनी कुंखे उपनो । सुनंदजीव
मनोहार ॥ ४ ॥ तव मातायें देखीयुं । सुपन इस्थुं श्रीकार ॥ फूलमाल निजकंठमां । गरभजीव
अनुहार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २१ मो ॥ देशी अलवेवानो ॥ नव मासें सुत प्रसवीयोरेलाल सुलसानारी
यें सार ॥ सुण प्रीणीरे ॥ तात तेनो उठव करेलाल । निज वित्तने अनुसार ॥ सु० ॥ नवियण
भावें सांजलोरे लाल ॥ ए आंकणी ॥ सज्जन सहु संतोपियारेलाल । जमाकी जरपूर ॥ सु० ॥
बहेन तेमावी आदरेरेलाल । मणिकारें हजूर ॥ सु० ॥ २ ॥ फई आवी ते पुत्रनुरेलाल । दीधुं
दामनग नाम ॥ सु० ॥ फूलमाल दीठी सोहणेरेलाल । तिणमाटें एह नाम ॥ सु० ॥ ३ ॥
अनुक्रमे वरस आवनोरेलाल । ते बालक थयो जाम ॥ सु० ॥ नवितव्यतायें नीपनोरेलाल । घरें
मारीरोग ताम ॥ सु० ॥ ४ ॥ मारी रोगना वशथकीरेलाल । मातानो थयो नाश ॥ सु० ॥

पिता पण मरणे गयोरेला। मरी गया वली दास ॥ सु० ॥ ५ ॥ रोग प्रयंकर जाणीने-
रेला। लोक आतुर अति जग ॥ सु० ॥ राजाना आदेशथीरेला। तस घरे वाकी कराय ॥ सु० ॥
॥ ज० ॥ ६ ॥ यतः—ददाति दयया योऽन्नं । पयः पाययते तु यः ॥ तस्यांचलदलैर्लघ्ना । मारिः
प्रसरति क्षितौ ॥ १ ॥ ढाल ॥ जो वाडी न करीयें इण घरेरेला। ते पुरमां पसरे रोग ॥ सु० ॥
इम जाणी शेठने घरेरे ला। कीधी लोकें अशोग ॥ सु० ॥ ७ ॥ कुटुंबमांहे एक ऊगयो-
रेला। सुत दामनग तेह ॥ सु० ॥ निसराय नहीं घरथकीरेला। दुखीउ थाये अठेह ॥ सु० ॥
॥ ज० ॥ ८ ॥ अनुक्रमे घरनी वाकीमारे। ला। श्वाने कीधो प्रवेश ॥ सु० ॥ ते मारगथी नीकड्यो-
रेला। दामनग सहतो कलेश ॥ सु० ॥ ९ ॥ जीखकारण जमतोथकोरेला। गयो साग-
रपोतगेह ॥ सु० ॥ तस वारणे दोय मुनिवरेरेला। दीवो दामनग तेह ॥ सु० ॥ भण ॥ १० ॥ ज्ये-
ष्ठमुनि मुनिप्रते कहेरेला। बालक लक्षणवंत ॥ सु० ॥ सागरपोतना घरतणोरेला। होशे स्वा-
मी गुणवंत ॥ सु० ॥ ज० ॥ ११ ॥ यहूचे-जो आग्रहमह वयण । तणुलक्षणेहिं मुणामि ॥ इह

वालन एयह घरह । कम्मेण नविस्सई सामी ॥ १ ॥ ढाल ॥ भीत अंतर व्यवहारीयेरे लाल ।
 सांचढ्युं रुषिनुं वेण ॥ सु० ॥ चित्तमां चिते नही मुधारेलाल । मुनिना एहवां वेण ॥ सु० ॥ ज० ॥
 ॥ १२ ॥ किम ए वाल मुच घरतणोरे लाल । स्वामी होशे मनोहार ॥ सु० ॥ मुनिराज खोडुं नवि
 वदेरे लाल । एहवो निश्चय मुजसार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १३ ॥ यतः—वज्जियरागदोसा । सममणि-
 तणमित्तसत्तुणो मुणियो ॥ इयरनरुव न जंपंति । नूणमवियारियं अत्थं ॥ १ ॥ ढाल ॥ माहरा
 पुत्र जीवतेथकेरेलाल । ए केम होये नाह ॥ सु० ॥ पण उपाय कांइं कीजीयेरेलाल । जेथी तेह
 पामे महावाह ॥ सु० ॥ ज० ॥ १४ ॥ एहवुं चित्तमां विचारिनेरेलाल । दामनग तेड्यो पास ॥ सु० ॥
 मोदक आपुं तूजनेरेलाल । जो थाये मुज दास ॥ सु० ॥ ज० ॥ १५ ॥ दामन्नकने ज़ोलवीरेलाल ।
 राख्यो निज आवास ॥ सु० ॥ इक दिन शेठ तस तेमीनेरेलाल । जाये चंमालने वास ॥ सु० ॥
 ॥ भ० ॥ हवे जुल दुर्बुद्धि शेठनीरेलाल ॥ ए आंकणी ॥ बाहिर वेसामी रांकनेरेलाल । गयो सा-
 गर घरमांहि ॥ सु० ॥ १६ ॥ चंमालने तेमी करीरे लाल । वचन ठानां कहे त्यांहि ॥ सु० ॥ ह० ॥ १७ ॥

जो चंमाल एक माहरेखाल । प्रयोजन कर तुं सार ॥ सुण ॥ बाल ए ठानो मारवोरेखाल ॥ तुज
आपुं दोष हजार ॥ सुण ॥ हण ॥ १७ ॥ वली कहे शेर तेहनेरेखाल । मार्यानुं अहिनाण ॥ सुण ॥
मुजने तुं देखामुजेरेखाल । मान्युं वयण लोनाण ॥ सुण ॥ हण ॥ १८ ॥ लोचवशें बहु जीवमारेखाल
। करतां वीहे नही कांइ ॥ सुण ॥ लोभ जुंडो संसारमारेखाल । दुःखनुंमूखे प्राइं ॥ सुण ॥ ह० ॥
॥ २० ॥ सवैया—दंज दिढावन पाप बढावन यावशें जीव सहै छुल चारे । जे वनमाहें करे तप-
सादिढ ते बहु संयम ते इन्ह टारे ॥ ध्यानदुलावत चित्त चलावत साधन याहि धनै पचि हारे ।
। एक बुरो सवहि जगमें यह लालच काम विगारत सारे ॥ १ ॥ प्रीति विठोरत जोरत युद्ध वि-
रुद्ध ब्रमाइ करे चितकारें । ध्यारत जाहिं करें वधजीव हरें परद्रव्य भए बटपारें ॥ कीरति जाये
विवेक विलाये अनेक विकार भजे धनवारें । एक बुरो सबही जगमें यह लालच काम विगारत
सारे ॥ २ ॥ सागरपोत घरे आवीयोरेखाल । धरतो मन रौद्र ध्यान ॥ सुण ॥ इक दिन गाली बालने-
रेखाल । मोकले चंमालथान ॥ सु० ॥ हण ॥ २१ ॥ हवे चंमाल तेह बालनेरेखाल । नगरथी लेइ गयो दूर

॥ सु० ॥ चंमाल दिलमां चितवेरेलाल । वालक दीसे सनूर ॥ सु० ॥ २२ ॥ अपराध शुं एणे
कीउरेलाल । जे माटे सागरपोत ॥ सु० ॥ मरावे ठें मुज हाथथीरेलाल । दामनकरूनो पोत ॥ सु० ॥
॥ ह० ॥ २३ ॥ सर्वथा ए हुं नही कंहेरेलाल । ए वालकनो घात ॥ सु० ॥ माहरा हाथ वहे न-
हीरेलाल । पापनी कुण करे वात ॥ सु० ॥ २४ ॥ एम चिति तेणे तिहांकणेंरेलाल । रोवरावी
ते वाल ॥ सु० ॥ ठे दी तेहनी अंगुलीरेलाल । जिम कमलनी माल ॥ सु० ॥ ह० ॥ २५ ॥ चंमालें
ते वालनेरेलाल । कंहुं एहबुं वेण ॥ सु० ॥ जा तुं एह नगरथकेंरेलाल । मारीश नही तुज जेण
॥ सु० ॥ ॥ ह० ॥ २६ ॥ रोतांथकां बाले कंहुंरेलाल । हुं नही आबुं मुज मूक ॥ सु० ॥ मूक्यो
दामनक बालीउरेलाल । न करे वेलाचूक ॥ सु० ॥ ह० ॥ २७ ॥ चंमाल पण तेह शेठनेरेलाल ।
देखाडे अंगुली खंम ॥ सु० ॥ देखी ते सागर शेठीउरेलाल । हरख्यो पाप प्रचंम ॥ सु० ॥ ह० ॥
॥ २८ ॥ कृतार्थ माने निज चितमांरेलाल । पापी वनो ए दुष्ट ॥ सु० ॥ दुर्वार चैरिसमूहनेरेलाल ।
मारवे महासुख पुष्ट ॥ सु० ॥ २९ ॥ ए पहेला अधिकारनीरेलाल । इकवीसमी शुभ ढाल ॥

॥ सु० ॥ उवझाय दर्शन इम कहेरेलाल । पुण्यथी मंगलमाल ॥ सु० ॥ हण ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ श्री दामन्नक बाल ते । निकल्यो अटवी जाय ॥ सागरने गोवालीये । दीगो हर-
खीत थाय ॥ १ ॥ बालकने बोलावीयो । किहां रहो तो मित्त ॥ बलतुं दामन्नक कहे । आवाग-
मणनिमित्त ॥ २ ॥ सांभल तुं गोवालिया । मूरख हुं तुं बाल ॥ जननी मुजने ठे नही । ऊजरु
बंध विशाल ॥ ३ ॥ दुखनो मार्यो इण वने । आव्यो हुं निरधार ॥ दुखसंतापें तरुफडुं । तार तार
मुज तार ॥ ४ ॥ बालक वचन सुणी करी । गोवालें तिणवार ॥ लावीने नारीप्रतें । सुत आप्यो
सुखकार ॥ ५ ॥ गोवालणी हरखित थई । मुज गोबज प्रसाद ॥ पुत्र ए सुंदर आवीयो । जंपे
वचन आह्लाद ॥ ६ ॥ वेयावच ते साचवे । करतो नित घरकाम ॥ ते वेने बल्लभ थयो । दामन्नक
अन्निराम ॥ ७ ॥ गोकुलमां वधतोथको । पाम्यो वन जोवन्न ॥ एहवे गोकुल देखवा । शेठ आ-
व्यो इक दिन्न ॥ ८ ॥ दामन्नकने देखीने । पूठे शेठ गोबाल ॥ कोण सुलोचन कुंअर ए । मुजने
कहो दयाल ॥ ९ ॥ गोवालें तिहां जाखीउं । एकलो वनमोजार ॥ अनाथ ए फरतो हतो । में सुत

कीध उदार ॥ १० ॥ सागपोते धारीजं । विन्न अंगुली तेह ॥ दामन्नक ए रांकनो । मुज घर व-
 सतो जेह ॥ ११ ॥ सागरपोत ते शेगीज । चिते चित्तमजार ॥ चंफाले नवि सारीज । होशे क-
 वण प्रकार ॥ १२ ॥ अथवा मुनिवर वयणलां । खोटां होवे केम ॥ ए बालक मुज घरतणो । पति
 होशे मुज नेम ॥ १३ ॥ ढाल २२ मी ॥ राग धोरणी, बैरागी थयो ए देशी ॥ हवे सागरपोत
 शेठजीरे । कहे गोवालने जाम ॥ माहरें जाबुं निजघरेरे । बोलि गोवाल तामरे ॥ पुण्य करो जना ।
 पुण्ये नवनिधि थायरे । न होइ कदे मना ॥ ए आंकणी ॥ बहु दिवसें तुमें आवीयारे । गोकुल
 देखणकाज ॥ ते पूरुं नवि जोइयुरे । शी उतावल आजरे ॥ पु० ॥ १ ॥ शेठ कहे गोवालनेरे ।
 माहरे महोहुं काम ॥ माटें हुं उतावलारे । जाइश घरे अजिरामरे ॥ पु० ॥ ३ ॥ तव गोपालक
 कहे शेठनेरे । जो उतावल काज ॥ तो लेख आपी मुज पुत्रनेरे । मोकलो तुमें महाराजरे ॥ पु० ॥
 ॥ ४ ॥ सागरपोतें मानीजरे । लेख लख्यो सुविचार ॥ दामन्नकने आपीजरे । निजघर मोकल्यो
 उदाररे ॥ पु० ॥ ५ ॥ दामन्नक हवे चालीजरे । आव्यो नगर उद्यान ॥ सूतो कामदेवदेहरेरे ।

निद्रा करे अति तांनरे ॥ पु० ॥ ६ ॥ एहवे सागरपोतनीरे । आवी पुत्रीरे त्यांह ॥ विपानाम ठे
जेहनुरे । मदनपूजा उठांह ॥ पु० ॥ ७ ॥ कंदर्पदेव पूजा करीरे । तेणें दीगो कुमार ॥ दामनग
सुनगाकृतिरे । विशाल लोचन साररे ॥ पु० ॥ ८ ॥ दामनकना कंठमारे । वीड्यो लेखने देख ॥
ऊर्जेकी विषा तदारे । वांचि अक्षर पेख ॥ पु० ॥ ९ ॥ विशाल वक्ष ठे जेहनुरे । हसितवदन सुख-
कार ॥ नेत्ररूप गज थांचलोरे । ए कूमार हितकार ॥ पु० ॥ १० ॥ स्वस्ति श्री गोकुलथकीरे ।
सागरपोत सुजाण ॥ पुत्र समुद्रदत्तनेरे । पूठे कुशल कल्याणरे ॥ पु० ॥ ११ ॥ समाचार बली इम
लीखेरे । अणधोई पदकज एह ॥ पुरुषने विष उतावळुरे । देजो न करो संदेहरे ॥ पु० ॥ १२ ॥
यतः—पुंसोऽस्याधोतपादस्य । विपं वत्स प्रदीयतां ॥ नात्रार्थे कोऽपि संदेहो । विधेयो धीनिधे त्वया
॥ १ ॥ ढाल ॥ लेख वांची ते पुत्रिकारे । चिंते चित्तमोजार ॥ प्रेमथकी तातें जलोरे । मोकळ्यो
मुज जरताररे ॥ पु० ॥ १३ ॥ आजनो दिन अति रूखमोरे । वीवाह करवा वात ॥ पण विप
देजो इम लिख्युरे । उतावळे मुज तातरे ॥ पु० ॥ १४ ॥ आकार थानकनेविपेरे । ताते अनुस्वार

कीध ॥ तेहने शुद्ध करीश हुंरे । विचार करे इम सीधरे ॥ पुण ॥ १५ ॥ विचारी निज चित्तमारि ॥
 नेत्रनुं अंजन लेय ॥ थूँके शून्यने ठेंकीनेरे । आकारने करेयरे ॥ पु० ॥ १६ ॥ तिमज बली लेख
 बीकीनेरे । मूकयो कंठने जोरु ॥ विषा गई निजमंदिरेरे । दामन्नक आव्यो दोरुरे ॥ पु० ॥ १७ ॥
 समुद्रदत्तने आपीनेरे । लेख तेणें श्रीकार ॥ वांचीने अवधारीनेरे । तात आदेश हितकारे ॥ पु० ॥
 ॥ १८ ॥ सामग्री वीवाहतणीरे । सज्ज कीधी दणमाहिं ॥ कुटुंबवरग सहु मेलव्योरे । मंरुप बांध्यो
 उठांहिरे ॥ पु० ॥ १९ ॥ ते दिवस शुभ लगनमारि । दामन्नक कुमार ॥ परण्यो वीषा कन्यकारे ।
 उच्छव थाये अपाररे ॥ पु० ॥ २० ॥ सधवा गाये गीतनेरे । वाजे मंगलतूर ॥ नाति जमाकी शु-
 भपररे । कुंअर दीसे सुखनूरे ॥ पु० ॥ २१ ॥ यतः—आभरण किरण दिप्पंति देह । अहरीका-
 य सुरवहूरूव रेह ॥ घणकुंकुमकदम घरडुवार । खुप्पंति चलण नचंति नार ॥ १ ॥ ढाल ॥ एहवे
 तीहां आवीनेरे । सागरपोत व्यवहारि ॥ नगरपरीसरे लोकनारे । मुख वेण निसुणे साररे ॥ पु० ॥
 ॥ २२ ॥ विषा पुत्री शेठनीरे । रूपें रंभा बलाण ॥ जमाइ पण जुगतो लह्योरे । दामन्नक सूजाण-

रे ॥ पु० ॥ २३ ॥ वयण सुणी ते लोकनारे । चिते शेर दिखमाहिं ॥ ते दामनक रांकडेरे । पुत्री
 परणी उच्छाहिरे ॥ पु० ॥ २४ ॥ घरे आवी सवि निरखीयुरे । नूपणचूपित देह ॥ दामनकने
 देखीनेरे । चिंतातुर थयो तेहरे ॥ पु० ॥ २५ ॥ में चितव्युं ते नवि थयुरे । जावी हतुं तेह आय
 ॥ पुण्य प्रवंल जेहनां होवेरे । तास विघन पलायरे ॥ पु० ॥ २६ ॥ अणथाबुं ते नवि होवेरे । था-
 नार होय ते आय ॥ अवितव्यता जो नवि होवेरे । करतलमाहेथी जायरे ॥ पु० ॥ २७ ॥ ए स्वामी
 मुज घरतणोरे । थयो जमाई सुजाण ॥ गृहमंरुन नारी कहीरे । स्त्रीने जमाई प्रमाणरे ॥ पु० ॥
 ॥ २८ ॥ यतः—तीयां तिननि पीयारमां । कलि कज्जल सिंदूर ॥ अन्ये तिननि पियारमां । दूध ज-
 माई तूर ॥ १ ॥ ढाल ॥ पण न सहुं जमाइनेरे । मुज ए साल समान ॥ घरनो पति ए नवि क-
 री । महाकुबुद्धिनिधानरे ॥ पु० ॥ २९ ॥ पुत्रीने विधवापणुरे । थशे तोपण मने सुख ॥ ते सोनुं
 शा कामनुरे । कान ठेदी दे दुखरे ॥ पु० ॥ ३० ॥ जमाइ ते शा कामनोरे । दुखदाइ नितमेव ॥
 माटे मराबुं एहनेरे । पामुं सुख ततखेव ॥ पु० ॥ ३१ ॥ ए पहेला अधिकारनीरे । चावीसमी सुं-

दर ढाल ॥ दर्शन कहे पुण्ययोगश्रीरे । लहीयें मंगलमालरे ॥ पु० ॥ ३१ ॥

॥ डुहा ॥ इस चिंती व्यवहारील । चंमालपाटक जाय ॥ निज जमाइ मराववा । विविध करे ते उपाय ॥ १ ॥ तेनी ते चंमालने । शेर कहे वचन ॥ बालकने तें नवि हण्यो । दुःख पासुं प्रतिदिन ॥ २ ॥ चंमालें तिहां भांखीलं । बालक देखी मूज ॥ चितमां करुणा ऊपनी । काम न कर्तुं में तूज ॥ ३ ॥ देखांमो ते बालने । कहे चंमाल वचन ॥ सागरपोतें बलतुं कलुं । सांजल थिर करी मन्न ॥ ४ ॥ आज दिने मातंगवर । जमाइ मारो जरुर ॥ पादरदेवी पूजवा । आवशे तिहां सनूर ॥ ५ ॥ एस कही मातंगने । श्रेष्ठी आव्यो गेह ॥ वरवहुने तिहां मोकले । देवीमंदिर तेह ॥ ६ ॥ मातंग तेहने मारवा । आव्यो देवीसन्न ॥ जुते धननी लालचें । करे एहवां छद्म मंदिरमां वानो रह्यो । कर लेई तरवार ॥ वाट जुए जमाईनी । प्रसर्गो तिहां अंधकार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ नमोरे नमो श्रीसिंजुजा गिरिवर ॥ ए देशी ॥ चितवें परने ते पडे घरने । राज प्रजाने रुडुरे ॥ पुण्यसंयोगे पाधरुं होवे । कूरु जाए सवि अंशुरे ॥ चितवे परने ते पडे घरने ॥ आंकणी

॥ १ ॥ हवे सागरपोतश्रेष्ठी तिहांकणे । बोलावे परिवारे ॥ पादरदेवी पूजवा वरवहू । जाळ कुल
आचाररे ॥ चीं० ॥ २ ॥ सामग्री सवि लेइ पूजानी । जाए जमाइ बजाररे ॥ चहुटें वेठा समुद्र-
दत्तें । बोलाव्या तिणवाररे ॥ चीं० ॥ ३ ॥ सांऊ समय थयो सूर आथमीयो । प्रसर्गो जग अं-
धकाररे ॥ चोरनो जय ठे बाहेर जातां । मत जाळ निरधाररे ॥ चीं० ॥ ४ ॥ कहो तुमें तो हुं
तिहां जाई । करी आहुं तुम कामरे ॥ दामनकने हाटें वेसानी । पहोतो देवी धामरे ॥ चीं० ॥
॥ ५ ॥ देवीमंदिरमांहि पेसंतां । मातंगे कीधो प्रहाररे ॥ समुद्रदत्तना प्राण गयां तव । हेहे
कर्मविकाररे ॥ चीं० ॥ ६ ॥ ते खबर आवी सागरपोतने । तेणे पण तजीया प्राणरे ॥ तव दाम
नक शेठना घरनो । स्वांमी हुं थिर ठाणरे ॥ चीं० ॥ विरुदावली बोले जाचक जन । जाट जणे
कल्याणरे ॥ धवल मंगल गाथे गोरी सवि मिला । अहो अहो पुण्य प्रमाणरे ॥ चीं० ॥ ७ ॥
एक अवसर प्रजातसमयमां । आवी मागध कोकरे ॥ गाथा एहवी पत्रणे तिहांकणे । निसुणे ते
ते गतशोकरे ॥ चीं० ॥ ८ ॥ अणुपंखमावहतावि । आवया तस्स जस्सवा हुंति ॥ सुहदुख क-

रथ फूडले । जस्स कयंतो वहइ पखं ॥ १ ॥ ढाल ॥ गाथा जावारथ शैव दामन्नके । स्वचरित्रने
 मलतोरे ॥ सांजली हरखदान दीये तव । त्रण हजार उल्लसतोरे ॥ वारता निसुणो भवियण
 भावे ॥ ए आंकणी ॥ ते दान जाणुं गामराजां ॥ दामन्नकने तेभाव्योरे ॥ दान देवानुं कारण पूठथुं । तेणे
 चरित्र निज भाव्योरे ॥ वा० ॥ ११ ॥ राजा पण संतुष्ट थईने । गामशैव पद देवेरे ॥ दान सुपात्रे
 दीये मुनीने । विपुल जोगने जोगवेरे ॥ वा० ॥ १२ ॥ जीर्णोद्धार करावे दहेरांना । वली निपजावे
 प्रासादरे ॥ सद्गुरुवाणी सांजले प्रतिदिन । मनमां पामे आह्लादरे ॥ वा० ॥ १३ ॥ इक दिन चिंता
 ऊपनी तेहने । शुं पूर्वे कीधुं कर्मरे ॥ कष्टेकाणे मुजने हूआ । उत्सव महा अतिशर्मरे ॥ वा० ॥
 ॥ १४ ॥ केम जाणीशुं एह वारता । चिते चित्तमोझारे ॥ देवपूजादिक परजातकारज । करीयां
 अतिमनोहारे ॥ वा० ॥ १५ ॥ एहवें धरम मित्र आवीने । कहेतो एहवी वातरे ॥ स्वामी उद्या-
 नमाहें आव्या । विमलसूरि अवदातरे ॥ वा० ॥ १६ ॥ दामन्नक वांदवाने जाए । वांदी थयो
 चित्तगाथरे ॥ गुरु वेठा तिहां देशना देवे । मनना सांसा पलायरे ॥ वा० ॥ १७ ॥ वीतरागनी पूजा

करीयें । द्रव्यभाव दोय जेदरे ॥ पुष्ट-निमित्ते उपादानने । जवि समरो अखेदरे ॥ वा० ॥ १७ ॥
 गुर्वादिकनी सेवना करीयें । अशन वसन बहुमानरे ॥ ज्ञानभाजन गुरुगुण मणि आगर । सेवा
 करो इक ध्यानरे ॥ वा० ॥ १८ ॥ सिद्धाचल अने श्रीगिरनारनी । तारंगानी साररे ॥ आवू अ-
 घापद समेतगिरिनी । जात्रा करो उदाररे ॥ वा० ॥ १९ ॥ तीरथजात्रा करतां थाये । आरंभनी
 निवृत्तिरे ॥ द्रव्यसफलता संघनी जक्ति । थाये समकीतनी प्रवृत्तिरे ॥ वा० ॥ २० ॥ बळी बल्ल-
 जजननुं हित होवे । जीरण चैत्य उद्धारे ॥ तीरथ उन्नति शुभ्र जावे कीजें । जिनवचन करण
 मनोहाररे ॥ वा० ॥ २१ ॥ तीरथना बली कारज चाहे । मुक्तिनो आसन्न जावरे ॥ सुरनरपदवी
 इत्यादिक गुण । प्रगटे जात्र प्रभावरें ॥ वा० ॥ २२ ॥ नवकारमंत्र महा समरीजें । नौद पूरवनो सा-
 ररे ॥ नवकारनो महिमा ठे महोदो । जाप जपो निरधाररे ॥ वा० ॥ २३ ॥ बली दश जातिना प-
 चखाण करीयें । तप तपीयें श्रीकाररे ॥ पुजलरीज अनादि निवारो । तप आतम हितकाररे ॥ वा० ॥
 ॥ २४ ॥ उत्तमपात्रें दानज देबुं । गृही दानें शुद्ध थायरे ॥ श्रावकधरम एम आदरतां । मुक्तितणां

सुख पायरे ॥ वा० ॥ २६ ॥ विमलबोध गुरुजीनी देशना । सांजली शेवें तेहरे ॥ पूढे पूरवज्जव तुमैं
 भांखो । वारो मनसंदेहरे ॥ वा० ॥ २७ ॥ सूरि पण तस पूरवभवनी । वात कहे सुविशालरे ॥
 जंबूछीपें भरतक्षेत्रें । राजपुर नयर विशालरे ॥ वा० ॥ २८ ॥ सुनंद माठी ताहेरुं नाम । इक दिन
 मुनिनी पासरे ॥ देशना निसुणी जीवदयानुं । तें व्रत लीधुं उद्घासरे ॥ वा० ॥ २९ ॥ व्रत पालंतां
 केटलेक दिवसैं । पढ्यो वमो डुकालरे ॥ आजीविका नवि चाले घरनी । घरणी थई विकरालरे
 ॥ वा० ॥ ३० ॥ हिंसा तो नवी करवी माहरे । पण झूखें टलवले बालरे ॥ माळीजवमां साला-
 वयणें । त्रणवार नाखी जालरे ॥ वा० ॥ ३१ ॥ तेमाटें त्रणवार इहां तुं । कष्टथानकने पायरे ॥
 जालमां मच्छ मार्या तें बहुला । तुज कुलनो द्वय आयरे ॥ वा० ॥ ३२ ॥ माठिलाने तें राख्या
 तेथी । दीर्घ आयुष फल जाणारे ॥ एक माठिलानी पांख जे जांगी । अंगुलीठेद ते जाणारे ॥ वा० ॥
 ॥ ३३ ॥ सालावचने हिंसा कीधी । मनें करी नवि होयरे ॥ तेमाटें डुखना थानकमां । सुख
 पाम्यो तुं जोयरे ॥ वा० ॥ ३४ ॥ जीवदयाना प्रजावथी एटली । संपदा पाम्यो सारीरे ॥ सांजली

जातिसमरण पामी । दीक्षा ग्रही सुखकारीरे ॥ वा० ॥ ३५ ॥ बहु वरसलगे संजम पाली । पहोता-
सरगमोजारे ॥ तिहांथी चवीने महाविदेहे । वरसे मुगतिनारे ॥ वा० ॥ ३६ ॥ एपहेला अधिका-
रनी सुंदर । त्रेवीसमी ढाल वखाणीरे ॥ दर्शनसागर कहे जीवयतना । करजो तुमें जवि
प्राणीरे ॥ वा० ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वरें । एह कह्यो दृष्टांत ॥ सारथवाहें सांभद्यों । रोम रोम विक-
संत ॥ १ ॥ पुनरपि स्वामी सुज कहो । धरमसबंधी वात ॥ जीवदयाऊपर कथा । भाषे गुरु अव-
दात ॥ २ ॥ यतः आदिचरित्रे-परप्राणैर्निजप्राणान् । सर्वे रक्षति जंतवः ॥ निजप्राणैः परप्राणा-
नेको जीमूतवाहनः ॥ ३ ॥ दुहा ॥ सर्व धरमनुं मूल ए । जीवना राखो प्राण ॥ जिम जीमूत-
वाहन भलो । पाम्यो परम 'कल्याण ॥ ३ ॥ स्वामी तेह किहां हुडै । दया पाली तेणे केम ॥
ते भांखो विस्तारथी । धर्म प्रगटे प्रेम ॥ ४ ॥ एकमना सवि सांजलो । विकथानो करो त्याग ॥
आलस निद्रा परिहरी । धरी धरमसुं राग ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २४ ॥ मी थारा मोहला उपर मेह

ऊरुखे वीजली हो लाल ऊबूके वीजली ॥ ए देशी ॥ जंबूछीपमऊार भरतखेत्र गुणनीलोहो लाल
॥ ज० ॥ तास विचालें शैल बैताढ्य ते अतिभलो हो लाल वै० ॥ विद्याधरनी श्रेणिमाहें कंचनपुरी
हो लाल मा० ॥ जीमूतकेतु नृपाल जेणें जीत्या अरी हो लाल ॥ जे० ॥ १ ॥ कनकवती तस नार
सोहे शुभ गुणवती हो लाल सो० ॥ पतिव्रता धरमनी पालक ठे दिल दोलती हो लाल केठे० ॥
पण नवि नंदन तेहने ते नित दुख घरे हो लाल ते० ॥ अशन खाधुं पण तास शरीरमां नवि
जरे हो लाल श० ॥ २ ॥ पुत्रविना निज जनमने निष्फल जाणती हो लालके नि० ॥ चिंतातुर
निज नारीने कहे विद्यापति हो लालके ॥ क० ॥ चिंता न कर तुं नारी सरव रूडुं यशे हो ला-
लके स० ॥ कहे वली सुरतरु सेव करो तुज सुत होशे हो लाल के करो० ॥ ३ ॥ आराध्यो पति-
वचनें सुरतरु नारीयें हो लाल के सु० ॥ बुद्धें आप्यो पुत्र के दुःख निवारियें हो लालके दु० ॥
जीमूतचूपें ओच्छव बहु पण तिहां कीयां हो लाल बहु० ॥ जाचक जनने दान वली तिहां बहु
दीयां हो लाल वली० ॥ ४ ॥ जीमूतवाहननाम दीधुं ते पुत्रनुं हो लाल दी० ॥ महोटो हुं तेह

बाल चलावे घरसूत्रनुं हो लाल च० ॥ शास्त्रकलानो जाण बहु ते बालको हो लाल ब० ॥ सकल
कुटुंबने ठारक तेहनो पालको हो लाल ठा० ॥ ५ ॥ रूपें करी मनमत्थतणीपरें दीपतो हो लाल
त० ॥ बहोतेर कला चंभार के दुसमन जीपतो हो लाल के दुण ॥ पुत्रने निरखी राय ते जीमूत
इस कहे हो लाल के जी० ॥ वृद्ध थया अमें तेहशी दीदा मन बहे हो लालके दी० ॥ ६ ॥
यतः—गतोदंता दंताः पतितकलितः कुंतलजर—स्तमःक्षेत्रे नेत्रे स्वविषयपुटीनश्रुतिपुटी ॥ अभूदं-
गं रंगछलिवलयवीचीकवलितं । तथाप्येतच्चेतस्तरुणमिव धावत्यनुदिनं ॥ १ ॥ जरा धूतारी धोवणे ।
धोया सार देश ॥ विणपाणी विण साबुएं । जला निखार्या केश ॥ २ ॥ नंगपरिखण नयण नारी
उल्लखे नही नयणे । श्रवण वेद संजलण सो साद संजले न श्रवणे । पाणि हसति पिछण सो पोत
बुद्धि नति पछें । चरण जे परवत चलें चाल अंगणे न चलें । बोलती जीह तन्मभड वयण लहलह
करती लह्वरा । जोबन रतन गमायके घमण ग्रह्युं किस्थुं कीरु गोखो जरा ॥ ३ ॥ जरायष्टिप्रहा-
रेण । कुब्जीभूतो हि मानवः ॥ गतं माणिक्यतारुण्यं । निरीक्षित पदेपदे ॥ ४ ॥ ढाल ॥ तेमाटे

तुमो राज ग्रहो मुज करथकी हो लाल ॥ ३० ॥ इम कही तेहने राज दीयुं मन करी नकी हो
लाल दी० ॥ जीमूतकेतु नृपाल कनकवती संजुतो हो लाल क० ॥ मलयाचलनी पास ग्रहे व्रत-
ग्रहगतो हो लाल ॥ ३१ ॥ हवे न्यायें करी पाले प्रजा ते भूपती हो लाल प्र० ॥ जीमूतवा-
हन राय ते दिलनो दोलती हो लालके ॥ मधु कर नामे मित्र अठे इक तेहने हो लालके अ० ॥
प्रतिदिन प्रेमलता बधती हवी जेहने हो लाल व० ॥ ३२ ॥ जीमूतवाहनइक दिन नगरमां इम कहे
हो लाल न० ॥ परह वज्रमावी तत्र के लोकने सुख बहे हो लालके लो० ॥ सांभलो सहु पुर
लोक के जाचो मुजचणी हो लाल के जा० ॥ सुरतरुसम देउं वांछित हुं तो तुमभणी हो लाल
के दे० ॥ ३३ ॥ कोइने अशन वसन दीये नरनाहजी हो लाल के दी० ॥ कोइने रहेवा मकान दीये
अवाहजी हो लाल दी० ॥ कोइने तुरंगम दीये कोइने हाथीया हो लाल के को० ॥ दुःख पीकित
कोइ जनने कर्षा सुख साथीया हो लाल क० ॥ ३४ ॥ इक अवसर तेह नयरने वींटयुं दुसमने
हो लाल वी० ॥ नगरलोक ते देखीने दुख धरे निज मने हो लालके दु० ॥ जीमूत पण वींटाणो

सैन्यना जोरथी हो लालके सैण ॥ जिस चेतन वींटाये करम अघोरथी हो लाल क० ॥ ११ ॥ तत्र
मधुकरवरमंत्री वदे तिहां रायने हो लाल व० ॥ दुख पामें पुरलोक नगररोध जोयने हो लाल
न० ॥ ते माटें तुमें बात राजन मुज सांचलो हो लाल रा० ॥ गोबी राजानें जीती काढो तस
आमलो हो लाल का० ॥ १२ ॥ मंत्रीनचन सुणी नरपति बलतुं इम जणे हो लाल के व० ॥ ल-
खमी कारणें अनरथ करतां नवि गणे हो लाल के क० ॥ गोत्रहत्या करवी इहां मुजने नवि घटे
हो लाल के मु० ॥ गोत्री पूजवो नित्य के मित्र सदा घटे हो लाल के मि० ॥ १३ ॥ यतो नीति-
शास्त्रे—दशविप्रसमा कन्या । दशकन्यासमोऽतिथिः ॥ दशातिथिसमो गोबी । गोत्रिणं परिपूज-
येत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ धन ते अनर्थनुं मूल कहुं शास्त्रें खरं हो लाल क० ॥ दोष तणुं कुलमंदिर ठे
ते आकरं हो लाल के ठे० ॥ मित्रद्रोह कुटुंब कलेश धनथी वधे हो लाल के ध० ॥ सर्वसंगनो
त्याग रुरे ते गुण सधे हो लाल क० ॥ १४ ॥ जीमूतवाहन मित्रने भाखें इणि परें हो लाल के
भा० ॥ सांचल मित्र सुजाण के बातनी चित्त खरें हो लाल के वा० ॥ पूर्वें राजपुर नगरमा मिल

ते चार हुआ हो लाल के मि० ॥ राजा मंत्री शेर ब्राह्मण पुत्र जुजुआ हो लाल बा० ॥ १५ ॥
 प्रण ते चारे मित्र गया देशांतरे हो लाल ग० ॥ अटवीमोजार रखा ते वरुतर अंतरें हो लाल
 के व० ॥ दिनकर आथम्यो त्याह राते चारे सज्जना हो लाल के चा० ॥ माहौमाहें विचार करे
 ते इकमना हो लाल करेण ॥ १६ ॥ आपणमाहें एकेके चारे पहोरमां हो लाल के चा० ॥ जागबुं
 अहौं जरकरे अटवी अघोरमां हो लाल के अ० ॥ जागतां नवि जय आय आपणने ईहांकणें
 हो लाल आ० ॥ पहेंले पहोरे जागे नृपसुत शुभमने हो लाल के नृ० ॥ १७ ॥ एटलें वरुनो व्यं-
 तर देवता बोलीयो हो लाल के दे० ॥ प्रव्य पको तुम आगळ इस कही चालीयो हो लाल के
 इस० ॥ वळी पण तेणे कहुं अहीं अनरथ बहु यशो हो लाल के अ० ॥ ते सवि सांचली वयण
 कुमर चिते शुं होशो हो लाल के चि० ॥ १८ ॥ बीजे प्रहरे मंत्रीसुत के सांचले शुभपरें हो लाल
 के सां० ॥ यामिनी बीजे प्रहरे शेरसुत चित धरे हो लाल के शेर० ॥ चोथे प्रहरे विप्रने पुत्रे सां-
 नदयुं हो लाल के पु० ॥ अर्थ थारुं मुज पुण्यथी शुभ चितित मड्युं हो लाल के शु० ॥ १९ ॥

इस कहे तेह वामन एटले तिहांकणे हो लाल के जों ॥ सोनानो पुरुषो पनीउ जों ततखणें हो लाल के भों ॥ हवे ते चारे मित्र रात्रिनी वारता हो लाल के रा० ॥ मांहोंमाहें एम प्रजातें धार-ताहोलाल के प्र० ॥ २० ॥ वीजा पण धन देखीने जन हरखित थया हो लाल के ज० ॥ वामन कहे मित्रने दारिद्र्य दूरे गयां हो लाल के दा० ॥ चारे मित्र थाइशुं धनना भागीआ हो लाल के ध० ॥ लहेशुं जोगसंजोग के जाग्य जागीयां हो लाल के जा० ॥ २१ ॥ सुवरण पुरुष रक्षण-चणी राख्या दोइ जणाहोलाल के रा० ॥ राजकुमरने सचिव पुत्र ते शुभमनां हो लाल के पु० ॥ वीजा दोये मित्र के भक्त देवान्नाणीं हो लाल के ज० ॥ गया नगरमोजार ते मनचिंते धणी हो लाल के म० ॥ २२ ॥ विषमिश्रित भोजन जो दीजें दोयने हो लाल के दी० ॥ तो थायें धनना स्वामी के रूना होयनेहो लाल के रू० ॥ चिंतवी लाव्या जोजन विपनुं तिहांकणें हो लाल के वि० ॥ राजकुंअर मंत्रीसुतें खाधुं ततखिणें हो लाल के खा० ॥ २३ ॥ मरण पाम्या दोये मित्र महा अनरथ थयो हो लाल के म० ॥ जूउं धननी लालचें महादुख तिहां जयो हो लाल म० ॥

सोनानो पुरुषो देवें तिहांकणे अपहर्यो हो लालके ति० ॥ पापी गया दोय तेहके मनमां दुख
 धर्यो हो लालके म० ॥ २४ ॥ एणीपरें जीमूतवाहने कहीशुं मित्रनेहो लाल के क० । धन ते पापनुं
 भाजन थाये कुपात्रनें हो लाल के था० ॥ धन ते दुःखनुं मूल जुठे संसारमां हो लालके जु० ॥
 मधुकर नामा मित्र तजो विकारमां हो लाअके त० ॥ २५ ॥ तेमाटे गोत्रीनी हत्या हुं इहां नवि
 करं हो लाल के हुं० ॥ माहरा तातनी सेवाने हुं चित्तमां धरं हो लाल के हुं० ॥ केटला दिनलगै
 राजने तजीशुं ते नृपे हो लालके त० ॥ तापस तातनी सेवा करे ते सङ्गपे हो लाल के क० ॥
 ॥ २६ ॥ प्रथमाधिकारनी ढाल के चोबीसमी कही हो लाल के चो० ॥ सांजलतां सुख थाये के
 मीठी साकरसही हो लाल के मी० ॥ जीमूतवाहनपेठे दया जे पालशे हो लाल द० ॥ उत्रझाय
 दर्शनसिंधु कहे सुख पावशे होलाल के क० ॥ २७ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे मझयाचअविपे । मंजयाचिध पुर ॥ सार ॥ मलयसुंदर भूमिपति । वतें ते
 हितकार ॥ १ ॥ सुनगपणानी भूमिका । तेहनी स्त्री सुखकार ॥ मलयसुंदरी अत्रिधाधर । पाले

कुल आचार ॥ १ ॥ तेहनी सुंदर पुत्रिका । मलयवती गुणराश ॥ चोसठ कलानी उरडी । योवन-
वय सुविलास ॥ ३ ॥ ते देखी तस तातना । एह थया परिणाम ॥ स्वयंवरमंरुप मांडीजे । आवे
नृप अजिराम ॥ ४ ॥ भूचर खेचर ने वळी । आव्या बहुला भूष ॥ जीमूतवाहन पण तिहां ।
मित्रयुत आवे अनूप ॥ ५ ॥ ढाल १५ मी सोहलानी ॥ डुलह दुलह कसण दुलहणी राधिकाजी
॥ ए देशी ॥ स्वयंवर मंरुप मांकीजे । राजाये हो त्याहिं ॥ मोटा मोटा चंडुआ बांधीयाजी ।
सिंहासनहो उज्जंहिं ॥ संयं ॥ १ ॥ भूतल जूतल गल्लीचा पाथर्याजी । आप्या तकीयाहो सार
चिहुं दिशि चिहुं दिशि वेठा राजकीजी । मलयवती मनधार ॥ स० ॥ २ ॥ एहवे एहवे कुमरी मज्जन
करीजी । सजीया शोल शंगार ॥ शिविका शिविकायें बेसी करीजी । साथें हो प्रतिहार ॥ स० ॥ ३ ॥
वेत्रणी वेत्रणी नृपगुण वर्णवेजी । ए अंगदेशनो राय ॥ कीरति कीरति जेहनी विस्तरिजी । मागध
हो गुण गाय ॥ स० ॥ ४ ॥ दरपण दरपणमां मुख जोवतीजी । नृपकुंअरनां हो रूप ॥ दिलमां दिलमां
नावें तेहनांजी । ठांडे हो तेह नूप ॥ स० ॥ ५ ॥ मगध मगध देशनो अधिपतिजी । अधिको हो

परताप ॥ राजा राजा रणांगण सूर एजी । न्यायीमां हो ठाप ॥ स० ॥ ६ ॥ ए बंग ए बंगदेशनो छत्र-
 पतीजी । नामें हो तत्रसेन ॥ रूपें रूपें अति रलीयामणोजी । जोत्यो हो जेणे मीन ॥ स० ॥ ७ ॥ ए कुरु ए
 कुरु देश कंवोजनोजी । थाये हो अश्वरतन ॥ जिहांकणे एहवां नीपजे जी । वेगेंहो पवनके
 मन्त्र ॥ स० ॥ ८ ॥ काश्मीर काश्मीर देशतणो धणीजी । राजाहो ठयलठवील ॥ जिहां बहु जिहां बहु
 केसर नीपजेजी । रत्नकंबल हो सलील ॥ स० ॥ ९ ॥ काशी काशी देशनो नरपतिजी । जिहां वहे
 गंगाहो नीर ॥ स्नात्र स्नात्र करंतां पासनेजी । लहीयें हो भवतीर ॥ स० ॥ १० ॥ ए सूर ए सूर
 देशतणो पतिजी । जिहां वहे यमुनाहो पूर ॥ कृद्धि कृद्धिनो पार न पामीयेंजी । तेज प्रताप पकूर
 ॥ स० ॥ ११ ॥ इणिपरे इणिपरे लाट करणाटनाजी । बेठाहो भूप अनेक ॥ जे मन जे मन मानें
 ताहरेजी । ते वर परणोहो ठेक ॥ स० ॥ १२ ॥ अनुक्रमें अनुक्रमें कुंथरी चालतीजी । दीवीनगी-
 परें थाय ॥ पुंठें पुंठें अंधार अग्र प्रकाशताजी । थातुं इणिपेरें जाय ॥ स० ॥ १३ ॥ संयंत्रसंयंत्रमां
 भमतांथकांजी । जीमूतवाहनराय ॥ देखी देखी वरमाला ठवेजी । नृपकंठे सुखदाय ॥ स० ॥

॥ १४ ॥ जय जय शब्द हुँ तदाजी । हररूपो खेचरभूप ॥ पाणि पाणिग्रहण उच्छ्व करेजी ।
गाये गोरी अनूप ॥ स० ॥ १५ ॥ जीमूत जीमूतवाहन श्रुपतीजी । रह्या केताहो दिन्न ॥
मलय मलयवतीसुं सूख जोगवेजी । रहे सदा प्रसन्न ॥ स० ॥ १६ ॥ इकदिन इकदिन जीमूत
नरपतिजी । रचीउं देवविमान ॥ दयिता दयिता साला मित्रसुंजी । जाये मलय उद्यान ॥ स० ॥
॥ १७ ॥ मलया मलयाचल उद्यानमांजी । क्रीमा करे अपार ॥ चंदन चंदन वृक्षने देखीनेजी ।
जीमूत जापे तयार ॥ स० ॥ १८ ॥ श्रीखंरु श्रीखंरु वर्णन करेजी । दश दिश वासे सुवास ॥
बीजा बीजा तरुवर ठे घणांजी । ए सम नहीं विलास ॥ स० ॥ १९ ॥ यतः—के के तमालफल-
मालरसालसाल-हिंतालतालकृतमालगण न संति ॥ एकेन तेन जनमंरुनचंदनेन । संवासितं व-
नमिदं मलयाचलस्य ॥ १ ॥ कांतिन किं तेन सुराचलेन । परोपकारं प्रति दुःस्थितेन ॥ करोति काष्ठा-
न्यपि चंदनानि । परोपकारी पुनरेष एव ॥ २ ॥ ढाल ॥ पहेले पहेले अधिकारे पचीसमीजी । कही
ए शुभ ढाल ॥ पाठक पाठक दर्शनसागरेजी । श्रोताने मंगलमाल ॥ स० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ इणीपरें ते जीमूतनृप । वदतो तेणे ठाण ॥ चंदननां वर्णन करे । राजा चतुर
 सुजाण ॥ १ ॥ वनमाहे जोगांथकां । शैलतणे आकार ॥ दीगो ढगलो हारुनो । चिते चित्तमजार
 ॥ २ ॥ शुं ए होशे इम कहे । मित्र पूज्यो वसु त्यांह ॥ मिल कहे नृप सांजलो । एहनी वात
 उठांह ॥ ३ ॥ इण वनमां सवि पन्नगा । खाधा गरुडे स्वाम ॥ सर्पक्षयना भयथकी । कष्ट थुं
 उदाम ॥ ४ ॥ ते देखी अहिपति तदा । प्रार्थ्यो गरुने आवी ॥ वारें वारें मोकलुं । इक इक
 अहि तेडावी ॥ ५ ॥ तेहने खाइ सुखी रहे । अहियें विनव्युं तत्थ ॥ गरुपंखी खाये सदा । थाये
 अहिअनरत्थ ॥ ६ ॥ ते नागना अस्थितणो । ढगलो नगसम जोइ ॥ मित्रावसु मित्रें कल्यो ।
 वृत्तांत निसुणे सोइ ॥ ७ ॥ जीमूतवाहन सांभली । करुणावंत उदार ॥ मुज वेठे ते गरु किम ।
 करे सरप अपहार ॥ ८ ॥ प्राणांत दुःख सही करी । दया धरी मनमांहि ॥ गरुने प्रतिबूजुं ।
 गोडुं संप विवाह ॥ ९ ॥ यतः—मुदा यल प्राणान् तृणतिव परार्थप्रणयिनः । त्यजंतो लज्जंते कि-
 यदिति धिया तद्युगमगात् ॥ तृणं प्रायं प्रायं त्यजति न जनो यत्र समये । वयं जातास्तत्रेत्यहह

कृपणं जीवितधनं ॥ १ ॥ दुहा ॥ मलयवती जीमूतने । जंपे एहवां वेण ॥ हारुतणे थानक इहां ।
युक्त न रहेहुं केण ॥ १० ॥ नव परणित मुज नारीनें । हारु फरस न सुहाय ॥ तेमाटे आपण
सहु । घर जइयें सुख थाय ॥ ११ ॥ तव जंपे हसी भूपति । धर्म महामंगलीक ॥ व्ययें करी निज
प्राणने । अहीं राखीश अनलीक ॥ १२ ॥ ढाल २६ मी ॥ स्वामी सीमंधरा विनती ॥ ए देशी ॥
दंपती भांखतां तिहांकणे । आवी इक मोकरी नाररे ॥ हा पुत्र हा पुत्र विलपती । दैव तुं करेय
संहाररे ॥ सांचलो कौतुक वारता । मीठीय अमीय समानरे ॥ सांण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तेटले
इक नर आवीउ । पहेरीउं रातहुं वत्थरे ॥ रक्तचंदन अंग चरचीउ । राजायें देखीउ तत्थरे
॥ सां० ॥ २ ॥ ते नर इस कहे मायने । मुज ऊरे लोहीनी धाररे ॥ शोकसायरमांहे बूमीउ ।
माजी वांह ग्रहीने ताररे ॥ सां० ॥ ३ ॥ पुत्रवचन निसुणी करी । मोकरी मेले माथे हत्थरे ॥
तेटले तेहनी भारजा । आवी ऊत्ती कहे तत्थरे ॥ सांण ॥ ४ ॥ आज मुज जगत्रय शून्य ठे ।
कोण करे मुज सन्मानरे ॥ माहरे भूपण कुण करे । कुण करे मुज गुण मानरे ॥ सां० ॥ ५ ॥

कोण साथे करुं विघ्नम । पतिविना एकली नाररे ॥ वनमाहें वसती ते स्त्रिया । पारुती चीस पो-
 काररे ॥ सां० ॥ ६ ॥ एहवां दीननां वयणलां । सांजली जीमूतरायरे ॥ जरती प्रति ते इन वदे ।
 कोण तुं पुत्र वहू थायरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ जरती कहे वीरा सांभलो । शंखचूरु माहरो पुत्ररे ॥ एह
 स्त्री माहरी वहू अढे । चालतुं घरतणुं सुत्ररे ॥ सां० ॥ ८ ॥ माहरे एक ठे नंदनो । तेहनी हुं
 अतुं मायरे ॥ गरुमने नदय ए मुज सुतो । ए दुख वडुं मुज थायरे ॥ सां० ॥ ९ ॥ नोसीवयण
 हवे सांजली । बोलीउं जीमूत नूपरे ॥ तुम्हें जाउं सुखे त्रणे जणा । प्रसन्न कं गरुमने अनूपरे
 ॥ सां० ॥ १० ॥ वध्य नूतलथकी जीमूतें । उगळ्यो शंखचूरु तेहरे ॥ नरपति शिलापीठें सूवतो ।
 नवि गणे मृत्युनय देहरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ वली शंखचूरुने शीखळ्युं । गरु आवे तुज पासरे ॥
 मायने तेम्निने जायजे । महादेवतणे तुं आवासरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ मलयनती कहे कंथने । सम-
 यविना शुं करो कामरे ॥ चालोने निजघरे जाइयें । शुं करो एवमी मामरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ जीमू-
 तवाहन कहे प्रिये । कोण तुं कोण हुं थायरे ॥ घरतणी मुज माया नथी । नथी मुज माय ने

तायरे ॥ सां० ॥ १४ ॥ त्यां घर ज्यां मुज आतमा । जाणुं हुं माहरे मन्त्रे ॥ पीडित जंतु उप-
कारको । जे करे तेहने धन्त्रे ॥ सां० ॥ १५ ॥ यतः—कथं तपस्तीव्रतरं तपंति । चरंति तीर्थेषु कथं
वृथैव ॥ सतां नितांतं सुकृतानि तानि । परोपकारव्रतमेव धत्ते ॥ १ ॥ परोपकाराय फलंति वृक्षाः ।
परोपकागाय वहंति नद्यः ॥ परोपकाराय पुहंति गावः । परोपकाराय सतां विभृतिः ॥ २ ॥ ढाल ॥
सांजली वाणी निजकंथनी । रोवती सा गइ गेहरे ॥ भाइ पण बहेन साथें गयो । दुःखनो नही
तिहां ठेहरे ॥ सां० ॥ १६ ॥ प्रबल वायुना जोगथी । जोंयें पड्या गिरितणां वृद्धरे ॥ सायर दो-
जने पामीयो । उठल्या मगरमच्छलद्धरे ॥ सां० ॥ १७ ॥ शिलापीठ स्थानकें आवीज । दीपती
पांख ठे जासरे ॥ सयख पंखीतणो ईश्वरु । एहवो गरुड उलासरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ जीमूतवाहन-
रायनुं । गात्र लेई ऊमीज तेहरे ॥ चंचुवदनं करी पक्षीयें । गयणें चमामीज जेहरे ॥ सां० ॥ १९ ॥
गरुडपंखी हवे तिहांकणे । नृपतणां मांसने खांयरे ॥ अस्थिशेष जीमूतने मूकीज । महापीडा
दुःख उपायरे ॥ सां० ॥ २० ॥ गरुडपंखी ऊजो वेगलो । ब्रूख्यो ठे राजांयें जाणरे ॥ गरुडने तेह

कहे वली । मुज शरीरनु मांस तुं ताणरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ यतः—सिरामुखैः स्यंदत एव रक्त—मयापि
 देहे मम मांसमस्ति ॥ तृप्तिं न पश्यामि तथैव तावत् । किं नृक्षणात्त्वं विरतो गुरुमन् ॥ ? ॥ ढाल ॥
 गरुपंखी कहे रायने । में ग्रंहुं लोही मांस तूजरे ॥ ॥ ताहरां धैर्यने जोईने । अचरिज थयुं
 चित्त मूजरे ॥ सां० ॥ २२ गरुपंखी कहे पुनरपि । तुं कुण कुण अठे जातरे ॥ मलयवती एटले
 आवती । साथे लेई मातने तातरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ मित्रावसु मित्रवचनें करी । स्त्रीयुत आढ्यो
 त्यांयरे ॥ जीमूतकेतु राजनतणो । तातजी खवरने आयरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ सासु ससरा अने जा-
 रजा । मातपिता परिवाररे ॥ रोवतां कुंअरने इस कहे । उठ उठ जीमूत साररे ॥ सां० ॥ २५ ॥
 यतः—निराधारं धैर्यं कमिव शरणं यालु विनयः । क्षमः क्षांतिं वोढुं क इह विरता दानपरता ॥
 हतं सत्त्वं सत्यं व्रजतु कृपणा ववाय करुणा । जगज्जातं शून्यं त्वयि तनय लोकांतरगते ॥ ? ॥
 ढाल ॥ इण वेला शंखचूरु आदीने । गरुपंखे कहे वोखरे ॥ सर्व परिकर तुमो सांजलो । नहीं
 कोई जीमूत तोखरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ जीवितदान मुजने दीजे । जीमूतवाहने आयरे ॥ त्राण शर-

णागत वत्सलो । जीमूतवाहन रायरे ॥ सां० ॥ १७ ॥ अत्रगणी सयल कुटुंबने । जीमूत खगने
कहेयरे ॥ माहं शरीर जखो तुमैं । सवि अवर जंतु तजेयरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ धैर्य देखी एम राय-
तुं । बलो अविचल तस मशरे ॥ गरुड पंखी कहे हुं हवे । तुजपर थयो तुं प्रसन्नरे ॥ सां० ॥
॥ १९ ॥ हवे वर माग तुं भूपति । संतुष्ट थयुं मुज चित्तरे ॥ जीमूतवाहन तेव कहे । सांजल पंखी
पवित्ररे ॥ सां० ॥ २० ॥ हिंसा सवि भागनी तुं करे । करे बली मोटकां पापरे ॥ भवोजव दुःखने
पामशो । नरक निगोद संतापरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ रायवचने पंखी ब्रूजील । हिंसाना कर्यो पचखा-
णरे ॥ पोताने स्थानकें ते गयो । रायनां करत बखाणरे ॥ सां० ॥ २२ ॥ जीमूतवाहन भूपतें ।
नागने जीवितदानरे ॥ देवराव्युं जन देखतां । पामीले जश सनमानरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ मायजी
जनकने तस प्रिया । सासु ससरा ने बली लोकरे ॥ परशंसा रायनी सहु करे । जाए निज गृहे गत-
शोकरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ गोत्रो राजायें ते जाणीयुं । नम्यो आवी जीमूतने पायरे ॥ जीमूतवाहन भूपति
। राज पालें निरपायरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ अनुक्रमे महाविदेह खेत्रमां । लहेशे नरनो अवताररे ॥ संजम

पाली केवल-लही । पामशे मोक्ष निरधाररे ॥ सां० ॥ ३६ ॥ प्रथम अधिकारमां जाणवी । ढाल
छवीसमी साररे ॥ पाठक दर्शन इम कहे । पालो दया सुखकाररे ॥ सां० ॥ ३७ ॥

॥ दुहा ॥ धरमघोष सूरीश्वरे । कहां दोय दृष्टांत ॥ दयाधरम ब्रह्माणीडे । अनुसरतो सि-
द्धांत ॥ १ ॥ धन सारथपति सांनखी । दयाधरम लयलीन ॥ रोम रोम विकसित हुडे । जिनवाणी
सुखपीन ॥ २ ॥ पुनरपि श्रीआचार्यजी । जापे धरम बचन ॥ महामंगल जिनधरम ठे । करवो
त्रविप्रतिदिन ॥ ३ ॥ धरममूल समकीत कहुं । लक्षण सम संवेग ॥ जस पसाय करमां रह्युं । क्रीडे
अरिहंत तेग ॥ ४ ॥ देव जिनेश ने तत्त्वने । धारो मनहमजार ॥ समतारसमां जीवतां । गुरु धारो
निरधार ॥ ५ ॥ जीवादिक नव तत्त्वनुं । लक्षण ते ठे धर्म ॥ तेहथी इह भव सुख वणां । पामीजे
शिवशर्म ॥ ६ ॥ धन सारथपति गुरुकन्हें । लेइ समकीत शुद्ध ॥ गुरुजीने प्रणमी करो । गृहे आ
व्यो विबुद्ध ॥ ७ ॥ वर्षाकाल व्यतिक्रम्यो । वाज्यां परियाण तूर ॥ जेरीना जंकारमा । नाद थ ॥
जरपूर ॥ ८ ॥ त्यांथी धनसारथपति । साथ चलावे सार ॥ मारगमां रक्षा करे । जनने सुख उप-

चार ॥ ९ ॥ चालंतां केटले दिने । आव्युं वसंतपुर गाम ॥ साथ सहू त्यां ऊतर्यो । लेतो सुख
विश्राम ॥ १० ॥ सारथपतिने कही करी । मुनिने लेई साथ ॥ गुरु पण तिहांथी विचरता । तारक
जवोदधिपाथ ॥ ११ ॥ ढाल २७ मी ॥ राग धन्याश्री ॥ शीतिजिनने जामणे जाउं ॥ ए देशी ॥
दान सुपात्रें भवियण दीजें । वरीयें मंगलमालावे ॥ तीर्थकरपदने पामीजी । लहीयें केवलकमलावे
॥ दा० ॥ १ ॥ हवे वसंतपुरे धनसारथपति । करीयाणां सहू वेंचयांवे ॥ बीजां पण करियाणां ली-
धां । गामीमाहें सांज्यावे ॥ दा० ॥ २ ॥ तिहांथकी अनुकरें चाल्या । धनसारथवाह रायावे ॥
क्षितिप्रतिष्ठपुरमाहें पहोता । निजथानक सुख पायावे ॥ दा० ॥ ३ ॥ साधुदानश्री जोग उपाज्या ।
मध्यम जावथी चवियावे ॥ बीजे भवे उत्तरकुरुखेत्रे । शेठ थया युगलीयांवे ॥ दा० ॥ ४ ॥ कटप-
वृक्ष दश जातिना तेहथी । इडा पूरी थावेवे ॥ आउखुं पाली तिहांथी चवीया । सुधर्मदेवलोक
पावेवे ॥ दा० ॥ ५ ॥ यतः—दानैः शुद्धो विनयमधुरः सार्थवाहो धनेशो । भूत्वा युग्मी विमलम-
तिमानायकल्पं प्रपेदे ॥ दिव्यैर्जोगैर्निरवधिसुखः सर्वदैत्यारिसिंहो । जेजे पृथ्वीं जटजिनपतिनित्य-

जक्ति दधानः ॥ १ ॥ ढाल ॥ देवलोकनां सुख त्रीजा जवमां । मुनिदानने प्रजावें वे ॥ आगल
 लेशे सुखनी संपद । धरमतणा गुण गावेवे ॥ दाण ॥ ६ ॥ सोहमस्वामी पट्टपरंपर । अंचलगच्छ
 जग चावोवे ॥ धरममूरति सूरेश्वरपाटे । श्रीकल्याणसागरसूरि गावोवे ॥ दाण ॥ ७ ॥ तस पाट गगने
 दिनकरसरिखा । श्रीअमरसागरसूरीदावे ॥ सम्यग् ज्ञानक्रिया अभ्यासी । चरण करणना वृंदावे
 ॥ दाण ॥ ८ ॥ तस पदपंकजविकसनभास्कर । श्रीविद्यासागरसूरिरायावे ॥ अहनिश श्रुतसज्ज्ञायप्रसंगी ।
 सिद्धांतरयणना दरियावे ॥ दाण ॥ ९ ॥ तास पाट संप्रति जट्टारक । मुज गुरु परम सोहायावे ॥
 उदयसागरसूरि वंठितपूरण । कल्पतरूनी ठायावे ॥ दाण ॥ १० ॥ आचारज कीर्तिसागरसूरी ।
 शुक्तराजा सुखदायावे ॥ तसगुरुचाई दर्शनसागर । उक्ताया कहायावे ॥ दाण ॥ ११ ॥ तेणें सतावीश
 ढालें पूरण । प्रथम खंन वखाण्योवे ॥ ओताजनने हितनुं कारण । सांजलतां कढ्याणोवे ॥ दाण ॥
 ॥ १२ ॥ धनसारथवाह पहेला जवमां । बीजे भवे गुगल्लीयांवे ॥ बीजे जवे सुधर्मदेवलोके । सुख
 जोगवे मन रलियावे ॥ दाण ॥ १३ ॥

॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सकलजह्दारकृत्तामिनीजालस्यलतिलकायमान ऐदंयुगीनसुवि-
हितजह्दारकशिरःकोटीरहीरायमानपूज्यपुरंदरभट्टारक श्री १००८ श्री श्री उदयसागरसूरीश्वराणां
शिष्य उपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिविरचिते आदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृतानुसंधे
त्रयोदशजवचित्रे नृपराजकृपिदत्तादामन्नकजीमूतवाहनकथागर्जितो जवन्नयव्यावर्णनो नाम प्रथ-
मः खंरुः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ ढाल २७ ॥ गाथा १०८२ ग्रंथः ॥

॥ अथ द्वितीयः खंरुः प्रारभ्यते ॥

प्रेमे प्रणमुं पासजिन । केवलज्ञान दिणंद ॥ परतापूरणपरगमो । सारे सेव सुरिंद ॥ १ ॥ बंज-
लीपीने प्रणमीये । भगवद् अंगे जेह ॥ गौतमसरिखा जस नमे । हुं पण प्रणमुं तेह ॥ २ ॥ सुगु-
रुपदांबुज समरीये । ज्ञानदृष्टि दातार ॥ गुरुदीवो गुरुदेवता । जाणो इण संसार ॥ ३ ॥ बीजो

खंरु हवे कहं । सांजलजो इक मन्न ॥ निद्रा विकथा परहरी । विकच अंग सुवदन्न ॥ ४ ॥ सुध-
 र्मसुरलोकथी चवी । भव चोये जिहां जाय ॥ तास कथानक हुं कहं । सुणजो जवि चित लाय
 ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ॥ देशी चोपाइनी ॥ इणहि जंबूदीवजार । जास लाख जोषण विस्तार ॥ पढि-
 म महाविदेहे सार । गंधीलावती विजये उदार ॥ १ ॥ वैताल्य पर्वत जाणो त्यांह । गंधारदेशे
 गयविवाह ॥ गंधसमृद्ध नगरमंडाण । सोहे शतवल रायसुजाण ॥ २ ॥ विद्याधरनो ठे अधिपति ।
 रूपें करी जील्यो रतिपती ॥ चंद्रकांता नामे तस नार । जाणुं ऊर्वशीनो अवतार ॥ ३ ॥ तेहनी
 कूखें सुरनो जीव । आवी उपनो पुण्य अतीव ॥ मातपितायें थाप्युं तस नाम । महाबल कुमर इति
 अन्निराम ॥ ४ ॥ शीख्यो बहोतेर कलाकुमार । यौवन वय पाम्यो मनोहार ॥ विनयवती परणे
 श्रीकार । जोगवे जोग भला संसार ॥ ५ ॥ यौवन वय अति सुंदर तास । कामिनीजनमृगने पास ॥
 कंदर्पनुं तीक्ष्ण हथियार । जामिनी कामण निरधार ॥ ६ ॥ कुमरतणा पग समतल जाण । कढ-
 पनी परें उंचा बख्वाण ॥ सिंहतणीपरें केरूनो लंक । प्रसन्न वदन नथी कोइ बंक ॥ ७ ॥ सुरगिरि-

शिलासम हृदय वखाण ॥ मत्त बलदपरें खंध जाण ॥ नागपतिसम मुजबल जास । सकल सुभगता
होये तास ॥ ७ ॥ महाबल राजकुमर गुणवंत । माने पटदरसनना संत ॥ इम करतां दिन केता
जाय । शतबलने विमासण थाय ॥ ८ ॥ पोते राजा धीरजवंत । तत्व सयल जाणे विरतंत ॥ अ-
नित्य जावना जावे चित्त । अथिर गात्र ए अपवित्त ॥ ९ ॥ न्हवरावे एहने शुं थाय । बाह्य शो-
चे मेल नवि जाय ॥ नितपोपुं एहने आहार । साथे तनु न चाले निरधार ॥ १० ॥ अनेकवार
सत्कार्यो जेह । पण पोतानो न थाये तेह ॥ अशुचिनुं घर ठे एह देह । बिगळतां लागे न संदेह
॥ ११ ॥ सास खांस जराना रोग । दाघ उवर भगंदर सोग ॥ कुक्षिशूल अतिसार हि जाण । अजी-
रण मुहशूल वखाण ॥ १२ ॥ आंखरोग खरजना रोग । कान पीमानो होये जोग ॥ जलोदर कोढ
इत्यादिक नाम । प्रगटे पापतणे परिणाम ॥ १३ ॥ विष्टा मूत्र कफादिक गेह । देहनी साथें तजो
सनेह ॥ आनखुं विजलीनी परें जोय । चपल जाणो स्वमन सहु कोय ॥ १४ ॥ लक्ष्मी तरंगतरल
ठे जिहां । सुपनसरिखा भोग ठे तिहां ॥ काम क्रोधादिक बहुला ताप । तेणें रात्रिदिनस संताप

॥ १६ ॥ दुःखनां कारण विषयो कह्या । विषयानंदी सुखमन लह्या ॥ अहो विरक्त न थाये लोग ।
 अशुचि कीटपरें जोगवे जोग ॥ १७ ॥ यतः—दुरंतविषयास्वाद—पराधीनमना जनः ॥ अंधौधूमिव
 पादाग्र—स्थितं मृत्युं न पश्यति ॥ १ ॥ आपदां परमः पंथा । इन्द्रियाणामसंयमः ॥ तज्जायः सं
 पदां स्थानं । येनेष्टं तेन गम्यतां ॥ २ ॥ ढाल ॥ ए संसार असार मजार । रतनसरीखो नर अंव-
 तार ॥ पुण्यसंयोगे लहीयें धर्म । जे आपे शिवपुरनुं शर्म ॥ १८ ॥ दोष अढारथी दूर पलाय । सेवे
 चोसठ इन्द्र जस पाय ॥ श्रीवीतरागनी करीयें सेव । अविधि आसातन टालवी हेव ॥ १९ ॥ ठका-
 यना रदक मुनिराय । नमीयें शिर तेहना पाय ॥ मानवभवनो लेवा लाह । राज आप्पुं कुंअरने
 उछांइ ॥ २० ॥ महाबलने तेरावे राय । राज्यभार आपे सुखदाय ॥ शतबल भूप आचारजपासे ।
 संयम लीधुं अति उह्वासि ॥ २१ ॥ रतनत्रयो धरमने सेवे । साधु चारित्र मनमां लेवे ॥ मूलथकी
 उन्मूढयो क्रोध । मुनिएं कीधो आतमशोध ॥ २२ ॥ जीत्या इंद्रिय कृषिए पंच । वार्यो कंदर्पनो
 प्रपंच ॥ आतम आरामें मन वस्यो । परीसह सेना सनमुख धस्यो ॥ २३ ॥ मैत्रीआदें जावना

सार । जावे श्रीशतबल अणगार ॥ अमंद आनंदमाहे मग्न । परपरिणतिकृतदुखथी भग्न ॥ १४ ॥
धर्मध्यान तपमाहे लीन । आलुखुं तिहां थयुं मुनिनुं खीण ॥ देवलोकमां जइ उपना । पुजलसुख-
नी नही कांइ मणा ॥ १५ ॥ बीजे खंडे पहेली ढाल । पत्रणी लहीये मंगलमाल ॥ उवजाय दर्श-
नसागर वाण । धरम करो श्रोता सुजाण ॥ १६ ॥

॥ डुहा ॥ हवे महाबल भूपति । न्याये पाले राज ॥ आखंरुलपरे अखंरु ठे । आझा तेज
दिवाज ॥ १ ॥ सुंदर आरामश्रेणिमां । रमणीसंयुत न्रूप ॥ पंच विषयसुख जोगवे । क्रीन्ना करे
अनूप ॥ २ ॥ गीतनाद थाये घणा । रसीया जन आवंत ॥ इंद्रियसुख रातो रहे । पण धर्म नवि
पावंत ॥ ३ ॥ स्वेच्छाचारी न्रूपति । जोगविलासे व्याप ॥ रातदिवस गणतो नथी । नवि पावे
संताप ॥ ४ ॥ अनेक प्रधाने परवर्यो । आव्यो निज आवास ॥ सज्जामध्य वेगो हवो । एकदा
नृप उद्घास ॥ ५ ॥ वे प्रधान ठे भूपने । सयंबुध नामें सार ॥ रागी श्रीजिनधरमनो । उपकारी
सिरदार ॥ ६ ॥ संभिन्नश्रोता मंत्रवी । महामिथ्यात्वी गाढ ॥ जैनधरमनो द्वेषीढ । शिवधर्म पाले

ठे वाढ ॥ ७ ॥ समकितदृष्टि जीवन्तो । जाणक शासनरीत ॥ मंत्री सयंबुध महामति । धरतो
 धरमनी प्रीत ॥ ८ ॥ सयंबुध मनमां चिंतवे । हा हा स्वामी मूढ ॥ विषयानंदे चेतना । जोमी
 ठे अतिगूढ ॥ ९ ॥ लागो अनादि कालथी । मैथुनसंज्ञा जीव ॥ मोहतिमिर नयणें करी । पण
 नवि देखे अतीव ॥ १० ॥ धिक्कार पमो अम नृत्यने । स्वामीवंचक पाप ॥ अमसरिखा नवि बूजवुं
 । ए सबलो संताप ॥ ११ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ वाहलोजी वाहे ठे वांसलीरे ॥ ए देशी ॥ अनिहा-
 रें बूजवे सयंबुध रायनेरे । तुमें वारो विषयनो संग ॥ जरु चेतनने उलखी करीरे । तुमें करवो
 धरम प्रसंग ॥ बू० ॥ १ ॥ अण खटझव्यमांहि जाणीएरे । पंच ते जरु स्वरूप ॥ ज्ञानमयी
 एक तेहमांरे । चेतन शुद्ध अरूप ॥ बू० ॥ २ ॥ अण विषयसन्नामाहें जीवन्तोरे । संतोष्यो नवि
 चित्त ॥ जिम कृपण नर चित्तथीरे । नवि लहे संतोष चित्त ॥ बू० ॥ ३ ॥ अण महीपालजी तुमें
 सांभलोरे । कामें वाह्या बहु लोक ॥ सापतणी परे जीवन्तोरे । सेवतां आये शोक ॥ बू० ॥ ४ ॥
 ॥ अ० तृप्ति न होये सायरतणेरे । नदीजल पामी झूर ॥ सागरनीरे नवि हुवेरे । तृप्ति वरुवानल

पूर ॥ बूण ॥ ५ ॥ अ० जिम यम सतुष्ट नवि होवेरे । जीवें करी तेह सदाय ॥ जिम इंधणें करी
 करी पावकोरे । धाप्यो नवि थाये कांइ ॥ बूण ॥ ६ ॥ अ० तिम ए संसारमां जीवकोरे । विषयें
 करी तृप्त न थाय ॥ क्यारे न हुं न होय ठे रे । नवि होशे सुखने पाय ॥ बूण ॥ ७ ॥ अ०
 कांठानी ठाय ने दुरजनारे । विषने विषयनां सुख ॥ पन्नग तीम ए सेवतारे । लहीयें अति घणां
 दुख ॥ बूण ॥ ८ ॥ दणमात्र सुखने कारणेरे । सेवे जंतु बहु काम ॥ खाज खणंतां पामा परेरे ।
 तिम काम वधे उदाम ॥ बूण ॥ ९ ॥ अ० नरकनो दूत काम अठे रे । व्यसनसागर ए काम ॥
 कंद ए आपदवेलीनोरे । पापतरूनी ए काम ॥ बूण ॥ १० ॥ अ० मदन ए मीढलसारिखोरे । तेणें
 परवश जीव भूष ॥ आचारशी पत्नी करीरे । पडे संसारने कूप ॥ बूण ॥ ११ ॥ अ० स्त्री कही वि-
 पनीवेलनीरे । मूंजावे सयल लोक ॥ कामीमृगजन वागुरारे । स्त्रीशी पामीयें बहु शोक ॥ बूण ॥
 ॥ १२ ॥ अ० जे मित्र ताहरा इम कहेरे । खाबुं पीबुं रंग भोग ॥ खावाना ते सहु सगारे । नवि जाणे
 हित परलोग ॥ बूण ॥ १३ ॥ अ० बली ते मित्र तूजनेरे । स्त्रीनी कथागीत गान ॥ लीलाना वचने

करीरे । मोहावे ठे इक तान ॥ वू ॥ १४ ॥ अ० मागा नरनी संगतिथकीरे । उत्तम कुलना जे
 लोक ॥ पुण्योदय होये किहांथकीरे । नित पामें बहुलो शोक ॥ वू ॥ १५ ॥ अ० ते माटें पृथि-
 वीपतिरे । तुमें पोते ठो चतुर सुजाण ॥ ठांकी व्यसन आसक्तिनेरे । धरमें थापो अप्पाण ॥ वू ॥
 ॥ १६ ॥ अ० ठायाविण तरु शा कामनुरे । जलविण सरोवर जेम ॥ निर्गंध फूले ते शुं होवेरे । दंत
 विना गज जेम ॥ वू ॥ १७ ॥ अ० लावण्यविण रूपे शुं होवे रे । जिम राज्य विना प्रधान ॥
 देवविना देहरं किस्तुरे । जिम रयणी ससीयें हान ॥ वू ॥ १८ ॥ अ० नवि सोहे साधु संयम-
 विनारे । जिम लश्कर विण हथीयार ॥ आंखहीन मुख नवि सोहेरे । तेम धरमरहित अवतार
 ॥ वू ॥ १९ ॥ अ० मोटा वंशनी उपनारे । पण धरम ऊपार्जन हीन ॥ इह जव परजव श्रानप-
 रेरे । लहे एतुं धान ते दीन ॥ वू ॥ २० ॥ अ० धरमहीन जे वाम्बोरे । पापनो बंधक होय ॥
 मांजारनीपेरे डूमणोरे । म्लेच्छ योनिमां जाये सोय ॥ वू ॥ २१ ॥ अ० धरमरहित जे जीवमारे ।
 तेहनी गति होये जेह ॥ सांभलजो हवे हुं कहुंरे । तुमें भारो नवि संदेह ॥ वू ॥ २२ ॥ अ०

बिनाल साप ने सिंहनारे । दीपका चीतरानी जात ॥ सकरा गृधने नोळीयारे । वली हिंसक जे
अन्य जात ॥ वू० ॥ २३ ॥ अ० ते अवतारने ते लहरे । जेणें धरम कयों नवि जोर ॥ नरकमां जाए
ते जीवकारे । परमाधामी पीडे घोर ॥ वू० ॥ २४ ॥ अ० एहबुं जाणी तुमे जविजनारे । धरम
करो एकचित्त ॥ चलगई जमण जेहथी टलेरे । वली आतम होय पवित्त ॥ वू० ॥ २५ ॥ अ० धरम उ-
पार्जन तत्परारे । नरमाहें शिरोमणि तेह ॥ संपदा सहूए आवी मलेरे । जिम पादपें लता जेह
॥ वू० ॥ २६ ॥ अ० आधि व्याधि उद्देगतारे । जाये ठे धर्मथी नाश ॥ परम सुखोदय पामीयेंरे ।
वली आतमगुणनी राश ॥ वू० ॥ २७ ॥ इत्यादिक वचनें करीरे । बूझवे नरपतिने मंत्रि ॥ पण
बूझ्यो नही भूपतिरे । पुनलसंगी परतंत्र ॥ वू० ॥ २८ ॥ अ० ए बीजा अधिकारनीरे । पञ्चणी
बीजी शुभ ढाल ॥ लवजाय दर्शनसागरेरे । श्रोताने मंगलमाल ॥ वू० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ हवे संचिन्न मंत्रवी । नामें बीजो जेह ॥ अमासरात्रिसम आकरो । मिथ्यात्वी ठे
तेह ॥ १ ॥ ते बोदयो विषसारिबुं । कर्णेने कटुक वचन ॥ में जोयो सयंबुद्ध तुं । प्रतिबोधक

प्रतिदिन ॥ २ ॥ निज स्वामीने जोगना । हेतु मिळावे मित्त ॥ साचा सज्जन जाणवा । हितकारी
 एक जित्त ॥ ३ ॥ भोग जोगवतां स्वामीने । विघनतणा करनार ॥ ते नर इण संसारमां । जाणो
 तुमें गमार ॥ ४ ॥ यतः—गीअरस स्त्रीरस पद्मरस । अंग न लग्गां जांह ॥ संकलवद्धा सुणह जिम ।
 गयो जमारो त्यांह ॥ १ ॥ ते माणसमां ढाढसी । जे पण हीआं कगोर ॥ ते सज्जन विण दीहमा ।
 जे नीगमे ते ढोर ॥ २ ॥ कजु स्वामी ए नाहरो । जिम तिम तुं संयंबुळ ॥ अधम पुरुषपरे धूतवे ।
 तारी अवली बुद्ध ॥ ५ ॥ जोगवतां नवि रति होये । तो भोगफल किहां जाय ॥ जोगविना निष्फल सहु ।
 नरजव मुधा गमाय ॥ ६ ॥ संयंबुध तुं सुण माहं । वचन इक मनोहार ॥ धर्म अधर्म कांइ नथी ।
 पंचभूत उपचार ॥ ७ ॥ तव बलतुं कहे सचिवजी । संयंबुळनामें त्यांह ॥ नास्तिकवादी तुं अठे ।
 गाढ मिथ्यातिमांहे ॥ ८ ॥ कामथकी जे सुख थयुं । ते सहु दुःखस्वरूप ॥ वस्तुगनें ते सुख नही ।
 पाडे भवजलकूप ॥ ९ ॥ यतः—जे उत्तुंग चढि फिर पतन । नही उत्तुंग हो कूप ॥ जे सुख अंतर
 जय वसे । सो सुख हे दुःखरूप ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे ताहरे गुरुये कखो । धर्म नथी संसार ॥

॥ तो किम ए महीपति हुने । दास तुं कवण प्रकार ॥ १७ ॥ एटले राजा बोलीयो । जलुं
संभाळ्युं मित्त ॥ पितापितानुं वचन ए । धर्मकरण मुज चित्त ॥ ११ ॥ सयंवुळ अवसर लही ।
इणिपरे चांखे तास ॥ पूरवे ताहरा वंशर्मा । कुरु नृप हुने उद्वास ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ थांप-
रिवारि मारा । साहेवा कामल मत जाजो ॥ ए देशी ॥ पूरवें पितामह ताहरो । राजा कुरुचंद ॥
कुरुमती तेहनी भारजा । तस सुत हरिचंद ॥ १ ॥ पण राजा ते दुरमति । कौलव धर्म पाले ॥
गम्य अगम्य जाणे नही । भक्ष्य अनक्ष्य न टाले ॥ २ ॥ यतः—रंभा चंभा दोक्षिता धर्मदारा ।
मांसं मद्यं जुज्यते पीयते च ॥ चिक्षा ओज्यं चर्मखं च शय्या । कोलो धर्मः कस्य नो जाति
रम्यः ॥ १ ॥ ढाल ॥ महा आरंभ परिग्रही । धरतो रौद्र ध्यान ॥ सात व्यसन सेवे सदा ।
मनमांहे अज्ञान ॥ ३ ॥ मारगने उल्लंघतो । उनमारग चाले ॥ तत्वघातक जमसारिखो । दया-
धर्म न पाले ॥ ४ ॥ मृपावाद ते नित वदे । लीये अदत्तादान ॥ मैथुन परिग्रह सेवतो । न धरे
धर्मध्यान ॥ ५ ॥ राजाने ते जीवितक्षये । देखे विपरीत धातु ॥ जाणुं ए नरक जावातणी । वाटतमीनी

जाति ॥ ६ ॥ कंटकमयी जाणे फूलनी । शय्या झूपाल ॥ कपूर बरास सुगंधप्रते । शबगंध निभाल
 ॥ ७ ॥ वैद्ये चिकित्सा कीजतां । राय वेदे असात ॥ रौद्रध्यानथी ते चवी । हुं नारकी जात
 ॥ ८ ॥ हवे पछवाडे तेहने । सुत श्रीहरिचंद ॥ मृतकारज सहु साचवे । लौकिक अमंद ॥ ९ ॥
 जनकना अघफल जाणीने । दुष्ट मृत्युने देखी ॥ सुत हरिचंद वैरागथी । हुं धरमगवेखी ॥ १० ॥
 धरमसंघातें जूपति । निज प्रेमने जोडे ॥ विषय कषायथी न्यारो रहे । रागद्वेषने मोडे ॥ ११ ॥
 अन्यदा पूढीउं ते नृपे । बालमित्र सुबुद्धि ॥ प्रतिबोध दायक धरमनो । कहो धरम विशुद्ध ॥ १२ ॥
 मित्रें श्रीजिनधरमनां । तिहां कीधां बलाण ॥ आदरतां जिनधरमने । पामे पद निखाण ॥ १३ ॥
 एकदा नगर उद्यानमां । शीलंधर मुनिराय ॥ केवलज्ञान तिहां उपनुं । देव वंदे पाय ॥ १४ ॥
 ते उच्छवनी वारता । जाणी सुबुद्धि प्रधान ॥ रायने मंत्री वीनवे । थाळ सावधान ॥ १५ ॥
 आदेश आप्यो सेवका । स्वामीना करे काज ॥ चतुरंगी सेना सजी । चाढ्यो हरि महाराज ॥ १६ ॥
 अश्वारूढ राजा थयो । बाढ्यो महोटी जाव ॥ जइने केवली बांदीया । वारी जवसंताप ॥ १७ ॥

केवली दीये देशना । सांजली राजान ॥ केवलीने हवे पूठीयुं । कहो तात आख्यान ॥ १७ ॥
हे स्वामी माहरो पिता । नवी किहां उतपन्न ॥ ते प्रांखो कृपाकरी । मुजने सुप्रसन्न ॥ १८ ॥
वाचंयम कहे तेहने । जनक कुरुचंद ॥ सांतमी नरके ऊपनो । दुख सहे अमंद ॥ १९ ॥ ते सां-
जली हरिचंदजी । संवेगरस धार ॥ मुनि वंदी पुरमां गयो । आपे सुत राज्यनार ॥ २० ॥ सुबुद्धि-
प्रतें राजा कहे । तुं रहे घरवास ॥ माहुरा सुतने आगलें । कहेजे धरम उद्वास ॥ २१ ॥ मंत्री
पण रायने कहे । माहुरे तुम संघात ॥ दीक्षाना परिणाम ठे । मुज मननी वात ॥ २२ ॥ वली
पण कहे रायने । मुज सुत रतन्न ॥ तुज सुतने समजावशे । कही धरम वचन्न ॥ २३ ॥ तेवार-
पणी हरिचंदजी । सुबुद्धिसंयुत ॥ शीलंधर मुनिवरकन्हें । ग्रहे व्रत शुभ्र मुहूर्त ॥ २४ ॥ चारित्र
पाली भावथी । टाळी दोष अनेक ॥ राजा सुबुद्धि मंत्रवी । थया देवता ठेक ॥ २५ ॥ ए वीजा
अधिकारनी । त्रीजी ढाल वखाणी ॥ उवजाय दर्शनसागरे । सांजलो जवि प्राणी ॥ २६ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीहरिचंद भूपाजथी । अनेक थया राजान ॥ नृसर्पक नामे भूपति । धीर महा-

मतिमान् ॥ १ ॥ धन मणि कंचन भाजने । राखे मूर्धा जोर ॥ पुत्रोने नवि जालवे । आरंज परि-
 ग्रह घोर ॥ २ ॥ मणिमाली सुत तेहनो । सूर्यसम दीपंत ॥ बालपणें जव उभगो । विनयवंत सु-
 महंत ॥ ३ ॥ आर्तध्यान परवशपणे । मूर्धावासित भूप ॥ काल धरमने पामीले । थयो अजगर
 सरूप ॥ ४ ॥ ते अजगर हवे दिनप्रते । फरतो जांडांगार ॥ आर्तध्यानथी तेहनो । थयो सर्प अ-
 वतार ॥ ५ ॥ यतः —अट्टेण तिरिक्कगइं । रुद्धज्जाणेण गम्मए निरयं ॥ धम्मए देवगइं । सि-
 न्धिगइं सुक्कझाणेणं ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे पेसे जंमारय्हं । तेहने करळे तेह ॥ द्रव्यतणा बहु लोभी-
 या । उपजे त्यां ससनेह ॥ ६ ॥ इक अवसर ते घरविपे । मणिमाली पेसंत ॥ सुत दीगो ते अ-
 जगरे । विचार करे उलसंत ॥ ७ ॥ ऊहापोह करतांथकां । जातिसमरण ज्ञान ॥ ते अजगरने उ-
 पनुं । थयो शांतरस ध्यान ॥ ८ ॥ मणिमाली सुत सापने । देखी चिंते एम ॥ शुं ए पूरव जवत-
 णो । संबंधि मुज नेम ॥ ९ ॥ केवलीने पूछी करी । निश्चें जाण्यो तात ॥ तस आगल सुत बेशीने
 । कहे द्यानी वात ॥ १० ॥ ढाल ॥ ४ श्री ॥ वीण म वाइसरे वीठल वारं तूजने ॥ ए देशी ॥ म-

पाळे ॥ अपवर्गनां सुख ते पामे । पापपंकने गाले ॥ ज० ॥ २४ ॥ यतः—एकाहमपि निमोहः ।
 प्रव्रज्याप्रतिपादकः ॥ न चेन्मोक्षमवाप्नोति । तथापि स्वर्गजाग् जवेत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ मान्युं वयण
 मंत्रीनुं रायें । तज्जी पोतानुं राज ॥ पाटे थापे निजनंदने । सारे आतमकाज ॥ ज० ॥ २५ ॥
 दिन दुखीया अनाथजनोने । नृप देवरावे दान ॥ जाचकजन संशोष्या सघला । गुणीने दीधां मान
 ॥ भ० ॥ २६ ॥ पंचप्रकारी अष्टप्रकारी । सत्तरजेदी सार ॥ श्कवीसप्रकारी पूजा करावे । सघले चैत्ये उदार
 ॥ ज० ॥ २७ ॥ त्यारपठी खमावी स्वजनने । लेइ तेहनी सीख ॥ कर्मगिरि जेदवाने पत्रिसम । महाबलें
 ग्रही दीख ॥ ज० ॥ २८ ॥ बावीस दिनलगें संयम पाळी । अंतें अनशन कीध ॥ चवो इशाने देव हुं
 ते । ललितान्ग नाम लीध ॥ ज० ॥ २९ ॥ श्रीप्रजनाम विमाने सोहे । दीव्याकार कामरूप ॥
 पुण्यलक्षणलक्षितशरीर ते । धातुरहित स्वरूप ॥ भ० ॥ ३० ॥ तेहनी देवी स्थयंप्रजनामे । हंसी-
 सम गति जास ॥ अगणितलावण्य गुणनी सरिता । वतें ठे उद्वास ॥ ज० ॥ ३१ ॥ बीजे खंडे
 चोथी ढालें । एह कल्यो संबंध ॥ दर्शन कहे करजो जवि अहनिश । धर्मतणा अनुबंध ॥ ज० ॥ ३२ ॥

प्रेरं धरमने काम ॥ वय पाकी पोतानुं कीजें । वचन सुणो अत्रिराम ॥ ८० ॥ ए ॥ अवसर विण
 में तुजने विनव्यो । धरमविपे हे भूप ॥ तेहनुं कारण सांचळ थिर चित । हुं जांखुं तुं अनूप
 ॥ ८१ ॥ आज नंदनवनमाहें आव्या । दीय श्रीचारण साथ ॥ जगप्रकाशक प्रकटन पटु
 ते । वारी मोह उपाध ॥ ८२ ॥ इक थानक मलीया दीय मुनिवर । सूर्यशशी सम दीपे ॥
 इंद्रियसुख बांढा नवि इहे । परपरिणतिने जीपे ॥ ८३ ॥ वनमां श्रीगुरुजीने वंदन । हुं गयो
 तिहां महाराज ॥ ज्ञानातिशयें राजे मुनिवर । देशना ये सुखकाज ॥ ८४ ॥ ए असार सं-
 सारे जविजन । सार पदारथ धर्म ॥ धर्मसामग्री नरभवमाहें । जाणो प्रवचनमर्म ॥ ८५ ॥
 दश दृष्टांते दोहिलो जाणो । लही मानव अवतार ॥ गिरिनदी उपल न्यायें करीने । अकाम
 निर्जरा धार ॥ ८६ ॥ धर्म धर्म सहुको कहे लोको । धर्म न जाणे मर्म ॥ धरमनाम लेई ते
 जवमां । साम्हां बांधे कर्म ॥ ८७ ॥ जवमां पकतां सयल जीवने । आलंवन धरे धाय ॥
 धर्मथी आतमगुणने वरीयें । जेजें आवरण सवि जाय ॥ ८८ ॥ अष्ट करमना बंधन टलीएं

सहीये शिवपुराज ॥ जैन धरम आदरतां चेतन । पूरे वंठित काज ॥ ज० ॥ १७ ॥ सांजली दे-
 शना श्रीगुरुजीनी । में पृथुं इक वेण ॥ आयु ठे महाबलनुं केटलुं । जांखुं मासनुं तेण ॥ ज० ॥
 ॥ १९ ॥ ते निसुणी आव्यो तुम पासे । भाइसम हितकार ॥ तेथी ह्वे धरम करवाने । सज्ज थाले
 निरधार ॥ ज० ॥ २० ॥ महाबल राय कहे मंत्रीने । तुं ठे महामतिमान ॥ मुजने परजव जातां
 बंधव । तें कीधो सावधान ॥ भ० ॥ २१ ॥ यतः आदिनाथचरित्रे—संसारमंदिरे दीप्ते । प्रमादो-
 ग्रहशानुना ॥ व्यामोहनिद्रया सुप्तं । यो बोधयति स प्रियः ॥ २२ ॥ यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं
 यावज्जरा दूरतो । यावच्चैद्रियशक्तिरप्रतिहता यावत्क्षयो नायुषः ॥ आत्मश्रेयसि तावदेव विदुषा
 कार्यः प्रयत्नो महान् । संदीप्ते शुवनेऽथ कूपखननं प्रत्युद्यमः कीदृशः ॥ २३ ॥ मास अवधि
 स्थितिमां केम थाये । महोदां धरमना काम ॥ साठीचोखा थोमा जलथी । किम थाये अजिराम
 ॥ भ० ॥ २४ ॥ एहवां नृपनां वाक्य सुणीने । संयुध कहे इम वाण ॥ विषवाद टाली थिर करो
 आतम । दीक्षा ग्रहो सुखगण ॥ ज० ॥ २५ ॥ एक दिवस शुभ जावें करीने । दीक्षा जे जीव

आया ॥ ज० ॥ २ ॥ विनीत लोक ए किम इहां मुजने । स्वामी कहीने बोलावे ॥ ए श्रीमंत अने
वली रमणीक । शुं ए घर सोहावे ॥ ज० ॥ ३ ॥ आनंदमंदिर मनने गमतुं । सेवा करवा जोग ॥
शुं ए आसन मांड्युं कोणे । उत्तम नरने जोग ॥ ज० ॥ ४ ॥ इम विचार करंतां तेहवे । आव्यो
इक प्रतिहार ॥ हाथ जोफी मान मोफी विनवे । कहे वयण इम सार ॥ भ० ॥ ५ ॥ स्वामी आज
अमें सुर सघला । सनाथ थया तुम देखी ॥ नमतानीपर अमृत नजरें । जुळे सुगुण गवेखी ॥ ज०
॥ ६ ॥ ए ईशान सुरलोक अठे वर । मनवंठितनो दाता ॥ प्रचुर अनश्वर शोभासंयुत । आश्रि-
तजननो त्राता ॥ भ० ॥ ७ ॥ तें पुणें उपाज्युं ए शुभ । श्रीप्रज नामे विमान ॥ सिंहासनपर वेशो
स्वामी । हुकम करो सावधान ॥ भ० ॥ ८ ॥ ताहरी सभामंरुन ए देवा । सामानिकने धारो ॥ त्रा-
यलिंशक सुर ए जाणो । उपदेश दीथे तुज सारो ॥ भ० ॥ ९ ॥ पर्यद देवा ए ठे जाणो । मीठां
वयणां बोले ॥ लीला गोष्टि विलास करंतां । कहे नवि मुजपति ताले ॥ ज० ॥ १० ॥ सात ए
अनिकतणा तुमे जाणो । स्वामी मनह मजार ॥ नागरलोकसम प्रकीर्णक सुर ए । ताहरी आझा

धार ॥ ज० ॥ ११ ॥ वलतर पहेरी सनमुख ऊजा । हाथ ग्रही करवाल ॥ उन्नीस जातिना शस्त्र
धरीने । तुज तनुना रखवाल ॥ ज० ॥ १२ ॥ तुज पुर रक्षाना अधिकारी । चारे ए लोकपाला ॥
लोकोने सुखथानक करता । दीसे अति दुंदाळा ॥ ज० ॥ १३ ॥ दाससरीखा अनियोग सुर ए ।
सेवा सारे तारी ॥ माठां कार्य तणा करनारा । किलविष सुखडुखकारी ॥ भ० ॥ १४ ॥ ताहारा
ए रमणीक प्रासाद । रतनतणा वखाण ॥ मनप्रसाद प्रगट करे तीहां । नथी एहबुं अहिठाण
॥ ज० ॥ १५ ॥ रतनमयी ए वापी जाणो । सुवर्णकमलें दीपे ॥ ताहें ए क्रीमानां थानक । स्व-
वृजलें करी उपे ॥ ज० ॥ १६ ॥ क्रीमा करवा वन ए सुंदर । चैत्य घणां अहीं दीसे ॥ फूल फल
पत्तादिक संयुत । जोतां हयडुं हीसे ॥ ज० ॥ १७ ॥ कंचन माणिक रतने जमीनं । तुज सजायह
सार ॥ आदित्यमंजरी अधिकेंह । सोहे कांति अपार ॥ ज० ॥ १८ ॥ अप्सरगण ए ऊजो ताह-
री । सेवा उंछव करवा ॥ करमां दर्पण वीझल लेझने । वारो पोतानो चरवा ॥ ज० ॥ १९ ॥ चारे
जातिनां तूर वजाडे । ताहारां आनन आंगें ॥ देवगायक ए जूळ सघळा । सज्ज थया तुज जागे ॥

॥ १० ॥ प्रतीहारना ए वयण सुणीने । अवधिज्ञाने देव ॥ उपयोग दीधो सांज्यो निज नव
। हवे सुरनव कहेव ॥ १० ॥ ११ ॥ विद्याधरपति पूर्वें होतो । माहरो मंत्री सुबुद्धि ॥ तेणें श्री-
जिनधरम पमाळ्यो । उपकारी शुचिशुद्धि ॥ ११ ॥ दीक्षा पाली तेहज भवमां । अंतें अ-
नशन कीध ॥ श्रीजिनधरमतणें प्रजावे । सुरपदवी में लीध ॥ १२ ॥ इम संजारी सय्या-
थी उठ्यो । सहुने कळ्यो वृतांत ॥ बांह आपी पन्निहारे सुर ते । वेसे आसन उलसंत ॥ १३ ॥
जय जय होवे विमाने । देवें अन्नियेक कीधो ॥ चामर वीक्ये गंधर्वो गाथे । लज्जितांगसुर नाम
दीधो ॥ १४ ॥ तिहांथी ऊठी नक्तें जावित । शुभ मन चैत्य जाय ॥ शाश्वती प्रभु प्रति-
मा पूजो । विविधपरें गुण गाय ॥ १५ ॥ तदनंतर व्यवसाय सत्तामां । पुस्तकरयणने वांचे ॥
धर्मसंवंधी उद्यम ग्रहीने । जिन पूजे दिल साचे ॥ १६ ॥ माणवकचैत्यें श्रीजिनदाढा ।
पूजे वली बहु भावे ॥ सम्यग दर्शन निरमल कारण । श्रीजिनभक्ति वतावे ॥ १७ ॥ तेवा-
र पछी सुधर्म सभासां । आवी सिंहासन वेठा ॥ ठत्र धरे शिर चामर बीजे । देव सहुने ईडा

देवी तिहां । आवी वेठी जोर ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ माहरी सहीरे समाणी ॥ ए देशी ॥ ग-
 जगमणी रमणी मनहरणी । अमरी संयंप्रजा सारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ सुकुमाल अंहि तल
 ठे रे जेहना । उर्वशी रूपे हारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें पोहोली गो-
 ल विराजे । साथलजोकी जेहनीरे ॥ ओ० ॥ कंदपे जाथा दोय थाप्या । जाणी उपम एहनीरे
 ॥ ओ० ॥ २ ॥ निर्मल वल्ल विपुल नितंवे । देवी तीहां सोहतीरे ॥ ओ० ॥ कलहंस कुल कांठे
 जिम तटिनी । राजे तिम मन मोहतीरे ॥ ओ० ॥ ३ ॥ वज्र मध्य भागतणीपरें । पातलुं उदर ठे
 जेहनुं रे ॥ ओ० ॥ पीन उन्नत कुच भार बहेवाथी । कविनी उपमा मानुरे ॥ ओ० ॥ ४ ॥ रेखा-
 त्रय अंकित कंठ जेहनो । अतिमनोहर विराजेरे ॥ ओ० ॥ मदनराजानी जोतने कहेतो । मानुं
 शंखनी उपमा ठाजेरे ॥ ओ० ॥ ५ ॥ अहणतायें प्रवालने जीत्या । दोय अधरनी जेणेरें ॥ ओ० ॥
 नाशावंस अतिघणो रूमो । हारी सूनी तेणेरें ॥ ओ० ॥ ६ ॥ पुनमचंद्र शोभा हरनारी । मुक्ता
 फलनो हारोरे ॥ ओ० ॥ पहेंयो संयंप्रभा निजग्रीवामां । परम उज्ज्वल सुखकारोरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥

॥ भ० ॥ २९ ॥ वन्नीस वरू नाटक तिहां थावे । अपठरा मंगल गावे ॥ राजकृद्धि ठकुराई इणी-
पेरे । भोगवे पुण्य प्रभावे ॥ भ० ॥ ३० ॥ इहांथी उठी लीलासदने । भोग भोगववा जाये ॥ स-
यंप्रभा देवी गुणनी पेटी । तस वर्णन हवे थाये ॥ भ० ॥ ३१ ॥ बीजे खंडे पंचमी ढाले । एह क-
ही शुभ बात ॥ उवझाय दर्शन कहे सुणो श्रोता । मूकी परनी तात ॥ भ० ॥ ३२ ॥

॥ डुहा ॥ नाकिवर लखितांगना । भोग इहां जव थाय ॥ चारु चक्र आकारसम । मंडप
वीकुरवाय ॥ १ ॥ पंचवरण वर रयणनुं । रमणीक भूतल जास ॥ व्यास आयासे जंबूसम । वृत्त
क्षेत्र अति खास ॥ २ ॥ मध्यभागे तस कनकनो । सुंदर एक प्रासाद ॥ उंचपणे शत पांचसो ।
अरध विस्तृत आहाद ॥ ३ ॥ ते प्रासादनी भूमिका । नाना रत्न विचार ॥ ऊर्ध्व भाग पण एह-
नो । पद्मलता विस्तार ॥ ४ ॥ ते मध्ये मणिपीठिका । जोजन अष्ट प्रमाण ॥ पोहोळी लांबी जा-
णजो । जानी चार वखाण ॥ ५ ॥ मणिपीठिकानी ऊपरे । कोमल शय्या एक ॥ पाथरणं तिहां
पाथर्यो । पचरंगी अति ठेक ॥ ६ ॥ रत्नश्रेणिना तिहां कर्यो । उंसीसां विहुं कोर ॥ स्वयंप्रभा

देवी तिहां । आवी बेठी जोर ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ माहरी सहीरे समाणी ॥ ए देशी ॥ ग-
जगमणी रमणी मनहरणी । अमरी संयंप्रभा सारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ सुकुमाल अंहि तल
ठे रे जेहना । उर्वशी रूपे हारीरे ॥ ओता सांभलजो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमे पोहोली गो-
ल विराजे । साथलजोकी जेहनीरे ॥ ओ० ॥ कंदर्पे जाथा दोय थाप्या । जाणी उपम एहनीरे
॥ ओ० ॥ २ ॥ निर्मल वल्ल विपुल नितंबे । देवी तीहां सोहतीरे ॥ ओ० ॥ कलहंस कुल कांठे
जिम तटिनी । राजे तिम मन मोहतीरे ॥ ओ० ॥ ३ ॥ वज्र मध्य भागतणीपरें । पातलुं उदर ठे
जेहनुरे ॥ ओ० ॥ पीन उन्नत कुच भार बहेवाथी । कविनी उपमा मानुरे ॥ ओ० ॥ ४ ॥ रेखा-
त्रय अंकित कंठ जेहनो । अतिमनोहर विराजेरे ॥ ओ० ॥ मदनराजानी जोतने कहेतो । मानुं
शंखनी उपमा ठाजेरे ॥ ओ० ॥ ५ ॥ अक्षणाये प्रवालने जीत्या । दोय अधरनी जेणेरें ॥ ओ० ॥
नाशावंस अतिघणो रूमो । हारी सूनी तेणेरें ॥ ओ० ॥ ६ ॥ पुनमचंद्र शोभा हरनारो । मुक्ता
फलनो हारोरे ॥ ओ० ॥ पहेंयो संयंप्रभा निजग्रीवामां । परम उज्ज्वल सुखकारोरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥

नेहाला गंमस्यल जेहना । दर्पणजेवा मोहेरे ॥ ओ० ॥ रतिपत्तिकीना दोळाळीला-तस्कर कान
चित्त मोहेरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥ मदनधनुषलतानी शोभा । हरनारी भमरनी जोनीरे ॥ ओ० ॥ क-
जलसरिखा केश ठे जेहना । मुखकज आवे नृङ्ग दोडीरे ॥ ओ० ॥ ८ ॥ रयणना भूपण सवले
अंगे । पहेर्या ठे मनोहारीरे ॥ ओ० ॥ चालती कल्पलताना विभ्रम । हरनारी निरधारीरे ॥ ओ० ॥
॥ १० ॥ रूमां मूलकमल ठे जेहनां । अनेक अपतरावुंदरे ॥ ओ० ॥ परिवारसहित सोहे ते देवी ।
जिम सरितायें गंगा आनंदरे ॥ ओ० ॥ ११ ॥ कांतियें जीति विजली जेणें । संयंप्रजादेवी दीवीरे
॥ ओ० ॥ ललितांगसुर आश्चर्यने पाम्यो । मनमां लागी मीठीरे ॥ ओ० ॥ १२ ॥ पति देखी उठी
थइ उन्नी । दिलमां नेह धरंतीरे ॥ ओ० ॥ इक शय्यामां ते दोय वेठा । हावजावने करंतीरे ॥
ओ० ॥ १३ ॥ ललितांगसुर संयंप्रजा देवी । वेठा इक थानकें राजेरे ॥ ओ० ॥ एक वयारामध्वजा-
गमां रह्या । लतातरु दोत्रे ठाजेरे ॥ ओ० ॥ १४ ॥ अंतररहित मांहीमाहें । तेनुं चित्तुं थयुं लय-
लीनरे ॥ ओ० ॥ निधिरु निगरु स्त्रीचिह्ने बंधाणुं । सुख भोग प्रेमें पीनरे ॥ ओ० ॥ १५ ॥ घणो

काल देवी संघाते । जोगवतां तस जायरे ॥ ओ० ॥ वृक्षशकी जेम पांदहुं वृटे । देवी गत्यंतर आ-
 यरे ॥ ओ० ॥ १६ ॥ आयु खीण थयुं देवीनुं । कोइनुं चाले नवि जोररे ॥ ओ० ॥ देवीने मरण-
 दुखें करी दुखीउ । मूर्ता पाम्यो सुर घोरे ॥ ओ० ॥ १७ ॥ क्षणमात्रे चेतना बली पामो । ते वि-
 लाप करे वारंवारे ॥ ओ० ॥ विमानना देव करे बहु रोदन । पण कित्यो नही उपचाररे ॥ ओ०
 ॥ १८ ॥ ललितंगने महादुःख थयुं तिहां । वनमां प्रीति न पावेरे ॥ ओ० ॥ क्रीडाशैले रमवा
 नवि जाये जलक्रीडानवि थावेरे ॥ ओ० ॥ १९ ॥ हे प्रिये हे प्रिये किहां गइ तुं । मुजने दर्शन नापेरे ॥ ओ० ॥
 लोकविपे प्रिया मुखने जांबुं । तेहिज मुखने आपेरे ॥ ओ० ॥ २० ॥ एहवे रायना मृत्यु थयाथी ।
 थइ वैरागनी बुद्धिरे ॥ ओ० ॥ श्रीसिद्ध आचारजनी पासे । दीक्षा लीये सयंबुद्धरे ॥ ओ० ॥ २१ ॥
 चिरकाललगे संयमने पाली । ईशान देवलोके जायरे ॥ ओ० ॥ इंद्रनो सामानिक सुर रूक्तो ।
 हृदधरमा इति थायरे ॥ ओ० ॥ २२ ॥ पूरवज्रव संबंधना प्रेमे । हृदधर्मा सुर आवीरे ॥ ओ० ॥ २३-
 लितंगने आश्वासन देतो । मोटी मति मन जाविरे ॥ ओ० ॥ २३ ॥ रे महाधैर्यतणा धरनारा ।

महिलामात्रने काजेरे ॥ ओ० ॥ शुं मुंजाइ विलाप करे तुं । ए न करो दिल साजेरे ॥ ओ० ॥ २४ ॥
 धीर पुरुष तुं प्राणने त्यागे । एह अवस्था न पामेरे ॥ ओ० ॥ इत्यादिक सुरने तेणे । कहीयां व-
 यण सुकामेरे ॥ ओ० ॥ २५ ॥ ललितांग कहे दृढधर्म सुरने । शुं भाइ एहबुं बोलेरे ॥ ओ० ॥
 प्राणनो त्याग सुखे सहेवाये । स्त्रीनो विरह घणुं सालेरे ॥ ओ० ॥ २६ ॥ यतः—संगमविरह वि-
 तर्के । वरमपि विरहो न संगमस्तस्याः ॥ संगे सैव यदैका । विरहे तु तन्मयं जगति ॥ १ ॥ ढाल ॥
 निश्चै एक संसारमां जाणुं । सारंगलोचना सारीरे ॥ ओ० ॥ जेह विना सवि संपद एहवी । मानुं
 थइ असारीरे ॥ ओ० ॥ २७ ॥ तेहने दुखें दुखीउं सामानिक । देव ते अवधिज्ञानेरे ॥ ओ० ॥
 उपयोग देइने कहेवा लाग्यो । मुज वयण साचुं मानेरे ॥ ओ० ॥ २८ ॥ खेद म कर तुं सांसतो
 थाय । हमणां वतावुं उपायरे ॥ ओ० ॥ खबर काढतां तुज प्रिया लाधी । सांचली वात सुखदा-
 यरे ॥ ओ० ॥ २९ ॥ बीजे खंडे ढाल ए छट्टी । जणतां मंगलमालरे ॥ ओ० ॥ दर्शन कहे जवि-
 यां इक चित्तें । आगल वात रसालरे ॥ ओ० ॥ ३० ॥

॥ दुहा ॥ दृढधरमा हवे तेहने । प्रिया प्रमाण वात ॥ वारुपरें सघली कहे । हितकारक
 अंवदात ॥ १ ॥ पूरवविदेहखेत्रमां । धातकीखंरुमऊर ॥ नंदीनामें गामकुं । नागिल दरिद्री धार
 ॥ २ ॥ भूख्यो तरस्यो नित रहे । चिंता जाल संताप ॥ हेरु हेरु सहुको करे । अंगे रोग बहु व्या-
 प ॥ ३ ॥ उदरचरण न करी शके । चिंता थइ बहु तास ॥ आदरने नवि पामतो । आठे पहोर
 उदास ॥ ४ ॥ दरिद्रतणी ठे मूरति । साथे चालणहार ॥ नागसिरी तस गेहिनी । मंदभाग्य
 अंवतार ॥ ५ ॥ ढाल ७ मी ॥ शील कहे जग हुं वनो ॥ ए देशी ॥ संसारिक सुख भोगवे । द-
 रिद्री नागिल तेहरे ॥ नागसिरीसुं दिनप्रतें । जाये काल ससनेहरे ॥ सं० ॥ १ ॥ ऊपरा ऊपर पुत्री
 थइ । सत कालनिशासम जाणरे ॥ इम जाणुं घणां पापनी । साक्षान मूरति वखाणरे ॥ सं० ॥ २ ॥
 चपल घणी वाचाल ठे । वर्जित लावण्य अंशरे ॥ कुरूप ठए पुत्री थइ । न करे जन परशंसरे ॥
 ॥ सं० ॥ ३ ॥ खानारी बहु धान्यनी । निंदे जगना लोकरे । इह लोके नरक अठे । पुत्री घणी
 बहु शोकरे ॥ सं० ॥ ४ ॥ यतः—कुशामवासः कुनरेंद्रसेवा । कुनोजनं क्रोधमुखी च तार्या ॥ क-

न्यावहुत्वं च दरिद्रता च । षण् जीवल्लोके नरका वसंति ॥ १ ॥ कांसा कूटे जे धनवंतो । हरिया-
लीयें जे पड्यो ॥ बहु दीकरीयें जे पुत्रवंतो । ते नरने देंवें दड्यो ॥ २ ॥ जम्मंतीए सोगो । बड्ड-
तीए विवड्डए चिंता ॥ परिणीयाए दंको । जुवई पिया डुखिड निचं ॥ ३ ॥ ढाल ॥ दारिद्रं डु-
खीडे सदा । जाग्ररहित हवे तेहनीरे ॥ घरणी गर्जने धारती । कोइ होम न आवे जेहनीरे ॥
॥ सं० ॥ ५-॥ पुत्री सातमी जन्मने । सांजले बहु दुख पायरे ॥ हा हा देंवें नरभवे । नरक देखा-
नी आयरें ॥ सं० ॥ ६ ॥ कुटुंबजार बह्यो नहीं । दरिद्री नागिल तेहरे ॥ देशांतर जातो रह्यो । वि-
परिवारनो मूकी नेहरे ॥ परदेशें नागिल गयो ॥ ७ ॥ ए आंकणी ॥ नागसिरि रोदन करे । वि-
लाप करे बहु सोरें ॥ रे जरतार किहां गयो । मुज नाखी पाप अधोरें ॥ ५० ॥ ८ ॥ यतः—
रे दिव खए खारं । खरं खिवंतेण किं तए मुक्कं ॥ किं नत्थि कोइ अन्नो । जयंमि डुखाण जो-
गोत्ति ॥ १ ॥ हा विहि विहेसु मरणं । सरणं मह नत्थि कोइ जीयलोए ॥ गधवड्याए दुस्सह-
दाखिइ डुमग्गि दहाए ॥ २ ॥ अन्नं नास्त्युदकं नास्ति । नास्ति नेहे युगंधरी ॥ शाके च लवणं

नास्ति । तन्नास्ति यच्च जुज्यते ॥ ३ ॥ जसु घरि जैस तुरी के पानो । जसु घर बलद नहीं सिंगा-
 मो ॥ जसु घर नारी न चुनी खलके । तसुघर दारिद्र लहरें लहके ॥ ४ ॥ ढाल ॥ इम विलाप
 करे घणा । नागसिरी घरमांहरे ॥ पुत्रीनुं नाम न पाडीयुं । रीस धरे मनमांहरे ॥ ५ ॥ ए ॥
 निर्नामिका इति पुरजने । करी बोलावे सोयरे ॥ नेहरहित धवरावती । पुत्रीनो मोह न होयरे ॥
 ५० ॥ अनुक्रमें ते मोटी थइ । दुर्वलने दैव राखे ॥ माता आदर नवि दीये । अपमान
 दीये लोकसाखेरे ॥ ५० ॥ ११ ॥ पारकां काम करती फरे । माता करमसंयोगरे ॥ सुखनो ठांटो
 पामे नही । किहांथी होवे रंगजोगरे ॥ ५० ॥ १२ ॥ अन्यदा कालतणे विपे । मोटा उबव थायरे
 ॥ मारगमां बालक सहु । मोदक खाता जायरे ॥ ५० ॥ १३ ॥ ते देखी निरनामिका । आवी मा-
 तानी पासरे ॥ मोदक आपो मुज जणी । पामुं सुख उछासरे ॥ ५० ॥ १४ ॥ माता पुत्रीप्रतें क-
 हे । घसती दांत बारंवाररे ॥ पापिणि मुजने शुं कहे । मोदक नथी इणीवाररे ॥ ५० ॥ १५ ॥
 जो हवे जाचीस मुज कन्हें । पुत्री लड्डुक साररे ॥ रज्जु-वांभी ताहरे गले । देइश महोटो माररे

॥ ५० ॥ १६ ॥ जा जा आंखथी वेगली । ऊज्जी रहीश तो मांहे ॥ जा अंवरतिलक गिरें । लेइ आव काष्ठभांहे
॥ ५० ॥ १७ ॥ इम कही गलुं जाखीने । माता घणी कठोररे ॥ भूमिपीठें पाडती हवी । जननी वैरिणी घोररे
॥ ५० ॥ १८ ॥ सूचेत थइ हवे तिहांथकी । क्रोधें रोती तेहरे ॥ करमने दोष देतीथकी । मातानो बढ्यो नेह-
रे ॥ ५० ॥ १९ ॥ त्रासक अग्निसारिखी । निसुणी मातानी बाणीरे ॥ रज्जु ग्रही निरनामिका । गिरि
जावे डुखनी खाणीरे ॥ काष्ठ लेवा पुत्री गइ ॥ ए आंकणी ॥ २० ॥ पीये निरझरणा नीरने । न-
वां फलने खातीरे ॥ काष्ठखंरने कर ग्रहे । इत उत गिरिमां जातीरे ॥ का० ॥ २१ ॥ ते वारें ते
गिरिने विपे । युगंधर मुनिरायरे ॥ एक रात्रि पक्रिमा सेवतां । केवलज्ञान उपायरे ॥ का० ॥ २२ ॥
ज्ञानोत्सव करवाजणी । देव आव्या बहु कोनीरे ॥ नागर ग्रामीण जन घणा । मुनि वांदि कर
जोनीरे ॥ का० ॥ २३ ॥ लोक संघातें आवती । हरखी हृदयनी मांहेरे ॥ सा निर्नामिका लोक-
री । मुनि दीठा उठांहेरे ॥ का० ॥ २४ ॥ कृषि देखी दुख वीसंर्यु । पामी परमानंदरे ॥ वंदना
करी गुरुरायने । सेवे पद अरविंदरे ॥ का० ॥ २५ ॥ केवली दीये देशना । बैरागरस तिहां पोषेरे ॥

वैराग्यी बहु प्राणीया । करमपकलने शोषेरे ॥ काण ॥ २६ ॥ संसार सागर उपमा । कह्यो श्री नृ-
 गवानरे ॥ जनम जरा मरणे करी । चपल कल्लोल प्रधानरे ॥ काण ॥ २७ ॥ चार कषाय वचमां
 पड्या । उद्ध्वन नवि थायरे ॥ तेहने तरवानो हेतु ठे । प्रवहण धर्मसहायरे ॥ काण ॥ २८ ॥ ते धर्म
 श्रीजिनवरे कह्यो । रागद्वेषनो त्यागरे ॥ प्रवचननां दुःखने वारे । लीजें सुख महाभागरे ॥ काण ॥
 ॥ २९ ॥ ते सांभली निरनामिका । गुरुप्रनें इम कहेतीरे ॥ हे स्वामि दयानिधी । दुःखथकी हुं
 वीहतीरे ॥ काण ॥ पिता पण नाशी गयो । माताने अणवहालीरे ॥ कोह्या काननी कूतरी । का-
 ढी मूकी कान जालीरे ॥ काण ॥ ३१ ॥ हे स्वामि दुख नवि होवे । सुख होवे सर्वप्रकारोरे ॥ मु-
 जने ते धर्म प्रभु कह्यो । सफल करं अवतारोरे ॥ काण ॥ ३२ ॥ बीजे खंडे सातमी । पभणी सुंदर
 ढाखीरे ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । आगल वात रसावरे ॥ काण ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥
 निस्धार ॥ १ ॥ ॥ पूर्वोपाजित कर्मगिरि ॥ जेदमा वज्रसमान ॥ रतिप्रतिअनल समावृत्ता ॥ तप ते जने

सदप्रधान ॥ १ ॥ इन्द्रिय ग्राम अहित्तणं । विषवारण मंलरूप ॥ विघनतिमिर निवारवा । तप ठे
दीपस्वरूप ॥ ३ ॥ लब्धि अठावीस जे कही । तप ठे तेहनुं मूल ॥ दुविह जेद तपना कहा ।
वारे करमना शूल ॥ ४ ॥ तपथी विघनपरंपरा । दूरे जाये नाश ॥ देव सहु सांनिध करे । जाये
जवना पाश ॥ ५ ॥ हे वत्से तुमैं सांचलो । जाव धरी मनमाहिं ॥ दृढप्रहारी कृषिनी परें । तप
करवो उछाहिं ॥ ६ ॥ निर्नामिका कहे हे प्रभु । चाखो संबंध तेह ॥ केवली कहे मुनिनी कथा ।
जाणी धरमसनेह ॥ ७ ॥ ढाल ण मी ॥ नमो नमो मनक महामुनि ॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीपमां जा-
णीएं । भरतखेलमोजारे ॥ माकंदीपुर रूखडुं । सहु पुरमां सिरदाररे ॥ जं० ॥ १ ॥ नगरमाहिं नहीं
बैरीनो । लवादतणो नहीं चारोरे ॥ धरमतणा अभिलाषीया । लोक वसे अपारोरे ॥ जं० ॥ २ ॥
बंधन कुसुमविना तिहां । लोकोने दीसेरे ॥ नेहनो दय दीपमां होवे । लोकना हयमां हीसेरे ॥
॥ जं० ॥ ३ ॥ दंन रहेठे देहरे । न्यायनिपुण जन दीपेरे ॥ धनवंत तिहां व्यवहारीया । वेपार क-
लायें लुपेरे ॥ जं० ॥ ४ ॥ पर अपवाद बोले नहीं । पर गुण लेवा शूरारे ॥ परधन लेवा पांगला ।

लोक दीसे सनूरारे ॥ जं० ॥ ५ ॥ तिण पुरमां एक वारुवो । समुद्रदत्त इति नामरे ॥ तेनी सुज-
द्रा नारजा । शीलुणें अजिरामरे ॥ जं० ॥ ६ ॥ विनयवंत विवेकमां । समजु ठे ते नारीरे ॥ नव-
यौवनवय कंतसुं । सुख भोगवे मनोहारीरे ॥ जं० ॥ ७ ॥ जोग भोगवतां तेणीएं । प्रसव्यो पुत्र
सुकुमालरे ॥ वीजतणा शशीनी परे । वाध्यो वय सुविशालरे ॥ जं० ॥ ८ ॥ जिम जिम वधे ते
नंदनो । तिम तिम अन्याय करतारे ॥ पापी पाप करम करे । जय मनमां नवि धरतारे ॥ जं० ॥
॥ ९ ॥ कोइनी शीख माने नहीं । ऊवेखी निज तातरे ॥ लंठतणी संगति करे । अवगणे निज
मातरे ॥ जं० ॥ १० ॥ मूरखलक्षण चित्त धरे । कामी क्रोधी सर्गरे ॥ लोकसाथे रांटी करे । प्रमाद
करे अखर्वरे ॥ जं० ॥ ११ ॥ उपकार केहनो नवि गणे । चोरी करे सदायरे ॥ उझटवेवने पहेर-
तो । दुखदाइ कहायरे ॥ जं० ॥ १२ ॥ एकदा कोइक थानकें । तेणे पाडथुं खात्रे ॥ खवर पनी
कोटवालने । जाल्यो तेह कुपात्रे ॥ जं० ॥ १३ ॥ राजहुकम थयो तेहने । ए पुर बाहिर काढारे
॥ ब्राह्मणपुत्र तिहांथकी । निकले निर्दयी गाढारे ॥ जं० ॥ १४ ॥ चोरनो पालें ते गयो । सेवे प-

ह्वीस्वामीरे ॥ थानकलाजथी निजमने ॥ धन्य माने हितकामीरे ॥ जं० ॥ १५ ॥ पल्लीपतिर्ये हर-
खथी । पुत्रपणें तस थाप्योरे ॥ वामवपुत्रने शुभ्रपरे । घरनो चार ते आप्योरे ॥ जं० ॥ १६ ॥ म-
रणसमे पल्लीपति । चोरे अवसर जाणीरे ॥ पाटे तेहने थापील । पाप करे अन्नाणीरे ॥ जं० ॥ १७ ॥
प्राणीने निरदयपणे । आकरो करे प्रहाररे ॥ लोकें मली नाम थापीलु । दृढप्रहार जयकाररे ॥
॥ जं० ॥ १८ ॥ नगर घणां नजि चोर ते । पंथीजनने लुंटेरे ॥ बाले घणां तेह गामने । लोको
हयकां कूटेरे ॥ जं० ॥ १९ ॥ अन्यदा चोरने लेई करी । चाढ्यो दृढप्रहारीरे ॥ कुशस्थल ग्रामने
जांगवा । जनने उदवेगकारीरे ॥ जं० ॥ २० ॥ तिण गामे एक वामव वसे । देवदामां अजिधानरे ॥
सुखनो अंश नही तेहने । दरिद्री नही बहु मानरे ॥ जं० ॥ २१ ॥ बालके ब्राह्मणने कंहुं । आ-
पो पिताजी आजरे ॥ होंस ठे खीर खावातणी । इच्छा पूरो महाराजरे ॥ जं० ॥ २२ ॥ जाणें न-
हीं गृहवातने । ठे नथी एह स्वरूपरे ॥ बालक पिताने मांगतां । खावुं लावो अनूपरे ॥ जं० ॥ २३ ॥
चोर बालक अने झुपती । विप्रतणी बली जातरे ॥ परनी पीकां जाणे नही । जिम तिम ग्रहेवाणी

वातरे ॥ जं० ॥ २४ ॥ गाम सयल फरी करी । आव्यो पय अपारोरे ॥ किंहाथी तंमुल आणीया ।
 किंहाथी खांरु मनोहारोरे ॥ जं० ॥ २५ ॥ सामग्री सवि मेलवी । रांघना मांकी खीरे ॥ बालक-
 ने कहे वेसजो । नाही आबुं नदीतीरे ॥ जं० ॥ २६ ॥ एटले ब्राह्मणने घरे । धाको चोरनो पेठोरे
 ॥ तेमांहीं एक चोरटो । खीर लेईने नाठोरे ॥ जं० ॥ २७ ॥ पुत्रनुं कांइं चाळुं नही । रूए पानी
 पोकारे ॥ रुदन शस्त्र खरें कहुं । बालने खीने साररे ॥ जं० ॥ २८ ॥ रोताथका नदीयें गया ।
 वापने कहीशुं तेणरे ॥ खीरहांमी कोइ लेइ गयो । अमें जोतां पराणरे ॥ जं० ॥ २९ ॥ ते निसुणी
 छिज चिंतवे । डुरबल घातक दैवरे ॥ अपरगृहे एह गाममां । शुं दुर्जिक्त सदैवरे ॥ जं० ॥ ३० ॥
 रक्तमुख क्रोधने वशे । आव्यो छिज निज गेहरे ॥ जोगल लीघी हाथमां । मानुं जमदंरु तेहरे
 ॥ जं० ॥ ३१ ॥ भूतावेशतणी परें । चोरने करे प्रहाररे ॥ ते देखी चोर नाशीया । पाडे बहुला पो
 कारे ॥ जं० ॥ ३२ ॥ विप्रथी चोरने नाशतां । देखी तस्करनाहरे ॥ जमदूतनी परें दोन्नीयो । छि-
 जने करवा बाहरे ॥ जं० ॥ ३३ ॥ दोरनां तस्करस्वामिने । वचमां अंतरायकारीरे ॥ गाय एक

वेणी हती । गति ठेदे निरधारीरे ॥ जं० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । आठमी ढाल वखाणीरे ॥
दर्शन कहे श्रोता सुणो । हिंसा दुरगतिखाणीरे ॥ जं० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ दृढप्रहारो पट्टीपति । दुरगति प्रेयो ताम ॥ तरवारें करी ठेदीउं । गोमस्तक दु-
लधाम ॥ १ ॥ गोहत्या चोरे करी । वामन साहमो थाय ॥ रेरे पेसे किम घरे । इहांथी दूरें जाय
॥ २ ॥ छिज कहे मुज श्रापथी । दय पाम्या जनवुंद ॥ ते निसुणी तस्करतणे । क्रोध वध्यो अ-
मंद ॥ ३ ॥ तरवारें करी तेहनुं । मस्तक ठेचुं घोर ॥ विप्र तणी हत्या करी । वनो निगोर ए चोर
॥ ४ ॥ हे पापिष्ट तें शुं कथुं । मोटुं एह अकाज ॥ रंभापो मुजने दीउं । दुखमां नाखी आज ॥ ५ ॥
इम विलपंती ब्राह्मणी । आवी तस्करपास ॥ तास उदर विदारीउं । चोरे दुःखविलास ॥ ६ ॥ कु-
ष्मांरुखंडतणीपरें । पेटना कोधा खंरु ॥ गर्ज कंपे तिहां जयथकी । दीगो चोरे प्रचंरु ॥ ७ ॥ मु-
ख आगल ते देखीने । चोरने करुणा थाय ॥ हे माता हे तातजो । विलपे पुत्र तिहां आय ॥ ८ ॥
मायतांयवियोगथी । किम ए जीवे चाल ॥ शुश्रूता कुण अंगनी । करशे लीलवहाल ॥ ९ ॥ गो-

ब्राह्मणवनितातणी । बालकनी बली हिंस ॥ मोटां पातक लागीयां । लोक करे बहु खिंस ॥ १० ॥
 शुं करुं हवे आपघातने । कूएं अंपापात ॥ शुं पेसुं पावकविपे । विप खाइ करुं घात ॥ ११ ॥ इम
 चित्तवतां चोर ते । पाम्यो मन वैराग ॥ तिहांथी बलिउ वनविपे । दीठा मुनि महाभाग ॥ १२ ॥
 ॥ ढाल ए मी ॥ वे वे मुनिवर बहेरण पांगर्यारे । लेई वीरकने आदेशरे ॥ ए देशी ॥ दढप्रहारी
 मुनिने देखीनेरे । प्रणमे शुरू मनें तेहना पायरे ॥ साधुप्रते कहे हुं महापापोउरे । मेली थइ ठे
 माहरी कायरे ॥ दढप्रहारी मुनि देखीनेरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ आंखे पण मुजने जोबो नहीरे ।
 बोलाववा नहीं हुं जोगरे ॥ स्वामी मुझथी कोइ पापी नथीरे । निर्दयी मुजथी कोइ न लोकरे
 ॥ दढ० ॥ २ ॥ स्वामी अधर्मी मुजथी को नहीरे । अधमाधम हुं तुं दुर्जागरे ॥ एहवा मुजने ता-
 रक तुमें मळ्यारे । उपकारी तमो महाभागरे ॥ दढ० ॥ ३ ॥ नदनंतर मुनिवरे उपदिश्योरे । श्री-
 अणगारनो धर्मेरे ॥ पंच महाव्रत सुधां पालवारे । जिनशासनकेरो मर्मरे ॥ द० ॥ ४ ॥ विषयकपा-
 यने टालवारे । पालवा पंच आचाररे ॥ पंच सुमति त्रण गुप्तिनेरे । तेहना धरनारा अलुगाररे ॥

॥ ६० ॥ ५ ॥ बली भावे पचवीस जावनारे । एणीरीतें पाप पलायरे ॥ निजपरिणाम समतारतारे ।
 पाळे मुनि दीक्षा निरमायरे ॥ ६० ॥ ६ ॥ साधुधरमने चोरे सांजलीरे । ते श्रीगुरुजीने पासरे ॥
 दीक्षा लीधी शुभभावे करीरे । व्रत पाले मनने उद्यासरे ॥ ६० ॥ ७ ॥ हत्या चारने ते टालवारें ।
 मुनिवर करे तपअज्यासरे ॥ तपविना ए मुज जीवमोरे । केम करे करमनो नाशरे ॥ ६० ॥ ८ ॥
 दृढप्रहारी गुरुपासे हवेरे । अजिग्रह दोयने लेयरे ॥ जे दिन सांभरे पूरवपापनेरे । ते दिन चोवि-
 हार करेयरे ॥ ६० ॥ ९ ॥ दमा धरुं हमेशां निजमनेरे । एहवा अजिग्रह लीधा दोयरे ॥ रंगा-
 णो हुं वैरागथीरे । नथी माहरुं इहां कोयरे ॥ ६० ॥ १० ॥ कुशस्यल ग्रामने लुंठवारें । हत्या थड
 जिणे ठामरे ॥ आठ्यो पाठो बली गाममांरे । करम खपाववाने कामरे ॥ ६० ॥ ११ ॥ लोक कहे
 सहु तेहनेरे । महा पापी ए चंफालरे ॥ नटपरे वेपने मूकीनेरे । लुंठवा आठ्यो करालरे ॥ ६० ॥ १२ ॥
 हेरु ए कृपिना वेपथीरे । चारे हत्यानो करनारें ॥ ए पापीने हजु मायों नथीरे । तर्जना थाए
 मुनिने अपारें ॥ ६० ॥ १३ ॥ जिदार्थी घरघरनेविषेरे । ज्यां पेसे कृषिजी तेहरे ॥ शटित श्वान-

परं तेहनेरे । पत्थर सारे मुनिने अठेहरे ॥ ८७ ॥ मार पडे घणो गामसारे । तेम तेम द्रमा
 आणे चित्तरे ॥ ताहरां कयां जीव तुं भोगवेरे । दिल राखे परम पवित्तरे ॥ ८८ ॥ यष्टि प्र-
 हार थाये अतिघणारे । मुष्टी सारे जनना थोकरे ॥ काउसगध्यानें मुनिवरने मुखेरे । धुलि नाखे
 बहु लोकरे ॥ ८९ ॥ इण रीतिं बहु कदर्थनारे । करे ते गामना लोकरे ॥ प्रतिवासर मुनि सहु
 सहेरे । आणे न दिवसां शोकरे ॥ ९० ॥ रे जीव तुं उतपात शुं करेरे । सांचली जनना
 एहवां वेणरे ॥ कीधुं करम लाने जीवमारे । न लहे अणदीधुं वळी तेणरे ॥ ९१ ॥ परि-
 णाममाटे आकर्षींउरे ॥ तुजने एहबुं आबुं पापरे ॥ ते जीव जोगवीश तुं एकलोरे । परहेतुमात्र
 उपतापरे ॥ ९२ ॥ उपाड्युं तें ठे दुखमुंरे । कोमी-जनम जोगवायरे ॥ ते दुख सघडुं रुडा
 मनथकीरे । जोगवशे इहां खिणमांयरे ॥ ९३ ॥ चारित्रगुण पामी निरमलोरे । समतारस
 मन धाररे ॥ अष्ट करमने तुं जीतीनेरे । उपार्ज शिवसुख साररे ॥ ९४ ॥ घणा काललग्ने
 दुख ते सही करीरे । परीसह उपसर्ग सहंतरे ॥ भावना भावंतां मुनिने ऊपनुंरे । केवलज्ञान महं-

तरे ॥ ८० ॥ १३ ॥ अनुक्रमे शिवरमणी तिहां वरीरे । दृढप्रहार मुनिरायरे ॥ तपना महिमाथी
तस उपनुरे । परम महोदय ठायरे ॥ ८० ॥ १४ युगंधरे केवली कहेरे । निरनामिका चित्त धाररे ॥
तारे पण तप करवो शुद्धमनेरे । निज आतमने हितकाररे ॥ ८० ॥ १५ ॥ निरनामिका गुरुने वं-
दीनेरे । भारो काष्टनो तीहां पायरे ॥ आवी पोताने ते मंदिरेरे । मनमां हरख न मायरे ॥ ८० ॥ १६ ॥
ते दिवसथी निरनामिकारे । तप करे शुभ्र जावरे ॥ निज नामपरें संनारतीरे । केवलि महाप्रजा-
वरे ॥ ८० ॥ १७ ॥ यतः—सौजाग्रं बुवनाधिपत्वपदवो रूपं ददात्यद्भुतं । लक्ष्मी कामपि संचिनो-
ति तनुते कुंदावदातं यशः ॥ जोगान् मर्त्यसुरेंद्रयोरपि सुखं दत्ते प्रदत्ते शिवं । तत्किं यन्न ददाति
सौख्यमनुलं तप्तं विशुद्धं तपः ॥ ११ ॥ ढाल ॥ ब्रह्मचर्यने ते पालतीरे । जाति जिनगृहे साररे ॥ तीन
काल प्रभुनी पूजा करेरे । पामवा भवोदधि पाररे ॥ ८० ॥ १८ ॥ चोथ ठठ अठम पनर वलीरे ।
उपवास करंती मनने साररे ॥ निज काया जाजरी जाणीनेरे । तेणे पचख्या चारे आहाररे ॥ ८० ॥
॥ १९ ॥ अनशन करीने तिहां सूती अठरे । निरनामिका तेह नाररे ॥ दृढधरमा सुरे कहीरे ।

वात ललितांगने साररे ॥ ६० ॥ ३० ॥ दृढधरमाना कहाथकीरे । ललितांग पर्वते जायरे ॥ निर-
नामिकाने देखानीउरे । निजरूप अतिसुखदायरे ॥ ६० ॥ ३१ ॥ ए वीजा अधिकारनीरे । नवमी
ढाल रत्नाखरे ॥ उवझाय दर्शन इम कहरे । सुणतां मंगलामाखरे ॥ ६० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ रूप देखी सुरनुं तदा । कन्या मोही तेह ॥ कन्या सुरने पूवती । कोण तुमे क-
हेह ॥ १ ॥ सुर कहे सुन्नगे सुणो । हुं तुं ललितांग देव ॥ ईशानसुरलोकें वसुं । जाणो तुमे मुज
हेव ॥ २ ॥ जो ताहरा मनमां हुवे । मुज संघाते प्रीति ॥ तो नियाणुं करजे सुखे । भोगवशुं सु-
खरीति ॥ ३ ॥ ते निसुणी निरनामिका । चिते चित्तमऊार ॥ ए तपनुं जो फल हुवे । तो थाउं दे-
वी सार ॥ ४ ॥ अग्रमहिषी ए देवनी । पत्नी थाउं सार ॥ नियाणुं करती हवी । रूपवशे निरधार
॥ ५ ॥ ललितांगसुर निज कार्यने । साधी पहोतो सग ॥ निज नारीने इछतो । जूए तेहनो सग
॥ ६ ॥ ढाल १० मी ॥ साजण मारा हे आज हजारी ढोलो प्राहुणो ॥ ए देशी ॥ मरण पामी
निरनामिका । प्रिया ललितांगनी थाय ॥ सुणो नविहे ॥ भोग सुख बहु भोगवे । उत्तम थानक

पाय ॥ १ ॥ सुणो जविहे ॥ तप धरम नित्य आदरो । तपथी-सुरसुख आय ॥ सुण ॥ तपथी नव-
निधि संपजे । दिनदिन सुजस गवाय ॥ सुण ॥ तण ॥ २ ॥ स्वयंप्रजा नामें सुंदरी । ते साथे बहु
दिन ॥ सुण ॥ पंचप्रकार विषयसुख । भोगवतां माने धन्य ॥ सुण ॥ तण ॥ ३ ॥ इम करतां केटले
दिने । पोताने मरणना चिह्ण ॥ सुण ॥ ललितांगसुर ते देखीने । हुजं दीण विमन्न ॥ सुण ॥ तण ॥ ४ ॥
तेजरहित मणिभूषणं । देखे ललितांगदेव ॥ सुण ॥ कटपवृक्ष तिहां कांपतां । देखे ते सुर नित्य-
मेव ॥ सुण ॥ तण ॥ ५ ॥ कमलानी फूलमालने । दीगी ललितांगे तेह ॥ सुण ॥ श्रीही नाशने दे-
खतो । नही कोइ साथे नेह ॥ सुण ॥ तण ॥ ६ ॥ वखरंग विपरोतता । दीनपणुं मनमांहि ॥ सुण ॥
आलस साथे अंगमां । कामभोगवांठनाहिं ॥ सुण ॥ तण ॥ ७ ॥ गाल कंफे नित्य तेहनुं । रति न
लहे कोइ गाय ॥ सुण ॥ दृष्टिविपर्यास तेहने । समीप मृत्यु जणाय ॥ सुण ॥ तण ॥ ८ ॥ गर्भावा-
सदुःख सांभरे । चिंता मोटी आय ॥ सुण ॥ एहवी अवस्था देखीने । सयंप्रभा लागे पाय ॥ सुण ॥
॥ तण ॥ ९ ॥ सयंप्रजादेवी कहे । सुणो ललितांग नाह ॥ सुण ॥ तुमे किम दीसो ह्मण ॥ जा-

खो मारो अपराध ॥ सु० ॥ त० ॥ १० ॥ ललितांग देव बलतुं कहे । अपराध नहीं किस्यो तुज ॥
 सुणो प्रियाहे ॥ ए आंकणी ॥ अपराध माहरो जाणजे । आयु थाडुं रहुं मुज ॥ सु० ॥ त० ॥
 ॥ ११ ॥ जोगविये हुं जागतो । सूतो धनमने काम ॥ सु० ॥ पूरवभवमां हुं हतो । विद्याधरनो स्वाम
 ॥ सु० ॥ त० ॥ १२ ॥ माहरें चाग्यें प्रेरीजे । मंत्री श्री स्वयंबुध ॥ सु० ॥ जैनधरम मुजने कह्यो ।
 पाम्यो हुं प्रतिबोध ॥ सु० ॥ त० ॥ १३ ॥ दीक्षा चावीस दिन लगें । पाली में निरतीचार ॥ सु० ॥
 चारिलता परजावथी । पाम्यो सुरअवतार ॥ सु० ॥ त० ॥ १४ ॥ आटला दिलगें अनुभव्युं । सुख
 सुख इणें विमान ॥ सु० ॥ ऐश्वर्यता में जोगवी । मूकबुं हवे ए स्थान ॥ सु० ॥ त० ॥ १५ ॥
 चववानुं मुज दुखहुं । लागे ठे कठोर ॥ सु० ॥ अहनिश हुं उदवेगमां । कुरुं निजमनघोर ॥ सु० ॥
 ॥ त० ॥ १६ ॥ एहवें इंद्र आदेशथी । दृढधरमा आव्यो मित्र ॥ सुणो जविहे ॥ नंदीश्वरे जिन पू-
 जवा । जाशे इशानेंद्र पवित्र ॥ सु० ॥ त० ॥ १७ ॥ मित्र कहे तुमें आवजो । निज प्रिया संयुत
 ॥ सु० ॥ सफल करो निज आतमा । पहुँचजो एक मुहुत्त ॥ सु० ॥ त० ॥ १८ ॥ मिलवचन इम

सांचखी । हरखे ललितांग दिखमांहे ॥ सुण ॥ इंद्रहुकम मुजने जखो । नंदीसरे जाए उठांहे
॥ सुण ॥ त० ॥ १९ ॥ साथें लीधो खयंप्रभा । विरची नव्य विमान ॥ सुण ॥ नंदीश्वरद्वीपे पद्मो-
चीया । पूजी प्रतिमा प्रधान ॥ सुण ॥ तण ॥ २० ॥ शाश्वती प्रतिमा पूजीने । बेगो ललितांग सुर-
राय ॥ सुण ॥ त्रिकरणयोगें वंदना । करतो हरख धराय ॥ सुण ॥ त० ॥ २१ ॥ समकीतवासी देव-
नुं । आठखुं पूरूं थाय ॥ सुण ॥ कर्मवशी सहु जीव ठे । जव ठगो हवे पाय ॥ सुण ॥ त० ॥ २२ ॥
ए वीजा अधिकारनी । दशमी ढाल गवाय ॥ सुण ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । पुण्यथी सहु सुख
थाय ॥ सुण ॥ त० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीललितांगनाकिवरू । चवी उपन्या जिण ठाम ॥ ठडो जव हवे वर्णवुं । सुणो
श्रोता गुणधाम ॥ १ ॥ इणही जंबूद्वीपमां । पूर्वविदेहमझार ॥ सीतानदी उत्तरतटें । विजय पुष्क-
लावती सार ॥ २ ॥ लोहार्गलपुरने विपे । राजा सुवर्णजंघ ॥ तास प्रिया लक्ष्मीवती । वर्ने ठे उ-
ठरंग ॥ ३ ॥ तस कूखें सुर अपनो । शुजस्वप्न देखे माय ॥ नव मासें सुत प्रसवीडे । जन्मोत्सव

बहु थाय ॥ ४ ॥ नाम ठव्युं वज्रजंघ इति । मावापें तिणवार ॥ अनुक्रमें मोटो हुल । वहोतेर
 कलानो धार ॥ ५ ॥ स्वयंप्रचा पण केटले । दिने चवी जिण ठार ॥ उपनी ते तुमें सांभलो । एह-
 नो बहु विस्तार ॥ ६ ॥ ते विजयमां जाणीयें । पुंरिक्किणी नगरी सार ॥ वज्रसेन चक्री तिहां ।
 गुणवती नामे नार ॥ ७ ॥ तेहनी कूळें अवतरी । स्वयंप्रजा देवी तेह ॥ अनुपम शोचा संयुता
 । लक्षणलक्षितदेह ॥ ८ ॥ श्रीमती नाम थापीलं । जाणी गुणनिष्पन्न ॥ पंच धाव पाले सदा ।
 दिन दिन वधे तस तन्न ॥ ९ ॥ डाल ११ मी ॥ श्रेणिक मन अचरिज नयो । हुं वरुजागी राजारे
 ॥ ए देशी ॥ श्रीमती नामें कुंवरी । यौवनवयने पामीरे ॥ गुण धरती सृगलोचना । इहें बहुजन-
 कामीरे ॥ श्री ॥ १ ॥ अन्यदा कालें श्रीमती । सर्वतोन्नद्रासादेरे ॥ क्रीडा करवा मोदथी ।
 चढे ठे आहोदेरे ॥ श्री ॥ २ ॥ मनोरमनामें उद्यानमां । सुस्थित महामुनिरायरे ॥ केवलज्ञाननी
 संपदा । पाम्या सुर तिहां आयरे ॥ श्री ॥ ३ ॥ देव घणा ते देखीने । कुमरी चित्तमां चितेरे ॥
 में पूर्वे किहां दीठुं । ऊहापोह करंतेरे ॥ श्री ॥ ४ ॥ विचारतां तिहां सांभर्या । निशासुपनपरे

सारारे ॥ पूरवन्नव निज देखीया । मूर्छा पामी अपारारे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ पूरवन्नवज्ञानजारने । वे-
 हवातणी असमत्थरे ॥ भृतितलें ते पन्नी गइ । लोक जुए बहु तत्थरे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ जलभीना
 केलिपांढळे । वातादिक उपचारारे ॥ वावना चंदन ठांटीच्यां । सज्जा थइ कुमरी तिवारारे ॥ श्री० ॥
 ॥ ७ ॥ चेतना पामी तेहवे । विचारे मनमांहेरे ॥ पूरवन्नवनो ऊपनो । पति हमणां ठे किहांहेरे ॥
 ॥ श्री० ॥ ८ ॥ ते विना नव माहुरो । सघलो एलें जायरे ॥ अपर वरनो खप नथी । माहुरे दिल
 न सोहायरे ॥ श्री० ॥ ९ ॥ इण नवें ललितांग परणवो । नवि होय एहनो संगरे ॥ सयुं परणवे
 माहुरे । मन धरे मौन प्रसंगरे ॥ श्री० ॥ १० ॥ उपचार कीधा सोगमें । मौनव्रत नवि मूकेरे ॥
 अन्य ठेकाणे गूमडुं । बीजे पटबंध ते चूकेरे ॥ श्री० ॥ ११ ॥ कुंवरी न्रूतलनेविपे । अक्षर लिखी
 जणावेरे ॥ नीची त्रुकुटि संज्ञा करी । सखीपासें वस्तु अणावेरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥ इकदिन नगर-
 उद्यानमां । क्रीडा करवा जायरे ॥ पंढिता धावमाता कहे । केम मौनी श्रीमती थायरे ॥ श्री० ॥
 ॥ १३ ॥ हे पुत्री मुजने कहो । निजमननो अभिप्रायरे ॥ वैद पण रोग जाणीने । उद्यम करे

प्रायरे ॥ श्री० ॥ १४ ॥ तदनंतर स्ना धावने । कहे पूरवज्र वातरे ॥ कलाचारज गुरु धावने । क-
 हेतुं सांचुं अवदातरे ॥ श्री० ॥ १५ ॥ निसुणी पंक्तिता धाव ते । श्रीमतीनो वृत्तांतरे ॥ पटमां स-
 घळुं आलेखीयुं । निजबुद्ध हखंतरे ॥ श्री० ॥ १६ ॥ उपायविना नवि कार्यनी । सिद्धता थाये ज-
 गमांहेरे ॥ बुद्धिथी सहु कारज सरे । जश होवे पगपगमांहेरे ॥ श्री० ॥ १७ ॥ राजाना अंगणविषे ।
 वल्लमंरुप धावें कीधोरे ॥ बाहिर पटने थापीउ । उपाय लीधो सीधोरे ॥ श्री० ॥ १८ ॥ ललितांग
 नामे सुरवरू । स्वयंप्रभा ए ठे देवीरे ॥ वे नाम पटमांहिं लख्यां । वात सहूने कहेवीरे ॥ श्री० ॥
 ॥ १९ ॥ वज्रसेनभूपतितणी । वरसगांठ तिहां आवेरे । देशदेशना राजवी । मिजीया सुखने पा-
 वेरे ॥ श्री० ॥ २० ॥ पंक्तिता धात्री हरखथी । निज करमां पट लेईरे ॥ राजमार्गे सहु भूपने ।
 देखाडे गुणगेहीरे ॥ श्री० ॥ २१ ॥ पट देखी एक राजवी । नंदीसरदेहरां नलाणेरे ॥ केटला शा-
 श्वत चित्रने । देखी शुभ मन आणेरे ॥ श्री० ॥ २२ ॥ चित्रामणनी रेखने । जोइ केइ प्रशंसेरे ॥
 केइ रूपने जोइने । राजवी करे प्रशंसेरे ॥ श्री० ॥ २३ ॥ एहवे तिहांकणे आवीउ । डुरदर्शनभू-

पनंदरे ॥ दुर्दांतनामे कुंअरु । कपटकला आनंदरे ॥ श्री० ॥ २४ ॥ पट देखी असत्यथी । मूर्खा
लही डुरदांतरे ॥ खीणमां लाधी चेतना । जंपे थइ प्रशांतरे ॥ श्री० ॥ २५ ॥ ए माहारा वृत्तांत-
ने । पटमां कोणे आलेख्योरे ॥ पूरवभव मुज सांजव्यो । रात्रें सुपन जिम देख्योरे ॥ श्री० ॥ २६ ॥
ललितांग नामे देवहुं । स्वयंप्रजा देवी माहरीरे ॥ मुज चरित पटमां लख्युं । जलुं थयुं वात सा-
रीरे ॥ श्री० ॥ २७ ॥ पंढिता धाव कहे तेहने । कोण ए नगरी दीसरे ॥ कोण ए गिरिवर रूख-
नो । दीठे हयडुं हीसरे ॥ श्री० ॥ २८ ॥ डुरदांत कहे हवे धावने । नगरी पुंढरीकिणी नामरे ॥
सुरगिरिनामे ए गिरिवरु । देवक्रीरुन अभिरामरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ एहवुं तेणे कहे थके । धात्री
वलतुं जंपेरे ॥ कोण ठे ए मुनिवर जला । नाम कहो तुमे संपेरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥ ते कहे नाम नवि
सांजरे । बली धात्र इम बोलेरे ॥ कोण ए शैल सोहामणो । जथारथ तुं नवि बोलेरे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥
जातीसमरण मूजने । धाव ते उत्तर वालेरे ॥ डुरदांत मौनपणें रह्यो । खोटुं किहां नवि वालेरे ॥
॥ श्री० ॥ ३२ ॥ हटांतर जातुंथकुं । कुंनुं नाणुं नवि वालेरे ॥ धावे कपटी जाणीउं । उत्तर एह-

वो वालेरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ ए बीजा अधिकारनी । इयारमी शुच ढालेरे ॥ उवजाय दर्शन इम
कहे । आगल वात रसालेरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ दुरदांतने कहे पंकिता । साचो ठे अन्निराम ॥ ललितांगनामा देव तुं । देवी स-
यंप्रभा नाम ॥ १ ॥ पण झाने करी तेहनी । हुं जाणुं उत्तपत्ति । सांचल दुरदांत कुंअरु । देवदे-
वीनी स्थिति ॥ २ ॥ करमतणें दोषें करी । चवी स्वयंप्रजा तेह ॥ नंदीग्रामे कन्यका । होइ पंगु
जेह ॥ ३ ॥ जाति समरण ऊपनुं । पांगलीने तिणवार ॥ पट सघलो आलेखीने । तेणे आप्यो मु-
ज सार ॥ ४ ॥ धातकीखंडे जाय तुं । नंदीग्राम मोजार ॥ पांगलीने परणी करी । सफल करो
अवतार ॥ ५ ॥ तुज वियोगदुखें करी । जीवे न जीवे तेह ॥ ते माटे उतावळुं । जाबुं धरी स-
नेह ॥ ६ ॥ इम कहेती ते पंकिता । जाती बीजे ठाण ॥ तालोटा देइ कुंअरने । जंपे एहवी वाण
॥ ७ ॥ हे कुंअर तुज जाग्यनो । पुख्योदय ठे पमूर ॥ जे माटे एहवी प्रिया । पामीश सुख भर-
पूर ॥ ८ ॥ संतोषी कुलदेवता । परणवा जाउं सार ॥ पांगलीने परणो मुदा । सुख जोगवो संसार

॥ ९ ॥ सुणी वचन सवि तेहना । झांखो थयो वदन्न ॥ दुख धरतो ते घर गयो । दीन थयो बहु
मन्न ॥ १० ॥ एहवें लोहार्गलपुरे । वज्रजंघ भूपाल ॥ ते पण तिहांकणे आवीयो । पट जोवा सु-
विशाल ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ दिल लगोरे वादुरवरनी ॥ ए देशी ॥ निज चरित्र पटमांहे
निरखी । हरख्यो वज्रकुमार ॥ मनहरणी शीतलकरणी पूरवन्नव अनुसरणी ॥ मनहर० ए आंक-
णी ॥ वज्रजंघनुं रूप ठे अद्भुत । तेजें जेसो दिनकार ॥ मन० पू० ॥ १ ॥ पट देखी पूरव न्नव
समयों । कहेवा लाग्यो प्रीति ॥ म० ॥ ईशाने ललितांग अपर हुं । सुख भोगव्यां शुभ्र रीति ॥
॥ म० पू० ॥ २ ॥ स्वयंप्रजा देवीसुं विलसंतां । हुं चवीयो आयुजोग ॥ म० ॥ सुवर्णजंधनो वेढो
हूडै । सुंदरवर्ण सुभोग ॥ म० ॥ पू० ॥ ३ ॥ धातकीखंडे नंदीग्रामे । ए निरनामिका कन्या ॥ म० ॥
अंबरगिरि ए पर्वत रूमो । जुगंधर मुनि वरेण्या ॥ म० ॥ पू० ॥ ४ ॥ गुरुवाणी निसुणीने वूजी ।
अनशन करीने सुती ॥ म० ॥ माहरे रूपें मोही ए कन्या । नियाणुं करे मोहभूति ॥ म० ॥ पू० ॥
॥ ५ ॥ संयंप्रजानामें देवी हूइ ते । विलस्या मुजसुं भोग ॥ म० ॥ मुज मरणेने अंतें चवीने । क्यां

ऊपनी कर्मसंयोग ॥ म० ॥ पू० ॥ ६ ॥ पंणी रीतें निज चरित्रने कहेतो । वज्रजंघ सुखकार ॥
॥ म० ॥ पंडिताधावें साचुं मान्युं । खोटुं नही लगार ॥ म० ॥ पू० ॥ ७ ॥ पंमिता धात्री कुंवरीनी
पासे । पटमां सहू समजावे ॥ म० ॥ साची वात जाणी कुंअरीए । दिलमां हरख न मावे ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ ८ ॥ धावें कुमरीवापने कहीळ । ए सघलो संबंध ॥ म० ॥ वज्रसेन चक्री सुणी हरख्यो ।
वर मढ्यो पुण्यप्रबंध ॥ म० ॥ पू० ॥ ९ ॥ पंमिता धावने गर्व घणैरो । ए खवर न लावे अनेरो
॥ म० ॥ निज मोटाइ पंमिता कहेती । मुज विण नही कोइ तेरो ॥ म० ॥ पू० ॥ १० ॥ किंचित्
हास करीने चक्री । इम कहे धावने त्वारे ॥ म० ॥ तुं तो प्रयत्नै एक ललितांगने । पामी धरे
हरख अपारे ॥ म० ॥ पू० ॥ ११ ॥ हुं तो अढार वली ललितांगने । जाणुं लीला मात्र ॥ म० ॥
तास कथानक शुचपरे भांखुं । सांचल सुंदर गात्र ॥ म० ॥ पू० ॥ १२ ॥ पण्डिम विदेहे सलिला-
वतीविजये । वीतशोका पुरी नाम ॥ म० ॥ जितशत्रु राजा ठे रूमो । पाले प्रजा अजिराम ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ १३ ॥ तस पटराणी दोय विराजे ॥ मनोहरी कैकेयी सार ॥ म० ॥ ते दोयने अनुक्रमे

हुआ । पुत्र दीय सुखकार ॥ म० ॥ पू० ॥ १४ ॥ अचल विन्नीषण नाम ठे तेहनां । हरि बलदेव
अवतार ॥ म० ॥ चार सात सुपन अनुसारें । थापना कीधी श्रीकार ॥ म० ॥ पू० ॥ १५ ॥ मरण
पाम्यो जितशत्रु राजा । विन्नीषण राजने पाले ॥ म० ॥ बलदेव पदवी धरतो अचलजी । निज
कीरति अजवाले ॥ म० ॥ पू० ॥ १६ ॥ एकदा समयें अचलने कहेती । वैरागथी एम वाणी ॥
॥ म० ॥ शुच ज्ञावें मनोहरी राणी । दीक्षा लेवा मति आणी ॥ म० ॥ पू० ॥ १७ ॥ पुत्रजी आ-
ज्ञा आपो मुजने । संजमगुणने साधुं ॥ म० ॥ संसार में तो करवो जाण्यो । हवे निज परिणतें
वाधुं ॥ म० ॥ पू० ॥ १८ ॥ बाढ्यावस्या कीफारसमां । तरुण वय कामने संगे ॥ म० ॥ वृद्धाव-
स्यायें धर्म न कीधो । एम धरम कारज जंगे ॥ म० ॥ पू० ॥ १९ ॥ एहवां वयण सुणी जननीना ।
अचलजी एम पयंपे ॥ म० ॥ शुं माता तमो एहं भंखो । इम कहेतां मुज मन कंफे ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ २० ॥ तातजीए अम दोयने मूक्या । तुं किम मूकी जाय ॥ म० ॥ दाऊया उपर लूण
लगावो । तुज नवि घटतुं थाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २१ ॥ तेमाटे तुज आप्णुं राजने । अमे जोगत्रीएं

माता ॥ म० ॥ अम मनहुं तुज चरणे वलगुं । तुं ठे अमने ज्ञाता ॥ म० ॥ पू० ॥ २३ ॥ तीरथ-
 सरखी पूजवा योग्य ठे । अमने तुं अहीं माय ॥ म० ॥ शामाटे व्रत इच्छा करती । घरमां रहो
 सुखदाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २३ ॥ यतः—आस्तन्यपानाज्जननी पशूना—मादारलामाच्च नराधमानां
 ॥ आगेहकृत्याच्च हि मध्यमांना—माजीवितार्त्थमिवोत्तमानां ॥ १ ॥ ढाल ॥ ए रीतें निवेधी पण
 सा । व्रत आग्रहमां राची ॥ म० ॥ ज्ञानगर्भित वैराग्य मने जस । ते केम याथे काची ॥ म० ॥
 ॥ पू० ॥ २४ ॥ संजमआग्रह आकरो जाणी । मातानो तिणवार ॥ म० ॥ अचलजी वलतुं इम
 भाखे । सुण माता सुखकार ॥ म० ॥ पू० ॥ २५ ॥ जो तुं देवलोकमां सुर थाय । तो प्रतिबोधवा
 मुज थाय ॥ म० ॥ आझा आपुं हुं त्यारे तुजने । नहीतो रहो इण ठाय ॥ म० ॥ पू० ॥ २६ ॥
 पुत्रवचनने मान्युं माताएं । दीक्षा लीधी शुभजावे ॥ म० ॥ अग्यार अंगने जणी श्रमणीजी । तप
 वर्षकोनी वनावे ॥ म० ॥ पू० ॥ २७ ॥ तप तपी लांतकदेवलोकें । ते थयो इंद्रनो जीव ॥ म० ॥ काम
 जोगनां सुखने विलसे । पुण्यप्रकृति अतीव ॥ म० ॥ पू० ॥ २८ ॥ वलदेव वासुदेव एक समयमां ।

दोय जाइ घोडे चढीया ॥ म० ॥ पण घोडा वक्रशिक्षित ते ठे । वेगें पवनसुं अनीया ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ ३९ ॥ खेंची राख्या तोपण घोडा । अटवीमां लेइ जाय ॥ म० ॥ सेना सघली आकुल
व्याकुल । मनमां उदवेग पाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ३० ॥ सेना सघली पृष्टे दोडे । पण नवि मालुम
थाय ॥ म० ॥ प्रबल वायुएं पगनी पंक्ति । ठेकाए तिण ठाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ३१ ॥ तृपाक्रांत
वासुदेव थाये । जल मार्गे बलदेव पास ॥ म० ॥ ते पण थाक्यो जलने गवेषे । फरे वनमांहें उदा-
स ॥ म० ॥ पू० ॥ ३२ ॥ जमतां भमतां पाणी लाधुं । ज्यारे नीरने लावे ॥ म० ॥ त्यारे हरीवें
प्राणने तजीया । आयुकरम खीण थावे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३३ ॥ हे बंधव तुमो पाणी पीउं । बल-
देव कहे इम वेण ॥ म० ॥ वासुदेव तो बोढ्या नाहीं । मुज अपराधवशेण ॥ म० ॥ पू० ॥ ३४ ॥
मूर्ख पामेल हरीने जाणी । बलदेव तरुतले ठावे ॥ म० ॥ एहवे प्रतिबोध देवा काजे । लांतक
इंद्रजी आवे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३५ ॥ विज्रीपणरूप धरी मुख आगल । प्रगट थयो ते इंद्र ॥ म० ॥
मूर्धितरूप निज बंधवनुं । मुख आगें वीजुं अमंद ॥ म० ॥ पू० ॥ ३६ ॥ दोय रूप देखीने बलदेव

मनमां । संदेह पाम्यो त्याहिं ॥ म० ॥ शुं बलदेव संदेह धरे ठे । इम कहे इंद्र उठाहिं ॥ म० ॥
॥ पू० ॥ ३७ ॥ सुण बलदेव जाइ माहरा । तुं गयो जल लेवा काज ॥ म० ॥ तेहवे विद्याधर मुज
संघाते । बुद्ध करवा आव्या साज ॥ म० ॥ ३८ ॥ त सहुने में साहमा जइने । जीत्या पु-
ण्यप्रभावे ॥ म० ॥ तेटले कोइ विद्याधर तुजने । मुज मृतरूप देखावे ॥ म० ॥ पू० ॥ ३९ ॥ व्या-
मोह कराव्यो ताहरा चित्तमां । वीजूं कांडं नवि धार ॥ म० ॥ तेमाटे अग्निसंस्कार शबने । करा-
वो तुमे इणेगार ॥ म० ॥ पू० ॥ ४० ॥ आपण दोय तदनंतर निज पुरे । जइयें सुखसमाधि ॥ म० ॥
सयल प्रजागण सुखीउ करीए । वारी सघली आधि ॥ म० ॥ पू० ॥ ४१ ॥ शबने वाली निजपुरे
पहोता । ते दोय बल हरी आता ॥ म० ॥ नवनवा उछव शहेरमां आवे । गुणीजन जसने गाता
॥ म० ॥ पू० ॥ ४२ ॥ सन्नामांहेँ एक आसणमां । वेठा ते दोय जाय ॥ म० ॥ जेटले हरिसुं गो-
ष्टी मांडे । हरि अट्ठश तेटले थाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ४३ ॥ बलदेवे हरिने नवि दीगो । दीगी मनो-
हरी मात ॥ म० ॥ प्रणमी कहे किहांथी आव्यां । भांखो सघली ते वान ॥ म० ॥ पू० ॥ ४४ ॥

मनोहरी कहे वत्स तुं सांजल । ताहरे वयणे वंधाणी ॥ म० ॥ सांजरतुं नथी कांइं तुजने । हवे
 सुण प्रतिबोधवाणी ॥ म० ॥ पू० ॥ ४५ ॥ पूर्वे दीक्षा में आदरी तेथी । मुज जीव थयो इंद ॥ म० ॥
 छठा सुरलोकेथी आवी । सुत जाणो सुखकंद ॥ म० ॥ पू० ॥ ४६ ॥ वनमांहे लघुबंधवमरणे । विखवाद्
 तुं मन धारी ॥ म० ॥ में विज्जीषण रूप करीने । कयों तुज हर्ष अपारी ॥ म० ॥ पू० ॥ ४७ ॥ तेमाटे विष्णु
 मरणने देखी । सुत पामो प्रतिबोध ॥ म० ॥ संसारमांहे नवि मुंजाड । निज आतम करो शोध ॥ म०
 ॥ पू० ॥ ४८ ॥ अशुचिथानक नरभवमांहे । अमें सुर नवि रहं राय ॥ म० ॥ जासुं सुतजी अमे निज
 स्थाने । तुमे करो धरम उपाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ४९ ॥ श्रीअचलवलदेवजी राजा । पुत्रने राज्ये
 थापे ॥ म० ॥ निश्चल चित्ते दीक्षा लीए । पापतरुने कापे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५० ॥ पुण्यप्रभावे ईशा-
 नसुरलोके । श्रीप्रज नामे विमान ॥ म० ॥ अचलजीव ललितांगसुर हूड । एहनी देवी संयंप्रजा
 जाण ॥ म० ॥ पू० ॥ ५१ ॥ ते दोयने श्रीलांतकइंद्र । निजपासे पमाडि ॥ म० ॥ आंतरे आंतरे
 पूरवनेहे । इण रीति काल गमाडि ॥ म० ॥ पू० ॥ ५२ ॥ एक सागरना नव जाग करीए । एवा

साते जाग ॥ म० ॥ ललितांग एटलुं आजुं जोगवी । पामे मरणनो लाग ॥ म० ॥ पू० ॥ ५३ ॥
 वली तिहांकणे बीजो उपजे । ते ललितांग कहेवाय ॥ म० ॥ सयंप्रजा नामे तेहनी देवी । सम
 आयु सधला गवाय ॥ म० ॥ पू० ॥ ५४ ॥ निजपुत्रना नाम सरिखामाटे । लांतकेंद्र लांतके लावे ॥
 म० ॥ इम अपरापर ललितांगमां रीके । मनमाहे आनंद पावे ॥ म० ॥ ५५ ॥ ते ललितांग
 सतर अतिक्रमीया । वली अढारमो एह ॥ म० ॥ सुवर्णजंघनो नंदन रूमी । जाणे तुं गुणगेह ॥
 म० ॥ पू० ॥ ५६ ॥ चौद सागरनुं आजुं जोगवी । लांतकेंद्र चक्री थाय ॥ म० ॥ वज्रसेन नाम
 ठे माहुरं । पंकिता धारो मनमांय ॥ म० ॥ पू० ॥ ५७ ॥ हुं थाइश तीर्थकर इहां । झानें करीने
 जाणुं ॥ म० ॥ पंकिता मनमां गर्व करो नही । झानीथी कांइं न ठानुं ॥ म० ॥ पू० ॥ ५८ ॥ मा-
 णस मूकी तेन्नावे राजा । वज्रजंघने त्याहे ॥ म० ॥ नृप कहे कुंअरने वाणी रूमी । पुत्री परणो
 उठाहे ॥ म० ॥ पू० ॥ ५९ ॥ पूरव जनम प्रिया ए ताहरी । हमणां पण तुज होय ॥ म० ॥ कुं-
 अरे-द्धा भणी राजा रीऊयो । जाग्य दशा लोक जोय ॥ म० ॥ पू० ॥ ६० ॥ विवाह सामग्री सज्जा

करावे । शुभ्र दिवसे शुभ लगने ॥ म० ॥ चोरी बांधी चित्त उद्धासे । खजन बहु थाये मगने ॥
 ॥ म० ॥ पू० ॥ ६१ ॥ वयरसेन चक्री हवे पुत्री । कुंअरने परणावे ॥ मनहरणी श्रीमती परणी ।
 हुइ वज्रजंघ घरणी । मनहरणी श्रीम० ॥ ए आंकणी ॥ उछव महोछव बहुला थावे । जाचकने
 दान देवरावे ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६२ ॥ वज्रजंघ श्रीमतीने परण्या । ससुरो प्रमुदित थाय ॥ म० ॥
 जिम सागर श्रीकृष्णने लक्ष्मी । आपी रलियात थाय ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६३ ॥ वरवधूनी जोकी
 ए सारी । लोक कहे इम वाणी ॥ म० ॥ पुण्यसंयोगे कुंअरीये रूनी । वर पाम्यो गुणखाणी ॥ म० ॥
 ॥ हुइ० ॥ ६४ ॥ केटला दिनजगे श्वशुरगृहे ते । रही वज्रजंघ कुमार ॥ म० ॥ राजानी आझा
 गृहीने । निज पुर जाये उदार ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६५ ॥ बहुने तेकी आढ्यो साथे । वापने लाग्यो
 पाय ॥ म० ॥ सुवरणजंघ पूवे सुखलाना । तुमने ठे निरपाय ॥ म० ॥ हुइ० ॥ ६६ ॥ पुत्रने लायक
 जाणीने राजा । वज्रजंघने राज्ये थापे ॥ म० ॥ पोते दीक्षा ले शुभ्र जावे । मोहतरूने कापे ॥ म०
 ॥ हुइ० ॥ ६७ ॥ पुष्करपावने राज देइने । श्रीवज्रसेनराय ॥ म० ॥ दीक्षा पाली निरतीचारे ।

हुनु तीर्थकराय ॥ म० ॥ हुइण ॥ ६७ ॥ श्रीमतीसाथे पंच प्रकारे । सुख विलसे वज्रजंघ ॥ मण ॥
 राजनी पदवी सुखे समाधे । पाले पुण्य अजंग ॥ मण ॥ हुइण ॥ ६९ ॥ अणपामें विजोग ते बेहू ।
 गंगासायर जेम ॥ मण ॥ जोग जोगवतां नंदन आव्यो । वज्रगुप्त बहुप्रेम ॥ म० ॥ हुइण ॥ ७० ॥
 ए बीजा अधिकारनी रूनी । बारमी ढाल सुणाई ॥ मण ॥ दर्शनसागर पत्रणे भवि नित । करवी
 वनी पुण्याइ ॥ म० ॥ हुइण ॥ ७१ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे पुष्करपालना । देश भांगी बहु जोर ॥ आवी सीमामा राजवी । करे अ-
 न्याय अधोर ॥ १ ॥ सहाय करवा तेहनी । चाल्यो वज्रजंघ राय ॥ सेना प्रबल ग्रही करी । वि-
 जय करण उपाय ॥ २ ॥ श्रीमती पण साथे चली । निज भरतार संयोग ॥ वाटे वहेतां आवी-
 जं । शरकट वन बहुसोग ॥ ३ ॥ पंथी जने वार्या तदा । नवी जाले इण साग ॥ दृष्टिविष इहां
 सर्प ठे । प्राण जवानो लाग ॥ ४ ॥ सन्मुख मार्ग तजी करी । जिम परियाणें शुक्र ॥ बीजे मार-
 नें चालीयें । मानो वेण भूशक्र ॥ ५ ॥ यतः—प्रतिशुक्रं प्रतिबुधं । प्रत्यंगारकमेव च ॥ अपि शक्र-

પડિલાન્ને મુનિ દોય ॥ અન્નપાન વસનાદિકેં । જાવે જાવના સોય ॥ ૧૬ ॥ ઢાલ ૧૩ મી ॥ હું
 વારી ધન્ના, હું તુજ જાણ ન દેશ ॥ એ દેશી ॥ રાજા કહે સુણ શ્રીમતીરે ધન્યા । એ સંસાર કલેશ
 એહનેં જે હિત કરી ગણેરે ધન્યા । તે સિથ્યા આવેશરે ॥ સુઝાની રાજા જાવે જાવના એમ ॥ લાગો
 મુનિસું પ્રેમ । હોસે પરમ લેમરે સુઝાની રાજા । ભાવે જાવના એમ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ધન્ય છે
 એ દોષે સાધુજીરે ધન્યા । નિરમમ ને નિકયાય ॥ હિંસાથી જે વરજીયારે ધન્યા । છોટું જંપે ન કાં-
 યરે ॥ સુઘ ॥ ૨ ॥ ચઝવિહુ અદત્તને ટાલતારે ધન્યા । પુઝલપરિણતિ ટાલ ॥ ધર્મદ્વમા શુભ લ-
 ક્ષ્મથીરે ધન્યા । ક્રોધ સુન્નટને લપાકરે ॥ સુઘ ॥ ૩ ॥ રાગદ્વેષ વિજાવનેરે ધન્યા । ચારે તે અણ
 ગાર ॥ જ્ઞાનક્રિયા ગુણ ધારતારે ધન્યા । મૈથુનનો અપહારે ॥ સુઘ ॥ ૪ ॥ માર્દિવવજ્રતણે વલ્લેરે
 ધન્યા । ઠેઠે માન ગિરીંદ ॥ ગારવશબ્દને વારતારે ધન્યા । સમતામગ્ન મુણિંદરે ॥ સુઘ ॥ ૫ ॥ ર-
 તનત્રયીને ધારતારે ધન્યા । આર્જવ ધર્મ તરવાર ॥ માયાવેલી વિનાશતારે ધન્યા । ન કરે લોભ
 અણગારે ॥ સુઘ ॥ ૬ ॥ ચારે સત્ય ધરે મુનિવરારે ધન્યા । મન વચ કાય અવક્ર ॥ અવિસંવાદન યો-

गथीरे धन्या । ए ठे मुनिमांहे शकरे ॥ सु० ॥ ७ ॥ शांतरसें मन सींचियुंरे धन्या । निज चित्त
रमें स्यादवाद ॥ केवलज्ञानने पामीयारे धन्या । वर्ते मुनि आहादरे ॥ सु० ॥ ८ ॥ इणीपें साधु-
नी वर्णनारे धन्या । करतो ते नरराय ॥ पोते चित्ते चित्तमारे धन्या । क्यारे थईश गतमाथरे ॥
सु० ॥ ९ ॥ जरुसंगें हुं नित रंमुंरे अप्पा । पुजलसुं मुज रीऊ ॥ धर्मक्रियानी वातमारे अप्पा ।
करतां ऊपजे खीजरे ॥ सु० ॥ १० ॥ क्रोधी मानी मायी वलीरे अप्पा । लोजी लंपट होय ॥ ऐ-
श्वर्यमदमां माचतारे अप्पा । ताहरी परिणति जोयरे ॥ सु० ॥ ११ ॥ पांचे आश्रव सेवतारे अप्पा ।
विरम्यो नवि हुं पाप ॥ निज धरमने मूकिनेरे अप्पा । पाम्यो विजावसंतापरे ॥ सु० ॥ १२ ॥ त्रिहुं
काळें तुं आतमारे अप्पा । पुजलसंगी न होय ॥ जरुपरिणति निज मानतारे अप्पा । चित्तमां
चित्ति तुं जोयरे ॥ सु० ॥ १३ ॥ तेमाटे हवे चेतजेरे अप्पा । लह्ही नरजव अवतार ॥ सामग्री पा-
मी धर्मनीरे अप्पा । करवो धर्म हितकारे ॥ सु० ॥ १४ ॥ वली जावना जावे एहवीरे अप्पा ।
ए मुनिनीपें मूज ॥ पंचम ज्ञान क्यारे थशेरे अप्पा । थइश परम विशुधरे ॥ सु० ॥ १५ ॥ मुनि

बंदी तिहांथी चढ्योरे धन्या । आव्यो पोताने डंग ॥ पुत्रने राजभार आपशुरे धन्या । चित्त धरे
श्रीवज्रजंघरे ॥ सु० ॥ १६ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे धन्या । सुंदर तेरमी ढाल ॥ उवफाय दर्शन
इम कहेरे धन्या । आगल वात रसालरे ॥ सुण ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ एहवे श्रीवज्रजंघनो । श्रीवज्रगुप्त कुमार ॥ प्रकृतिथे अतिलोत्रीयो । निर्दय कप-
टजंकार ॥ १ ॥ बहु धन आपी मंत्रिने । पाणोपेरे जेदंत ॥ राजवरग सवि वश कर्यो । धर्मकृत्य ठे-
दंत ॥ ३ ॥ परदारानो लंपटी । महाविषयी नृपनंद ॥ पितामाराणने कारणे । उपाय करे अमंद
॥ ३ ॥ श्रीवज्रजंघ चूपति । चिते दिलमां एम ॥ प्रातसमें वज्रगुप्तने । आपीश राज हुं प्रेम ॥ ४ ॥
राज आपी निजपुत्रने । चारित्र लेइश शुद्ध ॥ पालीश निरतिचारथी । चेतन करी विशुद्ध ॥ ५ ॥
इम चिंतवी निज चित्तमां । सूतो श्रीराजान ॥ श्रीमती पण सूती हवी । निद्राजर शुभ ध्यान
॥ ६ ॥ बेहुने सूतां जाणीने । राज्यलोत्री कुमार ॥ विषधूप करतो हवो । दया न आणी लगार
॥ ७ ॥ विचारतरु हिमसारिखो । लोभ कह्यो संसार ॥ पापपिता लोभज कह्यो । लोभे होय वि-

अमंदरे ॥ ओ० ॥ १ ॥ रामविनोद ने वैद्यवल्हभ ॥ वा० ॥ वैद्यजीवन ते जाणे ॥ सारंगधर ने यो-
 गचिंतामणि । नानीपरीक्षा मन आणारे ॥ ओ० ॥ ३ ॥ नानी नाम बार ते जाणे ॥ वा० ॥ स्नायु
 पहेली कहीये १ ॥ नानी २ निशा ३ हिंसा ४ वली धमनी ५ । धारणी ६ धर ७ लहीये ॥ ओ०
 ॥ ४ ॥ तनुकी ८ जीवित ए झाता ९ शरका ११ ॥ वा० ॥ शरा १२ वारमी जाणे ॥ वात पित्त
 कफ त्रण जातिना । रोग वली मन आणारे ॥ ओ० ॥ ५ ॥ यतः—वाताहकगता नानी । चपला
 पित्तवाहिनी ॥ स्थिरा श्लेष्मवती प्रोक्ता । सर्वलिंगं तु सर्वदा ॥ १ ॥ ढाल ॥ तेह नगरमां तेहज
 समये ॥ वा० ॥ जनम्या चारे पुत्र ॥ मानुं धरमतणा ए जेद ठे । के बिण्णुज पवित्रे ॥ ओ० ॥
 ॥ ६ ॥ ईशानचंद्र नरपति धरणी ॥ वा० ॥ कनकवती इणें नाम ॥ तेहनो पुत्र महीधरनीति । व-
 ह्नीधन सुखकामरे ॥ ओ० ॥ ७ ॥ सुनासीर महेतानी पत्नी ॥ वा० ॥ लक्ष्मीवती अत्रिधान ॥ नं-
 दन नामें तेणे जायो । दिन दिन वाधे प्रधानरे ॥ ओ० ॥ ८ ॥ सारथवाह तिहां सागरदत्त ॥
 ॥ वा० ॥ अन्नयमती तस नारी ॥ तस कूळें पूरणचंद्र हूजे । त्रीजो बाल सुखकारीरे ॥ ओ० ॥

चित्तथी केम ऊवेखे ॥ ताहेरुं वैदक ज्ञान सफल ते । किम चतुर लोक देखेरे । श्रोण ॥ २६ ॥
यतः—सति वित्ते न यैर्दत्तं । न शक्तौ सत्त्वमाहृतं ॥ चिकित्सा न कृता साधो । तेषां जन्म निर-
र्थकं ॥ २१ ॥ ढाल ॥ जे तें लोकना मूत्रविष्टादिक ॥ वाण ॥ गंधधी मलीनता पाई ॥ साधुचिकित्साज-
लथी धोईने । तुज आतम शुद्ध थाइरे ॥ श्रोण ॥ २२ ॥ नृपसुतनी वाणी निसुणीने ॥ वाण ॥ वै-
द्यसुत तव बोले ॥ रूढुं रूढुं तें मुज कहीयुं । नवि कोई तुज तोलेरे ॥ श्रो० ॥ २३ ॥ जीवानंद
एम चिंते चित्तमां ॥ वाण ॥ वारुव अने अष्टेपी ॥ वणिकजाति धूतारो नांही । अणईष्या स्त्री न
गवेपीरे ॥ श्रोण ॥ २४ ॥ शरीरी अने रोगें वर्जित ॥ वाण ॥ पंडित अने धनवंत ॥ गुणी अने वळी
गर्व विनानो । राजपुत्र अने धर्मवंतरे ॥ श्रो० ॥ २५ ॥ एटलां वानां ए जगमांहे ॥ वाण ॥ नवि
संजवे कदापि ॥ पण राजनंदनने धर्मनी बुद्धि । थई पुण्यप्रतापेरे ॥ श्रोण ॥ २६ ॥ यतः—नागर-
ज्ञातिरदुष्टा । शीतो वह्निर्निरामयः कायः ॥ येयं सागरसलिलं । स्त्रीषु सतीत्वमसंजवत्येव ॥ १ ॥
ढाल ॥ चिकित्सा हुं करीश मुनिनी ॥ वाण ॥ मेलवी औषध जोग ॥ कारणयोगे कारजसिद्धि ।

थाये इम कहे लोगरे ॥ श्रोण ॥ ३२ ॥ ए बीजे अधिकारे चउदसी ॥ वा० ॥ ढाल कही शुज री-
ति ॥ उवझाय दर्शन कहे ते मित्रने । दिन दिन वधी धर्मप्रीतिरे ॥ श्रो० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ जीवानंद कहे मित्रने । ठे माहरे घरमांहिं ॥ लक्षपाक तेल रूअडुं । दोय पदारथ
नांहिं ॥ १ ॥ गोसीसचंदन तिम बली । रतनकंबल नांहिं ॥ ते वे लावो मुदा तमो । चिकित्सा
करुं उछांहिं ॥ २ ॥ पंच मिल कहे तेहने । अमे लावजुं सर्व ॥ एम कही चउटें गया । मुनि पण
गयो अखर्व ॥ ३ ॥ रतनकंबल गोसीसने । हाटें गोते तेह ॥ वणिकने कहे मुज दीउ । कंबल चं-
दन जेह ॥ ४ ॥ वणिक पण कहेतो हवो । ते वनेनुं मूल ॥ लक्ष लक्ष दीनार ठे । ते आपो अ-
नुकूल ॥ ५ ॥ पुनरपि ते नैगम कहे । कहो प्रयोजन मुज ॥ ते कहे मुनिने औपधें । पासे आढ्या
तुज ॥ ६ ॥ ग्लान साधुनी जक्तिमां । पुण्य होय इम जाण ॥ तीर्थकर पण नित कहे । धारो च-
तुर सुजाण ॥ ७ ॥ मित्र कहे नैगमप्रते । मोमांग्युं धन लेह ॥ पण अमने राजी करो । अवसर
दुर्लभ एह ॥ ८ ॥ बाणी निसुणी तेहनी । वणिक चिंतवे एम ॥ जुलें यौवनकालमां । मुनिभक्तें

रेरी ॥ ५ ॥ चाढ्या कीटक जोर । वेदना आय घणेरी ॥ ततखिण मुनि गतचेष्ट । हुजं मानुं म-
रेरी ॥ ६ ॥ रिपीदेह्दथी सवि कीट । बाहिर प्रगट थयारी ॥ जिम सुरजने ताप । द्रह सूके
मीन गयारी ॥ ७ ॥ तदनंतरे जीवानंद । रंयणकंवल ग्रहेरी ॥ महामुनि वींढ्यां गात्र । रिपी शी-
तलता लहेरी ॥ ८ ॥ कंवल शीतलमांही । सहु कीट तिहां र्ह्यारी ॥ जिम नदीपूरें तणाय । गा-
मलोक वृद्धें र्ह्यारी ॥ ९ ॥ हवे ते जीवानंद । जयणा चित्त धरेरी । कंवलमांहेला कीट । गोशव-
मांहे उवेरी ॥ १० ॥ एवी रीतें त्रण वार । तैल अज्यंग करेरी ॥ त्वग्मांस अस्थिना कीट । सघला
दूर हरेरी ॥ ११ ॥ इम कीटकगणे सर्व । गोशव व्यापी र्ह्योरी ॥ जिम चौद राजलोक । सूक्ष्म-
निगोद लह्योरी ॥ १२ ॥ अहो अहो वैद्यनी बुद्धि । मित्र बलाण करेरी ॥ नीरोगी मुनिवर कीध ।
जयणा चित्त धरेरी ॥ १३ ॥ मुनिप्रतें तेह वैद्य । चंदन द्वेप करेरी ॥ तेथी मुनिनुं गात्र । सुख-
साताने धरेरी ॥ १४ ॥ तदनंतर औपधीयोग । मुनिनी कांति दीपेरी ॥ अद्भुत वर्ण सुवर्ण ।
तेजें जानु जीपेरी ॥ १५ ॥ पट् मित्र मिलीने त्याहिं । वांदि भाव जलेरी ॥ खामणां मुनिने कीध ।

त्वांहि । पुण्यपसाय खरोरी ॥१३॥ बीजे खंडे एह । पन्नरमी ढाल जणीरी ॥ दर्शन कहे ए वात ।
धर्म कारण सुणीरी ॥ १७ ॥

॥ हुहा ॥ अच्युत सुरलोकने विपे । सागरोपम वावीस ॥ आउखे पूरण जोगवे । पहोतो
मनह जगीस ॥ १ ॥ मनइछित सुखसंपदा । विलसे ते पट देव ॥ पंचावन पढ्य आयुनी । देवीसु
मन सेव ॥ २ ॥ सामानिक सुरवर मुदा । त्रायत्रिंशक देव ॥ देव अंगरक्षक वली । सारे अहनिश
सेव ॥ ३ ॥ बहु काल सुरलोकमां । विलस्यां सूख अनेक ॥ सुरलोकथी चवी करी । पट सुर अति
सुविवेक ॥ ४ ॥ अग्यारमे जव उपना । ते निसुणो अधिकार ॥ निंदा विकथा परिहरी । गिरुआ-
ना गुण सार ॥ ५ ॥ ढाल १६ मी ॥ मोहनगरा हो राज रुक्मा माहरा । सांजल सुगुणा सुना ॥
॥ ए देशी ॥ जंबूद्वीप सोहामणोजी । धन धन पूर्वविदेह ॥ विजय पुष्कलावतीमां जलीजी । न
यरी पुंडरिकिणी जेहके ॥ मोहनगरा हो राज रुक्मा माहरा । सांजल सुगुणा श्रोता ॥ १ ॥ ए
आंकणी ॥ वज्रसेन नृप जाणीयेंजी । बलवंत इंद्रसमान ॥ जेणे दुसमन जीतीयाजी । जसकीर-

तिनिधानके ॥ मो० ॥ २ ॥ तेहनी पटराणी भलीजी । धारणी नामे अनूप ॥ तेहनी कूले अव-
तर्याजी । अनुक्रमे सूत सुरूपके ॥ मो० ॥ ३ ॥ वैद्यजीव तिहांथी चचीजी । थयो वज्रनाच कुमार ॥
चोद सुपन मायें तदाजी । दीठा हरख अपारके ॥ मो० ॥ ४ ॥ पहेलो सुत ए जाणजोजी । नी-
जो राजपुल जीव ॥ बाहु नामें ते थयोजी । गुणगण जस अतीवके ॥ मो० ॥ मंत्रीसुतनो जीव
तेजी । सुबाहु नामें थाय ॥ शेरसारथवाह पुत्र तेजी । पीठ महापीठ गवाय के ॥ मो० ॥ ६ ॥ चे-
तन श्रीकेशवतणोजी । द्वित्रियकुल उत्पन्न ॥ सुजसा नामें कुंवर थयोजी । रूपें रतिपति धन्नके ॥
॥ मो० ॥ ७ ॥ जस निर्मल सुजसा हवेजी । बालवयेंथी सार ॥ नृपअंगज वज्रनाचनीजी । सेवा
सारे उदारके ॥ मो० ॥ ८ ॥ पांचि नृपनंदन तथाजी । सुजसा नामें नंद ॥ मानुं नरन्नव पामी-
याजी । हरख धरे अमंदके ॥ मो० ॥ ९ ॥ कला कौशल शीखीयाजी । पूर्वाच्यास प्रसाद ॥ हा-
स्यविनोद करतांथकांजी । वर्ते ठे आहादके ॥ मो० ॥ १० ॥ मोटा वजने धारताजी । वारंवार कु-
मार ॥ क्रीडा करवा अश्वनेजी । लेइ जाय वनह मोजारके ॥ मो० ॥ ११ ॥ एहवे सुरलोकांतिका-

जी । वज्रसेन नृपनी पास ॥ आबी वंदी बीनवेजी । वरतावो तीर्थ उह्वासके ॥ मो० ॥ १२ ॥ त्रि-
चुवनमां सवि जीवनेजी । तुज तीरथ हितकार ॥ निसुणी वाणी देवनीजी । भूपतिएं तिणवारके
॥ मो० ॥ १३ ॥ तदनंतर वज्रनाचनेजी । राज्यें स्थापे भूप ॥ जिम थापनाचारज प्रतेजी । शिष्य
थापे अनूपके ॥ मो० ॥ १४ ॥ वरसीदान देई करीजी । श्रीवज्रसेन महाराय ॥ बहु कृत्रियकुमार-
सुंजी । दीक्षा ग्रही सुखदायके ॥ मो० ॥ १५ ॥ मनपर्यवज्ञानने लहेजी । वज्रसेन रिबीराय ॥ पृ-
थिवीपीठें विहरताजी । छदमस्य महामुनिरायके ॥ मो० ॥ १६ ॥ श्रीवज्रनाच राजबीजी । निज-
बंधवने राज ॥ देश सहु वहेंची दीयाजी । दिन दिन अधिक दिवाजके ॥ मो० ॥ १७ ॥ सुजसा
साथी तेहनोजी । जेम अरुण रवि पास ॥ तिम वज्रनाभ तेहनेजी । वेसाडे निजपासके ॥ मो० ॥
॥ १८ ॥ घातिकर्ममलक्षयकीजी । ऊपले केवलज्ञान ॥ वज्रसेन अणगारनेजी । नमो नमो जिन
सुविहाणके ॥ मो० ॥ १९ ॥ ते अवसर वज्रनाचनीजी । आयुधशालामांहि ॥ चक्ररतन सुरजस-
मुंजी । उपनुं अतिहि उगांहेके ॥ मो० ॥ २० ॥ बीजां तेर रयण वलीजी । हुआ नृपने लांहि ॥

पुण्यप्रमाणे संपदाजी । पामीएं आ जगमांहिके ॥ मो० ॥ २१ ॥ सेवाकारक नव निधीजी । प्रग-
ट्यां पुण्यप्रताप ॥ श्रीवज्रनाभभूपनोजी । टलीले सहस्र संतापके ॥ मो० ॥ २२ ॥ ते राजाये साधी-
याजी । वसुधाना पट खंरु ॥ अजिपेक चक्रीनो कर्योजी । नृपतुं पुण्य प्रचंरुके ॥ मो० ॥ २३ ॥
भोग जोगवतां तेहनेजी । थइ हवे धरमनी बुद्धि ॥ वयअनुसारे जाणीयेजी । थाये लोकविशु-
द्धिके ॥ मो० ॥ २४ ॥ एकदा काले विचरताजी । नगरी पुंरिक्कीणी सार ॥ वज्रसेनजिन समो-
सर्गजी । जगजंतुसुखकारके ॥ मो० ॥ २५ ॥ जिन आव्या जाणी करीजी । चक्रवर्ती वंदन जाय
॥ बहुपरिवारे परिवर्त्योजी । प्रणमे प्रभुना पायके ॥ मो० ॥ २६ ॥ इंद्र पाठळ वेसीयोजी । सुणवा
प्रभुनी वाणी ॥ कर्णपुटें अमृत पीयेजी । शांत सुधारस खाणीके ॥ मो० ॥ २७ ॥ स्वातिवृष्टि सा-
रिखीजी । जिननी देशना थाय ॥ भविमन रूढी ठीपमांजी । समकीतमोती मायके ॥ मो० ॥ २८ ॥
जिनवाणी निसुणो करीजी । नरपति करेय विचार ॥ आ संसार असार ठेजी । तारक तात नि-
रधारके ॥ मो० ॥ २९ ॥ मोहतिमिरने जेदवाजी । जगवंत भानुसमान ॥ करमरोगने वारवाजी ।

तातजी वैद्य प्रधानके ॥ मो० ॥ ३० ॥ शुं कहीयें बीजुं वलीजी । सहु डुख टालणहार ॥ अठ्या-
बाध सुखदायकोजी । श्रीजिनवर हितकारके ॥ मो० ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीजी । सोलमी
ढाल गरिष्ट ॥ उवजाय दर्शन इम कहेजी । धर्म करो वरिष्टके ॥ मो० ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ वज्रनाम चक्री हवे । विनवे जिनने एम ॥ अक्तिजाव चित्तमां धरी । जिनसुं अ-
धिको प्रेम ॥ १ ॥ तुम सरिखा स्वामी ठते । हुं पक्रिउ मोहजाल ॥ पंच विषयसुख मगनता । प्र-
भुजी महारी टाल ॥ २ ॥ राज्य अनर्थनुं मूल ठे । कर्मनिबंधन एह ॥ जो धर्म इहां चितवुं ।
पापनुं कारण तेह ॥ ३ ॥ तात आपनो सुत अइ । जो जसुं अवमोऊर ॥ पुरुषाकार मुजने कि-
स्यो । पस्ताउं चित्त धार ॥ ४ ॥ तुमें आप्युं ते राज्यने । में पाव्युं शुभ रीति ॥ संयमलक्ष्मी मुज
दीउ । पालीश मन धरी प्रीति ॥ ५ ॥ एम प्रभुने बीनवी । वंदी तेहना पाय ॥ घर आवी निज
पुत्रने । आपे राज निरमाय ॥ ६ ॥ वज्रनाम चक्री तदा । धर्मचक्री जिनपास ॥ अववनविचरणश्री
नरी । ग्रहे दीक्षा उद्घास ॥ ७ ॥ बाहु आदिजे चार जण । ते पण लीए दीख ॥ सिंहपरे शुभ

औषधी । चंद्रदर्शनने सदभावरे ॥ महा० ॥ ३ ॥ ते पद मुनिना श्लेषमजोगथी । कोढनो रोग
जाये दूरे ॥ जिम कोई वेधकरससंयोगथी । ताम्र ते थाये कंचनपूरे ॥ महा० ॥ ४ ॥ मुनिना
कर्णनेत्रथी उपनो । मेल ते चोपडे प्राणी देहरे ॥ आमय तेहना सवि जाता रहे । जगमां जस
लहे नर सनेहरे ॥ महा० ॥ ५ ॥ अणिमादिक वली अरु सिद्धि नीपनी । मुनि तप चूरणने प्र-
तापरे ॥ पट्कपिराया गुणमणि आगरा । हणिया भवजयना संतापरे ॥ महा० ॥ ६ ॥ श्रीवज्र-
नाम पण निरदोषथी । चारित्र पाले भाव विशुद्धरे ॥ वीस थानक तपने आदरी । श्रीजिननाम
कर्म वद्धरे ॥ महा० ॥ ७ ॥ अरिहंतनी प्रतिमाने पूजीये । तिम वली स्तवना ने गुणग्रामरे ॥ अ-
वरणवाद आलातन टालवे । एक थानक सवि अजिरामरे ॥ महा० ॥ ८ ॥ मुक्तिनगरमां जे सिद्ध
प्रभु रखा । अविनाशी अजनें अकारे ॥ एकत्रीस गुण सिद्धना जावीये । जे पदवी आराधे सा-
ररे ॥ महा० ॥ ९ ॥ यतः—संगाण ५ वन्न ६ गंध २ रस ५ फास ८ । वेय ३ अंग १ संग १ जण
१ रहियं ॥ इकतीसगुणसमिद्धं । सिद्धं बुद्धं च वंदामो ॥ १ ॥ ढाल ॥ त्रीजा पद सारे प्रवचननि-

यतः—अरिहंत १ सिद्ध २ चेईय ३ । सुर ४ धम्ममे य ५ साहू ६ सूरीज ७ ॥ उवझाय ८ पवयण
ए दंसण १० । विण्णं जत्तिपूआइ कायवा ॥ १ ॥

॥ ढाल ॥ एकादशसुं थानक सेवीयें । आवश्यक नामें जाणोरे ॥ इष्टा आदिक दश प्रकार-
नी । सामाचारी मनसां जाणोरे ॥ महाण ॥ १७ ॥ बारसुं थानक शीलव्रत पालीयें । नव वाडें क-
री विशुद्ध धारोरे ॥ निरतीचारें व्रत सेवन करो । मंगलमाला थाये उदारोरे ॥ महाण ॥ १८ ॥
किरिया पदने गणो तेरमे । शुद्ध देशवगासिक लेयरे ॥ निज खेत्तें ठवो आतम जविजन । जिम
निज करमां मोक्ष ग्रहेयरे ॥ महाण ॥ २० ॥ उग्र तपस्वी चौदमें थानकें । नव नव तपसुं करीयें
रागरे ॥ बाह्य अग्र्यंतर जेदथी तप तपो । करीयें असमाधिनो परित्यागरे ॥ महाण ॥ २१ ॥ नमीयें
गोयम पन्नरमें पदे । अन्नादिकनो करी संविज्ञागरे ॥ त्रिकरण योगें पदनी सेवना । ये मुक्तिनां
सुख महाज्ञागरे ॥ महाण ॥ २२ ॥ सोलमें पदे वेयावच करो । आचारजने वली उवझायरे ॥ रत्ना-
धिक गुणचिंतक साधुनां । भक्तपानादिक उपायरे ॥ महाण ॥ २३ ॥ सयल दोषना परित्यागथी ।

कह्यो । सातमे सतावीसनो जाएरे ॥ आठमे पांच लोगसनो कह्यो । नवमे सरसठ मनमां आए-
 रे ॥ महा० ॥ ३७ ॥ दशमें दशनो द्यारमें पांचनो । बारमें नवनो काजसग होयरे ॥ पचीस ३३
 बार ३४ पन्नरनो ३५ कह्यो । चोवीस ३६ सतर ३७ एकावन ३८ जोयरे ॥ महा० ॥ ३१ ॥ उगणी-
 समें पदे सो लोगस कह्यो । वीसमें पचवीसनो होयरे ॥ उलीप्रतें एम काजसग करो । खमासमण
 तेतां जोयरे ॥ महा० ॥ ३२ ॥ उलीप्रतें उपवास कीजीयें । वीस वीस संख्या जाएरे ॥ सवि मि-
 लि थाये उपवास चारसैं । करतां लहीयें निश्चल ठाणरे ॥ महा० ॥ ३३ ॥ चोथ ठठ अठमने करे ।
 नीवी एकासणुं करे जेहरे ॥ शुद्धातमपदनी भावना । तप करे यथाशक्ति तेहरे ॥ महा० ॥ ३४ ॥
 ॥ एक पद पण जिन नाम कर्मनुं । बंधन कारण होय परिणामेरे ॥ श्रीवज्रनात्रें सहू पद सेव्यां ।
 उपार्ज्यु तीर्थकर नामरे ॥ महा० ॥ ३५ ॥ यत आवश्यकनिर्युक्तौ—पूरिमेण पढिमेण य । एए
 सबेहिं फासिया ठाणा ॥ मज्झिमएमिं जिणेहिं । एगं दो तिन्नि सबे वा ॥ १ ॥ ए बीजा अधि-
 कारतणी भली । कही सतरमी ढाल रसालरे ॥ उवजाय दरशन सागर कहे सुणो । तपथी थावे

वच नित कीजीयें । सुख पामें मनोहार ॥ ए ॥ दो साधुए आदर्यो । आवे नहि कोइ तोल ॥ स-
 ज्ञामध्ये गुण वर्णना । गुरुजी करे अमोल ॥ १० ॥ तेह वचन निसुणी करी । चित्त लागो उतपात ।
 ॥ पीठ महापीठ मुनिवर । आरतध्याने व्याप ॥ ११ ॥ अमने को न बखाणता । आगममां लय-
 लीन ॥ धर्मध्यान अभ्रमादता । अध्यातमरस पीन ॥ १२ ॥ दोय कृपि बली चित्तमां । चिते एह
 विचार ॥ जे उपकार करे नरा । जश पामे संसार ॥ १३ ॥ ईर्ष्याए उपजाविशुं । अण आलोच्युं पाप
 ॥ स्त्रीकरमने बांधीशुं । ते बेए संताप ॥ १४ ॥ चोदलाख पूरवतणो । पाली व्रतपर्याय ॥ पद
 मुनिजी करता हवा । संलेखना सुखदाय ॥ १५ ॥ ढाल १० मी ॥ सयणारे सुणो शांति जिणंदा ॥
 ए देशी ॥ श्रीवज्रनाथ राज कृपीवर । बहुदिन पाली व्रतराजरे ॥ निज आयु अंत निकट जाणी-
 ने । करे आराधना काजरे ॥ श्रीवज्रनाथ राज कृपीवर ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ ज्ञानाचारना अरु
 अतिचार । जे मुज लागा दोषरे ॥ सिंहा डुक्कर मुजने होजो । आजो धरमनो पोषरे ॥ श्री॥ १॥
 निस्संकिय निक्कंखिय अरुविह । दरशनाचारना दोषरे ॥ जे लागा मुजने कृपिभवमां । सिंहाडुक्क-

पर-परिवाद मायामोसरे ॥ मिथ्यादर्शन शब्दने जाणो । भवसंततिनो पोसरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥
 पापस्थानक अढार बोसराबुं । मन वच कायने जोगरे ॥ पापनां शास्त्र जे हुं जणीत । ते निंडु ग-
 त सोगरे ॥ श्री० ॥ १३ ॥ त्रिकरण शुद्धे जे शीलव्रत पाट्युं । ते अनुमोहुं जावेरे ॥ ग्लान साधुनो
 वेयावच कीधो । पाप सयल शमावेरे ॥ श्री० ॥ १४ ॥ पद आवश्यक में शुद्ध कीधां । तेहनी स्त-
 वना कीजरे ॥ चउविह सरणां मुजने होजो । शाश्वत सुखने दीजरे ॥ श्री० ॥ १५ ॥ आहार उ-
 पधिने बली ठांडु । निज देहने बोसराबुरे ॥ श्रीजिनवरनी साखें होजो । सिद्ध प्रभुने ध्याबुरे ॥
 श्री० ॥ १६ ॥ माहरो चेतन केटलां पापने । तद्वस्यपणे नवि जाणरे ॥ जे मुजने नवि सांजरे तेह-
 ना । मिथ्याहुक्कन मन आणरे ॥ श्री० ॥ १७ ॥ एम शुभ ध्याने तेह चवीने । राजकृपिनो जीवरे
 ॥ सर्वारथसिद्धि नाम विमाने । सुर हुलं सूख अतीवरे ॥ श्री० ॥ १८ ॥ बाहु आदिक जे पंन मु-
 नीश्वर । ते पण तेह विमानेरे ॥ त्रिदशपणें उपना निरमल ते । तेहवा तप प्रमाणेरे ॥ श्री० ॥
 ॥ १९ ॥ पुणें सर्वारथ सिद्धविमाने । सुरने सुख अपारोरे ॥ ते त्रिवरीने अमें कहुं तुं । सांजलो

नादें लीना जीना रहे । माने सुख अत्यंतरे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥ तेंत्रीस सहस वरस पठी तिहांकिण ।
 भूखतणी रुचि होयरे ॥ तेहने तुरत अमृतमय परिणमे । लवसत्तमसुर सोयरे ॥ श्री० ॥ ३२ ॥
 सासोसास साढासोल मासैं । लीये तेहीज देवारे ॥ एक हाथनी काया सुंदर । सह अहमिंद्रहे-
 वारे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ सेजविपे प्रथम समये सुर । जिम ऊपना जे व्योमप्रदेशरे ॥ तिम उत्तान-
 शायी ते चवलर्गे । जाणजो एह विशेषरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥ यतः श्रीविशेषावश्यकै—विजयाइसूत्र-
 वाए । जत्थोगाढो चवखल जाव ॥ खेत्तेव चिट्ठ तहिं । दवेसु देहसयणेषु ॥ १ ॥ ढाल ॥ साग-
 रोपम नेंत्रीसनुं आयु । जातुं न जाणे तेहरे ॥ लीलामालमां अमितकालने । गमाडे ते ससनेहरे
 ॥ श्री० ॥ ३५ ॥ ए बीजा अधिकारतणी शुभ । अढारमी एह ढालरे ॥ उवजाय दर्शन कहे चवि
 सुणजो । आगल वात रसाखरे ॥ श्री० ॥ ३६ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीसर्वारथसिद्धिभां । पद् सुर तेह सुजाण ॥ मन इछित सुख भोगवे । मतिश्रु-
 त अवधिविनाण ॥ १ ॥ एकावतारी ते सहु चवी जिहां अवतार ॥ तेरमो भव हवे कहुं । आत-

नृपदंरिसणनिमित्त ॥ मे० ॥ राजकुलें जातो हंवो । करं ग्रही जेट विनीत ॥ मे० ॥ सु० ॥ ए ॥
 राजाए सनमांनीउ । देइ पत्रवीटक सार ॥ मे० ॥ स्नेहनी नजरें देखीउ । तेहने तिणवार ॥ मे०
 ॥ सु० ॥ १० ॥ इणसमें राजदुवारमां । आवी कहे नर एम ॥ मे० ॥ राजन तुम उद्याननी । थइ
 शोचा बहु प्रेम ॥ मे० सु० ॥ ११ ॥ वसंत ऋतु शोचावती । जोवा आवो महाराज ॥ मे० ॥ तस
 वचन निसुणी करी । सामग्री करावे साज ॥ मे० ॥ सु० ॥ १२ ॥ पुरमां करावी उद्घोषणा । जा-
 नं अम्हारे उद्यान ॥ मे० ॥ राजहुकम इम सांभली । लोक थया सावधान ॥ मे० ॥ सु० ॥ १३ ॥
 नृप कहे श्रेष्ठिपुत्रने । तुं पण आवजे तब ॥ मे० ॥ सागरदत्त हरख भर्यो । निजगेहे आव्यो तत्र
 ॥ मे० ॥ सु० ॥ १४ ॥ सागरने एक मित्र ठे । अशोकदत्त अजिधान ॥ मे० ॥ सागरें कही तस
 वारता । रायआणा सनमान ॥ मे० ॥ सु० ॥ १५ ॥ बीजे दिने उद्यानमां । निजपरिकरसमेत ॥
 ॥ मे० ॥ राजाजी जाता हवा । शोचा देखण हेत ॥ मे० ॥ सु० ॥ १६ ॥ लोक आव्या उद्यानमां ।
 सागरदत्त कुमार ॥ मे० ॥ अशोक मित्र तेनी करी । आवे हरख अपार ॥ मे० ॥ सु० ॥ १७ ॥

ग्यें आठ्यो जेह ॥ मे० ॥ सु० ॥ २६ ॥ रूपें मयणसारिखो । ए पति होजो मुज सार ॥ मे० ॥
इम चित्तवी निजगृहविषे । प्रियदर्शना आवी सुखकार ॥ मे० ॥ सु० ॥ २७ ॥ कन्या चित्तमां धार-
तो । सागरदत्त कुमार ॥ मे० ॥ मिलसहित घरे आवीले । मन धरतो दुःख अपार ॥ मे० ॥ सु० ॥
॥ २८ ॥ हवे चंदनदास शेठजी । तेणे जाण्यो वृत्तांत ॥ मे० ॥ रूढुं भ्रंढुं केम रहे । जग ढांढ्युं
सतंत ॥ मे० ॥ सु० ॥ २९ ॥ साहुरा सुतने नवि घटे । अशोकदत्तनो संग ॥ मे० ॥ जेम कदली-
ना वृद्धने । न घटे बदरीनो संग ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३० ॥ इम वित्तवी व्यवहारीए । निज पुत्रने तेन्नी पास
॥ मे० ॥ जिम मावत गजने दीए । तिम सीख दीए उब्हास ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३१ ॥ हे वत्स शास्त्रनो पार-
गो । व्यवहारनो तुं जाण ॥ मे० ॥ तो पण अमारी सीखनी । प्रेम धरी मन आण ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३२ ॥
आपणे वणिक जातिना । बेपार करी जीवंत ॥ मे० ॥ उद्भट वेप न पहेरीए ॥ जेथी संत न निंदे
सतंत ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३३ ॥ यौवनवय्ये पण थायवुं । गुप्त पराक्रमधार ॥ मे० ॥ वणिकजाति वीह-
तांथकां । रुहीए इण संसार ॥ मे० ॥ सु० ॥ ३४ ॥ अणघटतुं आपण कुलें । ते नवि शोने लगार

श्रीगुरुजी पण आवीया । चंदन बंदन जाय ॥ बाणी निसुणी बूझियो । मन बैरागी थाय ॥ ८ ॥
 गृह आवी निज पुत्रने । सोंप्यो घरनो नार ॥ दीक्षा लीधी जावथी । पाळे निरतीचार ॥ ९ ॥
 बहु वरसलंगें तप तपी । बहोतो स्वर्ग मोझार ॥ सुरलोकें सुख भोगवे । निज तपने अनुसार ॥
 ॥ १० ॥ ढाल शप मी ॥ ऊरमर वरसे मेह ऊबुकें बीजलीरे ॥ ऊबुकें बीजली ॥ ए देशी ॥ ते दोय
 दंपणी जोमीके राजे निरमलीरेके ॥ राजेण ॥ सरिखा विहुंना चित्तके अजब जोमी जलीरेके ॥ अण ॥
 ते प्रियदर्शना नारि सागरदत्तें शोजतीरेके ॥ सा० ॥ चंद्र करी जिम चंद्रिका अति विराजतीरेके
 ॥ अण ॥ १ ॥ शीलवंत गुणवंत उत्तम कुल शुभमनारेके ॥ उण ॥ विश्वासनाजन प्रेमपात्र ठे एम-
 नारेके ॥ पा० ॥ हवे एकदिने सागरशेठ बाहिर गयोरेके ॥ शेठ ॥ अत्रसर जाणी अशोकदत्त
 मन चपल ययोरेके ॥ म० ॥ २ ॥ आव्यो सागरगेहके स्त्रीने इम कहेरेके ॥ स्त्री० ॥ सांभल तुं
 प्रियदर्शना तुज पति इम वहेरेके ॥ तुण ॥ धनदत्त शेठनी बहूसंघाते एकलोरेके ॥ सं० ॥ नितप्र-
 ति बातमी करतो धर्मथी वेगलोरेके ॥ ध० ॥ ३ ॥ शुं प्रयोजन तत्र के ठे तुज कंतनेरेके ॥ ठे० ॥

द्वेगनुं तुमें कारण कहो मुज शुभमनारेके ॥ क० ॥ तव बलतुं कहे मित्र ते आंसू पाडतोरेके ॥
 ॥ आं० ॥ कखडी होठने कारमी माया रचावतोरेके ॥ मा० ॥ ए ॥ रे सांजल मुज मित्र कारण
 उद्वेगनुंरेके ॥ कारण ॥ शुं कहीयें तुम आगल गुह्यनी वातनुंरेके ॥ गु० ॥ कुठामें गूंवहुं तद्वत केम
 जाये कह्युरेके ॥ केम० ॥ तोपण तुजने कहुं इम मन सद्वहुरेके ॥ इम० ॥ १० ॥ सागर कहे हवे
 मित्रजी वेहेला जांखीयेरेके ॥ वे० ॥ गुह्यनी वात कहीने सवि दुःख नाखीयेरेके ॥ सवि० ॥ ते कहे
 सांजल ताहरी प्रिया व्यञ्जिचारिणीरेके ॥ प्रि० ॥ अमासनी उपमा लहे ते महापापणीरेके ॥ ते०
 ॥ ११ ॥ तुज मिलवाने हेत गयो हुं तुज घरेरेके ॥ गयो० ॥ तुज घरणी जोगवात कहे मुज चित्त
 खरेरेके ॥ मु० ॥ ठल बल जेद जंम्भारके राक्षसिणीसमीरेके रा० ॥ रुंध्यो मुजने तेणीयें जोरथी
 बहु दमीरेके ॥ जो० ॥ १२ ॥ तनुं मूकावी जिम तिम नाठो हुं तदारेके ॥ ना० ॥ जिम जलतंतु
 बंधनथी करी नाशे मुदारेके ॥ क० ॥ तेमाटे संसारमां अंगना एहवीरेके ॥ अं० ॥ विपनी वेली
 ए सम नही कोइ तेहवीरेके ॥ न० ॥ १३ ॥ ए उदवेगनुं कारण सांभलो महामतीरेके ॥ सां० ॥

का० ॥ कपटी अशोकदत्त पण मरण वहेरेके ॥ ५० ॥ ए त्रणे जीव चवीने ऊपजसे जिहारेके ॥
ऊण ॥ ते अधिकार विचार आगल कहीशुं इहारेके ॥ आ० ॥ १ए ॥ ए वीजा अधिकारनी ढाल
ते वीसमीरेके ॥ ढा० ॥ पाठक दर्शन कहे मीठी साकरसमीरेके ॥ मी० ॥ गुणवंतना गुण निसु-
णो प्रमादने मूकीनेरेके ॥ प्र० ॥ नवि थाये धरमना काज के वेला चूकीनेरेके ॥ वे० ॥ २० ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसागरदत्त शेठजी । प्रियदर्शना तस नार ॥ कपटी अशोकदत्त पण । त्रणे च-
वी निरधार ॥ १ ॥ जंबूद्वीपें जाणजो । दक्षिण भरतमऊार ॥ तृतीयारें अवसर्पिणी । प्रति अठ
जाग विचार ॥ २ ॥ म्नीजर्ता युग्मी थयां । जद्रक जाव प्रसाद ॥ अशोकदत्त कपटथकी । सित-
गज थयो आहाद ॥ ३ ॥ ढाल ११ मी ॥ नीदरमी हो वेरण हुइ रही ॥ ए देशी ॥ पांच भरत
पांच ऐरवतें । दश खेत्रें हो कालचक्रने जाणके ॥ आरा चार संयुक्त ठे । कालस्थिति हो हेतु वि-
ज्ञाणके ॥ निसुणो आरांनी वारता । चित्त चोखे हो देई निज कानके ॥ नि० ॥ ए आंकणी ॥
कालना दोय प्रकार ठे । अवसर्पिणी हो उत्सर्पिणी जेदके ॥ अवसर्पिणीमां जाणजो । आरा पद

हो होये सुखनां पालके ॥ नि० ॥ १० ॥ क्रोधरहित ते मानवी । गतमानी हो अने निरमायके ॥
 लोभे वर्जित ते नरा । स्वभावें हो अधर्म परिहाय के ॥ नि० ॥ ११ ॥ ते नरने दीये दिनप्रतें ।
 मनवंठित हो कटपवृक्ष सारके ॥ ते तरु ठे दश जातिना । आगमथी हो कहुं तास विचारके
 ॥ नि० ॥ १२ ॥ मद्यांगा मद्यने दीये । चाजन दीये हो जंगारक नाम के ॥ तूर्योग नामें सुरतरु ।
 दीये वाजां हो अति अजिरामके ॥ नि० ॥ १३ ॥ दीपशिखा दीपक दीये । ज्योतिषिका हो प्रकाश
 करंतके ॥ चित्रांगा फुलमाल दीये । चित्ररसा हो भोजन सतंत के ॥ नि० ॥ १४ मण्यंगा भूषण
 दीये । गेहाकारा हो आपे गृहसारके ॥ अनग्ना दशमो दीये । युग्मीनें हो वस्त्र मनोहारके ॥ नि० ॥
 ॥ १५ ॥ कटपतरु ए दश प्रकारनां । उत्तरकूरु हो क्षेत्रमज्जार के ॥ पुण्यसंयोगें पामीयें । सुख ल-
 हीयें हो मनगमतां अपारके ॥ नि० ॥ १६ ॥ पहेला आराने विपे । साकरसम हो मृत्तिकानो
 खादके ॥ सर्व काले जल मीठडां । नदीविपे हो पीतां आह्लादके ॥ नि० ॥ १७ ॥ प्रथमारक
 व्यतिक्रमे । आयुसंधेण हो घटतां नित जायके ॥ सुरतरु पण उठां थयां । युगलीयां हो मंदभा-

हो आयु तस जाणके ॥ नि० ॥ २६ ॥ वज्रकृप ननाराच वली । संघेण हो कहुं दोयनुं सारके ॥
 समचतुरस्र संस्थानने । दोय धरता हो सुंदर आकारके ॥ नि० ॥ २७ ॥ कंचनवरणी देहमी । युग्मी-
 नी हो दीपे मनोहारके ॥ ते स्थानके अशोकदत्तनो । जीव लहे हो गजनो अवतारके ॥ नि० ॥
 ॥ २८ ॥ श्वेत वरुण चार दंत ठे । ऐरावण हो परें राजे तेहके ॥ पूरवस्नेहना वशशक्ती । युग्मीने हो
 लागे वद्वभ जेहके ॥ नि० ॥ २९ ॥ गजारूढ युग्मीप्रतें । देखीने हो विस्मय धरे अन्यके ॥ विमल-
 वाहन नाम तेहनूं । युगलीयां हो थापे अतिधन्यके ॥ नि० ॥ ३० ॥ तेहवा कालप्रभावथी ।
 युग्मीने हो सुरतरु ममत्वके ॥ लाग्यो ठे परस्परें । हीनपुखे हो अया मंदसत्त्वके ॥ नि० ॥ ३१ ॥
 जिम आभूषण रतनना । लोकमांहि हो दुरलज अति होयके ॥ तिम ते युग्मीने सुरतरु । फल दीए
 हो मुशकिल तिहां जोयके ॥ नि० ॥ ३२ ॥ ए बीज । अधिकारमी । एक्कीसमी हो पभणी शुभं
 ढालके ॥ उवजाय दरशनसागरें । श्रोताने हो होय मंगलमालके ॥ नि० ॥ ३३ ॥

... ॥ दुहा ॥ तिण वेला एक मैथुनक । जइ सुरतरु सेवंत ॥ बीजो युग्मी देखीने । ईष्य । मन

युग्मीने । करे काल वीधान ॥ १२ ॥ सुवर्णकुमारे ऊपनो । विमलवाहन देव ॥ चंद्रयशा पण
 तिहांकणे । देवी थड ततखेव ॥ १३ ॥ हस्ती पण निज आयुने । पालीने उपजंत ॥ नागकुमार-
 निकायमां । जोगवे सुख सतंत ॥ १४ ॥ ढाल ११ मी ॥ आपाढभूति अणगारनेरे । कहे गुरु अ-
 मृतवाणीरे ॥ यीगीसर चेला जिद्दाने जमतांथकां हो लाल ॥ ए देशी ॥ हवे कुलगर वीजो
 वमोरे । चक्षूमा अजिधानेरे ॥ चतुरनर ॥ राज करे पाले प्रजाहो लाल ॥ हाकार दंरुनीति धार-
 तोरे । युग्मीने दीए सनमानेरे ॥ च० ॥ उत्तम मारगें थापतो हो लाल ॥ १॥ चक्षूमा कुलगरतणेरे । चरम-
 काले तिहां होयरे ॥ च० ॥ यशस्वी नामें सुत हुज हो लाल ॥ सुरूपा नामें दारिकारे । उपन । मिथुनक
 दोयरे ॥ च० ॥ वज्रक्षत्रसंघेणधरु हो लाल ॥ १॥ संस्थान वर्ण न्यून आउखुरे । किंचित उबुं थायरे
 ॥ च० ॥ सातसें धनुष तनुधरुहो लाल ॥ अनुक्रमे चक्षूमा चवी करीरे । सुवर्णकुमारें जायरे ॥
 ॥ च० ॥ कांता नागनिकायमां हो लाल ॥ ३ ॥ यशस्वी पीतानी परेंरे । पाले युग्मी समुदायरे
 ॥ च० ॥ जिम गोपाल धेनूनेहो लाल ॥ हाकारनीति उल्लंघतारें । युग्मी आन्यायी थायरे ॥ च० ॥

अन्निचंद्र कालधरम करी हो लाल ॥ लदधिकुमारें ऊपजेरे । प्रतिरूपा नागकुमाररे ॥ चण ॥ गत्यं-
 तर वेहू पामीया हो लाल ॥ १७ ॥ प्रसेनजित युग्मीनाथजीरे । तेहना राजनीमांहिरे ॥ चण ॥
 वेनीतिने उल्लंघता हो लाल ॥ युगलीयां एहवां थयारे । लफाइ मांहोमांहि वाहरे ॥ चण ॥ जिम कामी
 लज्जा तजे हो लाल ॥ ११ ॥ बहु अनीति देखीनेरे । प्रसेनजित राजा सोयरे ॥ च० ॥ धिक्कार
 नीति करतो हवो हो लाल ॥ हाकारमाकारधिक्कारनीरे । नीति त्रणे शिक्षा होयरे ॥ चण ॥ इणि-
 रीतें युग्मीने पालतो हो लाल ॥ १२ ॥ आयुअंत्यवेलाविषेरे । तस चक्षुकांता नाररे ॥ चण ॥ मि-
 शुनक तिहां प्रसविउं हो लाल ॥ सरुदेव पुत्रनाम थापीउंरे । श्रीकांता पुत्रीनुं साररे ॥ चण ॥
 साढापंचशत तनुधरु हो लाल ॥ १३ ॥ हवे प्रसेनजित चवी करीरे । छीपकुमारमां जायरे ॥ चण ॥ सु-
 चक्षुकांता नागकुमारमां हो लाल ॥ श्रीकांता प्रसवे जोरुबुरे । नाभिमरुदेवा थायरे ॥ चण ॥ सु-
 वर्णप्रियंगुवर्ण राजता हो लाल ॥ १४ ॥ धनुपंचशतपचवीसनोरे । ससम कुलगरकायरे ॥ चण ॥ म
 रुदेव चविउं तिण समे हो लाल ॥ छीपकुमारें ते गयोरे । कांता नागनिकायरे ॥ चण ॥ गत्यंतर

गंगातट अवतरे नेहरे ॥ च० ॥ प्रकाश हुन लण लोकमां हो लाल ॥ १९ ॥ गर्जे प्रभुजी आबी-
यारे । मरुदेवा माता तामरे ॥ च० ॥ महासुपन चौद देखीयां हो लाल ॥ पहेले वृषभ पेखीयोरे ।
उज्ज्वल खंघ अन्निरामरे ॥ च० ॥ दीर्घ क्रजु पुढ जेहनुं हो लाल ॥ २० ॥ कोटें कांचन वूधरीरे ।
माला पहेरी मनोहाररे ॥ च० ॥ वृषभ लक्षण करी शोभतो हो लाल ॥ सुपन बीजें गज निर-
खीयोरे । चारे दंतने धाररे ॥ च० ॥ श्वेन नरण क्रम उन्नतोहो लाल ॥ २१ ॥ मद ऊरतो ते हा-
थीउरे । जंगम कैलास सोयरे ॥ च० ॥ श्रीजें सिंह अवलोकीउ हो लाल ॥ पीली आंख ठे तेह-
नीरे । लांबी रसना जोयरे ॥ च० ॥ दीर्घ केसरा तेहना हो लाल ॥ २२ ॥ चोथें लखमी देवतारे ।
मरुदेवा देखे उछांहिरे ॥ च० ॥ पद्मलोचना राजती हो लाल ॥ दीसै गजसुंका दंरुसुरे । करे अ-
भिपेक त्यांहरे ॥ च० ॥ माता इणीपेरें देखती हो लाल ॥ २३ ॥ पांचमें फुलनी मालनेरे । देखे
मरुदेवा मायरे ॥ च० ॥ पंच वरणें करी दीपती हो लाल ॥ ठहें सुपनं चंद्रनेरे । मोदनुं कारण
थायरे ॥ च० ॥ जिनअंवायें अवलोकीउ हो लाल ॥ २४ ॥ सातमें रवि देखतीरे । तिमिरनो जे

अर्थ कहे स्वप्ननो हो लाल ॥ ३० ॥ तुजने पुत्र उत्तम होशेरे । कुलगरजातिअवसंतरे ॥ चण ॥
मतिप्रमाणे इस कहे हो लाल ॥ एमवे इंद्रासन कपीउरे । आकरुं अति प्रशंसरे ॥ चण ॥ उपयो-
ग दीधो इंद्र तदा हो लाल ॥ ३१ ॥ ए बीजा अधिकारनीरे । बावीसमी सुंदर ढालरे ॥ चण ॥
उवझाय दर्शन इस कहे हो लाल ॥ गुणीना गुण गावतारि । होवे मंगलमालरे ॥ चण ॥ जसवाद
लहीएँ लोकमां हो लाल ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ उपयोग देई जाणीने । इंद्र सकल ततखेव ॥ सुरलोकेंथी आवीआ । जिनजननी
प्रणमेव ॥ १ ॥ विनयपूर्वक पुरंदरा । जंजे जोमी हत्थ ॥ सुपन अरध परगट करे । जिम वृत्ति सूत्र
अत्थ ॥ २ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ कूमखडानी देशी ॥ वृषन सुपन देखाथकी । तुज सुत होशे एम ॥
माताजी सांभलो ॥ मोहपंकें खुंच्यो धर्मरथ । उद्धरशे बहुप्रेम ॥ माण ॥ १ ॥ गज दर्शनथी तुज
सुत । मोटानो आशे गोर ॥ माण ॥ मोटां बलने पामशे । वारसे दुश्मन जोर ॥ माण ॥ २ ॥ पुरु-
पसिंह तुज सुत थशे । सिंहदर्शनथी सार ॥ माण ॥ धैर्यवंत पराक्रमी । अनंतवीर्य निरधार ॥ माण ॥

देखीउ । तुमैं सपनमोऊर ॥ मा० ॥ सर्वगुण रयणाथरो । आशे नंदन सार ॥ १३ ॥ निर्धूम अ-
 ग्नि दीगी जिकें । मुखमां पेसती मात ॥ मा० ॥ अन्यमतिना तेजनो । तुज सुत करशे घात ॥
 ॥ मा० ॥ १४ ॥ चौद सुपन अनुसारथी । अम्हें जाणुं निरधार ॥ मा० ॥ चौद राजलोकनो पति ।
 आशे तुज सुत सार ॥ मा० ॥ १५ ॥ सुपन अरथ इम वर्णवी । प्रणमी मायना पाय ॥ मा० ॥ द-
 णमांहे इंद्रो सहु । निज निज थानकें जाय ॥ मा० ॥ १६ ॥ मरुदेवा हरखीत थइ । निसुणी इंद्र-
 नी बाण ॥ चतुर नर सांजलो ॥ ए आंकणी ॥ निशदिन गर्जने पालती । करती सफल बिहाण
 ॥ च० ॥ १७ ॥ माता गरजे शोचती । मेघमाला रवियें जेम ॥ च० ॥ शुक्ति शोभे मुक्ताफलें ।
 गिरिगुहा सिंहे बली जेम ॥ च० ॥ १८ ॥ मरुदेवी मातातणा । कुच पुष्ट उन्नत थाय ॥ च० ॥
 मानुं त्रिभुवनस्वामिने । स्तन्यपानहेतें न्याय ॥ च० ॥ १९ ॥ मातानां विशेषथी । विकस्यां लोचन
 दोय ॥ च० ॥ जिनवदन देखणजणी । इहा करतां जोय ॥ च० ॥ २० ॥ नितंबभाग पूर्वें पोहलो ।
 तोपण पोहोलो थाय ॥ च० ॥ वर्षानाशे नदीतणा । तटभूमिपरें प्राय ॥ च० ॥ २१ ॥ सहजस्वजावे

॥ च० ॥ सुखसमाधे मिथूनक । प्रसव्युं माते गतशोक ॥ च० ॥३१॥ प्रसन्नता दश दिश पामती ।
 लघोत त्रिभुवने थाय ॥ च० ॥ अतिदुखीया नारकी । क्षणमात्र सुखने पाय ॥ च० ॥ ३२ ॥
 वायरा वाया सुखतणा । गंधांबु वरशे मेह ॥ च० ॥ श्वासोश्वासने पामती । भूमिका धरे तेह ॥
 ॥ च० ॥ ३३ ॥ प्रभुजीना जन्मोत्सर्वे । स्वयमेव देवलोक ॥ च० ॥ हरखन्नर्यां करे नाद त्यां । टाले
 सुरजन शोक ॥ च० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । त्रेवीसमी जांखी ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोता
 घरे । होजो मंगलमाल ॥ च० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ तव ठप्पन कुमरीतणां । आसन कंपित थाय ॥ अवधि प्रयुंजी जाणती । दिलमां हरख
 न माय ॥ १ ॥ जाणी जगगुरुजन्मने । परिकरयुत आवंत ॥ ते संक्षेपे सांजलो । नविजन रस पावंत
 ॥ २ ॥ चार हजार सामानिक । देवीनो परिवार ॥ सोल सहस ते जाणजो । आतमरक्षक सार ॥ ३ ॥ अनोपम
 कुलमहत्तरा । सुरी ठे वली चार ॥ प्रत्येक परिवार ते । बीस सहसने चार ॥ ४ ॥ सहु ठपन कुमरीतणा ।
 परिकरनो परिमाण ॥ लाख इग्यार बीस सहस । इकसो चोवीस जाण ॥ ५ ॥ ढाल २४ मी ॥ माई धन्न सु-

नीने वंदे धरी बहु भाव । सुगंध जल वरसावीने सवि रजने शमाव ॥ ६ ॥ पंचवर्णना फूलनी
 वृष्टिने करती तेह । तेमज तीर्थनाथना गुण गाती ससनेह ॥ तदनंतर तेरमा रुचकछोपनी वा-
 स । तस मान वखाणुं हुं दुगुण दुगुण परकास ॥ ७ ॥ एक लक्ष कोफीने समसठ सहस कोड ।
 वली सातसें कोफी बहोतेर कोफी जोरु ॥ षोढश लख जोजन एहना शरनुं मान । वलयाने आ-
 कां ठे तेरमो छीप वखाण ॥ ८ ॥ तसविषे मानुषोत्तर सरिखो पर्वत सार । चोरासी सहस वर
 उंचो रुचक भूधार ॥ तस मध्य पूर्वदिशें वासिनी आठ कुमारी । नंदा नंदोत्तरा आनंदानंद वर-
 धना सारी ॥ ९ ॥ विजया वैजयंती अपराजिता नाम । आवीने नमें जिननें जननीनें अत्रिराम ॥
 दर्पण लेईं करमां आवी तेह कुमारी । पूरवदिशें ऊनी गाए गीत अपारी ॥ १० ॥ दक्षिण रुचकं-
 गीरिवासिनी कुमारी अष्ट । समाहार सुप्रदत्ता सुप्रबुद्धा गरिष्ट ॥ यशोधरा लक्ष्मीवती नामें सार ।
 चित्रगुप्ता वसुंधरा आवी तिहां सुखकार ॥ ११ ॥ जिनने जननीने प्रणमे हरखसंधात । ग्रही क-
 लश करमां दक्षिणे जिनगुण गात ॥ पश्चिमरुचकनी आठे दिशाकुमारी । आवे हरख धरंती निज

आसीस दीये एहवी गिरिसम आयु तुम आजो । जगबंधव जगगुरु जगरक्षण दिवाजो ॥ इम
 कही ते देवी जिनवर कर्ण समीप । माहोंमाहें पाषाणगोला आस्फालें अप्रतीप ॥ १ए ॥ सूतीका-
 जुवनमां शय्यागत प्रभुमात । थापी सवि कुमरी जिनगुण मंगल गात ॥ इणीपरें दिसकुमरी ज-
 न्ममहोह्व कार । जिनदर्शन निर्मल करती स्थिति सुविचार ॥ २० ॥ यतः—संवट मेह आयं-
 सगाय जिंगार तालियंटाय ॥ चामरजोइयरखं । करंति एयं कुमारीउं ॥ १ ॥ ए बीजे अधिकारे
 पन्नणी चोवीसमी ढाल । घर मंगलमाला लहीयें लहो विशाल ॥ उवजाय वर दर्शनसागर कहे
 निसदीस । जिम जन्म कल्याणक गातां पहोंचे जगीस ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ आदिम तीर्थकरतणो । जनम थयो जिण रात ॥ आसन कंप्यां इन्द्रनां । हुई
 अचरिज वात ॥ १ ॥ बली शाश्वत घंटातणां । समकालें थया नाद ॥ लगनवेलामां सामटां । वा-
 जित्रना बहु साद ॥ २ ॥ सौधमधिपती तदा । कोपाटोपे रत्त ॥ लोचन कीधां तिम बली । कर
 ले पविने तत्त ॥ ३ ॥ चकुटि चढावी पुरंदरे । थयो एहवो ते जाम ॥ नमी अनीकस्वामी बढो ।

भरेजी ॥ ५ ॥ तुज जनम कल्याणक सार । सहोद्वेग पवित्रित दिन गणुंजी ॥ नारकीने पण सू-
 ख । क्षणमात्र लगै तुज जन्मतणुंजी ॥ ६ ॥ जंबूद्वीप भरतमोजार । अढार कोमाकोमी सागर
 अंतरेजी ॥ धरमतखुनुं बीज । प्रभु वावुं तुमैं निरंतरेंजी ॥ ७ ॥ पामी तुज चरणसरोज । कुण
 नवि तरे नवि जीवमोजी ॥ प्रवहण रहुं जेम लोह । पार पामैं वारिधि वमोजी ॥ ८ ॥ जिन शु-
 णी शक्र भणंत । हरिणगमेवी प्रतें इणीपरेंजी ॥ जंबूद्वीपे दाहिण भरत-मध्यखंडे नात्रिकुलकर-
 घरेजी ॥ ए ॥ मरुदेवा तस नारी । तेहनी कूखें अवतर्यो जिनवरुजी ॥ जनममंहोबवहेत । तेमा-
 वो तुमैं सुरवरुजी ॥ १० ॥ इंद्रादेश पामेय । हरिणगमेवी हरख्यो घणुंजी ॥ अद्भुत नाद ठे
 जास । टोकरो वजाख्यो घंटातणोजी ॥ ११ ॥ सुघोषा नामे घंट । तैणें सर्व विमाननाजी ॥ साथें
 वाज्या घंट । जेम गाये पंखीनी जामिनीजी ॥ १२ ॥ सवि सुर थया सावधान । हरिणगमेवी आ-
 वी तदाजी ॥ मेघनिर्घोष गंभीर । मिष्ट वाक्य जांखे मुदाजी ॥ १३ ॥ भो भो निसुणो देव । हरि-
 आदेश एकण चित्तेंजी ॥ दाहिण भरत मोजार । प्रथम तीर्थकर उत्तर्णेंजी ॥ १४ ॥ जनममहो-

हामणुंजी ॥ ऊपर वेगो शक्र । शोभा तस कीसी जणुंजी ॥ १५ ॥ इंद्र आगल अरु सार । अग्र-
 महिषी वेगी जलीजी ॥ इंद्रने डावे पास । सामानिक सुर शुभपरीजी ॥ १६ ॥ पुरंदर दक्षिण पास
 । त्रण सभाना देवो रखाजी ॥ इंद्रने पछिम जाग । सात कटक सूरु लह्याजी ॥ १७ ॥ क्रोमोगमें
 अन्य देव । बहु परिवारें परवर्योंजी ॥ सिंहासने वेगो इंद्र । जिनगुणग्राम हृदयें धर्योंजी ॥ १८ ॥
 सुरलोकथी चालंत । असंख्य द्वीपोदहि उलंघीयाजी ॥ आव्या नंदीसर द्वीप । तिहां विमान सं-
 खेपीयांजी ॥ १९ ॥ दक्षिण भरत जंबूद्वीप । आदि तीर्थकर जनम ग्रहेजी ॥ आवी मुधरमा इंद्र ।
 प्रदक्षिणा उचित वहेजी ॥ २० ॥ विमानथी उत्तरेय । जिनपासें इंद्रो गयोजी ॥ जिन दीठें प्रणा-
 म । करी मन हरखित थयोजी ॥ २१ ॥ जिनजननीने वांदी । पुरंदर इस भांखे तदाजी ॥ रतन-
 कूखि तुं मात । धन्य कृतपुण्य तुं मुदाजी ॥ २२ ॥ धर्मधुरा देहनार । जायो पुत्र त्रिबुधनतिलोजी
 ॥ हुं सुधर्मा इंद्र । जनमोखवे आव्यो जलोजी ॥ २३ ॥ स्वामिनी तुमें चित्तमांहि । जय नवि
 पामो मुजथकीजी ॥ माय दीधी अवस्वापिनी निंद । प्रतिविंव जिननुं पासे मूकीजी ॥ २४ ॥ ए

नामे विमानें बेसी । बीजो ईशान इंद्रजी ॥ अट्ठावीस लाख विमानना सुरने । तेनीने अतंड्रजी ॥ ज० ॥ २ ॥ मेरुमहीधरे जिनपासे आवी । बंदे प्रभुना पायजी ॥ स्वामीदरिसणे प्रथम जेटणु । प्रणाम नित्यें कहेवायजी ॥ ज० ॥ ३ ॥ इस सुमन विमाने आरोही । सनतकुमार इंद्र नामेजी ॥ चार लाख विमान सुर तेडी । मेरुगिरि आवे अजिरामेंजी ॥ भ० ॥ ४ ॥ अडलख विमानतणो ए अधिपति । साथें सुरने तेनीजी ॥ श्रीमार्हेन्द्र श्रीवत्त विमाने । बेसी आवे मन मोडीजी ॥ भ० ॥ ५ ॥ चार लाख विमान सुरसंयुत । नंदावर्त विमानेजी ॥ ब्रह्मेन्द्र आवे जिननी पासे । प्रणति करे बहु मानेजी ॥ भ० ॥ ६ ॥ पचास हजार सुरने संघातें । कामगद विमाने बेसीजी ॥ लांत-केंद्र आवे जिनपासे । रोमराजी अति विकसीजी ॥ ज० ॥ ७ ॥ चालीस विमानना सुरजुत । प्री-तिगम विमान रचीयांजी ॥ श्रीशुक्रनामा पुरंदर आव्यो । मेरुशिखर प्रभु नमीयाजी ॥ ज० ॥ ८ ॥ पद सहस्र विमाननो स्वामी । सहस्रार इंद्र आवेजी ॥ मनोरम नाम विमानें बेसी । प्रभु प्रणमी सुख पावेजी ॥ ज० ॥ ९ ॥ विमल नाम विमानें आरोही । आनत प्राणत इंद्रजी ॥ वि-

लशा । तेटला जाणो रतननाजी ॥ भ० ॥ १७ ॥ तावत कंचन रजतना जाणो । तावत सुवर्ण रत-
ननाजी ॥ रूपा रतनना तिम परिमाणें । तेटला स्वर्णरूप्यरतननाजी ॥ ज० ॥ १९ ॥ अष्टाधिक
सहस्र मृतिकाना । सर्व मिली एह प्रमाणजी ॥ अष्टसहस्र ने ऊपर चोसव । कलशनुं मुख जो-
यणमानजी ॥ ज० ॥ २० ॥ पचीस जोजनना वली उंचा । वार जोजन विस्तारजी ॥ जोजन ए-
कनुं नालवुं कलशनुं । देवता करे उदारजी ॥ ज० ॥ २१ ॥ तिम वली ब्रंगारक ने दर्पण । रतन-
करंरुक जाणोजी ॥ थाली पात्री ने पुष्पचंगेरिका । अरुहिय सहस्र वखाणोजी ॥ भ० ॥ २२ ॥
ततकाल ए वस्तु निपजावी । अच्युत सन्मुख होवेजी ॥ हुकम तुमारो माथे चढाव्यो । इंद्र ह-
रखित होवेजी ॥ ज० ॥ २३ ॥ इंद्र आझाथी कलशने लेइ । अभिर्भग सुर ते जाएजी ॥ कीर-
समुद्रना जलने लेवा । प्रमुदित मनभां थाएजी ॥ ज० ॥ २४ ॥ पाणी लीधां अतिघणां निरमल ।
गंगासिंधुना तेमजी ॥ मागधादिक तीर्थना जलने । सरसव वली मन प्रेमजी ॥ भ० ॥ २५ ॥ बु-
द्धिमवंत गिरि वैताढ्य पर्वत । वखारा देवकुरु जाणोजी ॥ उत्तरकुरु ऋद्रसाल नंदनन । एहवां

इंद्रजी ॥ भगवंतना मुखआगें मूके । पावे चित्त आनंदजी ॥ ज० ॥ ३५ ॥ तदनंतर अमहिय स-
हस कुंज । जलें जिन न्हवरावेजी ॥ अच्युतेंद्र निर्मल भावे । मनसां मोदने पावेजी ॥ ज० ॥ ३६ ॥
ते वेलाए वाजां वजाडे । बीजा देव तिहां आवीजी ॥ वीणा जेरी ताल तंवूरा । मृदंग सरणाइ
मन जावीजी ॥ ज० ॥ ३७ ॥ रविशशिमंमलनी शोभा । तेहने विडंबना करतीजी ॥ सोना रूपानी
ऊलर बाजे । विविध ध्वनिने धरतीजी ॥ भ० ॥ ३८ ॥ इण रीतें अच्युतेंद्र जिननी । अन्नियेक
भक्ति वनावेजी ॥ मानुं सुमेरुशिखरे वरसंता । वारिद शोभा अणवेजी ॥ ज० ॥ ३९ ॥ गंधकापा-
द्य वस्त्रें करी जिनतनु । लुही अच्युतस्वामिजी ॥ वावनाचंदने जिनने विलेपन । कीधुं मन अ-
जिरामीजी ॥ भ० ॥ ४० ॥ केइ अमर उत्तरासंग धारक । धूप ग्रही जिन धूपेंजी ॥ जिन ऊपर
बहु भक्ति करंतां । नवि पकीयें भवकूपेंजी ॥ भ० ॥ ४१ ॥ विविध जातिनां फूलनी वृष्टि । जिन ऊ-
पर सुर करताजी ॥ सुरजिगंध द्रव्य चूरण करीने । चारे दिशें वरसताजी ॥ भ० ॥ ४२ ॥ केइ वुं-
दारक जिनमुख आगें । मंगलीकनां गीत गाताजी ॥ केइ नाचे केइ तुर वजाडे । जिनने केइ

मनोहार ॥ ७ ॥ प्रभुजीने कंठे तिहां । मुक्ताफलनी माल ॥ अंगद तिम पहेरावीयां । रतनतणा
सुविशाल ॥ ८ ॥ डाल ॥ १७ मी ॥ दीगो दीगोरे वामको नंदन दीगो ॥ ए देशी ॥ सुधर्मा इंद्र
इम जिनजीने । अलंकृत तनुं सोहावे ॥ फूलमाला कंठे पहेरावी । पूजा अजब वनावेरे ॥ जवि
चावें श्रीजिन सेवो ॥ ए आंकणी ॥ जिन सनमुख इंद्रो वेसीने । शक्रस्तव करे सार ॥ रोमांचित
प्रभुजक्तें संयुत । शुणे जिनने श्रीकारे ॥ भ० ॥ १ ॥ तुजने स्वामी नमस्कार होजो । तुम्हो वि-
श्वना नाथ ॥ जवमरुधरमां सुरतरुसरिखो । त्रिभुवनकज दिननाथरे ॥ भ० ॥ ३ ॥ अव्याबाध
आनंद सुखाकर । अज अक्षय पद लेवो ॥ अशरीरी अक्रियपदधारी । अविनाशी गुण देवोरे ॥
॥ ज० ॥ ४ ॥ जगबंधव शरणागत वत्सल । महागोप धर्मसथवाह ॥ भरतक्षेत्रमां मोक्षनो मारग ।
देखारुशो जगनाहरे ॥ ज० ॥ ५ ॥ तुम गुण कहेवा हुं नहि समरथ । गुणवंत परम कृपाल ॥ इत्या-
दिक जिनजीने शुणीने । पामें हरख विशालरे ॥ भ० ॥ ६ ॥ निज अमरें परिवेष्टिन इंद्रो । प्रथम
जिन लेई करमां ॥ मरुदेवा अलंकृत भुवने । आवे एके पलमारे ॥ ज० ॥ ७ ॥ तीर्थकर प्रतिविंव

मलीने । अगश्महोदधव कीधो ॥ शाश्वती प्रतिमा पूजीने । जर्किनो द्वावो लीधारे ॥ ज० ॥ १७ ॥
जिम जिम आढ्या तिम तिम सुरवर । निज निज गया ठाण ॥ प्रभुगुणगण गंगाजलें नाही । करता पवित्र
अप्पाणरे ॥ ज० ॥ १८ ॥ सोहमस्वामी पट्टपरंपर । विधिपद्द गढ जग चावो ॥ युगप्रधान धर्ममूर्तिसूरीश्वर ।
ए गुरु दिलमां ध्यावोरे ॥ ज० ॥ १९ ॥ तास पट्ट अंबुज विकसन नजमणि । श्रीकल्यासागरसूरिंदा ॥ जस
उपदेशथी आहेना मूक्या । कच्छहालार नरिंदारे ॥ भ० ॥ २० ॥ तस पट गगने चंद्र सुधाश्रवी ।
श्रीअमरसूरिराया ॥ श्रीविद्यासागरसूरि तस पांटे । गच्छनायक सुखदायारे ॥ ज० ॥ २१ ॥ तस
पट्ट अंबुज मधुकर सरिखा । श्रीउदयसागरसूरिराया ॥ जयवंता गुरु राजे गढमां । तेज प्रताप
सवायारे ॥ ज० ॥ २२ ॥ आचारज कीर्तिसागरसूरि । श्रीयुवराज गवाया ॥ उवजायवर श्रीदर्शन-
सागर । ए संबंध कहायारे ॥ ज० ॥ २३ ॥ सतावीस ढालें करी रचिडे । ए बीजो अधिकार ॥
सांभलतां श्रोताघर होजो । नित नित जय जयकारे ॥ भ० ॥ २४ ॥ इति श्रीअंचलगढाधिराज
सकलजह्दारकनामिनीजालस्यलतित्रकायमान ऐदंयुगीनसुविहितभट्टारकशिरकोटीरहीरायमानपूज्य-

अथार ॥ ५ ॥ चोखुं मन नविजन करी । मूकी कचपच वात ॥ कोण विमासण मन करे । पीतां
 दूधनी वात ॥ ६ ॥ कथा रसिक जिन कृषभनी । वक्ता रसिक कहंत ॥ पण श्रोता रसिया विना ।
 किम आस्वाद लहंत ॥ ७ ॥ यहुक्तं—विष वनिताने शोक । वली विष वये रंभापण ॥ विष दारि-
 द्रीगोठी वली । विष कुलने खंपण ॥ विष स्वामिअपमान वली । विष चंचल गोरी ॥ विष गाय-
 नने खास । वली विष गलिया धोरी ॥ पुत्र कुपुत्र कुवाल विष । विष विश्वास बैरी जना ॥ प्रीति
 कहे सुण चतुर नर । विष पंक्ति वचन सत्ताविना ॥ १ ॥ वाग्मी व्याससमासविस्प्रियकथः प्रस्ता-
 वविरसत्यवाक् । संदेहहिदशेषशाल्बकुशलो नादयादिविक्षेपकृत् ॥ अयंगो जनरंजको जितसज्जो
 नाहंकुनो धार्मिकः । संतोषीति चतुर्दशोत्तमगुणा वक्तुः प्रणीता इमे ॥ २ ॥ वक्तो वक्तुरगर्वितः
 श्रुतरुचिश्चापल्यहीनः पटुः । प्रशङ्गश्च बहुश्रुतोऽप्यनलसो निद्रोज्जिताक्षः सुधीः ॥ दांतात्सोक्त-
 कथांतरः कृतगुणप्रीतिर्न निंदापरः । श्रोतुः पुंम इमे चतुर्दश गुणाः स्वर्गे । प्रशस्या विदुः ॥ ३ ॥
 ॥ दुहा ॥ सज्य जना सवि सांजलो । मेली विकथा दूर ॥ जिनगुणरस श्रवणें सुणो । चिदानंद

लागे जेहरे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ धाव पंच तेहने वली । मूके नही किण वारेरे ॥ पंच समिति जिम
 महामूनि । नवि मूके मनथी किवारेरे ॥ श्री० ॥ ७ ॥ स्वामी जनमथी किंचिचि । उठा जव वर्षमां
 आवेरे ॥ सौधर्मइंद्र देवलोकथी । वंश स्थापना करवाने आवेरे ॥ श्री० ॥ ८ ॥ जृत्यं रिक्त करे
 करी । नवि जाबुं स्वामिनी पासरे ॥ एहवी बुद्धिथी इंदलो । लाव्यो सेलमी मनने उद्घासेरे
 ॥ श्री० ॥ ९ ॥ यतः—रिक्तपाणिर्न पश्येत । राजानं देवतं गुरुं ॥ निमित्तइं विशेषेण । फलेन फल-
 मादिशेत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ नाजिउत्संगे जिन तदा । बेठा ठे हरख भरायरे ॥ अवधिज्ञानथी स्वा-
 मीयं । जाण्यो हरिचित्तनो अजिप्रायरे ॥ श्री० ॥ १० ॥ सेलडीसांठ ग्रहेवाजणी । तेहप्रते जिन
 कर खेपेरे ॥ अजिप्राय प्रभुनो जाणीने । बलतुं हरि एम पयंपेरे ॥ श्री० ॥ ११ ॥ दयो स्वामी
 एह ईक्षुने । तुमें इछा पूरी कीजरे ॥ जेमाटे ईक्षु ग्रही । इक्ष्वाक वंश नाम दीजरे ॥ श्री० ॥ १२ ॥
 आदिनाथना तीर्थमां । सहु कारज इंद करेयरे ॥ गुगलीयां समजे नही । माटे अधिकार एह
 धरेयरे ॥ श्री० ॥ १३ ॥ स्वामिना वंशने थापीने । पुरंदर गयो देवलोककरे ॥ प्रभुजी दिन दिन

जिनने आंगेरे ॥ केइ देवता पोपट थई । जिनना गुण गाए रांगेरे ॥ श्री० ॥ २२ ॥ विविध रूपे
करी देवता । नाटक गीतविधिने करतारे ॥ केइ सुर प्रभुजीने निजपीठे । तुरंग थईने धरतारे
॥ श्री० ॥ २३ ॥ खाभीने रमवाभणी । केइ मोर थईने नाचेरे ॥ हंस थई केइ देवता । जिनने
अरुके चित्त साचेरे ॥ श्री० ॥ २४ ॥ जिनमुख आंगे केइ सुरवरा । कौच थई मीतुं जंगेरे । केइ
सुर कोकिल थई करी । पंचम राग पंगेरे ॥ श्री० ॥ २५ रूप करी केइ कलशनुं । निषादस्वर
मुखे भापेरे ॥ हेतुं मुख करी शुंढादंडे । जिनचरणने ते गज फासेरे ॥ श्री० ॥ २६ ॥ रूप करी केइ
वृषभनुं । शृंगथी नेखड चांगेरे ॥ प्रभुना नेत्रविनोदने । करे सुर राग अचंगेरे ॥ श्री० ॥ २७ ॥
केइ सुर महिपनुं रूप करी । अंजनगिरिसम काळारे ॥ ते सुरा माहोंमाहें फूजता । जिनने देखा-
डे युद्धचालारे ॥ श्री० ॥ २८ ॥ जिनने विनोद करवान्नी । मल्ल थई केइ सुर आवेरे ॥ चारंवार
जुजाप्रतें । माहोंमाहें अथरावेरे ॥ श्री० ॥ २९ ॥ देवकुमारे ते प्रभु । सेवित निरंतर होयरे ॥ जेम
योगीश्वर दिनप्रते । परमात्म सेवतो जोयरे ॥ श्री० ॥ ३० ॥ एवी रीतें विनोदथी । सुर असुरें

करी हरखंतोरे ॥ छालितो पंचधावें करी । बलदचिह्न कृपज वधतोरे ॥ श्री० ॥ ३१ ॥ अंगुष्ठपान
अवस्थायकी । आगल वयें गृहवासेरे ॥ बीजा जिन रांध्यां अन्नने । नित्य खाये मनने उद्धासेरे
॥ श्री० ॥ ३२ ॥ नाजिनंदनने देवता । फल आपे कटपट्टकरे ॥ प्रभुजी ते फल नित्यप्रतें । समाधि
करंत चकरे ॥ श्री० ॥ ३३ ॥ खीरसमुद्रना जलप्रतें । सुर लावी जिनने पायरे ॥ बाल अवस्था
इम जोगवे । आनंदमां वासर जायरे ॥ श्री० ॥ ३४ ॥ ए बीजा अधिकारनी । पहेली ढाल बला-
णीरे ॥ उवजाय दर्शनसागरे । निसुणो तमें जवी प्राणीरे ॥ श्री० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ शिशुतावय उल्लंघीने । यौवनवय पावंत ॥ जिम रवि प्रातसमें तजी । मध्याह्ने
श्रुतिधंत ॥ १ ॥ पग दोय स्वामिजीतणा । अति सुंदर सुकुमाल ॥ अंगें परसेवो नही । समतल
बलो सुविशाल ॥ २ ॥ प्रभुजीना पदतलविषे । चक्रतणो आकार ॥ जे नर जिनने वांदशे । तस
आरति संहार ॥ ३ ॥ स्वामिना पगतलविषे । शोभे शंखने कुंज ॥ पानहीमाहें साथीज । देखाव-
तो अचंच ॥ ४ ॥ मांसल वर्तुल उच्च ठे । अहिफणसु उपमान ॥ एह अंगुष्ठ शोभतो । श्रीजिन-

नो भवि जाण ॥ ५ ॥ पदपंकजनी अंगुली । प्रचुनी शोभे सार ॥ निश्चल दीपशिखापरें । उपमां
तस मनोहार ॥ ६ ॥ पग अंगुलितलने विपे । नंदावर्त श्रीकार ॥ पृथिवीमां प्रभुबिंद ते । लहेशे प्र-
तिष्ठा सार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ केसरवरणो हो काढी कसुबो माहारा ढाल ॥ ए देशी ॥ जि-
ननी पानही हो गोल विराजे ॥ मारा ढाल ॥ अहिफणसरिखी हो नखठवि राजे ॥ मा० ॥ जि-
नना चरणज हो कूर्मपरें उन्नत ॥ मा० ॥ नेहाला कांते हो लोमे वर्जित ॥ मा० ॥ १ ॥ जगपति-
नी जंघा हो गोरी ठाजे ॥ मा० ॥ जिनना ढोंचण हो वर्तुल राजे ॥ मा० ॥ सुकुमाल साथल हो
केलिपरें दीपे ॥ मा० ॥ अतिघणां सुंदर हो त्रिभुवन जीपे ॥ मा० ॥ २ ॥ कुंजरपरें गुप्तज हो मुक्क
जिनना ॥ मा० ॥ पुरुषचिह्न गुप्तज हो सोहे प्रचुना ॥ मा० ॥ ते चिह्नमाहे हो नसा नाहीं ॥ मा० ॥
नीचुं के उंचुं हो नानुं मोटुं नाही ॥ मा० ॥ ३ ॥ नही शिथिल सरल हो मृदु निरलोम ॥ मा० ॥
वर्तुल सुगंध हो इंद्रिय एम ॥ मा० ॥ जिननी केनीज हो लांबी विशाल ॥ मा० ॥ मांसाळी जा-
नी हो कठिना नीहाल ॥ मा० ॥ ४ ॥ प्रचुनी नाभि हो गंभीर सारी ॥ मा० ॥ ठाती उन्नत हो

अतिमनोहारी ॥ माण ॥ सुंदर तेमां हो श्रीवत्स राजे ॥ मा० ॥ कंचन शिखपरे हो पोहोलो ठाजे
॥ माण ॥ ५ ॥ जिनना खंध हो दृढ अने उन्नत ॥ माण ॥ जिननी कक्षा हो रोमें वर्जित ॥ मा० ॥
नवि मेल गंध हो स्वेदे उज्जित ॥ मा० ॥ प्रभुजीनी जुजा हो लांबी राजित ॥ मा० ॥ ६ ॥ हस्तज
शोभे हो लंका जिनना ॥ माण ॥ नवि बले स्वेद हो नवि काणां तननां ॥ मा० ॥ नव अंब पल्लव
हो करतल दीपे ॥ माण ॥ दंरु चक्र धनुष हो जगने जीपे ॥ मा० ॥ ७ ॥ श्रीवृष्ठ ध्वज हो वज्र
विराजे ॥ मा० ॥ कमल चामर हो ठत्र वली ठाजे ॥ मा० ॥ शंख घट सागरहो मंदिर करमां ॥ मा० ॥
मकर कृपणहो सिंह होथे पगमां ॥ माण ॥ ८ ॥ अश्व रथ स्वस्तिक हो चिह्न गजनुं ॥ मा० ॥
प्रासाद तोरण हो लक्षण द्वीपनुं ॥ माण ॥ एणें करी अंकित हो जिनवरना कर ॥ मा० ॥ पग-
मांहें पण हो एणीपेरें मन धर ॥ मा० ॥ ९ ॥ जिनना अंगुष्ट हो अंगुली राती ॥ माण ॥ सरला
दीपे हो लोहीए माती ॥ माण ॥ अंगुष्ट पर्वमां हो जव वली सोहे ॥ मा० ॥ जशरूप घोमा हो
ते खावा मोहे ॥ मा० ॥ १० ॥ जिननो कंठज हो लांबो नहीं ॥ मा० ॥ रेखा त्रण माहें हो राजे

अतिही ॥ मा० ॥ गंजीर नादे हो विडुंब्यो शंख ॥ मा० ॥ उज्ज्वल गुण गासे हो देव असंख ॥ मा० ॥
॥ ११ ॥ निर्मल वर्तुल हो कांतज वदन ॥ मा० ॥ जिननु दीपे हो मंगलसदन ॥ मा० ॥ चित्तमां
जाणुं हो लंठन वर्जित ॥ मा० ॥ चंद्रमा आव्यो हो कलापूरित ॥ मा० ॥ १२ ॥ प्रजुजीन कपोल हो
मांसल राजे ॥ मा० ॥ सुहावा दीपे हो अति नेह ठाजे ॥ मा० ॥ साथे वसता हो लक्ष्मी सर-
स्वती ॥ मा० ॥ तेहनां दर्पण हो मानुं उद्धासती ॥ मा० ॥ १३ ॥ जिनना कान हो खन्ने अरु-
कत ॥ मा० ॥ मध्य आवर्ते हो सुभग चलकंत ॥ मा० ॥ जिनना होठ हो राता सोहे ॥ मा० ॥
मुचकुंदसरिखा हो बत्रोस दंत मोहे ॥ मा० ॥ १४ ॥ अनुक्रमे उदार हो क्रम उंचा वंश ॥ मा० ॥
एहवी नाशिका हो जिननी परशंश ॥ मा० ॥ जिननी दाढी हो नीची उंची नही ॥ मा० ॥ व-
र्तुल कोमल हो विराजे अतिही ॥ मा० ॥ १५ ॥ नवांकी सरल हो तथा राती ॥ मा० ॥ कोमल जिह्वा
हो प्रजुनी माती ॥ मा० ॥ वार अंग आगम हो अर्थ कहेनारी ॥ मा० ॥ रिपु आवने हो जे
अपहारी ॥ मा० ॥ १६ ॥ जिननां लोचन हो सोहे रातां ॥ मा० ॥ कानने अंतें हो जाई पहेतां

लक्ष ॥ २ ॥ देव आनीत आसनें । वेशे श्रीजगवान ॥ अपहरणें सेवित प्रभु । जोए गीत प्रधा-
 न ॥ ३ ॥ एहवे ताम्तरूतले । क्रीडा करण निमित्त ॥ कोश्क मिथुनक आवीयुं । निसुणो तास
 चरित्त ॥ ४ ॥ काकतालीय न्यायथी । नरने माथे त्यांह ॥ तामुं फल पम्तुं हवुं । मरण लहे म-
 हाबाह ॥ ५ ॥ मंद कषायपणाथकी । बालक सुरमां जाय ॥ अर्कतूल लघु चारथी । आकाशे
 ऊमाय ॥ ६ ॥ पूर्वे मृतकना कलेवर । दरीचे नाखे पंथी ॥ ते वेला तस देहनी । को नवि नाखे
 पंथी ॥ ७ ॥ शुग्मी देह पड्यो रह्यो । तेह थानक मोजार ॥ अवसर्पिणी कालहृतणो । ए सघलो
 उपचार ॥ ८ ॥ मात्रापि ते पुत्रिका । पाली कीधी पुष्ट ॥ नाम सुनंदा पामीयुं । मात्रापि संतुष्ट
 ॥ ९ ॥ पुत्रीना केटले दिनें । चव्या मायने ताय ॥ एकाकी वनमां जमें । तस चित्तें न सुहाय
 ॥ १० ॥ शुं करुं शुं हुं नवि करुं । कन्या शोचे चित्त ॥ यूथत्रष्ट मृगलीपरे । दुख पामती ठे नित्त
 ॥ ११ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ आसो मासे शरद पुनमनी रातजो ॥ तथा ॥ मारे ठाम धरमना सा-
 ना पचवीस देश जो ॥ ए देशी ॥ सुनंदा कन्या विचरे नवमोजार जो । जेण रे रूपें करी जीती

सुजगा लावण्यकला सार जो ॥ एकाकी राजे जेहवी सुरी रम्यकारे जो ॥ ७ ॥ देखीने शुग्मी
लाव्या नाजिने पास जो । नाजिकुलकर देखी मनमां हरखीयोरे जो ॥ ए कृषननाथनी थाले
धरमनी नारजो । एम जाणीने राखी तस मन मोहिउरे जो ॥ ८ ॥ हवे अवधिज्ञान प्रयोगें करी
इंदजो । जाणीरे प्रभुजीनो विवाह अवसरुरेजो ॥ सुधर्मा इंद्र आव्यो जिनने घेर जो । जिनजीने
प्रणमी चाकरपरें मनोहरुरे जो ॥ ९ ॥ हाथ जोम्नीने विनति करे एम जो । ते अज्ञानी नर जे
तुमने शीख दीयेरे जो ॥ तमो त्रण ज्ञानें करी जाणो सघळां कृत्य जो । तमने कहे ते नरनी
हांसी होयेरे जो ॥ १० ॥ स्वामिनी जेहने माथे प्रसन्न दृष्टि जो । ते नर बोले स्वेच्छाचारे मोज-
सुरे जो ॥ निज स्वामिना अत्रिप्राय जाणीने जेह जो । बोले ते नर सेवक साचा खोजसुरे जो
॥ ११ ॥ अत्रिप्राय जाण्याविना हुं जे वोढुं स्वामीजो । ते माटे महाराज कोपजो नवि तुमरे जो
॥ हुं चित्तमां जाणुं स्वामी तुमैं वितराग जो । गर्जथी मांझी भवमां माचो नवि तुमरे जो ॥ १२ ॥
वली धर्म अर्थ ने कामने अनपेक्ष जो । चोथो रे पुरुषार्थ साधन तुमों रसीरे जो ॥ तोपण लो-

कीधां जाणे धनुष मदननां सार जो । कोविद उपमा एहवी दीये चित्त खरेरे जो ॥ १ए ॥ मंरु-
पमांहें फटिकना चार शाख जो । नील रतननां तोरण तिहांकण बांधीयारे जो ॥ कोइ स्थानके
स्फटिके बांधी रूमी भूमि जो । मनोहर लांवा कौसुंज वस्त्र तणावीयारे जो ॥ १२० ॥ कोइक स्थानक-
मांहें बाव्या जव अक्षत जो । मंरुपमांहें बांध्या उज्ज्वल चंद्रुआरे जो ॥ उल्लोचनी चारे दिशमां
मुक्तामाल जो । जाणुं आवी दिशिएं हरख रचावीयारे जो ॥ २१ ॥ चार रतनकलशनी श्रेणि शो-
नै त्यांह जो । देवोएं थापी ते गगनसुं वाद करे रे जो ॥ बांस नीला शोभे चोरीमांहें सार जो ।
स्वामीवंशनी वृद्धिसूचक चित्त धरेरे जो ॥ २२ ॥ इंद्र कहे देवीने वली एहवी वाण जो । सुगं-
धाली वस्तु करो तुमैं लली ललीरे जो ॥ तुमैं धवल मंगल गार्ड रुमां आज जो । बारणें स्वस्तिक
दीजे तुमैं मन रलीरे जो ॥ २३ ॥ तुमैं दधिघूर्वादिक मेलवो भली भात जो । वरवहुने अरघ
आपवाने भणीरे जो ॥ तुमैं माहिरामांहें चित्रामण रचावो जो । अद्भुत शोभा थाये आपण सहु-
तणीरे जो ॥ २४ ॥ ठामें ठामें रुमां कमल थपावो जो । पकवान रुमां करजो वीवाह काजमारै

पाठकवर दरशनसागर पत्रणे चाणी जो । गिरुआना गुण गातां नव निधि सवि लहरे जो ॥३१॥

॥ दुहा ॥ अपठर सहु टोले मली । इंद्राणीने वेण ॥ हरखित चित्त थईथकी । आवी ज-
क्ति धरेण ॥ १ ॥ सांकी रूमां आसणां । मंगल स्नान निमित्त ॥ सुमंगला ने सुनंदिका । बेसाडे
एकत ॥ २ ॥ धवल मंगलने गावतां । बे बहुअरने तत्थ ॥ देवी अर्यंगन करे । सुंदर कोमल
हृत्थ ॥ ३ ॥ पहेलां सुगंध तेलथी । बहुनुं चोव्युं अंग ॥ तदनंतर करे जगटणां । बे वधूने उठ-
रंग ॥ ४ ॥ सुद्धम चणाना लोटथी । मांहे सुगंध द्रव्य ॥ अंगें जगटणां कयां । अपठरगणें बहु
जव्य ॥ ५ ॥ कंचन कुंज जेल करी । दो बहुने न्हवरावे ॥ गंधकषाय वल्लथी । वहूतनू लूवरावे
॥ ६ ॥ अपठर बहुना केशने । वीटे शीतल वत्थ ॥ कन्याना कुंतलप्रते । दीये धूप वली तत्थ
॥ ७ ॥ दो पगकन्याना तिहां । मेंदी रंग्या सार ॥ विलेपन कीधां अंगने । देवीयें तिण वार ॥ ८ ॥
॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ प्रणमुं गिरिजारे नंदन । भूमीसर अलवेसर कानन फेरे तुखार ॥ ए देशी ॥
कन्यानी ग्रीवाविपे । अपछरा तिण वार ॥ पोअल काढे अतिनवी । नयनकमल सुखकार ॥ १ ॥

अदञ्चुत सोहे वनाव ॥ ११ ॥ नूपुर पगमां पहिरावीयां । रयणतणा श्रीकार ॥ ऊण ऊण नाद उठे
तिहां । कन्यागुण गाये अपार ॥ १३ ॥ ए रीनें कन्यातणो । करी शृंगार श्रीकार ॥ देवीये वेसा-
नीयुं । माहेरामांहे तेवार ॥ १४ ॥ माहेरामां कंचन आसने । बेठी कन्या दोय ॥ जंगम कदपतरु-
लता । मानुं आवी इहां जोय ॥ १५ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । सुंदर चोथी ढाल ॥ उवजाय
दरशने कही । आगल वात रसाल ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ पाणिग्रहण कारजविपे । सज थावाने निमित्त ॥ आवी जिनने वीनवे । पुरंदर शु-
जचित्त ॥ १ ॥ हे स्वामि सवि लोकने । देख्मावो सवि रीत ॥ भोगकरमने जोगवो । आणो अ-
विहक प्रीत ॥ २ ॥ इंद्र वचन प्रचु सांचली । जोगकरम निज जाण ॥ वीवाहे उद्यत थया । मानी
इंद्रनी वाण ॥ ३ ॥ कन्याना कारजप्रते । करे इंद्राणी सार ॥ वरना कारज सवि करे । शक्र ते
हंरख अपार ॥ ४ ॥ ढाल ५ मी ॥ देशी विवाहलानी ॥ जुठं जुठं जिननुं स्वरूप । देखत मोहीये
त्रिचुवनभूप ॥ वदनकमल जिस्यो पुनमचंद । अम मन उलस्युं ठे जिणंद ॥ १ ॥ दंत हीरानी

માંડવાને વારણે ત્યાંહિં । શક પત્રણે વાણી ડગાંહિં ॥ તુમો ઇંદ્રાણી વાહિર આવો । કાંઈ વિલંબ
 નવિ કરાવો ॥ ૧૧ ॥ તોરણ આવ્યા જિનવરરાય । મોતીથાલે વધાવો સુખદાય ॥ અર્ધ આપો અ-
 રિહંત કરમાં । આરણ કારણ કરો હવે દ્વણમાં ॥ ૧૨ ॥ ઇંદ્રાણી ઇન્દ્રની વાણી । સુણી દિલમાં હરખ
 જરાણી ॥ વેગે વાહિર આવી પહોતી । જિનજીના મુલ્કમાંને જોતી ॥ ૧૩ ॥ દધિ દૂર્વા અદ્વત જિ-
 નને । ઇન્દ્રાણી તું આપરે વરને ॥ મોતીણ જિનને વધાવો । તમે પરણાના ગીત ગવાવો ॥ ૧૪ ॥
 એમ વરને અર્ધ અપાવે । સુરપતિ હરખને પાવે ॥ ત્રાકે પહોંચે તિહાં ઇન્દ્રાણી । જિનજીને પોંચાવે
 પવિપાણી ॥ ૧૫ ॥ પોંચે રવાચે પ્રચુને ત્યાંહિં । ઇંદ્રાણી મનને ડગાંહિં ॥ ધૂસર મૂશલ સરીડે સ-
 વાઈ । ઇંદ્રાણી પોંચેરે જમાઈ ॥ ૧૬ ॥ ઇંદ્રી પોંચી લૂણ ઉતારે । પોંચણ અવસર ચિત્તમાં ધારે ॥
 સરાવસંપુટ વામ પગે વાંપે । તુજ દુસમન જાજો કાંપે ॥ ૧૭ ॥ અર્ધ દેઈને પોંચે ઇંદ્રાણી । આરણ
 કારણ કર લીધાં તાણી ॥ માહિરામાંહે ક્ષત્ર સધાવે । જોસી થઈને સુરપતિ આવે ॥ ૧૮ ॥ સમય
 વરતે થાડે સાવધાન । ઇંદ્ર કહે તમો તો સજ્જાન ॥ ઇંદ્રાણી કન્યા તુરત પધરાવો । કોરાં પાનેત્ર

तर चाले । इंद्राणी प्रतिज्ञा पावले ॥ २७ ॥ वरवहू साथे चोरीमां जाये । पूरव वारणे पेसे त्यांहें ॥
 देवता अगनि प्रगटावे । वेदीकुंरुमां ज्योति जगावे ॥ २८ ॥ अग्निधूमनी चाली रेखा । दिशोदि-
 शे जुए ठे लेखा ॥ स्वामी अग्निने प्रदक्षिणा देवे । सुमंगला सुनंदा साथे लेवे ॥ ३० ॥ प्रभुने
 दाहिणपासें नारी । पहेलुं मंगल होये सुखकारी ॥ वरवहू चोरीमाहें वेठा । सोवनकांति सोहे ग-
 रीठा ॥ ३१ ॥ धनुष पांचसें उच्च शरीर । सुरतरु मूकी कोण सेवे करीर ॥ परणे कृषन्न जिनवर-
 राय । सेवे सुरवर जेहना पाय ॥ ३२ ॥ वीजुं मंगल ए तिहां थाये । हवे व्रीजुं मंगल गवाये ॥
 जिनपासे सुमंगला नारी । रूयें जीती रति मनोहारी ॥ ३३ ॥ व्रीजुं मंगल वर्युं त्यारे । जय जय
 ध्वनि थाये अपारे ॥ हवे चोथुं मंगल थावे । जिन नारी सुनंदा पावे ॥ ३४ ॥ अपठर जन गाये
 गीत । निसुणे श्रीपरमपुनीत ॥ इंद्र ब्राह्मणरूप करावे । वामपासे कन्या दोये ठावे ॥ ३५ ॥ इंद्र
 मागे दक्षिणा आपो । जिनजी वारो जवसंतापो ॥ प्रभुयें अविहर्ग धन दीधुं । इंद्रें समकोत निर-
 मल कीधुं ॥ ३६ ॥ रूमा आशीर्वाद तिहां दीधा । बहूवरना ठेडा जुदा कीधा ॥ इंद्रना मनोरथ

तदा । जोगवे कन्यासाथ ॥ राता माता नवि रहे । जगतारक जंगनाथ ॥ ४ ॥ सातावेदनी क-
रम पण । विण भोगन्यां न खीण ॥ चित्तमां राखे असंगता । भोगसुखे नवि लीन ॥ ५ ॥ ढाला ॥
॥ ६ ॥ द्द्री ॥ माखीना गीतनी देशी ॥ अथवा हमीरीयानी देशी ॥ ल्ये लाहो जोगनतणो । दोय
कन्यासु रंग ॥ रिपचजी ॥ पंच विषयसुख भोगवे । दिन दिन वधे उठरंग ॥ रिपचजी ॥ द्ये ला-
हो जोगनतणो ॥ ए आंकणी ॥ १ ॥ दोय कन्या अति निरमली । गुण सघलानुं धाम ॥ रि० ॥ देखीने
हरखे इंदलो । गोल मुख अभिराम ॥ रि० ॥ द्येण ॥ २ ॥ नविन प्रवालसम अधर जस । सिंहण-
लंकी तेह ॥ रि० ॥ वेणी जुजंगम खारीखी । सेंथो शिर धरे जेह ॥ रि० ॥ द्येण ॥ ३ ॥ नयने
अंजन आंजीयां । काने शोन्ने ठे जाल ॥ रि० ॥ सुनंदा ने सुमंगला । हंससरिखी जेहनी चाल
॥ रि० ॥ द्ये० ॥ ४ ॥ दांत दाक्मिकली सारिखा । कुचछय श्रीफल जाण ॥ रि० ॥ नासा दीप-
शिखापे । श्यामा चंपकवान ॥ रि० ॥ द्ये० ॥ ५ ॥ कटिमेखला कटितटविपे । पढेरे पीतांबर वत्थ
॥ रि० ॥ चरणे नेउर रणऊणे । बोले ठे वाणी पसत्थ ॥ रि० ॥ द्ये० ॥ ६ ॥ आप करें विधिये

एक एकथी बहु शोजतां । प्रसवीयां मन उद्वास ॥ प्रि० ॥ ल्ये० ॥ १५ ॥ रमता ते कुमरें करी ।
 शोभे कपञ्जकुमार ॥ रि० ॥ मेरुगिरि जिम सुरगणे । नदीतट हंसै श्रीकार ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ १६ ॥
 विंध्याचलें जिम हाथीया । क्रीडा करै उठांह ॥ रि० ॥ तिम ते सवि कुंअर मली । दिन दिन
 रमता त्यांहिं ॥ रि० ॥ द्ये० ॥ १७ ॥ तिणवारें कालदोषथी । घट्यो सुरतरुनो प्रभाव ॥ रि० ॥ दि-
 वस सूखें दीठातणो । तेजनी हानि वनाव ॥ रि० ॥ द्ये० ॥ १८ ॥ माहोंमाहें युग्मीतणे । प्रग-
 ट्या चार कषाय ॥ रि० ॥ जिम पीपळाना वृक्षमां । लाखना कण प्रगटाय ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥
 ॥ १९ ॥ हवे ते सधला युगलीयां । उल्लंघी त्रणें नीति ॥ रि० ॥ उत्तम पंथ तजी करी । अनाचा-
 रमां धरे प्रीति ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ २० ॥ एकदा मिञ्जिने युगलीयां । आव्यां स्वामिनी पास ॥ रि० ॥
 ते सधलो असमंजस । विनवी कहे उद्वास ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ २१ ॥ मति श्रुत अवधिज्ञानथी ।
 जाणे सयल चरित ॥ रि० ॥ स्वामी युग्मी जनप्रतै । इम जांखे वचन पवित ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥
 ॥ २२ ॥ मर्यादा उल्लंघता । तस शिक्षा दातार ॥ रि० ॥ न्यायविधि निपुण होये । वारे ते अनाचा-

ढाल ॥ रि० ॥ उवझाय दर्शन इम कहे । आगल वात रसाल ॥ रि० ॥ ल्ये० ॥ ३३ ॥

॥ डुहा ॥ कुण कंपावे माहरं । सिंहासन इणवार ॥ उपयोग ये पुरंदरो । जाणे चितमजा-
र ॥ १ ॥ अवधिज्ञाने जाणीने । राज्यस्थापन काज ॥ ततखिण इंद्र आवीया । प्रणम्या श्रीजिन-
राज ॥ २ ॥ सौधर्मा इंद्र तदा । कांचनवेदी कीध ॥ तिहां उत्तम सिंहासन । थाणुं निर्मल ली-
ध ॥ ३ ॥ देवें आण्यां तीर्थजल । तेणे जिनशिरमांहि ॥ अभिषेक सुंदर कयों । वाजित वाजें उठां-
॥ ४ ॥ पठी सर्व सुरासुरें । कंचनकलश तरेय ॥ अन्निषेक जिननो कयों । आतम शुद्ध करेय ॥
॥ ५ ॥ उग्यो वीज शशीपरें । पहेलो कपत राजान ॥ पंचांगें प्रणमे सुरा । मन वच तनु साव-
धान ॥ ६ ॥ श्रीखंढने घसी करी सुरांगना तिण वार ॥ करे विलेपन स्वास्मिने । मनमां हरख अ-
पार ॥ ७ ॥ मोती माणिकनां जलां । पहेराव्यां अलंकार ॥ जिम कल्पतरु नवपल्लवे । शोभे राय
श्रीकार ॥ ८ ॥ दिव्य वसन पहेरावीयां । चंद्रकिरणसम जेह ॥ चूआ सुगंध महमहे । जिनदेहे
ससनेह ॥ ९ ॥ स्वामिना शिरपर तिहां । वासवें धर्यु ठत्र ॥ क्षीरोदधिसम ऊजळुं । जाणे जश ए

॥ १ ॥ यतः—धनुषां द्वादशशता—न्युच्चैस्त्वष्टशतं तत्वे ॥ व्यायामे शतमेकं स । व्यधाद्धप्रं सखा-
 तिकं ॥ १ ॥ पूर्वढाल ॥ चोरासी चण्टा जिहां । अयोध्या नगरी मोजारे ॥ जे जोइयें ते तिहां
 मत्ते । नव नव वस्तु प्रकारे ॥ न० ॥ २ ॥ सुरहोयाना हाट सामटां । चूआ अगर चंपेखरे ॥ क.
 पूर कस्तूरीना कूपला । महमहे त्यां मोगरेखरे ॥ न० ॥ ३ ॥ गांधीये मांड्यारे बहुअलां । केसर
 तज ने नमाखरे ॥ अंबर चंदन अतिघणां । तपखीर अवीर गुलाखरे ॥ न० ॥ ४ ॥ तंबोली पण
 तिहां घणा ॥ वेठा हाट विचाखरे ॥ वाळी बीमां दीये पाननां । सुरजि काथो चुनाखरे ॥ न० ॥
 ॥ ५ ॥ कीधी कंदोइयेंरे सूखमी । दीठे पाणी गत्ते दाढरे ॥ धेवर लाकुने खाजलां । साटा मेसुव
 ठे गाढरे ॥ न० ॥ ६ ॥ सोनार घाट घडे घणा । कुंमन्न त्रोट्टी कंदोररे ॥ मुकुट वींटीनेरे वेडला ।
 पण ते चोटाना चोररे ॥ न० ॥ ७ ॥ मणीयारे मांड्यारे मूगीआ । प्रोथां मोती प्रवाखरे ॥ कंकु
 सिंहरनारे कूपला । जलो दीसे तिणे भाखरे ॥ न० ॥ ८ ॥ दरीआई मांफीरे दोसीए । बुलबुल च-
 समा बहुमुखरे ॥ सरवती मलमल ने दोरीया । पामरी ने पटकुलरे ॥ न० ॥ ९ ॥ नाणावटी नी-

मीउ प्रासादरे ॥ नात्रिराजाने वासते । सोनानो आह्लादरे ॥ न० ॥ १९ ॥ पूर्वदिशें भरततणो ।
 सातभ्रूमीउ आवासरे ॥ सर्वतोन्नद्र नामें अठे । वृत्ताकार सुखवासरे ॥ न० ॥ २० ॥ अगनिखूजें
 बाहूवलतणो । प्रासाद जाणो श्रीकारे ॥ शेष कुमरनारे जाणीयें । ते दोयवीचें मनोहाररे ॥ न० ॥
 २१ ॥ मध्य जागें आदिदेवनो । एकवीस भूमीउ साररे ॥ रयण प्रासाद इंदो करे । सोवनकल-
 श सुखकाररे ॥ न० ॥ २२ ॥ व्यापारी व्यवहारीया । लील करे लख कोमरे ॥ वनिता पुत्रवती
 बहू । गात्रे कांइ नवि खोमरे ॥ न० ॥ २३ ॥ पुण्य करे परीगल सहू । उत्तम चाले आचाररे ॥ पाले
 प्रीति कर्या पठी । नगरतणं नर नाररे ॥ न० ॥ २४ ॥ राजमंदिर रलीयामणं । ऊरुखा मंक्रित चो-
 मेररे ॥ गढ मढ देवल दीपता । फुटरी वामी चोफेररे ॥ न० ॥ २५ ॥ वीथ्या कूआने वावकी ।
 नदी तलाव नवाणरे ॥ परिगल पाणी सहूको पीये । मीतुं अमीयसमानरे ॥ न० ॥ २६ ॥ बली ध-
 नेंदें भरावीयां । व्यापारीतणं गेहरे ॥ वस्त्र भूषण धन धान्यथी । खजाना अक्षय बली तेहरे ॥
 ॥ न० ॥ २७ ॥ वज्र इंद्रनील रयणनां । घरनी ज्योति ठे तिहांयरे ॥ नीत विना चित्रामण तिहां ।

॥ दुहा ॥ श्री कृष्ण महीपालजी । चारे बुद्धिनिधान ॥ राजकार्य चलवे मुदा । एहवा क-
 र्य प्रधान ॥ १ ॥ चौर्यादिक राखणभणी । करे प्रभु कोटवाल ॥ सहु लश्करने राखवा । कर्मा से-
 ना राखवाल ॥ २ ॥ घडावीया रथ नवनवा । लीधा वृषज गजराज ॥ नाजितनय इम थापतो ।
 अंगरक्षक सुखसाज ॥ ३ ॥ रविघोटक स्पर्धा करे । बलवंत ग्रीवा जास ॥ एहना घोडा धारतो ।
 राजा कृष्ण उद्वास ॥ ४ ॥ धैर्यादिक परीक्षा करी । रूमी स्त्रीने त्याहिं ॥ नाजिसुत ग्रहतो हवो ।
 निज मनने उठाहिं ॥ ५ ॥ जे जे नृपनी नीतिमां । जे जे जोड्यें वस्त ॥ प्रगटावे स्वामी तिहां ।
 निज विज्ञान प्रशस्त ॥ ६ ॥ कालदोषथी तेसमें । सुरतरू विठेद जाय ॥ कंद मूल फल व्यावली ।
 जाग्यहीन नर खाय ॥ ७ ॥ शालि गोधूम मग चणा । उपना तृणपें त्याहिं ॥ काचा खाये मान-
 वी । झुधा पीडिल ज्याहिं ॥ ८ ॥ पण ते नरना पेटमां । निरंतर दुःखे तेह ॥ तेंणें प्रभुने चीनवी ।
 निज दुःख कहे ससनेह ॥ ९ ॥ तेहनी निसुणी वारता । स्वामी जंपे एम ॥ करमां मसळी तुमें
 भखो । अन्न जरसे तुम प्रेम ॥ १० ॥ इम करतां पण नरनणें । पेटे न जरे धान ॥ वेदना थाये

मीजी कहे कालने दोषे । प्रगढ्यो मूल तेउकायरे ॥ एकांत रूढ़ एकांत स्निग्ध । कालें अगनि न
 थायरे ॥ यु० ॥ ए ॥ तुमो एहनी पासे रहिनि । पूरवे कही विधि तेणरे ॥ अगनिमांहे धान्य प-
 कावी । खाउं तुमैं अम वेणरे ॥ यु० ॥ १० ॥ ते मुग्ध लोकें तिम करतां । अन्न बढ्युं वहिमोजारे
 ॥ आवी प्रभूने एम कहे जन । अगनि भूख्यो ठे अपाररे ॥ यु० ॥ ११ ॥ स्वामी नवि कांइं अमने
 आपे । कूख जरे स्वयमेवरे ॥ सघळुं धान्य तो तेहीज एकलो । खाये ठे अहमेवरे ॥ यु० ॥ १२ ॥
 तेवारे प्रभु गजपर चढीने । कहे शुग्मीउने एमरे ॥ लीखो पिंरु तुमो लावी आपो । माटीनो मुज
 प्रेमरे ॥ यु० ॥ १३ ॥ माटीपिंरुने प्रभु मगावी । कुंजस्यले थापी तेहरे ॥ हाथें विस्तारी प्रभुजीये
 । पात्र आकार कयों जेहरे ॥ यु० ॥ १४ ॥ यत आदिचरित्रे विनयचंद्राचार्यकृते—स्थानत्रंशखरा-
 धिरोपणशिरःस्थिविद्वसंधारण—प्रेखत्पांशुनिवेशपादहननक्लेशत्रमाद्याः क्रियाः ॥ धात्रा यद्यपि चक्रिरे
 मृदि तथाप्यूर्वीजवत्वादियं । पात्रीभूय परोपकारकृदभूत्तस्मात्कुलीनोऽद्भुतः ॥ १ ॥ ढाल ॥ पहेलुं
 शील्प जिनजीये कीधुं । जनप्रतें कहे तेहरे ॥ बीजां जाजन तुम करजो । पढी थापजो अगनिये

वली कला बहोतेर स्वामी । शीखवे जरतने त्यांहिरे ॥ भरत पण निज जाइ सुतने । एम प्रसरे
 विद्या ज्यांहिरे ॥ युप ॥ २४ ॥ आपी विद्या रुढे पात्रे । प्रसरे ते शतशाखरे ॥ कुपात्रे ते अनरथ-
 कारण । एहवी शास्त्रे जाखरे ॥ युप ॥ २५ ॥ यतः—विक्रियाकारि मंदाशौ । सुस्निग्धं भोजनं य-
 था ॥ तथाधिकविकाराय । कुपात्रे निहितं श्रुतं ॥ १ ॥ उपदेशो हि मूर्खाणां । प्रक्षोपायनहेतवे ॥
 पयःपानं जुजंगानां । केवलं विषवर्धनं ॥ २ ॥ ढाल ॥ बाहुबलने प्रभु आपे । अनेक लक्षण जेदरे
 ॥ हस्ति अश्व स्त्रीपुरुषमां । धरावे मन अविच्छेदरे ॥ युप ॥ २६ ॥ जमणे हाथे अढार लीपीने ।
 ब्राह्मीने देखाडे स्वामीरे ॥ वाम हाथे सुंदरीने । देखमावे गणित अन्निरामरे ॥ युप ॥ २७ ॥ मान
 उनमान वस्तुनां जे । वली वाहन सामानरे ॥ मोती प्रोवां ह्रीरा वीधवा । देखडावे भगवानरे ॥
 युप ॥ २८ ॥ राजा प्रत्यक्ष कुलपतिसाखे । अयो ए व्यवहाररे ॥ नागपूजा अने धनुर्वेद । चिकित्सा
 व्यवहाररे ॥ युप ॥ २९ ॥ अर्थशास्त्र बंधघात-वधादिक व्यवहाररे ॥ एह जनक एह जननी ।
 नार्या जाइ सुत आचाररे ॥ युप ॥ ३० ॥ माहेरुं घर ने माहेरुं धन । एह विधि प्रकटायरे ॥ वी-

ढाल आठमी । कही चरित्र अनुसारें ॥ उवझाय दर्शनतणी वाणी । भवी धारो मनहमोजारें ॥ यु०॥

॥ दुहा ॥ श्रीकृष्णमहीपालजी । भेद करे बली चार ॥ उग्र भोग राजन्य दक्षिण । कुलना
कीध प्रकार ॥ १ ॥ उग्र दंरुने जे करे । उग्रकुल जाणो तेह ॥ भोगकुल मंज्यादिक जला । कृष्र
थाप्या जेह ॥ २ ॥ राजकुल ते जाणीयें । समवय प्रभु संघात ॥ शेष नर ते जाणीयें । दक्षिणकु-
ल अवदात ॥ ३ ॥ अपराध जेहनो जेहवो । तास तेहवो दंरु ॥ जिम चित्रमांना चोरने । वृस-
टघात प्रचंरु ॥ ४ ॥ ए रीते न्यवहारने । नवो रचीने त्यांहि ॥ जाणुं नवोढा स्त्री परें । सुख भो-
गवे जिन उठांहि ॥ ५ ॥ दंरुथकी जन वीहता । न करे चोरी लगार ॥ खेत्र उद्यान घरतणी ।
न करे कोइ परचार ॥ ६ ॥ वर्षाकाले वरसतां । जलधर धान्यनिष्पत्ति ॥ न्यायधर्म श्रीकृष्णनो ।
होये जनसंपत्ति ॥ ७ ॥ जनपद धान्यक्षेत्रें करी । ईक्षुवाकें बळी सार ॥ गोकुलें करी शोचतो ।
कृष्णदेश श्रीकार ॥ ८ ॥ नृप अजिपेकथी मांकीने । पृथ्वीने पालंत ॥ त्रेसठलाख पूरव तदा ।
राजा लील करंत ॥ ९ ॥ ढाल ॥ ए मी ॥ राग वसंत ॥ श्रीगिरनारे त्रण कढ्याणक । यडुपतिकेरां

वरण फूलनी । गूंधी रून्ही मालारे ॥ एहवी माला प्रियाने आपी । करतां मदनना चालारे ॥ ५० ॥
 ॥ ए ॥ खीलासहित निज प्रिया तिहां । फूलना दफा नाखेरे ॥ प्रीतें जरतार निज हाथें जीले ।
 जाणे स्मरशरनो रस चाखेरे ॥ ५१ ॥ ए रीतें उद्याननीमाहे । नगरना लोक बहु रमतारे ॥
 ते देखी चिंतवे स्वामिजी । एहबुं में किहां दीतुं भमतारे ॥ ५२ ॥ इम चिंतवतां अवधि-
 ज्ञाने । प्रभुयें अनुत्तर सुखने दीगारे ॥ पूर्वे भोगव्यां में तिहां बहुलां । पण तृप्ति न पाम्यो सुख
 मीगारे ॥ ५३ ॥ पुनरपि चिंतें स्वामी धिग ए । मोहपास दुखदाइरे ॥ विषयें व्याप्यो धिग
 ए आतम । नवि जाणें हितदाइरे ॥ ५४ ॥ अहो संसारना कूपमां चेतन । करमें पडे स्वय-
 मेवरे ॥ अरघटघटीन्यायें निरंतर । गमनागमन नितमेवरे ॥ ५५ ॥ १४ ॥ धिग धिग मोहांध मन
 ठे नरनां । फोगट जनम गमायरे ॥ रातदिवस अफल तस होवे । आतमकाज नवि थायरे ॥ ५६ ॥
 ॥ १५ ॥ राग द्वेष मोहनी ए जगमां । नरमनमां जे धर्मे ॥ मूलथकी उखेकी नाखे । जिम मू-
 पिका तरुमर्मे ॥ ५७ ॥ १६ ॥ अहो मूढपणुं जुळ ए नरनुं । वरुपरे क्रोध वधारें ॥ आतमसंप-

नीमांहे । रागांध दीये वळी कानरे ॥ ते नरनो स्वारथ वगडे तिहां । नवि थाये सावधानरे ॥ ३० ॥
 ॥ ३५ ॥ भूतसरिखो अई पंच विषये । सुख लपटाये एह जीवरे ॥ धिग धिग ए चवअटवीमांहे ।
 रहेबुं होय सदीवरे ॥ ३० ॥ ३६ ॥ यत आदिनाथचरित्रे -- चवारण्यं जीमं तनुगृहमिदं छिद्रबहुलं
 । वळी कालश्चोरो नियतमसिता मोहरजनी ॥ गृहीत्वा ध्यानासिं विरतिफलकं शीलकवचं । समा-
 धानं कृत्वा स्थिरतरुदृशो जायत जनाः ॥ १ ॥ ३७ ॥ इणी रीतें वैराग्यनी भावना । रसरंगित
 जगवानरे ॥ मोहपाशविछेदनकाजे । धर्मक्रिया सावधानरे ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ स्वामिना परिणाम तो
 एहवां । ययां निश्चल मन ज्यारे ॥ नव लोकांतिक देवो ततखिण । जिनने वंदे त्यारे ॥ ३० ॥
 ॥ ३९ ॥ सारस्वत १ अने आदित्य २ । वह्नि ३ अरुण ४ गर्दतोय ५ नामरे ॥ तुषित ६ अव्यावाध
 ७ मरुत ८ रिष्ट ९ । नव नाम ए अजिरामरे ॥ ३० ॥ ४० ॥ वंचदेवलोके त्रीजे प्रतरे । रहेनारा
 ए देवरे ॥ चरणंबुज स्वामीना नमीने । विनती एस कहेवरे ॥ ३० ॥ ४१ ॥ यतः श्रीश्रेणिकच-
 रित्रे -- श्रीब्रह्मलोके प्रतरे तृतीये । लोकांतिकास्तत्र वसंति देवाः ॥ एकावताराः परमायुरष्टौ । ज-

॥ दुहा ॥ स्वामीवचन इम सांभली । जगत बाहुबली नंद ॥ दीनस्वरे कहेता हवा । एहवां
 वचन अमंद ॥ १ ॥ स्वामी तुज चरणबुजे । अमने लोटतां सूख ॥ रतनसिंहासने वेसतां । सा-
 हसुं होये दुःख ॥ २ ॥ पगें करी तुम आगले । दोढ्यां जे होये शर्म ॥ गज चढवुं ते सुख नही ।
 अम मन जाणो मर्म ॥ ३ ॥ तुज पदपंकजठायमां । अमने जे ठे सूख ॥ उज्ज्वल ठत्र धरावतां ।
 साहसुं होये दुःख ॥ ४ ॥ तुज विरहे नृपसंपदा । अम्हारे शुं काम ॥ तुज सेवा दीरोदधि । आगे
 राज नकाम ॥ ५ ॥ पुत्रवयण निसुणी प्रभु । कहे एहवी वाण ॥ अम्हें राज्य तज्युं सही । वरसुं
 अविचल ठाण ॥ ६ ॥ ते माटे मुज आणने । मानो पुत्र विनीत ॥ सिद्धादेशतणीपरें । धारो निश्चें
 प्रीत ॥ ७ ॥ जरीतें वचन मानीलं । स्वामीनुं तिणवार ॥ राज्यें स्थाप्यो जगतने । घर घर हरख
 अपार ॥ ८ ॥ स्वामिना आदेशथी । सचिवादिक परिवार ॥ अभिपेक कीधो जगतनो । चामर
 बीजे नार ॥ ९ ॥ मुक्ता भूषण अंगमां । पहेराव्यां सुखदाय ॥ हरखकारी शशीपरें । भूपति प्रणमे
 पाय ॥ १० ॥ निज कढ्याणनी बांढना । करता सेवे भूप ॥ इढ्यापूरण सुरतरु । चक्री जगत अंनूप

ર્શના રત્વી પાલખીરે । હરિયેં પ્રચુને કાજ ॥ જિ० ॥ પાલખીમાં સ્વામી ચઢ્યારે । લેવા સંજમરાજ
 ॥ જિ० ॥ ૫ ॥ નેરેં હપાની પાલખીરે । તદનંતર સુરેં ત્યાંહિં ॥ જિ० ॥ ઇળી રીતેં ઉપામ્તારે । ચા-
 લ્યા મારગમાંહિં ॥ જિ० ॥ ૬ ॥ ગુહિરાં ગાજે ઘનપરેરે । વાજિત્ર નવ નવ ઠંદ ॥ સંજમ રંગ લાગો
 ॥ ૬ ॥ આંકળી ॥ જય જય શબ્દ મુલે કરેરે । હેજે માનવબુંદ ॥ સં० ॥ ૭ ॥ વિહુંપાસે ચામર ઢલેરે
 । શ્રીકૃષ્ણને ત્યાંહિં ॥ સં० ॥ શિવિકામાં પ્રચુ શોજતારે । શાશ્વત જિનપરેં ડ્યાંહિં ॥ મં० ॥ ૮ ॥
 અઢલક દાનેં વરસતારે । જિમ પુષ્કર જલધાર ॥ સં० ॥ લૂણ ઉતારે દેવાંગનારે । મનમાં હરલ
 અપાર ॥ સં० ॥ ૯ ॥ જગવંતવ્રતેં દેલવારે । સહુ દોડે પુરલોક ॥ સં० ॥ સ્વામીને દેલણમળીરે ।
 વૃદ્ધેં ચમીયા લોક ॥ સં० ॥ ૧૦ ॥ કેઈ સ્વામિને દેલવારે । આરોહે મારગસદ્ધ ॥ સં० ॥ રવિચાત-
 પને નવિ ગણેરે । જિનમક્તેં ગતઠદ્ધ ॥ સં० ॥ ૧૧ ॥ અશ્વેં ચઢ્યા કેઈ નરાંરે । અવલોકન નિમિત્ત ॥
 સં० ॥ દોમાવી નિજ અશ્વનેરે । જિન વંદે પવિત્ત ॥ સં० ॥ ૧૨ ॥ કેડે તેલ્યાં ઠોકરાંરે । ઝત્રી જૂણ
 નાર ॥ સં० ॥ જિનને વધાવે તંમુલેરે । સ્ત્રીલ કેઈ તિણવાર ॥ સં० ॥ ૧૩ ॥ વહુ વરસલગેં જીવજોરે ।

लतीरे । माता पत्नी सार ॥ सं० ॥ पुली वली अन्य नामिनीरे । आसीस दीये तिणवार ॥ सं० ॥
॥ २३ ॥ सिद्धार्थ उद्याने आवीयारे । जगपति रुपन्न त्याहिं ॥ सं० ॥ शिविकाथी प्रभु ऊनरेरे ।
वेसे अशोकतरुठांहिं ॥ सं० ॥ २४ ॥ वल्ल माळ्य भूषणप्रतेरे । तजीयां श्रीजिनराय ॥ सं० ॥ कोमल
देवदूष्य वल्लनेरे । खंधे थापे सुराय ॥ सं० ॥ २५ ॥ चैत्रवदी आठम दिनेरे । उत्तरापाढा चंद्र-
योग ॥ सं० ॥ दिवसना पछिम जागमारे । जयरव थाये गतसोग ॥ सं० ॥ २६ ॥ नर अमर जुए
जिनप्रतेरे । वाजे बहु वाजित्र ॥ सं० ॥ चोमूठी लोच केशनोरे । करे जिनजी पवित्र ॥ सं० ॥ २७ ॥
चारे दिशजणी शेषनेरे । मानुं दीये जगवान ॥ सं० ॥ लेवा केशप्रतें तदारे । इंद्र ययो सावधान
॥ सं० ॥ २८ ॥ सुधर्मा इंद्र प्रभुतणारे । केश ग्रहे वल्लमांहिं ॥ सं० ॥ वर्णान्तरना तांतणारे । कुं
तल शोभे त्यांहिं ॥ सं० ॥ २९ ॥ शेष केशप्रतें जगपतीरे । जेखेन्ना पंचम मूठ ॥ सं० ॥ केश ऊ-
खेडे तेढेरे । हरियें माग्या पूठ ॥ सं० ॥ ३० ॥ कंचनकांति ताहरे खप्तेरे । केशवद्वारी ए सार ॥
सं० ॥ वायरे कुलती शोजतीरे । मरकतमणिमनुहार ॥ सं० ॥ ३१ ॥ हरिवचने प्रभु राखीयारे ।

सारे सेव ॥ ४ ॥ अखंरु ब्रह्मचारी तुमो । तेजें दीपो जाण ॥ मदन तिमिर घूकालिने । नासण-
 हार सुजाण ॥ ५ ॥ पदमात्रमां तुमें प्रभु । परिग्रह ठंड्यो सर्व ॥ निजपरिणति अंगी करी । वारो
 मोह अखर्व ॥ ६ ॥ पंच महाव्रत भारने । वहेवा वृषजसमान ॥ भवसायर तरवाभणी । तुमो थ-
 या सावधान ॥ ७ ॥ पंचमहाव्रतनी तमो । जगिनी धारो पंच ॥ समिति शुभमते आदरी । टालो
 कर्मप्रपंच ॥ ८ ॥ आत्मारामे मन वस्युं । वचन संवर तुम पास ॥ तनुचेष्टा दूरें तजी । तूज नमो
 उद्धास ॥ ९ ॥ राजामाहे प्रथम नृप । प्रथम यति तुमो सार ॥ तीर्थकर पहेला तुमो । त्रिविध
 नमो मनोहार ॥ १० ॥ ए रीतें प्रभुने शुणी । इंद्रादिक सवि देव ॥ नंदीश्वरद्वीपें गया । जिनवंदन
 ततखेव ॥ ११ ॥ तिहां अगाइ महोत्सव । करी सुरा निज ठाण ॥ पहीता हर्पने धारता । पवित्र
 कर्यो अष्पाण ॥ १२ ॥ नाथप्रते प्रणमी करी । जरत बाहूवल नंद ॥ निज निज थानक सवि गया ।
 जिनगुण धरत आनंद ॥ १३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ पन्नर कुलगर ऊपना । प्रतिश्रुतने सनमंत ॥
 मेरे लाल ॥ ए देशी ॥ श्रीकृष्णजिन महाव्रती । कछादिकसंजुत ॥ मेरे लाल ॥ विचरे पृथिवी-

प्रते । खाए नहीं व्रतमांहे ॥ मे० ॥ स्वादिष्ट जल पण नवी पीये । तनुशुश्रुष नवि चाहे ॥ मे० ॥
 ॥ श्री० ॥ १० ॥ नाहे नहीं एह दिनप्रते । विलेपन नवि दीए देह ॥ मे० ॥ वस्त्र आभूषण मा-
 द्यने । अंगीकरे नहीं एह ॥ मे० ॥ श्री० ॥ ११ ॥ रज लागे प्रचुने तनै । माये दिनकर ताप
 ॥ मे० ॥ इहे नवि शय्याप्रते । नवि लागे थाक संताप ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १२ ॥ टाढ तम्कानी वे-
 दना । तेणें क्लेश न हुंत ॥ मे० ॥ छुधाप्रतें गणता नथी । तरसप्रतें न गणंत ॥ मे० ॥ श्री० ॥
 ॥ १३ ॥ निद्राप्रतें नवि सेवता । अमनै न जूए आंखे ॥ मे० ॥ तो बोढ्यानी वातकी । शी होवे
 नवि चाखे ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १४ ॥ पुत्र कलत्र परिग्रहथकी । वरजित एह जगवान ॥ मे० ॥ अ-
 म्हे नवि जाणुं शुं प्रचु । दिलमां ध्याये सावधान ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १५ ॥ ऋतप्रमुख सज्जनतणुं ।
 अमैं नवि मान्युं कहेण ॥ मे० ॥ बुद्धिवंतें मन धारवां । तिर्यचना पण वेण ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १६ ॥
 कछमहाकछने तिण समैं । वीजा कहे ते राय ॥ मे० ॥ स्वामिना अन्नप्रायने । तुमैं भाखो सुख-
 दाय ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १७ ॥ खांस सेवक तुमैं तेहना । तुमने कहीयें तेण ॥ मे० ॥ अम सघ-

लानां सांजलो । एहवां सारां वेण ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १७ ॥ भूख जीपे ए प्रभू किहां । आपण
कीटसमान ॥ मे० ॥ तरसने जिन जीपे किहां । किहां आपण जेक उपमान ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १८ ॥
आतप सहे प्रभुजी किहां । किहां ठायामत्कुण आप ॥ मे० ॥ टाढे नवि धूजे प्रभु । टाढे थाये
आपणने कांप ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १९ ॥ किहां जिन निद्रारहित ठे । निद्रावश आपण क्यांहिं ॥ मे० ॥ जिन क्यां-
ये आसन नवि दहे । आसन इहक आपण क्यांहिं ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २० ॥ आजीविका करवा-
जणी । शुं लेइशुं निज राज ॥ मे० ॥ अथवा राज्य जरतें ग्रह्यां । नवि सीजे एको काज ॥ मे० ॥
॥ श्री० ॥ २१ ॥ सेवा करीये शुं भरतनी । आजीविकाने हेत ॥ मे० ॥ आपणे स्वामीने तजी ।
जातां लज्जा लेत ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २२ ॥ तेमाटे तुमों वृद्ध ठो । वतावो शुभ पंथ ॥ मे० ॥ उत्तर
वलतो कळ कहे । तुमों कहो शुं पल्लिमंथ ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २३ ॥ जो स्वयंभूरमणसमुद्रनो । ताग
पामें नर कोय ॥ मे० ॥ तो जिनना अन्निप्रायनो । पार पामे नर सोय ॥ मे० ॥ श्री० ॥ २४ ॥
आगें स्वामी बोलता । हमणां मौन धरंत ॥ मे० ॥ मुखथी कइं ज्ञाखे नही । एहवा ए भगवंत

॥ मेण ॥ श्री० ॥ १६ ॥ एकठा मलीने ते सहु । विचारी मनमाहिं ॥ मे० ॥ गंगातट वनमां गया । कंदमूल खाए उठाहिं ॥ मेण ॥ श्री० ॥ १७ ॥ ते कालथी आज दिनलगे । वनवासी तापस जात ॥ मे० ॥ प्रवर्ती पृथिवीतले । कृपचंदेव मन ध्यात ॥ मेण ॥ श्री० ॥ १८ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । इयारमी शुभ्र ढाल ॥ मेण ॥ पाठकवर दर्शन कहे । सुणतां मंगलमाल ॥ मे० ॥ श्री० ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ कच्छ महाकच्छ नृपतणा । विनयवंत वे नंद ॥ स्वामिनी आझायकी । गया परदेश अमंद ॥ १ ॥ केतो काल व्यतिक्रमी । नमि विनमि ए दोय ॥ पितासमीपे आवीया । तिण वनमांहे सोय ॥ २ ॥ पिताप्रतें देखी करी । चिंता लागी तास ॥ कृपचनार्थ स्वामी ठते । केम हुआ नीरास ॥ ३ ॥ एह अवस्था तातनी । इण वनमां रहो केम ॥ किम ए फाटां लूगमां । नवि कोईसुं प्रेम ॥ ४ ॥ अंगराग गात्रे हतो । हमणां लागे रेत ॥ तेज गयुं सवि मुखंतणुं । अम साथे नवि हेत ॥ ५ ॥ फूले वास्यो चोटलो । हमणां जटा ठे जोर ॥ पूर्वे गज आरोहता । पंगे किम चालो घोर ॥ ६ ॥ इम बोली दोये नंदना । नमी पिताने त्याहिं ॥ केम अवस्था एहवी । पूठे ते

उठांहि ॥ ७ ॥ कछ महाकच्छ पुढने । जापे निजवृत्तांत ॥ राज तजी रिसहेसरु । दीक्षा लीधी
 दांत ॥ ८ ॥ प्रभुयें सहू वसुंधरा । सुतने वहेची दीध ॥ अम्हे पण साथे तदा । दुर्ग्रह व्रत ए
 लीध ॥ ९ ॥ दुष्कर व्रत ए पालतां । थिर न रहां परिणाम ॥ क्षुधा तृषा न सही शकुं । चिंता
 लागी वाम ॥ १० ॥ व्रतमां पीका पामतां । व्रत मूक्यां अमे आंहीं ॥ जिनयें न चली शकुं ।
 नापसव्रत उठांहि ॥ ११ ॥ गृहवासें नवि वांठना । वसवानी मनमांहि ॥ गंगातट बसीयें अमो ।
 लही शीतलतरुठांहि ॥ १२ ॥ कंदमूल फल खाइने । करुं भव पूरण आंहीं ॥ भजन करुं जिनरा-
 जनुं । मनशुद्धें उठांहि ॥ १३ ॥ तातवचन इम सांजली । प्रणमी दोय कुमार ॥ जिनपतिचरणे
 आवतां । जिनने वंदे सार ॥ १४ ॥ निस्संगी अरिहा प्रभु । ते नवि जाणे दोय ॥ जिनजी काठ-
 सगे रखा । करे वीनति सोय ॥ १५ ॥ ढाल १२ मी ॥ कुकरु देखी कुकरुने मन मान्युं लाल ।
 चिंते चित्तमोजार ॥ अहो मन मान्युं लाल ॥ ए देशी ॥ नमिविनमि जिन देखीने । मन मान्युं
 लाल ॥ वीनति करे एम । अहो मन मान्युं लाल ॥ तुमें परदेशे अम मोकल्या ॥ म० ॥ तुम

साथें बहु प्रेम ॥ अण ॥ १ ॥ जरतादिक सवि पुत्रने ॥ मण ॥ वहेंची भूमिका दीध ॥ अ० ॥ भा-
 खी अम बेहू जणी ॥ म० ॥ एह शुं तुमें कीध ॥ अण ॥ २ ॥ हवे पण आपो अमभणी ॥ म० ॥
 प्रसन्न करो अम्ह नाथ ॥ अण ॥ दोष अमारो ठावरी ॥ म० ॥ तुमें विश्वना नाथ ॥ अण ॥ ३ ॥
 तुमें पण बोलता नथी ॥ मण ॥ तो आप्यानी शी वात ॥ अ० ॥ उत्तर कांडं न दीये प्रचु ॥ म० ॥
 निरमम गुणें अवदात ॥ अण ॥ ४ ॥ बीजाने नवि जाचीयें ॥ मण ॥ जो पण तूमथी काज ॥ अण ॥
 अम पुत्रनुं सीजसे ॥ म० ॥ उपकारी महाराज ॥ अ० ॥ ५ ॥ दोये एम निश्चय करी ॥ मण ॥
 प्रचुजीनी करे सेव ॥ अण ॥ नलिनीपत्रें नीर लेइने ॥ मण ॥ ठटकाव करे नितसेव ॥ अण ॥ ६ ॥
 धर्मचक्री प्रचु आगळें ॥ मण ॥ प्रजाते फूलनो पुंज ॥ अण ॥ नमि विनमि करे दिनप्रतें ॥ मण ॥
 दोलतनो दीउं गंज ॥ अण ॥ ७ ॥ बेहुपासे ऊजा रहे ॥ मण ॥ हाथे ग्रहीने तरवार ॥ अण ॥ मा-
 नुं मेरुगिरिप्रतें ॥ म० ॥ रवि शशि शोभे सार ॥ अ० ॥ ८ ॥ त्रिणकालें प्रभुने नमी ॥ मण ॥
 मांगे जिनने पास ॥ अण ॥ स्वामी बीजो अमने नथी ॥ म० ॥ राज्य आपो उदहास ॥ अण ॥ ए॥

ची राज सवि पुत्रने ॥ मण ॥ आप्यां-स्वामीयें त्यांहि ॥ अ० ॥ अमने कांडं आप्युं नथी ॥ म० ॥
तेमाटें सेबुं उठांहि ॥ अ० ॥ १८ ॥ प्रभुजी किंदांथी आपशे ॥ म० ॥ अस नवी चिंता लगार
॥ अ० ॥ निश्चै राज ए आपशे ॥ म० ॥ प्रभू सेवा सुखकार ॥ अ० ॥ १९ ॥ वलतुं धरणेंद्र तस
कहे ॥ म० ॥ मागो जरतनी पास ॥ अ० ॥ नमि विनमि कहे तेहने ॥ म० ॥ शुं जांखे वचन
उदास ॥ अ० ॥ २० ॥ विश्वस्वामी प्रते मूकीने ॥ म० ॥ नही करीयें बीजो नाथ ॥ अ० ॥ क-
ल्पपादपने मूकीने ॥ म० ॥ कोण घाले केरडे बाथ ॥ अ० ॥ २१ ॥ परमेश्वर विना अन्यने ॥ म० ॥
नवि जांचुं राजकाज ॥ अ० ॥ जिम चातक जलधरविना ॥ म० ॥ जाचे नही दिल साज ॥ अ० ॥
॥ २२ ॥ जरतादिकने शुभ्र होजो ॥ म० ॥ तुं चिंता करे कांडं ॥ अ० ॥ स्वामीथकी राज्यसंपदा
॥ म० ॥ जरुशे अमनैं प्रायें ॥ अ० ॥ २३ ॥ नमि विनमिना वाक्यने ॥ म० ॥ सांनली हरख्यो
तेह ॥ अ० ॥ कहेवा लाग्यो स्वामिनो ॥ म० ॥ दास तुं धरणेंद्र जेह ॥ अ० ॥ २४ ॥ प्रभु वां-
वाने आवीयो ॥ म० ॥ पाताललोकथी आंहीं ॥ अ० ॥ जिनजीने तुमे सेवतां ॥ म० ॥ प्रतिज्ञा

दृढ मनमांहि ॥ अ० ॥ १५ ॥ विभुवनपतिनी सेवना ॥ म० ॥ राज आपे निरधार ॥ अ० ॥ हुं
 हुं दास ए स्वामिनो ॥ म० ॥ तुमैं पण एहना सार ॥ अ० ॥ १६ ॥ स्वामिनी सेवा फले ॥ म० ॥
 विद्याधरसंपत्ति ॥ अ० ॥ आपुं हुं तुम बिहुं जणी ॥ म० ॥ राज करो तुमैं प्रीति ॥ अ० ॥ १७ ॥
 गौरी प्रज्ञति आदि देइ ॥ म० ॥ विद्या वसु (०) वेद (४) हजार ॥ अ० ॥ धरणेंद्र दीधी तेहने
 ॥ म० ॥ पाठसिद्ध सुखकार ॥ अ० ॥ १८ ॥ विद्या जणतां मनतणी ॥ म० ॥ फलशे तुम शुभ्र
 सिद्धि ॥ अ० ॥ जइ वैताढ्यशैलमां ॥ म० ॥ वसावो नगरसमृद्धि ॥ अ० ॥ १९ ॥ वंदी कृषभदे-
 वने ॥ म० ॥ धरणेंद्रने लेइ साथ ॥ अ० ॥ पुष्पक विमाने बेसीने ॥ म० ॥ दोय चाढ्या सनाथ
 ॥ अ० ॥ २० ॥ नमि विनमि निज तातने ॥ म० ॥ कहे फली प्रभुजी सेव ॥ अ० ॥ जरतने
 पण वारता ॥ म० ॥ दोय कहे ततखेव ॥ अ० ॥ २१ ॥ मानी नरने माननी ॥ म० ॥ सिद्धिये
 होये हर्ष ॥ अ० ॥ पदप्रतिष्ठा पामतां ॥ म० ॥ मनमां थयो उतकर्ष ॥ अ० ॥ २२ ॥ ए त्रीजा
 अधिकारनी ॥ म० ॥ सुंदर बारमी ढाल ॥ अ० ॥ दर्शन कहे जवियण सुणो ॥ म० ॥ आगल

वात रसाख ॥ अ० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी दो राजवी । विनीतापुरमोजार ॥ स्वजनवर्ग सवि तेनीने । तेनी
निज परिवार ॥ १ ॥ निज विमानें चढी करी । वैताढ्यशैलें जाय ॥ वैताढ्यनुं वर्णन करुं । सांज-
लतां सुखदाय ॥ २ ॥ प्रांते लवणसमुद्रना । तरंग लागे जास ॥ पूरवपच्छिमदिसविषें । ए मान-
दंरु विलास ॥ ३ ॥ बे जाग कीधा इण गिरी । भरतखेत्रना सार ॥ रजतवरण ए गिरितणो । धा-
री मनहमऊार ॥ ४ ॥ पचास जोजन मित पृथु । दक्षिण उत्तरे जाण ॥ महीतलमां उंको गिरि ।
पचीस कोश वखाण ॥ ५ ॥ उंचपणे वैताढ्यगिरि । पचीस जोजन मान ॥ दोय जुजा तस जाणी-
ये । गंगासिंधु उपमान ॥ ६ ॥ खंरुप्रपात तमिस्रा गुफा । ठे गिरिमांहें दोय ॥ शाश्वत प्रतिमा-
युक्त ठे । जिनमंदिर शुभ होय ॥ ७ ॥ लीलाथानक देवनुं । विविध रतननो सार ॥ नव त्रैवेयक-
सम गिरें । नव कूट मनोहार ॥ ८ ॥ भूतलथी ए गिरिविषे । ऊपर जोजन वीस ॥ दक्षिण उत्तर
श्रेणिमां । व्यंतर रहे जगीस ॥ ९ ॥ भूतलथी दश जोयणे । ऊपर जईये ज्यांह ॥ दक्षिण श्रेणिने

त्रिपे । पचास पुरी त्यांह ॥ १० ॥ ढाल १३ मी ॥ सदगुरुने चरणे नमी । गासुं गोक्षीराय महारा
वाढ्हा ॥ ए देशी ॥ पुरीनां नाम वखाणीयें । श्रोता निसुणो सार ॥ माहारा वाढ्हा ॥ पहेली कि-
नरनरगीत १ ठे । नगरी नामें सुखकार ॥ मा० ॥ १ ॥ जाव धरीने सांभलो ॥ ए आंकणी ॥
वाहुकेतुपुरी २ जाणीयें । पुंढरीक ३ हरिकेत ४ ॥ मा० ॥ सेतु केतु ५ नगरी भली । सपरिकेत ६
समेत ॥ मा० ॥ जा० ॥ २ ॥ श्रीबाहु ७ श्रीगृह ८ तिम वली । लोहार्गल ए जस नाम ॥ मा० ॥
अरिजय नगरी १० जाणीयें । स्वर्गलीलपुर ११ नाम ॥ मा० ॥ जा० ॥ ३ ॥ वज्रार्गलपुरी १२ जा-
णीयें । वज्रविमोकद्वंग १३ ॥ मा० ॥ महीसार १४ तिम पुरजय १५ । सुकृत १६ मुख्यपदंग १७
॥ मा० जा० ॥ ४ ॥ चतुरमुखी १८ ने बहुमुखी १९ । रताने २० विरता २१ नाम ॥ मा० ॥ आ-
खंमलपुर २२ तिम वळी । विलासयोनि २३ गुणधाम ॥ मा० भा० ॥ ५ ॥ अयराजित २४ ने
कांचीदाम २५ । सुविनय नत्र इंग २६ ॥ मा० ॥ केमंकर २७ ने सहचिह्न २८ कुसुमपुरी २९ मन-
रंग ॥ मा० ॥ जा० ॥ ६ ॥ सजयंती ३० ने इंदपुरी ३१ । जयंती ३२ विजयंती ३३ नाम ॥ मा० ॥

विजया ३४ द्वेमंकर ३५ जाणीयें । चंद्रभास पुर ३६ अन्निराम ॥ माण भा० ॥ ७ ॥ रविनास ३७
 पुरी जाणीयें । समभूतलावास ३८ ॥ माण ॥ सुविचित्र ३९ महाघन ४० जाणीयें । चित्रकूट ४१
 त्रिकूट ४२ खास ॥ माण ॥ जाण ॥ ८ ॥ वैश्रवणकूट ४३ शशिपुरी ४४ । रविपुरी ४५ मनोहार ॥
 माण ॥ विमुखी ४६ तिम वली वाहिनी ४७ । सुमुखी ४८ नित उद्योत ४९ सार ॥ माण जाण ॥ ए ॥
 श्रीरथनूपुर चक्रवाल ५० । अंतिम पुरी ए जाण ॥ माण ॥ मध्यजागें शोचती । नाम कथां वखा-
 ण ॥ मा० ॥ जाण ॥ १० ॥ नमीयें वसावी पोते पुरी । ते कही श्रुत अनुसार ॥ माण ॥ तिम व-
 ली उत्तरश्रेणिमां । साठ नगर सुखकार ॥ माण ॥ जा० ॥ ११ ॥ विनमीएं वसावी ए मुदा ।
 धरणेंद्रने वचन ॥ माण ॥ तेहनां नाम कहुं हवे । निसुणो एके मन्न ॥ माण ॥ भा० ॥ १२ ॥
 अर्जुनी १ नामें पहेली कही । बीजी वारुणी २ नाम ॥ माण ॥ वैरिसंहारिणी ३ जाणी-
 यें । कैलासवारुणी ४ नाम ॥ मा० ॥ जा० ॥ १३ ॥ विद्युत्दीप्त ५ ने किलकिल ६ । चारु चू-
 न्नामणि ७ सार ॥ माण ॥ चंद्रआभूषण ८ आठमी । वसवंत ए नवमी सार ॥ माण ॥ ॥ जा० ॥

॥ १४ ॥ ज्ञा १० कही । हंसगर्भा ११ शुभ्र नाम ॥ मा० ॥ मेचक १२ वारमी जा-
१३ अभिराम ॥ मा० ॥ जा० ॥ १५ ॥ लक्ष्मीहर्म्य १४ चौदमी कही । पन-
॥ मा० ॥ विमला १६ असुमत कृतवली १७ । शिवमंदिरा १८ अभिराम ॥
॥ १६ ॥ उगणीसमी वसुमती १९ । सिद्धस्तुत वीसमी २० जाण ॥ मा० ॥
वीसमी २१ । केतुमालांका २२ वखाण ॥ मा० ॥ भा० ॥ २७ ॥ इंद्रकांता २३ त्रेवी-
हानंदा नामें सार २४ ॥ मा० ॥ वीतशोका २५ पचवीसमी । विशोकापुरी २६ मनोहार-
॥ जा० ॥ २९ ॥ कंमुदकुंदा एकत्रीसमी ३१ । गगनवद्धभा ३२ नाम ॥ मा० ॥ युवतीति-
क तैत्रीसमी ३३ । अवनतीलक ३४ अचिराम ॥ मा० ॥ जा० ॥ २७ ॥ संगंधर्वा पांत्रीसमी ३५ ।
वत्रीसमी मुक्ताहार ३६ ॥ मा० ॥ अनिमिष विष्टप रूखमी ३७ । अग्निजाला ३८ मनोहार ॥ मा० ॥
॥ जा० ॥ २१ ॥ गुरुज्वाला ३९ ने निकेतनपुरी ४० । जयश्री निवासद्वंग ४१ ॥ मा० ॥ रतनकुलिश
नगरी ४२ तिम । वसिष्ठाश्रया मनरंग ४३ ॥ मा० ॥ जा० ॥ २२ ॥ ईविणजया ४४ सज्जका ४५ ।

अलकतिलक ४६ ॥ मा० ॥ जा० ॥ २७ ॥
॥ १४ ॥

जद्रासवापुरी ४६ नाम ॥ माण ॥ फेनशिखर समतालीसमी ४७ । गोखीरशिखरा ४८ अजिराम
 ॥ माण ॥ भाण ॥ २३ ॥ वैरीअद्दोजशिखरा वली ४९ । गिरिशिखरा तिम जाण ५० ॥ माण ॥
 धरणी ५१ वारुणी ५२ दर्शना ५३ । दुर्द्धर माहेंद्रा ५४ जाण ॥ माण ॥ जा० ॥ २४ ॥ ठपन्नमी
 विजयापुरी ५६ । वसुगंधिनी ५७ पुरी सार ॥ माण ॥ सुरतसुरी ५८ रतनपुरी ५९ । उगणसाठी
 मनोहार ॥ माण ॥ जाण ॥ २५ ॥ ए पुरीमाहें रूअमी । साठमी जाणो एह ॥ माण ॥ गगनवद्वजा
 ६० मध्यजागमां । वसावी बहुलें नेह ॥ माण ॥ जाण ॥ २६ ॥ विनमि लघु जाइये । वसावी पुरी
 एह ॥ माण ॥ दोय श्रेणि बहु शोजती । जोतां लागे सनेह ॥ मा० ॥ जा० ॥ २७ ॥ ग्राम अनेक
 वली कर्यो । बाहिर पूरां कीध ॥ मा० ॥ यथायोग्य थानक करी । जनने वहेची दीध ॥ माण ॥
 ॥ जा० ॥ २८ ॥ जे जन जे जनपदथकी । लेईं आण्णां त्याहिं ॥ मा० ॥ तेहने नामे देशनां । नाम
 पाडे उळाहिं ॥ माण ॥ जा० ॥ २९ ॥ ते सधली नगरीविषे । प्रतिसजाये सार ॥ माण ॥ नाभिने-
 दन-जिन आपना । तेणे कीधी मनोहार ॥ माण ॥ जाण ॥ ३० ॥ धरणेंद्र हितशिक्षा वदे । विद्या-

धरने त्यांहि ॥ माण ॥ नवि अन्याय करवो तुमैं । विद्यामदथी आंहि ॥ मा० ॥ भा० ॥ ३१ ॥ जि-
नने जिनना चैत्यनी । चरमशरीरी साध ॥ माण ॥ प्रतिमावंत अणगारने । जे करशे एहने बाध
मा० जाण ॥ ३२ ॥ तेहथी विद्या दूरे जशे । जिम आलसुने बुद्धि ॥ माण ॥ जे करशे हिंसाप्रते ।
तेहनी जाशे विद्यासमृद्धि ॥ माण ॥ जाण ॥ ३३ ॥ एहवी व्यवस्था थापीने । वेहू श्रेणिमोझार
॥ माण ॥ नमि विनमि राजा करी । धरणेंद्र गयो निज वार ॥ माण ॥ भाण ॥ ३४ ॥ ते ते नग-
रीमां देहरां । नमिविनमियें कीध ॥ माण ॥ प्रतिमा पूजे कृपप्रतणी । जनमनो लाहो लीध ॥ मा० ॥
॥ भा० ॥ ३५ ॥ क्रीमार्थे मेरुगिरें । जाये ते जाई धाय ॥ माण ॥ नंदीश्वरें कोइक समे । जिनवं-
दनने जाय ॥ माण ॥ जाण ॥ ३६ ॥ किवारे विदेहकैत्रमां । जिनने बांदवा जाय ॥ मा० ॥ निज-
घरें शाश्वतजिनतणी । अरची सुखने पाय ॥ माण ॥ जाण ॥ ३७ ॥ त्रिण वरग साधे दोई । जो-
ग जोगवे स्त्रीसाथ ॥ मा० ॥ बहुल राज्यनी संपदा । करता थइ सनाथ ॥ माण ॥ भा० ॥ ३८ ॥
ए त्रीजा अधिकारनी । सुंदर तेरमी ढाल ॥ माण ॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो मंगलमाख ॥ मा० जाण ॥

॥ दुहा ॥ आर्य अनार्य देशमां । मौनपणे विहरंत ॥ अणहारी इक वर्ष ठे । चिते चित्त ज-
 गवंत ॥ १ ॥ दीपक जिम तेलें रहे । रहे जिम पादप वार ॥ तिम एह सयल जंतुनां । टके शरीर
 आहार ॥ २ ॥ वेतालीस हूपणरहित । मधुकरवृत्ति समान ॥ मध्यह्ने मुनिराजजी । ले आहार
 शुभ मान ॥ ३ ॥ कढादिक जे कृषी थया । तस न मळो आहार ॥ तेमाटे जावे मुनी । करशे
 व्रतपरिहार ॥ ४ ॥ इम मनमां प्रभु चितवी । चाळ्या जिद्दाकाज ॥ गजपुर नगरे आवीया । जि-
 द्दार्थी महाराज ॥ ५ ॥ ढाल १४ मी ॥ नथरो नगीनो महारो । हारो हीरो महारो साहिबो ॥
 ॥ वाहला मारा ॥ घमी इक करहो फूकारहो ॥ ए देशी ॥ श्रीगजपुर वर नयरमां । राजिंद मा-
 हरा ॥ राज करे तिहां राय हो । श्रीबाहुवलिनंदनो । राजिंद माहारा ॥ सोमप्रज सुखदाय हो ॥
 नृपमां नगीनो महारो । दानमां चीनो महारो ॥ जिनगुणक्षीनो राजवी ॥ राजिंद माहारा ॥ श्री-
 श्रेयांसकुमार हो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तस सुत श्रीश्रेयांसजी ॥ राण ॥ विनयचतुर सुजाण हो ॥
 नीतिनिपुण दाक्षिणपट्ट ॥ राण ॥ बहोतेर कळा वखाणहो ॥ नृप ॥ २ ॥ तेणे सुरगिरि सुपनमां

॥ रा० ॥ सामलो थयो दीठ हो ॥ दूधें पखालीने कयों ॥ रा० ॥ निरमल अतिही विसिठहो ॥
 नृ० ॥ ३ ॥ तिण रातें तेह नगरतणो ॥ रा० ॥ शेठ सुबुद्धि नामहो ॥ सहस किरण रविनां पड्यां
 ॥ रा० ॥ देखे सुपन अजिरामहो ॥ नृ० ॥ ४ ॥ तेह किरण जोड्या सहू ॥ रा० ॥ श्रेयांसकुंअरे
 त्यांहिहो ॥ तेज वध्युं ते सूर्यनुं ॥ रा० ॥ अदनुतकांति ज्वांहिहो ॥ नृ० ॥ ५ ॥ तिण रातें सोम-
 प्रजें ॥ रा० ॥ सुपन दीतुं वळी एम हो ॥ सहस योछासुं कोई नरो ॥ रा० ॥ लमाइ करे प्रेमहो
 ॥ नृ० ॥ ६ ॥ लफतां ते नर हारीज ॥ रा० ॥ जांखुं थयुं तस मुख हो ॥ फरी श्रेयांसना सहाय-
 श्री ॥ रा० ॥ जय पाम्यो थयुं सुखहो ॥ नृ० ॥ ७ ॥ राजसज्जामांहिं ते मिढ्या ॥ रा० ॥ कहे निज
 सुपननी वातहो ॥ फलनो निर्णय नवि थयो ॥ रा० ॥ निज धरें गया सुखसातहो ॥ नृ० ॥ ८ ॥
 सुपन अरथ कहेवाजणी ॥ रा० ॥ पेठा प्रभु डंगमांहिहो ॥ कवि दीये एहवी उपमा ॥ रा० ॥ ज्ञि-
 काने अरथें त्यांहिहो ॥ नृ० ॥ ९ ॥ प्रभु अणहारी वरसलंगें ॥ रा० ॥ लीलामां आव्या स्वामिहो
 ॥ नगरलोके तेह देखीने ॥ रा० ॥ धेरथी दोमी तामहो ॥ नृ० ॥ १० ॥ जठी ऊठी दोमी करी ॥

रा० ॥ जनें वीढ्या अत्रु सारहो ॥ कहेवा लाग्या पुरजना ॥ रा० ॥ घेर आवो तुमें मनोहारहो ॥
नृ० ॥ ११ ॥ नहावाने जल ग्रहो तुमें प्रभू ॥ रा० ॥ तेल मरदन सामानहो ॥ स्नान करो अम
मंदिरें ॥ रा० ॥ ते नवि ग्रहे जगवानहो ॥ नृ० ॥ १२ ॥ केई जन कहे स्वामीप्रते ॥ रा० ॥ चंदन
कपूर वरासहो ॥ विलेपन करी गात्रनें ॥ रा० ॥ शीतल थाळ उल्लासहो ॥ नृ० ॥ १३ ॥ केई कहे
स्वामीने मुदा ॥ रा० ॥ पेहेरो भूषण अंगहो ॥ दया करी अम्ह उपरे ॥ रा० ॥ अम्ह मन करो
उठरंगहो ॥ नृ० ॥ १४ ॥ वीनवे कोइ जिनवरप्रते ॥ रा० ॥ मुज घरें आवी स्वामीहो ॥ पेहेरो
डुकूल वस्त्रनें ॥ रा० ॥ कृतार्थ करो अम्ह धामहो ॥ नृ० ॥ १५ ॥ पगें चालो तुमें शुं प्रभु ॥ रा० ॥
बोले केई नर तामहो ॥ चढो ए गज उपरे ॥ रा० ॥ थाकनो द्यो वीश्रामहो ॥ नृ० ॥ १६ ॥
कोई कहे हयने तुमें गही ॥ रा० ॥ अम्ह भगतने तारहो ॥ कोई कहे घोमारथें चढो ॥ रा० ॥
नवि चालो पायविहारहो ॥ नृ० ॥ १७ ॥ केई जन प्रभूने वीनवे ॥ रा० ॥ ग्रहो पक्वफलसहका-
रहो ॥ केई कहे नागरवेलीना ॥ रा० ॥ द्यो पानवीमां सारहो ॥ नृ० ॥ १८ ॥ पूर्गीफल जावंतरी

विचारहो ॥ ए मूरति किहां बांदी हती ॥ रा० ॥ सेवी हती किण ठारहो ॥ नृ० ॥ ॥ ३७ ॥ इम
 ध्यातां श्रेयांसने ॥ रा० ॥ जातिसमरणज्ञानहो ॥ दीठा पूरभव आपणा ॥ रा० ॥ थयो जिनसे-
 वा सावधानहो ॥ नृ० ॥ ३८ ॥ चक्री वज्रनाभजी ॥ रा० ॥ पूरवविदेहमोजारहो ॥ ए जगवंतनो
 जीव हतो ॥ रा० ॥ तस सारथी हूं सारहो ॥ नृ० ॥ ३९ ॥ ते भवमां प्रचुनो पिता ॥ रा० ॥ श्री-
 वज्रसेन नामहो ॥ एसरिखो लिंग धारतो ॥ रा० ॥ तीर्थकर अनिरामहो ॥ नृ० ॥ ३० ॥ में पण
 ते दीगो सही ॥ रा० ॥ जिनपति तीरथस्वामहो ॥ तसपासें अमें दोय जणें ॥ रा० ॥ दीक्षा ली-
 धी अभिरामहो ॥ ३१ ॥ अरिहंत वज्रसेन मुखथकी ॥ रा० ॥ में सांजली एहवी वाचहो ॥ जर-
 तमां वज्रनाभजी ॥ रा० ॥ आदिजिन होसे साचहो ॥ नृ० ॥ ३२ ॥ संयंप्रजाजवथी मांकीने
 ॥ रा० ॥ अरुजवलगें जिनसाथहो ॥ फिरीज माहरो आतमा ॥ रा० ॥ नवमें जेवें ए जगनाथहो
 ॥ नृ० ॥ ३३ ॥ यतः—पुव जवा सो पिछइ । एगं दो तिननि जाव नवय जवा ॥ उवरिं तस्स अ-
 पस्सउ । सुह जावो जोइसरणस्स ॥ नृ० ॥ ३४ ॥ एहवे श्रेयांस कुमारने ॥ रा० ॥ सेलकी रस-

लाद ॥ २ ॥ पंचवरणना फूलनी । वृष्टि करे घरवार ॥ चेलोत्केप आकाशमां । अहो दान कहे
 सार ॥ ३ ॥ रुषभदेवनुं पारणुं । अक्षय पहेलुं शुद्ध ॥ त्रीजतिथि रविवासरे । कहे मोटा विबुद्ध
 ॥ ४ ॥ माटे अखात्रीज ए । पर्व थयुं शुभ नाम ॥ संप्रति वनें लोकमां । ते दिनथी अन्निराम ॥ ५ ॥
 प्रभुना पारणाथकी । सुर आववाथी त्याहिं ॥ नर आवे सवि धसी मसी । श्रेयांसमंदिरमांहिं ॥ ६ ॥
 लोक कहे श्रेयांसने । धन धन तुज अवतार ॥ जिनजीभणी तें आपीजे । ईश्वरस श्रीकार ॥ ७ ॥
 ॥ ढाल १५ मी ॥ ऊजनी जावलदे राणी अरज करे ठे । अवको चोमासो घेर कीजे हो गढवूंदी-
 वाला ॥ ए देशी ॥ लोक कहे श्रेयांस कुमरने । तुमें सफल कयों अवतारो हो ॥ दानधरमना रा-
 गीहो ॥ तुज शुभमति जागी ॥ तुज भवजयन्नावठ जागीहो ॥ दा० ॥ ए आंकणी ॥ तुमें निज-
 मंदिर वित्तें पूर्युं । थयो जश त्रिभुवनें सारोहो ॥ दाण ॥ १ ॥ ईश्वरसें जिनने पमिलाभ्या । तुज
 किम एहवो विवेकहो ॥ दाण ॥ अम्हारें घर कांडं न लीधुं । श्रेयांस कहो तुमें ठेकहो ॥ दा० ॥ ११ ॥
 लोकवचन निसुणी कुमरजी । कहे लोकने तिणवारहो ॥ दा० ॥ स्वामी चचित्त वस्तु नवि लेवे ।

सावय लागे अपारहो ॥ दा० ॥ ३ ॥ नवि ग्रहे प्रभुजी सचित्त कन्याने । हयगयनुं शुं कामहो
॥ दा० ॥ जिनजीए सहु त्याग कर्या जे । नवि बंढे ए जिन दामहो ॥ दा० ॥ ४ ॥ विलेपन नवि
अंगमां देवे । वली जला वस्त्र न पहरेहो ॥ दा० ॥ वैरागी प्रभु कांइ न धारे । वत्तें संयमने घेरे-
हो ॥ दा० ॥ ५ ॥ राजना चिहने प्रभु नवि ईहे । ए राज नरक देनारहो ॥ दा० ॥ संयमराजमां
लीन सदा । स्वामी ठे तेह जजनारहो ॥ दा० ॥ ६ ॥ सचित्त फलने ते नर लेवे । जे हिंसक नर
होवेहो ॥ दा० ॥ परम अहिंसक ए स्वामी हूआ । जवपातकने खोवेहो ॥ दा० ॥ ७ ॥ परिग्रह-
ग्रहने एणे ठांड्यो । संगरहित भगवानहो ॥ दा० ॥ जवना कारण जे नवि बंढे । धर्में थया जे
सावधानहो ॥ दा० ॥ ८ ॥ एषणीकने अचित्त आहार । ग्रहे प्रभूजी निरधारहो ॥ दा० ॥ ते तो
मूरख तुमें नवि जाणो । कार्याकार्यविचारहो ॥ दा० ॥ ९ ॥ ते जना वलतुं कुअरने जंप्पे । पूर्वे नवि
प्रभुए कहुं हो ॥ दा० ॥ आहार अचित्त अम्हे किम जाणुं । तुम वयणें ए लहुं हो ॥ दा० ॥ १० ॥
पण ए आश्चर्य तुमें किम जाणुं । ते कहो अमनें धीरहो ॥ दा० ॥ लोकवयण निसुणीनें उत्तर ।

दीये श्रेयांस वन्धीरहो ॥ दा० ॥ ११ ॥ जिनदरिसणथी मुजने उपनुं । जातिसमरण ज्ञानहा ॥
 दा० ॥ ग्रंथदर्शनथी जिम मति ऊपजे । तिम में जाणुं विद्वानहो ॥ दा० ॥ १२ ॥ ए जिनसाथें अरु
 नवताइं । हुं फर्यो सुरनरमाहिहो ॥ दा० ॥ अरु भवनो नेह एहनै माहरे । तुमें धारो चित्तमाहिहो
 ॥ दा० ॥ १३ ॥ ईहाथी त्रीजा भवमां जिनना । जनक हुता उठाहिहो ॥ दा० ॥ तेहनं नाम वज्रसेन जि-
 नपति । तुमें धारो चित्तमाहिहो ॥ दा० ॥ १४ ॥ जिनपासैं अम्ह वे जणें दीक्षा । लीधी मन रूडें भावे-
 हो ॥ दा० ॥ मुजनें सांभरी ते संवि वात । दाननो विधि मन आवे हो ॥ दा० ॥ १५ ॥ मुजने तातने सुबुद्धि
 शेवनें । सुपन फट्यां इण वारहो ॥ दा० ॥ ते विवरीने लोकनी आगें । कहे श्रेयांस कुमारहो ॥ दा० ॥
 ॥ १६ ॥ में श्याम मेरुगिरिने दीगो । पखाल्यो दूधें जेहहो ॥ दा० ॥ तपें करीने दुर्वल स्वामी । रस पार-
 णे सोहे तेहहो ॥ दा० ॥ १७ ॥ सहस पुरुषसुं जयवाद पाम्यो । रायें दीगो जेहहो ॥ दा० ॥ मुज पारणा-
 नी सांनिध्यें प्रभुजी । परीषहने जीतशे तेहहो ॥ दा० ॥ १८ ॥ दीगो सुबुद्धियें सहस किरणं । रविना
 पक्रियां जेहहो ॥ दा० ॥ फरी ते पाठां श्रेयांसे जडीयां । अधिक शोने रवि तेह हो ॥ दा० ॥ १९ ॥

तस भावारथ जवियण जाणो । स्वामी सूर्यसमानहो ॥ दाण ॥ सहस किरण ते देहनी कांति ।
 पारणे देदीप्यमानहो ॥ दाण ॥ १० ॥ श्रेयांसनी वाणी निसुणीने । हरख्या सन्नाना लोकहो ॥
 श्रेयांसनी प्रशंसा करतां । ते गया निज निज उकहो ॥ दाण ॥ ११ ॥ पारणुं करीने तिहांथी प्र-
 भुजी । अन्यत्र कीधो विहारहो ॥ दाण ॥ इक थानकमां ठझस्य जिनपती । नवि रहे ए व्यवहा-
 रहो ॥ दाण ॥ १२ ॥ भगवंत पारणस्थानकऊपर । रतननुं पीठ बंधाबुंहो ॥ दाण ॥ नहीतो आसातना
 याशे महोटी । कुंअर चिंतवे सोईहो ॥ दाण ॥ १३ ॥ इम चिंतिने ते भूमिऊपर । रतननुं पीठ
 बंधावेहो ॥ दाण ॥ प्रभूपगलां आप्यां त्यांहि । त्रिकालपूजा बनावेहो ॥ दाण ॥ १४ ॥ लोको पूठे
 श्रेयांसकुंअरने । ए मंमल किम कीधुंहो ॥ दाण ॥ १५ ॥ उत्तर वलतो कुंअरे दीधो । आदिकर मंमल
 सीधुं हो ॥ दाण ॥ १५ ॥ ए मंडलनी पूजा करशे । ते लहेशे सुखसाताहो ॥ दाण ॥ आपनानि-
 क्षेपो जिननो जाणो । नमतां शिवसुखदाताहो ॥ दाण ॥ १६ ॥ जिहां जिहां ग्रही जिद्दा प्रभु-
 जीए । तिहां तिहां लोके पीठ कीधांहो ॥ दाण ॥ आजलगें पण लोकमां चाले । आदित्यपीठ प्रसि-

छांहो ॥ दा० ॥ २७ ॥ इण चोवीसीमां प्रथम आपनाकारहो ॥ दा० ॥ दानधर-
मनो उपदेशकारी । श्रीश्रेयांस कुमारहो ॥ दा० ॥ २८ ॥ त्रीजे खंडे ढाल पनरमी । दाननणे अधि-
कारहो ॥ दा० ॥ पाठक दर्शन कहे प्रवियणने । दान दीलें उदारहो ॥ दा० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ एक ससे प्रभु विचरता । आव्या वहूलीदेश ॥ तक्षशिला नयरीविषे । सांजसमे
सुविशेष ॥ १ ॥ नगरीना उद्यानमां । काउसगे रक्षा जिणंद ॥ वनपालक जंपे जई । बाहूवलने अ-
मंद ॥ २ ॥ बाहूवल बहु हरखीयो । दीध वधामणी दान ॥ वनरक्षक वीसर्जियो । ते जाए निज
ठाण ॥ ३ ॥ पुररक्षकने भूपति । आझा आपे एम ॥ रजनीमां नगरीप्रते । शणगारो बहु प्रेम ॥
॥ ४ ॥ चोरासी चहुटाप्रते । शोजा करावो आज ॥ पगले पगले केलिना । थंज करावो साज ॥ ५ ॥
तोरण बांधो प्रतियुहें । प्रतिपंथ मांचा सार ॥ मंढावो बहु रयणना । मुज मनने सुखकार ॥ ६ ॥
फरकावो घरघरप्रतें । पताकिका श्रीकार ॥ सहस्र जुजा रची करी । जाणे नाचे पुर तिणवार ॥ ७ ॥
कुंकुमनां करो वांटणां । चारे दिश पुरमांहि ॥ विलेपन चोपड्युं अंगमां । जाणे वसुधाथें उवांहि

॥ ७ ॥ जिनदर्शन उत्तकंठिता । नगरी विकसी त्याहिं ॥ चंद्रसंयोगे जिम हुए । कुमुदवन उछाहिं
॥ ८ ॥ परजातें जिन वंदीने । पोते थइश पवित्र ॥ जिनदर्शनथी लोकने । करीश पवित हुं तल
॥ ९ ॥ इस ध्यातां ते भूपने । माससम थाये रात ॥ बहाणे वनथी विहरीया । पारी काउसग
तात ॥ १० ॥ ढाल १६ मी ॥ नदी जमुनाके तीर उडे दोय पंखीयां ॥ ए देशी ॥ प्रातसमें बाहु-
बली आवे वेगथी । निज काननमोजार मन आनंदथी ॥ मुकुटबद्ध भूपालनी साथें परवर्यो ।
निज निज मंत्रीसंयुत दासैं अलंकर्यो ॥ १ ॥ लाखोगमें तुरंगसेना साथे चली । पाणीपंथा वायु-
वेगा ठे ते मनरुली ॥ मद झरता गजराज साथे घणुं दीपता । उंचा शोभे तेह घनावन जीपता
॥ २ ॥ वसंतश्रीप्रमुख हजारगमें घणी । अंतेउर मंराण के मंरने बहु वनी ॥ बिहुं पासे चामर
ढले ते रायने । माथे उज्ज्वल ठत्रके शोभा थायने ॥ ३ ॥ सोनेरी चोबदार आगल चले जेहने ।
अश्वारूढ पुरुष बहु साथें तेहने ॥ रतनभूषण पहेंर्यो व्यवहारी अतिघणं । साक्षात देवतणी परें
दीपे नही मणं ॥ ४ ॥ जद्रजाति मतंगज खंधे नृप चढ्यो । इंद्रतणीपरें राजे दिन दिन जस ब-

ल्यो ॥ शिरमां सोहे मुगटना हीरा जगमगे । चूलिकायें जिम मेरुगिरि तेजें तगतगे ॥ ५ ॥ मु-
 क्ताफलना कुंमल कानें दोय वरू । जाणुं जंबूद्वीपना चंद्रमा सुखकरू ॥ सेवा करवा रायनी आ-
 व्या मन हली । पंक्ति उपमा दीये अदभूत ए वली ॥ ६ ॥ मुक्ताफलनो हार हैयामां धारतो ।
 वाजुबंध बाहुए पहेर्या सुखकारतो ॥ कंकण पहेर्या हाथमें बाहूवल्लि वली । आंगलीएं वींटी प-
 हेरी ठे मनरुली ॥ ७ ॥ श्वेत जामो पहेर्यो बाहूवली राजवी । सवि अंगभूषण थाये शोभा बहु
 अचिनवी ॥ बंदीजन विरुदावली बोले अतिघणी । इण रीते सामग्री करी जाए वनजणी ॥ ८ ॥
 वनसमीपे आव्यो सेना लेईने । गजथी ऊतयो बाहुवली मन देईने ॥ उत्रादिक राजचिह्न मूक्यां
 तेणे तिहां । वनमां पेगो राय के बहु सेना जिहां ॥ ९ ॥ वनमां स्वामी दीठा नवि ते बाहूवले ।
 पूठे वनपालकने रांजा अतिजले ॥ स्वामी किहां गया ते सवि मुजने तुमें कहो । ते कहे अमें
 नवि जाणुं तुमें ए मन लहो ॥ १० ॥ नृप चिते चित्तमाहें मनोरथ नवि फळो । प्रभाते वांदीश
 जई हुं ते माहरो टळो ॥ धिग धिग मंदजाग ताहुरा अवतारने । दृष्टियें पण नवि देख्यो प्रभु

सुखकारने ॥ ११ ॥ जिन बांदवानो विलंब कयों ते मुज नढ्यो । लोक अनुग्रह काज के मुज मनो-
 रथ पढ्यो ॥ धिग धिग मूढपणुं थंयुं ए सवि माहरे । स्वारथनो थयो ब्रंश के जूने ताहरे
 ॥ १२ ॥ यतः---अवाप्य धर्मविसरं विवेकी । कुर्याद्विलंबं नहि विस्तार य ॥ तातो जिनस्तक-
 शिलाधिपेन । रात्रिं व्यतिक्रम्य पुनर्न नेमे ॥ १ ॥ ढाल ॥ धिग धिग रजनी वैरिणी सारीखी
 मुज थई । धिग धिग माहरी मतिनें अथिलता थई ॥ प्रभु चरणबुज देखवा विधनकारण
 घणां । थयां माहरे आज के सांभली दीनमणां ॥ १३ ॥ परजात ते सुप्रजात थयो नवि ताहरे ।
 रवि ऊग्यो नवि ऊग्यो से काम माहरे ॥ आंखो पण शा कामनी दीगा नवि प्रभू । इम चितवे
 नरराज के तकशिलाविभू ॥ १४ ॥ इण थानकविपे रातें काउसग प्रभु रह्यो । निरलज हुं मंदिरमां
 सूतो सुख बह्यो ॥ चिंतातुर बाहुबलने मंत्री इम कहे । शी शोचना महाराज करो शीख मन
 लहे ॥ १५ ॥ स्वामीना पगमांहे ध्वजमठ लंठना । ते दीठे जिन दीगा जाणो शुभमना ॥
 एहवी सचिवनी बाणीने बाहुबलें सांचली । पदप्रतिविंबने बांढे नरपति मनरुली ॥ १६ ॥

अंतैर परिवार सहू वंदन करे । धन ए मंत्रिनी बुद्धिने सहू जन चित धरे ॥ कोई नवि चांपो
 प्रमृगलाने ईकदा । मति उपनी बाहुवलिने शुभ नावें मुदा ॥ १७ ॥ तिण ठामें रतनमय धर्म-
 चक्र थापीउ । बाहुवलें मिथ्यात्व आपणुं कापीउ ॥ आठ जोयण विस्तारे तेह बखाणीयें । एक
 जोयणनुं उंचुं धर्मचक्र जाणीयें ॥ १८ ॥ फूले पूज्युं चक्रने राजाये तिहां । परिवार सहू सेनाधिप
 पूजे बहू इहां ॥ गीत नाटिक वाजित्र वाजे सरले स्वरे । अठाइमहोछव सारो थाये वारूपरे ॥ १९ ॥
 रक्तक नरने थाप्या ते थानकविपे । राजाये पूजारा राख्या ते मनहयें ॥ धरमचक्रने वंदी निज
 नगरी गयो । बाहुवल नृपालने मन आनंद थयो ॥ २० ॥ ए त्रीजा अधिकारनी शोलमी ढाल
 कही । चरित्रने अनुसार के बुधजने संग्रही ॥ पाठकवर दर्शनसागर कहे जविजना । उद्यत थाउं
 धर्ममां करी निज शुभमना ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ ऋषभदेव अरिहा प्रभू । विविध अन्नग्रह धार ॥ नानाविध तपविधिविपे । उ-
 द्यम कीध अपार ॥ १ ॥ अप्रतिहत गति जेहनी । वायुपरे जगवान ॥ मौन रखा विचरे प्रभु ।

नाना देश सुथान ॥ १ ॥ यवन आरुं इह्वादिक । म्लेच्छना देशमजार ॥ अनार्यने प्रतीति करे ।
 दरशन देइ श्रीकार ॥ ३ ॥ सहे उपसर्गवर्गने । परिसहना सहेनार ॥ हजार वरस विचरिया । पृ-
 थिवीपीठे सार ॥ ४ ॥ विचरंता एकणसमे । अयोध्यापूरीस्वाम ॥ उपपुर पुरिमतालाचिध । नगरे
 गया गुणधाम ॥ ५ ॥ ते नयरथी जाणीये । उत्तरदिशि मनुहार ॥ शकटमुख उद्यानमां । पेठा
 जिन श्रीकार ॥ ६ ॥ कीधो अष्टम तप जिने । वटतरु अध भगवान ॥ कालसग धरी सप्तम गुण—
 ठाण लहे सावधान ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ जांफरीया मुनिवर धन धन तुम अवतार ॥ एदेशी ॥
 अपूर्वकरण गुणे चढ्याजी । पम्बिज्या आदिजिनदेव ॥ पृथक्त्ववितर्कसविचारेनेजी । ध्यान सुकल
 ततखेव ॥ ऋवि भाव धरीने निसुणो जिननी वात ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ तदनंतर अनिवृत्तिमां-
 जी । चढीया श्रीअरिहंत ॥ सूक्ष्मसंपराय चढी करीजी । खीण कषाय भगवंत ॥ भण ॥ २ ॥ शु-
 कलध्याने करी लोचनेजी । हणीयो श्रीजिन्नराय ॥ कतकफले जलचिन्नताजी । अप्पा कर्यो निरपा-
 य ॥ ऋ० ॥ ३ ॥ एकत्व वितर्क अविचारेनेजी । नामे शुक्ल ध्यान ॥ पाम्या श्रीरिसहेसरूजी ।

हवे कहुं तास व्याख्यान ॥ जण ॥ ४ ॥ खीणमोह अंतिमदण्णेजी । झानावरण पंच घात ॥ दरशनावरण चतुष्कनोजी । पंच अंतरायनो घात ॥ भ० ॥ ५ ॥ ध्यानानल जस्मीकर्याजी । घनघाती कर्म चार ॥ फागणवदी एकादशीजी । उतरापाढा नक्षत्र सार ॥ ज० ॥ ६ ॥ चंद्रमानो जोग आवीर्तजी । ऊपनुं केवलज्ञान ॥ प्रभुजीने तिण अवसरेजी । लोकालोक विघ्नाण ॥ ज० ॥ ७ ॥ जाव जाणे पट द्रव्यनाजी । बली देखे श्रीजगवंत ॥ जिनथी कइ ठानुं नहीजी । सवि जाणे सत्त ॥ भ० ॥ ८ ॥ प्रसन्न थई दशदिश तदाजी । वायु वाया सुखदाय ॥ नारक जीवने दोय घमनीजी । सुखसाता उपजाय ॥ ज० ॥ ९ ॥ हवे अशेष इंद्रनाजी । आसन कंप्यां ताम ॥ कंपमिये केवलतणीजी । वात कहे अजिराम ॥ भ० ॥ १० ॥ सुघोषा घंटाखेजी । सज थया देवलोकमांहे ॥ देव आव्या इंद्र आगळेजी । वात सुणंत उगंहे ॥ ज० ॥ ११ ॥ इंद्र कहे देवो सुणोजी । जिन पाम्या केवलनाण ॥ महोदध करवा जायसुंजी । पुरिमताल नगर सुठाण ॥ ज० ॥ १२ ॥ सुरपति वाणी सांजलीजी । हरख्या देवना धुंद ॥ निज निज वाहन सज करेजी । महोदधे पर-

માનંદ ॥ ૭૫ ॥ ૧૩ ॥ ઘેરાવણ નામેં સુરોજી । ગજ થઈ આઘ્યો ત્યાંહિં ॥ રૂપ લલ્લજોયણ ધરી-
 જી । હરિઆંગેં ઝૂઝો ઝઘાંહિં ॥ ૭૬ ॥ ૧૪ ॥ દેહકાંતિ સિતગજતણીજી । ઉપે અતિહી અનૂપ ॥
 માનુંં દિશિ વિસ્તારતીજી । લેપન ચંદનસ્વરૂપ ॥ ૭૭ ॥ ૧૫ ॥ ગંઠસ્થલથી મદ ઝરેજી । તે મય-
 ગલને ત્યાંહિં ॥ સ્વર્ગગણઘૂમિપ્રતેંજી । માનુંં કરે ઠટકાવ ઝ્યાંહિં ॥ ૭૮ ॥ ૧૬ ॥ વીંઝણસરિલા
 કાન ઠેજી । ગજના ચપલ શ્રીકાર ॥ તેણેં કરી નિવારતોજી । કપોલમધુકરવાર ॥ ૭૯ ॥ ૧૭ ॥
 શુભ ગ્રીવા ઠે જેહનીજી । લક્ષણલક્ષિત અંગ ॥ સુગંધ દીર્ઘ નિઃશ્વાસ ઠે જી । લાંબી કરાંગુલીરંગ
 ॥ ૮૦ ॥ ૧૮ ॥ લાંબો હોઠ ઠે જેહનોજી । વલી દીર્ઘ મેહન જાસ ॥ લાંબો પૂઠ ઠે ગજતણોજી ।
 વિહુંપાસે ઘાટ ઠે તાસ ॥ ૮૧ ॥ ૧૯ ॥ હેમપદ જાલસ્થલેજી । રાજે ગજને સાર ॥ પાંચસંવાર મુલ
 વિકુઠ્યાજી । ગજ શોષે મનોહાર ॥ ૮૨ ॥ ૨૦ ॥ મુલે મુલેં દંતશલાજી । આઠ આઠ સોહે સફાર ॥
 દાંતે દાંતેં વાપી જલીજી । અટ અટ જાણો વિંચાર ॥ ૮૩ ॥ ૨૧ ॥ વાંધે વાંધે અરુ અરુજી । સો-
 હે કમલ શ્રીકાર ॥ કમલે કમલે પાંલખીજી । લાલ લાલ સંઘ્યા વિચાર ॥ ૮૪ ॥ ૨૨ ॥ પાંલખી

पांखनीप्रतेजी । वत्रीस वरूनाटिक सार ॥ कर्णिककर्णिकाथे बलोजी । रयणप्रासाद मनोहार
 ॥ ४० ॥ २३ ॥ प्रतिप्रासादे तिहां बलाजी । आठ आठ अद्रासन जोय ॥ रतनतणा बली शोज-
 ताजी । सिंहासन एक एक होय ॥ ४० ॥ २४ ॥ प्रतिसिंहासने इंदलोजी । वेसे हरल जगंह ॥
 प्रतिजद्रासने वेसतीजी । अग्रमहिषी गयवाह ॥ ४० ॥ २५ ॥ परिवारसह वासव हवेजी । गज-
 पर चढीया ताम ॥ देवलोकथी संचर्याजी । दणमात्र लागे जाम ॥ ४० ॥ २६ ॥ अनुक्रमे वपु सं-
 खेपतोजी । हाथीनुं तिणवार ॥ पोतानुं पण तिम बलीजी । आवे वनहमोफार ॥ ४० ॥ २७ ॥
 उद्यानमंहि आवीयाजी । स्वामी ठे जिण ठाण ॥ प्रभुजीने बांदी करीजी । वेठा यथोचित ठाण
 ॥ ४० ॥ २८ ॥ देवगण साथे ग्रहीजी । अच्युतादिक अन्य इंद ॥ ते पण आव्या उतावलाजी ।
 उद्यव करवा अमंद ॥ ४० ॥ २९ ॥ जुवनपतिना इंदलाजी । वीस आव्या तिण ठाण ॥ वत्रीस इंद
 व्यंतरतणाजी । दोय ज्योतिषीना सुजाण ॥ ४० ॥ ३० ॥ लीजे खंडे जाणजोजी । एह सत्तरमी
 ढाल ॥ दर्शन कहे श्रोता घरेजी । याजो मंगल माल ॥ ४० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ चार निकायना देवगण । आव्या काननमांहिं ॥ जे करणी ते सहु करे । ते भाखुं
उठांहिं ॥ १ ॥ इंद्र आज्ञा ग्रही करी । वायुकुमारना देव ॥ जोयणप्रमाण क्षेत्रमां । तृण अस्थि
संहरेव ॥ २ ॥ समवसरणनी भूमिका । चोखी कीधी जेह ॥ गंधांबुवृष्टि तिहां करे । मेघकुमार
सनेह ॥ ३ ॥ व्यंतरसुरें तिहां वली । भूतल बांध्युं सार ॥ हेम रयण पाषाणथी । भक्तिथकी म-
नोहार ॥ ४ ॥ भूमिथकी लुंचुं भलुं । सवा गाउ परिमाण ॥ पीठ बांध्युं भूतलविषे । व्यंतरसुरें सु-
जाण ॥ ५ ॥ ढींचणप्रमाणें व्यंतरें । कीधी फूलनी वृष्टि ॥ रतनमाणिक्यसुवर्णना । तोरण कीध
विशिष्ट ॥ ६ ॥ चारे दिशिथें बांधीयां । व्यतरदेवे सार ॥ हवे वप्रत्रयवरणना । निसुणो खास वि-
चार ॥ ७ ॥ ढाल १७ मी ॥ करेलनां घमी देरे ॥ ए देशी ॥ जुवनपतिना अधिपती । रूपानो ग-
ढ सार ॥ विरचे निजमन दूरखथी । प्रजुजक्तें मनोहार ॥ चतुरनर चित देरे समोसरण विचार ।
चतुरनर चित देरे सुणतां दरख अपार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ भूतलथी ते मांकीने । दश हजार
सोपान ॥ एटलो लुंचो गढ रच्यो । देवतायें तिण थान ॥ चण ॥ २ ॥ एकेकुं पगथालीयुं । एक

हाथ पोहोळुं जाण ॥ उंचुं पण एक हाथनुं । धारो मनमां आण ॥ चण ॥ ३ ॥ भूतलथी सोपा-
 ननुं । उंचपणे परिमाण ॥ अढीहजार धनूपनुं । शास्त्रे एह वखाण ॥ चण ॥ ४ ॥ ते गढनी वली
 भीत ठे । पंचशत धनुषनी उंच ॥ वत्रीस अंगुल सहित ते । धनुष तेंत्रीस पोहोळी संच ॥ चण ॥
 ॥ ५ ॥ ते ज़ीतनी वली उपरे । कंचनकांगरा सार ॥ ते गढना भूवनपती । द्वार करे तिहां चार
 ॥ चण ॥ ६ ॥ ते जाणो रयणतणां । वार सास्त्रे श्रीकार ॥ द्वारें द्वारें तोरणां । त्रण त्रण मणिमय
 सार ॥ चण ॥ ७ ॥ पांचालिका करे देवता । मणितत्र राजे ज्यांहिं ॥ मकरध्वजदेवें रचया । प्रति-
 द्वारें वली त्यांहिं ॥ चण ॥ ८ ॥ वारणे पताका सुर करे । वली मंगलीक करे आव ॥ फूलमाला-
 नी श्रेणिने । कलशवेदिकावाठ ॥ चण ॥ ९ ॥ कृष्णागर कंदरूतणी । धूपघटी वली जतथ ॥ व्यं-
 तर देव विस्तारता । जक्ति करे बहु ततथ ॥ चण ॥ १० ॥ ते वारणानी खूणमां । एकेक वापी सार ॥
 मणि रतनना पगथीयां । स्वादिष्ट जल श्रीकार ॥ चण ॥ ११ ॥ पूर्वदिशि वारणांतणो । द्वारपाल
 तुंबरु देव ॥ दक्षिणकेरे वारणे । खदवांगी द्वारपाल हेव ॥ चण ॥ १२ ॥ कपाली पंडिम वारणे ।

ढ मध्यजागमां । सम भ्रुमिपीठ ठे सार ॥ एक कोश धनुष पट शत । विस्तार आयतविचार ॥ चण ॥
॥ ३३ ॥ पहेला बीजा गढतणुं । अंतरें एटलुं मान ॥ वेहु पासे मेलव्याथकी । धारो चित्तमां आ-
ण ॥ चण ॥ ३४ ॥ एणी रीतें त्रण गढतणुं । विस्तारनुं परिमाण ॥ कोश त्रण वली ऊपरें । धनुष
अढारसैं जाण ॥ चण ॥ ३५ ॥ एम वली ठए भीतनां । धनुष छिक शत होय ॥ तेमांहे ते त्रेलीयें
। जोयणमानें जोय ॥ चण ॥ ३६ ॥ वृत समवसरण कहूं । आगमने अनुसार ॥ हवे प्रभुजी जिम
वेसशे । तेहनो कहूं विचार ॥ चण ॥ ३७ ॥ ए त्रीजा अधिकारनी । अष्टादशमी ढाल ॥ दर्शन
कहे श्रोताघरे । होजो मंगलमाल ॥ चण ॥ ३८ ॥

॥ दुहा ॥ हवे त्रीजा गढविपे । समभूमिका मोजार ॥ मणिरतनमय पीठ ठे । अंद्रुत एक
श्रीकार ॥ १ ॥ उंचपणे जिनदेहसम । चउदिसि चार द्वार ॥ पगथालिआ लण तेहने । बसो ध-
नुष विस्तार ॥ २ ॥ पीठ उंचुं महीतलथकी । अढी कोश परिमाण ॥ पीठतणा मध्यजागमां ।
चैत्यपादप वखाण ॥ ३ ॥ त्रण गाठ उंचो ते तरु । विस्तरी शाखा जास ॥ जस ठाया ओजनलंगें ।

तत्र धजा फूल तास ॥ ४ ॥ ते पादपना मूलमां । जिनदेवच्छंद होय ॥ सिंहासन चारे दिशें । चार
 तिहां वली जोय ॥ ५ ॥ पूर्वयणसिंहासन । पादपीठसंजुत ॥ तेजपुंजें बहु जलकतुं । दीसे ठे
 सुंपवित्त ॥ ६ ॥ तत्र त्रण तस उपरे । उज्ज्वल उत्तम कीध ॥ मानुं त्रिभुवनस्वामिता । स्वामिने ए
 दीध ॥ ७ ॥ दोपासें दोय सुरवरा । चामर धरे त्याहिं ॥ हैयामां अणमावती । जक्ति दीसे ठे ज्यां-
 हिं ॥ ८ ॥ समवसरणने वारणे । कंचनकमलें तत्थ ॥ चारे दिशि धर्मचक्र ठे । एकेकुं सोहे जत्थ
 ॥ ९ ॥ धर्मचक्रनो जावए । जिन धर्मचक्री होय ॥ जाणे जे वादितणां । मदघातक ते जोय ॥ १० ॥
 सिंहासन १ धर्मचक्र २ ध्वज ३ । तल ४ चामर ५ सार ॥ चाले आकाशमार्गमां । प्रभुजी करते
 विहार ॥ ११ ॥ बीजां कार्य तिहां सहु । करता व्यंतर देव ॥ साधारण समोसरणनो । ए विधि
 कंढ्यो संखेव ॥ १२ ॥ कोष्क महर्द्धिक देवता । एकलो श्रीजिनजक्ति ॥ सघलो ए विधि ते करे ।
 फोरवी आतमशक्ति ॥ १३ ॥ ढाल १९ मी ॥ नयरी अयोध्याथी संचर्याए ॥ ए देशी ॥ परभातें
 स्वामी हवे ए । देवकोटी परिवार ॥ सुणो जंवि भावसुंण । समोसरवा जणी चालताए ॥ जविय-

एने उपगार ॥ सु० ॥ १ ॥ नव कमल कंचनतणांए । देव करे तईयार ॥ सु० ॥ अनुक्रमे देवता
मूकताए । प्रभु पगलां धरे सार ॥ सु० ॥ २ ॥ पूरवदिसिने वारणे ए । समवसरणे पेसे देव ॥ सु० ॥
प्रदक्षिणा चैत्य वृद्धने ए । करता श्रीजिनदेव ॥ सु० ॥ ३ ॥ तीर्थप्रति प्रणाम करीए । पूरवदिशि
सनमुख ॥ सु० ॥ स्वामी वेग सिंहासनेए । त्रिभुवननां हरे दुःख ॥ सु० ॥ ४ ॥ रत्नसिंहासन
त्रण दिशेंए । जगवंतना पनिरूव ॥ सु० ॥ व्यंतरदेव तिहां ठवे ए । साक्षात जिनस्वरूप ॥ सु० ॥
॥ ५ ॥ स्वामीप्रभावें सुरें कर्याए । त्रण रूप प्रभुना सार ॥ सु० ॥ नवि शक्ति होइ सुरतणीए ।
। धारो मनहमोझार ॥ सु० ॥ ६ ॥ भामंरुल परगट थयुंए । दुंदुजि वाजे आकाश ॥ सु० ॥ रत-
नध्वज जिन आगलें ए । राजे अति उल्हास ॥ सु० ॥ ७ ॥ पुरवछारे पेसीनेंए । करी प्रदक्षिणा
सार ॥ सु० ॥ रयणगढें जिननें नमीए । तिम बली तीर्थ नमस्कार ॥ सु० ॥ ८ ॥ साधु श्रमणी
थानक तजीए । अगनिखूणे वेसंत ॥ सु० ॥ वैमानिकदेव अंगनाए । जिनचकें उल्लसंत ॥ सु० ॥
॥ ९ ॥ दक्षिणछारें पेसीनेंए । नमी ऋष्यजिणंद ॥ सु० ॥ भुवन ज्योति व्यंतर स्त्रीजंए । नैऋते

वेसे अमंद ॥ सु० ॥ १० ॥ पेसी पछिमने वारणेए । साचवी पूरवली रीति ॥ सु० ॥ जुवनपति
 ज्योतिष व्यंतराए । वायुखूणे वेशे धरी प्रीति ॥ सु० ॥ ११ ॥ पेसी उत्तरने वारणेए । ईशानखूण-
 मोजार ॥ सु० ॥ वेसे अनुक्रमे कटपसुराए । तिम वली नरने नार ॥ सु० ॥ १२ ॥ प्रथम आव्यो
 अटपकद्धिउए । आवतो महर्द्धिक देव ॥ सु० ॥ अटपकद्धिउ महर्द्धिकप्रतेए । समवसरणे प्रणमेव
 ॥ सु० ॥ १३ ॥ पूर्वे आव्यो महर्द्धिकप्रतेए । नमतो अटपकद्धि जाय ॥ सु० ॥ निमंत्रणादिकथा
 नहीए । विरोध भय नही थाय ॥ सु० ॥ १४ ॥ कंचनगढने अंतरेए । वेसे तिरि पशुराय ॥ सु० ॥
 रूप्यगढ मध्यजागमांए । रहे बाहनसमुदाय ॥ सु० ॥ १५ ॥ रूप्यगढ बाह्य जागमांए । केई नर
 तिरि सुर तत्र ॥ सु० ॥ केई पेसे केई नीकलेए । समवसरणथी यत्र ॥ सु० ॥ १६ ॥ सौधर्मकटप
 इंदो हवेए । प्रणमी जिनना पाय ॥ सु० ॥ हाथ जोकी हरखित थकोए । ऊजो प्रभुगुण गाय ॥
 सु० ॥ १७ ॥ अनंत ज्ञानमय तुं प्रभुए । अनंतदर्शन जिनराय ॥ सु० ॥ अनंत सुखमय तुं जलोए
 । अनंतवीर्य जिन थाय ॥ सु० ॥ १८ ॥ हे स्वामी इण जरतमांए । सर्वथा नागो धर्म ॥ सु० ॥

एने उपगार ॥ सु० ॥ १ ॥ नव कमल कंचनतणांए । देव करे तर्झ्यार ॥ सु० ॥ अनुक्रमे देवता
मूकताए । प्रभु पगलां धरे सार ॥ सु० ॥ २ ॥ पूरवदिसिने वारणे ए । समवसरणे पेसे देव ॥ सु० ॥
प्रदक्षिणा चैत्य वृद्धने ए । करता श्रीजिनदेव ॥ सु० ॥ ३ ॥ तीर्थप्रति प्रणाम करीए । पूरवदिशि
सनमुख ॥ सु० ॥ स्वामी वेग सिंहासनेए । त्रिभुवननां हरे दुःख ॥ सु० ॥ ४ ॥ रत्नसिंहासन
त्रण दिशेंए । जगवंतना पनिरूव ॥ सु० ॥ व्यंतरदेव तिहां ठवे ए । साक्षात जिनस्वरूप ॥ सु० ॥
॥ ५ ॥ स्वामीप्रभावे सुरें कर्थाए । त्रण रूप प्रभुना सार ॥ सु० ॥ नवि शक्ति होइ सुरतणीए ।
। धारो मनहूमोझार ॥ सु० ॥ ६ ॥ भामंरुल परगट थयुंए । दुंडुजि वाजे आकाश ॥ सु० ॥ रत-
नध्वज जिन आगलें ए । राजे अति उद्वहास ॥ सु० ॥ ७ ॥ पुरवछारे पेसीनेंए । करी प्रदक्षिणा
सार ॥ सु० ॥ रयणगढें जिननें नमीए । तिम बली तीर्थ नमस्कार ॥ सु० ॥ ८ ॥ साधु श्रमणी
थानक तजीए । अगनिखूणे वेसंत ॥ सु० ॥ वैमानिकदेव अंगनाए । जिनचकें उद्वसंत ॥ सु० ॥
॥ ९ ॥ दक्षिणछारे पेसीनेंए । नमी ऋषज्जिणंद ॥ सु० ॥ भुवन ज्योति व्यंतर स्त्रीजंए । नेऊतें

जाय ॥ १ ॥ जरत कहे तिहां मायने । पोत्रो नमे ठे एह ॥ ताहरां चरणंबुजप्रतें । धरतो अग्नि-
क सनेह ॥ २ ॥ मरुदेवा पण स्वामिनी । जरतने थे आशीष ॥ घणुं जीवजो पोतरा । पहींचो स-
यल जगीस ॥ ३ ॥ सहस्र वरसलंगें रोवतां । बढ्यां पमल माय आंख ॥ सुतविरहें दुखणी घणी ।
जंपे एहवी भांख ॥ ४ ॥ मुज तुज जननें ठांमीने । एकाकी गयो नंद ॥ दुर्मर मरुदेवा अठे ।
हजी जीवे दुखदंद ॥ ५ ॥ प्रथम ठत्र धरतो हतो । हमणां सहे रविताप ॥ प्रथम गजे चढतो
हतो । पायविहार संताप ॥ ६ ॥ चामर वीजातां हतां । मुज नंदनने सार ॥ दंश मशकना उपद्र-
व । सहे ठे हवे वीहार ॥ ७ ॥ ढाल २० मी ॥ हरिया मनगां लागो ॥ ए देशी ॥ मरुदेवा माता
कहे । जरतने ईणीपें वातरे ॥ सांभल ससनेहा ॥ तुं तो राजक्रुद्धि जोगवे । दुख सहे मुज अं-
गजातरे ॥ सांचलण ॥ १ ॥ दिव्य जोजन करतो हतो । मुज नंदन मनोहाररे ॥ सां० ॥ हमणां
त्रिदा मागतो । घर घर फिरे अपाररे ॥ सां० ॥ २ ॥ रतन सिंहासने वेसतो । पूर्वे मुज नंदन
आंदीरे ॥ सां० ॥ हमणां वनें फरतो फरे । एकलो ते महावाहरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ अंगरक्षक नर

बोधिवीज वाकी तुमैए । प्रगटावो आतमधर्म ॥ सुण ॥ १९ ॥ अनुत्तरसुर मनतणाए । संदेह जां-
गो जगवान ॥ सु० ॥ इहां रह्या तुमै तेहनाए । तुज महिमा नही मान ॥ सु० ॥ २० ॥ तुज ज-
क्तिवेशनुं फल थयुंए । मुजने स्वरगनिवास ॥ सु० ॥ तुज जक्तिहीन नर तप तपेए । तस फोगट
प्रयास ॥ सु० ॥ २१ ॥ ग्रंथ अभ्यास मूरख करेए । क्लेशजणी तस थाय ॥ सु० ॥ तिम जक्तिवि-
ना तप जप क्रियाए । साहमुं होये दुखदाय ॥ सु० ॥ २२ ॥ स्तवनाए तूषो नहीए । निंदा रोष
नवि मन्न ॥ सु० ॥ सम जावै प्रभु तुमों रह्याए । सदा सुख सुप्रसन्न ॥ सु० ॥ २३ ॥ जवजवमां
ताहरी होजोए । मुजने तुम पायसेव ॥ सु० ॥ ध्यान होजो प्रभु तुमतणुंए । मुजने रूखुं नितमेव
॥ सु० ॥ २४ ॥ ए रीतें प्रभुने स्तवीए । वेशे सुधर्मा इंद ॥ सु० ॥ देवदेवीनी आगलेंए । सजामांहे
अमंद ॥ सु० ॥ २५ ॥ ए त्रीजा अधिकारनीए । भाखी उंगणीसमी ढाल ॥ सु० ॥ उवजाय दर्शन
इम कहेए । श्रोतार्थें मंगलमाल ॥ सु० ॥ २६ ॥

॥ दुहा ॥ एहवा समयनेविषे । विनीतानगरीराय ॥ जरतनामा मरुदेवीने । वंदन करवा

वचनैं नहीं । तो मानीश आगल वातरे ॥ सां० ॥ तातने केवल ऊपनैं । मुज साच मानजो मा-
तरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ एहवे जरतरायने । दरवान कहे एमरे ॥सां०॥ यमक शमक नामें वे नरा ।
आव्या ठे तुम प्रेमरे ॥ सां० ॥ १४ ॥ यमक नर कहे भरतने । स्वामी सुणो मुज वाणीरे ॥सां०॥
पुरिमतालपुरपरीसरे । शकटमुख उद्यानैरे ॥ सां० ॥ १५ ॥ तातजी तिहां केवल वर्या । हुं जय
जयकारे ॥ सां० ॥ शमक कहे आयुधगृहे । ऊपनुं चक्र साररे ॥ सां० ॥ १६ ॥ समकालें दोय व-
धामणी । सांजखी चिते चित्तरे ॥ सां० ॥ प्रथम पूजा केहनी करुं । हुं थई परम प्रदीतरे ॥सां०॥
॥ १७ ॥ अजयदाता तातजी कीहां । जीवयातक कीहां चक्ररे ॥ सां० ॥ चिंती स्वामिवंदनजणी ।
सज थाये जूमीशकरे ॥ सां० ॥ १८ ॥ यत आवश्यकसूत्रे-वायंसि पूईए चक्रं । पूइअं पूइणारिहो
ताउ ॥ इह लोगंसि चक्रं । परलोगसुहावहो ताउ ॥ १ ॥ ढाल ॥ यमक शमकने विसर्जीया । देई
बहुलां दानरे ॥ सां० ॥ मरुदेवाने जई कहे । भरतभूप एहवी वाणरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ पहेलां उ-
लंभा-देती हूती । मुज सुत दुखीउ धाररे ॥ सां० ॥ एकाकी-वनमां-फरे । उपसर्ग सहे अपाररे

जस हूता । करतो पुरमां वासरे ॥ सां० ॥ सहे सीत वननेविपे । मुज सुत करी निवासरे ॥ सां० ॥
 ॥ ४ ॥ सुणतो दिव्य गीत शब्दने । मुज नंदन घरमांहिरे ॥ सां० ॥ ते शीयालना शब्दो हवे ।
 सांभले वनमांहिरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ मोटुं दुख सहे पुत्रजी । शीतकाल मोकारे ॥ सां० ॥ टाह
 व्यापे बहु देहमां । कांपे करतां विहाररे ॥ सां० ॥ ६ ॥ उष्ण ऋतुमां रवितणो । सहे ताप नंदन
 तेहरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ दुःखजाजन एकलोथको । दुखनो नावे ठेहरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ ते ते दुःखे आकु-
 लो । मुज नंदनने तुं जोयरे ॥ सां० ॥ ऋत तुं सुख जोगवे । दुख विलसे नंदन सोयरे ॥ सां० ॥
 ॥ ९ ॥ उलंभा पोतराप्रते । दे मरुदेवा मातरे ॥ सां० ॥ मरुदेवाप्रते हवे कहे । ऋत झणीपरें वा-
 तरे ॥ सां० ॥ १० ॥ तातनी माता तुं थई । शुं करे दुःखविलापरे ॥ सां० ॥ संसार तरवा तातें इ-
 हां । मूक्यो भवसंतापरे ॥ सां० ॥ ११ ॥ तातने वनमां विचरतां । श्वापद नवि करे बाधरे ॥ सां० ॥
 स्वामिना महिमाथकी । ते पापाण बड्या साधरे ॥ सां० ॥ १२ ॥ खुहा पिपासादि परीषहा । सहे ठे
 ते जाणो मातरे ॥ सां० ॥ कर्मरिपुलश्करत्तणी । करतां उग्र घातरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ प्रतीति मुज

ते निरधाररे ॥ सां० ॥ ३ए ॥ यतः—यत्रैवाहमुदासे । तत्र मुदासि स्वभावसंतुष्टः ॥ यत्र च वस्तु-
नि ममता । मम तापस्तत्र तत्रैव ॥१॥ढाल॥ वीतरागप्ताव जावता । माताजी तिणवाररे ॥सां०॥
क्षपकश्रेणी चढी करी । कीधो कर्मसंहाररे ॥ सां० ॥ ३० ॥ करिखंध चढ्यां मातने । ऊपनं केव-
लनाणरे ॥ सां० ॥ अंतगरु केवली थई । पाम्या पद निरवाणरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ ए अवसर्पिणीने
विपे । प्रथम सिद्ध ए साररे ॥ सां० ॥ पूजी कलेवर देवता । नाखे खीरसमुद्रमजाररे ॥सां०॥३२॥
त्रीजे खंडेचीसमी । पचणी सुंदर ढालरे ॥सां०॥ दर्शन कहे श्रोताघरे । होजो सुख विशालरे ॥सां०॥३३॥

॥ डुहा ॥ तिवारपत्री चरतनृपो । डुःख धरतो मनमांहि ॥ सोग संताप रुदन करे । विलपे
परिपरि त्यांहि ॥ १ ॥ इंदे नृप समजावीयो । ए संसार स्वरूप ॥ जे जनमे ते मरे सहि । जाणो
निश्चै नृप ॥ २ ॥ माताजी मोक्षें गया । वारी नवपर्याय ॥ हर्पथानक शो शोकए । वंदो प्रभुना
पाय ॥ ३ ॥ राजचिह्न मूकी करी । पाळो चाक्षे राय ॥ उत्तर वारणे पेसतो । समवसरणने ठाय
॥४॥ चार निकाय सुर परवर्या । एहवा श्रोअरिहंत ॥ देखी चरत तिहांकणे । रोम रोम विक-

॥ सां० ॥ २० ॥ हमणां तीन जुवनतणी । ठकुराई पुत्रने थायरे ॥ सां० ॥ माता जुल सुत संपदा । सुर नर सेवे पायरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ इम कही माताप्रतें । गजें चढाव्या रायरे ॥ सां० ॥ चतुरंगिणी सेना लेई । जिन बांदवा नृप जायरे ॥ सां० ॥ २२ ॥ मारगमांहे भूपति कहे । मरुदेवाप्रतें साररे ॥ सां० ॥ वेगलुं दीसे प्रजुजीतणुं । ए समोसरण मनोहाररे ॥ सां० ॥ २३ ॥ जयजयशब्द कोलाहल । करे देवना थुंदरे ॥ सां० ॥ चार निकाय सुर सेवता । तुज सुत पद अरविंदरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ मधुर गंभीर स्वर बोलती । देवहुंजुनि ए जाणरे ॥ सां० ॥ हृदय आनंद उपजावती । समवसरणने ठाणरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ गंधर्वदेव गाए गीतने । थाए वाजित्रनादरे ॥ सां० ॥ आपणां तेहवां वाजे नहीं । खोखरा वाजित्रसादरे ॥ सां० ॥ २६ ॥ ते सांजलतां मायने । आवे आनंदाश्रुपूररे ॥ सां० ॥ तेणे करी मरुदेवीना । पमल थयां चकचूररे ॥ सां० ॥ २७ ॥ देखे मरुदेवा हवे । पुत्रनी अतिशय ऋद्धिरे ॥ सां० ॥ एवनी लक्ष्मी जोगवे । जिनवर परमसुबुद्धिरे ॥ सां० ॥ २८ ॥ मोहग्रथिल हुं निशदिनें । चिंता करती अपाररे ॥ सां० ॥ ए भूल माहरी जे हती । टली

ते निरधाररे ॥ सां० ॥ ३९ ॥ यतः—यत्रैवाहमुदासे । तत्र मुदासि स्वभावसंतुष्टः ॥ यत्र च वस्तु-
नि ममता । मम तापस्तत्र तत्रैव ॥१॥ढाढा॥ वीतरागज्ञाव ज्ञावता । माताजी तिणवाररे ॥सां०॥
क्षपकश्रेणी चढी करी । कीधो कर्मसंहाररे ॥ सां० ॥ ३० ॥ करिखंध चढ्यां मातने । ऊपनुं केव-
लनाणरे ॥ सां० ॥ अंतगरु केवली थई । पाम्या पद निरवाणरे ॥ सां० ॥ ३१ ॥ ए अवसर्पिणीने
विपे । प्रथम सिद्ध ए साररे ॥ सां० ॥ पूजी कलेवर देवता । नाखे खीरसमुद्रमऊाररे ॥सां०॥३३॥
त्रीजे खंडेवीसमी । पन्नणी सुंदर ढावररे ॥सां०॥ दर्शन कहे श्रोताघरें । होजो सुख विशावररे ॥सां०॥३३॥

॥ डुहा ॥ तिवारपठी जरतनृपो । डुःख धरतो मनमांहि ॥ सोग संताप रुदन करे । विलये
परिपरि त्यांहि ॥ १ ॥ इंदे नृप समजावीयो । ए संसार स्वरूप ॥ जे जनमे ते मरे सहि । जाणो
निश्चै नृप ॥ २ ॥ माताजी मोढें गया । वारी नवपर्याय ॥ हर्षथानक शो शोकए । वंदो प्रभुना
पाय ॥ ३ ॥ राजचिह्न मूकी करी । पालो चाले राय ॥ उत्तर वारणे पेसतो । समवसरणने ठाय
॥ ४ ॥ चार निकाय सुर परवर्या । एहवा श्रीअरिहंत ॥ देखी जरत तिहांकणे । रोम रोम विक-

संत ॥ ५ ॥ प्रदक्षिणा देई करी । प्रणमी जिनने सार ॥ कर जोकी स्तवना करे । जूप जरत ति-
णवार ॥६॥ चिरंजीव जगनाथ तुं । जय जय तुं जिनराज ॥ विश्व अजयदाता तमो । भवोदधित-
रण जहाज ॥ ७ ॥ प्रथम तीर्थेकर तुं प्रभु । थयो इण जरतमजार ॥ तुज दीठे आज माहरो ।
सफल थयो अवतार ॥ ८ ॥ तुज शासनभोटे रथे । जे चढीया नरनार ॥ तेहने मूकी न वेगली ।
लागे नवि भवचार ॥ ९ ॥ शिवथकी मुजने इहां । संसार लागे सार ॥ जिहां साक्षात तमो जि-
न । देखुं तुं श्रीकार ॥१०॥ तुज दरिसण महानंदरसें । लोचन वास्यां जेण ॥ ते नरने भवभय नहीं ।
प्रगटे अनुभव चेन ॥ ११ ॥ वेर मृक्यां सवि जंतुएं । तुज परखदा मोझार ॥ महिमा ताहरो अ-
तिभल्लो । जाणे सयलसंसार ॥ १२ ॥ जोजनप्रमाणे खेत्रमां । कोमाकोमी जीव ॥ माये पीमाये न-
ही । तुज महिमा ठे सदीव ॥ १३ ॥ इम जिननी स्तवना करी । वंदी जिनना पाय ॥ हरिपठ-
वाडे वेसतो । जरतेसर महाराय ॥ १४ ॥ सर्वभाषाने फरसती । जोजनगामिनी चाण ॥ पांत्रीस-
गुणयुत मधुरस्वर । देशना दीये जिनजाण ॥ १५ ॥ ढाल २१ मी ॥ वाकी फुली अति चढी मन

जमरारे ॥ ए देशी ॥ हवे श्रीऋषभजिण्डजी । सुणो जविप्राणीरे ॥ जविक जीवने काज ॥ सुण ॥
जवतारणी देशना दीये ॥ सुण ॥ भवोदधि तारण जहाज ॥ सुण ॥ १ ॥ ए संसार असार ठे ॥ सुण ॥
आधिव्याधि चंकार ॥ सुण ॥ जन्म जरा मरणे ज्यों ॥ सुण ॥ दुःखतणो आगार ॥ सुण ॥ २ ॥ प-
लेवनां लागी रखां ॥ सुण ॥ क्रोधादिक वडीआगि ॥ सुण ॥ मोहनिद्रामां सुई रह्यो ॥ सुण ॥ सज
थाळ हवे जागि ॥ सुण ॥ ३ ॥ नवि करवो पंडितजने ॥ सुण ॥ पंचप्रमादनो संग ॥ सुण ॥ निशा
उलंघन थलविषे ॥ सुण ॥ कुण करे गतिनो चंग ॥ सुण ॥ ४ ॥ दश दृष्टांते दोहिल्यो ॥ सुण ॥ लही
मनुजअवतार ॥ सुण ॥ धर्म करो हवे वेगथी ॥ सुण ॥ आतमने हितकार ॥ सुण ॥ ५ ॥ विश्व-
बंधक विषय तजो ॥ सुण ॥ क्रोधादिकनो त्याग ॥ सुण ॥ रागछेप दूरें करी ॥ सुण ॥ राखो धरम-
मां राग ॥ सुण ॥ ६ ॥ धर्मेने चित्तमां आणीएं ॥ सुण ॥ रतनत्रयस्वरूप ॥ सुण ॥ ज्ञानदर्शन चा-
रित्रगुणें ॥ सुण ॥ प्रगटें आतमरूप ॥ सुण ॥ ७ ॥ जीवादिक नव तत्वनो ॥ सुण ॥ अवबोध जेणें
थाय ॥ सुण ॥ संक्षेपने विस्तारथी ॥ सुण ॥ सम्यग ज्ञान कहाय ॥ सुण ॥ ८ ॥ ज्ञानना पंच प्रका-

निरंतर ए आचार ॥ सु० ॥ २४ ॥ शुभ-पारंणति करी जीवडे ॥ सु० ॥ करवो श्रीजिनधर्म ॥ सु० ॥
 आठ मकारज साधवा ॥ सु० ॥ वरवा शिवपुरशर्म ॥ सु० ॥ २५ ॥ देशना एहवी सांजली ॥ सु० ॥
 ऊगी भरतनो नंद ॥ सु० ॥ ऋषजसेन जिनने नमी ॥ सु० ॥ वीनति करे अमंद ॥ सु० ॥ २६ ॥
 क्रोधदावानलें दाफीयो ॥ सु० ॥ भवअटवी मोफार ॥ सु० ॥ नवीन अंबुद तुमैं मुज मली ॥ सु० ॥
 शीतल कीधो सार ॥ सु० ॥ २७ ॥ वृमतां वाहण तुं मढ्यो ॥ सु० ॥ श्रीऋषभजिनदेव ॥ सु० ॥
 जिम वारिशाला पिपासितें ॥ सु० ॥ निम पाम्यो तुज सेव ॥ सु० ॥ २८ ॥ शरणे आव्यो हवे
 ताहरे ॥ सु० ॥ तार तार मुज तार ॥ सु० ॥ प्रसन्न थइ मुजने दीड ॥ सु० ॥ नवतारणी दीक्षा
 सार ॥ सु० ॥ २९ ॥ ऋषजसेन जिननें कही ॥ सु० ॥ चारसें नवाणुं त्रात ॥ सु० ॥ सातसें पोतरा
 भरतना ॥ सु० ॥ एटलो ग्रंहीने साथ ॥ सु० ॥ ३० ॥ दीक्षा लीए प्रभुजी कनें ॥ सु० ॥ ऋषज-
 सेन कुमार ॥ सु० ॥ जिनमहिमा देखी करी ॥ सु० ॥ दीक्षा ग्रंहे मरीचिकुमार ॥ सु० ॥ ३१ ॥
 ब्राह्मीयें दीक्षा ग्रंही ॥ सु० ॥ जिनवरजीने पास ॥ सु० ॥ भरतें वारी सुंदरी ॥ सु० ॥ आविका

थाये उद्वास ॥ सु० ॥ ३२ ॥ ऋततृप आवक थयो ॥ सु० ॥ नाव्यो व्रतपरिणाम ॥ सु० ॥ भोग-
 करम फल तस घणां ॥ सु० ॥ नवि दीक्षा अजिराम ॥ सु० ॥ ३३ ॥ नर तिर्यंच सुरने विपे ॥ सु०
 ॥ केटला व्रत ग्रहे सार ॥ सु० ॥ आवकव्रत तिर्यंच ग्रहे ॥ सु० ॥ सुर समकीत मनोहार ॥ सु० ॥
 ॥ ३४ ॥ कठ महाकठ वरजीनें ॥ सु० ॥ राजन्य तापस जेह ॥ सु० ॥ स्वामिपासे आवी करी ॥ सु०
 ॥ दीक्षा ग्रहे वली तेह ॥ सु० ॥ ३५ ॥ पुंरुकीक आदें साधु थया ॥ सु० ॥ साधवी ब्राह्मी जाण
 ॥ सु० ॥ ऋत आदें आवक थया ॥ सु० ॥ आविका सुंदरी वखाण ॥ सु० ॥ ३६ ॥ चतुरविध सं-
 घनी थापना ॥ सु० ॥ कीधी जिनवरें त्वाहिं ॥ सु० ॥ त्रीजे खंडे एकवीसमी ॥ सु० ॥ दर्शने ढाल
 कही उठाहिं ॥ सु० ॥ ३७ ॥

॥ डुहा ॥ तिण अवसर जिनरायजी । चोरासी गणधार ॥ ऋपन्नसेनादिक थापशे । निसुणो
 तास विचार ॥ १ ॥ गणधर नामकरमथकी । गणधर पद होये तास ॥ योग्य जीव जाणी करी ।
 कीधा ते उद्वास ॥ २ ॥ ढाल ॥ ३२ मी ॥ मनमोहना जिनराया । सुरनर किन्नर गुण गायारे ॥

॥ म० ॥ ए देशी ॥ श्रीऋषज जिनेसर राया । जस सेवे सुरासुर पायारे ॥ मन मोहना जिनरा-
 या ॥ सुर नर किन्नर गुण गायारे ॥ मन० ॥ ऋषभसेन प्रमुख मुनिराया । चोरासी बुद्धिसवांयारे
 ॥ म० ॥ १ ॥ तेहनें तेनी निजपासे । त्रिपदी आपे उद्धासरे ॥ म० ॥ उत्पाद व्यय ध्रौव्यतामय ।
 सर्व शास्त्रमाता अन्निरामरे ॥ म० ॥ २ ॥ द्वादश अंगरचना त्याहिं । कीधी गणधरे उठांहिरे
 ॥ म० ॥ अनुक्रमे गणधर रचता । त्रिपदीनें ते अनुसरतारे ॥ म० ॥ ३ ॥ हवे सुवर्णकेरो थाल ।
 मांहें चूर्ण थाप्युं विशालरे ॥ म० ॥ देवतायें परवर्यो आवे । इंद्र जिन आगलें थाल ठावरे ॥ म० ॥
 ॥ ४ ॥ ऊठी प्रभु सिंहासनथी । वासखेपनी मति धरी मनथीरे ॥ म० ॥ हाथमांहें थाल ग्रहीने ।
 गणधरमंत्रें मंत्रीनेरे ॥ म० ॥ ५ ॥ अर्ध अवतत जस काय । जिनमुख आगल मुनिरायरे ॥ म० ॥
 तस मस्तकमां जिनराय । वासखेप ठवे सुखदायरे ॥ म० ॥ ६ ॥ सूत्रें अरथे तदुत्तयथी । तुमें व-
 धजो एह गुणथीरे ॥ म० ॥ द्रव्यें गुणें अने पर्यायें । तुमें वधजो नयें निरमायेरे ॥ म० ॥ ७ ॥
 इणरीतें जिनपति जणता । तस शिरपर वास ठवतारे ॥ म० ॥ अनुयोगनी आझा आपे । गण-

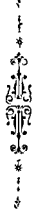
धर थापना तिहां थापेरे ॥म०॥तदनंतर सुर नर नारी । डुंडुनि बाले तिहां अपारीरे ॥म०॥
 तस मस्तके वासने नाखे । तुमें गुणें वधजो मुखे भांखेरे ॥ म० ॥ ए ॥ करकमल जोडीने ऊभा ।
 जिनवाणी ग्रहे थिरथोभारे ॥ म० ॥ जिम मेघजल बरसतां । पादप ग्रहे हरपंतरे ॥ म० ॥ १० ॥
 सिंहासने जिनजी पधार्या । त्रविप्राणीना काज सधार्यरे ॥ म० ॥ पदमहोछव सारा थाय । नव्य
 जीवने हरख न मायरे ॥ म० ॥ ११ ॥ सूत्र गुंथ्यां गणधरे तेह । अर्थ चांखे जिनपति जेहरे
 ॥ म० ॥ पहिली पोरसें जिनवर देव । धर्म कहेवा नीत सहेवरे ॥ म० ॥ १२ ॥ एहवे श्रीनरत-
 राय । अद्भुत बलि सज कारायरे ॥ म० ॥ कजमशालिना चोखा सारा । उजला सुगंध सफारारे
 ॥ म० ॥ १३ ॥ पातलाने कोमल तेह । अखंरु अग्रजाग जेहरे ॥ म० ॥ हूवलीए खांड्या तास ।
 सबलीए सोह्या जासरे ॥ म० ॥ १४ ॥ चार आढा प्रमाणे सोय । शुद्ध जलें करी ते धोयरे ॥म०॥
 रयणना थालमां घाली । मस्तक देखे जामिनी चालीरे ॥ म० ॥ १५ ॥ सुगंध द्रव्य देवता थाले ।
 बलिकेरे रूडे घालेरे ॥ म० ॥ वमणी सुगंधता होवे । नर नारी बलिनें जोवेरे ॥ म० ॥ १६ ॥ गी-

त मंगल स्त्रीजन गावे । देवता डुंडुजि वजावेरे ॥ म० ॥ पूर्वद्वारे पेसे त्याहिं । महोद्वे बलि आ-
वे ज्यांहिरे ॥ म० ॥ १७ ॥ बलिसहित प्रदक्षिणा देई । जिनपतिने राजा तेयरे ॥ म० ॥ सघली
दिसविपे त्याहिं । मूठी भरी बलि नाखे ज्यांहिरे ॥ म० ॥ १८ ॥ भूपातथी पहेलां यत्र । अर्ध
बलि ग्रहे सुर तत्ररे ॥ म० ॥ शेष अरध ते जरत लेवे । अवशेष ते जनने देवेरे ॥ म० ॥ १९ ॥
मस्तकविपे एक कण बलिनो । जे थापे रोग जाए तेहनोरे ॥ म० ॥ षट मासलगें रोग नावे । जे
बलिकण शिरपर ठावेरे ॥ म० ॥ २० ॥ इण रीतें बलिविधि थावे । नर नारी मंगल गावेरे ॥ म० ॥
प्रथम कोटथी जिनपति चलिया । सुरसाथे सहु मिलीयारे ॥ म० ॥ २१ ॥ बीजा कोटनी ईशान-
खूणमां । देवठंदे जिन आवे पलमांरे ॥ म० ॥ सुखसातायें वेसे त्याहिं । सुरकोटी सेवे ज्यांहिरे
॥ म० ॥ २२ ॥ तदनंतर बीजी पोरसमां । ऋषजसेन वमो गणधरमांरे ॥ म० ॥ भगवंतने पादपी-
ठें बेसी । करे देशना जविकविकांसीरे ॥ म० ॥ २३ ॥ त्रीजे खंडे बावीसमी जाणो । ढाल श्रोता
मन आणोरे ॥ म० ॥ उवफाय दर्शननी वाणी । एकचित्तें सुणो नवि प्राणीरे ॥ म० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ स्वामिखेद निवारवा । शिष्यना गुण दीपंत ॥ जिनशिष्य प्रत्यय आणवा । वाणी
 गणप कहंत ॥१॥ यदुक्तं हैमऋषभचरित्रे—जगवत्पादपीठस्थः । पुंफरीको गणेश्वरः ॥ तदानीं विदधे
 धर्म-देशनां पापनाशिनीं ॥ १ ॥ स्वामिखेदविनोदश्च । शिष्याणां गुणदीपना ॥ उभयतः प्रत्ययश्च ।
 गणचूद्देशनागुणाः ॥ २ ॥ दुहा ॥ निसुणी गणधरदेशना । प्रणमी सहु पुरलोक ॥ निज ध्यानक जा-
 ता हवा । करता प्रभुगुण श्लोक ॥ २ ॥ ढाल २३ मी ॥ राग धन्याश्री ॥ गिरुआरे गुण तुमतणा
 । श्रीवर्धमान जिनरायाजी ॥ ए देशी ॥ ते तीरथमां ऊपनो । गोमुख जद्व इति नामजी ॥ दा-
 ह्णिणपासें दोय जुजेरे । अक्षमाल धरे अजिरामजी ॥ ते ती० ॥ १ ॥ बीजोरुं पासने वलो । वाम-
 जुजें दोय धारीजी ॥ गजवाहन कंचनद्युतीरे । जिनपासे रहे उदारोजी ॥ ते ती० ॥ २ ॥ शासन-
 देवी चकेसरी । हैमकांति जस बाजेजी ॥ वरप्रद इषु शक्तिने पास । दाहिण चार जुजे राजेजी ॥
 ते ती० ॥ ३ ॥ वाम हाथनी चार जुजामां । धनु वज्र चक्र अंकुश धारीजी ॥ आदिजिनंदने शा-
 सनेरे । सवि संघ सांनिधकारीजी ॥ ते० ॥ ४ ॥ तिहांथकी प्रभू विचरिया । जाए बीजे ठाणजी

॥ महामुनियें करी परवयेंरे । जिम नक्षत्रें चंद्र जाणजी ॥ ते० ॥ ५ ॥ स्वामीने चालतांथकां ।
अधोमुख कांटा थायजी ॥ पंखी पण प्रदक्षिणारे । देतां गगनें जायजी ॥ ते० ॥ ६ ॥ अनुकूल
वाए वायरा । जघन्यथकी प्रभुपासेजी ॥ देवकोफी हाथ जोफीने । पद सेवे उद्धासेजी ॥ ते० ॥ ७ ॥
कच डाढी नख प्रभुतणा । दिन दिन ते नवि वाधेजी ॥ साते ईति समावतारे । विचरे सुखसमा-
धेजी ॥ ते० ॥ ८ ॥ यतः—विश्वविस्मयकरैरिति प्रभु-रनन्निचूरतिशयैः समन्वितः ॥ संसरज्जगद-
नुग्रहैकदा । क्षामिमां विहरतिस्म वायुवत् ॥ १ ॥ ढाल ॥ श्रीअंचलगढे दिन दिन दीपे । युगप्र-
धान गुरुरायाजी ॥ श्रीकल्याणसागरसूरिराया । मुनिजन सेवे पायाजी ॥ ते० ॥ ९ ॥ तस पट
अंबुज विकसन नक्षमणि । श्रीअमरोदधिसूरिजी ॥ निज प्रतिभायें जेणें जीत्यो । हारी पाम्यो सुर
सूरीजी ॥ ते० ॥ १० ॥ तस पटगगनें चंद्रसुधाश्रवी । श्रीविद्यासागर गह्वरायाजी ॥ तस पाटे जय-
वंता विचरे । श्रीउदयसागर सूरिरायाजी ॥ ते० ॥ ११ ॥ तस विनयी पाठकपदधारी । विनयी
बहे गुरुआणजी ॥ दर्शनसागरसुगुरुकृपाथी । में जांखी-ए वाणीजी ॥ ते० ॥ १२ ॥ ब्रीजो खंफ सं-

पूरण हूँ । त्रेवीस ढालें सारोजी ॥ सांजलतां श्रोता सुख पामें । लहे कल्याण जयकारोजी ॥ तेण
 ॥ १३ ॥ इति श्रीअंचलगङ्गाधिराज सकलजट्टारकनामिनीजालस्थलतिलकायमान ऐंद्युगीन सुवि-
 हित जट्टारकशिरःकोटीर हीरायमाणपूज्यभट्टारक पूज्यपुरंदर सकलसाधुसंसेवितचरणकमल ठत्री-
 सगुणविराजित जट्टारकश्री १०८ श्रीउदयसागरसूरीश्वराणां शिष्यमहोपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणि-
 विरचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतवंधे सुकृतानुसंधे जिनवालक्रीमन १, परिणयन-
 विधि २, युगलाधर्मनिवारण ३, राज्यस्थापनविधि ४, शतपुत्र राजविजयन ५, दीक्षाकल्याणक ६,
 ज्ञानकल्याणक ७, समोसरणविधि ८, चतुर्विधसंघस्थापना ९, एभिर्नवाधिकारेस्तृतीयः खंभः संपू-
 र्णः ॥ तृतीयखंडे ढालसंख्या २३ ठे, दुहासंख्या तृतीयखंडे २३ ठे, प्रस्ताविकश्लोकसंख्या २८ ठे,
 तृतीयखंडे सर्वगाथासंख्या ९५९ ठे ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ श्रीचतुर्थः खंभः प्रारभ्यते ॥

॥ दुहा ॥ वामानंदन जिन नमुं । पुरिसादाणी पास ॥ कामकुंज चिंतामणि । वंठित पूरे
आश ॥१॥ मंगलकरण मनोहर । प्रजावतीभरतार ॥ जिनवर सहु सेवक तणा । विघनं निवारण-
हार ॥ २ ॥ वीणा पुस्तक धारिणी । समरं सरसती माय ॥ मूरखने पंक्ति करे । कालिदास कहे-
वाय ॥ ३ ॥ प्रणमुं गुरु मातापिता । ज्ञानदृष्टि दातार ॥ कीमती कुंजर करे । ए मोटो उपकार
॥ ४ ॥ गुरु दीवो गुरु देवता । आगम रयणजंभार ॥ मुज मन इच्छा तेहनी । सिद्धि चढावनहार
॥ ५ ॥ सदगुरुना सुपसायथी । एह रास संबंध ॥ चोथे खंडे वरणबुं । चक्री भरत प्रबंध ॥ ६ ॥
किम ते जीती सहु दिशि । किम नमीया राजान ॥ ते विस्तार हवे कहुं । सुणजो देख कान ॥ ७ ॥
एकमनें श्रोता सुणो । मूकी पंच प्रमाद ॥ गिरुआनी गुणवर्णना । गातां परम आह्लाद ॥ ८ ॥
ढाव ॥ १ ली ॥ बीरें बखाणी राणी चेलणजी ॥ ए देशी ॥ प्रभुप्रते वंदन करी बढ्योजी । भर-

तचक्री बली त्याहिं ॥ अयोध्या नगरीयें आव्यो मुदाजी । जाये आयुधशालामांहिं ॥ प्रभु० ॥१॥
चक्रने देखी नमै भूपतिजी । प्रत्यक्ष दैवत सार ॥ तेजने देखी माने सहूजी । ए जगजननो न्य-
वहार ॥ प्र० ॥ १ ॥ चक्रने मोरपीछें पुंजतोजी । धूप जगत तिणवार ॥ ए भक्तजनक्रिया धारवी-
जी । रयणमां रज नही लगार ॥ प्र० ॥ ३ ॥ शुभ्र गंध प्रवित्र जलें करीजी । न्हवरावे चक्रने भू-
प ॥ वाचना चंदन लिपतोजी । चढावे फूल अनूप ॥ प्र० ॥ ४ ॥ गंधपूजा करे भावथीजी । कपूर
वरासैं करी सार ॥ पहेरावे भूषण चक्रनेजी । पूजा रची नृपें मनोहार ॥ प्र० ॥ ५ ॥ चक्रमुख आ-
गलें ते नृपोजी । आलेखे मंगलीक अष्ट ॥ मानुं आवें दिसि जयतणांजी । मंगल पामवा श्रेष्ट
॥ प्र० ॥ ६ ॥ पंचवरण कुसुमतणोजी । चक्रमुख पगर जरंत ॥ कृष्णागर धूप महमहेंजी । करतो
जरत मतिवंत ॥ प्र० ॥ ७ ॥ त्रण वार जरत भूपति करेजी । चक्रने प्रदक्षिणा सार ॥ शत अन
हाथ वेगलो जईजी । नृप नमैं चक्र मनोहार ॥ प्र० ॥ ८ ॥ अड दिन वासो वसे तिहांजी । करे
अठाइमहोष्ठकाज ॥ चक्रपूजा पण विधिवडेजी । करे श्रीभरतमहाराज ॥ प्र० ॥ ९ ॥ उठव करी

हवे भूपतीजी । जाये नहावातणें गेह ॥ मंगलस्नानहेतुजरीजी । मूकी आचरणने तेह ॥ प्र० ॥
 ॥ १० ॥ न्हावायोग्य वस्त्रने धारतोजी । स्नानसिंहासने तेह ॥ वेगो पूर्वदिशि सन्मुखेजी । नरप-
 ती जरत जेह ॥ प्र० ॥ ११ ॥ तेल चोळनारा तिहां आवीनेजी । नरपती गात्रमऊार ॥ शतपाक
 सहस्रपाक तेलथीजी । अभ्यंगन करे मनोहार ॥ प्र० ॥ १२ ॥ रसरुधिरादिक धातुनेजी । वरोवर
 चोळतां आय ॥ अगनी दीपे वली गात्रनेजी । कामनी वृद्धि बहु पाय ॥ प्र० ॥ १३ ॥ मांसनी
 पुष्टिता नीपजेजी । गात्रने सुख उपजाय ॥ मांस अस्थि त्वचा रोम सुख करेजी । तेल चोखे सु-
 खदाय ॥ प्र० ॥ १४ ॥ सूक्ष्म दिव्य चूर्णे ते करेजी । उगटणा भूपने देह ॥ अदभूत द्युति परग-
 ट करेजी । मरदनीया सह तेह ॥ प्र० ॥ १५ ॥ केटली भामिनी करें धरीजी । कंचनकुंजसां नीर ॥
 रूपाना कलश जले जरीजी । आवती नरपतीतीर ॥ प्र० ॥ १६ ॥ रतनकलश जल स्त्री जरीजी ।
 ऊजी रही भूपनी पास ॥ अनुक्रमें भूपती नाहीजेजी । पवित्र जल धारे उद्भास ॥ प्र० ॥ १७ ॥
 स्नान करी हवे भूपतीजी । विलेपन चोपडे अंग ॥ उजलां शुभ वस्त्र पहिरतोजी । भाले तिलक

करे चंग ॥ प्र० ॥ १७ ॥ कंचन मणिमय भूपणाजी । पहेरतो भरत श्रीकार ॥ चोसवसरो हार प-
 हेरीजी । मुक्ताफलतणो मनोहार ॥ प्र० ॥ १९ ॥ यतः—समवायांगसूत्रे-हारो मुक्तामयः स्या-च्च-
 तुःपट्टियष्टिकः ॥ महाधौस्त्यंतरुचिरः । सर्वेषामपि चक्रिणां ॥ १ ॥ ढाल ॥ रतननो सुगट शिरें ध-
 योजी । भूपने चामर वीजाय ॥ सित आतपत्र शिरपर धर्योजी । राजायें ते सुखदाय ॥ प्र० ॥ १० ॥
 सोल सहस यक्षे परिवर्योजी । सदा काल निकट रहेनार ॥ भूपना परम ते जक्त ठेजी । साथे
 सज थाये हुंशीयार ॥ प्र० ॥ ११ ॥ औरावण गज प्रतें इंदलोजी । जिम चढे तिम नरराय ॥ कुं-
 जरयण अणावीयोजी । मलपतो आवे गयराय ॥ प्र० ॥ १२ ॥ उद्दाम मद ऊरतोथकोजी । जाणुं
 ए बीजो जलधार ॥ बिरुदावली बंदीजन बोलताजी । जयजय शब्द थाये सार ॥ प्र० ॥ १३ ॥
 हुंहुंछिनाद वाजे तिहांजी । लश्कर तेमवाकाज ॥ परियाण वाजित्र वाजतांजी । मंगल करणेने
 काज ॥ प्र० ॥ १४ ॥ सिंहरें कुंजस्थल पूरीयाजी । एहवा गज आवे तिणवार ॥ अनेक देशना
 ऊपनाजी । तुरंगमसेना अपार ॥ प्र० ॥ १५ ॥-विस्तीर्ण महारथ आवीयाजी । निज चित्तपरें ते

जानी । आवाउ बहु मनोहार ॥ प्र० ॥ ३६ ॥ चोथा अधिकारनी
आकार ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेजी । नित्य होजो श्रेय अपार ॥ प्र० ॥ ३७ ॥
णी सेना सजी । भरतरायें तिणवार ॥ हवे रत्नवर्णन करुं । तस निमुणो

क्र १ दंक्र २ ने तिम खडग ३ । छत्र ४ चर्म ५ मणिरत्न ६ ॥ काकिणीनामें
सात एकेंद्री रतन ॥ ३ ॥ चौद रतननां नाम ए । जाणो चित्तमोजार ॥ प्रत्येकें सहु

जिनो । करणविवि कहुं सार ॥ ४ ॥ लोहित ज्वालाजूत जे । चक्र रतन होये तेह ॥ मध्य भाग
वज्ररेणुनो । जय साधवाने एह ॥ ५ ॥ पाटो वीढ्यो तेहने । सोनानो श्रीकार ॥ मणि मुक्ता समू-
हें करी शोभे चक्र मनोहार ॥ ६ ॥ किंकिणीयुत ते चक्र ठे । घाटें वीटित सार ॥ सर्व ऋतुनां
फूलथी । पूजित ठे सुविचार ॥ ७ ॥ रविर्विचपरें दीपतुं । जंजादिक वार जाति ॥ वाजित्र रवें से-
वतुं । एह चक्र विख्यात ॥ ८ ॥ सहस्र यक्षें परवथुं । सदा रहे आकाश ॥ गति सकल ठे जेहनी ।
दुश्मननो करे नाश ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १० ॥ ऊर्वेरी साचो अकवर साहजीरे ॥ ए देशी ॥ दंकर-

उदार ॥ मन्त्र
जा ॥ मन्त्र
॥ ११ ॥
॥ १२ ॥
॥ १३ ॥
॥ १४ ॥
॥ १५ ॥
॥ १६ ॥
॥ १७ ॥
॥ १८ ॥
॥ १९ ॥
॥ २० ॥
॥ २१ ॥
॥ २२ ॥
॥ २३ ॥
॥ २४ ॥
॥ २५ ॥
॥ २६ ॥
॥ २७ ॥
॥ २८ ॥
॥ २९ ॥
॥ ३० ॥

तनने वरणबुरे । चरित्रतणें अनुसारे ॥ वज्ररतनें करी नोपनुरे । अठ्ठाहत्तिगोत सत्तु ॥
 सांभलजो ते तुमारे । रयणतणा अधिकारे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रतनमय पंच पर्व जेहनीरे ।
 दीपे झाकज्जमाखरे ॥ चक्रीना जाग्यथी उपजेरे । जस महिमा विशाखरे ॥ सां० ॥ २ ॥ चक्री सैन्यने
 चालतारे । सुखहेतुभणी थायरे ॥ गिरिपाथाण विषम भूमिनेरे । दंरुयण करे वायरे ॥ सां० ॥
 ॥ ३ ॥ प्रयोजनना विशेषथीरे । चक्रीधें मूक्युं एहरे ॥ सहस जोयण उंकी करेरे । भूतलें खाइ जेहरे ॥
 सां० ॥ ४ ॥ जिम सगरने नंदनेरे । अष्टापदगिरीनी साररे ॥ खाई खणी दंरुगतनथीरे ।
 उंकी सहस जोयण धाररे ॥ सां० ॥ ५ ॥ रिपुसेनाने जेदतोरे । वज्रगिरिने जेमरे ॥ नर सुर तिर्थच
 उपद्रवाररे । दूर करे ते प्रेमरे ॥ सां० ॥ ६ ॥ मोटो प्रभाव ठे जेहनोरे । सहस जद्द ठे जासरे ॥
 एहबुं दंरुगतन कछुरे । जरतने पुण्यप्रकाशरे ॥ सां० ॥ ७ ॥ खरुगरतन वीजुं कछुरे । तीखी
 धार ठे जासरे ॥ नीलकमलसम जाणजोरे । वर्ण कछो ठे तासरे ॥ सां० ॥ ८ ॥ सोनानी मूठ ठे
 जेहनेरे । अदभुत तेज अपाररे ॥ शत्रुना सैन्यने जेदतुरे । सफल सज्जति जस साररे ॥ सां० ॥ ९ ॥

લાંબું પચાસ અંગુલ કહ્યુંરે । સોલ આંગુલ વિસ્તારે ॥ અર્ધઅંગુલ જાનું કહ્યુંરે । સહસ સુર સેવે સારે ॥ સાં ॥ ૧૦ ॥ તથોક્તં જંબૂદ્વીપપ્રહસિસૂત્રે—પદ્માસંગુલદીહો । સોલસ અંગુલાઈં વિહિન્નો ॥ અઠંગુલસોળીક્રો । જેઠપમાણો અસી ત્રણિં ॥ ૧ ॥ ઢાલ ॥ ઠત્રરતન ચોથું કહ્યુંરે । જિસ્યો પૂનિ-મચંદરે ॥ તેહવું રતન શોષેં ત્રહુંરે । ચક્રીને પુણેં અમંદરે ॥ સાં ॥ ૧૧ ॥ સોનાની સલી જેહમરે । ઠે નવાણુ હજારે ॥ જસ દરિસણથી અરિતણીરે । જુજાશક્તિ જાણ હારે ॥ સાં ॥ ૧૨ ॥ પુટ પ્રોહ સોત્રનતણોરે । દંરુ ઠે અતિ અભિરામરે ॥ વલી ઠત્રમાંહેં જાણીયેંરે । નાનાવિધ ચિત્રામરે ॥ સાં ॥ ૧૩ ॥ દૃષ્ટિ આતપ વાયુ શીતનારે । ઉપદ્રવ વારે જેહરે ॥ નાનાવિધ દોષ ટાલતુંરે । સવિઋતુસુલદાય તેહરે ॥ સાં ॥ ૧૪ ॥ ऐश्वर्यशौर्यને આપતુંરે । લક્ષણલક્ષિત ઇહરે ॥ તેજેં કરી તે જજહુંરે । રાજનું ચિહ્ન ઠે જેહરે ॥ સાં ॥ ૧૫ ॥ વામપ્રમાણેં ઠત્ર ઠેરે । ચક્રીએં ફરસ્યું જામરે ॥ દ્વાદશ યોજન વિસ્તારઠેરે । કાંડંક ક્ષાણેંહં તામરે ॥ સાં ॥ ૧૬ ॥ પાંચમું ચર્મરતન ઠેરે । શ્રીવંચ્છને આકારે ॥ અનેક ચિત્રામણ ચીતર્યોરે । મુક્તાફલનાં મનોહારે ॥ સાં ॥ ૧૭ ॥ સઘણું સૈન્ય ક-

पर चहरे । लगार नभे नहीं जेहरे ॥ रिपुना शस्त्र भेद नहीरे । वज्र बखतरपरे एहरे ॥ सां० ॥ १८ ॥
महानदीअंनोधिपारनेरे । पमाडे बाहनपरे एहरे ॥ गाथापति रतने बावियारे । एमाहे शाकधा-
न्यादिक जेहरे ॥ सां० ॥ १९ ॥ तस सिद्धिकारक चर्म ठेरे । प्रयोजने तेमां बावे धानरे ॥ दिवसे
बावे सांजे लणेरे । गाथापति रयण सावधानरे ॥ सां० ॥ २० ॥ दोय हाथ माननुं ए कछुरे । फर-
स्युं चक्रीयें जामरे ॥ चार जोजनलगें विस्तरैरे । चर्मरतन ते तामरे ॥ सां० ॥ २१ ॥ ठठुं मणिर-
तन कछुरे । निरुपम कांति ठे जासरे ॥ वैद्युर्य रतननी जातिथीरे । ऊपनुं तेह उद्घासरे ॥ सां० ॥
॥ २२ ॥ वहालुं लागे सहु जीवनेरे । मस्तके थाप्युं थकुं एहरे ॥ सर्व दुःखने टालतुरे । केम तुष्टि
अरुज करे जेहरे ॥ सां० ॥ २३ ॥ देव असुर मनुजतणारे । तिर्यचनां कर्यो जेहरे ॥ उपद्रवने
टालतुरे । युद्धमां भय करे एहरे ॥ सां० ॥ २४ ॥ धारक नरप्रतें जे करेरे । सदा काल जोवनरे ॥
नख केश तास बाधे नहीरे । धारकनें भय नहीं तनरे ॥ सां० ॥ २५ ॥ दोय गुहामां पेसतारे ।
चक्रीने जिणवाररे ॥ हाथीकुंभस्थले ए रछुरे । करे तिमिर निवाररे ॥ सां० ॥ २६ ॥ दीर्घपणे चार

अंगुलारे । दोय अंगुल विस्तारे ॥ एहबुं मणिरतन कछुंरे । धारो चित्तमजारे ॥ सां० ॥ २७ ॥
सातसुं काकिणी रयणवेरे । अहेरणे आकारे ॥ खटतलां वार हांस ठेरे । जेहने आठ काकिणी
साररे ॥ सां० ॥ २८ ॥ आठ सोनईया प्रमाणथीरे । तोले कागिणी थायरे ॥ जंगमविषने टाल-
वारे । समरथ एह उपायरे ॥ सां० ॥ २९ ॥ ते अत्रसर सहू माननारे । एहथी प्रमाण थायरे ॥
एणें आंक्या सवि लोकने । विश्वास मनमां आयरे ॥ सां० ॥ ३० ॥ नित्यादिकमां मांडलारे ।
काकिणीरयणे थायरे ॥

તો । અંવસર ઉચિત શ્રીકાર ॥ ૫ ॥ ગંજીર મીઠાં વચણલાં । જાંલે સેનાનાથ ॥ નીતિશાસ્ત્ર અ-
 ય્યાસમ્પાં । સાર્યાં કારજ સાથ ॥ ૬ ॥ જાગંતો સેનાપતિ । દીરવદર્શીં હોય ॥ શુદ્ધકારજ જાણે સ-
 હૂ । તતકાલમતિ ઠે સોય ॥ ૭ ॥ પરમ જક્ત ઠે સ્વામિનો । પ્રજાને વહ્નમ થાય ॥ સુપ્રસન્ન વદન
 નયન જસ । રિપુજનને દુઃખદાય ॥ ૮ ॥ લાંચ ન લાણ લોકની । પતિકારજ સાવધાન ॥ દયાવંત
 વિનયી નયી । ઉત્તમ ઘણું સુજાણ ॥ ૯ ॥ ઢાલ । ૩ જી ॥ ઉપશમતરુ હાચારસ લીજે । ઢાંકી વિ-
 ષય કપાયજી ॥ ૧૦ ॥ દેશી ॥ કોઠારઘરનો અધિપતિ રૂઢો । ગાથાપતિનામેં રેણજી ॥ સઘલાં ચક્રી
 સૈન્યની પહને । ઝોજનચિંતા હોય જેણજી ॥ સાંજલજો હૃદે ચતુર વિચક્ષણ । સકલ કલા ગુણ
 જાણજી ॥ ૧૧ ॥ ૧ ॥ આંકણી ॥ રૂઢાં લક્ષણ હોય જસ તનુમાં । સુરુપવંત દાતારજી ॥ વિશેષ વસ્તુ-
 નો દાયક સારો । કૃત ગુણ જાણે ઉદારજી ॥ સાં ॥ ૨ ॥ સ્વામિભક્ત વિવેકી ચતુર ઠે । પવિત્ર
 ધરે આચારજી ॥ શાહ્યાદિક વહુ ધાન્યની ઉતપતી । જે કરે અતિ મનોહારજી ॥ સાં ॥ ૩ ॥
 ભરતકેત્રના અર્ધ ઉત્તરલેખ । તેસ સાધનમકારજી ॥ સાત દિવસલેખે મ્હેઞ તિહાંના । વરસાવે

मेह अपारजी ॥ सां० ॥ ४ ॥ ते अवसर चर्मठत्र समुद्रमां । जे रहुं चक्रीसैन्यजी ॥ गाथापतिर-
यण सात दिवसलगे । नोजन आपे अदैन्यजी ॥ सां० ॥ ५ ॥ ए रयणनुं एह प्रयोजन । जाणो
तुमें तेहजी ॥ अधिष्टायक जद सहस्र रुना । गाथापती गुणदेहजी ॥ सां० ॥ ६ ॥ प्रजाते वावे
सांजे लगे धानने । तेहवे प्रयोजने एहजी ॥ गाथापती रतन ए रूमुं । बीजुं पंचेंद्री जेहजी
॥ सां० ॥ ७ ॥ ऋषभचरित्रे—चर्मरत्ने च सुक्तेत्र—वदोस्तानि दिवामुखे ॥ सायं धान्यानि जायंते ।
गृहीरत्नप्रभावतः ॥ १ ॥ ढाल ॥ हवे त्रीजुं वार्धकी नामें । सूतारमां शिरदारजी ॥ स्कंधावारन-
गरग्रामनी । रचनाकारक सारजी ॥ सां० ॥ ८ ॥ व्याकरण नणनारो वार्धकी । जाणे वास्तुशास्त्रना
अर्थजी ॥ शब्दद्वयुत्पत्तिएं गून्य जे नर । नवि लहे शास्त्रपरमार्थजी ॥ सां० ॥ ९ ॥ पतन ग्राम
नगर प्रासादजी । हाट गृहनी तेमजी ॥ यथोचित थापना करवा डाह्यो । दिशिथापन करे एमजी
॥ सां० ॥ १० ॥ गृहना बहु भेद कल्या ठे । वास्तुशास्त्रमोझारजी ॥ ते सर्वमाहिं दक्ष ए वार्धकी ।
शिल्पक्रियामां सारजी ॥ सां० ॥ ११ ॥ ध्रुव १ धन्य २ जय ३ नंद ४ तथा खर ५ । कांत ६ मनो-

हर ७ जेदजी ॥ सुमुख ७ दुर्मुख ए क्रूर १० विपद ११ । धनद १२ दयकार १३ जेदजी ॥सां॥
॥ १२ ॥ आक्रंद १४ विपुल १५ विजयनाम १६ । ए कहा सोखे जेदजी ॥ वास्तुशास्त्रे एहनां फल
हे । ते कहुं हवे अविठेदजी ॥ सां० ॥ १३ ॥ ध्रुव ते थिरताने उपजावे । धन्य ते धनकार होय-
जी ॥ जय ते सघलें जयवाद पामें । नंद ते पुत्रकार जोयजी ॥ सां० ॥ १४ ॥ खर ते दारिद्रता
उपजावे । कांत ते संपद थायजी ॥ मनोहर ते मन हरखने करतुं । सुमुख लक्ष्मी उपायजी ॥सां॥
॥ १५ ॥ दुर्मुख ते नित युद्ध करावे । क्रूथी विषमता होयजी ॥ विपक्षघरथी बांधव थाये । धन-
वृद्धिकरे धनदसोयजी ॥ सां० ॥ १६ ॥ दय ते कुटुंबनी क्षीणता पावे । आक्रंदें मृत्यु थायजी ॥
रोगरहित विपुल निपजावे । विजयथी संपद थायजी ॥ सां० ॥ १७ ॥ वैशाख श्रावण मागसिरमां ।
पौशमां फागुणमाहेंजी ॥ घरनो प्रारंभ एहमां कीजें । शेष सातमासे नाहेंजी ॥ सां० ॥ १८ ॥
एकवीस भूमीया गृहनी रचना । करे वार्द्धकी ततकालजी ॥ जंबूदीवपन्नत्तिमाहें । सघला अर्थ विशा-
लजी ॥ सां० ॥ १९ ॥ ईशानखूणें देवघर करवुं । रसोतुं अग्निखूणमाहेंजी ॥ नैऋतिखूणें वासुण

राखवां । द्रव्य धान्य वायुमाहिंजी ॥ सां० ॥ १० ॥ यतः—वास्तुशास्त्रे—ऐशान्यां देवगृहं । महानसं
 चापि कार्यमाग्नेयं ॥ नैऋत्यां जामोप-स्करोर्ध्वान्यानि मारुत्यां ॥ १ ॥ ढाल ॥ इत्यादिक वास्तु-
 शास्त्रनो वेत्ता । वार्धकी नामें रत्नजी ॥ अंतरमुहूर्तमाहिं निपजावे । लश्कर रहेवा गृह नूतजी
 ॥ सां० ॥ ११ ॥ चोशुं पंचेंद्री पुरोहित रत्न । तस निषुणो वृत्तांतजी ॥ चौद विद्यानो पारगामी
 ठे । पवित्राचार सतंतजी ॥ सां० ॥ १२ ॥ शांतिक पौष्टिक क्रियाने करतो । अनेक गुणवंत एह-
 जी ॥ कलावंत कुशल कवितागुण । मंत्र जंत्र जाणक जेहजी ॥ सां० ॥ १३ ॥ पांचमुं पंचेंद्री गज-
 रत्ननामैं । तसवर्णन कहायजी ॥ सात अंग जोएं जस थाप्या । लंचो जद्रजाति सुखदायजी
 ॥ सां० ॥ १४ ॥ वलवंत मांसाखो शूरीर । गढ पाकवा समर्थजी ॥ दुश्मन जनने गजदर्शनथी ।
 बहुलां थाये अनर्थजी ॥ सां० ॥ १५ ॥ शास्त्रोक्त लक्षण लक्षित गात्र । लक्ष्मी क्रीळागृह सोयजी ॥
 सहस्रमृद्धि करनारो ए गज । पांचमुं पंचेंद्री होयजी ॥ सां० ॥ १६ ॥ ठतुं अश्वरतन हवे कहीयें ।
 रूक्षी प्रकृति ते जासजी ॥ विनयसहित कह्यामां हींढे । वत्रीस अंगुल शिर तासजी ॥ सां० ॥ १७ ॥

थिर जोवन ठे तेहना रंगनुं । चार अंगुल उंचा कानजी ॥ बीस अंगुलनी बाहा लांबी । सोल अंगुल जंघनुं मानजी ॥ सांग ॥ ३७ ॥ चार अंगुल ढोंचणनुं मान । ठावत खुरा परिमाणजी ॥ इणरीतें एंसी अंगुल उंचो । अरुहियसय दीर्घ जाणजी ॥ सांग ॥ ३८ ॥ पीठ उदरनी परिधि एहनी । नवाणुं अंगुल परिमाणजी ॥ अश्वरतन आश्रीने कहीजे । आगममांहें बलाणजी ॥ सांग ॥ ३९ ॥ किंचित नमतुं पीठ घोमानुं । मृदुल मांसाबुं होयजी ॥ रूमां लक्षणे लक्षित पीठ ठे । वर्जित कशाघात सोयजी ॥ सांग ॥ ४० ॥ अश्वकुचित घणां रयण घरेणां । सोनाना भूषण कायजी ॥ दोपरहित नयन घोटक ठे । मोटी गति जस आयजी ॥ सांग ॥ ४१ ॥ वेगें करी मनपवन गरुमने । जीते अश्वरेण तेहजी ॥ रूमा कुलथी प्रगट थयो ए । शास्त्रोक्त लक्षण जस देहजी ॥ सांग ॥ ४२ ॥ पाणी पंक अग्नि पापाणने । बाबुका उलंघवा जेहजी ॥ गिरिगर्तादि विषम मारगनें । उलंघे थाक न देहजी ॥ सांग ॥ ४३ ॥ कालें हेपारव जे करतो । रातां ताबु जिह्वा जासजी ॥ निद्रावंत सदा थाये घोमो । निद्रा नावे शुद्धमां तासजी ॥ सांग ॥ ४४ ॥ यतः—सदैव निद्राव-

शगा । निद्रावेदंश्च वाजिनां ॥ जायते संगरे प्राप्ते । कर्करस्य च भक्षणे ॥ १ ॥ ढाल ॥ चढनारनां
सवि अंगने सुखनो । कांरक होये तेहजी ॥ रूडां बार आवर्त ते तनुमां । आंसु न पाडे खेदे जे-
हजी ॥ सां० ॥ ३६ ॥ सात पंचेंद्रि रयणना जाणो । अधिष्टायक देव हजारजी ॥ चक्री पुण्ये ए-
हवी संपदा । आवी मले निरधारजी ॥ सां० ॥ ३७ ॥ स्त्रीरतननी वर्णना आगळ । कहेवासे अमं-
दजी ॥ चोथे खंडे त्रीजी ढाल ए । दर्शने कही आणंदजी ॥ सां० ॥ ३८ ॥

॥ दुहा ॥ इणीपरें तेर रतनतणां । अधिकार कहीया आंहों ॥ ऋषभचरितथी आणीने । मे
संखेपे उठांहों ॥ १ खटखिशत हवे रायना । गुण सांभलजो सार ॥ अंग उपांगें शुरुता । प्रथम
गुण मनोहार ॥ २ ॥ लक्षणलक्षित देहडी । बीजो गुण श्रीकार ॥ रूप संपदा धारतो । बीजो गु-
ण उदार ॥ ३ ॥ मदर्जिः होये राजबी । चोथो गुण होय जास ॥ जगज्जस्वी ५ यशपणुं ६ । दया
हृदय ते तास ७ ॥ ४ ॥ कला बहोतेर शीखीने । कीधां रूमां कांज ८ ॥ शुद्ध राजकुल ऊपनो ९ ।
चूडानुग बहे कांज १० ॥ ५ ॥ त्रिविध शक्ति ते जेहनी ११ । प्रजारागी १२ गुण होय ॥ प्रजागुरू

गुण तेरमो १३ । अर्थ उपार्जन १४ जोय ॥ ६ ॥ अंकारचत १५ गुण पंदरमो । सत्यप्रतिज्ञाधार १६
 ॥ चाकरनेन ठे सतरमो १७ । लंकी बुद्धि सुखकार १८ ॥ ७ ॥ यतः किरातकाव्ये—गावः पश्यंति
 गंधेन । वेदैः पश्यंति वारुवाः ॥ चारैः पश्यंति राजान—श्रद्धुर्न्यामितरे जनाः ॥ १ ॥ दुहा ॥ जे का-
 र्य मांडे तेहनी । सिद्धि पमाडणहार १९ ॥ शस्त्रकलामां निपुण ठे २० । शान्त्रमांहे पण सार २१
 ॥ ८ ॥ निग्रह करवा समर्थ ठे २२ । उपकृति करवा समर्थ २३ ॥ दुष्टशिष्ट जनकार्यमां । लांचरहित
 सुकृतार्थ २४ ॥ ९ ॥ उपजावी उपाय करी । राजरमा जेणे सार २५ ॥ दाननिपुण २६ गुण ध्रुवज-
 यी २७ । न्यायवद्वभ गुण धार २८ ॥ १० ॥ नीतिजाण २९ दुखसंहार ३० । जास अदाराण वीर्य
 ३१ ॥ गंजीर गुण बत्रीसमो ३२ । तेंत्रीसमो औदार्य ३३ ॥ ११ ॥ चोत्रीसमो चातुर्यता ३४ । प्रणा-
 मांत क्रोधनाश ३५ ॥ तत्वबोध ३७ ठत्रीसमो । सात्विकगुणनी राश ॥ १२ ॥ जंबूपन्नतिसूत्रमां ।
 ठत्रीस नृपगुण सार ॥ ते अनुसारें वर्णव्या । धारो मनहमजार ॥ १३ ॥ यतः—“ ठत्तीसाहियप-
 स्थिवगुणेहि संजुते ” इति. ॥ दुहा ॥ इम सामग्री सज करी । चाले श्रीजरतराय ॥ दिशो विजय

करवाजणी । तसु वृत्तांत कहाय ॥ १४ ॥ ढाल ४ थी ॥ शेहेर भलो पण सांकनोरे । नगर नलो
 पण दूररे ॥ हठीला वयरी ॥ असवारी श्रीशांतिनी हो लाल ॥ ए देशी ॥ परियाण जंभा देव-
 रावीनेरे । हुंको नगरांनो देय ॥ सुखकारीरे ॥ प्रथम पूरवदिशें चालिउ हो लाल ॥ १ ॥ राजा
 नरत सेनाने लेय ॥ सुखकारीरे ॥ असवारी भरतें करी हो लाल ॥ वाजंते रणतूर ॥ सु० ॥ गज
 रथ घोडाश्रेणि चली हो लाल । पायक बहुदलपूर ॥ सु० ॥ अ० ॥ २ ॥ गयनरखेंधे नृप चढ्योरे ।
 सघलो लेई परिवार ॥ सु० ॥ चक्ररतननी केने चढ्यो हो लाल । दिशि साधवा हवे सार ॥ सु०
 ॥ अ० ॥ ३ ॥ तस सैन्यमां अग्रेसरीरे । यक्षसहस्र ठे जास ॥ सु० ॥ चक्ररतन गगने चले हो
 लाल । नृपमनमां उद्वास ॥ सु० ॥ अ० ॥ ४ ॥ दंकरतन धरी हाथमांरे । तुरगरयणें चढ्यो सार ॥
 सु० ॥ सयल सेनानो अधिपति हो लाल । सेनानी चाढ्यो मनोहार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ५ ॥ राजा
 संघातें चालीउरे । पुरोहित रतन श्रीकार ॥ सु० ॥ सयल कष्ट शमावतुं हो लाल । शांतिमंत्रनो
 धार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ६ ॥ दिव्य जोजन निपजाववारे । जेहनी शक्ति अपार ॥ सु० ॥ गाथापति-

रतन चालीले हो लाल । लश्करमां सुखकार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ७ ॥ लश्कर रहेवा घर करेरे । वार्ध-
 कीनामा रतन ॥ सु० ॥ सूतारनुं कर्म आचरे हो लाल । चालवानो करे प्रयत्न ॥ सु० ॥ अ० ॥ ८ ॥
 चर्मरतन ठत्ररतन ते रे । चाले लश्करमांहि ॥ सु० ॥ मणिरतन कागिणी तदा हो लाल । साथे
 चाले उठांहि ॥ सु० ॥ अ० ॥ ९ ॥ सुर असुर मानवीतणारे । शस्त्रने जीते जेह ॥ सु० ॥ खजर-
 तन साथे चले हो लाल । राजा साथे बहु नेह ॥ सु० ॥ अ० ॥ १० ॥

थाए सवला वायरारे । सारां शकुन बली थाय ॥ सु० ॥ आशिप् दीये वृद्धा जामिनी हो
 लाल । चक्री आनंद पाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ ११ ॥ सैन्यनी आगल चालतोरे । सेनानी लश्करमांहि
 ॥ सु० ॥ विषम भूमि समी करे हो लाल । दंभरत्नें करी त्यांहि ॥ सु० ॥ अ० ॥ १२ ॥ चक्रवर्तिनी
 सेना तिहारे । ठेहको नावे जास ॥ सु० ॥ अविहृत गतिये चालती हो लाल । बीजी गंगा भासे
 खास ॥ सु० ॥ अ० ॥ १३ ॥ चित्कारा थाए रथतणारे । हयना हेपारव थाय ॥ सु० ॥ नाद थाये
 गजना घणाहो लाल । दिग्जय उल्लवठाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ १४ ॥ मस्तके सुगट बांधीयारे । एहवें

भूषें करी तत्र ॥ सु० ॥ परवयों चक्रवर्ती चालतो हो लाल । शोभा थाये बहु यत्र ॥ सु० ॥ अ० ॥
 ॥ १५ ॥ जोजन ठेकें जई करीरे । तिहां रहे चक्र थिर सार ॥ सु० ॥ प्रयाणना अनुमानथी हो
 लाल । जोजनमानें विचार ॥ सु० ॥ अ० ॥ १६ ॥ जोजनमान परियाणथीरे । चालतो जरत अनु-
 कूल ॥ सु० ॥ केटलें दिवसें पामतो हो लाल । गंगानो दक्षिण कूल ॥ सु० ॥ अ० ॥ १७ ॥ नदी-
 नां कांठाविपेरे । डेरा कीधा राय ॥ सु० ॥ सघडुं सैन्य तिहां थापीजं हो लाल । वीसामो लीए
 सुखदाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ १८ ॥ ते अवसरे मंदाकिनीरे । मद ऊरता गजपास ॥ सु० ॥ अ० ॥ कच-
 राली तटभूसिकाहो लाल । वर्षाकालपरे तास ॥ सु० ॥ अ० ॥ १९ ॥ खड्ड गंगाना तटविपेरे । स्वे-
 ढायें लेता वारि ॥ सु० ॥ सैन्यनां लोक तिहां घणांहो लाल । लोकोने हर्ष अपार ॥ सु० ॥ अ० ॥
 ॥ २० ॥ नदीतटतस्थें बांधीयारे । सहस्रगमें हय त्यांहिं ॥ सु० ॥ मग मठ चणा जव वावीनें हो
 लाल । तुरंगने दीये ज्यांहिं ॥ सु० ॥ अ० ॥ २१ ॥ क्षणमात्रमां ते सैन्यमारि । हाटनी श्रेणि मंझाय
 ॥ सु० ॥ जे जोइयें ते वस्तु सह मझे हो लाल । राजाने पुणें दुख जाय ॥ सु० ॥ अ० ॥ २२ ॥

पटआवास रचावीयारे । सैन्यना लोकमाटे त्यांहि ॥ सु० ॥ वीसरी गयां घर आपणां हो लाल ।
सुखसाता पामें ज्यांहि ॥ सु० ॥ अ० ॥ १३ ॥ गंगानी वेळूमां लोटतारे । वेसर खच्चर सार ॥ सु० ॥
स्वामी आंगें जेम सेवकारे लाल । तिम शोभे ए मनोहार ॥ सु० ॥ अ० ॥ १४ ॥ केटला ग्रहे ठे
इंधणारे । केटला पाणीने लेय ॥ सु० ॥ धोनो भारो केई ग्रहे हो लाल । केई शाक फल ग्रहेय
॥ सु० ॥ अ० ॥ १५ ॥ केई चूला तिहां खणारे । चोखा खांडे केइ ॥ सु० ॥ केई अगनि परगट करे
हो लाल । धानने रांधे ठे केई ॥ सु० ॥ अ० ॥ १६ ॥ केई नाहे ठे नदीजलेरे । नाही करे अंग
धूप ॥ सु० ॥ सुगंधता निजदेहने हो लाल । स्वेढायें जमे ठे अनूप ॥ सु० ॥ अ० ॥ १७ ॥ स्त्रीने
पोताने अंगमारि । विलेपन चोपडे केई ॥ सु० ॥ कटक आवडुं नहुं मानता हो लाल । आत्माप्रते
नर केइ ॥ सु० ॥ अ० ॥ १८ ॥ लीलामात्रमां पामतारे । सहू कारजनी सिद्धि ॥ सु० ॥ चक्रवर्ति-
ना सैन्यमां हो लाल । अष्ट सिद्धिने नव नीधि ॥ सु० ॥ अ० ॥ १९ ॥ तेह दिवस गयेथकेरे ।
फरीथी प्रजातकाल ॥ सु० ॥ चक्ररतन जोयण चालतुं हो लाल । चक्री पण ततकाल ॥ सु० ॥

॥ अ० ॥ ३० ॥ इण रीतें नृप चालतोरे । दिनप्रतें जोजिन एकं ॥ सु० ॥ जीती जनपदना धणी हो
लाल । ले साथे सुवित्रेक ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३१ ॥ चक्रने पृष्ठें चालतोरे । चक्री भरत श्रीकार ॥ सु० ॥
मागधतीर्थे आवीन हो लाल । तस साधन प्रकार ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३१ ॥ गंगासहानदीने जिहारे ।
थाय सागरनो संग ॥ सु० ॥ मागध तीरथ तिहां कंबुरे लाल । मागधदेव ठे चंग ॥ सु० ॥ अ० ॥
॥ ३२ ॥ चोथे खंडे ए जणीरे । सुंदर चोथी ढाल ॥ सु० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरे हो लाल । हो-
जो मंगलमाल ॥ सु० ॥ अ० ॥ ३३ ॥

॥ दुहा ॥ सोरठी ॥ नव जोयण विस्तार । लांवपणें चार जोयणां ॥ पूर्व समुद्रतट सार । ल-
इकर नृपें थापीजुं ॥ १ ॥ सर्व सैन्यने काज । आवास करे वार्धकी ॥ चक्रीनें सुखकाज । पौषध-
शाला करी नवी ॥ २ ॥ राजा पौषधशाल । अनुष्ठान करवाभणी । नृपनुं भाग्य विशाल । गजवं
धेथी उत्तरी ॥ ३ ॥ पथराव्यो तिणमाहिं । संथारो मांजनाप्रति ॥ मागध सुर मनमाहिं । संचारी
अंष्टम कर्णो ॥ ४ ॥ धोयां वस्त्रने पहेरी । मूकी वेश फुलमांलने । तजी शस्त्र सुखलहेर । रूमो

पोसहु आदर्यो ॥ ५ ॥ दर्ज संस्थारमजार । थिर चित्तने करी नृपं रह्यो । मोक्षथानकमजार । सि-
द्धतणीपरें जे रह्यो ॥ ६ ॥ अट्टमतपने प्रांत । पूरो पोसहो रायनो ॥ शालाथी निकसंत । नाही
देवपूजा करे ॥ ७ ॥ ढाल ५ मी ॥ बेन्योरे कुंअरजीरो सेहरो ॥ ए देशी ॥ देवपूजा चक्री करी ।
आव्यो आयुधगेहरे ॥ विनीत ॥ तीरथ साधवा नृपं चलयो ॥ ए आंकणी ॥ सेवकने भूपति कहे ।
जोनावो घोमारथ जेहरे ॥ विण्तीण ॥ १ ॥ पण ते रथनी वर्णना । सांजलजो नरनारी ॥ विण ॥ अनेक
शस्त्र तेमां नर्या । घाट बांध्या ठे चाररे ॥ विण्तीण ॥ २ ॥ वायुवेगा हय जोतर्या । ध्वजा बांधीजं श्री-
काररे ॥ वि० ॥ चालतो प्रासाद जाणीयें । कवि ठंपमा मनोहाररे ॥ विण्तीण ॥ ३ ॥ दशारथी सारथी
भल्लो । रथ जोळ्या तेणे त्याहिरें ॥ विण ॥ ज़रतराय चढी तेहमां । आव्यो सायरमांहिरें ॥ विण ॥
तीण ॥ ४ ॥ नाजिप्रमाणें सायरजलें । ऊजो रही चक्री त्यांहिरें ॥ विण ॥ निज नामांकित वाणने । नाखे
तीरथमांहिरें ॥ विण्तीण ॥ ५ ॥ द्वादश योजन अतिक्रमी । क्षणमात्रमांहें वाणरे ॥ विण ॥ पद्मोयुं मा-
गधदेशमां । नृपसत्ता शुभ वाणरे ॥ विण्तीण ॥ ६ ॥ अवसर विण वाणपातथी । कोप्यो तीरथरायरे

॥ वि० ॥ जेम लाकमीसंघदृथी । कोपातुर पन्नग थायरे ॥ वि० ती० ॥ ७॥ अमरयुगल बांकी करी ।
लोचन रातां थायरे ॥ वि० ॥ करडे होठने देवता । जालरेखा चपलायरे ॥ वि० ती० ॥ ८ ॥ कार्निक
शस्त्र लीधुं हाथमां । हलावतो आसन त्यांहिरे ॥ वि० ॥ मागधाधिप बाणी वदे । क्रोधमिश्रित
ज्यांहिरे ॥ वि० ती० ॥ ९॥ ऐराण दांत ठेदीने । इहे कुंमल कोणरे ॥ वि० ॥ गरूढतणी पांखे करी ।
मुकुट घमावण कोणरे ॥ वि० ती० ॥ १० ॥ कोण पन्नगपतिमणिप्रते । ग्रहेवा इहे निज हाथरे ॥ वि० ॥
कोण पुरुष सूरजतणा । हय जालवा घाले वाथरे ॥ वि० ती० ॥ ११ ॥ मरणप्रते कोण इह्यतो । मुज
सभामोजाररे ॥ वि० ॥ क्रोधी कुण नरे नाखीउं । बाण एह दुःखकाररे ॥ वि० ती० ॥ १२ ॥ तेहना ग-
र्वने टालसुं । सर्पने गरूढ जेमरे ॥ वि० ॥ इम बोलतो मागधसुरो । उभो थयो मन प्रेमरे ॥ वि० ॥
ती० ॥ १३ ॥ मीयानमांथी खरुगने । काढ्युं तेणे तिणवाररे ॥ वि० ॥ धूमकेतुपरें कांपतुं । खरुग तेज
अपाररे ॥ वि० ती० ॥ १४ ॥ सायस्त्रीरपरें तिहांकर्जे । कोईनवि वारे तासरे ॥ वि० ॥ परिवार पण ते
देवनो । ऊवी आढ्यो पासरे ॥ वि० ती० ॥ १५ ॥ केई सुरे खरुग करें ग्रह्यां । केई करमां कुंत

॥ वि० ॥ आकाशें उल्लासतां । मनथी युद्ध करेयरे ॥ वि० ती० ॥ १६ ॥ कूहाका केई सुरें झाली-
 या । मोगर केई पाणिरे ॥ वि० ॥ त्रिशूल जाली केई निर्जरा । आवी जमा तिणवाणरे ॥ वि०
 ती० ॥ १७ ॥ दंरु धरी केई ऊचीया । होकारा केई करंतरे ॥ वि० ॥ केई सुखें एम उच्चरे । मूको
 मूको अमने सतंतरे ॥ वि० ती० ॥ १८ ॥ केई वदनथी जंपता । धरो धरो इम नादरे ॥ वि० ॥
 वेसो वेसो इम केई सुरा । जाउ जाउ केई कहे नादरे ॥ वि० ती० ॥ १९ ॥ इणिपरें मागधदेवनो ।
 सज्ज थयो परिवाररे ॥ वि० ॥ एटलें आवी मंलवी । बाणनी वात कहे साररे ॥ वि० ती० ॥ २० ॥
 अक्षर देखी बाणमां । प्रधानें दृष्टें जोयरे ॥ वि० ॥ तेहमां एम लिखुं अठे । नरपति सांजलो सो-
 यरे ॥ वि० ती० ॥ २१ ॥ राज्यें करी जो तुमतणें । काम होये मनमांहिरे ॥ वि० ॥ तिम बली
 निज आउखातणो । खप होये उठांहिरे ॥ वि० ती० ॥ २२ ॥ तो सेवा करो अम्हत्तणी । जेट मूकी
 लागो पायरे ॥ वि० ॥ जरतचक्रीएं इम लिखुं । धारो तुम्हें निरमायरे ॥ वि० ती० ॥ २३ ॥ बली
 पण उहीज्ञानथी । मंत्री कहे तिणवाररे ॥ वि० ॥ जरतखेत्रमां उपनो । प्रथम चक्रवर्ती साररे

॥ वि० ती० ॥ १४ ॥ श्रीऋषयस्वामीतणो । नंदन जगत ठे नाम रे ॥ वि० ॥ दंड मागे ठे तुम क-
न्हें । आणा पाळो अजिरामरे ॥ वि० ती० ॥ १५ ॥ स्वामी वारो निज साथनें । जेटणां करो तैया-
ररे ॥ वि० ॥ चक्रीनी पासें जई । प्रणमो पाच निरधाररे ॥ वि० ती० ॥ १६ ॥ मंत्रीना वाक्यने
सांभली । अक्षर देखी तेहरे ॥ वि० ॥ शांत थयो ते देवता । मंत्रीवचनें जेहरे ॥ वि० ती० ॥ १७ ॥
जेटणां लेई हाथमां । वाण लेई निज हृदये ॥ वि० ॥ आवी जगतने प्रणमीन । एम वीनवे सुर
तरथरे ॥ वि० ती० ॥ १८ ॥ स्वामी आज तुम देखीने । ऊपनो अंगे आनंदरे ॥ वि० ॥ जगवंत
ऋषयदेवना । तुमने जाण्या में नंदरे ॥ वि० ती० ॥ १९ ॥ थाळ प्रसन्न मुजने हवे । शिर वहसुं
तुम आणरे ॥ वि० ॥ मागधतीरथें जाणजो । सेवक हुं सुजाणरे ॥ वि० ती० ॥ २० ॥ अमे सघला
आ राज्यने । ए सघलो परिवाररे ॥ वि० ॥ ते सघलुं ठे ताहलं । स्वामी जाणो निरधाररे ॥ वि०
ती० ॥ २१ ॥ इम कहीने चक्रीजणी । वाणने आप्णुं त्यांहिरे ॥ वि० ॥ मुकुट कुंमल वली आपी-
यां । तीरथजल जगांहिरे ॥ वि० ती० ॥ २२ ॥ ते सघलुं जगतें ग्रहं । देवने सतकार दीधरे ॥ वि० ॥

देवने विसर्ज्यो चक्रीए । गाण गयो सुप्रसिद्धरे ॥ वि० ती० ॥ ३३ ॥ चक्री रथ वाली तदा । ते मारगे करी जायरे ॥ वि० ॥ निज सेनामाहिं आवीउ । मनमां आनंद पायरे ॥ वि० ती० ॥ ३४ ॥ चोश्रे खंडे पांचमी । कही ढाल रसावरे ॥ वि० ॥ उवजाय दर्शनसागरे । श्रोताने मंगल-मालरे ॥ वि० ती० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ रथथकी उतरी करी । अंग पखाली त्याहिं ॥ अष्टमतपनुं पारणुं । भरत करे उठां-हिं ॥ १ ॥ मागधदेवतणो तिहां । करे महोत्सव सार ॥ तदनंतर गगनें चले । ते चक्ररतन सफार ॥ २ ॥ दक्षिणदिशि वरदाम इति । तीरथें जाए चक्र ॥ चक्रपठवाडे चालीउ । भरतनामा भूशक्र ॥ ३ ॥ मागधने प्रज्ञासविचें । तीरथ वरदाम होय ॥ वरदाम सुर अधिपति तिहां । राज विलसं-तो जोय ॥ ४ ॥ यतः—पुंवं सिंधुनदीवार्धि-योगे प्रज्ञासनामकं ॥ एतयोरंतराले च । वरदामं पयो-निधौ ॥ १ ॥ दुहा ॥ नित परियाणें चालतो । योजनमाने तेह ॥ अनुक्रमे दक्षिरसायरे । पाम्यो नृप ससनेह ॥ ५ ॥ एलची लवंग जावंतरी । बहुलां व्याप्यां त्याहिं ॥ दक्षिणसिंधु तट विपे ।

लक्ष्मर थापे उठाहिं ॥ ६ ॥ सवि सेनाना गृहप्रतें । तिम वली पोशद्दशाल ॥ चक्रीनी आणा थकी ।
 वार्धकी करे विशाल ॥ ७ ॥ वरदामसुरने चित्त धरी । अष्टम नक्त करंत ॥ पोसहशालामां रही ।
 पोषध राय धरंत ॥ ८ ॥ ढाल ६ ठी ॥ उधव माधवने कहेजो ॥ ए देशी ॥ पोसह पूरो थाये ज्या-
 रे । शालाथी नीकड्यो त्यारे ॥ कालपृष्ठ धनु करमां धारेरे ॥ १ ॥ तीरथ जय करवा चाढ्यो ॥ ए
 आंकणी ॥ सोनें करी सघलें मढीउं । अनेक रतनें ते जमीउं ॥ एहवे रथें नृप चढीउंरे ॥ तीण॥२॥
 सायरमां रथनो जात्रे । नाभिपरिमाणे जल आवे ॥ बाण नाखवा नृप ध्यावेरे ॥ तीण ॥ ३ ॥ छा-
 दश जोयण शर चाले । वरदाम सुर सजा नीहाले ॥ क्रोध चढ्यो सुरने जालेरे ॥ तीण ॥ ४ ॥
 पत्तिन बाणने ते देखी । सारी मति तेणें उवेखी ॥ उपनो कुण ए मुज छेधीरे ॥ तीण ॥ ५ ॥ सूतो
 सिंह केणे जगाड्यो । केणे यमघर पग मांड्यो ॥ कुणें मुजने दुःखमां पाड्योरे ॥ तीण ॥ ६ ॥ ऊठी-
 ने वरदाम राय । कोपें करी गेहलो थाय ॥ निज हाथें शरने पायरे ॥ तीण ॥ ७ ॥ तिवारपढी वर-
 दाम राजा । जूए अक्षर शरना ताजा ॥ चक्रीनां बाज्यां बाजारे ॥ तीण ॥ ८ ॥ बारंवार अक्षर

जोई । शुभ्र मति तेहने होइ ॥ उपशमवंत हूँ सोइरे ॥ ती० ॥ ए ॥ तदनंतर ते बाण लेइ ।
 परिवार सखो साथे होइ ॥ अद्भुत भेटणं ले केइरे ॥ ती० ॥ १० ॥ नमीने केहतो राय । हुं
 आव्यो नाहरे पाय ॥ अंगमां आनंद थायरे ॥ ती० ॥ ११ ॥ चक्रीने भेटणुं आप्युं । तस शर
 तस आगल थाप्युं ॥ कंदोरो देइ सुख व्याप्युरे ॥ ती० ॥ १२ ॥ उज्जल मुक्ताफल ढोया । हरखित
 चक्रीनां मुख जोयां ॥ रतन आपी दुखमां खोयारे ॥ ती० ॥ १३ ॥ इत्यादिक भेटणं लीधां । वर-
 दामने निज पद दीधां ॥ चक्रीनां कारज सीधारै ॥ ती० ॥ १४ ॥ हवे चक्री पावो वलीउ । निज
 सेनामाहिं मिलीउ ॥ दुःख दोहग छूँ टलीउरे ॥ ती० ॥ १५ ॥ रथथकी उत्तरो तेह । नाही शु-
 द्ध कीधो देह ॥ अठम पारणुं करे जेहरे ॥ ती० ॥ १६ ॥ अठाइमहोष्ठव थाते । सधवा स्त्री मंगल
 गावे ॥ जयनोवत वज्रवारे ॥ ती० ॥ १७ ॥ चोथा खंभतणी ढाल । ठगी ए मंगलमाल ॥ दर्शन
 पामे ऋद्धि विशालरे ॥ ती० ॥ १८ ॥

॥ दुइ । ॥ तदनंतर चक्र चालीउं । प्रज्ञासतीर्थे जाय ॥ पृष्ठे भरतचक्री चलयो । सवि जन

दुःख गमाय ॥ १ ॥ सेनारेणुयें भूमिना । विवर पूरतो जेह ॥ कियत् प्रयाणें पामीउं । पछिम उ-
 दधि तेह ॥ २ ॥ क्रमुकपत्र श्रीफलतणा । एहवां व्याप्यां वृद्ध ॥ पछिम सायरतटविपे । सैन्यने
 थापे दृढ़ ॥ ३ ॥ सिंधुनदी सायरतणो । जिहां मेलावो थाय ॥ प्रन्नासतीर्थ तिहांकणें । धारो तुमें
 मन भाय ॥ ४ ॥ प्रभासनाथ उद्देशीने । अष्टमभक्त करंत ॥ पोषहशालामां जई । पोसह नृप ध-
 रंत ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ रातनीयां रसीनेरे कंत घरे आनीयारे ॥ ए देशी ॥ पोसह पूरो करी
 चक्री ह्वेरे । रथमां थई असवार ॥ सायरमांहें प्होतो भूपतिरे । जीतवा तीरथ सार ॥ प्रभास-
 तीरथ साधन नृप चढ्योरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नाभिप्रज्ञाणें तीरथनुं जल थयुरे । एटलुं उलंघी
 त्यांहिं ॥ रथमां बेसी चक्री बाणनेरे । नाखे तीरथमांहिं ॥ प्र० ॥ २ ॥ द्वादश जोजन समुद्र उलं-
 घीनेरे । पकीयुं सजामांहिं बाण ॥ शर देखीने कोपातुर थयोरे । शुं मुज तेजनी हाण ॥ प्र० ॥
 ॥ ३ ॥ कुण मूरख मरणने बांठतोरे । मुज सजानी मोजार ॥ अकस्मात ए कार्य कर्गुरे । लपनो
 दुशभन धार ॥ प्र० ॥ ॥ ॥ अदर दीवा बाणमां ते सुरेरे । वांची जोयां वखी तेण ॥ ततकाल शांत

थेंयो तीरथपतीरे । मुखथी जंपे एम वेण ॥ प्र० ॥ ५ ॥ भरतखेत्रमां चक्री ऊपनोरे । ऋरत एह्वुं
 तस नाम ॥ तेणें वाण ए मुजने नाखीयुरे । वश करवा अचिराम ॥ प्र० ॥ ६ ॥ एम विचारी निज
 परिकरजुतोरे । आव्यो चक्रीनी पास ॥ प्रणति करीने वीनवे इणपरेरे । मीठे वचनें उद्दास ॥ प्र० ॥
 ॥ ७ ॥ हे स्वामिजी तुम दीपावीठेरे । मुजने आवीने आज ॥ प्रज्ञास नाम यथोचित थयुं हवेरे ।
 जिम रविथी कजरजि ॥ प्र० ॥ ८ ॥ ए हुं पढिम दिशि अंत रह्योरे । तुज सुन्नटपरे सार ॥ सदा
 काळें ताहरी आणनेरे । शिर वहिस निरधार ॥ प्र० ॥ ९ ॥ इम कहीने ऋरतनें ते सुरेरे । वाण
 आप्युरे तेह ॥ कक्षां सोनानां कटिसूत्र रयणनोरे । मुगटनें आले सुर जेह ॥ प्र० ॥ १० ॥ सुरने
 मान देवाभणी भूपतेरे । सवली जेटने लेय ॥ प्रसादचिह्न स्वामीनुं ए खरुरे । जो जेटणाने ग्रहेय
 ॥ प्र० ॥ ११ ॥ प्रज्ञासने निजपदमां थापीनेरे । जिम क्यारामांहे दृक् ॥ जीती करी चक्री पाठो
 वळ्योरे । आव्यो सेनामांहे दृक् ॥ प्र० ॥ १२ ॥ स्नान करी जिनप्रतिमा पूजतोरे । परिवारसंयुत
 राय ॥ अठमतपनुं कीधुं पारणुरे । दिव्य भोजन सुखदाय ॥ प्र० ॥ १३ ॥ चक्री प्रज्ञास सुरनो

तिहां करेरे । अठाहीमहोद्वय सार ॥ सुभटमात्रने प्रथम नृप दीयेरे । उचित पूजा मनोहार ॥ प्र० ॥
 ॥ १४ ॥ तदनंतर चक्रगयणमां चालतुरे । पठवाडे ऋतराय ॥ अनुक्रमे सिंधुनदी दक्षिणतटरे ।
 आव्युं सैन्य सोहाय ॥ सिंधुदेवी जय करवा नृप चढ्योरे ॥ १५ ॥ ए आंकणी ॥ सिंधुनदी दक्षि-
 ण कांठे करीरे । जइ पूरव सनमुख ॥ सिंधुदेवीना घरपासे ठवीरे । नृप करे सैन्यनें सुख ॥ सिं० ॥
 ॥ १६ ॥ सिंधुदेवीने मनमां धारीनेरे । पचखे अष्टम राय ॥ तपमहिमायें देवीनुं तदारै ॥ आसन
 कंपित थाय ॥ सिं० ॥ १७ ॥ तेवारपठी ते अवधिज्ञानथीरे । आव्यो चक्रीनें जाणी ॥ चक्री पूज-
 वा आवी ते सुरीरे । भेटणां बहु लेई पाणि ॥ सिं० ॥ १८ ॥ तिवारपठी जयजयशब्द करेरे । आ-
 काशे ऊज्जीरे तेह ॥ कहे स्वामी हुं ताहरी किंकरीरे । आदेश आपो करुं जेह ॥ सिं० ॥ १९ ॥ मु-
 खथकी एम कहेती ते सुरीरे । प्रणमी झूपना पाय ॥ अरुहियसहस कुंज रतननारे । भेट दीए
 सुखदाय ॥ सिं० ॥ २० ॥ रयणजद्रासन दोय देवी दीयेरे । कीरति जयनें निमित्त ॥ रतनमय वा-
 जुबंध आपतीरे । सुवरणकरां पवित्त ॥ सिं० ॥ २१ ॥ सुकुमाल मृगीमां लेवायतारै । एहवां आपेरे

वत्थ ॥ चक्री सघलुं लेई तेहनेरे । करतो विसरजन तत्थ ॥ सिं० ॥ २२ ॥ हवे चक्री कंचनना थालमारि । पामी जोजन सार ॥ अष्टम तपनुं कीधुं पारणुरे । तिम परिवारें श्रीकार ॥ सिं० ॥ २३ ॥ सिंधुदेवीनो महोछव नृप करेरे । आठ दिवसलगें ताम ॥ चक्र अनुसारें हवे जिम चालशेरे । कहेवाशे वात अन्निराम ॥ सिं० ॥ २४ ॥ चोथे खंडे सातमी ए कहीरे । सुंदर ढाल मनोहार ॥ उवजाय दर्शन कहे श्रोताघरेरे । नित्य होजो जयकार ॥ सिं० ॥ २५ ॥

॥ डुहा ॥ उत्तरपूर्व दिशि वचे । गगनैं चाले चक्र ॥ वचमां केइ रायनैं । जीते नृप भृशक्र ॥ १ ॥ अविनिन्न परियाणथी । दिन केटलें राय ॥ जरतार्ध दोयने घाटसम । गिरि वैताढ्यें जाय ॥ २ ॥ गिरिदक्षिण मध्य जागमां । थाप्युं खंधावार ॥ विस्तार आयामें शोभतुं । अंतरीय वस्त्र सार ॥ ३ ॥ वार्धकीकृत पौषधगृहे । अट्टम तप करे राय ॥ वैताढ्यगिरिकुंअरतणं । आसन कंपित थाय ॥ ४ ॥ ढाल ॥ ८ मी ॥ जोसीअमो जाणें ज्योतिष सार ॥ ए देशी ॥ वैताढ्यकुमार सुर चिंतवेरे । एह किस्यो उतपात ॥ दुसमन कोई मुज मस्तकेरे । हणवानी करे वात ॥ चक्रीजी आढ्यो जीत-

वाकाच । जस बाधसे जगमां लाज ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चितवतां ते देवनेजी । ऊपनुं अवधि-
 ज्ञान ॥ देवें जाणुं सहु तदाजी । कहेवा लाग्यो इम वाण ॥ च० ॥ १ ॥ भरतखेत्रमां ऊपनोरे ।
 पहेलो चक्री एह ॥ निज परिवारने कही इसुंजी । सज थयो सुर तेह ॥ च० ॥ ३ ॥ चक्रीपासैं
 आबी देवतारे । व्योममां रहीने जपंत ॥ हे स्वामी तमो जीवजोरे । घणा दिवस महंत ॥ च० ॥
 ॥ ४ ॥ ताहरो हुं सेवक इहांजी । वसुं तुं निरधार ॥ फरमावो हुकमप्रतेरे । जिम थाये मुज करार
 ॥ च० ॥ ५ ॥ मूलें मौंघां जारे लघू अठेरे । भेटमां लाव्यो रेण ॥ रतनभूषण चक्री आगलेंजी ।
 ल्यो तुमें इम कहे वेण ॥ च० ॥ ६ ॥ देवदूष्य वल्ल आपीयांजी । राजानें तिणवार ॥ भंमारी
 जिम रायनेरे । तिम देवना आपे सार ॥ च० ॥ ७ ॥ बद्रासन बद्रकारणारे । घणां आपे त्यांहिं ॥
 मानुं प्रताप संपदतणारे । क्रीमागृह ठे ज्यांहिं ॥ च० ॥ ८ ॥ ते देवनुं सवल्लुं ग्रंथुरे । चक्रीयें निज
 काज ॥ दासना अनुग्रह हेतुधीरे । अलुब्ध ग्रहे महाराज ॥ च० ॥ ९ ॥ बोलावी ते देवनेरे ।
 विसर्जन करतो राय ॥ अठमनुं करे पारणुरे । परिकरजुत सुखदाय ॥ च० ॥ १० ॥ वैताढ्यगिरिना

देवनोरे । अठाइमहोद्व थाय ॥ लश्करने हरख घणोरे । जीतना मंका वजमाय ॥ च० ॥ ११ ॥
 तमिस्रा गुफा उद्देशीनेरे । चक्र चाले आकाश ॥ पठवाडें चक्री चढ्यारे । पुण्य प्रचल प्रकाश ॥ च० ॥
 ॥ १२ ॥ गुफासमीपें सैन्यनेरे । थापे ज़रत महाराय ॥ मानुं शैलहेठें ऊतरीरे । विद्याधरपुरी कहे-
 वाय ॥ च० ॥ १३ ॥ कृतमालदेवने मन धरीजी । अष्टम पचखे भूप ॥ आसन कंप्युं तेहनंजी ।
 जाण्युं सयल स्वरूप ॥ च० ॥ १४ ॥ अवधिज्ञानें जाणी करीरे । चक्रीनी आव्यो पास ॥ प्रणमी
 पूजे देवतारे । अतिथि गुरुरें खास ॥ च० ॥ १५ ॥ तमिस्रागूफाविपेरे । द्वारपालसम तुज नृत्य ॥
 ॥ इम कहेतो ते देवतारे । सेवा करे कृतकृत्य ॥ च० ॥ १६ ॥ स्त्रीरतनजोग आपीयारे । चोद आ-
 भूषण त्यांहि ॥ देवतायें चक्रीप्रतेरे । नाम कहुं उछांहि ॥ च० ॥ १७ ॥ हार १ अधहार २ एका-
 वलीरे ३ । कनकहार ४ चंदनहार ५ ॥ रयणहार ६ मुक्तावलीरे ७ । वाजुबंध ८ कर्मां ९ मनोहार
 ॥ च० ॥ १८ ॥ नुटितमुद्रा १० ॥ कुंमल ११ तथारे । डुगडुगी १२ श्रीकार ॥ चूलमणो १३ तिल-
 क १४ कथ्यारे । स्त्रीने पहरेवा सार ॥ च० ॥ १९ ॥ स्त्रीरतनजोग आपतोरे । फूलमाल दिव्य वत्थ ॥

एटली वस्तु कृतमालजीरे । आपी नेट पसत्थ ॥ च० ॥ १० ॥ ते सघलुं भूपें ग्रहुरे । राजी देवने
कीध ॥ जयें छते पण नृपतेरे । दिगविजय दंड लीध ॥ च० ॥ ११ ॥ मोटें प्रसन्न भावें करीरे । दे-
वने विसर्जे राय ॥ अध्ययनप्राप्ते शिष्यनेरे । विसर्जे जिम उपाध्याय ॥ च० ॥ १२ ॥ ज्ञायेँ नाजन
आपीनेरे । निज परिकरने लेय ॥ अठमतपनुं पारणुरे । नरतचक्री करेय ॥ च० ॥ १३ ॥ कृतमाल
देवनो नृपं करेरे । अठाहीमहोत्सव श्रेष्ठ ॥ प्रणिपातें ग्रह्या स्वामिजीरे । शुं काम न करे गरिष्ट ॥
॥ च० ॥ १४ ॥ चोथे खंडे जाणजोरे । आठमी सुंदर ढाल ॥ पाठक दर्शन कहे वलीरे । आगल
वात रसाल ॥ च० ॥ १५ ॥

॥ दुहा ॥ अन्यदा कालें भूपति । तेनी सेनानाह ॥ हरिणगमेपी इंद जिम । नाखे वयण
अवाह ॥ १ ॥ सिंधुसागर वैताढ्यनी । सीमा ठे एमाहिं ॥ दक्षिणसिंधुनिकुटप्रतें । साधो तुमें उ-
ठाहिं ॥ २ ॥ पूरवदिशि दक्षिणदिशें । सिंधु नदी ठे यत्र ॥ उत्तरदिशें वैताढ्य ठे । पश्चिम लवण
ठे तत्र ॥ ३ ॥ ए त्रण सीमायें थयो । सिंधुनिकुट ए जाण ॥ सिंधुएं जूदो कयों । तेमाटे ए ठाण

॥ ४ ॥ वदरीवनपरें मलेछने । आयुधयष्टि तारु ॥ वेगें आण मनावीने । जेटणं लावो गाढ ॥ ५ ॥
 तदनंतर सेनापती । वलीउं सिहसमान ॥ तेजे दिनकरसारिखो । बुळें गुरु उपमान ॥ ६ ॥ पूरण
 लक्ष्मण गात्रमां । म्लेच्छन्नापानो जाण ॥ माथे करी चढावतो । चक्रीनी ते आण ॥ ७ ॥ ढाल ए
 मी ॥ ऋषभदेव मोराहो ॥ ए देशी ॥ स्वामीप्रतें प्रणमी गयो । सेनानी आवासेहो ॥ सामंतने
 आझा दीए । परियाणजणी उद्धासेहो ॥ सेनापति चाढ्यो हो । शिर धरी जरतनी आण ॥ से-
 नापति चाढ्यो हो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हवे सेनापति नाहीने । देवपूजा कीधीहो ॥ मोंघां आ-
 नूपण पहेरीने । निज गात्रें शोभा दीधीहो ॥ से० ॥ २ ॥ दिव्य वसनने पहेरीयां । झीणां पोत-
 दारहो ॥ कंठकंदलमां रगणनी । हांसडी पहेरी सारहो ॥ से० ॥ ३ ॥ राजपट्ट शिरमां धर्यो । ग्र-
 हीयां हथियारहो ॥ केडे कटारी धारतो । हाथे स्वर्णजाथां उदारहो ॥ से० ॥ ४ ॥ गणनायक दंढ-
 नायका । सारथवाह अनेकहो ॥ एहवे परिवारें परवर्यो । ते युवराजा उेक हो ॥ से० ॥ ५ ॥ ग-
 जरतनें चढीउं तदा । सुपेण सेनानीहो ॥ उज्वल ठत्रने धारतो । चामर बहुमानीहो ॥ से० ॥ ६ ॥

चरण अंगुष्ठ संज्ञा करी । वारणनें प्रेयोहो । अरध सैन्य साथे लीज । चांदयो मदघेयोहो ॥ से० ॥
 ॥ ७ ॥ चालतां केटले दिनें । आढ्यो सिंधुनदीने तीरेहो ॥ सैन्य तिहां ऊतारीयुं । सुपेणसेनानी
 श्रीरेहो ॥ से० ॥ ७ ॥ तिण अवसरे चमूपती । चरमरतनने फरसेहो ॥ नैसर्गिक प्रभावथी । वार
 जोजन विकसेहो ॥ से० ॥ ८ ॥ सेनासाथे चमूनाथजी । चर्मरतनें करीनें हो ॥ सिंधुनदीना अप-
 रतट । पार पाम्यो तरीनेहो ॥ से० ॥ १० ॥ सिंधुदक्षिण निकुटविपे । साधवा सेनानीहो । कढ्यां-
 तकाल सायरपरें । सवले विस्तयो मानीहो ॥ से० ॥ ११ ॥ धनुपरव चितकाथी । वीहामणो र-
 णवासीहो ॥ लीलामां चमूपती । दिन दिन तेज प्रकाशी हो ॥ से० ॥ १२ ॥ जीत्यो सिंहलरायने ।
 वञ्चर वश कीधा हो ॥ ढंकरणराजापासथी । तेणें जेटणां बहु लीधाहो ॥ से० ॥ १३ ॥ रतनमाणेकें
 पूरीज । यवनछीप साधेहो ॥ बहु जेटणां लेइ तेहना । सेनानी आगें बाधेहो ॥ सु० ॥ १७ ॥ का-
 लमुखनामा म्हेवने । तेणें जीत्यो तेज प्रतापेहो ॥ अणखाता मुखनेविपे । पांच आंगुली पानमां
 थापेहो ॥ सु० ॥ १५ ॥ चमूपती आढ्येथके । म्हेठ जोनकनामें जेहहो ॥ अत्रलां वदन तेहनां

हुआं । वायुयें तरुदलपरें तेहहो ॥ से० ॥ १६ ॥ वैताल्यनी अधोभूमिमां । जे रही म्लेच्छजातिहो ॥
तेप्रतें पण जीतिउ । जस कीरति विख्यातिहो ॥ से० ॥ १७ ॥ प्रौढ प्रताप प्रसारतो । दण रीतें
निकुटमां फेरीहो ॥ अनुक्रमें लश्करपती । जई रखो कछनें घेरीहो ॥ से० ॥ १७ ॥

कच्चदेक्षमां सेनापती । रखो थिर चित्तहो ॥ म्लेच्छ राजा बहु आवीनं । नेटणां आपे प-
वित्तहो ॥ से० ॥ १९ ॥ कंचनशेखनी उपमा । सोनाना आगर आपेहो ॥ केटला गुंति तिद्यो-
कणे । मुखयांगें द्यात्रीने आपेहो ॥ से० ॥ २० ॥ केटला तुरंगम आपना । नेटणागां गार-
हो ॥ केटला रयने दीअे तिद्यो । धनमअने अंगुष्ठागहो ॥ से० ॥ २१ ॥ वीजं पण जेहू गार नु ।
म्लेच्छ सहू तेहने आपेहो ॥ गिरिअी नदीयें मंथीअं । पचूं रतन ते सागर आपेहो ॥ से० ॥ २२ ॥
म्लेच्छ सहू तस इम वदे । अंस आक्षोयं नाहूरीहो ॥ आजथकी दण आनकं । रक्षीअं मुखफानीहो
॥ से० ॥ २३ ॥ यथायोग्य ते मयें । दीपं मनकार रेनानाहूहो ॥ विसग्गया मयि नहूने । ज्ञात्र
निज ठाणें अवाहूहो ॥ से० ॥ २४ ॥ पुत्रे रीतें सेनापनी । मिथुनहू अनरीयोहो ॥ मुखं समाय

कार्यनी । मिद्धताने तेह वरीयोहो ॥ से० ॥ १५ ॥ म्लेच्छथकी धन जे ग्रह्युं । ते चक्रीनं जेट ठावे-
हो ॥ मानुं कीरतिवेलीनो । रूमो दोहद चकी पावेहो ॥ से० ॥ १६ ॥ कृतगुण ज्ञायक चक्रीये ।
सनकार्यो लक्ष्मस्वामीहो ॥ हर्षित चित्त विसरजीउ । जाए चमूपति निज धामहो ॥ से० ॥ १७ ॥
अयोध्यानयरीपरे । तिहां रहे नरतरायहो ॥ सिंह जाए ज्यां त्यां तस । घर पोतानुं थायहो ॥ से० ॥
॥ १८ ॥ चोथे खंडे ए कही । नवमी शुभ ढालहो ॥ उवजाय दर्शनसागरे । श्रोताने मंगलमा-
लहो ॥ से० ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ सेनानीने एकदा । तेनी षक्री कहंत ॥ ऊधामो तमिस्त्रागुफा । दोय कपाट सतंत
॥ १ ॥ दक्षिणदिशि उत्तर दिशि । इक इक वारणुं होय ॥ आठ जोजन उंचुं कहुं । विस्तृति
चारें जोय ॥ २ ॥ प्रतिघार दो कपाट ठे । वज्रें घनीयां सार ॥ अरु अरु जोयण उच्चता । दो दो
जोयण विस्तार ॥ ३ ॥ उदघाटित एकेकने । पश्चाद्भागमजार ॥ पोहोलो लांबो टोमलो । चार जो-
जन निरधार ॥ ४ ॥ एहवी नृप आझाप्रतें । माथे तेणें चढावी ॥ निजमंदिर आवी करी । पोस-

हशालें जावी ॥ ५ ॥ पोसह धरी अष्टमं कर्यो । कृतमालसुरं निमित्त ॥ चोथे दिन तेणें पहेरियां । व-
 सनाजरण पवित्त ॥ ६ ॥ उपगरण पूजानां ग्रही । बहुसामंतपरिवार ॥ तमिस्रागुफा आवीजें । दक्षि-
 णकपाटें सार ॥ ७ ॥ कपाटनें मोरपींठीए । पूंजीनें करे शुद्ध ॥ जलधारा ठांटे तिहां । चंदन पूजे समृद्ध
 ॥ ८ ॥ कपूर वरासें पूजीयां । वली वल्लें तिणवार ॥ फूलमालें करी पूजतो । दोय कमारुने सार ॥ ९ ॥
 धूपधाणुं कंचनतणुं । कर ग्रही चमूनाह ॥ जखेवतो कमारुने । रचें फूलपगः त्यांह ॥ १० ॥ कपा-
 टने मुखआगलें । अरु मंगल विरंचंत ॥ पंचांग थापी नूतलें । सेनानी प्रणमंत ॥ ११ ॥ केवल
 मृडुतायुक्त नर । माटीपरें मरदाय ॥ कठिन पुरुष धूरें तजो । दृषदपरें दुखदाय ॥ १२ ॥ सरल-
 ताने कठिनपणुं । तेणें मलीजें लोक ॥ आदर पामे लोकमां । दिन दिन मान बहु श्लोक ॥ १३ ॥
 वैताळ्यगिरिमां चालती । विद्याधरनी नार ॥ तस स्तंभन औपधसमो । अरु दिन उत्सव सार ॥
 ॥ १४ ॥ उल्लव करी सेनापति । दंडरतन लेइ हत्थ ॥ सत अठ पगलां उत्सरी । हणे कपाटने तत्थ
 ॥ १५ ॥ दंडरतनें त्रणवारथी । दो कपाटने त्यांहिं ॥ प्रहार कर्यो बहु आकरो । उघड्यां दोये ज्यां-

हिं ॥ १६ ॥ ढाल १० मी ॥ प्रणमी सदगुरु पाय । गायसुं राजीमती सतीजी ॥ ए देशी ॥ सुपेण
सेनापति ताम । चक्रीने जइ विनवेजी । तमिस्रा गुफानां द्वार । उघड्यां स्वामी हवेजी ॥ १ ॥ उ-
त्तर जरतखंरु । जयप्रस्थान मंगलजणीजी । ऊधनीयां ए वार । पाउ धारो तेणें भूधणीजी ॥ २ ॥
प्रौढ पराक्रम धार । चक्री हस्तीयें चढेजी ॥ सेना सघली साथ । ढोल ददामा गुमगुडेजी ॥ ३ ॥
आगल चाड्युरे चक्र । पाठल जरतभूपतीजी ॥ आव्यो गुफानी पास । मलपतो जाणुं मृगपतीजी
॥ ४ ॥ नृपमाथे शिखाबंध । धारंतां जाए दुख घणांजी ॥ उपसरग नवि थाये । तिरि नर सुर-
जातितणांजी ॥ ५ ॥ मणीरतन लेइ राय । गजकुंजस्थले थापीजंजी ॥ रविपरें आकरुं तेज । जइ-
सहस्रें व्यापीजंजी ॥ ६ ॥ तेवार पठी नरराय । गुफाद्वारे प्रवेश करेजी ॥ आठ सोनझ्यामान ।
कागणीरतन करमां धरेजी ॥ ७ ॥ मणिरतननुं स्वरूप । कागिणीरतननुं तिम वलीजी ॥ पूर्वें कल्लु
वृत्तांत । धारजो चेतन मनरुलीजी ॥ ८ ॥ पेसी दरीनी मांहि । सैन्यप्रकाश हेतुजणीजी ॥ कागि-
णीरतनें करी त्यांहि । मांरुलां इच्छे भूधणीजी ॥ ९ ॥ दरी दोय पासामांहि । गोमूत्रिका आका-

रथीजी ॥ जोजन जोजन अंते । मंरुल आलेखे वेगथीजी ॥ १० ॥ पांचसे धनुषप्रमाण । लांबु पो-
होळुं धारजोजी ॥ एकेकुं मांरुलुं एह । मनमांहे तुमें अवधारजोजी ॥ ११ ॥ ऊर्ध्व अधजोजन
आठ । तिरहुं ते वार जोयणांजी ॥ दक्षिण वाम पासमांहिं । प्रकांशकारक एक जोयणांजी ॥ १२ ॥
एक भीतिमोजार । पंचविंशति मंरुल नणांजी ॥ वीजी ज्ञीते चोवीस । आवश्यकवृत्तियें सुण्यांजी
॥ १३ ॥ एम उगणपचास । मांरुलां थयां जाणजोजी हवे वली कहीयें जे वात । ते पण चित्तमां
आणजोजी ॥ १४ ॥ तिहांलगें रहे मांडलां एह । उघासां गुफाद्वार तिम वलीजी ॥ जीवे जिहां-
लगें सार्वभौम । महितलमांहे मनरुलीजी ॥ १५ ॥ मंरुलना प्रकाशे । सुखे करी सेना चलेजी ॥
शोभे गुफा तिणवार । रतनप्रज्ञा असुरें मीलेजी ॥ १६ ॥ मांहे चालती सेन । तेणें करी गुफा घ-
णोजी ॥ घोष करती ठे त्यांहिं । दोहणी जिम रवईयातणेजी ॥ १७ ॥ सुभटना घोसा रत्थ । अ-
श्वखुराए चूर्या कांकराजी ॥ नगरीपरें थयो मार्ग । सयल गुफामां सुखकराजी ॥ १८ ॥ मांहे रह्यो
सेनालोक । तेणें करी तेह कंदराजी ॥ तिरवापणुं पामंत । लोकनालिपरें थइ धराजी ॥ १९ ॥ द-

द्विण टोनाथी जाण । आगल सतर जोयणेंजी । नदी उन्मगा नाम । पोहोली त्रणें जोयणांजी
 ॥ २० ॥ बार जोजन आयाम । पूरव नीतिथी नीकलीजी ॥ पछिम जीतने जेदी । जइ सिंधुनदी-
 माहें जल्लीजी ॥ २१ ॥ ते उन्मगा नदीमाहें । नाखी शिला तुंवपरें तरेजी ॥ एवो ए जलनो प्र-
 ज्ञाव । जवियण धारो चित खरेजी ॥ २२ ॥ उन्मगानदीथी दोय । जोयणें निम्नगानदीजी ॥ त्रण
 जोजन विस्तार । बार जोजन लांबी वदीजी ॥ २३ ॥ निकली पूरवजीति । पछिमजीति जेदी क-
 रीजी ॥ जइ सिंधुनदीयमंजार । जेली थई आश्रय आसरीजी ॥ २४ ॥ निम्नगानदीयमंजार । तुंबी-
 फल वूडे तीहांजी ॥ एहवो जलनो प्रज्ञाव । कहीले आगमाहें जीहांजी ॥ २५ ॥ बांधे वार्धकी
 वाज । ततकाल थाए अवसरेजी ॥ वज्रपरें अतिगाढ । पाज थई हवे उत्तरेजी ॥ २६ ॥ सेना
 लेइ सुखसात । चक्री दुस्तर नदीप्रतेजी ॥ नदी दोय उत्तरी जाम । पाम्यो उत्तर वारणांप्रतीजी
 ॥ २७ ॥ ताम विना प्रयास । कपाट उत्तरदीशीतणांजी ॥ ऊघडीयां स्वयमेव । भय पामी सेना-
 तणांजी ॥ २८ ॥ प्रथमथी निकल्युं चक्र । गुफामाहेंथी आगलेजी ॥ जिम अश्वशयी सूर्य । नीकले

તિમ આગલ ચલેજી ॥ ૩૯ ॥ મોટો જરત મહીનાથ । ગુફાવારણે નિકલ્યોજી ॥ પાતાલવિવરે ક-
 રી જેમ । વલી ઇંદ્ર માનું અટકલ્યોજી ॥ ૩૦ ॥ ગુફામાંહેથી ત્યાંહિં । ગજ નિકલ્યા ઘોઘા વલી-
 જી ॥ રથ અને પાહું કટક । નિકલતું હું મન રલીજી ॥ ૩૧ ॥ પચાસ જોજન આયામ । તમિ-
 સ્નાનામેં ગુફા કહીજી ॥ ઊંચી અમ્મજોયણ માન । વાર જોયણ વિસ્તૃતિ લહીજી ॥ ૩૨ ॥ પહલવી
 ગુફા ઝલંઘી । શ્રીભરત નરેસરૂજી ॥ ઉત્તર ભરતાર્ધે સ્વેત્ર—માંહે પેઠો અલવેસરૂજી ॥ ૩૩ ॥ ચોથે
 સંહે પહ । હાલ દશમી સુંદર જણીજી ॥ દર્શન કહે અહો જવ્ય । ચક્રીકથા મંગલતણીજી ॥ ૩૪ ॥

॥ ૩૫ ॥ ઉત્તર જરતાર્ધવિપે । વસે જીલની જાત ॥ મદ અંધકાર ધારતા । નામેં શ્રીઆપાત
 ॥ ૧ ॥ મોટાં બલ છે જેહનાં । દીપે તનુચુતિ જાસ ॥ ઝૂમિ રહ્યા દાનવતણી । ડંપમા થાપે તાસ
 ॥ ૨ ॥ વિસ્તારે છે નિહ્વના । મોટા ગૃહપ્રાસાદ ॥ શયન આસન વાહન પણ । ઘણાં તાસ આહ્વાદ
 ॥ ૩ ॥ કુવેરના પૂ ગોત્રીયા । રહેતા પૃથિવીમાંહે ॥ વહુ કંચનરૂપેં ભર્યા । હું જાણું ઝઘાંહિં ॥ ૪ ॥
 તસ પાઠલ વહુ પ્રાણીયા । વર્તે છે મનોહાર ॥ ઘણા દાસ છે જેહને । ગયો પરાભવ સાર ॥ ૫ ॥

अनेक युद्धक्रियाविषे । नवि मुंके बलशक्ति ॥ महा गामाना भारने । वेहवा जिम वृषशक्ति ॥ ६ ॥
 कृतांतपरें ते थानकें । आवे भरत नरिंद ॥ तिण वेलांमां जीलने । कष्ट थाये अमंद ॥ ७ ॥ जरत-
 सेन्यना जारथी । भूमि जली चगदाय ॥ गृह उद्यान कंपें घणं । वसुधा कंपित थाय ॥ ८ ॥ दिगं-
 तज्ञगें जक्रीतणो । व्याप्यो तेजप्रताप ॥-तेणे करी जीलभूमिमां । थाये दिग्दाह व्याप ॥ ९ ॥ ति-
 णवेला सघली दिशि । रज उड्याथी त्याहिं ॥ दृष्टिपथे सुजे नही । जील पातें अति वाह ॥ १० ॥
 दुःश्रव रव निर्योप जस । मांहोमांहे अथनाय ॥ कांपे भीलनी देहनी । वायु दुःखद थाय ॥ ११ ॥
 तुरंगखुरघातें करी । भूमि विदारे तल ॥ जथरव थाए सेनथी । फोडि गयणने यत्र ॥ १२ ॥ चक्रे
 करीने आवतो । देखी जरत भूपाल ॥ सह किरात कंपित थया । कोपातुर सुविशाल ॥ १३ ॥
 ॥ ढाल ११ मी ॥ लूवे झूवे वरसीलो मेह । लश्कर आयो दरीयाखानरो हो लाल ॥ ए देशी ॥
 एकठां मिलिया किरात । क्रोधवशें इम उच्चरे हो लाल ॥ ए कुण आव्यो शत्रु । सज्जा थई अम्ह
 उपरें हो लाल ॥ १ ॥ मरणतणो वांतनार । कुण आव्यो बालबुद्धिउ हो लाल ॥ पामर जन रे

एह । वर्जित सघली समृद्धि हो लाल ॥ २ ॥ खिणपुण्याइ एह । हीनलक्षण कुण ए नरो हो
 लाल ॥ आव्यो अम्हारे देश । सिंहगुफामां डुरमरो हो लाल ॥ ३ ॥ उद्धत एहनें आज । आपणें देश
 दिश नाखीयें हो लाल ॥ महावायुयें जलधार । नाखीयें तिम मुखें भांखीयें हो लाल ॥ ४ ॥ इणरीति व-
 दता म्लेच्छ । एकठा मिली जरतप्रति हो लाल ॥ उग्र संग्रामकाज । जिम शरत्त जलद प्रति हो लाल
 ॥ ५ ॥ जेदाय नहीं एहवा तेण । सन्नाह प्रतिधारीयां हो लाल ॥ मानुं काचवानी पीठ । अस्थि-
 खंडे उपजावीयां हो लाल ॥ ६ ॥ केशतणा ढांकनार । माथें किरातें टोप पहेरीया हो लाल ॥
 डुशमनने जयकाज । खडग ग्रही अग्नि विखेरीया हो लाल ॥ ७ ॥ केइ किरात तिणवार । जम-
 परें नृकुटी वांकी करे हो लाल ॥ केइं युद्धें रमनार । जयंकर तरवार करें धरे हो लाल ॥ ८ ॥
 केइ धरे निज हाथ । दंरुने तिण अवसरे हो लाल ॥ केइं जालां धरी हाथ । गगनें ऊलालता उ-
 चरे हो लाल ॥ ९ ॥ द्वेपीने शूलकाज । त्रिशूल धरे शवरा तिहां हो लाल ॥ मोगर लेइ केइ पा-
 णि । आवी उजा रया जिहां हो लाल ॥ १० ॥ विविध आयुध धरे म्लेच्छ । युद्ध करवाने इच्छता

हो लाल ॥ शस्त्रविना नथी कोई-। जिम विपविण पन्नग प्रीठता हो लाल ॥ ११ ॥ भरतना सैन्य-
माहिं । समकालें पम्ता हवा हो लाल ॥ जरतनी आगली फोज । साथें किरात लडता हवा हो
लाल ॥ १२ ॥ शस्त्रनो मेह वरसंत । म्लेच्छें करी नृपसेनमां हो लाल ॥ चक्री सुभटनां शस्त्र । पम्-
तां हवां तिणवेलमां हो लाल ॥ १३ ॥ म्लेच्छसैन्यें करी तत्र । आगली फोज जरततणी हो लाल ॥
कूटाणी बहु जोर । पम्ती हवी धरणीजणी हो लाल ॥ १४ ॥ स्वेढायें म्लेच्छनु सैन्य । तेणे जर-
तसेनातणा हो लाल ॥ गदाघातें करी रथ । जांग्या कर्या दुखिया घणां हो लाल ॥ १५ ॥ मोटा
मठपरे म्लेच्छ । तेणे करी रणसायरे हो लाल ॥ नृपसेना लघुमच्छ । हारी पामे एणीपरें हो-
लाल ॥ १६ ॥ निज सेना एहवी देखी । सुपेण सेनानी कोपें चढ्यो हो लाल ॥ राजायें प्रेयो तास ।
सज्जतर वलतर मढ्यो हो लाल ॥ १७ ॥ चोथे खंडे ढाल । एकादशमी ए कही हो लाल ॥ जव-
जाय दर्शने एम । चरित अनुसारें ए लही हो लाल ॥ १८ ॥

॥ डुहा सोरवी ॥ लही चक्रीनी आण । सज्ज थयो सेनापती ॥ हाथे लीधां बाण । रातां

नयण तेणे कर्या ॥ १ ॥ रातुं करी वदन्न । द्रुणमां हुजे चमूपती ॥ कापे कंपित तन्न । वैश्वानर-
तणीपरे तिहां ॥ २ ॥ सेनाखामी सुघेण । पोते कवच पहेरीयां ॥ राक्षसरायपरें तेण । रिपुलश्कर
खावाभणी ॥ ३ ॥ हयरतन प्रतिआण । आरोहे सेनापती ॥ अश्वरतनना वखाण । पूर्वे कहां ठे
जाणजो ॥ ४ ॥ सेनानी हवे सार । खरुगरतन करमां ग्रह्युं ॥ शत्रूने संहार । करणजणी ए खरुग
ठे ॥ ५ ॥ साप वली पांखवंत । सिंहने वली पाखर्यो ॥ सेनानी खड्गवंत । तिणवेळा शोभे घणो
॥ ६ ॥ म्लेच्छप्रते हवे जेम । जीते सुपेण सेनापति ॥ संबंध निसुणो प्रेम । कचपच वात ठांकी
करी ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ जतीनी ॥ ए देशी ॥ अश्वरतनें चढ्यो सेनानी । कवच पहेरीने
बहुमानी ॥ खडगरतन करें ग्रहीयो । चतुरंगी सेना परवरीयो ॥ १ ॥ आकाशे असीनें तेह । वि-
द्युतपरें जमाडे जेह ॥ रण घोमाने प्रेयो ताम । हय पेसे युद्धने ठाम ॥ २ ॥ समरांगणें पेगो से-
नानी । मलेठने मार दीए मानी ॥ हणातां नाठा कीरात । जेपे अरे शुं थयो उतपात ॥ ३ ॥
आंखो वीची केइ म्लेच्छ उभा । ससलापरें थिरथोभा ॥ उंचा थइ केइ तरु चढीया । लश्कर नवि

जाए वढीया ॥ ४ ॥ केटलानां पड्यां हथियार । केटलानां पड्यां तब सार ॥ सेनानी सेनने दे-
खी । वनमां गया उवेखी ॥ ५ ॥ केइ म्लेहना हय थंजाणा । गारुमंत्रें जिम सर्पराणा ॥ के-
टलाना रथ जंगाये । चमूपति प्रबलप्रजावे ॥ ६ ॥ पोताना प्राणने लेई । दिशो दिशि म्लेह जा
ए केई ॥ चेतना मंजूषाणी तास । पत्नीजं करे उपहास ॥ ७ ॥ सुपेजें करी दुख पाम्या । निज
थानक म्लेहे वाम्या ॥ वायसपरें एकठा थइनें । सिंधुनदीप्रतें गया वहीनें ॥ ८ ॥ नदीनी वेलु-
माहें । करे संथारा उठाहें ॥ ते एकठा थइने वेठा । म्लेहो विचारमां पेठा ॥ ९ ॥ मेघमुख कुलदेव-
ने ध्यावे । अष्टमतप निज मन गावे ॥ अष्टम पूरो थाय ज्यारे । आसन कंफे देवनां त्यारे ॥ १० ॥ अव-
धिज्ञाने जाणी देवा । म्लेह आगल आवी ततखेवा ॥ आकाशे रही जंपे तेह । बोलो म्लेह तुमो ससनेह
॥ ११ ॥ देवने देखी बोळ्या तेह । अम सहाय करो गुणगेह ॥ अमारा देशमां दुष्ट । आव्यो कोण
पापी ए पुष्ट ॥ १२ ॥ पहेलां अहीं नाव्यो कोई । हमणां आव्यो पापी सोई ॥ जिम जाए तिम
करो देव । अम मनोरथ पूरो देव ॥ १३ ॥ ते सांभली मेघमुख देव । म्लेहने एम कहेव ॥ जर-

त नामें चक्री एह । देव असुर नरेंद्र मानें जेह ॥ १४ ॥ कोइ नही जीते एहनें सार । मंत्र जंत्र
न लागे हथियार ॥ चक्रवर्तिनुं जाग्य अनूप । पाय प्रणमें सघला झूप ॥ १५ ॥ चक्री जीताए न-
वि केण । आगममांहें एहहुं वेण ॥ तोपण तमारे वचनें । उपसर्ग करीशुं एहनें ॥ १६ ॥ एम क-
ही अलोप थाय । आकरा वरसाद वरसाय ॥ बीजली चमका घणा थावे । सेना सवि क्रोधने पावे
॥ १७ ॥ चक्रीसेना चूरवाकाज । वल्लशीलाना थावे अवाज ॥ मुसलधारा अखंरु वरसे । वरसाद
करी देव हरपे ॥ १८ ॥ वरसादना जलपूरमांहिं । गज थाए मठपरे त्यांहिं ॥ रवि जातो रह्यो कुण
गाम । अंधकार व्याप्यो दुखधाम ॥ १९ ॥ जलमय पृथिवी तिहां थावे । सेनाजन दुखकां पावे ॥
दुखकारक मेघने देखी । चक्री थाय उपायगवेखी ॥ २० ॥ निज हाथे करीने त्यांहिं । चर्मरत्नने
फरसे उठांहिं ॥ बार जोजन पोहोळुं थावे । सेनाजन मोदने पावे ॥ २१ ॥ चर्मरत्नं चढीने राय ।
सेना सघली तीहां ठाय ॥ वरसाद तणातां निवारी । लोकने लेई रह्यो तिण ठारी ॥ २२ ॥ तोय
आतप वायराकष्ट । राखवाने कारण पुष्ट ॥ चक्री निजहाथें ठत्र । फरसंतां वाधे तत्र ॥ २३ ॥ वा-

र जोजन झार्केहं थावे । चक्रीना हाथ प्रजावे ॥ ठलदंडनी ऊपर राय । मणिरतन ठावे तिण ठाय
॥ २४ ॥ ठत्रचर्मसंपुटमांहिं । सेना थापी उठांहिं ॥ जाणुं निज घरमां वेठा । परिवारसहित सुख
ईठा ॥ २५ ॥ सात दहाका संपुटमजार । तिण थानक रहे सेना सार ॥ गाथापती जोजन आपे ।
सात वासर सुखमां थापे ॥ २६ ॥ पापी कोण ए उे देव । मुजने उपसर्गे हेव ॥ एम चक्री विचारे
चितमां । तव सज्जा थाये यद्द पलमां ॥ २७ ॥ सदा काल पासे वसनारा । सोल सहस यद्द फु-
जारा ॥ क्रोधानलपरें चालता जेह । मेघमुखसुरने कहे तेह ॥ २८ ॥ अरे रांक्रमा तुमें कुण जात ।
चक्रीसैन्यने करो व्याघात ॥ तुमें जाणो नही महीनाथ । जरतचक्री सेनानाथ ॥ २९ ॥ नृपसाथे
युद्ध आरंभ । तुमने आशे दुखप्रारंभ ॥ तेमाटे तमो मेघ वारो । मानो चक्रीने सुखकारो ॥ ३० ॥
ते यद्दनी निसुणी वाणी । मेघदेवे मनमां आणी ॥ मेघजलने ततखिण वारी । हुआ शांत देव-
ता सारी ॥ ३१ ॥ कुलदेवना वयणें किरात । जय पामे कांपे गात ॥ जइ चक्रीनां शरणां लीधां ।
प्रणमंतां कारज सीधां ॥ ३२ ॥ अश्वरत्नजेवा लक्ष अश्व जेह । चक्रीने ते आपे सनेह ॥ लाखो-

गमैं द्रव्यने आपे । चक्री मन सुखमां व्यापे ॥ ३३ ॥ हाथ जोकी जंपे एम वाच । जयवंता रह्या
 तुमो साच ॥ अखंरु पराक्रम धीर । पटखंडमांहे तुमो वीर ॥ ३४ ॥ वैताढ्यगिरिनो तुं स्वामी ।
 अम भूमिनो तुं गुणधामी ॥ गुफापोल कोण उघाडे । तुजविण कुण अमने नमाडे ॥ ३५ ॥ इण
 रीतें अदचुत शक्ति । वरणवी न जाए व्यक्ति ॥ अजेय बल ठे ताहेरुं । नवि चाले कांडं अमारुं ॥
 ॥ ३६ ॥ आज पठी ताहरी आणा । शिर धरसुं अमें सहु राणा ॥ चक्रीयें म्लेह वश कीधा । स-
 तकारी निज पद दीधां ॥ ३७ ॥ विसर्जन करी चक्री तास । मनमां पाभ्यो उह्यास ॥ जीतना व-
 गमाव्या हुंका । नम्या दुसमन जे हता वंका ॥ ३८ ॥ चोथे खंडे ढाल रसाल । वारमी ए मंग-
 लमाल ॥ उवजाय दर्शन कहे प्राणी । तुमें सांजलो थिर मन आणी ॥ ३९ ॥

॥ दुहा ॥ सेनापतिने तेकीनें । चक्री दे आदेश ॥ सिंधु निकुट उत्तरतणो । साधन करो ऊ-
 देश ॥ १ ॥ निकूटनी पूरवदिशे । सिंधुनदी ठे सार ॥ उत्तरदिशे हिमवंतगिरि । वेयढ दक्षिणे
 धार ॥ २ ॥ पठिम दिश लवणोदधि । ए चारे करी सीम ॥ सिंधुनिकुट तेणें थयुं । म्लेह वसे म-

हाजीम ॥ ३ ॥ हवे सेनापति म्लेच्छने । जीतीने वश कीध ॥ जेटणां लेई तेहने । नृपने तेंणे दीध
 ॥ ४ ॥ पूर्व विधियें जाणजो । नदी उतारण कार ॥ ग्रंथगोरवना जयथकी । न कयों अहीं विस्तार
 ॥ ५ ॥ बहु वर्षलगे तिहांकणे । रहे ॥ जरत नृपाल ॥ मानुं अनार्यलोकने । करवा आर्य विशाल
 ॥ ६ ॥ आयुधगृहथी अन्यदा । दिगूजय साक्षीभूत ॥ जरतनामा चक्रीतणुं । चक्र चाढ्युं अदभूत
 ॥ ७ ॥ पूर्व दिशिए चालीयुं । चूलहिमवंत सनमुख ॥ तस पृष्ठे चक्री चढ्यो । हरतो जननां दुःख
 ॥ ८ ॥ वचमां जनपद गामना । भूपतिने जीतंत ॥ जेट लीधी सवि रायनी । बहु सस्कार करंत
 ॥ ९ ॥ जोजनप्रमाणें चालतो । बहु वरसलगें राय ॥ अनुक्रमे हिमगिरिनिकटमां । आव्युं सैन्य
 सुखदाय ॥ १० ॥ थापी कटक तिहांकणें । अष्टम धारी चित्त ॥ प्राणसमें चोथे दिने । रथ चढ्यो
 नृप पवित्त ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ मी ॥ सुगुण सोभागीरे के साहिव माहरा । श्री चिंतामणि पास
 ॥ ए देशी ॥ जरतचक्रीरेके रथमां चढी करी । निकळी सेनथी त्यांहि ॥ वायुवेगारेके रथघोमा-
 प्रते । प्रेरणा करतो उठांहि ॥ देवने साध्वारेके भरत चक्री चढ्यो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ हिमवं-

तगिरिनीरेके ज्ञीतप्रते तदा । रथाग्रें करी भूप ॥ त्रणवार तोकेरेके ह्य खेंची रखे । भूपनी कला
अनूप ॥ दे० ॥ १ ॥ पूरव रीतेरेके धनुषमां थापीउं । निज नामांकित वाण ॥ कानलगें खेंचीरेके
गगने मूकीउं । सफल थाउं मुज आण ॥ दे० ॥ ३ ॥ बहोतेर जोजनरेके ऊकी वाण ते । हिमवंत
सुरसभामां जाए ॥ सुरमुख आगलरेके वाण पडथुं तदा । दाह ऊपनो चित्तमाहें ॥ दे० ॥ ४ ॥
वाण देखीनेरेके कोपातुर थयो । रातां लोचन थाय ॥ चिते दिलमांरेके कोण रिपु ऊपनो । मुज
मस्तकें दुःखदाय ॥ दे० ॥ ५ ॥ देवें हाथमांरेके वाण ग्रह्नु तदा । दीठा अद्दर नाम ॥ अद्दर
देखीरेके क्रोधथी उपशम्यो । ते अमर अजिराम ॥ दे० ॥ ६ ॥ चक्रीना शरनेरेके ग्रही ते सुरो ।
रूडां जेटणां लेय ॥ जरतने पासेरेके आव्यो देवता । प्रणमें हरख जरेय ॥ दे० ॥ ७ ॥ इणीपरें
बोलेरेके हिमगिरिदेवता । चक्रीने तिणवार ॥ सयल खेतरेके तुमें जीतीथुं । हुं तुज सेवक सार
॥ दे० ॥ ८ ॥ ते वाण आप्थुरेके चक्रीनुं जे हतुं । कटपतरुफूलमाल ॥ गोशीर्षचंदनरेके इह जल
आपीयां । सर्वोपधी रसाल ॥ दे० ॥ ९ ॥ कंचनकर्नारेके बाजुबंध बली । देवदूष्य अंबर सार ॥

भेटणांमिपथीरेके दंरुमां रायने । देवें आप्यां श्रींकार ॥ दे० ॥ १० ॥ स्वामी ताहरोरेके हुं तु किं-
 करो । उत्तरदिशिने प्रांत ॥ आझा तहारीरेके माथे धारसुं । थानके रह्यो निचिंत ॥ दे० ॥ ११ ॥
 एम कहीनेरेके ठानो रहे सुरो । चक्री दीये बहुमान ॥ सतकार आपीरेके सुरने विसरजीउ । देव
 गयो निज थान ॥ दे० ॥ १२ ॥ ते हिमगिरिंथीरेके रथने वालीउ । चक्रीयें तिणवार ॥ ऋषजकू-
 टेरेके आवे हरखथी । सेना सयल परिवार ॥ दे० ॥ १३ ॥ हिमवंतगिरिनीरेके दक्षिण मेखला ।
 तेहनी पासे ए जाण ॥ गंगाप्रपातरेके सिंधुपातकूटने । अंतरे ए गिरिठाण ॥ दे० ॥ १४ ॥ आठ
 जोजननोरेके उंचो जाणजो । ऋषजकूट गिरि सार ॥ दोय जोयणरेके भूमि अत्रगाहिउ । रह्यो गोपु-
 ष्ट आकार ॥ दे० ॥ १५ ॥ ए गिरिमूलमांरेके अरु जोयण कह्यो । खट जोयण मध्यभाग ॥ चार
 जोयणरेके उपर ते गिरि । लांबो पोहोलो महाभाग ॥ दे० ॥ १६ ॥ प्रासाद एकरेके ठे गिरिज-
 परे । देशे ऊणो उंचो कोस ॥ अरध कोसरेके विस्तारें कह्यो । लांबपणें एक कोस ॥ दे० ॥ १७ ॥
 वृषभनाभरेके ए गिरिनेविषे । महर्धिक अमर विख्यात ॥ एक पळ्योपमरेके आयु तेहनुं । पाले

राज अवदात ॥ दे० ॥ १७ ॥ ए परवतनेरेके रथशीर्षे करी । त्रण वार करे प्रहार ॥ रथप्रनें थापी
 रेके चक्री हाथमां । काकिणीरतन ग्रहे सार ॥ दे० ॥ १९ ॥ अवसर्पिणीमांहेरेके तृतीयारकतणा ।
 ठेहडे हुं नरतनाम ॥ चक्री एहवोरेके काकिणीरयणे करी । अक्षर लखुं अभिराम ॥ दे० ॥ २० ॥
 यतः—जेसर्पिणी इमीसे । ततीयाए समाए पच्छिमे जाए ॥ अहमंसि चक्रवट्टी । भरहो इअ ना-
 मधिज्जेणं ॥ १ ॥ अहमंसी पढम राया । अहयं नरहाविदोनरवरिंदो ॥ नत्थि महं पफिसत्तू ।
 जिअं मए नारहं वासं ॥ २ ॥ ढाल ॥ गिरिपूर्व कटकेरेके अक्षरने लीखी । तिहांथी वलीउ भूप
 ॥ खंधावारमांरेके चक्री अठमतणुं । पारणुं करे अनूप ॥ दे० ॥ २१ ॥ नरतचक्रीरेके तदनंतर हवे
 । हिमवंत सुरनो त्यांहिं ॥ अठाहीमहोछवरेके करतो सुंदरु । निज संपदसम ज्यांहिं ॥ दे० ॥ २२ ॥
 चोथे खंडेरेके ढाल ए तेरमी । कही चरित्र अनुसार ॥ पाठक दर्शनरेके सागर कहे तुमो । पुण्य
 करो सुखकार ॥ दे० ॥ २३ ॥

॥ डुहा ॥ हिमवंत, सुर साथी करी । श्रीचरत महाराय ॥ चतुरंगिणीसेनाजुतो । वैयढगि-

रिएं जाय ॥ १ ॥ दक्षिणदिशि मारें । वैताढ्य अजिमुख सार ॥ चक्रतन गयणें चले । अनु
चक्री मनोहार ॥ २ ॥ अनुक्रमे चालतां हवे । आव्या वैताढ्यपास । उत्तरनितें सैन्यने । थापे
नृप उद्घास ॥ ३ ॥ विद्याधर अधिपतिप्रते । संजारी मनमाहिं ॥ अछम तपने आदर्यो । चक्रीए
उढाहिं ॥ ४ ॥ नमिविनमिप्रते नृपति । निजनामांकित बाण ॥ नाखुं क्रोधातुर थई । मनाववा
निज आण ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ सोरठ देश सोहामणोरे जोजो ॥ ए देशी ॥ नमि विनमि वि-
द्याधरूरे जोजो । आलोकी ते बाण ॥ मोरा साहिवारे ॥ मुजने लागे अनीठकरे जोजो ॥ दिल-
मां चिते ए किस्थुरे जोजो । कोणे नाखुं इण ठाण ॥ मो० मु० ॥ १ ॥ कोपावेश थयो तेहनेरे
जोजो । अरुण कीधां तेणे नेण ॥ मो० ॥ मु० ॥ कोण दुशमन एह ऊपनोरे जोजो । नमि विनमी
बोले वेण ॥ मो० ॥ मु० ॥ २ ॥ चितवतां तेणे जाणीयुरे जोजो । जरतखेत्र मजार ॥ भो० ॥ मु० ॥
पहेलो चक्रवर्ती ऊपनोरे जोजो । जरतनामा ए सार ॥ मो० मु० ॥ ३ ॥ अवधिज्ञान नथी तेहनेरे
जोजो । ते किम जाणे एह ॥ मो० मु० ॥ अचिंल दिग्ग महिमथकीरे जोजो । जाणे वृत्तांत तेह

॥ मो० मु० ॥ ४ ॥ ऋष्यकूट गिरिने विषेरे जोजो । ऊजळुं पोतानुं नाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ लखी
करी चालतोथकोरे जोजो । आव्यो इण गिरि ठाम ॥ मो० ॥ मु० ॥ ५ ॥ जुजवल गर्वित एह ठे
रे जोजो । ग्रहेवा अमपासे दंरु ॥ मो० ॥ मु० ॥ एणे वाण नाखीउंरे जोजो । तेज प्रताप प्रचंरु
॥ मो० ॥ मु० ॥ ६ ॥ नमि विनमि दोये बंधवारे जोजो । मांहोमांहें इम कही ताम ॥ मो० ॥ मु० ॥
ऊगी युद्ध करवाचणीरे जोजो । सज्ज थया गुणधाम ॥ मो० मु० ॥ ७ ॥ ते वेहुनी आझाथकीरे
जोजो । आव्युं विद्याधरसेन ॥ मो० ॥ मु० ॥ लश्करना कोलाहलेंरे जोजो । वैताढ्य गाजे तेण
॥ मो० ॥ मु० ॥ ८ ॥ विद्याधर सोवनतणीरे जोजो । बजाडे हुंडुनि जोर ॥ मो० ॥ मु० ॥ दरी
पण गाजे घणुरे जोजो । अवाजमिशें करी घोर ॥ मो० ॥ मु० ॥ ए ॥ गतिभंग थाये नवि जेह-
नोरे जोजो । गयणें गरूरुपरें जेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ नमि विनमि साथे चाळीयारे जोजो । बहु वि-
द्याधर तेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ १० ॥ माणिक रतन विमानथीरे जोजो । जाणुं वैमानिकदेव ॥ मो० ॥
॥ मु० ॥ अनेक विद्याधर आवीयारे जोजो । रण करवा ततखेव ॥ मो० ॥ मु० ॥ ११ ॥ केई वि-

व्याधर चालीयारे जोजो । जलकण्ठुआ वरसंत ॥ मो० ॥ केइ रूमा रयणतणारे जोजो । रथ-
मां वेसी आवंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ १२ ॥ गज आव्या ते सेनमारे जोजो । मद झरता अपार ॥ मो० ॥
॥ मु० ॥ मेघघटापरें शोजतारे जोजो । सिंघूर रंग्या शिर सार ॥ मो० ॥ मु० ॥ १३ ॥ गगने तु-
रंग चलावतारे जोजो । केइ विद्याधर त्याहिं ॥ मो० ॥ मु० ॥ मुखमां सुंदर चोकमारे जोजो । ए-
हवा वाजी ठे ज्याहिं ॥ मो० ॥ मु० ॥ १४ ॥ आयुधधारी हाथमारे जोजो । कवच पहेरी निज-
देह ॥ मो० ॥ मु० ॥ पाळुं कटक आव्युं वणुंरे जोजो । युध करवाने सनेह ॥ मो० ॥ मु० ॥ १५ ॥

वैताल्यगिरिथी उतररीरे जोजो । नमि विनमि ते दोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ विद्याधरदलें परिव-
यारे जोजो । आव्या नृपप्रते सोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ १६ ॥ मणिविमानें करी भहीप्रतेंरे जोजो । चं-
दरवि उंपमा थाय ॥ मो० ॥ मु० ॥ ऊलहल शस्त्रें मही तदारे जोजो । विद्युत उंपमा पाय ॥ मो०
मु० ॥ १७ ॥ डुंडुजिनाद घणा होत्रेरे जोजो । जेहवो मेघनो राव ॥ मो० ॥ मु० ॥ विद्याधरदल
गयणमारे जोजो । भरतें दीवो प्रभाव ॥ मो० ॥ मु० ॥ १८ ॥ नमि विनमी भरतप्रतेंरे जोजो । जंये

एहवी वात ॥ मो० ॥ मु० ॥ दंरुअरथी तुं आवीनेरे जोजो । ग्रहे धन जोइए अवदात ॥ मो० ॥
॥ मु० ॥ १२॥ मतिदपें विद्याधरूरे जोजो । वली कहे एहवां वचन ॥ मो० ॥ मु० ॥ रणचणी उद्यत
तुमोरे जोजो । थाले विकचवदन्न ॥ मो० ॥ मु० ॥ १० ॥ श्रीन्नरतचक्री हवे रे जोजो । सेनासहित
दोय साथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ युद्ध विविध रचावतोरें जोजो । वार वरसखगें नाथ ॥ मो० ॥ मु० ॥
॥ ११ ॥ नमि विनमिने जीतीयारे जोजो । नरतचक्रीयें तथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ नमिविनमी कर
जोमीनेरे जोजो । चक्रीने नमे ससथ ॥ मो० ॥ मु० ॥ ११ ॥ भरतभूपने इम कहेरे जोजो । नमिविन-
मी तिणवार ॥ मो० ॥ मु० ॥ रविथी तेज अधिक नहीरे जोजो । इण संसार मोजार ॥ मो० ॥ मु० ॥
॥ १३ ॥ वायुथी वेगवंत कोइ नहीरे जोजो । मोक्षथी बीजुं सुख नाहीं ॥ मो० ॥ मु० ॥ जिम
एटलां दृष्टांत कछारें जोजो । तिम तुजथी सूर नवि क्यांहि ॥ मो० ॥ मु० ॥ १४ ॥ नरत आजें
साक्षातपणेरें जोजो । दीठा वृषभ जगवंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ स्वामिना पुत्रसुं युद्धतारें जोजो । अ-
णघटतुं थयुं तंत ॥ मो० ॥ मु० ॥ १५ ॥ अज्ञानथी अमोए करीरे जोजो । तुमसाथें रणवात

॥ मो० ॥ मु० ॥ अम अपराध खमजो तुमरे जोजो । गिरुआ गुण अवदात ॥ मो० ॥ मु० ॥ २६॥
 स्वामी आदिदेवनारे जोजो । पहेंलां अमें दोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ दासपणुं करता हतारे जोजो ।
 चित्त विमाप्ती जोय ॥ मो० ॥ मु० ॥ २७ ॥ स्वामीपरें स्वामीपुत्रनीरे जोजो । सेवा करतां न लाज
 ॥ मो० ॥ मु० ॥ वैताल्यमां तुज आणथीरे जोजो । अमें वसीसुं महाराज ॥ मो० ॥ मु० ॥ २८ ॥
 चोथे खंडे जाणजोरे जोजो । चोदमी ढाल रसाल ॥ मो० ॥ मु० ॥ उवजाय दर्शनसागरेरे जोजो ।
 ए कही मंगलमाल ॥ मो० ॥ मु० ॥ २९ ॥

॥ दुहा ॥ नमि विनमी विद्याधर । नृपना प्रणमी पाय ॥ जेट करे स्त्रीरत्ननी । तस वर्णन हवे
 थाय ॥ १ ॥ समचतुरस्र ठे जेहनो । आकार अदचुत सार ॥ उपजाव्यो सूत्र देइने । विधियें हरख
 अपार ॥ २ ॥ ढाल १५ मी ॥ नथ गई मेरी नथ गई । अयोध्यानगरीनो सोनीको तेमाव ॥ अव-
 धनीयां मोरी नथनी चन्नाव । नागर नंदजीके लाल ॥ रास रमंतां मोरी नथ गईजो ॥ ए देशी ॥
 वयण सुणो मेरे वयण सुणो । वयण सुणो भरतेसंराय ॥ अचरिज वात कहुं चित्त लाय ॥ मोरां

वयण सुणो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ विनमी कहे राजाने ताम । अस पुढी द्यो गुण अनिराम ॥
 मे० ॥ अणवधता ठे रोम नख जास । नितयौवना रहे सुखवास ॥ मे० ॥ २ ॥ सघटा रोगनिवा-
 रिणी एह । दिव्य औषधीपरें ठे जेह ॥ मे० ॥ सवि नारीमां शिरोमणि धार । रूप लक्ष्मणें रति
 अवतार ॥ मे० ॥ ३ ॥ मान लनमान प्रमाणवंत । जोगवतां थाये चलवंत कंत ॥ मे० ॥ सवि ऋ-
 तुमांहे सुखभणी थाय । कमललोचना ते सुखदाय ॥ मे० ॥ ४ ॥ लण श्याम त्रण श्वेत ठे तास ।
 त्रण रातां त्रण उन्नत जास ॥ मे० ॥ त्रण गंजीर त्रण ठे विस्तार । त्रण आयत त्रण लघू विचार
 ॥ मे० ॥ ५ ॥ केशपाश ठे रूमो जास । सापिणीसरखो उपे तास ॥ मे० ॥ पराजव करती जालें करी
 जेह । पदमांहे चंद्रमाने तेह ॥ मे० ॥ ६ ॥ रतिप्रीतिने कीरुनकाज । नेत्रवापी धरे महाराज ॥
 मे० ॥ लांबी नाशिका शोभे सार । जाल लावण्यजलनी ए धार ॥ मे० ॥ ७ ॥ दोय कपोल शोभित
 सार । कंचननीपरें तेज अपार ॥ मे० ॥ असदेशे लाग्या दोय कान । कामने हों मोलाखाट उप-
 मान ॥ मे० ॥ ८ ॥ होठपुट विविफलपरें रक्त । दानिमकणसम दंत सक्त ॥ मे० ॥ कंठकंदल

त्रण रेख धरंत । नलिनीनालपरें जुज उलसंत ॥ मे० ॥ ९ ॥ दोय कुच धरती कामिनी सार ।
कंचनकलशोपमा मनोहार ॥ मे० ॥ कुचें अपहर्तुं जारुपणुं जास । एवो पातलो मध्यभाग खास
॥ मे० ॥ १० ॥ नाभिसंफलप्रतें धरती तेह । रोमांघ्री अदञ्चुत ससनेह ॥ मे० ॥ नितंव विशालें
करी राजे तेह । मानुं मदनशयोपम एह ॥ मे० ॥ ११ ॥ मनोहर ऊरु दीपे तास । जंघा हरि-
णीसम शोभे जास ॥ मे० ॥ हस्तकमल पदकमलनी शोभ । देखी रहे कमल जलमां थोज ॥ मे० ॥
॥ १२ ॥ हाथपगनी अंगुलीमांहें । नखरतन दीपे उठाहें ॥ मे० ॥ विशाल खळ कोमल वत्थ । एवी
शोभे कन्या पसत्थ ॥ मे० ॥ १३ ॥ मनोरम अवयव निरमल रूप । तेणें करी शोभे अनूप ॥ मे० ॥
रतन कंचनना श्रीकार । भूषण जम्बित पद्मेय्यो मनोहार ॥ मे० ॥ १४ ॥ कोटे पद्मेय्यो मुक्ताफलहार ।
जालें तिलक कर्तुं तेणें सार ॥ मे० ॥ आंखो आंजो कानें पद्मेरी जाल । नाशा मोती तेज विशाल
॥ मे० ॥ १५ ॥ फूलमाल ग्रीवामां सार । करमां चूमलो ठे मनोहार ॥ मे० ॥ चंदनलेप कीधो निज
अंग । मणिरेण कांचली पद्मेरी चंग ॥ मे० ॥ १६ ॥ पंगे नेऊरनो ऊमकार । हंससरिखी गति ठे

सुखकार ॥ मे० ॥ चतुराङ्ग सघली ठे एमां । मुख्य जाणो सघली स्त्रीर्जमां ॥ मे० ॥ १७ ॥ उत्र धरे
 पठवाडे तास । वीजाये दोय चामर जास ॥ मे० ॥ हजार सखीसुं परिवरी तेह । सुजडा स्त्रीरत-
 न गुणगेह ॥ मे० ॥ १८ ॥ इण रीतें गुण वरणवी तास । आपे चक्रीने विनमी उद्वास ॥ मे० ॥
 महा अमूढ्य रतन अपार । नमि विद्याधरें आप्यां श्रीकार ॥ मे० ॥ १९ ॥ घेरे आवेल स्वामिने
 प्रायें । अदेय वस्तु नवि होवे कांइ ॥ मे० ॥ मोटा पुरुष जाणे उचित आचार । नमिविनमीने
 दीये सतकार ॥ मे० ॥ २० ॥ दोयने विसड्यां चक्रीये त्याहिं । राज आप्यां पुत्रने उठाहिं ॥ मे० ॥
 वैरागवंत श्रीकृष्णजी पास । दोय ग्रहे दीक्षा उद्वास ॥ मे० ॥ २१ ॥ चोथा खंभतणी ए सार ।
 ढाल पतरमी जयजयकार ॥ मे० ॥ उवजाय दर्शन कहे भविंद । सांजलतां थाए परम आनंद ॥ मे० ॥ २२ ॥

॥ उहा ॥ नमि विनमी जीती करी । स्त्रीरतन ग्रही सार ॥ चक्रानुग चक्री चढ्यो । तेज
 जिस्यो दिनकार ॥ १ ॥ चालंतां केटले दिने । पाम्यो गंगाकूल ॥ गंगादेवी गृहनिफट । सैन्य थापे
 अनुकूल ॥ २ ॥ नृप आज्ञायें चमूपति । गंगा उतरी ताम ॥ उत्तर निकूट गंगातणो । साधे सुषेण

नाम ॥ ३ ॥ तदनंतर जरतेसरू । गंगा ध्यावे चित्त ॥ अठम तपने आदरे । मन वच काय पवित्त
॥ ४ ॥ गंगादेवी तपथकी । ततलीण आवी त्यांहि ॥ उज्वल रयण सिंहासन । दोय आपे उठांहि
॥ ५ ॥ अमृद्विहय सहस रयणतणा । कुंज आपे सुविशाल ॥ दोज पामे गंगासुरी । जरतनुं रूप नि-
हाल ॥ ६ ॥ मुक्ताजरण पहेरीयां । वस्त्र पहेर्यां सुकुमाल ॥ रोमांचित देह तेहनी । थड नृपरूप
निहाल ॥ ७ ॥ आंखप्रते प्रेरती तिहां । वर वरवा फुलमाल ॥ रागवशें पार्थिवप्रति । वीनति करे
रसाल ॥ ८ ॥ मुज मन वींधुं स्वामीयें । तेमाटे रहो आंहि ॥ बहु प्रार्थना करती तिहां । जरत
रखो उठांहि ॥ ९ ॥ गंगादेवीसुं नृपो । विविधपरे सुखजोग ॥ जोगवतो तिहांकिण रहे । सहस
वरस गतसोग ॥ १० ॥ समजावी गंगाप्रते । लेइ अनुज्ञा तास ॥ खंडप्रपात गुहा साधवा । चक्री
चढ्यो उध्वास ॥ ११ ॥

ढाल १६ मी ॥ नणदल हे, तथा दलवी पाल तलावरी ॥ ए देशी ॥ राजन हे राजन जरत
चळ्यो हवे तिहांथकी । चतुरंगिणी सेना लेय ॥ राजन पराक्रमे सिंहसरिखो । गुणगण जस अ-

मेय ॥ राज गुफासाधनजणी चालीज ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ राजन हे राजन अनुक्रमें हवे आ-
चीज । खंरुप्रपात गुहापास ॥ राजन सेना सघली थापतो । भरत तिहां उद्वास ॥ रा० ॥ २ ॥ रा-
जन हे राजन नटमाल देव मनमां धरी । भरत चक्री तिणवार ॥ रा० ॥ अठम तप करतो हवो ।
सुरनुं आसन चाल्युं सार ॥ रा० ॥ ३ ॥ राजन हे राजन अवधिज्ञाने जाणीजं । आव्यो चक्री इण
ठाण ॥ रा० ॥ जेट लावे रयणतणी । रयणभूषण सुजाण ॥ रा० ॥ ४ ॥ राजन हे राजन नरतच-
क्रीनी सेवमां । देव हूजं लयलीन ॥ रा० ॥ ताहरी आणा शिर धारसुं । पदकंपज रस पीन ॥ रा० ॥
॥ ५ ॥ राजन हे राजन नटमालदेवे नाटक करी । रीझव्यो भरतने ताम ॥ रा० ॥ भरते पण स-
तकार देइ । विसज्यो निज ठाम ॥ रा० ॥ ६ ॥ राजन हे राजन अठम तपनुं पारणुं । चक्रीयें की-
धुं सार ॥ रा० ॥ अठाइजं छव देवनो : नृप करे सुखकार ॥ रा० ॥ ७ ॥ राजन हे राजन सुषेण से-
नानी तेकीज । चक्री एम कहेय ॥ रा० ॥ खंरुप्रपात गुफा तुमो । उघाडी आण वदेव ॥ रा० ॥
॥ ८ ॥ राजन हे राजन भूपआणा शिरमां धरी । सेनानी सुषेण ॥ रा० ॥ नटमालप्रतें मनमां ध-

री । अथम तप कयों तेण ॥ रा० ॥ ए ॥ राजन हे राजन सुपेण पोसहशालाथी । निकली अष्टम
 अंत ॥ रा० ॥ पूजा उपगुणण ज्ञां । तर्झ्यार करी सतंत ॥ रा० ॥ १० ॥ राजन हे राजन स्नान
 करी सेनापती । पहेंया महू अलंकार ॥ रा० ॥ अमूलक वखनें पहेरीयां । धरतो धूपधाणुं सार ॥ रा०
 ॥ ११ ॥ राजन हे राजन खंनप्रपात गुफाप्रति । आत्री सेनानी तेह ॥ रा० ॥ देखीने नमतो हवो
 । कपाटने पूजे जेह ॥ रा० ॥ १२ ॥ राजन हे राजन अरु मंगल आलेखतो । उंसरी सात पद
 ताम ॥ रा० ॥ कमारु उघारुवा चमूपती । ले दंकरतन अचिराम ॥ रा० ॥ १३ ॥ राजन हे राजन
 दंकरतनप्रहारथी । कणमांहे कमाड दोय ॥ रा० ॥ उघड्यां चक्रीपुण्यथी । पुणें सिद्धता होय ॥
 रा० ॥ १४ ॥ राजन हे राजन कहे चक्रीने चमूपती । सज्ज थाउ सुखकार ॥ रा० ॥ गजखेंधे च-
 द्यो भूपति । साथे सेनापरिवार ॥ रा० ॥ १५ ॥ राजन हे राजन दक्षिण कुंजथलनेविषे । राथे था-
 पी मणिरतन ॥ रा० ॥ चक्री पेसे गुफाविषे । तेजे जिस्यो दिनरतन ॥ रा० ॥ १६ ॥ राजन हे रा-
 जन तिमिर नाश करणचणी । काकिणी रतने त्याहिं ॥ रा० ॥ मांफलांने आलेखतो । चक्री जाए

कहुं । तस सुणजो अधिकार ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ लाठलदे मात महलार । बहु गुण रथण
 जंमार ॥ ए देशी ॥ एह नवे निधान । अष्ट चक्र प्रतिष्ठान ॥ आजहो उंचपणे अरु जोयण माने
 जाणजोजी ॥ १ ॥ नव जोजन विस्तार । लांवा जोयण बार ॥ आजहो वैडूर्यमणिरतनें वदन ढां-
 कीयांजी ॥ २ ॥ सरिखा ठे सदि तेह । कंचनमया जेह ॥ आजहो रतनेरे पूर्या चक्रलंतन शोज-
 ताजी ॥ ३ ॥ मजूसतणो आकार । सोवनकरां सार ॥ आजहो अधिष्टायक निधिनामें सुर एहना
 कहाजी ॥ ४ ॥ पल्योपम आयुष धार । नागकुमार रहेनार ॥ आजहो सहस देवताप्रनें जाणजो-
 जी ॥ ५ ॥ आकर ग्राम ने डंग । पाटण रचना चंग ॥ आजहो मंडव द्रोणमुख खंधावारनोजी ॥ ६ ॥
 हाट घरनो श्रीकार । थापवा विधि विस्तार ॥ आजहो ए सघलो विधि नैसरपमें कछोजी ॥ ७ ॥
 लोहादिक ऊपजे ज्याहिं । आकर कहीं तयाहिं ॥ आजहो वारुसहित ते गाम कछुं चलुंजी ॥ ८ ॥
 राजधानी होवे यत्र । नगर कहीं तत्र ॥ आजहो रतनवस्तु ऊपजे ते पाटण कछुंजी ॥ ९ ॥ जल थलवट
 दोय । द्रोणमुख कहीं सोय ॥ आजहो अढीकोसमाहिं गामे सूनुं मरुंद कछुंजी ॥ १० ॥ ए सघलो वि-

स्तर । नैसर्पनीधिमजार ॥ आजहो पहेलुरे निधान कह्युं तुमें जाणजोजी ॥ ११ ॥ दीनार नालिकेर
वित्त । संख्या जेह पवित्त ॥ आजहो मुक्ताफल हीरानी परीक्षा जेहमांजी ॥ १२ ॥ धान्यना मापां ज्यांहि ।
पाली पवाली कहां त्यांहि ॥ आजहो घृतगुफादिक जे तोलनविधिजी ॥ १३ ॥ मान उनमान प्रमाण ।
सर्व गणीत बलाण ॥ आज हो धान वाव्यानो विधिसघलो जलोजी ॥ १४ ॥ बीजां निधाननीमांहें ।
ए विधि निकले उछांहि ॥ आजहो पाशुकनामें नधि तुमें जाणजोजी ॥ १५ ॥ स्त्रीपुरुषने जोग ।
आभरण भेद अजोग ॥ आजहो गजतुरगभूषण पिंगलमां कहांजी ॥ १६ ॥ चक्रीनां रतन जेह ।
चौद कहां ठे तेह ॥ आजहो तेहनीरे उत्तपत्ति सर्वरतनमां कहीजी ॥ १७ ॥ सर्व रतनप्रभाव ।
कोतिवंत थाए बनाव ॥ आजहो चौद रतन जे चक्रीनां कहांजी ॥ १८ ॥ सवि वस्त्र उत्पत्तिभेद ।
रंगप्रमुख अविठेद ॥ आजहो कालनविधि महापद्मनिधिमां कहांजी ॥ १९ ॥ ठठा निधानमजार ।
ज्योतिषशास्त्र अनुसार ॥ आजहो कालज्ञानविधि सघलो तेहमांजी ॥ २० ॥ शुभ अशुभ फल
होय । ते सघलो विधि जोय ॥ आजहो खेकव्यापार प्रकार ठे एहमांजी ॥ २१ ॥ लोहना अनेक

प्रकार । सोना रूपाना सार ॥ आजहो चंद्रकांत रविकांत मुक्ता जेदवेजी ॥ २१ ॥ स्फटिक प्रवा-
 लां सार । तेहना बहु प्रकार ॥ आजहो तेहनीरे उत्पत्ति महाकाल निधिविषेजी ॥ २३ ॥ हथि-
 यार जेद अनेक । युध करवामां ठेक ॥ आजहो कवचना बहुजेद जे कहा जलाजी ॥ २४ ॥ यु-
 द्धनी नीति विचार । साम दानादिक चार ॥ आजहो दंरुनी नीति माणवकमांहे कहीजी ॥ २५ ॥
 सात प्रकारें दंरुनीति । ठाणांगे मनप्रीति ॥ आजहो विस्तार सघलो तिहांथी जाणभोजी ॥ २६ ॥
 नाटककरण प्रकार । अनेक कहीया सार ॥ आजहो वाजित्र कारणना जे जेद ठेजी ॥ २७ ॥ का-
 व्यना चार प्रकार । संस्कृत प्राकृत सार ॥ आजहो अपभ्रंश शौरसेननामें ए कहांजी ॥ २८ ॥ ए
 सघलो विधि जाण । महानिधि शंखमां बखाण ॥ आजहो नवसुरे निधान एम कह्युं जलुंजी ॥ २९ ॥
 गंगामुख मागधवास । अम नवनिधिनो उद्वास ॥ आजहो चक्रीने कहे अमें तुज पुष्टें वश थया-
 जी ॥ ३० ॥ आव्या ताहरे अनुराग । तुमें जाणो महाभाग ॥ आजहो जोगवो आपो इष्टापूर्वकें-
 जी ॥ ३१ ॥ सागर पण खीण थाय । अमे नवि खीण थद्वें प्राय ॥ आजहो चक्रीरे तुं जाणजे

मनमांहें खरंजी ॥ ३२ ॥ निज वश थया निधि जाण । पारणुं करे तिण ठाण ॥ आजहो अठाही-
महोव निधिनो नरपति करेजी ॥ ३३ ॥ चोथे खंडे ढाल । सतरमी एह रसाल ॥ आजहो पत्त-
णीरे जवजाय दर्शनसागरेजी ॥ ३४ ॥

॥ डुहा ॥ हवे सुषेण सेनापति । पामी चक्रीआण ॥ गंगादक्षिणनिकुटने । साधन जाए सु-
जाण ॥ १ ॥ निकुट साधी आवीले । नृपपासे तिणवार ॥ बहु काललगें भूपति । रहे तिहांकिण
सार ॥ २ ॥ एक समे हवे चक्र ते । साधी जगत समस्त ॥ अयोध्याअभिमुख चालीले । नृप पण
सेन प्रशस्त ॥ ३ ॥ ढाल १७ मी ॥ आठेलाखनी देशी ॥ श्रीचरत भूपाल । जिनपूजा विशाल ॥
आठेलाख करीने हवे संचरेजी ॥ ४ ॥ सुंदर पहेंरी वत्थ । मुक्तामाल पसत्थ ॥ आठेलाख पहेंरी
कंठमां भूपतीजी ॥ ५ ॥ कुंजर चढीले राय । दोय चामर वीजाय ॥ आठेलाख नवनिधियें जयों
कोशनेजी ॥ ६ ॥ चौद रतन श्रीकार । नृपपासे जदार ॥ आठेलाख सुमंगलायें दीगां ते फट्यांजी
॥ ७ ॥ राजानी पुत्री वन्नीस । सहस प्रमाणें ईश ॥ आठेलाख नवोढायें परवर्योजी ॥ ८ ॥ तेटली

देशनी नारः अपठने अनुकार ॥ आठेलाल चोसठ सहस अंतेउरीजी ॥ ६ ॥ वारांगना इक ला-
ख । सहस अगवीस जाख ॥ आठेलाल एक लाख बाणु सहस कहीजी ॥ ७ ॥ एटली स्त्रीपरि-
वार । जोगवे सुख अपार ॥ आठेलाल वत्रीस सहस भूपें परवर्योजी ॥ ८ ॥ चोरासी लाख गज
सार । तावत वल्लीय तुखार ॥ आठेलाल चोरासी लाख रथ जेहनेजी ॥ ९ ॥ सुनट तस ठन्नु
कोडि । सेवे दोय कर जोमि ॥ आठेलाल भूतल ठांनु लश्करेजी ॥ १० ॥ प्रथम प्रयाणथी सार ।
अतिक्रम्यां साठ हजार ॥ आठेलाल एटलां वरस थयां साधतांजी ॥ ११ ॥ अयोध्या नगरी आ-
वंत । सेना सुखने पावंत ॥ आठेलाल चक्रीने पुणें दुख नहीजी ॥ १२ ॥ वाटे चालंतां त्यांहि ।
रज उडे ठे ज्यांहि ॥ आठेलाल विद्याधर मलिन होयेजी ॥ १३ ॥ गोकुलमांहे गोत्राल । धृत आपे
रसाल ॥ आठेलाल ताजां सुरहां सैन्यनेजी ॥ १४ ॥ वाटमां जेह किरात । तस भेट ले अवदात
॥ आठेलाल मोती प्रमुख अनेक तदाजी ॥ १५ ॥ वाटमां आब्या भूप । रतन आपे अनूप ॥ आ-
ठेलाल चक्री भरत ते सहु ग्रहेजी ॥ १६ ॥ गाम गाम वृद्ध लोक । आवे ठे गतशोक ॥ आठेलाल

भेट आपी रायने नमेजी ॥ १७ ॥ वृद्धे चढीया बाल । चक्रीने देखवा विशाल ॥ आठेबाल जनक
 जिम तनयप्रतेजी ॥ १८ ॥ धान्ये धने करी युक्त । उपद्रवरहित व्यक्त ॥ आठेबाल गामना लो-
 कने देखतोजी ॥ १९ ॥ नदी कचराळी करंत । तलावप्रते शोषंत ॥ आठेबाल वापी कूप खाली
 होयेजी ॥ २० ॥ मलय अनिलपरे त्याहिं । चाले सेना सुखे ज्याहिं ॥ आठेबाल अनुक्रमे विनीता
 पामीर्तजी ॥ २१ ॥ नगरीथी किंचित दूर । सेना थापे हरखपूर ॥ आठेबाल चरतचक्री तिण अ-
 वसरेजी ॥ २२ ॥ नव निधान श्रीकार । पातालमार्गे आवे सार ॥ आठेबाल नगरीबाहिर निधी
 रहेजी ॥ २३ ॥ इण रीते सेना चार । पति अश्व इभ रथ धार ॥ आठेबाल नगरीमां पेसे नही-
 जी २४ ॥ नगरीसरीखां निधान । नगरीमां रहेवा नवि धान ॥ आठेबाल अवकाशविण रही नवि
 शकेजी ॥ २५ ॥ यतः जंबूद्वीपप्रङ्गसिसूत्रे—“ ए चरं ए च महाणिहिजे चत्तारि सेणाजे ए पवि-
 संती नयरी ॥ इत्यादि ॥ ” चोथे खंडे ढाल । अढारमी रसाल ॥ आठेबाल पत्राणी दर्शनसागरेजी ॥ २६ ॥
 डुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । राज शिरोमणि एह ॥ पुरप्रवेश करवात्रणी । अट्टम तप करे

तेह ॥ १ ॥ पोशधशाले जइ करी । मन वच काय पवित ॥ तप पूरे थये नीकली । अशन करे
 थिरचित्त ॥ २ ॥ सहू परिवारसाथने । बली चक्रीएँ त्याहिं ॥ रसवती निपजावीने । जमाढ्यां उ-
 ठाहिं ॥ ३ ॥ हवे अयोध्या नयरीयें । प्रवेश करे नृपराय ॥ तास अधिकारवर्णना । सांजलजो
 सुखदाय ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ बलद जला ठे सोरखी हो लाल ॥ ए देशी ॥ विजय करी ज-
 रतेसरु होलाल । अयोध्या नगरीयें करे प्रवेशरे ॥ सोभागी ॥ टाढ्या लोकना सकल कलेशरे
 ॥ सोभागी ॥ अयोध्या नगरी बनी सुविशेषरे ॥ सोण ॥ शणगार्यो हाट अशेषरे ॥ सोण ॥ पटकुले
 ठाया प्रदेशरे ॥ सोण ॥ जय जय भणे नरनारीयो हो लाल ॥ ए आंकणी ॥ पग पग ते नयरी-
 विषे होलाल । तोरण बांध्यां साररे ॥ सोण ॥ कुंकुम ठांटणां अपाररे ॥ सोण ॥ गंधाबुंवृष्टि सुख-
 काररे ॥ सोण ॥ कंचनथंनै मनोहाररे ॥ सोण ॥ मांचा मांड्या श्रीकाररे ॥ सोण ॥ जण ॥ १२ ॥ मांचे
 मांचे रतनना होलाल । तोरण बांध्यां लहकंतरे ॥ सोण ॥ दीपे ते विविध जलसंतरे ॥ सोण ॥
 जीते दिनकरपंतरे ॥ सोण ॥ टाढ्यो तमनो अंतरे ॥ सोण ॥ जोवानी होये खंतरे ॥ सोण ॥ जण ॥

॥ ३ ॥ मांचे मांचे वेठीथकी होलाल । गीत गाए वरपात्रे ॥ सो० ॥ सुंदर जेहनां गात्रे ॥ सो० ॥
संगीतवद्ध सुशास्त्रे ॥ सो० ॥ वाजे विविध वाजित्रे ॥ सो० ॥ जोवा मढ्या बहु ठात्रे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ ४ ॥ मांचे मांचे मोती चंद्रुआ होलाल । शोन्ने जाकजमात्रे ॥ सो० ॥ जालर तेहनी
विशालरे ॥ सो० ॥ झूमखमां सुकुमालरे ॥ सो० ॥ पंचरंगी निहालरे ॥ सो० ॥ देखत मंगलमालरे
॥ सो० ॥ ज० ॥ ५ ॥ पगपग चामर बीजता होलाल । नयरीमां तिणवाररे ॥ सो० ॥ पुरवधूहसित उदाररे
॥ सो० ॥ विविध भाति मनोहाररे ॥ सो० ॥ मणिजकित दंरु साररे ॥ सो० ॥ उज्ज्वलगंग जलधाररे ॥ सो० ॥ ज०
॥ ६ ॥ फरके धजा तिहां चिहुं दिशें होलाल । पगपग नाटारंजरे ॥ सो० ॥ मांड्या ते सोवन्नयंजरे ॥ सो० ॥
मांचे गोरी अदंभरे ॥ सो० ॥ जेणें रूपें जीती ठे रंजरे ॥ सो० ॥ वंजने पण होये अचंजरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ ७ ॥
हाटहाट मंदिरतणा होलाल । यक्षकदंमे आंगणां लोंपायरे ॥ सो० ॥ मोतीना स्वस्तिक आयरे ॥ सो० ॥
लोकने आनंद नवि मायरे ॥ सो० ॥ फरती वेळी वनायरे ॥ सो० ॥ गोरी मंगल गायरे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ ८ ॥ धूपघटी अगतरणी होलाल । थाये नगरीमोजाररे ॥ सो० ॥ कंदरुधूप मनोहाररे

॥ सो० ॥ पाननीयो सुखकारे ॥ सो० ॥ कस्तूरी अंबर सारे ॥ सो० ॥ चंदनधूप श्रीकारे ॥ सो० ॥
 ॥ ज० ॥ ए ॥ शुभ्र मुहूर्त शुभ्र लग्नां होलाव । गजे चढ्यो महीपाले ॥ सो० ॥ माथे तत्र वि-
 शाले ॥ सो० ॥ चामर ढलकंत ढाले ॥ सो० ॥ गंगा सिंधुनदी उजमाले ॥ सो० ॥ सेवे चामर
 मिशें ततकाले ॥ सो० ॥ ज० ॥ १० ॥ उज्ज्वल चीवर पहरीयां होलाव । झीणां पोतदारें ॥ सो० ॥
 सुहावां सुखकारे ॥ सो० ॥ सुगंध वासित श्रीकारे ॥ सो० ॥ पहेंयां रयण अलंकारे ॥ सो० ॥
 मूळें मौंयां अल्प जारें ॥ सो० ॥ ज० ॥ ११ ॥ मुगट साणिक बहु राजवी होलाव । वत्रोस सहस
 सुजाणें ॥ सो० ॥ चक्रीनी साथे तिण ठाणें ॥ सो० ॥ मस्तके वहे शुभ्र आणें ॥ सो० ॥ मा-
 गध बोले जयवाणें ॥ सो० ॥ लोक जुए एकजाणें ॥ सो० ॥ ज० ॥ १२ ॥ अनुक्रमें नयरीमां
 पेसीत होलाव । चक्री जरत झूपाळें ॥ सो० ॥ पूरव वारणें विशालें ॥ सो० ॥ गीतनाद थाये
 रसालें ॥ सो० ॥ राजमार्गे स्त्रीत उजमालें ॥ सो० ॥ वधावे अक्षत सुकुमालें ॥ सो० ॥ ज० ॥ १३ ॥
 मोतीयें थाल जरी करीरेलाव । वधावे वर नारें ॥ सो० ॥ करें कंकणना रणकारें ॥ सो० ॥ पगे

कांफरना ऊमकारे ॥ सो० ॥ कटिमेखलना खलकारे ॥ सो० ॥ वाजे मादलना धोंकारे ॥ सो० ॥
॥ ज० ॥ १४ ॥ नवि गणे गजभय पुरजना होलाल । भूपने धन आपंतरे ॥ सो० ॥ फलने तेह
आपंतरे ॥ सो० ॥ विरहना दुःख कापंतरे ॥ सो० ॥ नयणें अमी आपंतरे ॥ सो० ॥ जूदागरी नवि
पापंतरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १५ ॥ जोवा चक्रीने तिहांकणे होलाल । अनेक नरना वुंदरे ॥ सो० ॥
विद्याधर अमंदरे ॥ सो० ॥ लघुवाल आवे आनंदरे ॥ सो० ॥ जन लहे सुखकंदरे ॥ सो० ॥ देखी चक्री-
मुखचंदरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १६ ॥ भेट लावे केइ नागरा । मुक्ताफल मनोहाररे ॥ सो० ॥
सुगंध चुआ श्रीकारे ॥ सो० ॥ उत्तम वस्त्र अपाररे ॥ सो० ॥ हीरा ऊवेर साररे ॥ सो० ॥ केटलो
कहींयें विस्ताररे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १७ ॥ ते सघलां लेतोथको होलाल । आव्यो पिताने प्रासादरे ॥ सो० ॥
गजथी उतर्यो आहूलादरे ॥ सो० ॥ लोकना टाढ्या विषवादरे ॥ सो० ॥ जिम अधिष्टायक देव पूज्यपा-
दरे ॥ सो० ॥ तिम विसर्ज्या यक्षमर्यादरे ॥ सो० ॥ ज० ॥ १८ ॥ बत्रीस सहस भूपने हो लाल ॥ विसर्ज्या
तिणवाररे ॥ सो० ॥ सेनापतिने निवाररे ॥ सो० ॥ पुरोहित ग्रहपति वाररे ॥ सो० ॥ वार्धकीने

निज ठाररे ॥ सोण ॥ मोकले वसुधाधाररे ॥ सोण ॥ जण ॥ १९ ॥ त्रणसें त्रेसठ रसोइया होलाळ ।
निज घरे करे विदाघरे ॥ सोण ॥ शेठने विसज्यो निजठाघरे ॥ सोण ॥ श्रेणी प्रश्रेणी घरे जायरे
॥ सोण ॥ दुर्गपाल जावा सज थायरे ॥ सोण ॥ सार्थवाह गृह सुख पायरे ॥ सोण ॥ जण ॥ २० ॥
जिम इंद्र इंद्राणी तिम नृपो होलाळ । सुनद्राप्रमुख निज नारीरे ॥ सोण ॥ बत्रीस सहस राजकु-
मारिरे ॥ सोण ॥ तेटली देशकन्या साररे ॥ सोण ॥ बत्रीस वरू पात्र मनोहाररे ॥ सोण ॥ तेटलां
नाटिककाररे ॥ सोण ॥ जण ॥ २१ ॥ इत्यादिक परिवारसुं होलाळ । चक्री पाहोता आवासरे ॥ सोण ॥
जिम धनद वसे कैलासरे ॥ सोण ॥ करतो जोगविलासरे ॥ सोण ॥ सेवकनी पूरे आसरे ॥ सोण ॥
पाम्या लोक उद्धासरे ॥ सोण ॥ जण ॥ २२ ॥ बोथे खंडे ए कही होलाळ । उगणीसमी शुभ ढा-
लरे ॥ सोण ॥ मीठी अमीय रसालरे ॥ सोण ॥ चक्रीना पुण्य उत्तालरे ॥ सोण ॥ दर्शनवाणी वि-
शालरे ॥ सोण ॥ लहीये मंगलमालरे ॥ सोण ॥ जण ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ प्रासादमां पूरव दिशें । बेसी किंचित राय ॥ कांडंक वात कही करी । मज्जन

करवा जाय ॥ १ ॥ तलावमां जिम हाथीउं । तिम नाहे भूपाल ॥ परिजनसाथे मोदथी । जोजन
करे रसाल ॥ २ ॥ वली नाटक नवनव रसें । संगीतादि विनोद ॥ केतो काल वही गयो । धरतां
एम प्रमोद ॥ ३ ॥ सुर नरवर विद्याधरा । मलीया बहु राजिंद ॥ इणीपरें प्रणमी वीनवे । विनय-
सहित आनंद ॥ ४ ॥ षट खंरु साध्या तें प्रभु । हरिसम विक्रमवंत ॥ राज्याजिपेक अमें करुं ।
अनुमति द्यो गुणवंत ॥ ५ ॥ आझा आपी चक्रीयें । हरख्या सुरराजान ॥ नयरीथी ईशानदिशें ।
मंरुप विरचे ताम ॥ ६ ॥ पदमद्गृह्थी आणीया । गंगासिंधुथी नीर ॥ खीरसागरने तीर्थनां । जल
ओषधी सुधीर ॥ ७ ॥ पोसद्दशालामां जइ । अष्टमतप करे द्रूप ॥ तेरमो अष्टम ए कर्यो । तप
जगमां अनूप ॥ ८ ॥ चक्री त्रण तीरथविषे । सिंधुदेवीनो सार ॥ गंगादेवीनो वली । वेयढदेवनो
धार ॥ ९ ॥ दोय गुफास्वामीतणा । हिमवंत सुरनो धार ॥ विद्याधराजातणो । निधानतणो सुख-
कार ॥ १० ॥ राजधानी प्रवेशतणो । अभिषेकसमें जाण ॥ तेर अठम इम जाणजो । तास कहां
अहिगाण ॥ ११ ॥ त्रण तीरथ हिमवंतगिरें । ननिविनमीने तेम ॥ शरणौक्षण चक्री करे । पांच

ठेकाणे प्रेम ॥ १२ ॥ अवमतप पूरो यथे । अंतेउर संजूत ॥ गजउपर आरोहिउं । मंरुप जाये प-
वित्त ॥ १३ ॥ अंतेउरसाथे तथा । नाटक सहस वत्रीस ॥ पेवो अन्निपेकमंरुपे । ऋतभूप सुज-
गीस ॥ १४ ॥ स्नानपीठ मणिमय तिहां । सिंहासनप्रति राय ॥ प्रदक्षिणा करतो हवो । जिम
रवि मेरुगिरि जाय ॥ १५ ॥ ढाल २० मी ॥ नोमें मासेने आवमे दिवसे । जायो जिनवरायाजी
॥ ए देशी ॥ स्नानपीठे पूरवदिशि पगथीए । चढीया ऋतरायजी ॥ पूरवदिशि रयणसिंहासने ।
चक्री वेठा तिण्ठायाजी ॥ १ ॥ उत्तर दिशि सोपानने मारगे । वत्रीस सहस भूपजी ॥ सुखसाताये
चढीया तिहांकणें । अभिपेककारण अनूपजी ॥ २ ॥ चक्रीथी अति दूर नही ते । वेठा ऋद्रासन-
मांहेजी । हाथ जोमी विनये नतकंधर । सनमुख तेह उठांहेजी ॥ ३ ॥ दक्षिण सोपानमार्गे चढी-
ने । सेनापति गाथापति आव्याजी ॥ वार्धकी पुरोहित श्रेष्ठी । इत्यादि सवि मन जाव्याजी ॥ ४ ॥
यथायोग अनुक्रमें आसनमां । वेठा दोय कर जोमीजी ॥ इम जाणुं निज स्वामीने वीनति । करवा
आव्या दोडीजी ॥ ५ ॥ तेंवारपठी नरदेवने तिहांकिण । अन्निपेक भणी तिहां आयाजी ॥ अ-

त्रियोगिक सुर ततखिण सघला । जल लाव्या मन जायाजी ॥ ६ ॥ अन्निपेक करवा हरखित
 थाता । देवो समकाल आयजी ॥ पूर्वे आण्या जलने लेई । रतनना कलश भरायजी ॥ ७ ॥ कलश
 जरीने जरत चक्रीने । अन्निपेक करे देवजी ॥ जलना प्रवाह बहु तिहां थावे । वाजां वाजे तत-
 खेवजी ॥ ८ ॥ तदनंतर वत्रीस सहस नृप । शुभ क्षणे रायने करताजी ॥ अन्निपेकमिशे हर्ष आं-
 सुधारा । जलधारा वरसंताजी ॥ ९ ॥ अन्निपेक करीने सहू राजा । आशीष रूमी दीएजी ॥ पर्व-
 तसम आयु तुम होजो । चिरंजीवी तुं सुख दीएजी ॥ १० ॥ सेनापतीप्रमुख वली वीजा । शेव
 पटेव ते आयजी ॥ जलें करी अन्निपेक कर्यां तिहां । आसीस दीये सुखदायजी ॥ ११ ॥ पशम-
 दार लज्जवल अंगलुहणें । लूह्यां चक्रीनां देहजी ॥ वावनाचंदनें विलेपन कीधां । सुरप्रमुख जनें ते-
 हजी ॥ १२ ॥ शक्रप्रदत्त ऋषजस्वामीनो । मुगट जरत शिर ठावेजी ॥ रतननां कुंकल काने पहे-
 रावे । कोटमां हार पहेरावेजी ॥ १३ ॥ देवदूष्य वस्त्रो पहेराव्यां । कंठे फुलमाला घालेजी ॥ सा-
 दात कटपट्टुमतणीपरें । चक्रीने जन भालेजी ॥ १४ ॥ मणि माणिक रतन आभूषण । चक्रीने

अंगें सारजी ॥ अजियोगिक सुरें ए सवि करणी । कीधी हरख अपारजी ॥ १५ ॥ नरतचक्री से-
वकजनने । आदेश दीधे एहवोजी ॥ तमो हाथीखंधें चढीने । ठंडेरो करो तेहवोजी ॥ १६ ॥ मार्गे
मार्गे विनीता नगरीमां । दाण कोई नवि देवेजी ॥ राजकर नवि करजो कोइ जन । दंरु कोई नवि
लेवेजी ॥ १७ ॥ बंधन मारण कोइने नवि करबुं । कोइ धरें सुन्नट नवि पेसेजी ॥ हर्षकारण नित-
प्रतें करवा । चार वरस सुविशेषेजी ॥ १८ ॥ चक्रीने वयणे ते अधिकारी । नगरीमांहें करताजी ॥
कार्यसिद्धिमां आझा पनरसुं । रतन चक्रीनुं धरताजी ॥ १९ ॥ रयणसिंहासनथी ऊठीने । उतर्या
नरतरायजी ॥ बीजा पण स्नानपीठथी उतर्या । गजे चढ्या नररायजी ॥ २० ॥ चक्री निज प्रासादें-
आबी । पवित्र जलें करी न्हायजी ॥ अठमत्पनुं पारणुं कीधुं । चक्रीयें सुखदायजी ॥ २१ ॥ अ-
त्रिपेक उठव वार वरसलगें । पूरो थाये ज्यारेजी ॥ आस्थानसन्नामां चक्री आबी । यक्षने विदाय
करे त्यारेजी ॥ २२ ॥ तिम बली नृपने विदाय कीधा । सत्कार बहुलो आपेजी ॥ यथायोग बस्त्र
दान देइने । निज निज थानके आपेजी ॥ २३ ॥ तदनंतर प्रासाद चढीने । सुख जोगवे संसारजी

॥ जिम सुधर्मा इंद्र शचीसु । जोगवे विमानमजारजी ॥२४॥ चोथे खंडे वीसमी ढाले । अत्रिपेकनो
संबंधजी ॥ उवकाय दर्शन कहे ऋषि सुणजो । चक्रीनो पुण्य अनुबंधजी ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ चक्रीना आयुधगृहे । रतन एकेंद्री चार ॥ चक्र तत्र असि दंड ए ; उत्पत्तिस्थानक
सार ॥ १ ॥ काकिणी चर्मतणी तथा । तिम बली नवे निधान ॥ चक्री श्रीगृहनेविपे । प्रगट थयां
मन आण ॥ २ ॥ सेनापति ने गृहपति । पुरोहित वार्धकी नाम ॥ निज नगरीमां उपना । नर-
मणि चउ अनिराम ॥ ३ ॥ वैताल्यगिरिना मूलमां । गज अश्वरयण दोय ॥ उतर विद्याधरश्रेणिमां ।
स्त्रीरतन ऊपनुं जोय ॥ ४ ॥ यतः—चबरो आयुधगेहे । जंभारे तिस्रि दुनि वेयहे ॥ एगं रायगि-
हंमिय । नियनयरे चैव चत्तारि ॥ १ ॥ दुहा ॥ भरतेसर अवनीपति । पाले राज अखंरु ॥ नीमने
कांतगुणें करी । वैरी मित्र प्रचंरु ॥ ५ ॥ न्यायें दाशरथीसमो । तेजें रविसम जेह ॥ दानें करणसमो
तदा । बुद्धें सुरगुरु तेह ॥ ६ ॥ एकछत्री पृथ्वीप्रतें । पाले आणी प्रीत ॥ दुविधा नीति धरे सही ।
त्राण शक्ती जस रीत ॥ ७ ॥ चार उपाय चित्तें धरी । जीते सघला शत्रु ॥ परमेष्टी समरे मुदा ।

र्यंते अंतर शत्रु ॥ ७ ॥ पद्मगुणसुं दुर्जन हणें । धरे राज्य ससांग ॥ जस वधतो जगतीतले । जेह-
 नी आण अचंग ॥ ८ ॥ यदुक्तं रघुवंशकाव्ये—यस्मिन् महौ शासति वर्णिनीनां । निद्रां विहाया-
 र्धपथे गतानां ॥ वातोऽपि नासंश्रयदंशुकानि । को लंबयेदाचरणाय हस्तं ॥ १ ॥ दुहा ॥ शुभ्र
 रीते पाले प्रजा । पिता पुत्रपरें जोय ॥ इक आरे पीये तदा । अजा हरिणपति तोय ॥ १० ॥ आ-
 नंद दीये नयननैं । निज रूपें करी जेह ॥ चंद्रपरें नृप जगत ते । धरे प्रजासुं नेह ॥ ११ ॥ हवे
 जरतचक्रीतणी । ऋद्धितणो विस्तार ॥ तास अधिकार वर्णबुं । सांभलजो नरनार ॥ १२ ॥ ढाल ॥
 ॥ ११ मी ॥ फतमल पाणीमें गईथी तलाव लश्कर आव्यो हामारायनो ॥ ए देशी ॥ राजन भर-
 तनामा भूपाल । राज करे द्विनीताविपे ॥ राजन आकरो तेजप्रताप । तपनपरें जेहनेविपे ॥ १ ॥
 राजन सायर परें गंजरीर । चित्तनो पार न पामीयें ॥ राजन चौद रतने शोभंत । औदार्यगुणें अ-
 भिरामीयें ॥ २ ॥ राजन चक्रीने पगतलहेठ । अहनिश सेवे नवनिधि ॥ राजन ऋषभदेवने विहार ।
 मानुं ए कंचनकजसिद्धि ॥ ३ ॥ राजन शोळ सहस ठे यद्द । अंगरक्षक लक्रीतणा ॥ राजन नृप-

कन्या वत्रीस । हजारसाथे सुख घणा ॥४॥ राजन जनपद कनी वत्रीस-हजारसुं सुखजोगवे ॥ राजन
नाटिक सहस वलीस । नित रमतो पुणजोगवे ॥५॥ राजन भरतखेत्र मजार । प्रथम चक्रीवर ए कह्यो ॥
राजन रसवतीना करनार । त्रणसे त्रेसठ परिमाण लह्यो ॥ ६ ॥ राजन अढारश्रेणियें भूप । लोक
व्यवहार उपजावीयो ॥ राजन कुंभार १ ने पटेल २ । सोनीमा ३ घाट सरजावीजे ॥७॥ राजन सूफकार ४
गंधर्व ५ । कासवग ६ मालाकार ए ७ ॥ राजन काठीयानी ८ वली नात । तंवोली ए सुखकार ए ॥८॥
राजन नव नारु कह्या एह । हवे नव कारु वखाणीयें ॥ राजन मोची १ घांची २ सार । घांचा ३
ठीपा ४ मन आणीयें ॥९॥ राजन कंसारा ५ घाट घरुनार । दरजी ६ लुहार ७ चील ८ जाणीयें ॥
राजन धीवरनी वली जात ए । नव कारु अहिनाणीयें ॥१०॥ राजन चीतारादिक जेद । ते पण एह-
माहें मीले ॥ राजन इत्यादिक व्यवहार । जरतरायथी नीकले ॥११॥ राजन गज हय चोरासी लाख ।
रथ पण एटला एहने ॥ राजन ठन्नु क्रोरु ते गाम । पाळुं कटक पण जेहने ॥१२॥ राजन देश चत्रीस
हजार । तेहनो स्वामी ए कह्यो ॥ राजन बहोतेर पुरवर सहस । तेहतणो अधिपति लह्यो ॥ १३ ॥

राजन सहस्रै करी ऊन । लाख द्रोणमुख जेहने ॥ राजन पत्तनसंख्यापरिमाण । सहस्र अमृतालीस
तेहने ॥१४॥ राजन कर्कट मडवनुं मान । चोवीस हजार जाणजो ॥ राजन आगरवीस हजार । सोना
रतनना आणजो ॥१५॥ राजन शोल सहस्र खेडा द्वीप । संवाध चौद हजारनो ॥ राजन नेता एह
बखाण । सहस्र ठपन वेलाकूलनो ॥ १६ ॥ राजन उगणपचास म्लेच्छ राज । तेहणो नायक खरो ॥
राजन त्रण क्रोरु मंत्री जास । लण कोन्ही हल एहनां धरो ॥ १७ ॥ राजन धजा शोभे दश क्रोरु ।
पचरंगी चक्रीतणे ॥ राजन गायन सहस्र चोसठ । धवल मंगल ते नित त्रणे ॥ १८ ॥ राजन गो-
कुल कोटी एक । चक्रीने घर वारणे ॥ राजन भोजन कल्याण नाम । नित करतो सुखकारणे १९
राजन जरतनामा एह राय । विनीतानगरी अधिपती ॥ राजन पाले राज अखंरु । दिनदिन वधती
दोलती ॥ २० ॥ राजन चोथा खंरुमजार । एकवीसमी ढाल सोहामणी ॥ राजन पाठक दर्शन
वाणी । श्रोता थारु सुणवाभणी ॥ २१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीनरत महीपालजी । पाले राजप्रचंरु ॥ आखंरुलपरें जेहनी । वरते आण अ-

खंरु ॥ १ ॥ साठ हजार वरसपठी । निज घर आव्या स्वामी ॥ सकल भरत साधी करी । चक्री
 सहगुणधाम ॥ २ ॥ ठत्रीस राज कुलो मली । सेवे नृपना पाय ॥ नाटारंज हवे तिहां । सज्जामांहि
 सुखदाय ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २२ मी ॥ आइसमानी उंची उंचीरे सरोवरीयानी पाल ॥ ए देशी ॥
 हवे मांड्यां मांड्यां नाटकमंमाणके । भूमि ठंटावे दे ठटारे ॥ धमपम दों दों सादलना ध्वानके ।
 गाजेरे जिम जलधरघटारे ॥ १ ॥ ठमठम ठमकित ठामथकी ते पायके । धमधम धमकित वूधरारे ॥
 करकर वाजत ताल कंसाळ रसाळके । तिवळ वजावे ते धुरारे ॥ २ ॥ गावत गावत गीत सरले सादके ।
 जालर वाजत रणऊणीरे ॥ गाजत गाजत अंधर अंधर नादके । धावत धावत सुर सुणीरे ॥ ३ ॥ चच-
 पट चचपट छे तालोटा तंतके । सटसट वीण वजावतारे ॥ तटमट तटमट जोडे वीणा जंतके । अटि
 अटि अटा चालतारे ॥ ४ ॥ बोले बोले वरुवरु मीठा बोलके । खरुखरु लोक सहू हसेरे ॥ रम-
 ऊम रमऊम नाटकनार मजोलके । सुण सुण सहू आगें धसेरे ॥ ५ ॥ मलिया मलिया जोवा सारुं
 लोकके । ख्याल कुतूहल खांतिसुरे ॥ जुनीया जुडीया माणसकेरा थोकके । थोक देई भली जाति-

सुरे ॥ ६ ॥ दीसे दीसे नाटक देवसमानके । हयशुं हीसे देखतारे ॥ रीऊयो रीऊयो चक्री भरत-
रायके । पातिक नाशे पेखतारे ॥ ७ ॥ निसुणी निसुणी नाटिकेरी वातके । लोक वहू तीहां आ-
वीयारे ॥ जोई जोई नाटक तेह सखपके । दिख रीऊवीयारे ॥ ८ ॥ जुंगल जुंगल जेरी नफेरी
विशालके । बांसली वाजतीरे ॥ थाये थाये शंखना बहुला नादके । ढक्का गाजतीरे ॥ ९ ॥ महुअर
महुअर पावानो थाये नादके । तंबूरा रणझणारे ॥ शरणाईना चहचाटके । पटहनाद सवि सुणारे ॥ १० ॥
संतार संतार सारंगी नादके । बाजे तिहां घणारे ॥ झालर जालरना ऊणकारके । वाजित्रनी नही
मणारे ॥ ११ ॥ बत्रीस बत्रीस वज्र नाटक सारके । थाये शोभतुरे ॥ पहेरी पहेरी पितांबर नारके ।
जनमन मोहतुरे ॥ १२ ॥ पोमश पोमश सजी सणगारके । टोले तिहां मलीरे ॥ चरणे चरणे बांधी
बूधरमालके । फरहरतां वखें जलीरे ॥ १३ ॥ ढलता ढलता मेलेशिरी गोफणां तत्रके । बाला हरख-
शीरे ॥ निर्मल निर्मल कमलसरीखे हाथेके । गले घाले बांह वेगथीरे ॥ १४ ॥ क्षणमां क्षणमां पग एकठा
करेयके । कूदी कर ग्रहे अन्यनारे ॥ माती माती रसराती ताली लेयके । फूदनी जन्यनारे ॥ १५ ॥ घाले

घालें घूमती घुमर खायके । पगतलमां हैं तिहांकणेरें ॥ खलकें खलकें सोवनचूरुके । करमां रणझणेरें ॥
 ॥१६॥ कंठथी कंठथी बोले मधुर वेणके । फांफर झमके घणूरें ॥ जाणें जाणें कोकिलखर एहके । अंवप्रसं-
 गें सुणुरें ॥१७॥ ईंझी ईंझी एक एक ऊंची रहीके । चक्रपरें फेरतीरें ॥ दोन्नी दोन्नी लीए एकेकके । वचमां
 घेरतीरें ॥१८॥ नाचे नाचे नव नवी रीते त्यांहिके । गोरी आनंदसुरें ॥ विस्मय विस्मय पामें प्ररतरायके ।
 सहू लोक मोदसुरें ॥ १९ ॥ इणविध इणविध नाटारंज आयके । राजसभाविषेरें ॥ जिम जिम जिम
 जिम आव्या सहू लोकके । तिम तिम जाए निजरुखेरें ॥ २० ॥ चोथा चोथा खंरुमोझारके । ढाल
 बावीसमी ए भणीरें ॥ पाठक पाठक दर्शनवाणीके । निसुणो नाटिकतणीरें ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ नाटारंज थया पठी । दासने पूठे राय ॥ परिवार सहू किहां अठे । देखाको लुमें
 आय ॥ १ ॥ राजहुकम झम सांजळी । दास देखाडे तेह ॥ तदनंतर हवे जे थगुं । सांजळो भवि
 ससनेह ॥ २ ॥ तटिनी जिम ग्रीसम समे । कुश थाये अत्यंत ॥ तिम ते सुंदरी कुश थई । हिं-
 मे कमलिनी तंत ॥ ३ ॥ खीण थगुं रूप जेहनुं । लावण्यतायें हीन ॥ पीळा दुर्वल गाल ठे । दे-

खाती ठे दीन ॥ ४ ॥ सुकां कदलिदलपरे । सुकाणी तस देह ॥ जगिनी बाहुवलतणी । नामे
सुंदरी जेह ॥ ५ ॥ देखाडी जगिनीप्रते । चाकरलोके तास ॥ देखी कोपातुर थयो । जंपे वजन
बिखास ॥ ६ ॥ रक्ककजन सवि सांजलो । शुं घर खूडुं धान ॥ जे माटे ए सुवली । गात्र थयुं जस
ग्लान ॥ ७ ॥ लवणसमुद्रे लवणनी । नही क्षीणत होथ ॥ तिम मुज घर सहु शस्यना । आविर्जावने
जोय ॥ ८ ॥ रसोइया न हता घरे । धान न रांधे जेह ॥ जेमाटे मुज बहेननी । क्षीण थई सवि
देह ॥ ९ ॥ शुं आदर दीधो नही । महीना फोगट खाय ॥ सेवा तस्कर दास ठे । मुज मन क्रोध
उपजाय ॥ १० ॥ द्राख खजूर खारिक तथा । अखोरु वदाम सार ॥ निमजां पीस्तां शर्करा । खा-
य वस्तु अपहार ॥ ११ ॥ मुज मंदिरमां वस्तुनी । शी अगति हुइ आज ॥ जे माटे महारी स्वसा ।
एह्वी थइ अकाज ॥ १२ ॥ मुज वनमांहें तरु घणां । बंध्य थया शुं तेह ॥ फलावली नवि आप-
ता । क्षीण थयो जिणे देह ॥ १३ ॥ धेनु नापे दुग्धनें । शुं मुज घरमां थाय ॥ अथवा जोजन
मढ्येथके । शुं जगिनी नवि खाय ॥ १४ ॥ अथवा एहनी कायमां । शुं आमय उपजंत ॥ वैद्य न

मल्लीउ नयरमां । सा कथाशेष लहंत ॥१५॥ तेमाटे मुजने कहो । शुं थयुं अहीं तेह ॥ जरतप्रते
प्रणमी सहू । ते सवि कहे समेत ॥१६॥ ढाल २३ मी ॥ चंपानगरी अति भली हुंवारी लाल ॥ ए देशी ॥
सेवकजन कहे रायने हुंवारी लाल । जगिनीतणो वृत्तांतरे ॥ हुं० ॥ जांखे सहू मूलथी ॥ हुं० ॥ जगिनी दुः-
खाक्रांतरे ॥ हुं० ॥ १ ॥ हे स्वामी ताहरे घरे ॥ हुं० ॥ कोई वस्तुनी नवि हाणिरे ॥ हुं० ॥ तो पण ताहरी
वहेनना ॥ हुं० ॥ दुखरानी निसुणो वाणीरे ॥ हुं० ॥ २ ॥ स्वामी तमो जे दिने गया ॥ हुं० ॥
दिग्जय करवा निमित्तरे ॥ हुं० ॥ ते दिनथी बहेने मांडीयो ॥ हुं० ॥ आंवल तप पवित्तरे ॥ हुं० ॥
॥ ३ ॥ ब्राह्मी बहेने दीक्षा ग्रही ॥ हुं० ॥ नापी आझा एहने रायरे ॥ हुं० ॥ भावथकी श्रमणी-
परे ॥ हुं० ॥ सुंदरी घरे रही प्रायरे ॥ हुं० ॥ ४ ॥ दास वचन इम सांचली ॥ हुं० ॥ जगिनी तेरात्री
पासरे ॥ हुं० ॥ चक्री कहे जगिनीप्रते ॥ हुं० ॥ मीठां वचन उद्घासरे ॥ हुं० ॥ ५ ॥ व्रतविघन
तुजने कर्युं ॥ हुं० ॥ एटला दिनसुधी बहेनरे ॥ हुं० ॥ हुं मूरख शिरोमणि ॥ हुं० ॥ तुं ज्ञानी सु-
चेनरे ॥ हुं० ॥ ६ ॥ तातनी पुत्री तुं खरी ॥ हुं० ॥ धन धन तुज अवताररे ॥ हुं० ॥ संसार कहु-

ડે જાણીડે ॥ હું ॥ દીકા લેવા મન ધારે ॥ હું ॥ ૭ ॥ અમસરીલા વિષયારસે ॥ હું ॥ આસક્ત
 થયા અપારે ॥ હું ॥ રાજ્યના લોન્ની પાપીયા ॥ હું ॥ ફોગટ ગયો અવતારે ॥ હું ॥ ૮ ॥ આયુ
 અથિર સંસારમાં ॥ હું ॥ જેહવા વાર્ધિતરંગરે ॥ હું ॥ વિષયાનંદી જીવના ॥ હું ॥ મનમાં ન
 જાણે વંગરે ॥ હું ॥ અથિર આયુએ જે સાધીયે ॥ હું ॥ રૂઝો મોક્ષનો પંથરે ॥ હું ॥ તેટલું સાર
 ઠે જાણજો ॥ હું ॥ અન્ય સહૂ પલિમંથરે ॥ હું ॥ ૧૦ ॥ વીજલીના ઉદ્યોતમાં ॥ હું ॥ મોતી પરો-
 વાયે જેમરે ॥ હું ॥ તિમ જે સાધન નર કરે ॥ હું ॥ ધર્મસું રાખી પ્રેમરે ॥ હું ॥ ૧૧ ॥ અથિર
 શરીરે માનવી ॥ હું ॥ જે લીઝે ઉત્તમ માગરે ॥ હું ॥ તે નરને વલાણીયે ॥ હું ॥ તેહ પુરુષ મહા-
 નાગરે ॥ હું ॥ ૧૨ ॥ નિપુણ પુરુષ તેહને કહીયે ॥ હું ॥ લાર જલથી રતન પ્રહેયરે ॥ હું ॥
 અથિર તનૂથી જે કરે ॥ હું ॥ તસ સંત શોજા દેયરે ॥ હું ॥ ૧૩ ॥ ખરતચક્રીયે તિણે સમે ॥
 હું ॥ હરલિત દિલ થઈ તાસરે ॥ હું ॥ દીકા આજ્ઞા આપતો ॥ હું ॥ તતલિણ થઈ સા ઉદ્ધા-
 સરે ॥ હું ॥ ૧૪ ॥ પૂર્વે તપથી કૃશ હતી ॥ હું ॥ હમણાં હરલ અપારે ॥ હું ॥ રોમે રોમે ફૂલ-

ती ॥ हुं० ॥ त्रातवचन सुखकारे ॥ हुं० ॥ १५ ॥

एहवे समयें आवीया ॥ हुं० ॥ विहरंता आदिनाथरे ॥ अष्टापद गिरिजपरे ॥ हुं० ॥ तरण
तारण जगनाथरे ॥ हुं० ॥ १६ ॥ समवसरण देवे रच्युं ॥ हुं० ॥ रतन कांचन रूप्यजातरे ॥ हुं० ॥
मानुं एह बीजो गिरि ॥ हुं० ॥ कविउपमा अवदातरे ॥ हुं० ॥ १७ ॥ देशना दीये स्वामिजी ॥
हुं० ॥ ते सघलो विचाररे ॥ हुं० ॥ गिरिपालक आवी तदा ॥ हुं० ॥ चक्रीने कहे सुखकारे ॥ हुं० ॥
॥ १८ ॥ घट खंरु जरतखेत्रना ॥ हुं० ॥ विजयथी अधिको हर्षरे ॥ हुं० ॥ आठ्या प्रभु सांभली क-
री ॥ हुं० ॥ भूपने थयो उत्कर्षरे ॥ हुं० ॥ १९ ॥ वधामणी गिरिपालने ॥ हुं० ॥ सानी चारह को-
नीरे ॥ हुं० ॥ कंचन एटलुं आपीयुं ॥ हुं० ॥ ते जाये निज ठाण दोनीरे ॥ हुं० ॥ २० ॥ सुंदरीने
चक्री कहे ॥ हुं० ॥ मनोरथ तुज पूरनारे ॥ हुं० ॥ विचरंता तातजी आवीया ॥ हुं० ॥ जगगुरु
जगद्वितकारे ॥ हुं० ॥ २१ ॥ मुख माग्या पासा ढळ्या ॥ हुं० ॥ हरखी सुंदरी तामरे ॥ हुं० ॥ निः-
क्रमण अभिषेक रायजी ॥ हुं० ॥ वहेनने करावे उद्दामरे ॥ हुं० ॥ २२ ॥ नाहेली सुंदरी वहेनने

॥ हुं० ॥ विलेपन चोपकवि अंगरे ॥ हुं० ॥ ऊजलां वस्त्र पहरेवीयां ॥ हुं० ॥ अलंकार शील ठे
चंगरे ॥ हुं० ॥ २३ ॥ रतन आभूषण मूकीयां ॥ हुं० ॥ जगिनीयें तिणवाररे ॥ हुं० ॥ शीलथी ए
अधिकां नहीं ॥ हुं० ॥ केवल ए ठे जाररे ॥ हुं० ॥ २४ ॥ सुंदरी आगलें जाणजो ॥ हुं० ॥ सुज-
डा स्त्रीरतननाररे ॥ हुं० ॥ चेटीसरीखी शोजती ॥ हुं० ॥ शीलतणो अलंकाररे ॥ हुं० ॥ २५ ॥
शीलसुंदरी सुंदरी हवे ॥ हुं० ॥ आरोही शिविकामां साररे ॥ हुं० ॥ चक्री पाठल चालीजे ॥ हुं० ॥
सहू साथे परिवाररे ॥ हुं० ॥ २६ ॥ बीजाये दोय चामरु ॥ हुं० ॥ माथे छत्र धरायरे ॥ हुं० ॥ वि-
रुदावली मागधजना ॥ हुं० ॥ जणतां पवित्र थायरे ॥ हुं० ॥ २७ ॥ दीक्षा गीतने गावती ॥ हुं० ॥
भोजाई तिणवाररे ॥ हुं० ॥ रुगले रुगले कुलवधू ॥ हुं० ॥ उत्तरे लूण सुखकाररे ॥ हुं० ॥ २८ ॥
अनेक जन मिलीया तिहां ॥ हुं० ॥ आडंबर संजुत्तरे ॥ हुं० ॥ अष्टापद गिरिनेविपे ॥ हुं० ॥ प्रजु-
चरणे पहुंतरे ॥ हुं० ॥ २९ ॥ जरत चक्री अने सुंदरी ॥ हुं० ॥ त्रण प्रदक्षिणा देयरे ॥ हुं० ॥ अ-
जिगम पांचे साचवी ॥ हुं० ॥ वंदना जिनने करेयरे ॥ हुं० ॥ ३० ॥ धरमचक्री जिणंदनी ॥ हुं० ॥

स्तवना करे बहु भूपरे ॥ हुं ॥ सार पदारथ तुं अठे ॥ हुं ॥ त्रिबुवनमाहिं अनूपरे ॥ हुं ॥ ३२ ॥
भगवंतने स्तवी करी ॥ हुं ॥ नमी वली जिनपायरे ॥ हुं ॥ ईशानखूणे बेसीयो ॥ हुं ॥ पामी
यथोचित ठायरे ॥ हुं ॥ ३३ ॥ सुंदरीये जिन वांदीया ॥ हुं ॥ हाथ जोफी कहे एमरे ॥ हुं ॥
स्वामी संसार मरुमंजले ॥ हुं ॥ मढ्या अनृतकुंफ प्रेमरे ॥ हुं ॥ ३४ ॥ शरणागत वछल प्रभु
॥ हुं ॥ जवथी मुजने ताररे ॥ हुं ॥ दुखसागरथी उधरो ॥ हुं ॥ दयावंत सुखकाररे ॥ हुं ॥
॥ ३५ ॥ ब्राह्मी जगिनी माहरी ॥ हुं ॥ जत्रीजा महारा साररे ॥ हुं ॥ जत्रीजपुत्र जे माहारा
॥ हुं ॥ तेहना सफल अवताररे ॥ हुं ॥ ३६ ॥ दीक्षा लेई ताहरी ॥ हुं ॥ सवि थया कृता-
र्थरे ॥ हुं ॥ साधी लणें जोगथी ॥ हुं ॥ रूम्नो धर्मपदार्थरे ॥ हुं ॥ ३७ ॥ जरततणा उपरोधथी
॥ हुं ॥ मुजनें एटलो कालरे ॥ हुं ॥ व्रतनो विलंब थयो प्रभु ॥ हुं ॥ सांजल जिन दयालरे
॥ हुं ॥ ३८ ॥ विश्वतारक मुज दीनने ॥ हुं ॥ तार तार मुज ताररे ॥ हुं ॥ प्रसन्न थई तुमें
मुज प्रभु ॥ हुं ॥ दीक्षा द्यो मनोहाररे ॥ हुं ॥ ३९ ॥ भवतारणी दीक्षा दीये ॥ हुं ॥ सुंदरीने

जिनरायरे ॥ हुं ॥ सामायिक उच्चार कर्यो ॥ हुं ॥ तेणीए तिण ठायरे ॥ हुं ॥ ३ए ॥ महाव्रत
 दुम आराममां ॥ हुं ॥ अमृत नीक समानरे ॥ हुं ॥ शीखामण सुंदरीजणी ॥ हुं ॥ देशना
 करे जगवानरे ॥ हुं ॥ ४० ॥ श्रमणी गणमां तेहने ॥ हुं ॥ सोंपी प्रभुयें त्यांहिरे ॥ हुं ॥ सुख
 समाधें संजमप्रते ॥ हुं ॥ सुंदरी पाले उठांहिरे ॥ हुं ॥ ४१ ॥ देशना निसुणी स्वामिनी ॥ हुं ॥
 प्रणमी प्रभुना पायरे ॥ हुं ॥ अयोध्या नगरी नृप गयो ॥ हुं ॥ परम प्रमोद उपजायरे ॥ हुं ॥
 ॥ ४२ ॥ चोथे खंडे ए कही ॥ हुं ॥ ढाल त्रेवीसमी जाणरे ॥ हुं ॥ पाठक दर्शनसागरे ॥ हुं ॥
 सुणो श्रोता गुणखाणरे ॥ हुं ॥ ४३ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीचक्री परषदविषे । प्रधानने पूछंत ॥ कुण नर मुज अभिपेकविषे । आव्या ना-
 व्या तंत ॥ १ ॥ आदेश नृपनो सांजली । रक्षक बोले ताम ॥ जेट ग्रही केइ आवीया । राजाजी
 गुणधाम ॥ २ ॥ पण ताहरा अजिपेकमां । बंधव आव्या नाहीं ॥ तेमाटे तस तेम्वा । मूको दूत
 उठांहि ॥ ३ ॥ राये दूत तेडावीआ । मोकलवा ततकाल ॥ आझामूल ते झूपनुं । ब्रह्मचर्य व्रत

पाव ॥ ४ ॥ ढाल २४ मी ॥ राणकपुर रलीयामणुं हो लाल ॥ ए देशी ॥ चक्री दूतने मोकले हो
लाल । जाइने गामो गाम ॥ सुण प्यारारे ॥ दूतमुखे कहेवरावीयां हो लाल । एहवां वचन लदाम
॥ सुण प्यारारे ॥ चक्री दूतने मोकले हो लाल ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ जो वांठा तुम राज्यनी हो
लाल । तो भरतनां सेवो पाय ॥ सुण ॥ निज आयुषने इछता हो लाल । राखवा संपद ताय ॥
सु० ॥ च० ॥ २ ॥ दूतवचन एम सांजली हो लाल । अठाणुं बंधव तेह ॥ सु० ॥ विचार करी
एम बोलता हो लाल । दूत आगल सभ तेह ॥ सु० ॥ च० ॥ ३ ॥ तातें राज्यने आपीयां हो
लाल । अमने भरतने वहेची ॥ सु० ॥ ए अधिकुं करशे हवे हो लाल । अमने भरत शुं खेंची ॥
सुण च० ॥ ४ ॥ मृत्युवारक नवि एह ते हो लाल । नवि करशे जरा दूर ॥ सु० ॥ आधि व्याधि
नवि टालशे हो लाल । तृष्णा न करशे चकचूर ॥ सु० च० ॥ ५ ॥ भरतनी सेवा अमने हो लाल ।
एहवां न टाले दुख ॥ सुण ॥ मनुष्य नावे दोये सारिखा हो लाल । आपशे शुं एह सूख ॥ सु० ॥
॥ च० ॥ ६ ॥ राज्य घणां पाम्येथके हो लाल । संतोष न आव्यो चित्त ॥ सु० ॥ अमारां राजने

ईश्वरतो हो लाल । चक्री सेनापवित्त ॥ सु० ॥ च० ॥ ७ ॥ बल देखाडे अमनें हो लाल । अमें पण तातना नंद ॥ सु० ॥ ए पण तातनो नंदनो हो लाल । सरिखा तुं अमंद ॥ सु० ॥ च० ॥ ८ ॥ तातप्रतें पूज्या विना हो लाल । अमें नवि करुं रणवात ॥ सु० ॥ पहेलां महोटा भाइसुं हो लाल । नवि करवो संघात ॥ सु० ॥ च० ॥ ए ॥ सवि बंधव इम दूतने हो लाल । कहींनें तिणवार ॥ सु० ॥ अष्टापदें जाता हवा हो लाल । जिनपासे सुखकार ॥ सु० ॥ च० ॥ १० ॥ चोथे खंडे ए कही हो लाल । चोवीसमी ढाल श्रीकार ॥ सु० ॥ उवजाय दर्शनसागरे हो लाल । श्रोताने जय जयकार ॥ सु० ॥ च० ॥ ११ ॥

॥ डुहा ॥ त्रण प्रदक्षिणा देइने । परमेश्वर प्रणमंत ॥ माथे अंजलि तिहां करी । स्तवना एम करंत ॥ १ ॥ देवें पण तुज गुणतणो । पार न पाम्यो कोय ॥ कुण मूरख अम सारिखां । बाल चपलता होय ॥ २ ॥ पण स्तवना ताहरी करुं । निज शक्ति अनुसार ॥ जय जिनराज दया-करु । उपकारी सिरदार ॥ ३ ॥ जे तपमाहिं आकरा । ते पण तूज नमंत ॥ जे ताहरा चरणंबुज-

सेव करे ते संत ॥ ४ ॥ प्रतिदिन नमतां तुजने । उतारे भवपार ॥ मोहतिमिरने जेदवा । जिन-
 जी ठो दिनकार ॥ ५ ॥ ढाल २५ मी ॥ गौतम समुद्रकुमार सागर गंजीर ॥ ए देशी ॥ बली स्त-
 वना करे तेह । श्रीजिन ऋषभनी ॥ भावथकी ते इणीपरें ॥ १ ॥ नवि ग्रहे कोईनुं स्वामी । बल
 निज फोरवी ॥ बिशुवनचक्री तुं भलोए ॥ २ ॥ एह जगतमोझार । स्वामी तुं एकज ॥ समचित्त
 वर्ते तुं प्रभुए ॥ ३ ॥ चंद्रपरें सोमलेश । बदन ताहरं ॥ मधुरी वाणी उच्चरेए ॥ ४ ॥ तुजने स्तवे
 तस देव । स्तवना बहु करे ॥ ते सुख पामे शिवपुरतणां ॥ ५ ॥ जे तुज अर्चें नव्य जीव । जे
 तुजने नमें ॥ त्रिशुवनमाहिं जस विस्तरेए ॥ ६ ॥ मोटुं फल थाये तास । श्रीजिननक्तिथी ॥ तुज
 सेवा सुखकारणीए ॥ ७ ॥ दुखदव दाधा जीव । तेहने मेघसम ॥ मोहांध टालवा दीवन्तोए ॥ ८ ॥
 रंक अने राजान । पंक्ति मूरख ॥ उपकार करवा तुल्यताए ॥ ९ ॥ ढायातरु वाटमाहि । सहुने
 सारिखो ॥ इम स्तवना करे प्रभुतणीए ॥ १० ॥ जिनचरणबुजे तेह ! जमरपरें सहू ॥ दृष्टि थापी
 जिन वीनवेए ॥ ११ ॥ हे स्वामी अरदास । अमची सांभलो ॥ राज वहेची तुमें दीयांए ॥ १२ ॥

सो दीकरानें राज । यथायोग्येणें । तुमें दीक्षाने अवसरेए ॥ १३ ॥ ते राज्यें संतुष्ट । अमें सुखें
रहुं । मरजादा नवि उल्लंघताए ॥ १४ ॥ हमणों जगतराय । अम राज मागतो ॥ तृप्ति नहीं जगत-
तणैए ॥ १५ ॥ अन्य भूपनां राज । पद्मावी लीयां ॥ हवे अमारे केमें पड्योए ॥ १६ ॥ कहैवराठ्युं
बली एम । राज तजो करी ॥ सेवा करो सहू माहरीए ॥ १७ ॥ किम मूकुं वचनमात्र । आपणां
राज्यने ॥ क्लीवतणीपरें अमें सहूए ॥ १८ ॥ किम करीयें तस सेव । अधिक ईहा नहीं ॥ मान
घातक सेवा कहीए ॥ १९ ॥ राज मूकी तस साथ । युद्धने किम करुं ॥ तुमनें पूठ्या विण अमें
सहूए ॥ २० ॥ तेमाटे तातनी पास । पूठवा आवीया ॥ तुमें कहो तिम कीजीयेंए ॥ २१ ॥ चोथा
खंरुमक्षार । ढाल पचवीसमी ॥ ए कही दर्शनसागरेए ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तास वयणने सांजली । कृपावंत जगवान ॥ उत्तर एहवो तव दीये । केवलज्ञान
निधान ॥ १ ॥ हे वत्सो तुमें सांजलो । ए संसार असार ॥ रागें बाह्या जीवना । न करे धर्म लगार
॥ २ ॥ पापनो पोषक छेप ठे । द्रोह मोहनो पाश ॥ मान कहुं संसारमां । आपे जवनी राश ॥ ३ ॥

चउकषाय जेणें तज्या । चतुर कहीजें तेह ॥ जेणें एहने नवि तज्या । ते पामे दुखगेह ॥ ४ ॥
कर्मरिपुसाथें हवे । झुजो तुमों फुजार ॥ कर्मवैरिने वश करो । जीतो सर्व प्रकार ॥ ५ ॥ अंगार-
कारकनी तमो । सुणी कथा महाभाग ॥ संतोष धारी चित्तमां । तृष्णानो करो त्याग ॥ ६ ॥ ढाल
॥ २६ मी ॥ वीण वजाई कानुहुंजी । चित्तुं चोरी लीध ॥ ए देशी ॥ कोई अंगारकारकोजी ।
मसके पाणी नरेय ॥ अंगार करवा ऊतावलोजी । अटवी जाये तेय ॥ श्रीजिनराजे उपदिश्योजी ॥
रुनो ए दृष्टांत ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ उनालो आव्यो तदाजी । लू लागे प्रचंड ॥ बल बल थावे
देहमांजी । चालतो वज्रनो दंभ ॥ श्री० ॥ २ ॥ तरसें पीड्यो ते सहूजी । मसकनुं पीधुं वारी ॥
मूंजाणी तस चैननाजी । जोंएं पड्यो तिणवार ॥ श्री० ॥ ३ ॥ तें करी तृपा नवि गईजी । तरु-
तलें सूतो तेह ॥ सुपनमांहे घरमां गयोजी ॥ मनमां जाणें सनेह ॥ श्री० ॥ ४ ॥ कूपनीरनें पीव-
तोजी । समुद्रनुं पीधुं वारि । अंगारकार ते हुर्लजी । मानुं अगस्ति अवतार ॥ श्री० ॥ ५ ॥ तोपण
तरस तेहनीजी । नवि टली दुखकार ॥ बापी तटाक नीरनेजी । पीधां सयल अपार ॥ श्री० ॥

॥ ६ ॥ सवि जलथानक शोषव्यांजी । तरस न गई तास ॥ नारकनीपरें वेदनाजी । नवि तूटी ठे
जास ॥ श्री० ॥ ७ ॥ सुपनमां मरुदेशमांजी । पाम्यो खारो कूप ॥ मनमां मीतुं जल मानतोजी ।
मानुं खीरसमुद्र स्वरूप ॥ श्री० ॥ ८ ॥ दुखें पामीयें नीरनेजी । जाणी तेणें त्यांहिं ॥ माजनो पूळो
दोरडेजी । बांधी नाख्यो उठांहिं ॥ श्री० ॥ ९ ॥ कालक्षेप नवि करेजी । प्रायें दुखीउं लोक ॥ ए
उंखाणो साचव्योजी । तेजें तिहां गतशोक ॥ श्री० ॥ १० ॥ मागा रायपरें ते कुण्डी । पूळानुं ली-
धुं वारि ॥ नीच कहीयें तेहनेजी । आप्णुं पातुं धार ॥ श्री० ॥ ११ ॥ तोपण तेह रांकडोजी । तृण
पूळाना विंद ॥ घृनपोतापरें पीवतोजी । तरस न गई अमंद ॥ श्री० ॥ १२ ॥ सायरप्रमुख नीर-
थीजी । न गई पिपासा जास ॥ दरज्रपूरजलें करीजी । केस जाये तृपा तास ॥ श्री० ॥ १३ ॥ ते
माटे वत्स सांजलोजी । तृष्णा निवारो असार ॥ संतोष धारो चित्तमांजी । तृष्णा टालणहार
॥ श्री० ॥ १४ ॥ अंगारकार तृपापरेंजी । राज्य आशायें जीव ॥ नवि तृपतो सूखें करीजी । तर्पणें
वहि सदीव ॥ श्री० ॥ १५ ॥ राज्यथी नरकना दुःखनेजी । पामें जीव सदाय ॥ तेमाटे तजो रा-

ज्यनेजी । ए तो अथिर दुखदाय ॥ श्री० ॥ १६ ॥ तमने सुखवांठा होयेजी । ल्यो संजमनुं राज ॥
 अमंद आनंद मोक्षनुंजी । कारण ए महाराज ॥ श्री० ॥ १७ ॥ जिनवाणीने सांजलीजी । ततखि-
 ए पाम्या वैराग ॥ जिनपासे अठाणुंएजी । दीक्षा लीधी महाभाग ॥ श्री० ॥ १८ ॥ लुंचन कीधी
 केशनोजी । सहूए थई अनुकूल ॥ नाख्या उखेडी जाणीयेजी । ए तो कर्मतरूनां मूल ॥ श्री० ॥
 ॥ १९ ॥ ठव्यो सहूने मस्तकेंजी । श्री जिनजीये वास ॥ शिववधू वश करवातणोजी । चूर्ण ए
 कीध प्रकाश ॥ श्री० ॥ २० ॥ धर्मध्वज ने मुखपटीजी । सहूने आपे नाथ ॥ अंतरवैरी जीतवा-
 जी । जाणुं खरुगखेटक ग्रहुं हाथ ॥ श्री० ॥ २१ ॥ अठाणुं राजऋषि थयाजी । आदीश्वर उपदे-
 श ॥ नरसुरें कीधी बंदनाजी । कहे धन धन सकल सुरेश ॥ श्री० ॥ २२ ॥ चोथे खंडे ए कही-
 जी । छवीसमी ढाल रसाल ॥ उवजाय दर्शन एम कहेजी । श्रोताने मंगलमाल ॥ श्री० ॥ २३ ॥
 ॥ दुहा ॥ तुमो धीरजधर सत्वधर । मोटी वैरागबुद्धि ॥ दीक्षा लीधी शुभ मनै । समतार-
 सनी समृद्धि ॥ १ ॥ ते सघळां स्वरूपने । धारी निज चित्तमांदि ॥ दूत जई सहु भरतने । कहे

वात उवांहिं ॥ २ ॥ श्रीभरत महीपालंजी । राज लीधां तस सार ॥ सवि जलने सायर ग्रहे । सवि
तेजने दिनकार ॥ ३ ॥ यतः—ज्योतिषीव ज्योतिषां ज्योतिरीश—स्तेजांसीवाहर्षतिः पावकानां ॥
वारिणीव स्रोतसां वारिराशि—स्तेषां राज्यान्याददे चक्रवर्ती ॥ १ ॥ दुहा ॥ ते अष्टाणुं महामुनि ।
बहे नित संयमचार ॥ पंचमगतिप्रयाणचणी । पाले पंच आचार ॥ ४ ॥ समिति गुप्तिने आदरे ।
ममता नही लवलेश ॥ चरण करण आराधतां । लहेता सर्वविशेष ॥ ५ ॥ नवविधै ब्रह्म पालता ।
चाह्ने संजमपंथ ॥ सहजानंदे मगनता । निश्चयथी निग्रंथ ॥ ६ ॥ निरमम निरहंकारीया । शांत
प्रशांत ने दांत ॥ ब्राह्म अंतर क्रोधादिकें । निरविकार अत्यंत ॥ ७ ॥ त्रण गारवने ठांकीया । जा-
णी तास विपाक ॥ सूत्रआणां आगल करी । जांखे प्रवचनवाक ॥ ८ ॥ दया बराबर पालता । स-
कल जंतुसमुदाय ॥ जस सम तृण मणि पत्थरा । शून्य वसति रंक राय ॥ ९ ॥ तप ध्यानानल
योगथी । नीपजावे कढ्याण ॥ इणीपरें संजम साधता । पामें गौरव ठाण ॥ १० ॥ ज्ञानी ध्यानी
संयमी । नही मानी मनमांहीं ॥ दमीया मद आठे जिणे । नही पुद्गल परिवाह ॥ ११ ॥ ढाख ॥ १२ ॥

दीगो दीगोरे वामाको नंदन दीगो ॥ ए देशी ॥ कीजें कीजेंरे भवि संजमनो खप कीजें । चित प्र-
 सन्नता समतावासित । अनुभव अमृत पीजेंरे ॥ नवि० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ संजमथी अचल
 अबाधित । शिवसुख सहेज वरीजें ॥ एकांतिक अत्यंत अहिंसज । पूरणानंद धरीजेंरे ॥ न० ॥
 ॥१॥ नवपुद्गल परिणतिने पीले । जीले निजगुण जलमां ॥ शुद्धातम अनुभूतिविज्ञानें । केवल ल-
 हे एक पलमांरे ॥ भ० ॥ ३ ॥ संजमथी अनुभव निज जागे । परपरिणामने जागे ॥ अक्षय दर्श-
 न ज्ञान वैरागें । अनुभव ताली लागेरे ॥ न० ॥ ४ ॥ बंध उदय उदीरणा सत्ता । चउविह कर्मने
 टाळे ॥ अनंत चतुष्टय निजगुणसत्ता । दरपणने अजुआलेरे ॥ न० ॥ ५ ॥ श्रीअचलगच्छे दिनकर-
 सरीखा । श्रीधर्ममूर्तिसूरिराया ॥ युग प्रधान गुरुराज विराजे ॥ श्रीकल्याणसागर मुनिरायारे ॥
 ॥ न० ॥ ६ ॥ तस पट पूर्वाचलमां उदयो । रविसम तुल्य प्रतापी ॥ श्रीअमरसागरसूरि मुनिजन-
 सेवित । जस कीरति जग व्यापीरे ॥ भ० ॥ ७ ॥ तस पटधारी विद्याआगर । श्रीविद्यासागरसुरि-
 दा ॥ तस पाटे जयवंता विचरे । श्रीउदयसागर मुण्णिंदारे ॥ भ० ॥ ८ ॥ आचारज कीर्तिसागर

सूरि । दर्शनसिंधु उवजाया ॥ सवावीस ढालें करी पूरण । चोथो खंरु गवायारे ॥ जण ॥ ए ॥
 अढार चोवीसैं आसोमासे । धनतेरस दिन सारो ॥ मंगलवारें पूरो हुजें । सुणतां जय जयकारोरे
 ॥ जण ॥ १० ॥ चोथो खंड हुजें संपूरण । जांख्यो चरित्वने जोई ॥ जणता गुणतां सुणतां संपति । नव-
 निधि मंगल होइरे ॥ जण ॥ ११ ॥ सर्व गाथा ए४१ ॥ इति श्री अंचलगच्छाधिराज सकलभट्टारक-
 शिरोमणि पूज्य जट्टारक श्री १०८ श्रीउदयसागरसूरीश्वराणां शिष्योपाध्यायश्रीदर्शनसागरगणिवि-
 रचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे भरतचक्रोत्पत्ति १ दिग्विजय २ राज्यान्निपेक ३
 सोदर्यव्रतग्रहणकीर्तनो ४ ५ चतुर्गिरधिकारैः संपूर्णश्चतुर्थः खंरुः ॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ श्री पंचमः खंरुः प्रारज्यते ॥

॥डुहा॥ स्वस्तिश्री सुखसंपदा । सकल सिद्धि दातार ॥ धवल धिंग गोमी धणी । सेवक सांनि-
धकार ॥ १ ॥ तीर्थंकर त्रेवीसमो । प्रणमंतां सुख शाय ॥ विघन निवारण सुखकर । नवनिधि मं-
गलदाय ॥ २ ॥ गणधर श्रीगौतम प्रमुख । सूत्रतणै धुर जेह ॥ प्रणमी ठे श्रुतदेवता । हुं पण प्र-
णमुं तेह ॥ ३ ॥ पाली जिणै प्रौढो कीउ । ज्ञान दीउ मन जाय ॥ सुगुरु पदांबुज समरीयें । पर-
मानंद सुखदाय ॥ ४ ॥ पंचम खंरुमां वरणबुं । बाहुवलिनो अधिकार ॥ निंदा विकथा परिहरी ।
सांजलजो नरनार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ देशी चौपईनी ॥ एक दिन भरतसभा मोजार । सुषेण
सेनापति आव्यो श्रीकार ॥ नृपने प्रणमी जावें तदा । एहवां वयणथी जंपे सुदा ॥ १ ॥ दिग-
विजय करीनै एह । ताहरी पुरीयें नवि पेसे तेह ॥ हजी सूधी चक्र महाराज । जिम थंनै वांको
गजराज ॥ २ ॥ बलतो उत्तर नरपति तास । मुखथी जंपे एम उद्वास ॥ पटखंरुमांहें हजीसुधी

पुष्ट । कुण मुज आझा न माने पुष्ट ॥ ३ ॥ त्वारें मंत्री कहे महाराय । तुमें जीतुं जरतखेत्र तां-
य ॥ बुद्धहिमवंत गिरिपर्यंत । हुं जाणुं सयल विरतंत ॥ ४ ॥ साधतां शुं जय वाकी रह्यो । दि-
गयात्रा करतां ए लह्यो ॥ जमना घरटमां पड्या जिम चणा । तसपरें कोइ रह्यो दुसमणा ॥ ५ ॥
पुरीमां अणपेसतुं चक्र । तुजने सूचवे रिपु ठे वक्र ॥ तुज आझा उलंघणहार । हजीसुधी वतें ठे
संसार ॥ ६ ॥ दुर्जय ताहरे देवमां नही । अमें देखुं तुमें जाणो सही ॥ अथवा अमें जाण्यो ठे
एक । जीतवाजोग सांजल तुं ठेक ॥ ७ ॥ श्रीऋषजस्वामीनो नंद । लघु ब्राता तुज ठे अमंद ॥
महाबल बाहुबली विख्यात । तुज नवि माने ए अवदात ॥ ८ ॥ एककोर सघलां हथीघार । एक दि-
शिमां वज्र मनोहार ॥ जिम ए जोरावर तिम सवि राय । बाहुबली बलवंत कहाय ॥ ९ ॥ एक
कोर सघला राजान । एक दिशि बाहुबलि तुं जाण ॥ चरोवर ए ठे सही । जीतवा जोग ए वात
ज लही ॥ १० ॥ तेमाटे अणजीते तास । तें कांइ नवि जीतुं ठे खास ॥ पटखंन जरतखेत्र मजार
। तुजसम को नछि दीठ संसार ॥ ११ ॥ नवि ए मानें ताहरी आण । चक्र नवि पेसे तेणें इण

ठाण ॥ तेमाटे विलंब नही आज । उद्यत थाउं तस जीतण काज ॥ १२ ॥ सचिव वयण निसु-
 णीने राय । उत्तर दीए एहवो त्यांय ॥ लघु बंधव नवि मानें आण । लाजकारक ए ठे दुखखाण
 ॥ १३ ॥ बीजुं लघुबंधवसुं युद्ध । अणजुगतुं करवुं कहे बुद्ध ॥ जेहनी आझा नवि धरमांह । तस
 आणा बाहिर विवाह ॥ १४ ॥ मुज हांसी लोकमांहिं थाय । नवि कनिष्ठ जाई लागे पाय ॥ रा-
 जधरम रिपुशिखा कहे । सगपण संकट चित्तुं दहे ॥ १५ ॥ चक्रीना निसुणी वचन । सचिव
 कहे इम बुद्धिरतन ॥ संकट ताहरं जांजसे तेह । बाहुवल गुणरणगेह ॥ १६ ॥ आझा देवी वृद्धे
 आंहीं । लघुएं करवी ते उच्चांहि ॥ लोकनो ए ठे रूढ आचार । सामान्य गृहीनो पण ए धार
 ॥ १७ ॥ बाहुवलने मूकी दूत । जणावो आणा निज जुत ॥ जो नवि माने तुमची आण । तो
 करशुं बलतुं परियाण ॥ १८ ॥ शीखामण तस दीजें सार । राजधरम मोटो व्यवहार ॥ अपवाद
 ताहरो जग नही थाय । लोके हांसी नहीं कहेवाय ॥ १९ ॥ तेमज अंगीकार करे राय । मंली व-
 यण माने तिण ठाय ॥ बाहुवलप्रतें जस्त नरिंद । मोकले सुवेग दूत अमंद ॥ २० ॥ पंचमखंडे

पहेली ढाल । सुणतां थाये मंगलमाल ॥ उवजाय दर्शने कही श्रीकार । कृपचचरित्रतणे अनुसार ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ नीतिमार्गने जाणतो । आकरो ने वाचाल ॥ सुवेगनामा दूत ते । लही नृप
आण विशाल ॥ १ ॥ आरोही रथनेविषे । सार सैन्य परिवार ॥ विनीताथी ते नीकदयो । चालंतो
त्रिणवार ॥ २ ॥ चालंतां मारगविषे । माबुं फरके नेण । कार्य आरंभ विधिनेविषे । अबलुं दैवत
तेण ॥ ३ ॥ जमणी नाडी दूतनी । वहेती हवी प्रयाण ॥ सवला मारगनेविषे । आथडे रथ दुख-
गण ॥ ४ ॥ वार्यो पण चाकरगणे । हठ नवि मूके दूत ॥ मृगलो मावो चालतो । हूळ तास अ-
पूत ॥ ५ ॥ सूका कंटकद्रुमविषे । वेगो कागको तत्थ ॥ चालंतां ते दूतने । शब्द बोले अपसत्थ
॥ ६ ॥ दूततणा सुख आगले । कालो अहि लतरंत ॥ मानुं दैवें अर्गला । जावातणी करंत ॥ ७ ॥
अवला वाया वायरा । रज पेसे नेत्रमांहिं ॥ जमणो रासन्न जुंकील । चालंतां तस त्यांहिं ॥ ८ ॥
यतः—आटो कूटो धीगासुल । वूटे केशें नार ॥ विण टीलें विप्रज मीले । तो सही जाणजे काल
॥ ९ ॥ खर मावो विषहर जीमणों । मावी दुरगा देव ॥ शुक्रन लेइने चालींघें । सुर नर सारे

सेव ॥ २ ॥ कुंज करंवो चीवरी । हनुमंतने हरिणां ॥ पहेले पोरें जमणां जलां । पठे मात्रा ही
 जलां ॥ ३ ॥ अवसरहिता वाणी । गुणगणरहितापि शोभते पुंसां ॥ नामे गर्दक्षशब्दः । प्रयाणस-
 मये शुभः कथितः ॥ ४ ॥ दुहा ॥ शुक्ल शुभाशुभ जाणतो । तोपण चाढ्यो तेह ॥ रुमा चाकर
 स्वामीने । किहां नवि आपे ठेह ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २ जी ॥ महेतोजी खणाचे वानी । राजाजी च-
 णावे कोटहो राज ॥ ए देशी ॥ अविच्छिन्न प्रयाणथी । सुवेग चाढ्यो जायहो राज ॥ उलंध्यां
 बहु गामडां । नगर कर्वट बहु ताय हो राज ॥ नयरीथी दूत चालीउ ॥ ६ ॥ ए आंकणी ॥ वन-
 खंडमांहें आवीउ । नवि लेवे विश्राम हो राज ॥ नदीकांठे पण न ग्रहे । शीघ्रगति उदाम हो
 राज ॥ न० ॥ १ ॥ अटवीयें पहेतो सुवेग ते । मांहें वसे कीरात हो राज ॥ तेणें धनुष बढावीयां ।
 करवा अंतुसंघात हो राज ॥ न० ॥ ३ ॥ हरिण चीतरा दीपडा । वाघ प्रमुख दुष्ट जीव हो राज ॥
 मानुं यमना गोत्रीया । वनमां वसे सदीव हो राज ॥ न० ॥ ४ ॥ झूठ करे अहि नोलीया । वन-
 मांहें देखे सोय हो राज ॥ जास ऊमोऊन जांखरां । खाखर जाखर जोय हो राज ॥ न० ॥ ५ ॥

फणिधर मणिधर जिहां फरे । अजगर लंदर गोह हो राज ॥ ऊजरु भयथानक बली । विसमी प-
र्वत खोह हो राज ॥ न० ॥ ६ ॥ मांहो मांहि पाका झूझता । तेणें जूनां वृद्ध हो राज ॥ भांग्यां
दूते देखीयां । तरु नानाविध लक्ष हो राज ॥ न० ॥ ७ ॥ भीक्षे ऊरुली मधमाखीजं । देखे दूतो
त्यांहि हो राज ॥ ढांढ्यो तरुगणे दिनकर । अटवीमांहें उच्छाहि हो राज ॥ न० ॥ ८ ॥ घोर अटवीने उ-
ल्लंघतो । पाम्यो बहली देश हो राज ॥ तस वर्णन हवे सांभलो । श्रोता गुण विशेष हो राज
॥ न० ॥ ९ ॥ मांगें मांगें तरुतले । श्रूषण भूषित देह हो राज ॥ पंथीजन बधू वेसती । देखे दूत
गुणगेह हो राज ॥ न० ॥ १० ॥ ठेकाणें ठेकाणें गावती । ऋषयस्वामीना चरिल हो राज ॥ शालि गोपीने
देखतो । सुवेग दूत पवित हो राज ॥ न० ॥ ११ ॥ गामोगामें नानाविध । फल पुष्पें लहकंत हो
राज ॥ तरुगण शोभे अतिघणां । खुशबोई महकंत हो राज ॥ न० ॥ १२ ॥ नगरे नगरे व्यवहा-
रीया । गामो गाम मजार हो राज ॥ जाचकने दान आपता । अशन वसन सुखकार हो राज
॥ न० ॥ १३ ॥ उत्तर जरत अधथकी । नाशी आव्या म्लेच्छ हो राज ॥ ऋद्धं जरीया ते बहू ।

वसता देशमां स्वेच्छ हो राज ॥ न० ॥ १४ ॥ पटखंकं जरतथी एह ठे । खंडांतर वहली देश हो
राज ॥ भरत आणा नथी जेहमां । सुवेग आव्यो सुविशेष हो राज ॥ न० ॥ १५ ॥ वहलीदेशनी
सीममां । शालिखेत्र राखण नारी हो राज ॥ पूवे दूतने ते सवि । किहांथी आव्या इण ठार हो
राज ॥ न० ॥ १६ ॥ पाणिहारी पण पूठती । किहांथी आव्या तुमें आंहों हो राज ॥ ताहरो
स्वामी कोण ठे । दूत जांखो उच्छांहि हो राज ॥ न० ॥ १७ ॥ तास वचन दूते सूणी । उत्तर दीए
एम हो राज ॥ माहरो स्वामी जरत अठे । चक्रवर्ती सुख प्रेम हो राज ॥ न० ॥ १८ ॥ विनीता
नगरीथी आवीउ । तुमें मुज जाणो चित्तहो राज ॥ दूतवाक्यने सांभली । जंपे स्त्रीउं एम
तत्थ हो राज ॥ न० ॥ १९ ॥ अमारी कंचूकीविपे । एक जरत ठे आंहों हो राज ॥ धातुसंबंधी
बीजो कह्यो । जरतीया भरे उठांहि हो राज ॥ न० ॥ २० ॥ रोगविपे ठे पेटमां । बीजो जरत
विख्यात हो राज ॥ अमें त्रण जरतविना नही । चोथानी नवि जाणुं वात हो राज ॥ न० ॥ २१ ॥
काने पण नवि सांजल्यो । जरत राजा अजिधान हो राज ॥ सुवेग सांजली चितवे । आश्रय एह

अमान हो राज ॥ न० ॥ २२ ॥ लोक कहे वली दूतने । अमारो बाहुवल राय हो राज ॥ तेह-
नी ठत्रठाया वसुं । दिन दिन दोलत थाय हो राज ॥ न० ॥ २३ ॥ न्यायमारग बाहुवलतणो ।
नजरे जोतोथको जेह हो राज ॥ अनुक्रमे त्रण लाख गामने । दूत उलंघे तेह हो राज ॥ न० ॥
॥ २४ ॥ इम करतां केटले दिनें । निज परिवारे तेह हो राज ॥ तक्षशिला पुरी आवीउ । सुवेग
दूत ससनेह हो राज ॥ न० ॥ २५ ॥ पंचम खंडे ए कही । बीजी सुंदर ढाल हो राज ॥ उवजाय
दर्शनसागरे । आगल वात रसाल हो राज ॥ न० ॥ २६ ॥

॥ डुहा सोरठा ॥ सुवेग नामा तेह । तक्षशिला पुरी आवीउ ॥ परिसर लोकें जेह । दीगो
क्षणमात्र लोयणें ॥ १ ॥ क्रीमा उद्यानमांहें । एकठा मढ्या जट घणा ॥ दंड पीले उत्साह । जुजा
अफाले वेगथी ॥ २ ॥ इति निरखे सोय । उनमार्गे रथ आफले ॥ नगर लोकने जोय । आनंद
पामें निज मने ॥ ३ ॥ एक ठामें गजराज । वृद्धें बांध्या पेखतो ॥ बाहुवल नृपने राज । मयगल
गर्जान्व करे ॥ ४ ॥ निरखे घोटकशाल । उद्यानमांहें रायनी ॥ विमानपरें विशाल । मानुं गयणथी

आवती ॥ ५ ॥ बाहुवल नृपनी ऋद्धि । देखी अचरिज पामतो ॥ दूत सुवेग सुबुद्धि । शिर धु-
 णतो पुर पेसीउ ॥ ६ ॥ तद्दशिलाना बलाण । सांजलजो हवे वर्णवुं । श्रोता तमो सुजाण । त्रिक-
 थावात परिहरी ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ देशी जोरावर हानानी ॥ हरिवल धनवंत पुतरे । दीगो
 रूपालो । शिर पाघ ठोगालो । वांकनी मूठालो । नीले दुंदालो ॥ गोखेरे वेठी नृपनी नंदनीरे
 ॥ ए देशी ॥ सरगपुरी सरगें गर्दरे । मनमोहनगारी । दिल रिझणहारी । सुरनरने ध्यारी । जाउं
 बलिहारी । तद्दशिला नगरीरे उपम देखीनेरे ॥ १ ॥ अन्नकापुरी अन्नगी रहीरे । जलधि ऊंघावे
 । केहनी नजरें न आवे । निज रूप रुपवे । मन आनंद पावे ॥ नयरी देखीरे सायरमां रहीरे
 ॥ २ ॥ गढ मढमंदिर पोखरे । दीसे अति वारु । तेजे दीदारु । लोचन सुखकारु । उपम मनोहारु ॥
 आवेरे व्यापार करण देशांतरीरे ॥ ३ ॥ शोल सजी शणगारे । ललना अतिरूनी । बाहें खलके
 चुनी । जित नकें सुनी । जातिनी नवि कूनी ॥ कामी जननेरे ते हितकारिणीरे ॥ ४ ॥ बाल
 जुवान समानरे । क्रीडा नित ध्याता । जोगवे सुखसाना । धनयौवन माता । निज धरमें राता ॥

एह्वारे नरं वसे ते नयरीनेविषेरे ॥ ५ ॥ धपमप मादल नादरे । थाये तेह सेहरे । बहु वाजां
 धेहरे । साहिवनी महेरे । लीलानी लहेरे ॥ तत थेईरे नाटक थावतारे ॥ ६ ॥ श्रेणीय वद्ध
 सुवद्धरे । हाट दीसे वारु । वेठा ठे व्यापारु । निज माल अधिकारु । सोदागर सारु । रूमारे वेपा-
 री वसे शेहेरमारे ॥ ७ ॥ मद ऊरता गयरायरे । मलपंता आवे । शुभ घाट सोहावे । मोतीनी
 ऊंजुं गावे । देखी सुल आवे ॥ दूतरे दीठा एहवा हाथीयारे ॥ ८ ॥ तिहांकणे तेजी तुरंगरे । हे-
 पारव करता । पंचगति अनुसरता । सोनें पाखरता । सादी मन हरता ॥ पुरमारे सोहे एहवा
 घोमलारे ॥ ९ ॥ नगरसां रूमा रत्थरे । घोमा रथ सोहे । रसिया मन मोहे । पंथना श्रम खोहे ।
 सुखीया आरोहे । दूतरे दीठा एहवा रथ चलारे ॥ १० ॥ तिहांकणे सुजटना थाटरे । दीसे स-
 सनूरा । पंच शंखें पूरा । दीसंता क्रूरा । संग्रामें सूरु । दीठारे जट एहवा कोनीगमरे ॥ ११ ॥
 व्यापारी धनवंतरे । दीठा रूपाला । शिर पाघ नोगाला । वांकनी मूठाला । कीलें दुंदाला । दूतरे
 निरख्या एहवा चोवटरे ॥ १२ ॥ देखे दोसी हाटरे । मखमलने खासा । चीवर मले लासा । रंग-

जोग विलासा । जन देखे तमासा ॥ दूतरे दीगा ते नगरीविपरे ॥ १३ ॥ देवलें इन्द्रधजा दंभरे ।
 आकाशे लहके । किहां फूलेल महके । अंवालां ब्रह्मके । गढवीगुण गहके ॥ एहवुरे निरखंतो दूत
 शेहेरमारे ॥ १४ ॥ बन्धवखती व्यवहारीरे । बेठा निज गोखे । निज बालने पोपे । बिलसे सुख
 जोपे । नबि रहे रोषे ॥ दूतरे जोया ते नगरीविपरे ॥ १५ ॥ तिहां कंदोड़नां हाटरे । धेवर ने
 खाजा । पेडा बरफी ताजा । पूरी दहीथरां जाजा । लासु कवली साजां ॥ इत्यादिक सुखमरीरे दूत
 देखतोरे ॥ १६ ॥ तिहांकणें वेश्यागेहरे । पग नेऊर रमके । कानें जाल ऊमके । बलयावली ख-
 लके । नाके बेसर ऊलके ॥ मोतीना हाररे पह्यो शोभतारे ॥ १७ ॥ तंचोलीनी दुकानरे । ज्यां
 गंगेरी पान । सोपारी बहु मान । काथे चुने वान । रसीया दीये मान । लविंग एलचीरे बीमां
 चावतारे ॥ १८ ॥ माली बेठा बजाररे । गुंथे मनोहार । तिहां चोसर हार । जाईजूहीना सार ।
 मोगरा अपार ॥ इत्यादिक गजाररे तिहां शोभतारे ॥ १९ ॥ दीसे सुरहीयानी उल्लिरे । बहुमूलो
 तेल । अंतर रंगरेल । मोगरेल फुलेल । सुगंध बली धूपेल ॥ लेतारे अलवेला सुरहीया हाटथीरे

॥ १० ॥ इणीपरें जोतो दूतरे । आढ्या दरवारें । तिहां पोळीउं वारे । जावा देउं त्यारे । हुक्म आवे ज्यारे ॥ एम कहेतारे तिहां ऊजो रह्योरे ॥ ११ ॥ पंचम खंडे ढाळरे । त्रीजी ए वारु । नि-
सुणो श्रोतारु । उत्तम गुणधारु । आतम सुख ऋरु । पंचणीरे एणीपरें दर्शनमागरेरे ॥ १२ ॥

॥ दुहा ॥ दरवारें दूत आवीउं । निरखे सयल सरूप ॥ मनमां अचरिज पामतो । राजधा-
नी अनूप ॥ १ ॥ झोटां मंदिर मालीयां । गोख जाली बहुचांत ॥ रतनतणा अवलोकीने । पूरी
हुई खांत ॥ २ ॥ दरवानें जइ रायने । कही दूतनी वात ॥ ताहरा वृद्धत्रातनो । सुवेग आव्यो
ख्यात ॥ ३ ॥ आझा आपी वाहूबलें । दरवानेने तिणवार ॥ सुवेग दूत आवीउं । नृपनी सजा
मझार ॥ ४ ॥ रयण सिंहासने रायजी । वेठा दैवतदार ॥ एहवा वाहूवलप्रते । दूत देखे श्रीकार
॥ ५ ॥ राजा तो शोभे जलो । जो होये बहु परिवार ॥ तस वर्णन हवे वर्णबुं । सांजलजो नर-
नार ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ४ श्री ॥ ऊठी लालण जर घमोहे । दामारो माट देखारु ॥ आवी उहरी के
जा परीहे । बेरण मत तरसावे जीव ॥ ए देशी ॥ मुकुटबद्ध राजा हवेहेंके । सेवे वाहुवल्लिना पाय ॥

नववही परंदाहेके । सुवेग निरखे नृपचरित । जिम मेरुशिखरें करीहेके । शोभे अदभुत ठाय
॥ न० ॥ सु० ॥ १ ॥ तिम बाहुबल राजवीहेके । शोभे राजायें त्याहिं ॥ न० ॥ जाणुं निज विमा-
नथीहेके । दिनकर आव्या भूमाहिं ॥ न० ॥ सु० ॥ २ ॥ सुत त्रण लाख सुंदरुहेके । वेठा परख-
दमाहिं ॥ न० ॥ देवकुंअपरें शोभताहेके । शुभ वेप पहेंया उठाहिं ॥ न० ॥ सु० ॥ ३ ॥ स्वामी
विश्वासनाजनाहेके । मंवी बुद्धिनिधान ॥ न० ॥ राजकाज करवाजणीहेके । वेठा चतुर आस्थान
॥ न० ॥ सु० ॥ ४ ॥ अंयरदक सहसगमेंहेके । करमां ग्रही करवाला ॥ न० ॥ बाहुबलिनी आ-
गलेहेके । ऊजा तेह सुविशाल ॥ न० ॥ सु० ॥ ५ ॥ चामर बीजे वारांगनाहेके । मनोहर ढलकत
ढाल ॥ न० ॥ जसोल ऊजा तिहांकणेंहेके । नृपमुख आगें रसाल ॥ न० ॥ सु० ॥ ६ ॥ रतनतंगा
थांजा तिहांहेके । ऊलके तेज अपार ॥ न० ॥ नीलरतनमय चोरसीहेके । बांध्युं भूतल सार ॥ न० ॥
॥ सु० ॥ ७ ॥ चंद्रोदय मोतीतणहेके । बांध्या सभामझार ॥ न० ॥ वेठो रयणसिंहासनेहेके । बा-
हुबल वसुधाधार ॥ न० ॥ सु० ॥ ८ ॥ सुखे जोवाये नृपतणुंहेके । रूप परम श्रीकार ॥ न० ॥ न-

मतो हवो बाहुबलप्रतेहेके । दूत तेह मनोहार ॥ न० ॥ सु० ॥ ९ ॥ सुसंज्ञायें राजनीहेके । जणा-
वे दासने एम ॥ न० ॥ वेसाडो एह दूतनेहेके । आसने तमो बहु प्रेम ॥ न० ॥ सु० ॥ १० ॥
दूत वेगो आसनविपेहेके । दूतने पूवे ठे राय ॥ न० ॥ कुशल देम जरततणेहेके । ठे साता सुख-
दाय ॥ न० ॥ सु० ॥ ११ ॥ विनीता नगरीनेविपेहेके । प्रजाने वरते कल्याण ॥ न० ॥ तातपरें
जरततणीहेके । वरते ठे शुभ आण ॥ न० ॥ सु० ॥ १२ ॥ षटखंम जरतक्षेत्रनोहेके । थयो विजय
कहो वात ॥ न० ॥ निरविघने गृहे आवीयोहेके । माहरो ते वृद्धप्रात ॥ न० ॥ सु० ॥ १३ साठ
सहस वरसखगेंहेके । करी कटक महंत ॥ न० ॥ सेनानी आदे जलाहेके । कुशले सहु ठे सतंत
॥ न० ॥ सु० ॥ १४ ॥ चोरासी लख हाथीयाहेके । वर्तें ठे सुखसात ॥ न० ॥ तिम वली तेटला
घोरुलाहेके । सुखीया ठे अवदात ॥ न० ॥ सु० ॥ १५ ॥ अखंम आण मुज भाईनेहेके । बहु नृप
सेवे पाय ॥ न० ॥ सुखें भरतरायनेहेके । काल व्यतिक्रम थाय ॥ न० ॥ सु० ॥ १६ ॥ इण रीतें
बाहुबलीहेके । पूगी प्रेण्यने वात ॥ न० ॥ हाथ जोडी कहतो हवोहेके । सुवेगदूत अवदात ॥ न० ॥

॥ सु० ॥ १७ ॥ सयल पृथ्वीने जे करेहेके । पोते एकलो श्रेय ॥ न० ॥ एटलामाटे रायनेहेके । वत्ते
 कल्याण तेय ॥ न० ॥ सु० ॥ १८ ॥ नगरीने पण श्रेयठेहेके । तिम तस सकल साथ ॥ न० ॥ कु-
 शल देस ठे हे प्रभुहेके । सांजल वंसुधानाथ ॥ न० ॥ सु० ॥ १९ ॥ भरते पट खंरु साधीयाहेके ।
 कांडं नवि विघन तास ॥ न० ॥ कोई नथी भरतसमोहेके । इण युगमांहें उद्घास ॥ न० ॥ सु० ॥
 ॥ २० ॥ अखंरु आण ठे जेहनीहेके । सघले ठे महाराज ॥ न० ॥ सेवे सघला राजवीहेके । जि-
 म पंकज दिनराज ॥ न० ॥ सु० ॥ २१ ॥ तोपण भरतभूपतिहेके । चितमांहें नाणे हर्ष ॥ ठकुराइ-
 ये नवि माचतोहेके । नवि धरे कंडं उत्कर्ष ॥ न० ॥ सु० ॥ २२ ॥ साठ सहस वरसपठीहेके ।
 आव्यो निजपुरमांहिं ॥ न० ॥ सयल सुजन तिहां मढ्याहेके । मित्रादिक उच्छांहिं ॥ न० ॥ सु० ॥
 ॥ २३ ॥ राज्याजिपेक भूपनोहेके । कीधो आहुंवरजुत ॥ न० ॥ जाई पण निज न आनीयाहेके ।
 हरखुं नवि तस चित्त ॥ न० ॥ सु० ॥ २४ ॥ नाव्या वार वरसखर्गेहेके । कोइ पण बंधव पास
 ॥ न० ॥ जाणी दूतने मोकल्याहेके । राखे तेडवा उद्घास ॥ न० ॥ सु० ॥ २५ ॥ कांडं विचारी बं-

धवाहेके । नाव्या भूपनी पास ॥ न० ॥ दीक्षा आदीश्वरकनेहेके । लेई करे श्रुत अभ्यास ॥ न० ॥
॥ सु० ॥ १६ ॥ हमणां तेमने इम नहीहेके । ए माहरो एह अन्य ॥ न० ॥ जो ते होँस पूरी पडे-
हेके । चक्री माने धन्य ॥ न० ॥ सु० ॥ १७ ॥ तेमाटे तमो आवीनेहेके । पूरो रायनी आश ॥ न० ॥
जो नेह होये जाइसुहेके । आवो वेगें उद्वास ॥ न० ॥ सु० ॥ १८ ॥ पंचम खंडे ए कहीहेके ।
चोथी ढाल रसाल ॥ न० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेहेके । होजो मंगलमाल ॥ न० ॥ सु० ॥ १९ ॥

॥ दुहा सोरठा ॥ श्रीबाहुचलने तेह । दूत वचन इम जांखतो ॥ सांजल नृप ससनेह ।
थिर नित्त करी मुज वेणने ॥ १ ॥ वज्रथकी अत्यंत । कठोर वचन तुजने कहुं ॥ नवि तुं तास
मिलंत । निज थानक वेसी रह्यो ॥ २ ॥ ज्येष्ठ जाइनी सेव । करतां लाजे तुं मनैं ॥ गर्व धरे स्व-
यमेव । किम नवि आवे तिहांकिणें ॥ ३ ॥ भोजननी विधिमांहि । चार जेद ठे स्वादना ॥ रसना
जाणे त्यांहि । मधुर आम्ल ने तिक्तने ॥ ४ ॥ तिम वंचने पण जाण । दूत चतुरमुख जंपतो ॥
बाहुचलने ठाण । तास अधिकार सांजलो ॥ ५ ॥ सुमति सदा दिलमां धरो ॥ ए

देशी ॥ सुवेग दूत नृपने कहे । सांजलो माहरी वात ॥ सखूनें ॥ किम हठवाद ग्रही करी ।
नाव्या तुमें अवदात ॥ स० ॥ सु० ॥ १ ॥ उतकंठा मलवातणी । ताहरी जरतने जोर ॥ स० ॥
तुं तो तिहां नथी आवतो । थई वेगो निगोर ॥ स० ॥ सु० ॥ २ ॥ कुलवंतने इण जगतमां । वृद्ध
जाइ पूजनीक होय ॥ स० ॥ तस नमनां तुज माननी । नवि होय हांसी कोय ॥ स० ॥ सु० ॥ ३ ॥
तस सेवा करतांथकां । नवि होशे तुजने लाज ॥ स० ॥ चक्रीना पदकजप्रते । देव पण नमें महा-
राज ॥ स० ॥ सु० ॥ ४ ॥ एटला दिनलगें नावीउ । एहवी नवि धारो शंक ॥ स० ॥ सहसे अप-
राध ताहरो । वृद्ध ब्राता निःशंक ॥ स० ॥ सु० ॥ ५ ॥ तुज मलवाथी चक्रीने । होशे सुखनो पोष
॥ स० ॥ हित पण बे जणनुं थशे । नवि रद्देशे कंडं रोष ॥ स० ॥ सु० ॥ ६ ॥ रीऊयो तुजनैं आ-
पशे । अधिकी राजकृद्धि ॥ स० ॥ कष्टथकी तुज राखशे । चक्री गुणसमृद्धि ॥ स० ॥ सु० ॥ ७ ॥
तुम आवे दुश्मनतणा । मनोरथ पामशे खीण ॥ स० ॥ जिम रविने ऊगवे । हिम ते थाये लीण
॥ स० ॥ सु० ॥ ८ ॥ तेजे करी तुमें बधो । जरतजाइने संग ॥ स० ॥ राज्य करो एकठा थई ।

प्रीति धरो बहु चंग ॥ स० ॥ सु० ॥ ए ॥ बाजा बलवंत राजवी । लाज मूझी सेवे पाय ॥ स० ॥
 दिनप्रतें सेवा सारता । चक्रीना गुण गाथ ॥ स० ॥ सु० ॥ १० ॥ ए सेववो निरंतरें । चक्री सघलें
 राय ॥ स० ॥ निग्रह अनुग्रह जे करे । चक्रवरती सुखदाय ॥ स० ॥ सु० ॥ ११ ॥ जाई ए ठे मा-
 हरो । जय नवि करशे तेह ॥ स० ॥ इम चितमां नवि आणजे । राजधरम दंजगेह ॥ स० ॥ सु० ॥ १२ ॥
 देवदानवतणा गणो । नृपतेजें खेंचया आय ॥ स० ॥ जरतनी सेवा करे । सवि जन तस गुण गाय
 ॥ स० ॥ सु० ॥ १३ ॥ अर्ध आसन देवें करी । मित्रता आचरे इंद्र ॥ स० ॥ आवी तुं अनुकूलता
 । केस न करे नरिंद ॥ स० ॥ सु० ॥ १४ ॥ वीजुं कटक बेगलुं रहो । जरतनो एक सुपेण ॥ स० ॥
 दंरुपाणी रयण आगले । नवि वरासे केण ॥ स० ॥ सु० ॥ १५ ॥ लाख चोरासी गज तेहना ।
 जंगम गिरिसम जेह ॥ स० ॥ कोण रंधसे तस आवतां । चक्रीनुं दल तेह ॥ स० ॥ सु० ॥ १६ ॥
 तेटला जरतरायना । अश्वने रथपरिमाण ॥ स० ॥ महीतलमां आवतांथकां । कोण राखशे तुज
 गाण ॥ स० ॥ सु० ॥ १७ ॥ पालुं कटक ठन्नुं कोरु ते । त्रास उपजावे तुज ॥ स० ॥ ते माटे नम-

बुं सही । वचन मानो ए मूज ॥ स० ॥ १८ ॥ मीठां खाटां इणीपरें । दूतें कथां ते वेण
 ॥ स० ॥ चित्तमांहें नवि धारीयां । बाहुवलीयें तेण ॥ स० ॥ सु० ॥ १९ ॥ निज जीवितने रूठको
 । दीसे तुं महाराय ॥ स० ॥ गर्वप्रतें शुं धरी रह्यो । नवि आवि केम तस पाय ॥ स० ॥ सु० ॥ २० ॥
 चक्रीसेना सायरसमी । तुज दल साथुले होय ॥ स० ॥ मोटासुं झूक न कीजीयें । लोकमां दृष्टांत
 जोय ॥ स० ॥ सु० ॥ २१ ॥ कटुक वचन दूतें कहुं । पण नवि मान्युं राय ॥ स० ॥ सूकुं काठ
 मुखपरें । चांगे नसे नही क्यांई ॥ स० ॥ सु० ॥ २२ ॥ नही आवे तो ताहरं । निश्चें जासे राज
 ॥ स० ॥ बहु अपमानने पामशो । राखशे नवि तुज लाज ॥ स० ॥ सु० ॥ २३ ॥ चक्री जोरावर
 अठे । लश्कर तास अपार ॥ स० ॥ पटखंरुमां रहेवाय नही । तुजथी कोइ पण ठार ॥ स० ॥
 ॥ सु० ॥ २४ ॥ इंद्रे जिम सुरलोकथी । काढ्यो संगम देव ॥ स० ॥ जई भेरुचूलिका वस्यो । ते
 अपराधी हेव ॥ स० ॥ सु० ॥ २५ ॥ तेहने तो इंद्र आणथी । मद्युं थानक तेह ॥ स० ॥ पण
 तुजने पटखंरुमां । नवि मलशे थानक केह ॥ स० ॥ सु० ॥ २६ ॥ जो मुज वेण नवि मानसो ।

तो करशो पश्चात्ताप ॥ स० ॥ माटे जो न विचारशो । तो उपजशे संताप ॥ स० ॥ सु० ॥ १७ ॥
 काम विचारी जे करे । रहे तिणरी लाज ॥ स० ॥ अति उत्सुक उतावला । ते विणसाडे काज
 ॥ स० ॥ सु० ॥ १८ ॥ यतः किरातकाव्ये—सहसा विदधीत न क्रिया-मविवेकः परमापदां पदं ॥
 वृणुते हि विमृश्यकारिणं । गुणबुद्ध्याः स्वयमेव संपदः ॥ १ ॥ ढाल ॥ लाख वातें एक वातनी ।
 तमों आवो जरतने पाय ॥ स० ॥ तिक वचन हूतें कव्यां । नवि माने बाहूवल राय ॥ स० ॥
 ॥ सु० ॥ २० ॥ तेजें करी वयें करी । श्रेष्ठ ठे भरतभूप ॥ स० ॥ इच्छा जो राज जीविततणी ।
 होये तो नमो अनूप ॥ स० ॥ सु० ॥ ३० ॥ आझा जीवित ठे नृपतणुं । तमों जाणो चित्तमऊर
 ॥ स० ॥ पंचम खंडे पांचमी । कही दर्शने ढाल सुखकार ॥ स० ॥ सु० ॥ ३१ ॥

॥ दुहा ॥ हूतवयण इम सांजझी । श्रीबाहुवल राजान ॥ बलतो उत्तर एम दीये । हूत नि-
 सुण सावधान ॥ १ ॥ हूतपणुं तुज रूखणुं । तुं मोटो वाचाल ॥ मुज आगल पण इम कहे । तुं
 मोटो विकराल ॥ २ ॥ तातबरोबर माहरो । वृद्ध बंधव ठे तेह ॥ मलवा इच्छे मृजने । युक्त कह्युं

तें एह ॥ ३ ॥ सुर असुर नरपतें करी । ऋद्धिवंत ते जाय ॥ अल्प विजय अम आववे । लज्जा
 तस उपजाय ॥ ४ ॥ तेमाटें आबुं नहीं । अमो भरतने ठाय ॥ तुं जाणे मुज चित्तनो । वतें ए
 अभिप्राय ॥ ५ ॥ साठ हजार वरसखणें । परनां ग्रहीयां ताय ॥ लघु बंधवनां राजने । ग्रहेवा
 इच्छे राय ॥ ६ ॥ जो रूडुं जाईपणुं । तो केम मूक्या दूत ॥ संग्रामकामें भाईने । बंधव चित्त अ-
 पूत ॥ ७ ॥ धीरजवंत लघु बंधवा । गया तातनी पास ॥ कोण लडे बुद्ध जाइसुं । इम ध्यातां उ-
 द्वास ॥ ८ ॥ राज लीधां सवि तेहनां । बल प्रगटथुं तुम राय ॥ वकचेष्टाने आदरे । एहवो हूने
 न्याय ॥ ९ ॥ तेहवो नेह देखावतो । तेणें मूक्यो तूज ॥ दाय नवि आवे माहरे । आवागमण ठे
 गूझ ॥ १० ॥ कठोर चित्त ठे जरतनुं । हुं जाणुं मनमांहिं ॥ बली पण इम तुजने कहुं । ते सांभ-
 ल उच्चर्वाहिं ॥ ११ ॥ ढाल ॥ ६ छी ॥ विफलें भार घणो ठे राज । वातां केम करो ठो ॥ ए देशी
 ॥ श्रीबाहुबलराय पर्यपे । सांचल दूत मुज वाणी ॥ जरतनी पासें हुं नवि आबुं । न कर तुं ता-
 णोताणी ॥ मानो बोल अमारो दूत । हुं तस चरणें न लागुं ॥ नवि मानुं जरतनी आण । नथी

कइं माहरुं भागुं ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वज्रथकी पण कठोर हुं तुं । थोनी लखमी मृज ॥ जरतनी
 ऋद्धिने हुं नथी ग्रहतो । शुं कहुं दूत तूज ॥ मा० ॥ २ ॥ फूलथकी पण अति सुकुमाल । दंजी
 जरत नरिंद ॥ लवू भाईनां राज राज लेईने । बिलसे सुख अमरिंद ॥ मा० ॥ ३ ॥ अमें उवेखुं जर-
 तरायने । माठां कीधां काज ॥ जाईने पण सुख नवि दीधां । धिक्कार पडो तस राज ॥ मा० ॥ ४ ॥
 जो गुरु मोटाई मन राखे । शिष्य माने तस तेम ॥ गुरु पण गुरुगुणें करी हीणा । लाज उपजावे
 एम ॥ मा० ॥ ५ ॥ ऊवट मारग अंगीकरता । धरता मन अहंकार ॥ काज अकाज न जाणे जे
 गुरु । तस करवो परिहार ॥ मा० ॥ ६ ॥ भरतरायनां में कइं थोमां । मार्यो नवि को गाम ॥ जेणें
 करी अविनय अमारो । सहसे ते अभिराम ॥ मा० ॥ ७ ॥ दुरजनने शीखामण देवा । हुं नवि
 आबुं त्याहिं ॥ विचारपूर्वक कारज करतां । शु देशे दुर्जन वाह ॥ मा० ॥ ८ ॥ यतः—जिह्वा कर
 कठोटनी । तीनूं जो वश होय ॥ सज्जन चालो मलपता । दुर्जन हसे न कोय ॥ १ ॥ ढाल ॥ ए-
 टला काललगें हुं नवि आव्यो । माहरे नथी कांइ ईहा ॥ सुखे समाधें राज करुं तुं । इम गमाडुं

दीहा ॥ मा० ॥ ए ॥ सवि थानकमां अप्रमत्त अमें । सदा रहुं निरलोच ॥ अमारो शुं वांक ग्रहे
 ठे । जरत चक्री थिरथोच ॥ मा० ॥ १० ॥ देश नगर पुर पाटण एहनां । अमें नवि ग्रहीयें कांडं ॥
 तो भरत किम स्वामी माहरो : शीवाते ते थाय ॥ मा० ॥ ११ ॥ तेहनो माहारो एकज स्वामी ।
 श्रीआदीश्वर तान ॥ केम घटे अम वेहुमाहें । स्वामीसंवंधनी वात ॥ मा० ॥ १२ ॥ मुज आव्ये
 जरतचक्रीनुं । केवुं रहेशे हेज ॥ गगनें सूर्य उदय पाम्येथके । पावकनुं नही तेज ॥ मा० ॥ १३ ॥
 बीजा राज जगतने सेवे । तेहने राजनी ईहा ॥ दासपणुं चक्रीनुं करतां । एम गमावे दीहा ॥ मा० ॥
 ॥ १४ ॥ तेहनी परें अमें नवि इच्छुं । राज राखण नवि वीह ॥ सुखे समाधि तातकृपाथी । महा-
 राजाए दीह ॥ मा० ॥ १५ ॥ सुर असुर नर सेवा जेहनी । सारे नितप्रते हेव ॥ तेणें करी संतो-
 ष्यो चक्री । सुखीउ थाउ नितमेव ॥ मा० ॥ १६ ॥ स्वामी जगत श्री आदिश्वरना । श्रीसोधर्मा
 इंद ॥ अरधुं आसन आपि जरतने । ते जुगतुं सुखकंद ॥ मा० ॥ १७ ॥ चोद रतन रूपां चक्रीने ।
 तिम बली नवें निधान ॥ तोपण तेहनी सेनासायर । वरवानल हुं जाण ॥ मा० ॥ १८ ॥ पात्ता

अश्व रथने हाथी । सेनानी तिम भूप ॥ विलय याशे मुज देखे सघला । जिम रवितेजें घूक
॥ मा० ॥ १ए ॥ सांभल वली तुं वालकवयमां । में तुज स्वामीने झाली ॥ आकाशें ऊठाल्यो
दृषदपरें । लीला में करवाली ॥ मा० ॥ १० ॥ आकाशें वेगलो जईने । जोंएं पकतो में राख्यो ॥
अनेकवार शिशुतावयमांहें । भूतल पानी नाख्यो ॥ मा० ॥ १२ ॥ ते जरत नवि जाणतो मनमां ।
शुं तुज मोक्यो आहीं ॥ ते दिन शुं तेने वीसरीया । नहीं आबुं हुं त्याहीं ॥ मा० ॥ १३ ॥ ते-
माटे तमों दुत जाउ । श्रीजरतने धाम ॥ तातें आप्युं हुं राज भोगबुं । संतुष्ट तुं निज ठाम
॥ मा० ॥ १३ ॥ पंचम खंन ठही ढाले । एह कह्यो अधिकार ॥ उवजाय दर्शनसागर कहे ज्वि ।
पुण्यथी जय जयकार ॥ मा० ॥ १४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीबाहूवल नृपतणां । दूत सांजली वेण ॥ तिण आनकथी नीकल्यो । पामी
दुःखनां चेन ॥ १ ॥ कोपातुर नयणें करी । राजा देखे तास ॥ कुमार पण रोषें करी । जूए दूतने
खास ॥ २ ॥ हणवा जाणुं ऊठीया । अंगरक्षक तिणवार ॥ दूतनें जय उपजावता । लागे प्रबल

प्रहार ॥ ३ ॥ केइ नर जाणें चित्तमां । रखे रांकमो दूत ॥ हुंणशो इणवारमां । इम कहैता अद-
 भूत ॥ ४ ॥ धनुष ग्रही निज हाथमां । दरवान ऊजा त्याहिं ॥ जयवंत लागे दूतने । दिगमूढ
 थावे ज्याहिं ॥ ५ ॥ तोपण धीरजनैं धरी । दोऊ न पामें मन्न ॥ राजसज्जाथी नीकदयो । ते वि-
 लखाणें वदन्न ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ आवेरे उलगाणा ताहरी कांकणीने कुंवे ॥ ए देशी ॥ सुवेग
 दूत एम वितवेरे । राजसज्जाथी दूररे मनमां ॥ जेहनेरे जय लागे आकरोरे तनमां । किहां हुं
 इहां आवीउरे । अशुजमति दुखपूरै जनमां ॥ वेगें जाउं ज़रतनी पासरे ॥ १ ॥ मनमां नीकलतां
 ते दूतनेरे । घाटीया पग अथमायरे ज्यारे ॥ कोईरे सुजट ले तरवारनेरे त्यारे । जय पामे दूत
 तिहांकणेरे ॥ ए मुज मारणवायरे त्यारे । विशूल धरी केइ कुंअरु मारे ॥ २ ॥ लेवे सुभट निज
 हाथमारि । मोगरने तिणवारै बारु ॥ फरसीरे करमां ग्रहे करीयें संहारु । पगले पगले दूतमोरे ।
 जाणें मुज प्रहारै मारुं ॥ ऊजा रखां मुजने मारवारै साहुं ॥ ३ ॥ एम करतां दरवारथीरे । नी-
 कदयो दूत सुवेगरे दोनी ॥ कोण आवे ठे एह माननेरे मोनी । लोक कहै चक्रीतणोरे ॥ जीवती

रथर लीधा हाथमारि । धनुष ग्रही निज हाथरे फरता ॥ वानरपरें । जील वनमांहि जाता । आवि
जो हूकम रायनोरे ॥ तो जरतसुं मांडुं बाथरे वदता । संदेशहार देखे वनमांहि गाता ॥ १६ ॥
सुवेग दूत एम चितवेरे । अहो अहो मोटां वेररे आंहीं ॥ दीसे ठे तात मार्यातणारे ज्यांहीं । तुच्छ
जाति पुलिंदनीरे ॥ धीरज जास अंतरेरे त्यांहीं । एहवुरे में नवि दीठमुरे क्यांहि ॥ १७ ॥ नहां
कोई एह देशमारि । जे नवि विण हथियाररे मोटा ॥ सघलारे सूरु पूरा देखीयें ठे धोटा । बली-
नु देश बाहुयलतणारे ॥ दीसे सबल झूजाररे ठोटा । संग्रामकातरे कोई नवि खोटा ॥ १८ ॥ खेसु-
लोक पण इहांकणारे । कोपकठिन रक्त नेणरे वांकां ॥ देश स्वभाव एहिज नथी कोइ । रांका जाणुं
बैचाथी लीथारे ॥ बोले जसवेणरे शांका । मांहींमांहि वढता मारेठेरे हांका ॥ १९ ॥ बहु लश्कर
चक्रीतणुरे । तो पण एहने अग्ररे जाणी ॥ मानुरे जरतनुं नही रहे पाणी । जिम वहिनी आग-
ल्लेरे ॥ तृणजोर जाय व्यग्ररे हाणी । सुवेग विचारे चित्तमारि आणी ॥ २० ॥ बाहुबलिनी आग-
ल्लेरे । शुं चाले भरतनुं जोररे सयणां ॥ घणुं घणुं भांखीयें शुं मुखे वयणां । अनेक नृप जरतत-

णीरे ॥ सेवा सारे अणोररे रयणा । तेणेंरे सरीउं जरतरायनुरे जयणां ॥२१॥ इण रीतें विचारतारें
। केटले दिनें तेहरे ज्याहिं ॥ विनीता नगरीयें आवीउरें त्याहिं । पंचम खंडे सातमीरे ॥ कही
ढाल एहरे प्राहिं । उवजाय दर्शनसागरे उठाहिं ॥ २२ ॥

॥ डुहा ॥ दरवानें जई वीनव्युं । चक्रीने तिण वार ॥ आझा होय तो दूतने । तेकी लावुं
सार ॥ १ ॥ आझा आपी चक्रीए । आव्यो पासें तेह ॥ प्रणति करीने बेसीउं । नृप आगल स-
सनेह ॥ २ ॥ चक्री पूठे दूतनें । लघु बंधवनी तत्र ॥ कुशलक्षेमनी वारता । वरते ठे पवित्र ॥३॥
प्रश्नोत्तर पूठेथके । कहे संदेशद्वार ॥ बाहुवल नृपने खेम ठे । दिन दिन तेज अगार ॥ ४ ॥ देव
पण नवि करी शके । बाहुवलनें डुखवान ॥ नव ग्रह ठे सेवक जेहना । माणसनी शुं ठे विशात
॥ ५ ॥ हितशिद्धाना वयणलां । में कथां तस सार ॥ विनय धरी पहेलांथकी । अनेकवार हित-
कार ॥ ६ ॥ मधुर वचनथी तेहने । समजण नावी कांडं ॥ तदनंतर खाटां कथां । पण समज्यो
नही प्राय ॥ ७ ॥ कनवां तीखां वाक्य ते । नवि लागां तस चित्त ॥ सन्निपातना रोगमां । शुं करे ।

वैद्य पवित्त ॥ ७ ॥ सामवयण पण में कहां । नवि मान्यां ते राय ॥ कठोर वचन पण में कहां ।
कोइ न लागो उपाय ॥ ए ॥ मानधन जस बहु अछे । बाहुबलने भूपाल ॥ तृणसरिखुं ए जगत-
ने । माने ए विसराल ॥ १७ ॥ पोतासरीखो कोयने । नवि जाणे ते चित्त ॥ दूत कहे चक्रीप्रते ।
बाहुबल ठे कुपत्त ॥ ११ ॥ तुम लश्करनी वर्णना । में कीधी तस पास ॥ पण नवि बीहे तुमथ-
की । भय नवि लागे तास ॥ १२ ॥ तेणें मुजने एस कह्युं । पटखंरु जरतमजार ॥ आणा वरतो
जरतनी । हुं नवि मानुं लगार ॥ १३ ॥ तातें आपी भूमिका । तेणें रहूं संतुष्ट ॥ मारे बीजो खप
नथी । सदा काल सुखपुष्ट ॥ १४ ॥ तेमाटें चक्री सुणो । मोकलावें सयुं तत्र ॥ समतामां वरतो
तमों । थिर चित राखी अत्र ॥ १५ ॥ दूतवचन इम सांचली । कोपित चक्री आय ॥ हवे जे वन-
शे इहां । ते आगल कहेवाय ॥ १६ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ सीरोही सेवूहोके ऊपर जोधपुरी ॥ ए
देशी ॥ श्रीजरतचक्रीहोके चितवे निज दिलें । एम केम करीयेंहोके शुं चालसे खलें ॥ महातेज-
वंतहोके मानी बाहुबली । एहनी वारताहोके केम जाए कली ॥ १ ॥ वरगंधहस्तीहोके तसपरें

गंधथी । एहथी सवि नाशेहोके बात न जाए कथी ॥ विचारी मनमांहोके भरत इस्थुं बोले । सु-
 रासुरनरमांहोके बाहुने नवि तोले ॥ २ ॥ शिशुतावयमांहोके बाहुवलतणुं । हुं बल जाणुहोके फो-
 कट शुं नणुं ॥ अनुन्नववारताहोके जाणुं एहनी । नवि चाले शक्तिहोके एहमुं कहनी ॥ ३ ॥
 जो सिंह सहेहोके आलानथंजने । अष्टापद जीवहोके वश थाय अचंभने ॥ जो लघु न्नाईहोके बा-
 हुवल वश दोये । तो शुं उतुंहोके मुज पुण्ये सोये ॥ ४ ॥ अविनय लघुनोहोके अमें सहसुं सही ।
 लोक मुजनेहोके असमर्थ कहेशे लही ॥ सघली वस्तुहोके पामीयें धनें करी । नवि पामीयें न्नाई-
 होके तेहवो बात खरी ॥ ५ ॥ वली चक्री सचिवनेहोके कहे इणीपरे । तुमें किम वेठाहोके बग-
 परे मौन धरें ॥ यथारथ मुजनेहोके बोलो बात इहां । हवे शुं करबुंहोके जायबुं केम तीहां ॥ ६ ॥
 चक्रीनी बाणीहोके सांभलीने तदा । सेनानी जंपेहोके वचन एम मुदा ॥ स्वामी तुजनेहोके कृमा
 योग्य ठे । करुणाजानहोके तुमो जोग्य ठे ॥ ७ ॥ जे नर जेहनोहोके गाममांहें वसे । ते तस
 आधीनहोके थाए चित विकसे ॥ बाहुवल राजाहोके देशने भोगवे । ताहरा वचननेहोके मन

नवि जोगवे ॥ ७ ॥ प्राणनो त्यागजहोके थावा दीजीयें । पण बेरीतेजनेहोके वधतां खीजीयें ॥
तेजनो घातकहोके जाई शुं करीयें । शिद्धा तस दीजेहोके तेहथी नवि करीयें ॥ ८ ॥ जंम्हारने
लक्षकरहोके मित्रें तिम वली । पुत्रें करीनेहोके शरीरें तिम रूखी ॥ निज तेजनें राखेहोके राजा
इणीपरें । राजानुं जीवितहोके तेज कछु खरें ॥ १० ॥ पटखंरुमांहेहोके आझा नवि लोपे । तुज
दासानुदासहोके नवि जन ते कोपे ॥ बाहुबल हवीहोके आण नवि माने । तेमांटे सज्जजहोके
थारुं सावधाने ॥ ११ ॥ यतः—आझाजंगो नरेन्द्राणां । महतां मानमर्दनं ॥ पृथक् शय्या च ना-
रीणा—मशखो वध उच्यते ॥ १ ॥ ढाल—गृहवासी लोकनेहोके जाई शुं एहवो । संविभाग धननो-
होके निश्चें निरवहेवो ॥ पण मोटा नाथनीहोके आझा मानवी । नहीतर लज्जाहोके जाए नित-
नवी ॥ १२ ॥ तें सयल भरतहोके जीतुं निजबलें । बाहुबली जीतोहोके एहनुं शुं चाले ॥ तें
तरील दरिजहोके गोपदनुं किस्युं । वेगें हवे जीतोहोके मंत्री वदे इस्युं ॥ १३ ॥ एहवुं नवि सां-
भल्युंहोके नवि दीनुं कदा । पृथिवीतलमांहेहोके चक्रीनें मुदा ॥ दुशमन थई राजाहोके राजने

पालतो । अचरिज एहजहोके सहु मान गालतो ॥ १४ ॥ अविनीत जनविपेहोके नेह न राखवो ।
 मीठां वचनेहोके ते नवि भांखवो ॥ जाईसंवंधहोके टालवो तेहथी । नवि कांइ राखवोहोके प्रीति
 एहथी ॥ १५ ॥ सहु शत्रुनें जीतीहोके नगरीमां धसुं । प्रतिज्ञा धरतुंहोके चक्र ते नवि खस्युं ॥
 भाईना मिशथीहोके तेह न उवेखवो । नेहनी दृष्टेहोके तेह न देखवो ॥ १६ ॥ सेनानी सुषेणे-
 होके चक्रीने कह्युं । बली पण पूगेहोके सचिवने सद्दह्युं ॥ मंत्री तव बोदयाहोके सेनानीपरें । सा-
 हेवजी एमजहोके करवुं चितखरें ॥ १७ ॥ विलंब नवि कीजहोके किसी बातनो । परियाणजंभा-
 होके नाद द्यो घातनो ॥ तदशिलाउपरहोके चढाई कीजीयें । बाहुबल रायनेहोके शिक्षा दीजीयें
 ॥ १८ ॥ पोते पण स्वामीहोके जाये तिहांकणें । भाईपणुं देखोहोके बलतुं शुं भणें ॥ सावां खोटां-
 होके दूतनां वयणलां । जाणो तुमो जाईहोके जिम परखे रयणलां ॥ १९ ॥ ते सेवक जूदाहोके
 स्वामीछेपीया । स्वारथना बांढकहोके दोषने पेखीया ॥ ते उत्तर खोटोहोके विरची तुज कहे । क-
 ट्ठमांहें पाडेहोके चीतडुं नित दहे ॥ २० ॥ वचन ते मान्युंहोके चक्रीयें तिम बली । अंगीकार क-

रतोहोके खुशाल मन रुली ॥ बाबादिकनाहोके वचनने ग्रहेवा । पंक्तिजनने हितनेहोके काजें
सवि सहेवां ॥ ११ ॥ पंचमखंडेहोके लश्कर सजतणी । हरखित चित हूईहोके आठमी ढाल भ-
णी ॥ उवजायवर पञ्चणेहोके दर्शनसिंधु सही । ए सहु वारताहोके चरितथकी लही ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तदनंतर वसुधापती । शुभ मुहूरत लग्न ॥ शुभ दिवस जोवरावीने । सैन्य वाहे
सुखमग्न ॥ १ ॥ परियाणकाजें भूपति । गजऊपर चढ्यो त्यांहि ॥ चतुरंगी सेना सजी । ज्ञाता वाजे
उठांहि ॥ २ ॥ सहसगमें पयदल तदा । मेलवीजं तिणवार ॥ लोक मढ्या लाखोगमें । मुख बोले
जयकार ॥ ३ ॥ बलीस सहस मुकुटबद्ध । राजा थया सन्नद्ध ॥ मंली पण मलीया घणा । रणकरे
अनुबंध ॥ ४ ॥ इम परिवारें परवर्यो । सज्जा थई तव राय ॥ नगरीथी निकल्यो मुदा । जय कर-
वा सुखदाय ॥ ५ ॥ ढाल ए मी ॥ बोकी तो आई थारा देशमां मारूजी । खिरणीदे पाठी
वांलहो ॥ मृगनेणीरा नमर । थांसु नही बोलां मारूजी ॥ ए देशी ॥ अयोध्या नगरीथी नीकल्यो
चक्कीजी । श्रीचरतेसरजी रायहो ॥ झूजारो रणने काममां ॥ चढ ॥ चक्रतन आगल चले ॥ चण ॥

जातुं जाईने ठायहो । हत आव्यो रणमति मानमां चक्रीजी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ शुभ शुभकन आये
 चालतां ॥ चण ॥ रज पण शमती पंथहो ॥ झू ॥ लाखोगमें हाथीया ॥ चण ॥ चाले शुभ तिण
 पंथहो ॥ हण ॥ २ ॥ चोरासी लाख बोक्ला ॥ चण ॥ चाले सेनामांहिहो ॥ झू ॥ वेसर जोतर्या
 रथमें ॥ चण ॥ चोरासी लाख मानें ज्यांहिहो ॥ हण ॥ ३ ॥ पालुं कटक ठन्नुं क्रोरु ठे ॥ चण ॥
 साथें चाल्युं तिणवारहो ॥ झू ॥ चोद रतन साथें चल्यां ॥ चण ॥ चोदपूरव मुनिने सारहो ॥ हण ॥
 ॥ ४ ॥ नवे निधान वश जेहने ॥ चण ॥ वरते ठे सावधानहो ॥ झू ॥ लोक कहे तस चालतां
 ॥ चण ॥ शामाटें जाए मतिमानहो ॥ हण ॥ ५ ॥ स्वेच्छाए एह जावतो ॥ चण ॥ निज देश जों-
 वणकाजहो ॥ झू ॥ तो चक्र चाले किम वाटमां ॥ चण ॥ रिपुशिकानें साजहो ॥ हण ॥ ६ ॥
 लोक कहे अनुमानथी ॥ चण ॥ दिशिप्रतें धारी तत्रहो ॥ झू ॥ बाहुबलने जीतवा ॥ चण ॥ नृ-
 पनुं जणाये चरिंहो ॥ हण ॥ ७ ॥ अहो अखंरु क्रोध ठे ॥ चण ॥ मोटाने पण चित्तहो ॥ झू ॥
 पण नथी चालतुं तेहसुं ॥ चण ॥ पामशे बाहुबल जीतहो ॥ हण ॥ ८ ॥ दुखें जीताये बाहुबली

॥ च० ॥ देवतुं नवि चाक्षे जोरहो ॥ झू ॥ अंगुलीयें मेरु उपामवो ॥ च० ॥ तिम करे चक्री फो-
रहो ॥ ह० ॥ ए ॥ रखे जो बाहुवल एहनें ॥ च० ॥ जीतशे जरतनें साथहो ॥ झू ॥ अपजश
होशे जरतनो ॥ च० ॥ मोटी सेना बाथहो ॥ ह० ॥ १० ॥ एहवा बोल लोकना ॥ च० ॥ गामो
गामें थायहो ॥ जू ॥ पुरपुर मारगें थावता ॥ च० ॥ चक्री सुणतो जायहो ॥ ह० ॥ ११ ॥ च-
तुरंगिणी सेना चली ॥ च० ॥ नदीजल शोषती जायहो ॥ जू ॥ ग्रीष्मकालना रविपरें ॥ च० ॥
शोशवती जलनां ठायहो ॥ ह० ॥ १२ ॥ मारगफाफने पामतो ॥ च० ॥ पवनपरें तस सेनहो ॥ झू ॥
चक्रीना पुण्यथी चालतुं ॥ च० ॥ सुखसमाधें चैनहो ॥ ह० ॥ १३ ॥ चक्रपठवाडे चालतो ॥ च० ॥
श्रीभरत भूपालहो ॥ झू ॥ जिम सूरज राशि पालटें ॥ च० ॥ दिन केटलें विशालहो ॥ ह० ॥
॥ १४ ॥ आव्यो वहलीदेशमां ॥ च० ॥ देशसमीपें सारहो ॥ झू ॥ जिम सागर मर्यादथी ॥ च० ॥
तिम रहे नृप मनोहारहो ॥ ह० ॥ १५ ॥ पंचम खंभें ए कही ॥ च० ॥ सुंदर नवमी ढालहो ॥ झू ॥
उवजाय दर्शनसागरें ॥ च० ॥ सुणतां थाये मंगलमालहो ॥ ह० ॥ १६ ॥

॥ दुहा सोरठी ॥ बाहुबल राजान । आव्यो जाणी भरतने ॥ थाये ते सावधान । दास-
 मुखें वातो लही ॥ १ ॥ यतः—गावः पश्यंति गंधेन । वेदैः पश्यंति वाम्बाः ॥ चरैः पश्यंति राजा-
 न-श्चश्रुभ्यामितरे जनाः ॥ १ ॥ दुहा ॥ वज्रमावी जंजा त्यांहि । राजाएं तिण अनसरें ॥ गजें च-
 द्यो जगांहि । रूमो वेप पहेरीने ॥ २ ॥ अनेक राय मिलंत । मलीआ कुंअर तिहां घणा ॥ स-
 चिवादिक सामंत । जिम देवतायें डंदलो ॥ ३ ॥ एकज कारजमांहि । वरते ठे तेहना भटा ॥ बहु
 लशकर मल्युं त्यांह । शोजा थाये नृपतणी ॥ ४ ॥ हाथी घोसा रत्थ । पालुं कटक बाहुबलतणुं ॥
 आव्युं दोनी तत्थ । नृप मनपवन प्रेरीजं ॥ ५ ॥ मोटा सबल जुजार । जट बोले तिण अवसरें ॥
 अमें एकला तरवार । तेणे दुसमन जीतसुं ॥ ६ ॥ वीरपणुं मानंत । केई सुजट तिण बेलमां ॥
 सुरा पूरा तंत । बहुमानी मठराता ॥ ७ ॥ ऊजळुं शिरमें छत्र । नृप शोभे तेणें करी । निज सेना
 सुपवित्र । निरखंतो बाहुबल चले ॥ ८ ॥ उंटो चाळ्या जाय । नगरां तिहां गरुगडे ॥ अति आ-
 डंबर राय । चालंतो मारगविषे ॥ ९ ॥ निज देश सीममजार । वेगें आव्यो धसमसी ॥ बाहुबल

वसुधाधार । रण उतकंठा ठे घणी ॥ १० ॥ वायुथकी अत्यंत । युध उतकंठा सुन्नटने ॥ पंक्ति ए
म जपंत । शास्त्रतणा अनुसारथी ॥ ११ ॥ गंगाना तटमाहें । निज लश्करने थापीउं ॥ ज़रतसेना
ठे ज्याहिं । तिणथी नजीक दूरे महीं ॥ १२ ॥ हवे युद्धमंमाण । जे रीतें करी थायशे ॥ तास नि-
सुणो वखाण । श्रोता एकण मनें करी ॥ १३ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ कसीआने तंबू ठाकुर म्हारा
खना कीयाहो म्हारी नणदल ॥ ए देशी ॥ मलीआनें तिहांकणें सुत सामंत राजवीहो । मारा
साहिवा ॥ बाहुवल नृपतितणेंरे वचन । निज सुत सिंहस्थने आप्यो सेनापतीपदेहो ॥ मा० ॥
नृपे पहेगवतो कवच तन्न ॥ मि० ॥ १ ॥ रणपट्ट बांध्यो सोनाकेरो तेहने मस्तकेंहो ॥ मा० ॥ जा-
णुं दिनकरजिस्योरे प्रताप । राजाने नमीने ते सिंहस्थ नामें कुंअरुहो ॥ मा० ॥ निज घरमां ग-
योरे सुख व्याप ॥ मि० ॥ २ ॥ राजा युद्धने अरथें आदेश आपे अन्यनेहो ॥ मा० ॥ विसरजीया
राधेंरे त्याहिं । रणना अरथी नरनें निज स्वामीतणी आगनाहो ॥ मा० ॥ सतकार जाणोरे उच्छां-
हिं ॥ मि० ॥ ३ ॥ भरत राजार्ये पण निज कटक तेमावी तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥ बली पोताना

कुमर तेडावी ॥ रण करवानी आणा तेहनें आपे हरखथीहो ॥ मा० ॥ सेनानी सुपेणने समजावी
॥ मि० ॥ ४ ॥ सुपेण सेनानी नृपनी आणा माथे चढावतोहो ॥ मा० ॥ निज मंदिर जायेरे तेह ।
वीजा नरनें जरतराजायें तिहां कह्योहो ॥ मा० ॥ सज्ज थाउरे रणाने गेह ॥ मि० ॥ ५ ॥ भरत
चक्री पण सेनानीने तव इस्थुं वदेहो ॥ मा० ॥ किहां गया माहुरा देव । बाहुवलनें जीतो जइने
मुज आणा सफल करोहो ॥ मा० ॥ सेवकनी राखोरे देव ॥ मि० ॥ ६ ॥ एकल्लो सोमजसा नामें
बाहुवलनंदन महावलीहो ॥ मा० ॥ सेनानें नाखेरे समूल ॥ दिशोदिशें नाम चाबुं एहनुं जाणो
तुमें खरंहो ॥ मा० ॥ नहीं आवे एहनुरे कांडं मूल ॥ मि० ॥ ७ ॥ वयमां नानो तेजें अधिको सो-
मजसा गुणीहो ॥ मा० ॥ रिपुलश्करें दावानल जेह । बाहुवलना पुत्र पोतरा वलवंत दीसताहो
॥ मा० ॥ जमपरें दीसे दुर्धर तेह ॥ मि० ॥ ८ ॥ एकेको अक्षोहीणीमांदिं मध्वसारिखोहो ॥ मा० ॥
नवि करतोठेरे तास । बाहुवलना सामंतने निजस्वामीनी ऊपरेंहो ॥ मा० ॥ जोरावर ठेरे भग-
ति उद्वास ॥ मि० ॥ ९ ॥ तेमाटें सहू जाउं तुमें सेनानी साथसुंहो ॥ मा० ॥ माने सहू जरतनां

वेण । हरखें पूर्यां ते जुकारा सचला सेवकाहो ॥ मा० ॥ निज घरें जाएरे तेण ॥ मि० ॥ १० ॥
 भरत बाहुवल्ह राजानां वचन मान्यां ते जटेंहो ॥ मा० ॥ सज थाये रणतणेरे काम । तरवार ध-
 नुष पाथां चालां जाल्यां हाथमांहो ॥ मा० ॥ पूजेरे आयुधने अन्निराम ॥ मि० ॥ ११ ॥ हथी-
 यारने आगल मादल वाजे बहुपरेंहो ॥ मा० ॥ नाटक थायेरे अदंन । पोताने अंगें वलीं चंदन
 चरचे ते नटाहो ॥ मा० ॥ मानुं रूपें काम अचंभ ॥ मि० ॥ १२ ॥ कस्तूरीसुं तिलक ललाटे ते
 करेहो ॥ मा० ॥ नावि जटनें रातेरे नौद । इम करतां सुभटने परभात थयो तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥
 ऊग्यो झलहल तेज दिणंद ॥ मि० ॥ १३ ॥ रणना वाजां वाजे वेहु सैन्यमांहो ॥ मा० ॥ त्रास पा-
 मता दीसता मातंग । जयघ्रांत तिहांकणें क्षोत्रना पामें जलनिधिहो ॥ मा० ॥ क्रूर जीव गुफामां
 पेसेरे चंग ॥ मि० ॥ १४ ॥ मोटा मोटा जराग तिणवेला विलमां पेसताहो ॥ मा० ॥ तिण अवसरे
 शैल धुजंत । देवलोक पण रणने वाजित्रें कांपतोहो ॥ मा० ॥ सहू श्रानक थायेरे जयघ्रांत ॥ मि० ॥
 ॥ १५ ॥ वेहु लश्करना सुभट सज याता तिहांकणेंहो ॥ मा० ॥ निज मन प्रतिज्ञा धार । रण

उत्साह करता मनमां हरखता ते सहीहो ॥ मा० ॥ दुशमनने करशुं संहार ॥ मि० ॥ १६ ॥ ब-
स्वतर जादिकाने समरावता जट मनमोदसुंहो ॥ मा० ॥ नवनवी लोढानी करेरे चंग । पंचम खंडे
रंग अखंडे दशमी ढालमां ए कह्योहो ॥ मा० ॥ उवजाय दर्शनसागरेरे उमंग ॥ मि० ॥ १७ ॥

॥ दुहा ॥ केई सुभट तिण अवसरें । हय मनगमता लेय ॥ रणकारजमां तेहने । शणगार
बहू करेय ॥ १ ॥ सज्जा करावी तुरंगने । आरोही सुखकार ॥ परीक्षाने करणजणी । दोमावता
अपार ॥ २ ॥ हेपारवे घोमाप्रतें । चंदनथी चरचंत ॥ हेपारव घोमातणो । जयसूचक विरचंत
॥ ३ ॥ केई भटें आयुधथकी । रथ पूर्यां तिणवार ॥ मानुं रणने देखता । एम करे उपचार ॥ ४ ॥
केई लंब धजा धरी । सज्जा थाये सुखकार ॥ केई सुभट हय रथप्रतें । जोतरे ठे तिणवार ॥ ५ ॥
दंतूसल हाथीतणा । पूजे जट श्रीकार ॥ फूलमाल पहेंरावता । घंट बांधे मनुहार ॥ ६ ॥ हाथी
तणा लढाटमां । तिलक करे जट त्यांहिं ॥ हाथी उपर वेसीया । शूरवीर जट ज्यांहिं ॥ ७ ॥ लो-
ढाना मोगरप्रते ; मावत ग्रहे ठे हत्थ ॥ युद्धतणा अंगणविपे । रिपुशिरवेद पसरथ ॥ ८ ॥ ढाल

॥ ११ मी ॥ केमथकी कसी वज्रकठोटा । पादुका पहेंरी पाय ॥ गलेरे माला रुद्राखनी । अरुण-
रुण चित लाय ॥ सद्यूणी जोगणी रूमीवे । अरेहां भीतर कूमीवे ॥ ए देशी ॥ वेसर शकट वितें
करी भरीया । सुन्नटें सवि तिणगर ॥ बखतर पण रथमां जरीया । रिपु जय करवा श्रीकार ॥
सनेहा सांजल श्रोतावे । अरेहां न खाळें निद्रा गातांवे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ चतुर सुन्नट रथ-
मांहे वेगा । लेई तरवारने ढाल ॥ जीतीशुं दुशमनप्रतें । एम जंपे वाणी रसाल ॥ स० ॥ अ० ॥२॥
चतुरंगिणी सेना सज थावे । विहुं लश्करनी ताम ॥ सोमयशा बाहूवलतणो । वृद्ध नंदन अग्नि-
राम ॥ स० ॥ अ० ॥३॥ मोटा गुण पराक्रम धरतो । लाख गजसाथे ऊजार ॥ लण लाख रथ घोना-
प्रतें । युध करवा तईयार ॥ स० ॥ अ० ॥४॥ सिंहरथ बाहूवलिनो नंदो । महावलवंत कहाय ॥
दिव्य हथीयारनें धारतो । ते पण उद्यत थाय ॥ स० ॥ अ० ॥५॥ सिंहकरण नंदन सिंहसरिखो
। सायरपेरें गंजीर ॥ हाथें करी बहु गिरिप्रतें । उपाडे वेगें समीर ॥ स० ॥ अ० ॥६॥ सिंहवि-
क्रम कुमार ते रूमो । सुन्नटें दुर्जय तेह ॥ सिंहसेन पण तेम वली । रिपुक्षयकारक जेह ॥ स० ॥

॥ अ० ॥ ७ ॥ बाहुवलिना त्रण लाख कुंअर । रण करवा समरत्थ ॥ एकलो अक्षोहिणीप्रते । जी-
तवा धरे ते मत्थ ॥ स० ॥ अ० ॥ ८ ॥ जरतचक्रीना लक्षकरमांहि । नीसान दश लाख साद ॥
अढार लाख वाजे दुंदुभि । सुजट पामे आह्लाद ॥ स० ॥ अ० ॥ ९ ॥ श्रीबाहुवलनी सेनामांहि ।
शोळ लाख रणतूर ॥ वाजंतां ठे बहूपरे । दुसमन प्राण चकचूर ॥ स० ॥ अ० ॥ १० ॥ जेरीना जं-
कारव थाये । आकरा लक्षकरमध्य ॥ फूटी जाये भूतल तदा । नाशंता शत्रु वध्य ॥ स० ॥ अ० ॥
॥ ११ ॥ वाजित्रने पफुछंदे करीने । तारामंरुल थयुं लास ॥ वीरना सिंहनादथी । शब्दमय जगत
उद्घास ॥ स० ॥ अ० ॥ १२ ॥ जरतने सुभटे बखतर पहेर्यो । घोफा कर्यो तर्झयार ॥ हथीयार जा-
ल्यां हाथमां । दीसंता सबल झूजार ॥ स० ॥ अ० ॥ १३ ॥ युद्धनो आरंज हमणां थाशे । बोले
वारंवार ॥ राजपुरुष लक्षकतरणा । वार्ता करे तिणवार ॥ स० ॥ अ० ॥ १४ ॥ संग्रामशूरा वीरा ति-
हांकणे । चक्री आणायें ताम ॥ सज्ज यथा रणकाजमां । उत्साह धरी अजिराम ॥ स० ॥ अ० ॥
॥ १५ ॥ सिंहमुखा वली गरुमुख । जिहां गजमुखा वली कोय ॥ बहुमुखा घोटक तिहां भला ।

भरतने सैन्यें जोय ॥ सण ॥ अण ॥ १६ ॥ मद झरता मयगल शणगार्या । नाद करे बहुं प्रंत ॥
मानुं चालंता पहारु ठे । चक्रीदलने शोचंत ॥ सण ॥ अण ॥ १७ ॥ हाथीन। शुंडादंरुमाहें । केणे
राख्यां जालां त्याहिं ॥ लोहमोगर पण केई नटें । सेनामां राखे उठाहिं ॥ सण ॥ अण ॥ १८ ॥
खेंची लगाम घोराने राखे । केई सुचट तिणवार ॥ इणीपरें भरतराजातणुं । चाल्युं कटक ते झू-
फार ॥ सण ॥ अण ॥ १९ ॥ भरतवाहुवल दोय स्वामिनां । कटक चाल्यां श्रीकार ॥ हवे अधिकार
आगल कहुं । सुणजो तमें नरनार ॥ सण ॥ अण ॥ २० ॥ पंचम खंडमाहें अग्यारमी । ए कही सु-
दर ढाल ॥ उवझाय दर्शन इम वदे । श्रोताने मंगलमाल ॥ सण ॥ अण ॥ २१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीवाहुवल राजवी । नाई धोइ पवित्त ॥ श्रीजिनवरने पूजवा । चैत्यें गयो एक-
चित्त ॥ १ ॥ प्रतिमा ऋपज जिणंदनी । सुगंधजलें नवराव ॥ जिनमोच्छवें जिम इंदलो । तिम करे
नृप बहु जाव ॥ २ ॥ गंधकपाय वस्त्रें करी । लूही जिननुं देह ॥ प्रतिमा पूजी चंदनें । नरपतियें
बहुनेह ॥ ३ ॥ फूलमाल जिनकंठमां । पहेरावी श्रीकार ॥ धूपें धूपी जिणंदने । वाहुवलियें ति-

एवार ॥ ४ ॥ उतरासंग रायें करी । प्रणमी जिनना पाय ॥ कर जोफी जिनआगलें । स्तवना करे
मन जाय ॥ ५ ॥ निज मूरखता अवगणी । हुं स्तवुं तुजने सार ॥ जे माटे तुज सेव ते । मुज प्रेरे
मनोहार ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ११ मी ॥ नंदसलूणा नंदनारेखो ॥ ए देशी ॥ श्रीआदिनाथ परमेसरु-
खो । कांइं तुं जिनराज अलवेसरुखेखो ॥ जयवंता तुमो देवतारेखो । चार निकायसुर सेवतारेखो
॥ १ ॥ वज्रपंजरसम ताहरुंखेखो । कांइं नाम हरे भय माहरुंखेखो ॥ तुज चरणंबुज जोवतारेखो ।
तस दिन जाये सोहावतारेखो ॥ २ ॥ धन्य धन्य ते नरने गणेरखो । तुज नाम लेतां जाए जव जे-
तणेरखो ॥ घोर संसारना दुखकरेखो । ते वारो अमारां अनिठकरेखो ॥ ३ ॥ जवदावानलथी
वीहतारेखो । तुज शरणुं करे भवि ईहतारेखो ॥ जे नीरखे जिनरायनेरेखो । ते पामे शिवसुख धा-
यनेरेखो ॥ ४ ॥ तुज देशनावाणीजलें करीरेखो । नाह्या ते नवि लागे मळेरेखो ॥ कर्ममेल सहू जाए
टलीरेखो । जेहने तुज सेवा सारी मलीरेखो ॥ ५ ॥ जय जिनराज कृपानिधिरेखो । तुम नामे अष्ट
महासिधिरेखो ॥ विभाव पर्याय वारतारेखो । कांइं स्वरूप धरम आचरतारेखो ॥ ६ ॥ आलंबन

ताहरुं धरेरेलो । ते तो संसारखाडे नवी गरेरेलो ॥ वज्र नवि जेदे तेहनेरेलो । अधिपती तुं ठे
जेहनेरेलो ॥ ७ ॥ परम पुनीत जिनरायजीरेलो । तुमें हितकारक जगतायजीरेलो ॥ शरणागत व-
च्छल विचुरेलो । केवलज्ञानमयी प्रचुरेलो ॥ ८ ॥ इणी रीतें स्तवना करीरेलो । नमी जिनने चि-
त्तमाहिं धरीरेलो ॥ देवगृह्थी नीकढ्योरेलो । बाहुबल जोजनगृह्मां मल्योरेलो ॥ ९ ॥ जोजन क-
री हवे रायजीरेलो । वज्रसन्नाह पहेरे रायजीरेलो ॥ हेम माणिक रतनें जडबुरेलो । एतो विजय-
सिरी करवा घडबुरेलो ॥ १० ॥ ते वखतरें करी शोचतोरेलो । ए तो दिनकरतेजने थोचतोरेलो ॥
माथे सीलम टोप धारीरेलो । ए तो जय करवा अवारीरेलो ॥ ११ ॥ लोहनाराचे पूरीयारेलो ।
पीठे तूणीर बांध्या रिपु चीरीयारे ॥ वाम चुजें धनुष ग्रह्योरेलो । युद्ध करवा नृप जाये बह्योरेलो
॥ १२ ॥ कुलवधू आसीस इम दीयेरेलो । तुमें जय करजो रणमां जइरेलो ॥ स्वगोत्रजरती वदे
तदारेलो । तमो जीवजो घणा दिन-मुदारेलो ॥ १३ ॥ समृद्धिवंत दिनदिन हजोरेलो । मागधजन
वदे तुं धजोरेलो ॥ मोटे गयंदे चढ्या नरपतिरेलो । तेजें जीत्यो जेणे दिनपतिरेलो ॥ १४ ॥ सुत-

परिवारें परवयोंरेलो । बहु रयण आभूषणें अलंकयोंरेलो ॥ तृणतुल्य विश्वने जाणतोंरेलो । कांइ
 मनमां आणंद आणतोंरेलो ॥ १५ ॥ सोमजसा नीले हयेंरेलो । नृप आगल चलयो खमतिथेंरेलो ॥
 रोके रिपुसमूहनेरेलो । जिम रवि तेजव्यूहनेरेलो ॥ १६ ॥ दुखे देखाथे जमपरेरेलो । महाजसा नामें
 कुंअर खरेरेलो ॥ सिंहनामें घोडे चढ्योरेलो । बहु पाखर रयणें जढ्योरेलो ॥ १७ ॥ बाहुवलनी
 आगलेरेलो । सिंहस्थ कुमार वेगें चलेरेलो ॥ रथ ऊपर वेसी करीरेलो । जाए रणकरण मति धरी-
 रेलो ॥ १८ ॥ सिंहकरण नृपनंदनोरेलो । रणमां रिपूने निकंदनोरेलो ॥ कालदाढा रथें चढ्योरेलो ।
 जे जय करवानी बुद्धें चढ्यो रेलो ॥ १९ ॥ रक्त तुरंग आरोहीठरेलो । सिंहविक्रम चित्त उमाहीड-
 रेलो ॥ शत्रुने डुरजेयठे रेलो । बलवंत जगे जस गेय ठेरेलो ॥ २० ॥ नृप अंगज सिंहसेनजीरेलो ।
 कालागल रथ चढे चेनजी रेलो ॥ सर्वथकी आगल चढ्योरेलो । फोजमांहें जइने मलयोरेलो ॥ २१ ॥
 इत्यादिक रीतें करीरेलो । नाना बाहन असवारी धरीरेलो ॥ सनरुचद्ध निज सेनथीरेलो । बाहुवल
 चढ्यो वेगथीरेलो ॥ २२ ॥ पंचम खंडें चारमीरेलो । भणी ए ढाल साकरसमीरेलो ॥ उवजाय दर्श-

नसिंधुएंरेलो । निसुणी श्रोता सवि बंधुएंरेलो ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ भरतेसर निज सुतजणी । इणीपें कहे वचन ॥ सेन सकल लेई करी । जाउं तमें इकमन्न ॥ १ ॥ हुं पण श्रीजिनरायनी । सेवा करीने ऊट ॥ जिनवर चित्त धरतोथको । वेगें आबुं तत ॥ २ ॥ श्रीन्नरत महीपालजी । श्रीजिनमंदिर जाय ॥ मानुं शुभ लक्ष्मीतणो । अंगार गृह कहेवाय ॥ ३ ॥ प्रतिमा श्रीआदिनाथनी । तीर्थजलें अभिषेक ॥ चक्रीयें कीधो जलो । महा-बुद्धि गुणवैक ॥ ४ ॥ देवदूष्य वस्त्रें करी । लूही जिननुं अंग ॥ गोशीर्ष चंदनवती । पूजा रचे नृप चंग ॥ ५ ॥ कमलपूजा जिनरायनी । विरचे चक्री अमंद ॥ प्रतिमा आगल धूपने । ऊखेवे आणंद ॥ ६ ॥ आदिनाथ बंदी करी । कर जोमीने त्याहिं ॥ स्तवना करे चक्री तदा । बहु जक्तें उठाहिं ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १३ ॥ मी ॥ काने मुद्रा सिर जटा । जोगी जंगलमें रहे ॥ अवे सुन नर-पति लाल । आशा किनकी नहु करे ॥ भज भोलेनाथकुंवे । सूका टुका मांगिके ॥ अ० ॥ लेट रहें उर नहुं लरें ॥ ए देशी ॥ चक्री आदीसरआंगें । सुणो मेरे अरिहंत लाल ॥ स्तवना करुं तुम-

तणी । भजुं जिनरायकुंवे ॥ मात पिता जिन धन्य ते माने ॥ सु० ॥ तोतली वाणी बालकतणी
॥ ज० ॥ १ ॥ हे स्वामी तुज आश्रित जंतु ॥ सु० ॥ भारेकरमी पण सीऊसे ॥ भ० ॥ सिद्धरस-
संयोगे लोडुं ॥ सु० ॥ हेम थाये कारज थशे ॥ ज० ॥ २ ॥ तुजप्रतें ध्याता ने स्तवता ॥ सु० ॥
पूजा करता जे जना ॥ ज० ॥ धन्य अवतार ठे तेहनो ॥ सु० ॥ जे जन ध्याये एकमना ॥ ज० ॥
॥ ३ ॥ पृथिवीमां विरहता स्वामिनी ॥ सु० ॥ जे पगरेणु होय ॥ ज० ॥ महामंतंगजपणुं पामती
॥ सु० ॥ उनमूले जवतरु जोय ॥ ज० ॥ ४ ॥ मोहे करी अंधित सवि नरने ॥ सु० ॥ विवेकलो-
चन तुं आपतो ॥ ज० ॥ अनादिकालनी जमता जागत ॥ सु० ॥ निज स्वरूपपदें थापतो ॥ ज० ॥
॥ ५ ॥ तुज पद अंबुज जमर नरने ॥ सु० ॥ न होये शिवपद वेगडुं ॥ ज० ॥ तुज देशना अमृ-
तपानें करी ॥ सु० ॥ जवपाश दुख जाए टल्युं ॥ ज० ॥ ६ ॥ श्रीआदिनाथने प्रणमी चक्री ॥ सु० ॥
ए जाचुं तुमकर्ने ॥ भ० ॥ जवोभव मुजने ताहरी ॥ सु० ॥ सेवा होजो शुभमनें ॥ ज० ॥ ७ ॥
प्रथम जिणंदने इम शुणी ॥ सु० ॥ प्रणमी जिनवरना पाय ॥ भ० ॥ देवगृह्णी निकल्यो ततखिए

॥ सु० ॥ श्रीजतरतनामा महाराय ॥ ज० ॥ ७ ॥ बखतर पहेथुं वज्ररतननुं ॥ सु० ॥ मेरे चेतन ला-
ल । शोजतो चक्री सार ॥ चढ्यो रणकाजकुंवे ॥ ए आंकणी ॥ शिरपर टोप पहेयो रयणनो ॥ सु० ॥
चक्रीये मनोहार ॥ च० ॥ ए ॥ जयपराजय नामें दोय जाथा ॥ सु० ॥ लोहनाराचें पूर्ण ॥ च० ॥
लण लोकने दंफवाकजें ॥ सु० ॥ धनुष धरे ते पूर्ण ॥ च० ॥ दैत्य दावानल खज हाथें ॥ सु० ॥
चक्री ग्रहे तिणवार ॥ च० ॥ बीजां पण आयुध निज करथी ॥ सु० ॥ फरसे चक्री मनोहार ॥ च० ॥
॥ ११ ॥ सुरगिरिनामें गजनी ऊपर ॥ सु० ॥ चढीयो नृप सुखकार ॥ च० ॥ पवनजय रथमां आ-
रोह्यो ॥ सु० ॥ सुपेण सेनानी श्रीकार ॥ च० ॥ १२ ॥ लघु जाई सेनानीनो ॥ सु० ॥ नामें गरुड
कुमार ॥ च० ॥ ते पण जयरथें आरोहीड ॥ सु० ॥ वक्रो ठे तिहां जुझार ॥ च० ॥ १३ ॥ सुपेण
सेनानी पोताना करमां ॥ सु० ॥ कालानल खज ग्रह्युं ॥ च० ॥ अग्निमुख जालांप्रते ग्रही ॥ सु० ॥
बीज उद्योत उपम लह्युं ॥ च० ॥ १४ ॥ सवा क्रोरु चक्रीनंदन ॥ सु० ॥ मोटा पराक्रमधार ॥ च० ॥
ते पण सहू तैयार थई ॥ सु० ॥ आव्या ठे श्रीकार ॥ च० ॥ १५ ॥ श्रीसूर्यजसा तेहमां मोटो

॥ सु० ॥ त्रिभुवननो जीतनार ॥ च० ॥ वैरी जननें दिव्य आयुधें करी ॥ सु० ॥ आकरो करे प्र-
हार ॥ च० ॥ १६ ॥ सूर्यहास खरुग निज हाथें ॥ सु० ॥ इंद्रधनुष ग्रहे हस्त ॥ च० ॥ सुरसंमोह
बखतर पहेरीयुं ॥ सु० ॥ सूर्ययशा प्रशस्त ॥ च० ॥ १७ ॥ सूर्यजसा नीलें घोडे चढ्यो ॥ सु० ॥
समरांगणमां सूर ॥ च० ॥ देवजसा नामें बीजो वेढो ॥ सु० ॥ दीसंतो महाक्रूर ॥ च० ॥ १८ ॥
देवें पण नवि जीताए तेहनै ॥ सु० ॥ संग्रामकरियामांहिं ॥ च० ॥ श्वेत अश्वरथें आरोह्यो ॥ सु० ॥
महाबलवंत जगांहिं ॥ च० ॥ १९ ॥ बीजो कुमर रणे सूर ठे ॥ सु० ॥ गरुड वाहन धरंत ॥ च० ॥
विकट नामा बखतरने धरतो ॥ सु० ॥ रणकाज मोटा करंत ॥ च० ॥ २० ॥ चक्रीनो पुत्र सुजसा
नामै ॥ सु० ॥ जोरावर कहेवाय ॥ च० ॥ दुर्जय नामा रथमां वेगो ॥ सु० ॥ युद्धने काथें आय
॥ च० ॥ २१ ॥ भेघनाद नामा नृप कुंअर ॥ सु० ॥ नाद करंतो जोर ॥ च० ॥ निज हाथें धनुषने
ग्रही ॥ सु० ॥ आव्यो रणने ठोर ॥ च० ॥ २२ ॥ कालमेघ बाणने वरसतो ॥ सु० ॥ रथें चढी
आवंत ॥ च० ॥ कावेर घोकें महाकाल पुत्र ॥ सु० ॥ रणमां ईहा पावंत ॥ च० ॥ २३ ॥ वैरिसिंह

काले घोडे ॥ सु० ॥ चक्रीनो ते नंद ॥ च० ॥ पांच अक्षोहिणीनो जेता ॥ सु० ॥ रणमां आवे
 अमंद ॥ च० ॥ १४ ॥ वीरमानी वीरसेन कुंअर ॥ सु० ॥ नीलें हथें अयो असवार ॥ च० ॥ हाथें
 गदा जाली आव्यो ॥ सु० ॥ समरभणी सुखकार ॥ च० ॥ २५ ॥ इत्यादिक चक्रीना पुल ॥ सु० ॥
 बलवंत बहु राजान ॥ च० ॥ विविध जातिनां वाहने बेसी ॥ सु० ॥ सहु आव्या इक ध्यान ॥ च०
 ॥ २६ ॥ सैन्यना मुख आगल चाले ॥ सु० ॥ सुषेण सेनानाथ ॥ च० ॥ जट क्रोमोगमें परवरीजे
 ॥ सु० ॥ कटक चले तल साथ ॥ च० ॥ २७ ॥ इणीरीतें श्रीभरतचक्री ॥ च० ॥ चाट्यो लेई परि-
 वार ॥ च० ॥ आदिजिणंदने चित्तमां धरतो ॥ सु० ॥ जय करवा श्रीकार ॥ च० ॥ २८ ॥ पंचम
 खंडे तेरमी ढाले ॥ सु० ॥ एह कह्यो अधिकार ॥ च० ॥ उवजाय दर्शनसागरें रूम्हो ॥ सु० ॥ च-
 रित्रतणें अनुसार ॥ च० ॥ २९ ॥

॥ डुहा ॥ जरत बाहुबल राजवी । मागधने द्ये दान ॥ निज निज सैन्यने देखता । रणका-
 में सावधान ॥ १ ॥ बाणप्रतें धरताथका । जिम राजहंस मृणाल ॥ रणवार्ता करताथका । चालं-

ता लजमाल ॥ १ ॥ उठाह मन धरताथका । महावल्लवंत दोय ॥ निज निज सैन्ये आवीया । भ
 रत बाहुवल सोय ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ गोकुल गामने गोंदरे ॥ ए देशी ॥ जगत अने वा-
 हुवलीरे । शोभे निज सेना मजार ॥ सुण प्यारारे ॥ जिम जंबूद्धीपमांहें रह्योरे । मेरुगिरि उपम
 धार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ दोय सेनमां तिणसमेरे । मांहिं रही भूमि देखाय ॥ सु० ॥
 जिम महाविदेहनी भूमिकारे । निपधनीलगिरिमां जोवाय ॥ सु० ॥ ज० ॥ २ ॥ दोयनुं सैन्य पंग-
 ती थईरे । वाटें चाढ्युं जाय ॥ सु० ॥ जिम कलपांत समयविपेरे । पूर्वापर वारिधि थाय ॥ सु० ॥
 ॥ ज० ॥ ३ ॥ चालती दोय सेननारे । पगधातें करी त्यांहिं ॥ सु० ॥ शेषनागनी फणावलीरे । थि-
 र पण कांपि ठे ज्यांहिं ॥ सु० ॥ भ० ॥ ४ ॥ सुन्नटवलें करी रीकीयारे । गिरि पण कंघे जत्थ ॥ सु० ॥
 मानुं माथुं धुणावतारे । उपमा छे कवि तत्थ ॥ सु० ॥ ज० ॥ ५ ॥ बाहुवलना सेनमारे । विद्या-
 धर अनिलवेग ॥ सु० ॥ बहु परिवारें परवय्योरे । अतुली वल्ल सुतेग ॥ सु० ॥ ज० ॥ ६ ॥ रातना-
 रि विद्याधरुरे । लाख जार लोहगदाधार ॥ सु० ॥ निज हाथमांहें भमाडतोरे । बाहुवलसेनमजार

॥ सु० ॥ ज० ॥ ७ ॥ लोहगदाप्रतें देखीनेरे । मातंग कांकरा थाय ॥ सु० ॥ तीडपरें हय आचरेरे ।
 रथ ते मालासम थाय ॥ सु० ॥ भ० ॥ ७ ॥ माहेंद्रचूक विद्याधरुहे । भरतनी सेनामजार ॥ सु० ॥
 हाथें मोगर जमाकतोरे । कोपातुर जयकार ॥ सु० ॥ भ० ॥ ८ ॥ सुगति नामें विद्यापतिरे । वैता-
 ल्य दक्षिणश्रेणिस्वाम ॥ सु० ॥ पायक अश्व रथ गयतणोरे । वीस कोडी अभिराम ॥ सु० ॥ ज० ॥
 ॥ १० ॥ प्रत्येकें प्रत्येकें जाणजोरे । संख्या एह ठे तास ॥ सु० ॥ ते पण जरतना सेनमारि । आवी
 मलयो ठे उद्वास ॥ सु० ॥ भ० ॥ ११ ॥ इत्यादिक आरुंधरेरे । वेहु राजानां सैन्य ॥ सु० ॥ सम
 भूतल जोई करीरे । मुकाम कीधां अदैन्य ॥ सु० ॥ ज० ॥ १२ ॥ एकवीस भूमिजे भरतनेरे । र-
 हेवा सुंदर आवास ॥ सु० ॥ सूर्यजसादिक सुततणारे । अग्यार भूमिया खास ॥ सु० ॥ ज० ॥ १३ ॥
 मुकुटवरू राजातणारे । सप्तभूमिया सन्न ॥ सु० ॥ अन्य सामंतने जाणीयेरे । त्रण भूमिया निठ-
 द्न ॥ सु० ॥ ज० ॥ १४ ॥ घोटकशाला तिम वलीरे । गजशाला मनोहार ॥ सु० ॥ ए सहू वार्धकी
 तिहां करेरे । रहेवानें सुखकार ॥ सु० ॥ ज० ॥ १५ ॥ अशन वसन सवि तिहांकणारे । मनगमती मले

वस्त ॥ सु० ॥ शकट उंट पोठी घणारे । नारवाहक प्रशस्त ॥ सु० ॥ जण ॥ १६ ॥ कोट रचाव्यो
 चिहुं दिशेरे । बुरज कोसीसां सार ॥ सु० ॥ नालोनी पंगतो तिहां धरीरे । अरिजन करती संहार
 ॥ सु० ॥ भ० ॥ १७ ॥ कांगरे कांगरे तिहां घणीरे । जंबूरा जंजाल ॥ सु० ॥ कोकवाण तिहां आ
 पीयारे । हणवाने विकराल ॥ सु० ॥ जण ॥ १८ ॥ इत्यादिक विधि जाणजोरे । दोय सेनामझार
 ॥ सु० ॥ हवे आगल वात जे होशेरे । ते सुणजो नरनार ॥ सु० ॥ भ० ॥ १९ ॥ पंचम खंडे चौ-
 दमीरे । ए कही सुंदर ढाल ॥ सु० ॥ दर्शन कहे श्रोताघरेरे । होजो मंगलमाल ॥ सु० ॥ जण ॥ २० ॥

॥ डुहा सोरठी ॥ नरत नामा नरिंद । आदेश आपे सुतचणी ॥ सज्ज थाउं अमंद । चढत
 करो हवे रणतणी ॥ १ ॥ पामी नृपनी आण । सेनानीने सुतें कहुं ॥ तुरत चढो केकाण । पंच
 हथीयार धरी करी ॥ २ ॥ सुचट थया तइयार । सेनानीना वेणथी ॥ जला भला जूजार । मूठा-
 ला मठरायता ॥ ३ ॥ योध जिस्या यमडूत । वाधा केसरीया कीया ॥ रढीयाला रजपूत । कर-
 वाल धरी करी ॥ ४ ॥ शुद्ध करी रणभूमि । वार गाऊने अंतरें ॥ अंज थाप्यो रिपुधूमि । वचमां

तेणें लश्करें ॥५॥ थापी आझा चार । वे राजाचें तिणसमें ॥ अस्त थाए रवि ज्यार । युद्ध नवि क-
रतुं विहुं जणें ॥ ६ ॥ वरसे मेह जिणवार । रण नवि करवो सेनमां ॥ वीजी आझा धार । वीजी
आदीसरतणी ॥ ७ ॥ चोथी धरमनीं आण । वे सेनें लफुडुं नही ॥ दो राजा मन आण । व्यव-
स्था एम थापता ॥ ८ ॥ हवे युद्धमंमाण । सूर्योदय वेलासमे ॥ थाए तेह वखाण । श्रोता सुणजो
थिर चितें ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ देशी कमखानी ॥ सैन्य वेहु नृपतणा झूजवा तिणममें । च-
ढतरा तरत वाजां वजायां ॥ सुभट जट कटक चट महकी जेला थथा । वरुवना वागिया वेग
धाया ॥ सैन्य ॥ १ ॥ सीस सोंहरीया प्रवल मद पूरीया । भमर गुंजार भीपण कपोला ॥ शुंरु
उल्लालता शत्रुदल पारुता । हाथीया करत हाल कलोला ॥ सै० ॥ २ ॥ घंट वाजे गले एकठा स-
वि मली । मेघ काली घटा जाणे दीसे ॥ ढलकती ढाल ने सीस चामर ढले । मत्त मातंग रहे
जरीयां रीसे ॥ सै० ॥ ३ ॥ हालता चालता जाणे करी पर्वता । गुहिर गंजीर गर्जारव करता ॥ ज-
रत बाहुवल रायना सैन्यमां । एहवा हस्ती मदवारि झरता ॥ सै० ॥ ४ ॥ देश काश्मीर कांवाज

वाहिकतणा । खेत्र खुरसाण सूधा खरंगा ॥ अवल उत्तरपथा पवन पाणीपथा । जलजला कधी
तेजी तुरंगा ॥ सै० ॥ ५ ॥ नीलका पीलका सबल कंजोचना । रातका रंगि कविला कीहाना ॥ की-
रझीया काळूआ धूसरा दूसरा । हांसला वंसिला भोगनाका ॥ सै० ॥ ६ ॥ शिर धरे आंकना वां-
हे पहेरे कनां । निज निज वचनना बोलवाला ॥ एकथी एकला कटक आगल खडा । वांकना
वीर सूजट पाला ॥ सै० ॥ ७ ॥ सबल कंधाल मृगाल जीव शल्यसम । लोहना टोप आटोप धर-
ता ॥ पंच हथीयारथी पूरीया ते सहू । भीम आकारने तेह करता ॥ सै० ॥ ८ ॥ निज निज ना-
म नेजा धजा फरहरे । गुन्गुडे घोर नीसाण वाजां ॥ एहवा रथ बहु तिहांकणे आवीया । ज़रत
बाहूवल सेन जाजा ॥ सै० ॥ ९ ॥ सेनरी धूलि जनि गयणतले लागती । समुद्रजल ऊठल्यां ते-
हवेला ॥ शेष पण सलसल्या इंद्र पण खलहदया । त्रूटी गिरिश्रृंग थई गया जेला ॥ सै० ॥ १० ॥
हस्तिधर हस्तिसाथे लडे तिहांकणे । तुरंगथी तुरंगधर छुज करता ॥ रथे आरोहीने रथीसाथे
बडे । सुभटसुं सुजट ते खज धरता ॥ सै० ॥ ११ ॥ राजकुंअर लडे राजवीसाथसुं । ठाकुरा ठाकुरें राहि

मंडे ॥ चाकरें चाकरा सचिव सचिवें बली । मुगलसुं मुगल लडे उर ठंडे ॥ सै० ॥ १२ ॥ ज़ीलनी
जातिना ज़ीलने ते हणे । एहवी नीति दोय सेन थापे ॥ वीरस पोषता जोई निज जोगता । ते
लडे एम तस कीर्ति व्यापे ॥ सै० ॥ १३ ॥ खेचरे खेचरा भूचरे भूचरा । झूफता एम दोय सेन-
मांहे ॥ अमल आरोगता खेद नवि धारता । ऊफोफ़ि वाहता शस्त्र त्यांहिं ॥ सै० ॥ १४ ॥ केई
तरवारथी केई कटारथी । केई बंधूकथी सुभट सूर ॥ वाणने वरसता पनुषने नाखता । युद्धना काजमां
वीर पूरा ॥ सै० ॥ १५ ॥ बाहुबलि रायना चरणने नमी करी । अनिल विद्याधर तेह आवे ॥ सुपेण से-
नानीने तेह एम उचरे । मूजसुं तूज बल कांई न फावे ॥ सै० ॥ १६ ॥ बाण घन वरसता दोय ज़ेला
थई । संचरे वकपरे धवल नेजा ॥ गाज दलसाज ऋतु आई पाउसतणी । बीज जिम कुंत चमके
सतेजा ॥ सै० ॥ १७ ॥ कोप करी अरुण लोचन हुआं दोयना । आफले दोय जण मांहोमांहिं ॥
अनिलना बलथकी सुपेण तेह उंसर्यो । हाहाकार शब्द थयो अतुल त्यांहिं ॥ सै० ॥ १८ ॥ अ-
निल विद्याधरे हरिनाद त्यां कर्यो । तेहथी बाहुबल सुजट हरख्या ॥ आपणुं ओर ठे मझमें मा-

चता । द्वार ठे सुपेणनी तेणे परख्या ॥ सै० ॥ १९ ॥ क्रोध कठीन ते रातमां लोयणो । कालअन-
 लसम खरुगधारी ॥ ततखिण दोनीउं सुपेण हवे वेगथी । दुशमन जीतीशुं वेग मारी ॥ सै० ॥
 ॥ २० ॥ सुजट लोकें तदा देखी चित चिंतवुं । विश्वने एह संहारकारी ॥ गिरितणो ठेदक भू-
 मिविदारक । न जाणीयें कहने एह प्रहारी ॥ सै० ॥ २१ ॥ बाहुवल अंगजो सिंहस्थ कुंअरु । वा-
 युवेग ह्यरथें तेह चढीयो ॥ सुपेणने रोकीयो दोरुवा नवि दीउ । सुपेणसुं जोरथी तेह चढीयो
 ॥ सै० ॥ २२ ॥ संग्रामसूर वरवीर दोय सेनना । समरमां जईयने तेह पत्नीया ॥ गुणीयणें राग
 सिंधु बजाया तिहां । फुजवा मांहोंमांहें अफीया ॥ सै० ॥ २३ ॥ हाक करी ताकीने माकमांहें
 ग्रहे । झटपट वाहीने वांक फेरे ॥ ताणीने वाण नाखे अरिप्राण ले । धसमसी शत्रुने घाली घेरे
 ॥ सै० ॥ २४ ॥ धरुहडे धरणी ने नालि पण गरुगडे । अडवडे युद्धमां जोध फरता ॥ खरुखडे
 ढालने अरिधरु रडवडे । जरुपडे कुंतनी आगि खिरता ॥ सै० ॥ २५ ॥ धमधमे धीम तिहां का-
 यरा कमकमे । चमचमे घा वहे रक्तधारा ॥ सुजट रणभूमिमां निकट थड आफले । विकट जट

प्रकट आवे आटारा ॥ सै० ॥ २६ ॥ देखी महाघोर रणप्रतें केई भट । कायरा त्रास पाम्याज दी-
 गा ॥ महा घातनां घारवें दूमणा ते हुआ । युद्धमां तो रखा होइ धीठा ॥ सै० ॥ २७ ॥ सिंहस्थ
 सिंहकरण बाहुचलितणा । भेधनाद सिंहनाद चक्रीपूता ॥ मांहोंमांहें कुशता चार ए आकरा । त्रि-
 चुवन दोभता रणविगूता ॥ सै० ॥ २८ ॥ शब्दबंधु अने वीरबंधु वली । महाबाहुने सुबाहु नामें
 ॥ धूपघट धूमकेतु जयवीर महाजय । बालूक बिलोक गुणधामें ॥ सै० ॥ २९ ॥ कामभोज चंद्रक
 चक्रिबाहुचलितणा । युद्धमां सवि लड्या तेह वीरा ॥ झूझनी होंस नवि रही तेहनें । बलवंत तेज-
 वंत अधिक धीरा ॥ सै० ॥ ३० ॥ मनुष्यसंहार अथा तिहां अतिघणा । हाथीआ चोमला बहुल
 मूआ ॥ लोहीना खाल बह्या बहु तिहांकणें । । शोक संताप नर खीण हूआ ॥ सै० ॥ ३१ ॥ वार
 वरस एम युद्ध करतां अयां । पण नवि जीतीया तेह कोइ ॥ हारी दोय सेननी ते पण नवि अई ।
 फोकट मामलो एम होई ॥ सै० ॥ ३२ ॥ हानि एम एम देखीने सुधर्म इंद्र ते । चमरेंद्र आवीया
 तेण ठामें ॥ जरत बाहुचल दोयने चारवा । लोकने राखवा एह कामें ॥ सै० ॥ ३३ ॥ पनरमी ढाल

ए खंरु पंचमतणी । जाति कमखातणी कही ए देशी ॥ उवझाय वर श्रीयदर्शनसागरें । जविक
जन सांजसो शुद्ध लेखी ॥ सै० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीसौधर्मा इंद्रजी । तिम बली श्रीचमरेंद्र ॥ दोय आवीने इम कहे । सांजल वचन
नरिंद ॥ १ ॥ युद्धारंज शुं मांमीउ । लोकोने दुखदाय ॥ ऋषजदेवपरें पालवी । एह प्रजा महा-
राय ॥ २ ॥ तेमाटे दोय सेनना । सुजटने वारो गाढ ॥ सवि जनने सुखीया करो । वेगें निवारो
राढ ॥ ३ ॥ जरत बाहुबलें इंद्रनां । वचन मान्यां श्रीकार ॥ लमार्ई करता सुजटने । तेणें वार्या
रणवार ॥ ४ ॥ दोय इंद्रें दोय भूपने । समजावी तिणवार ॥ पंच युद्धनी थापना । विरची तस
हितकार ॥ ५ ॥ दृष्टियुद्ध १ ने वचनयुद्ध २ । बाहुयुद्ध ३ मुष्टियुद्ध ४ ॥ दंरुयुद्ध ५ पंचम कह्युं । ए
नाम कर्णो विबुद्ध ॥ ६ ॥ पांचे युद्धनी वर्णना । सांजलजो नरनार ॥ विस्तारीने वर्णवुं । चरित्रत-
णे अनुसार ॥ ७ ॥ ढाल ॥ १६ मी ॥ तुमें पितांवर पहिर्याजी । मुखने मरकलडे ॥ ए देशी ॥ कुं-
जरथी दोय जार्ईजी । उतर्या तिहांकणें ॥ फुफ करवानें सज थाएजी । पेठा समरांगणें ॥ १ ॥ वे

पण महावल्लभ धरताजी ॥ उत्त० ॥ लीलायें पगलां भरताजी ॥ पेठा० ॥ दृष्टियुद्धं लभुं एहं तु
 जी ॥ उ० ॥ करी प्रतिज्ञा निरवहेवीजी ॥ पे० ॥ १ ॥ उभा रहो अनिमिष नयणाजी ॥ उ० ॥
 शक्र चमरेंद्र कहे इम वयणाजी ॥ पे० ॥ मुख सनमुख दोय राजाजी ॥ उ० ॥ जोता ठे अधिक
 दिवाजाजी ॥ पे० ॥ ३ ॥ घणी वार ते दोय रायजी ॥ उ० ॥ निश्चल लोचनता थायजी ॥ पे० ॥
 मानुं जोगी ध्यान स्वरूपेजी ॥ उ० ॥ निश्चल लोयणें उपेजी ॥ पे० ॥ ४ ॥ श्रीभरत राजानां नेण-
 जी ॥ उ० ॥ मीचाणा जुए सेनजी ॥ पे० ॥ आंखे आंसुधारा वहेजी ॥ उ० ॥ चक्री निज दिल-
 मां दहेजी ॥ पे० ॥ ५ ॥ माथुं धूणता तिण वेला देवजी ॥ उ० ॥ मुखेथी एस कहेवजी ॥ पे० ॥
 हार्यो भरत बाहुवल जीत्योजी ॥ उ० ॥ बाहुवलनो जस वत्योंजी ॥ पे० ॥ ६ ॥ बाहुवलशिरें फू-
 लनी वूगीजी ॥ उ० ॥ देवता करे मन संतूगीजी ॥ पे० ॥ बाहुवलिनो विजय थातेजी ॥ उ० ॥
 वीर सोमप्रता गुण गातेजी ॥ पे० ॥ ७ ॥ हरखकोलाहल थावेजी ॥ उ० ॥ जीतनां वाजां वजावे-
 जी ॥ पे० ॥ कीर्तिनाटकणी नृत्य करतीजी ॥ उ० ॥ बाहुवलनी चिहुंदिशें फरतीजी ॥ पे० ॥ ८ ॥

चरनरायना लश्करलोकजी ॥ उ० ॥ मंद तेज हुआ पाम्या शोकजी ॥ पे० ॥ चिंतातुर सेना आवेजी ॥ उ० ॥ असाता बहुली पावेजी ॥ पे० ॥ ए ॥ प्रमोद विपादने धारीजी ॥ उ० ॥ दोय राजानी सेनामजारीजी ॥ पे० ॥ दृष्टियुद्धनो अधिकारजी ॥ उ० ॥ बखाण्यो चरित अनुसारजी ॥ पे० ॥ १० ॥ सोलमी ढाल पंचम खंडेजी ॥ उ० ॥ बाहुबल तेज प्रचंडेजी ॥ पे० ॥ उवझाय दर्शननी वाणीजी ॥ उ० ॥ श्रोताजने भावें निसुणीजी ॥ पे० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीचरत महीपालने । बाहुबल जंपे एम ॥ वचनयुद्ध हवे तमें करो । मुज साथे मन प्रेम ॥ १ ॥ जिम पग फरस्यो अहि हुए । तिम रीस धरे नरिंद ॥ निज उत्कर्षने राखवा । हा जाली सुखकंद ॥ २ ॥ ढाल ॥ १७ मी ॥ सुण बहेनी पिऊनो परदेशी । आज के काल चले-सीरे ॥ ए देशी ॥ श्रीचरत चक्री हवे तिहांकणें । वचनयुद्धने करतोरें ॥ ईशानवृषपरे नादने धरतो । ऐरावण गजरव अनुसरतोरें ॥ सांजल प्राणी बात रसाली । पुण्ये थाशे खुशालीरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ रणईदक देवविमानने पागतो । नादें करी कंपावेरे ॥ ग्रह नक्षत्र तारा पण कंपे ।

कुलगिरिने मोलाविरे ॥ सां० ॥ २ ॥ समकालें जलधिजल उठले । जगतनो नाद एहवोरे ॥ पृथि-
वी हालकलोल करावी । दुर्धर लागें कहेवोरे ॥ सां० ॥ ३ ॥ राशिप्रतें बलद नवि गणता । कुबु-
द्धिगुरुआणारे ॥ अंकुशप्रतें नवि गणता हाथी । शुभ वचन जिम पिशुणारे ॥ सां० ॥ ४ ॥ हय
लगाम नवि जाणे तीहां । नवि वेसर कशघातरे ॥ त्रास पाम्या भरतने नादे । नवि रह्या केई थि-
रवातरे ॥ सां० ॥ ५ ॥ अति जैरव बाहुबलियें कीधो । सिंहनाद तिणवेलारे ॥ तिण नादें गरुड
पण पनीउ । जाणी पंखोरवहेलारे ॥ सां० ॥ ६ ॥ उरग पण पाताले पेठा । मंथाचल रुमनोलारे ॥
सघला सागर नाद सुणेंतां । यया हालकलोलारे ॥ सां० ॥ ७ ॥ बाहुबलनादें करी गिरिवर ते ।
अवनीपीठें पडीयारे ॥ देवना विमानने तिहांकिण । कंपनना दुख नमीयारे ॥ सां० ॥ ८ ॥ बधतो
बधतो बाहुबलनाद । तिहांकणें थावे जोरे ॥ फरीथी भरतें पण हरिनाद । कीधो अतिही निगो-
ररे ॥ सां० ॥ ९ ॥ जगतनादे वैमानिक देवनी । वनिता त्रासने पामेरे ॥ जिम सिंह देखी मृग-
ली नाशे । जय पामी उदामेरे ॥ सां० ॥ १० ॥ इम अनुक्रमें भरत बाहुबल । वचनयुक्त करतारे ॥

अनुक्रमें चक्रीनो नाद तिहां । घटतो गयो दुख धरतारें ॥ सां० ॥ ११ ॥ वधतो हवो बाहुबलनो
 नाद । जिम सरितानो प्रवाहरे ॥ जिम सज्जननी मिलता वधती । तिम नाद वध्यो अवाहरे
 ॥ सां० ॥ १२ ॥ जरतने बाहुबलीयें जीत्यो । जरत हार्यो दुख दीगरे ॥ देवें फूलनी वृष्टि कीधी
 । लवूनो जस थयो मीगरे ॥ सां० ॥ १३ ॥ पंचम खंरें ढाल सतरमी । एह कही श्रीकाररे ॥ पा-
 ठक दर्शनसागर कहे ऋषि । पुण्यथी जयजयकाररे ॥ सां० ॥ १४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरतप्रतें बाहुबली । जंपे एहवी वाच ॥ बाहुयुद्ध हवे कीजीएं । ख्याति रा-
 खी निज साच ॥ १ ॥ जरतनृपें पण मानीउं । तास नचन अजिराम ॥ बाहुयुद्ध करवाजणी । स-
 ज्जा थया उद्दाम ॥ २ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ काली पीली वादली । राजिंद झरमर वरसे मेह ॥ ए
 देशी ॥ दोय जणा हवे तिहांकणे । साजन महामद्वपरें जेह ॥ मांहोमांहि बाहु अथकावता : साज-
 न गजदंतूसलपरें तेह ॥ तुमें जोजोरे भवि लकाइ बाहुयुद्धतणी नीतिशुद्ध ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥
 खिणमां जेला बेहु मीले । साजन खिणमां पामे वियोग ॥ खिणमां ऊनी वेठा होवे । साजन

खिणमां पडे भूजोग ॥ तु० ॥ २ ॥ वली स्नेहादिकें करी । साजन दोय जन अंगोअंग ॥ भीरुता
भीडता निज वाहूने । साजन मलता होवे वेहु चंग ॥ तु० ॥ ३ ॥ दणमां हेवत दणमां ऊपर ।
साजन युद्धवशें इम थाय ॥ जिम करसवशें प्राणीडे । साजन अध ऊपरें जाय ॥ तु० ॥ ४ ॥ मोटा
अहिपरें ते वेहु । मांहोंमांहें बंधविइन ॥ करता ठे रणभूमिमांहें । साजन वूटा थाए सावधान ॥ तु० ॥
॥ ५ ॥ वारंवार भूमि लोटवे । साजन धूले खरडे देह ॥ ते वेहूना भारने । साजन अणसहती
भूमि तेह ॥ तु० ॥ ६ ॥ क्रोधातुर बाहूबली । साजन एक करें चक्रीने लेय ॥ आकाशें ऊढालीडे ।
साजन जिम गज शरभ ग्रहेय ॥ तु० ॥ ७ ॥ तिण वेला दोय सेनमां । साजन हाकारो बहु थाय
॥ केहूनें दुख नवि ऊपजे । साजन मोटाने दुख उपजाय ॥ तु० ॥ ८ ॥ बाहुबल दिलमां चिंतवे ।
साजन धिग जीव ए बल मूज ॥ ए कार्यना ऊवेखक । साजन धिग पम्नो मंत्रीरे तूज ॥ तु० ॥ ए ॥
रखे जो मोटो जाइ । साजन भोंयें पडे इणवार ॥ तो माहरो अपजश होशे । साजन आकरो अ-
तिदुखकार ॥ तु० ॥ १० ॥ गगनथी पम्नतां हुं धरं । साजन बाहुबलें चिंतव्युं जाम ॥ जरतनी हेडे

जुजा धरी । साजन बाहुवलें तिण ठाम ॥ तु० ॥ ११ ॥ ऊरध बाहु जतीपरें । साजन खिण बाहुव-
 लि त्यांहि ॥ ऊभो रह्यो वाटो जुए । साजन कंडुकपरें ग्रह्यो वांहि ॥ तु० ॥ १२ ॥ जरतनें पम्वाथी
 ऊपनो । साजन सविपाद वळी मोद ॥ दोय सेनामां पीरतां । साजन उत्सर्ग अपवादनो नोद
 ॥ तु० ॥ १३ ॥ जाई राखणथी ऊपनो । साजन बाहुववलिनो विवेक ॥ विद्या शील गुणें करी ।
 साजन लोक वखाणें ठेक ॥ तु० ॥ १४ ॥ बाहुवलने मस्तकें । साजन देवें कुसुमवृष्टि कौंध ॥ जी-
 त्यो बाहुवल हारीजे । साजन जरत कहे विबूध ॥ तु० ॥ १५ ॥ पंचम खंडे अढारमी । साजन
 ढाल कही ए सार ॥ उवजाय दर्शन लहे भवि । साजन सुणतां हरख अपार ॥ तु० ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ ते विलखाणो कोपथी । श्रीजरत महीराय ॥ धूमजालें करी वह्नि जिम । तसपरें
 उपम थाय ॥ १ ॥ लाजें नमतुं मुखकमल । बाहुवलि तिणवार ॥ गदगद कंठें जंपतो । इणीपरें
 वचन प्रकार ॥ २ ॥ महावीर जगनाथजी । मोटी जुजा बलवंत ॥ विपाद चित्तें नवि कीजीयें ।
 तुमैं उत्तम गुणवंत ॥ ३ ॥ कदा दैवसंयोगथी । केणें विजयी जीत जीतें ॥ तुम नवी जीतीजे । हुं ईहां

सुचरित ॥ ४ ॥ घृणाद्धर न्यायें करी । पोतोनी जयकार ॥ हजीसुधी मानुं अमो । इहां न अ-
वर प्रकार ॥ ५ ॥ एटले तुंहीं एकलो । सूरवीर झूजार ॥ सायर देवें मंथ्यो पण । वापीरूप नवि
धार ॥ ६ ॥ फालच्युत छिपीपें । शुं बेली रह्यो राय ॥ ऊठ ऊठ राणकाजमां । सज्जा थई तमो
भाय ॥ ७ ॥ लघु बंधवना वचनने । निसुणी चक्री त्यांहिं ॥ आप दोषने टालवा । हा मानी उ-
ठांहिं ॥ ८ ॥ जे रीतें मुष्टियुधप्रते । परस्पर जाता दोय ॥ वढीया ते तिम वर्णवुं । सांचलजो भ-
वि सोय ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ चित्रोडा राजारे ॥ ए देशी ॥ जरत बाहुबल राजारे । रणमां-
हिं दिवाजारे । प्रतापें करी जाफा तेह ताणमारे ॥ दोय राजा सोजागीरे । पुणें वरुजागीरे । जो-
वा रह लागी पगपग लोकनेरे ॥ १ ॥ तदनंतर मृगी चीक्रीरे । निज अंगने पीक्रीरे । जटवरगने
मोमीरे भरत दोन्नीठरे ॥ क्रोधें रातां नेणरे । जे ते बोले वेणरे । न विवरायें केण भरत नरिंदनारे
॥ २ ॥ मूवें जरतेशरे । नृप उर हणे अतिलेशरे । चक्री सुविशेषें क्रोधे तिहांकणरे ॥ दरवाजाना
उदारारे । कपाटप्रतें सारारे । करे प्रहार दांते करी जिम हाथीठरे ॥ ३ ॥ जिम कुपात्रें प्रदानरे । ते

निष्फल जाणरे । पिशुन सनमान जखवृष्टि उखरें ॥ वधिरे कर्णजापरे । अटवीमां गीतथापरे ।
 हिममाहें वह्निव्याप ए सवि निष्फल जाणजोरें ॥ ४ ॥ तिम मुष्टिप्रहाररे । चक्रीनो मनोहाररे ।
 नबि लागो दुखकार फोगट नृप पेटमारें ॥ हवे सुनंदानंदरे । ऊषाकी मूठी अमंदरे । हवे दुख-
 दंद हणतो जरतप्रतें ॥ ५ ॥ ते मुष्टिने घातरे । थयो जरत भूमिपातरे । जागां तिहां गात मूर्धा
 पाम्यो जरतेसरूरे ॥ जरतने पडवे त्यांयरे । भूमी कंपायरे ॥ पतीयें जय थायरे जिम कुलांगनारे
 ॥ ६ ॥ कांपे गिरि पण जोररे । पृथिवी अधोररे । सजनवर्ग निगोर तिहांकणे थावतारे ॥ क्षत्रिय-
 ना कुबोळरे । बाहुबल निसुणे अतोळरे ॥ दोय अमोल इहांकणे क्षत्रिय इम कहरे ॥ ७ ॥ जाईने
 दुख थायरे । ईजत वली जायरे । अपजस गवाय बाहुवली चिंतवेरे ॥ वक्तो जाई एहरे । जो न-
 बि जीवे तेहरे । तो मुज किस्यो सनेह आबुलें मुज सधुरे ॥ ८ ॥ इम मनमां विचारीरे । जाईसु
 नेह धारीरे । सींचे नयनवारि बाहुबल जाईप्रतें ॥ निज उत्तरीय वत्थरे । करी बाहुबली तत्थरे
 ॥ वीजे सुपसत्थ जरतप्रतें हित धरीरे ॥ ९ ॥ जे भाई तेहज जाईरे । एह वात गवाईरे । बीजी

श्री सगाइ रणविषे कामनीरे ॥ चक्री तिणवाररे । सूता नरपरें साररे । उज्यो मनोहर चेतना पा-
मीनेरे ॥ १० ॥ श्रीजरतेश्वर रायरे । दीगो बाहुबल जायरे । उज्जो तिण ठाय चाकरपरें आगलेरे
॥ दोय जाई त्यांहिरे । अधोमुख ऊभा रह्या ज्यांहिरे । हारि अने जीतिमाहे लाज थाए मोटा-
तणीरे ॥ ११ ॥ यतः -- अधोमुखो वितिष्टाते । बांधवौ नाबुनावपि ॥ पराजयो जयश्चापि । लज्जायै
महतामहो ॥ १ ॥ ढाल ॥ उंसरीजे रणमांरे । विचारे मनमांरे । चक्री एक पलमां अवसर जोई-
नेरे ॥ फरीथी शुद्ध ईहेरे । नवि किंचित वोहेरे । सुचटमांहें लीह जस्तरायनीरे ॥ १२ ॥ मानी
निज मानरे । नवि तजे सावधानरे ॥ तेहना गुणगान लोके गावतारे ॥ जावजीव जस थावेरे ।
पुण्याइ दीपावेरे । निज वंश सोहावे टेकदार आदमीरे ॥ १३ ॥ बाहुबल हवे चिंतरे । उपकार
कोधो में प्रीतेरे । जरतने ईणी रीतें ऊगारीजेरे ॥ भरत तिहां हायेंरे । देवता उच्चार्येंरे । पण
केणें नवि वायों युद्धने अवसररे ॥ १४ ॥ जीत्यो लघु भायरे । देवता गुण गायरे । सुख थाये म-
नमांहें बाहुलसेननेरे ॥ फूलवृष्टि वरसेरे । लघुने शिरें हरसेरे ॥ देवे अतिसरसें कीधी वर्णनारे

॥ १५ ॥ पंचम खंडे ढालरे । उगणीसमी रसालरे । कही मंगलमाल उवझाय दर्शनेरे ॥ सांचलो श्रोतारुरे । जवनें निस्तारुरे । होये दीदारुरे जे सुणे भावसुरे ॥ १६ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । दंरु ग्रही निज हाथ ॥ तेजें करी युध आदरे । बाहुवल्लिनी साथ ॥ १ ॥ दे दंडे करी दीपतो । चक्री जरत भूपाल ॥ जिम चूलिकाए गिरिवरु । शोभे अतिहि विशाल ॥ २ ॥ ढाल ॥ ३० मी ॥ सखीरी आयो ऊनालो अटारमो ॥ ए देशी ॥ सखीरी चक्री भरत हवे तिण समें । तिण समें फेरवी तेह दंरु ॥ चतुर नर सांचलो ॥ सखीरी जाणीये ए उतपातनो । उतपातनो ठेदन कारक चंद ॥ च० ॥ १ ॥ सखीरी बाहुवल्लने मस्तकें । मस्तकें नाखे जरत नरिंद ॥ च० ॥ सखीरी दंडे करी हणतो हवो । हणतो हवो चक्री ते तेज नरिंद ॥ च० ॥ २ ॥ सखीरी चक्रीना दंरुघातें करी । घातें करी बाहुवल्ली शिरमांहि ॥ च० ॥ सखीरी थयो महारव तिहांकणे । तिहांकणे नादें थाए बाह ॥ च० ॥ ३ ॥ सखीरी दंरु करी ते नृपतणो । नृपतणो मुगट थयो ते नरन ॥ च० ॥ सखीरी एह रणमां अयोधनें । अयोधनें जिम लोढुं थाये नरन ॥ च० ॥ ४ ॥ स-

खीरी किरिटेरेणना खंरु ते । खंरु ते शिरमाहिंथी खरंत ॥ चण ॥ सखीरी वाथें घुणित जिम वृ-
क्षथी । वृक्षथी ज्यें फूल वलंत ॥ चण ॥ ५ ॥ सखीरी दंरुघातें करी वाहुवली चक्षु
खिण मीचात ॥ चण ॥ सखीरी मीचाणी तिण अवसरें । तिण अवसरें लोकोनी पण वात ॥ चण ॥
॥ ६ ॥ सखीरी नयन ऊघाडी राजवी । राजवी हाथें ग्रहीने त्याहिं ॥ चण ॥ सखीरी लोढाना दं-
रुप्रतें ग्रही । दंरुप्रतें वाहुवली उठाहिं ॥ चण ॥ ७ ॥ सखीरी आशंकाने धारती । धारती भूमिचें
तिणवार ॥ चण ॥ सखीरी ए दंरु मुज शुं विदारसे । विदारसे उषारसे दुखकार ॥ चण ॥ ८ ॥
सखीरी दंरुप्रतें जमामतो । जमामतो वाहुवली ते स्वाम ॥ चण ॥ सखीरी दंडें करी चक्रीप्रतें ।
चक्रीप्रतें क्रोधें करी ताडे ताम ॥ चण ॥ ९ ॥ सखीरी दंरुघातें करी घटपरें । घटपरें कीधा खंरु-
खंरु ॥ चण ॥ सखीरी जरतनुं वखतर फाटीयुं । फाटीयुं हतुं पण प्रचंरु ॥ चण ॥ १० ॥ सखीरी
बिणवादल रवि जेहवो । जेहवो बिण धूमें जिम अग्नि ॥ चण ॥ सखीरी शटित वखतर जिम भू-
पति । भूपति दीपे तिम वरुजाग ॥ चण ॥ ११ ॥ सखीरी अरध खिणलगें विह्वल । विह्वल जरत-

राय तिहां आय ॥चण॥ सखीरी किंचित वार रही करी । रही करी रण करवानें ठाय ॥चण॥१२॥ स-
खीरी चक्री फरीथी दंरुने । दंरुने हाथे ग्रहीने धाय ॥ चण ॥ सखीरी बाहुवलने सनमुख सन-
मुख वेगें चाल्यो जाय ॥ चण ॥ १३ ॥ सखीरी दांते करी होठ पीडतो । पीडतो नृकुटी करी व-
ली रक्त ॥ चण ॥ सखीरी बाहुवलने मुंरुमां । मुंरुमां दंड मारे अति व्यक्त ॥ चण ॥ १४ ॥ सखी-
री दंरुघातें करी बाहुवली । बाहुवली ढींचणताय जाय ॥ चण ॥ सखीरी पृथिवीमांहें खंचीउ ।
खंचीउ डुख बहू तिहां आय ॥ चण ॥ १५ ॥ सखीरी वज्र सार बाहुवलीविपे । बाहुवलीविपे
आफली तेह ॥ चण ॥ सखीरी निज अपराधे वीहतो । वीहतो चाल्यो दंरु जेह ॥ चण ॥ १६ ॥
सखीरी जानुलगें बुड्यो जोंयमां । जोंयमां अवगाह्यो गिरिपरें ज्यांहि ॥चण॥ सखीरी शेषनागपरें
राजतो । राजतो बाहुवली वली त्यांहि ॥चण॥१७॥ सखीरी ते वेदनायें राजवी । राजवी धूणे म-
स्तक सोय ॥चण॥ सखीरी चित्तें चमत्कार पामीउ । पामीउ वृद्ध बंधवनुं बल जोय ॥चण॥१८॥ स-
खीरी दंरुघातनी वेदना । वेदना पामी ठे घणी जोर ॥ चण ॥ सखीरी त्रिदिनीमांहेंथी नीकल्यो ।

नीकल्यो बाहुवली घोर ॥ च० ॥ १ए ॥ सखीरी रातां लोचने देखतो । देखतो बाहुवली ते राय
॥ च० ॥ सखीरी दंमप्रतें हाथे ग्रही । हाथे ग्रही भमाडे तिण ठाय ॥ च० ॥ २० ॥ सखीरी दंम
करी सुनंदापुत्रें वेगथी । वेगथी जमाळ्यो ते दंम ॥ च० ॥ सखीरी राधावेदना चक्रनी । चक्रनी
लक्ष्मी वर्यो प्रचंड ॥ च० ॥ २१ ॥ सखीरी दंम करीने सागरा । सागरा कोजना बाहुली पाय ॥ च० ॥
सखीरी जमतो देखीने दंमते । दंड ते जोर त्रिमि उपाय ॥ च० ॥ २२ ॥ सखीरी ऊपडतो सूर-
जप्रतें । प्रतें कांसपात्रपरें फोडे तेह ॥ च० ॥ सखीरी चारंमडंमानीपरें । डंमानीपरें रिद्धमंमल चू-
रसे जेह ॥ च० ॥ २३ ॥ सखीरी सैन्यलोकें हवे इणीपरें । इणीपरें आशंकायें वीचित्र ॥ च० ॥ स-
खीरी चक्रीप्रतें दंम करी । दंडें करी चक्री हणीउं तत्र ॥ च० ॥ २४ ॥ सखीरी माथें हल्यो तेजें दंमथी
। दंमथी भरत राजाने त्यांय ॥ च० ॥ सखीरी कंठलगें पेठो भोंयमां । भोंयमां सोटा दुखने पाय
॥ च० ॥ २५ ॥ सखीरी मोगर हत खोलापरें । खोलापरें चक्री भोंयमांहें जाय ॥ च० ॥ सखीरी
चक्रीसेनाना नरवरु । नरवरु चिंता मोटी थाय ॥ च० ॥ २६ ॥ सखीरी राहुग्रहस्त रविपरें । रविपरें

चक्री तेह होय ॥ च० ॥ सखीरी पृथिवीमां खूंचेथके । खूंचेथके कोलाहल बहुलो जोय ॥ च० ॥
॥ २९ ॥ सखीरी रणसंकुल मोटो थयो । मोटो थयो कोणीमांहें जोय ॥ च० ॥ सखीरी आंख
मीचाणी कालमुख । कालमुख कष्ट पाम्यो बहु सोय ॥ च० ॥ ३० ॥ सखीरी पटखंफ भरततणो
धणी । भरततणो धणी बहु लज्जावंत होय ॥ च० ॥ सखीरी क्षणमात्र भूमिमां रह्यो । भूमिमां र-
ह्यो दंरुघाततणें घात सोय ॥ च० ॥ ३१ ॥ सखीरी एक क्षणने आंतरे । आंतरे नीकळ्यो भरत
राय ॥ च० ॥ सखीरी जिम प्रजातने अवसरे । अवसरे ऊगे दिनकराय ॥ च० ॥ ३२ ॥ सखीरी
देवतायें तिहां भाखीउ । भाखीउ तिहांकणे एहवो वेण ॥ च० ॥ सखीरी भरत हायों वाहुवली
जीतीउ । वाहुवली जीत्यो निज पुण्याईवसेण ॥ च० ॥ ३३ ॥ सखीरी वाहुवलीने मस्तकें । म-
स्तकें फूल घणां वरसंत ॥ च० ॥ सखीरी जसवाद वाहुवलीतणो । वाहुवलीतणो तिहां अति
उलसंत ॥ च० ॥ ३४ ॥ सखीरी पंचमखंडे ए कही । ए कही वीसमी सुंदर ढाल ॥ च० ॥ सखी-
री लवजाय दर्शन इम कहे । इम कहे आगल वात रसाल ॥ च० ॥ ३५ ॥

॥ दुहा ॥ नृपति हवे श्रीचरतजी । चिते निज दिलमांहि ॥ पांचे युद्धमां हारील । जीत न
हुई आंहि ॥ १ ॥ लघु बंधवें मुज जीतील । माहरुं न रहुं मान ॥ मुधा घट खंरु साधीया । आवत
में इण ठाम ॥ २ ॥ एकही भरतखेत्रमां । दोय चक्री समकाल ॥ तेम वासुदेव दोय बली । इक
म्यान दो करवाल ॥ ३ ॥ एक गुहामां दोय हरी । न संजवे एह क्यार्हि ॥ इक खेत्रें दो दिनकर
। इम चिते चित्तमांहि ॥ ४ ॥ नवि दीठा नवि सांजदया । शस्त्रें केणे कदाप ॥ ए बलील किम
मुजथकी । इम करे पश्चाताप ॥ ५ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ दखिण दोहिलो राज दखिण दोहिलो
राज ॥ ए देशो ॥ चक्री विचारेहो लाल । एणें मुज जीत्यो राज ॥ निज बल साटेंरे । रणना सा-
थमां ॥ चिंतातुर जाणीहो लाल । जद्धें विचारी राज ॥ तिहांकणे थाप्युरे चक्र । भरतना हाथमां
॥ १ ॥ चक्रगुण सुणजोहो लाल । वायुवेगें चाले राज । कालानल सरखुरे आकाशे चाट्युं धोकमां
॥ बीजलीपेरें ऊलकेहो लाल । तेज प्रचंडें राज । चिहुं दिशें दोपेरे इणहीज लोकमां ॥ २ ॥ सूर्य-
विंक्सरिखुंहो लाल । अग्नि ए ऊरतुं राज । आकाशें फरतुरे सेना देखे तिहांकणें ॥ भरत एम

चिंतेहो लाल । चक्रस्वजावेंहो राज । बाहुंवलकेहरे मस्तक ठेदणे ॥ ३ ॥ इम चिंतवतेंहो लाल । इष्ट सुरजोगें राज । बाहुवल साहमुरे चक्ररत्न आवतुं ॥ बाहुवल देखी हो लाल । ए अण-
जुगतुं राज । एणे किम कीधुरे चक्रनुं जावतुं ॥ ४ ॥ धिग वृद्ध आताहो लाल । दन्त्रीकुल लाजे
राज । एणे अकाजेंरे विरुडं देखावतो ॥ देवसमकेहो लाल । पंच शुद्ध आप्यां राज । देववाणी ठं-
डीरे ए किम चक्र आवतो ॥ ५ ॥ बालपरें कीधुंहो लाल । चक्रनुं ग्रहेतुं राज । लघुता पाम्योरे
चक्री जगत नरेसरू ॥ तेजो लेश्यावालोहो लाल । लोकने वीहावे राज । क्रोधें लेश्या मेलेरे तप-
सी मुनिवरू ॥ ६ ॥ तिम ए भरतहो लाल । मुजने वीहावे राज । हुं नवि वीहुरे एहना तेगथी
॥ मुज बलने जाणेंहो लाल । निर्वल चक्रीहो राज । इम चिंतवतारें आवीजं चक्र वेगथी ॥ ७ ॥
बाहुवलें चिंत्युंहो लाल । जीणें जांरुपरें राज । दंरुप्रहारेंरे चक्रने चुरसुं ॥ जीणें वस्त्र प्रायेंहो लाल
। जुनां कंटकपरें राज । सहेजमां हणीनेरे पातुं फेरसुं ॥ ८ ॥ हृषदपरें जलालीहो लाल । आकाशें
नाखीश राज । अथवा जोंयमांहिरे नालपरें दाटसुं ॥ चकलीसुतपरेहो लाल । ऊरुतुं ग्रहीयें राज

। तिम हुं ग्रहीशरे चक्रने ठाठसुं ॥ १९ ॥ विण अपराधेहो लाल । केम मुज हणसे राज । मुज पुं
 एययोगेरे एहनी मेलें चूरसुं ॥ चक्रना सुरनीहो लाल । सहस्रनी संख्या राज । दंरुप्रहारैरे देवने
 फुरसुं ॥ १० ॥ घरटने जोगेहो लाल । कण ते पीसाए राज । तिम हुं एनेरे चूरसुं नही मणा ॥
 एम विचारतेंहो लाल । बाहुवल नृपने राज ॥ चक्र तिहां आवीरे देतुं प्रदक्षिणा ॥ ११ ॥ सुवि-
 नीत शिष्यहो लाल । गुरूने पूछे फरतो राज । विनयने धारतुरे चक्र फरे चिहुं दिशें ॥ चक्रीनुं
 चक्रहो लाल । समरथ नविहो राज । सामान्य गोत्रमारि तेहनुं नही चालशे ॥ १२ ॥ बली विपे-
 पथीहो लाल । चरम शरीरी नरनें राज । नवि तिहां घातरे चक्र करी शके ॥ फरीथी चक्रहो ला-
 ल । भरतने हाथे राज । चक्र ते आवीरे तिहां वासो टके ॥ १३ ॥ जिम पंखी मालेंहो लाल ।
 बेशे जठाहिं राज । जिम घोटकशालें हथ बेसे सुखी ॥ पांचमे खंडेंहो लाल । एकत्रीसमी ढाल
 राज । दर्शने जांखीरे सुणे तुमें सुमुखी ॥ १४ ॥

॥ छुहा ॥ विषधरने विष आपवुं । ते होथे निष्फल जेम ॥ माहं चक्र पातुं बढ्युं । तसपरें इहां

तेम ॥ १ ॥ एम चरन निज चित्तमां । चित्तत्रे तिहां सदीव ॥ चक्रीपणुं मुज नवि रह्युं । पढ्यो दु-
 खसिंधु अतीव ॥ २ ॥ बाहुबलें पण चितठ्युं । नृपने चक्र ए शस्त्र ॥ एहथी कंइ वीजुं नही । एह
 पासे पसत्थ ॥ ३ ॥ दंभायुध मुजनेविषे । मूक्युं चक्रने एण ॥ अन्यायकारी जरत ठे । उलंध्युं नि-
 ज वेण ॥ ४ ॥ तेमाटें ए जरतने । चक्रसहित इण ठाणं ॥ मूवें करीने हुं प्रहुं । काहुं एहना प्रा-
 ण ॥ ५ ॥ रीसवशें इम चितवी । बाहुबली तिण ठाम ॥ मूठी ऊपामी दोमील । हणवाने उदाम
 ॥ ६ ॥ तिण वेला देवें मली । वार्यो नृपने ताम ॥ मुष्टिप्रहार तुमें मत करो । इहां न एनुं काम
 ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २२ मी ॥ थारे साथे पचरंगी पाग सोनानो ठोगलो मारुजी ॥ ए देशी ॥ बाहु-
 बल राजा तेज दिवाजा तिहांकणें ॥ साहेबजी ॥ चिते मनप्रीतें ए नवि करवुं आपणें ॥ सा० ॥
 अहो राजने लोभे चित विदोभें हुं नढ्यो ॥ सां० ॥ में युद्धने मांड्युं पाप न ठांड्युं जत्र पढ्यो
 ॥ सा० ॥ १ ॥ धिग धिग मुज कांइं सूज नवि आवी इहां पमी ॥ सा० ॥ भाईसुं लखुं नवि कांइं
 मलबुं ए घमी ॥ सा० ॥ ठे चल राज एह अकाज-निष्कारणें ॥ सा० ॥ फोगटु प्रारंज्यो मनमां को-

भयो आपणें ॥ सा० ॥ १ ॥ हणी मोटाने वंची ठोटाने ठलथकी ॥ सा० ॥ जे राजनुं लेवुं ते डुल
 देवुं मुजथकी ॥ सा० ॥ साकिण काकिण मंलपरें जे हिंसवा ॥ सा० ॥ सगाने मारी शुजमति टा-
 री न खींसवा ॥ सा० ॥ ३ ॥ राजनी प्राप्ति न हूइ तृप्ति जीवने ॥ सा० ॥ शाश्वत राजें हवे निज
 काजें सदीवने ॥ सा० ॥ मुज तातें ठंकी निज गुण मंकी ऋद्धिने ॥ सा० ॥ ते तातनो पुत्र हुं प-
 वित्र सुबुद्धिने ॥ सा० ॥ ४ ॥ राजलक्ष्मी तजवी नवि आदरवी पापिणी ॥ सा० ॥ पग पग करडे
 गुणने मरडे सापिणी ॥ सा० ॥ मनमां एम धारी क्रोधने नारी वाहूवली ॥ सा० ॥ चक्रीप्रतें कहे-
 तो उपशम वहेतो मनरुली ॥ सा० ॥ ५ ॥ हे मोटा जाई शुज मंति आई माहरे ॥ सा० ॥ अप-
 राध माहरो वांक न ताहरो एहरे ॥ सा० ॥ तुजने में खेद्यो छुझें जेद्यो ते सहू ॥ सा० ॥ ते खम-
 से सहजे समता वहजे हुं कहूं ॥ सा० ॥ ६ ॥ जवपाशें वाशें चित्त उदासें नवि गमें ॥ सा० ॥ जा-
 इ सगाई ए विरुआई न विरमें ॥ सा० ॥ राजनी वंठा वकी डुगंठा मूजने ॥ सा० ॥ जवोदधि
 नवि वंतुं कहूं वुं तूजने ॥ सा० ॥ ७ ॥ त्रिजुवनना स्वामी गुण अचिरामी तातनो ॥ सा० ॥ पंथ

आदरीशुं श्रेयने धरीशुं वातनो ॥ सा० ॥ परमारथ धारो गुणें उदारो इम कही ॥ सा० ॥ ते मूवें
 लोच विगन शोच दीक्षा ग्रही ॥ सा० ॥ ७ ॥ जलुं जलुं कीधुं कारज सीधुं तें मुदा ॥ सा० ॥ दे-
 वता एम बोले नही तुज तोले कोई कदा ॥ सा० ॥ बाहूवलमाथे देवता साथे फूलनी ॥ सा० ॥
 वृष्टिने करता वातने धरता मूलनी ॥ सा० ॥ ९ ॥ चिते बाहूवल साधु महावल चित्तमें ॥ सा० ॥
 माहरे इहां रहेबुं संजम वहेबुं चित्तमें ॥ सा० ॥ पूर्वे व्रत ग्रहीया ज्ञानें लहीया बंधवा ॥ सा० ॥
 लघुताने पामुं मान न वामुं वंदवा ॥ सा० ॥ १० ॥ वाती करमने गाली केवलशाली हुं जदा ॥ सा० ॥ आई.
 ज्ञान पाई जाईस जिनपासे तदा ॥ सा० ॥ मनमां विचारी काजसग धारी ते रह्यो ॥ सा० ॥ तिण
 ठाम गुण धाम ध्यानमाहें मुनि लह्यो ॥ सा० ॥ ११ ॥ जगत तस देखी सुगुण गवेखी मुनि प्रते
 ॥ सा० ॥ प्रणमें परिवारें भक्ति उदारें निज हितें ॥ सा० ॥ सोमजन्मा आनंदे मुनिने वंदे हरखथी
 ॥ सा० ॥ आतम समार्यो क्रोधने वार्यो भावथी ॥ सा० ॥ १२ ॥ पंचम अधिकारे अतिमनोहारे ए
 लही ॥ सा० ॥ बावीसमी ढाले मंगलमाले ए कही ॥ सा० ॥ दर्शने भांखी चित्तने साखी ए र-

મી ॥ સાપ ॥ સાંભલો શ્રોતારુ જવનિસ્તારુ સાકરસમી ॥ સાપ ॥ ૧૩ ॥

॥ હુહા ॥ શ્રીવાહૂવલ મુનિવરુ ॥ સમતારસ લયલીન ॥ અધ્યાતમરસમયી સદા ॥ નિજ ધર્મે
આધીન ॥ ૧ ॥ શાંતસુધારસે સૌંચીશું ॥ મુનીયેં મન ત્યાંહિં ॥ કાનસગદ્યાનેં મુનિ રહ્યો ॥ નિશ્ચલ
દિલ જતાંહિ ॥ ૨ ॥ વાહૂવલ મુનિરાજની ॥ સ્તવના ॥ ઇળીપરે તામ ॥ જે રીતેં ચક્રી કરે ॥ તે જાંણું
અભિરામ ॥ ૩ ॥ સાંજલજો થિર મન કરી ॥ મૂકી સકલ જંજાલ ॥ ગિરુઆના ગુણ સાંજલે ॥
થાયે મંગલમાલ ॥ ૪ ॥ ઢાલ ॥ ૨૩ મી ॥ મારૂ સાથે ફારેં સાજે ધણરે હાથે મદ પીડરે લો ॥
મારા માણિગર મારુલો ॥ એ દેશી ॥ જવિયાં જરત નરેસર અતિઅલવેસર ગુણ સ્તવેરેલો ॥ પ્રણમી
તિહાંકણેરેલો ॥ ભવિઆં આંસુ ફરતે ક્રોધ નિસરતે તેહવેરેલો ॥ ઇળીપરેં પન્નણેરેલો ॥ ૧ ॥ ભવિ-
આં સંજમધારી ગુણ અપારી તું મુનિરેલો ॥ એગવિહ અસંજમ ॥ ટાલેરેલો ॥ ભવિઆં ભવનિવંધન દો-
ય વંધન તું હળીરેલો ॥ આતમ અજુઆલેરેલો ॥ ૨ ॥ જવિઆં ત્રણ દંડ હરતો ગુણ અનુસરતો તું ભ-
લોરેલો ॥ ત્રણ ગુપ્તિધારીરેલો ॥ જવિઆં ત્રણ શબ્દ વરજિત તરજિત ઝજલોરેલો ॥ હૃદયથી

विचारीरेलो ॥ ३ ॥ ऋविच्यां त्रण गारव पराजव करता टाळीयारेलो । त्रण विराधना तजीरेलो ॥
ऋविच्यां कषाय चार गुण संहार गालियारेलो । समंताने तें भजीरेलो ॥ ४ ॥ ऋविच्यां चारे सन्ना
तें एकमन्ना ते तजीरेलो । चारे विकथा वामीरेलो ॥ ऋविच्यां आरत रौद्र ते अशुद्धे अणभजीरे-
लो । दोय ध्यानने पामीरेलो ॥ ५ ॥ भविच्यां पांचे क्रिया महाविक्रिया अपहरीरेलो । कामगुण
पांचे टाळीरेलो ॥ भविआं पंच महाव्रत गुणमणिसंनृत आदरीरेलो । पांचे सुमति पालीरेलो ॥ ६ ॥
ऋविच्यां पटकाय अपाय विराधना तें वमीरेलो । त्रण लेख्या निवारीरेलो ॥ ऋविच्यां आदरता भन
धरता वनो तुं दमीरेलो । शुभ्र लेख्या संजारीरेलो ॥ ७ ॥ ऋविच्यां सात भयथानक गुणना घातक
तें तज्यारेलो । आठ मदथानक गालेरेलो ॥ ऋविच्यां नवविध शुभ्रविधि वंजगुसिने तें सज्यारेलो ।
दश यतिधर्म पालेरेलो ॥ ८ ॥ भविच्यां अग्यार प्रतिमा गुणें करी हडिमा श्राद्धनीरेलो । ते सर्वें तु
में जाणारेलो ॥ ऋविच्यां त्रिधुप्रतिमा चारे हडिमा निरावाधनीरेलो । तुमें चित्तमाहें आणारेलो
॥ ९ ॥ भविच्यां किरियाथानक तुं निवारक तेरनेरेलो । चौद भूतग्राम पालेरेलो ॥ ऋविच्यां परमा-

धामी पाप आरामी पन्नरनेरेलो । अनुमोदना टाळेरेलो ॥ १० ॥ भवियां गाथाअध्ययन सुखना
दायन सोलनेरेलो । जाणो वरुनागीरेलो ॥ भवियां असंजम मोटातम सतर अतोलनेरेलो । तेह-
तणा तुमें त्यागीरेलो ॥ ११ ॥ ऋवियां अवंभ अदंज अढार जेदने वारतोरलो । उगणीस अध्ययन
जाणेरेलो ॥ ऋवियां असमाधियानक गुणना वारक हारतोरलो । वीस संख्याने चित्त नाणेरेलो
॥ १२ ॥ ऋवियां एकवीस सवला गुणनिवलाने तुं तजेरेलो । वावीस परीसह जीतेरेलो ।
ऋवियां त्रेवीस अध्ययन सुखना चैन तुं ऋजेरेलो । जिन चोवीस सुप्रीतेरेलो ॥ १३ ॥ ऋ-
वियां पचीस नाचना आतमपावन जावतोरलो । ठवीस उंदेसण काल जाणेरेलो ॥ ऋवियां स-
तावीस निसदिस गुण साधु सोहावतोरलो । अडवीस आचारप्रवल्प आणेरेलो ॥ १४ ॥ भवियां
पापश्रुतप्रसंग अचंगने जाणतोरलो । उगणत्रीस संख्यायेरेलो ॥ ऋवियां मोहनीथानक गुण आ-
चारकहाणतोरलो । त्रीसनी संख्यायेरेलो ॥ १५ ॥ ऋवियां समतासागर गुणना आगर सिद्धनारे-
लो । गुण एकत्रीस वखाणेरेलो ॥ ऋवियां योग संग्रह पापनिग्रह बुद्धनारेलो । वत्रीस मनमां आ-

ણેરેલો ॥ ૧૬ ॥ જવિયાં આસાતન ગુણપાતન તેલીસ જે કહીરેલો । તેહતણા તુમેં ત્યાગીરેલો ॥
જવિયાં પ્રવચનવાણી અમૃતસમાણી સદ્દહીરેલો । સંવરરૂપ સોજાગીરેલો ॥ ૧૭ ॥ જવિયાં इत्यादि-
ક ગુણધારક મોટો તું જતીરેલો । પ્રત્નુ આળા પાલેરેલો ॥ જવિયાં સંજમ પાલો નિજ અજુઆલો
તું વ્રતીરેલો । આઠ કરમને ગાલેરેલો ॥ ૧૮ ॥ ભવિયાં इणિપેરેં જરતનરેસરેં ભાવથીરેલો । સ્તવના
વહૂં કરીરેલો ॥ જવિયાં ધન્ય તે તુજને મોહ તે મુજને ચિત્તથીરેલો । પાપની મેં બુદ્ધિ ધરીરેલો ॥ ૧૯ ॥ જવિ-
યાં હું તું પાપી વહુ હુલ વ્યાપી જીવનોરેલો । સંસારેં રાચ્યોરેલો ॥ જવિયાં મોહઅંધકારક તું નિવા-
રક દીવડોરેલો । નવિ કિહાંકળેં માચ્યોરેલો ॥ ૨૦ ॥ ભવિયાં હું હું લોભી સજ્જનલોભી આતમારેલો ।
નિજ શક્તિ નવિ જાણીરેલો ॥ જવિયાં તુજસું માંની રાહો ન છાંની મહાતમારેલો । અશુભ મતિને
આણીરેલો ॥ ૨૧ ॥ જવિયાં તાતનો નંદન જવિઆનંદન તું ચરોરેલો । ધન તેં સંજમ આદર્યુરેલો
॥ જવિયાં મોહે નમીતેં કર્મેં જમીતેં આકરોરેલો । મેં નવિ કાંઈ આચર્યુરેલો ॥ ૨૨ ॥ જવિયાં ક્રો-
ધ કરદમ જે દુરદમનેં પલાલતોરેલો । સમતાજલ કરીરેલો ॥ જવિયાં ઝરતરાય નમી મુનિપાય

मद टालतोरिलो । विनयनें चित धरीरेलो ॥ १३ ॥ ऋवियां पंचम खंडे तेज अखंडे त्रेवीसमीरेलो ।
चांखी ढाल रसालरेलो ॥ ऋवियां उवजायवाणी ऋविएं जाणी अमीसमीरेलो । दर्शनने मंगल-
मालारेलो ॥ १४ ॥

॥ दुहा ॥ इणिपरं ऋरतभूपती । श्रूणी मुनिवरने त्याहिं ॥ तद्दशिलायें आवतां । सेनायुत
उच्छाहिं ॥ १ ॥ नगरीना उद्यानमां । दीठो जिनप्रासाद ॥ धर्मचक्र प्रणमी करी । चक्री श्रयो
आह्लाद ॥ २ ॥ सोमजसा ऋत्रिजने । चक्री पूठे ताम ॥ प्रासाद कुणें करावीड । ते भांखो अग्नि-
राम ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २४ मी ॥ जीरे मारे वाणी अमीयरसाल । सुणतां मुज साता वली जीरेजी
॥ ए देशी ॥ जीरे मारे पूर्वे ऋषभ जिणंद । उद्वस्थकालें विरहता जीरेजो ॥ जीरे संध्यावेलायें
आहिं । आव्या प्रभुजी मलपता जीरेजी ॥ १ ॥ जीरे वधामणी वनपाल । आवी दीधी रायने
॥ जी० ॥ जीरे आप्णुं बाहुवेलें दान । निज थानक गयो पायने ॥ जी० ॥ २ ॥ जीरे बाहुवल चिं-
ते एम । हमणां सांज पकी गई ॥ जी० ॥ जीरे सवि आडंबरें जुत । प्रातसमें बांदीस जई ॥ जी० ॥

॥ ३ ॥ जीरे जंजा देवरावी तिणवार । सज्ज कंर्या सहू शेहेरमां ॥ जी० ॥ जीरे प्रजातवेलायें भूप
 । वंदन चाख्यो शेहेरमां ॥ जी० ॥ ४ ॥ जीरे वनमांहे आव्यो जाम । तिहां नवि दीठा जिनेसरु
 ॥ जी० ॥ जीरे मनोरथ गया सर्व । चिंतातुर हुं नृपवरु ॥ जी० ॥ ५ ॥ जीरे चिंतानिवारणकाज
 । प्रधानें कीधी थापना ॥ जी० ॥ जीरे पूजुं नृपे धर्मचक्र । तातनी पादुका जावतां ॥ जी० ॥ ६ ॥
 जीरे ए सघलो वृत्तांत । जगतने सोमजसैं कह्यो ॥ जी० ॥ जीरे जगत चक्री निज चित्त । साचो जा-
 णी सह्यो ॥ जी० ॥ ७ ॥ जीरे पादुका वंदी राय । तद्दशिलापुरें आवीया ॥ जी० ॥ जीरे बहु
 उच्छवसंजुत्त । चक्री आनंद पामीया ॥ जी० ॥ ८ ॥ जीरे अन्निके कीधो राय । सोमजसाने रा-
 जनो ॥ जी० ॥ जीरे सवि राजा समद्ध । तिम बली लोक समाजनो ॥ जी० ॥ ९ ॥ जीरे ते दि-
 नथी सोमवंश । शत शाखायें विस्तरी ॥ जी० ॥ जीरे ते ते पुरुष रतन । तेहनुं एक कारण उर्यो
 ॥ जी० ॥ १० ॥ जीरे उत्तम कुलनी नार । रूपवंती सोहामणी ॥ जी० ॥ जीरे चोवीस हजार प्रमाण ।
 सोमजसाने कामिनी ॥ जी० ॥ ११ ॥ जीरे बहोतेर सहसप्रमाण । जगविख्यात विक्रम वरा ॥ जी० ॥

जीरे श्रेयांसप्रमुख पुत्र । पदित्र तेहना मुख करा ॥ जी० ॥ १२ ॥ जीरे बत्रीस लाख ग्राम । पाट-
ण सोढें जेहना ॥ जी० ॥ जीरे पुरां त्रणसें उदार । संख्या कही तेहना ॥ जी० ॥ १३ ॥ जीरे रथ
चमाखीस लाख । हाथी लक्ष कहा जला ॥ जी० ॥ जीरे घोडा पांखीस लाख । सोमजसाना निर-
मला ॥ जी० ॥ १४ ॥ जीरे सवा क्रोध तस सैन्य । सांतसें राजा जेहमें ॥ जी० ॥ जीरे आझा
माने तास । एटली ऋद्धि कही तेहने ॥ जी० ॥ १५ ॥ जीरे सोमजसाने त्यांहि । पाटें बेसानी
एणीपरें ॥ जी० ॥ जीरे श्रीजरत भूपाल । निज नगरी चलयो चित खरें ॥ जी० ॥ १६ ॥ जीरे पुन-
रपि बाहुबल पाय । प्रणमी चक्रीजी मुदा ॥ जी० ॥ जीरे विनीता नयरीयें जाय । लश्कर सहित
वेगें तदा ॥ जी० ॥ १७ ॥ जीरे पंचम खंडे एह । ढाल कही चोवीसमी ॥ जी० ॥ जीरे उवजाय
दर्शन वाण । श्रोता सुणो तुमें उद्यमी ॥ जी० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ करी जयमंको जरतजी । वजडावी रणतूर ॥ सेनाजुत चक्री चलयो । हरखित
दिल जरपूर ॥ १ ॥ चक्री श्रीभरतेसरू । अनुक्रमे चाल्यो जाय ॥ दिन केटलें ते पामीउ । अयो-

ध्या नयर सुग्राय ॥ २ ॥ निज पुरमां सुख संपदा । राजकृद्धि जंकार ॥ राज करे रूमीपरें । पाले
 प्रजा सुखकार ॥ ३ ॥ सुर असुर नर समूह ते । नृपना सेवे पाय ॥ इंद्रपरें सुख जोगवे । मनमां
 आनंद थाय ॥ ४ ॥ आयुधशालानेविपे । चक्र पेनुं तिणवार ॥ मनह मनोरथ सन्नि फट्या । च-
 क्रीना मनोहार ॥ ५ ॥ बाहुबल कृपि एकलो । काउसगधारी जेह ॥ तास अधिकार सांचलो ।
 धरी मुनिवरसुं नेह ॥ ६ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ पंथिकारे मंदेसको ॥ ए देशी ॥ श्रीबाहुबल मुनिव-
 रू । वाचंयम सिरदार ॥ ध्यानै तान लगावीलं । निश्चल चित्त मनोहार ॥ बलिहारी ए मुनितणी
 । हुं जाउं वारीवार ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ नासाप्रांतें वीसम्या । नयणां दोये सार ॥ मानुं दिशा
 साधनजणी । सोहे शंकु अवतार ॥ व० ॥ १ ॥ आकरा तापने मुनि सहे । उष्णकृतु दुखखाण ॥
 वनतरुवरपरें सहू सहे । आतुरता नवि आण ॥ व० ॥ ३ ॥ उष्णकृतु मध्याहनो । आकरो सूरज
 जेह ॥ शुभ्र ध्यानसुधायें ठांटीलं । नयि जाणे मुवि तेह ॥ व० ॥ ४ ॥ शिरथी मांकी पगलगें ।
 प्रस्वेद बहंत ॥ पण मुनिवर परसेवने । नवि कांइं लूहंत ॥ व० ॥ ५ ॥ धूलि लाग तस देहमां ।

मुनिवर शोभे त्यांय ॥ पण नवि चित्त उदवेगता । नवि धरे पीका कांय ॥ वण॥६॥ वर्षांक्रितुना सम-
यमां । जलनी धारा सहंत ॥ किंचित मन नवि मोलीलं । मुनिवर उपशमवंत ॥ वण॥७॥ यतः-आ-
यावयंति गिम्हेसु । हेमंतेसु अवाउका ॥ वासासु पनिसंलीणा । संजया सुसमाहिया ॥ १ ॥ ढाला ॥
वीजलडी ऊबुका करे । वायु आकरा वाय ॥ काउसगथी तिम ध्यानथी । नवि चल्या ऋषिराय ॥
बलिहारी बाहुबलतणी ॥ ए आंकणी ॥ ७ ॥ हेठल वारिथकी हुई । सेवाल अत्यंत ॥ तेणें करी
मुनिराजना । दोय पगें नवि बलंगंत ॥ वण ॥ ए ॥ शीयालामां साधुने । टाढ लागेरे देह ॥ धर्म-
ध्यान अग्नियें करी । सुखे वसे ठे तेह ॥ वण ॥ १७ ॥ करम इंधणने बालतो । मुनिवर गुणवंत ॥
धर्मध्यान बधारतो । उपगारी महंत ॥ वण ॥ ११ ॥ बाहुबलिना खंधमां । वनना पाका आय ॥
शौंगमां मारी खरजने । करता दुख उपजाय ॥ वण ॥ १२ ॥ बाहुबलिना शिरनेविषे । तिम बली
माढीमांहि ॥ जुजा दोयने अंतरे । कर्मा पंखीयें माला त्यांहि ॥ वण ॥ १३ ॥ वेलें वीटाणी देह-
की । मुनिरायनी यत्र ॥ कर्मलतायें वीटीलं । कवि दीए उपमा तत्र ॥ वण ॥ १४ ॥ काजना अंकु-

રા ઝગીયા । અણીયાલા જેહ ॥ દેહને શુંવે કર્કશા । જોદાથે મુનિની દેહ ॥ ૧૫ ॥ જેમ સ્વ-
 લ પગતલે પેસીને । સજ્જન મનને દંત ॥ તિમ એ ઉપનય જાણજો । શમધન નવિ હેદંત ॥ ૧૬ ॥
 ॥ ૧૬ ॥ યતઃ—દર્શકુરાસ્તીક્ષ્ણમુલા જલેન । પ્રાતાઃ પરાં વૃદ્ધિમિદં શરીરં ॥ અન્નેદયન્ સજ્જન-
 માનસાનિ । યથા સ્વલાઃ પાદતલં પ્રવિદ્ય ॥ ૧ ॥ ઢાલ ॥ તોપણ શ્રીવાહુવલઋષિ । નવિ સોલ્યા
 કાંઈ ॥ રાગદ્વેપને જીતીને । પ્રજૂજીને ધ્યાઈ ॥ ૧૭ ॥ ચિત્તકમલમાં જિનપ્રત્ને । ધ્યાતો તે મુ-
 નિરાય ॥ હમ કરતાં ઋષિરાયને । વરસ એક થાય ॥ ૧૮ ॥ આહારવિના મુનિવર રહ્યો । જિ-
 મ ઋષન અરિહંત ॥ હવે જે વ્યતિકર થાયશે । તે આગલ નિસુણંત ॥ ૧૯ ॥ પંચમ સ્વંદે
 એ કહી । પચવીસમી ઢાલ ॥ સ્વકાચ દર્શનસાગરે । હોજો મંગલમાલ ॥ ૨૦ ॥

॥ દુહા ॥ તદ્દશિલાને પરીસરે । આદીશ્વર સુલકાર ॥ પૂરણ વર્ષે થયા પઠી । સમવસર્થા હિ-
 તકાર ॥ ૧ ॥ પ્રત્યુએ બ્રાહ્મી સુંદરી । તેની કહીલં એમ ॥ જાલે વાહૂવલકને । મુજ વ-
 ચ્ચને ધરી પ્રેમ ॥ ૨ ॥ ઢાલ ॥ ૨૬ મી ॥ જામિણી કારજ ઝપનેજી । જાણે જિસે ઘરમાંહિ ॥ ૨ ॥

देशी ॥ ऋषभ जिणंद इम उच्चरेजी । ब्राह्मी सुंदरीनेः त्याहिं ॥ स्त्रीणकरमा बाहुवलीजी । थई र-
ह्यो ठे ज्याहिं ॥ १ ॥ सतीजी जोळ प्रतिबोधन काज । मुज वाणीएं आसती ॥ ए आंकणी ॥ शु-
क्ल चतुर्दशी रात्रि तेजी । तिमिरवर्जित जेम होय ॥ तिम तमरहीत मुनिवरूजी कविय वखाणे सोय
॥ स० ॥ १ ॥ मोहनीय करमना मानथीजी । नवि पांशे केवलस्वरूप ॥ जिम कंवलपटें डांकीजेजी । नवि
देखाये अर्करूप ॥ स० ॥ २ ॥ तुम दोयने वचनें करीजी । ततकाल नजसेरे मान ॥ तेमाटें जाळ ऊ-
तावलीजी । तस दीळ उपदेशनुं दान ॥ स० ॥ ३ ॥ जिन आणाने शिरें धरीजी । नमी प्रभुजी-
ना पाय ॥ ब्राह्मी सुंदरी चालीयांजी । मुनिवरपासे जाय ॥ स० ॥ ४ ॥ अमूढलक्ष्य जिनेश्वरूजी
। समर्थ उपदेश देत ॥ जाणता हता झानें करीजी । मोकल्या जाणी हेत ॥ स० ॥ ५ ॥ वनमां
गई दोय आरजाजी । वेलें वीढ्यो मुनिराय ॥ रज लागी रयणपरेंजी । नवि उलख्यो तिण ठाय
॥ स० ॥ ६ ॥ वारंवार गवेपतीजी । हवे तेणे उलख्योरे बंधु ॥ ध्यानधारामां मगनताजी । समता-
रसनो सिंधु ॥ स० ॥ ७ ॥ महामुनि बाहुवलप्रतीजी । त्रण प्रदक्षिणा देय ॥ खमासमणा त्रण देई

करीजी । बंदी एम कहेय ॥ स० ॥ ९ ॥ ज्येष्ठ बंधप सुणो मुज मुखेंजी । कहेवराब्धुं प्रभुजी ए
 तूज ॥ गज चढ्या केवल न ऊपजेजी । मनडामां नवि मुंऊ ॥ स० ॥ १० ॥ इस कही दो श्रमणी
 तदाजी । जिम आवी तिम जाय ॥ विस्सय पाम्यो महातमाजी । चिते चित्तमां त्यांय ॥ स० ॥
 ॥ ११ ॥ सावद्य योगने में तज्याजी । कालसगधारी रहुं प्रायें ॥ किहांथी चढवुं मुज कहेजी । ग-
 जनुं श्रमणी आहिं ॥ स० ॥ १२ ॥ ए जिननी दोय शिष्यणीजी । मृषा नवि जाखे कदाप ॥ कि-
 म ए होशे वातकीजी । हुं तो संजम व्याप ॥ स० ॥ १३ ॥ अथवा में जाणुं इहांजी । ए तो स-
 ही मानगज होय ॥ व्रतगरिष्ट कनिष्ठनेजी । बंदना घटे ठे जोय ॥ स० ॥ १४ ॥ त्रिभुवनगुरु श्री-
 तातनीजी । सेवा करना विवेक ॥ हजी तुज आढ्यो नथीजी । शुं मानें निज ठेक ॥ स० ॥ १५ ॥
 पहेलां व्रत अंगीकर्यीजी । ते अठाणुरे भाय ॥ तेहने किम करुं बंदनाजी । ए तुं डुरध्यान ध्याय
 ॥ स० ॥ १६ ॥ हमणांज हुं जाई तिहांजी । महामुनिवांडुरे तेह ॥ इस चितवतां बाहुबलीजी ।
 पग ऊपाढ्यो जेह ॥ स० ॥ १७ ॥ लता बेलपरें तूटीयांजी । चारे घनघाती कर्म ॥ तिणवेला मुनि-

रायनेजी । केवलज्ञान शर्म ॥ सण ॥ १७ ॥ उत्पन्न केवल ज्ञानताजी । केवलदरसनजुत ॥ सौम्य दर्शन शशिपरेजी । सोहे अधिक दीत ॥ सण ॥ १९ ॥ ऋषभ जिणंद पदांबुजेजी । आठ्या तेह मुणिंद ॥ प्रदक्षिणा देई करीजी । यथोचित वेठा आणंद ॥ सण ॥ २० ॥ पंचमखेंक ठवीसमीजी । ढाल कही श्रीकार ॥ उवझाय दर्शनसागरेजी । श्रोताने हितकार ॥ सण ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीबाहुवल मुनिवर । धारक केवलज्ञान ॥ लोकालोक प्रभासकर । स्वपर प्रकाशक-
वान ॥ १ ॥ आपही आप स्वभावमां । थिर थयो आतमराम ॥ परम तत्वमयी हुआ । चिदानंद-
गुणधाम ॥ २ ॥ निज सत्व प्रगट थई । सहजरूप प्रगवान ॥ शुद्धातममां जीलतां । गाढ्यां कर्म-
निदान ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २७ मी ॥ राग धन्यासी ॥ हीचरे हीचरे ॥ ए देशी ॥ बाहुवल मुनिवर ।
सयल गुण आगरू । वंदीयें नविक जन शुद्ध जावे ॥ जेहथी दुखटले । सकल वर्तित फले । मु-
गतिरमणी सुख हाथ आवे ॥ १ ॥ बाहुवल मुनिवर । सयल गुण आगरू ॥ ए आंकणी ॥ आतम
साधता । निज गुणें बाधता । जिनतणी आणने ते आराधे ॥ पातक वारता । दुरगति गालता ।

एहवा मुनिवरा मोक्ष साधे ॥ वा० ॥ २ ॥ सम्यग ज्ञान दर्शन । चरणधर महाव्रती । पंचम ज्ञानने तेह पामी ॥ नविक जीव ब्रह्मता । महीतल विहरता । प्रणमीयें ज्ञावथी जे निकामी ॥ वा० ॥ ३ ॥ एहवा मुनितणी । सेवना नित करो । आत्मराम मुनिराज ध्यावो ॥ निज गुण आदरी । पापनें परिहरी । सहज सुख संपदा नित्य पावो ॥ वा० ॥ ४ ॥ श्रीजिन शासन । सुरतरु सुंदरु । शत शाखा विस्तरीं अधिक राजे ॥ वहरी शाखा अने । चंद्रकुले शोभतो । विधिपद गच्छ इण जगत छोले ॥ वा० ॥ ५ ॥ गह्व सोद्गाकरो ; गणधरो सुंदरो । श्रीधर्ममूर्तिसूरि युगप्रधानो ॥ परिहरी वित्तने । संयम आदरी । धर्मकामें थयो सावधानो ॥ वा० ॥ ६ ॥ तस पट उदयगिरि । दिणयर सारिखो । श्रीकल्याणसागरसूरि गह्वराया ॥ तास पाटें सिरी । अमरसागर गुरु । मुनिजने सेविया जास पाया ॥ वा ॥ ७ ॥ तस पट दीपको । मोहने जीपको । श्रीविद्यासागरसूरि नेता ॥ तस पदें राजता । गह्व सोद्गावता । श्रीउदयसागर सूरि गुणसमेता ॥ वा० ॥ ८ ॥ सीस तस दोय ते । शुभ न मति धारका । कीर्तिसागर सूरि जग प्रतीता ॥ उवजाय दर्शन-सागर गणिवरा । सुगुरु कृपा-

थकी ते वदीता ॥ वा० ॥ ए ॥ ढाल सतावीसमी । पंचम खंरुनी । पूर्ण हुइ जवि जना चित्त धा-
रो ॥ परम मंगल करी । जयरमा सुखकरी । सुणत जविकां निज काज सारो ॥ वा० ॥ १७ ॥
पंचम खंरु । अखंरु चित्त ए रच्यो । सुगुरु सुपसायथी कार्य साध्यो ॥ खंरु पुरो हुउ ।
विजयता नीपनी । आज आनंदनो पोष वाध्यो ॥ वा० ॥ ११ ॥ इति श्रीअंचलगच्छाधिराज सक-
ल जट्टारकजामिनी जालस्यल तिलकायमान पूज्यरंदर जट्टारक श्री १०७ श्रीउदयसागरसूरीश्वरा
णां शिष्य महोपाध्याय श्री दर्शनसागरगणिविरचिते श्रीआदिनाथचरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे
श्रीबाहुवलसंग्राम दीक्षा केवलज्ञान संकीर्तनो नाम पंचमः खंरुः समाप्तः ॥ सर्व गाथा ७४७ ठे ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ षष्ठः खंरुः प्रारभ्यते ॥

॥ दुहा ॥ खस्ति श्रीमंगलकरा । प्रणमुं जिन चोवीस ॥ चिदानंद चिदघन सदा । वतें ठे
निशदीस ॥ १ ॥ आतमसत्ता प्रकटिता । टाली सयल उपाधि ॥ केवलज्ञान गुणागरू । सहजा-
नंद समाधि ॥ २ ॥ प्रणमी ते परमेश्वरा । वली समरी श्रुतदेव ॥ विघनविनाशन हेतु जे । मंगल
करण सदैव ॥ ३ ॥ सुगुरु क्रमांबुज समरीयें । निष्कारण उपगार ॥ जरुने जे पंक्ति करे । ज्ञान-
दृष्टि दातार ॥ ४ ॥ यत्पाणिपद्मपरिशीलनया कदाचि-दशमोपमोऽप्यहमुपेत्य सदाकृतित्वं ॥ पूजां ज-
नादधिगतोऽस्मि धृतप्रतिष्ठ—स्तस्मै नमः सुगुरवे वरसूत्रधर्त्रे ॥ १ ॥ श्रीजिनागमवोहित्थं । संसा-
रणवतारकं ॥ ममेदं दर्शितं येन । तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ विना गुरुभ्यो गुणनीरधिज्यो । जा-
नाति धर्मं न विचक्षणोऽपि ॥ निरीक्षते कुत्र पदार्थसार्थं । विना प्रदीपं शुभ्रलोचनोऽपि ॥ ३ ॥
श्रीधर्ममूर्तिविधिपद्मगणाधिपानां । पट्टे प्रच्युतमतिरुग्रतपा अपापः ॥ दातृत्वशक्तिपरिरंजितसाधुलो-

कः । कल्याणसागरगुरुर्जयताच्चिरायुः ॥ ४ ॥ दुहा ॥ ठठा खंरुने वर्णवुं । ते सुणजो नरनार ॥ नि-
दा विकथा परिहरी । एकमनां हितकार ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १ ली ॥ चोपईनी देशी ॥ हवे श्रीकृ-
पन्नजिणंदनो शीप । श्रीमरिचीनामें मुनीश ॥ श्रमणगुणें करी शोभित जेह । स्वप्नावें सुकुमाल ठे
तेह ॥ १ ॥ जिम कलज यूथपतिसंघात । विहरे महीतलमां अवदात ॥ तिम जिनसाथे तेह मु-
णींद । विचरे समतारसनो कंद ॥ २ ॥ एकसमें मरीचि अणगार । प्रभुजीसाथे करतो विहार ॥
मध्याह्नसमयें उनालामांढिं । दिनकर ताप लागे अथाह ॥ ३ ॥ मारगनी रज लागे अंग । लूला-
ने गतिनो थाये जंग ॥ पगथी मांकी शिरपर्यंत । परसेवो थाये अत्यंत ॥ ४ ॥ डीलें मेल लाग्यो
डुखदाय । वस्त्र गंधाणां ऋषिना त्यांय ॥ जिम पय सींचिल सूकुं चाम । गंधाये डुरगंधनुं धाम
॥ ५ ॥ पाय दाऊणुं लागे ठे जोर । तरस पण लागी कठोर ॥ चितमां चिंते ते अणगार । मार्गें
थाशे केम विहार ॥ ६ ॥ केवल दर्शन केवल ज्ञान । धरनारा श्रीकृपज भगवान ॥ पोतरा चेलो
हुं हुं तास । चक्रीनो नंदन हुं खास ॥ ७ ॥ बहुविह् श्रीमंघनी समद्ध । स्वामिनी पासें अतिदक्

॥ पंच महाव्रत उचर्या सार । दीक्षा में लीधी मनोहार ॥ ७ ॥ तेमाटें एह ठाणथी मूज । घेर
 जाबुं नवि पडे सूज ॥ जिम सुजट रणमांथी गेह । जावा जुगतुं नवि घटे तेह ॥ ८ ॥ मुजने अ-
 मणपणानो जार । नवि सहेवाये कांइ लगार ॥ दुखें चढाये पर्वत जेम । मुजने लागे संजम तेम
 ॥ १० ॥ ए तो कुलमां लज्जा थाय । बीजुं तो व्रत नवि पलाय ॥ हुं पकीउं मोटा संकटमांहिं ।
 नित नित लागे परीसह ज्यांहिं ॥ ११ ॥ एक कोर आवी नदी पूर । बीजी कोर सिंह ठे सूर ॥
 माहरे हूउे एहज न्याय । हवे शुं करवो अहीं उपाय ॥ १२ ॥ अथवा में जाण्यो विचार । सुख-
 दाई मुज पंथ श्रीकार ॥ त्रिदंरुधारी थईने रहू । एहहुं चित्तमां हुं सइहुं ॥ १३ ॥ मन वचन का-
 य जे त्रण दंरा मुनिराजें जीत्या प्रचंरु ॥ तेणें जीताणो माहरो जीव । ते माटें थाउं त्रिदंकी सदीव
 ॥ १४ ॥ शिर केशलोच मुनिएं कीध । में तो खुरमुंरु व्रतने लीध ॥ थूल सूद्ध जीववधनो त्याग ।
 ते तो मुनिवर करे महाभाग ॥ १५ ॥ माहरे तो थूल जीवनी हिंसा । नवि करवी एह वात प्रशं-
 शा ॥ मुनिवर तो अकिंचन होय । सोनानी बीटी मुजने होय ॥ १६ ॥ उपानह मुनि नवि पहरे-

त । हुं तो धारुं तेह सतंत ॥ शीलसुगंधिन मुनिवरदेह । नाहुं नवि इच्छे ठे तेह ॥ १७ ॥ शील-
 डुरगंधित माहरो जीव । चंदनविक्षेपन करीश सदीव ॥ निरमोही ठे महामुनिराय । मुगट ठत्र
 नवि धरे कांय ॥ १८ ॥ मोहें अवराणो हुं तुं आंहिं । शिरपर ठत्र धारुं उठांहिं ॥ श्वेत वमन पहरे
 मुनिराज । निकपायी जवतरण जहाज ॥ १९ ॥ कषायें करी हुं भेलो रहुं । जगवां वस्त्रने अंगें व-
 हुं ॥ सचित पाणीने कृषिजी तजे । माहरो जीव तो तेहिज जजे ॥ २० ॥ पण मित नीरे स्नानज
 करुं । एह व्रत मुज मनमां धरुं ॥ निज बुद्धे विचारी तेह । तेहबुं लिंग धरे निज देह ॥ २१ ॥
 स्वामीसाथे विचरे रोज । नवि सहेवाणी परीसह फोज ॥ नवि संजत नवि गृहस्थ तेह । एहवो
 हूनुं ते ससनेह ॥ २२ ॥ नही घोमो नवि खर कहेवाय । जिम उन्नयंश वेसर आय ॥ तिम मरी-
 चि नेपम लहंत । आश्चर्यकारी वेप वहंत ॥ २३ ॥ विजाति मुनिमांहें सोय । जिम हंसविपे वाय-
 स जोय ॥ ते निरखी पूठे बहु लोक । धरमनी वार्ता ते गतशोक ॥ २४ ॥ पूठतां लोकने कहे
 सोय । मूल उत्तर गुण जेद ठे दोय ॥ साधु धर्म पाछे नरनार । ते पामें भवनो निस्तार ॥ २५ ॥

बलतुं जन ज्ञाखे ठे तास । तुमें केम नवि पावो उद्वास ॥ उपदेश देवे कुशला तमो । नवि कांइ
इंद्रीने दमो ॥ १६ ॥ लोकवचन इम निसुणी तेह । बलतो भांखे उत्तर एह ॥ आचार पालवा न-
हि मुज शक्ति । चित्तअजिप्राय तुमें जाणो व्यक्त ॥ १७ ॥ नित नित प्रतिबोध लोकने
देय । दीक्षा लेवाने चित्त करेय ॥ स्वामीनी पासे मोकले तास । दीक्षा लेवा परम उद्दाम ॥ १८ ॥
इम करतां केतो गयो काल । मरीचीने सुखसाता विशाल ॥ ठेठे खंडे ए पेहेली कही । उवझाय
दर्शनसागरें सही ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ स्वामी साथे विहरतां । एक समें मरीची अंग ॥ रोग आकरो उपनो । जिम
घुण काष्ठप्रसंग ॥ १ ॥ टोलांथकी भूलो पड्यो । वानर जिम अथमाय ॥ कोइ नवि पावे तेहने ।
दुखमां दहामा जाय ॥ २ ॥ तिम पतित गठवाह्य तस । मुनिवर न लीये सार ॥ औपधनी सं-
जालणा । कोइ न करे तिणवार ॥ ३ ॥ रोगतणी बाधाथकी । पीमाये बहु तेह ॥ जिम सूअरशी
ईशुनो । वारु पामे दुखगेह ॥ ४ ॥ मरीची हवे निज चित्तमें । चित्तवतो ठे एम ॥ अहो अशुच

कर्म मूजने । उदयें आव्युं नेम ॥ ५ ॥ पोताना जे मुनिवरा । ते पण नाव्या काम ॥ अन्पपरें मु-
ज देखवे । रोगीकरे ठाम ॥ ६ ॥ जिम रविने ऊळूकथी । नथी प्रयोजन हेत ॥ तिम मुनिने पण
मुजथकी । निजमनमां तुं चेत ॥ ७ ॥ सवि सावद्य विरम्या मुनि । मुज पापीनी सेव ॥ केम वे-
यावठ ते करे । धारो मनमां हेव ॥ ८ ॥ मुजने पण जुगतुं नथी । वेयावच मुनिपास ॥ कराववो
ए वारता । ठे मोटी उपहास ॥ ९ ॥ तेमाटे मुज सेवना । करवा कोय नर सार ॥ गोतीने चेलो
करुं । मुज मन ए हितकार ॥ १० ॥ ढाल ॥ ११ ॥ अरज अरज सुणोने रुमा राजीयाहोजी
॥ ए देशी ॥ मरीयंच मरीयंच केटला दिनपठीहोजी । साजो हूउं ताम ॥ ऊखर ऊखर भूमिका
कालांतरेहोजी । ते पण थाये अन्निराम ॥ १२ ॥ सुणजो सुणजो नविजन वारताहोजी ॥ ए आंक-
णी ॥ एक दिन ऋषजिणंदनेहोजी । पासं कपिल कुमार ॥ चारें भारें करमी आवीउहोजी । स-
मवसरणमजार ॥ सु० ॥ १३ ॥ प्रभुजी प्रभुजी दीये देशनाहोजी । निसुण्यो कपिलेरे धर्म ॥ पण
चितमां ते नवि रुच्योहोजी । जेहने वोहोलां ठे कर्म ॥ सु० ॥ १४ ॥ चंद्र चंद्र किरण चकवाजणी-

होजी । जिम वूकनै परभात ॥ खीण खीण पुण्याइ रोगीजणीहोजी । नवि गमै औपधवात ॥ सु० ॥
 ॥४॥ वायु वायुजणीशीतल यथाहोजी । जिम वकराने मेह ॥ ए जिम ए जिम एहने नवि रुचेहो-
 जी । तिम तस धर्मसनेह ॥ सु० ॥ ५ ॥ इत उत इत उत कपिलो तिहांकणैहोजी । सुणवा बी-
 जोरे धर्म ॥ हट्टे हट्टे जोतां मरीयंचप्रतैहोजी । दीवो विलक्षण मर्म ॥ सु० ॥ ६ ॥ मरीयंच मरीयं-
 चने पासं आवीउहोजी । क्षत्री कपिलकुमार ॥ बालक बालक जेम मोटां हाट तजी होजी । ल-
 घु हाटें वस्तु लेवा सार ॥ सु० ॥ ७ ॥ कपिले कपिले धर्म पूवीउहोजी । मरीयंच तव कहंत ॥
 इहां इहां धर्म नवि अठेहोजी । हुं हुं पतित सतंत ॥ सु० ॥ ८ ॥ तुं तो तुं तो धरमनो अरथीउ-
 होजी । तो जा स्वामिनी पास ॥ बली बली जिनपासं गयोहोजी । क्षत्री तेह उदास ॥ सु० ॥ ९ ॥
 फरी फरी तिम धर्म सांचळ्योहोजी । पण नवि रुचिउ तेह ॥ निज कर्म निज कर्म दुःखित आ-
 तमाहोजी । जिम घृत रोगी प्रमेह ॥ सु० ॥ १० ॥ चातक चातक रांकनाने जिम बली होजी ।
 नवि गमे पूर्ण तटाक ॥ पित पितना रोगीने शर्कराहोजी । नवि रुचे जिम सटाक ॥ सु० ॥ ११ ॥

सायर सायर माछिलाने नवि गमेहोजी । मीतुं स्वादिष्ट नीर ॥ जेम जेम घूअरुनी आंखनेहोजी
। नवि गमे दिनशोचा तीर ॥ सु० ॥ १२ ॥ तिम तिम पापी पुरुषना चित्तमांहोजी । नवि रूचे
धरमवचन ॥ वक्ता वक्तानां वाक्य निष्फल हुएहोजी । उपताप थाये प्रतिदिन ॥ सु० ॥ १३ ॥
यतः—त्याज्या हिंसा नरकपदवी नानृतं जावणीयं । स्तेयं हेयं सुरतविरतिः सर्वसंगान्निवृत्तिः ॥
जैनो धर्मो यदि न रुचते पापयंकावृत्तिभ्यः । सर्पिर्दुष्टं किमिदमियता यत्प्रमेही न जुंक्ते ॥ १ ॥ ति-
क्तायते पित्तिनि शर्करापि । क्षारायते सज्जलमब्धिमीने ॥ दोषायते घूकदशोरहःश्रीः । शल्यायते
पापिनि जैनवाणी ॥ २ ॥ मूर्खैरपक्वबोधैश्च । सहालापश्चतुःफलः ॥ वाचां व्ययो मनस्ताप-स्तारुनं
दुःप्रवादनं ॥ ३ ॥ भवेदभव्येषु गुरूपदेशा-द्गुणो वहिः कोऽपि न वास्तुतस्तु ॥ सौधाश्रयात्स्या-
द्गृहगोधिकापि । त्वग्मातृशुभ्रा न पुनर्दयालुः ॥ ४ ॥ ढाल ॥ पुनरपि पुनरपि आवी मरीचिनेहो-
जी । कक्षां एहवां वेण ॥ शुं तुज शुं तुज पासे धरम ठे नहीहोजी । फोगट फेरवे तेण ॥ सु० ॥
॥ १४ ॥ जे ते जे ते पण धर्म मुज कहोहोजी । इम कही रह्यो तेह ॥ मरीयंच मरीयंच चित्ते चित्त-

मां होजी । मुज योग्य शिष्य ठे एह ॥ सु० ॥ १५ ॥ अहो अहो जाग्यजोगें करीहोजी । मढ्यो
 अम दोयनो मेल ॥ एम एम धारी कहुं तेहनेहोजी । मुजपासे धर्म ठे सहेल ॥ सु० ॥ १६ ॥ उ-
 रसूत्र उत्सूत्र दूक वचनें करीहोजी । एक कोमा कोमी सागर जाण ॥ बांधुं बांधुं भव जमवुं तेगें-
 होजी । आतमने तिण ठाण ॥ सु० ॥ १७ ॥ कपिल कपिलने तेणें दीखीउहोजी । कीधो निज सहाय ॥
 तिण दिन-तिण दिनथी परिव्राजकपणुं होजी । पाखरु चाढ्युरे जाय ॥ सु० ॥ १८ ॥ ठठे ठठे खंडे
 ए कहीहोजी । सुंदर बीजी ढाल ॥ उवफाय उवफाय दर्शनसागरेहोजी । आगल वात रसाल ॥ १९ ॥

॥ दुहा ॥ हवे श्रीआदिजिनेसरु । महीतल विचरे सार ॥ अधिक कांइ सो जोयणा । रोग
 निवारणहार ॥ १ ॥ ताप समावे जनतणां । जिम वरसालें मेह ॥ तिम जवियणने सुख करे ।
 श्रीजिनवर गुणगेह ॥ २ ॥ श्रीजिनमारगनेविपे । विचरे सहजसमाधि ॥ ते अधिकारह सांभलो ।
 एकमना निरबाध ॥ ३ ॥ ढाल ॥ ३ जी ॥ सीरोही मुखमंरुणोजी । जेढ्यो आदिजिणंद ॥ ए दे-
 शी ॥ । साते ईति समावतोजी । श्रीयुगादिरे देव ॥ चउविह संघने पालतोजी । अतिशय रा-

जित हेवरे ॥ १ ॥ जिनजी विहार करे सुखकार ए आंकणी ॥ वेर तजाव्यां जीवनेजी । निज महि-
माने प्रभाव ॥ जिम रवि तिमिरने टालतोजी । किरणतणे अनुभावरे ॥ जि० ॥ २ ॥ दुर्जिद नवि
पडे देशमांजी । श्रीजिन महिमावंत ॥ जामंरुलने धारतोजी । अनंत ज्योति लहंतरे ॥ जि० ॥ ३ ॥
मुख आगल गयणें चलेजी । धर्मचक्र सतेज ॥ जिम चक्री चक्रें करीजी । शोभावंत सहेजरे ॥ जि० ॥
॥ ४ ॥ लघु धज सहसमांहिं ठेजी तस मुख इंद्रधज होय ॥ सवि करम जय थांजलोजी । तेणें शोभे
जिन जोयरे ॥ जि० ॥ ५ ॥ स्वयमेव वाजे पुंडुभिजी । आकाशें तिणवार ॥ परियाण जोग कल्या-
णनेजी । सुचवती श्रीकारे ॥ जि० ॥ ६ ॥ आकाशें स्फटिकतणुंजी । रयणसिंहासन जेह ॥ पादपीठ
संयुक्त ठे जी । तेणे शोभे जिन एहरे ॥ जि० ॥ ७ ॥ कंचनकमले पग ठवेजी । हंसपरें जिनराय ॥
अधोमुख कंटक होवेजी । परिकरने तिण ठायरे ॥ जि० ॥ ८ ॥ जय लाग्यो कंटकतणेजी । अधोमुख
करी भ्रूमांहिं ॥ पेंसवाने ते इच्छताजी । बुध दीये उपमा त्यांहिरे ॥ जि० ॥ ९ ॥ समकालें सघली
ऋतुजी । तेणें सेवित जिनराय ॥ अनंगसहाय पापनुंजी । लेवा प्रायश्चित त्यांयरे ॥ जि० ॥ १० ॥

तरुण जे मारगतणाजी । ते नमीयां तिणवार ॥ मृडु शीतल अनुकूल तेजी । वायु सेवे जिनने
 साररे ॥ जि० ॥ ११ ॥ प्रदक्षिण पंखी दीएजी । प्रभूजीने तिण ठाय ॥ जघन्यश्रकी कोन्ही देवता-
 जी । सेवे जिनना पायरे ॥ जि० ॥ १२ ॥ गगने ठत्र चालतुंजी । तेणे शोचिन जिनदेव ॥ लज्ज-
 ल ठत्र सोहामणुंजी । वृत्ताकार तहेवरे ॥ जि० ॥ १३ ॥ गंगातरंगपरें ऊजलांजी । वीजाए चामर
 तास ॥ मानुं चंद्रकिरण जूदां कर्याजी । प्रतिभासे ठे खासरे ॥ जि० ॥ १४ ॥ तपतेजे करी दीप
 ताजी । समतावंत मुणिंद ॥ लक्षोपमें करी परिवर्येजी । जिम नक्षत्रें चंदरे ॥ जि० ॥ १५ ॥ गा-
 मोगामें जिनवरुजी । प्रतिबोधतो जठय जीव ॥ विहरंतो महीतलविषेजी । उपकार करे सदीवरे
 ॥ जि० ॥ १६ ॥ श्रीजिनवर एकणसमेंजी । अष्टापद पाम्या गिरींद ॥ तस वरणन आगल होशे-
 जी । सांचलजो सुखकंदरे ॥ जि० ॥ १७ ॥ अहे खंडे त्रीजी जणीजी । उवझाय दर्शने ढाल ॥ सां
 भसतां सुख ऊपजेजी । नित नित मंगलमाधरे ॥ जि० ॥ १८ ॥

॥ हुता ॥ प्राग् ध्याकर पुर झोणमुख । कर्वट पाटण प्रमंभ ॥ विचरंतो महीतल प्रभु । इक

दिन ते अविलंब ॥ १ ॥ अष्टापद गिरितलहटी । पास्या श्रीजगवान ॥ पण गिरिरायनी वर्णना
। सुणजो देई कान ॥ २ ॥ ढाल ॥ ४ थी ॥ अली महबूब जालम जाटणी ॥ ए देशी ॥ अष्टापद
गिरि रूखनो । ऊजलो अतिही श्रीकार ॥ शारद वादलसारिखो । उंचो अरु जोजन सार ॥ १ ॥
तुमों चित्त धारो गिरिनी वारता ॥ ए आंकणी ॥ जिनन्माभिपेके विकुर्व्या । इंद्रे वृषजनां रूप ॥
मानुं तेहनो एक बलदीउ । र्ह्यो उंचो गिरिने स्वरूप ॥ तुण ॥ २ ॥ नंदीसर छीपपुष्करिणी ।
वावमां दधिमुख शैल ॥ तेमाहेलो ठे एक गिरि । आव्यो दीसे मेल ॥ तुण ॥ ३ ॥ जंबूछीप कम-
लतणो । उधर्यो तांतणानो खंरु ॥ अथवा भूमिकानो ए गिरि । श्वेतरतन मुगट प्रचंरु ॥ तुण ॥
॥ ४ ॥ निर्मलता अने कांतिथी । निरंतर ए गिरिने देव ॥ जाणुं नीरें नवरावता । कवि दीये उप-
मा हेव ॥ तुण ॥ ५ ॥ विद्याधरनी कामिनी । शिखरें विसामो लेव ॥ वेयढगिरिने विसारती ।
मुखसाताने ग्रहेय ॥ तुण ॥ ६ ॥ आरीसो ए भूमितणो । जोवा धार्यो इण ठाय ॥ ग्रह नक्षत्र घ-
डवांजणी । अक्षय माटीयल कहेवाय ॥ तुण ॥ ७ ॥ गिरिमध्य जागमां वेसीया । क्रीडा श्रांत

कुरंग ॥ शिखरें करी देखाकता । अनेक मृगचिह्ना रंग ॥ तु० ॥ ७ ॥ स्फटिक रतननो ठे ए
 गिरि । शिखरे धजा सोहाय ॥ घमघम वागे ठे घूघरी । शोभा अदञ्जुत थाय ॥ तु० ॥ ८ ॥ उंचा
 शिखर अग्रनेविपे । संक्रम्यो सूरज तेण ॥ दीधुं उदयगिरि त्रमपणुं । भीलस्त्रीने सुखचेन ॥ तु० ॥
 ॥ १० ॥ नीलां पानडे गिरिविपे । तरुनी ठाया ठे जोर ॥ मोरमयूरी तिहां नाचता । क्रीमारस
 सुखघोर ॥ तु० ॥ ११ ॥ विद्याधरनीरे जामिनी । मृगपोत रमाडे ठे त्याहिं ॥ पाणामांहिंथी पय ज-
 रे । सींचे लतावन ज्यांहिं ॥ तु० ॥ १२ ॥ कदलीपत्रें संताइ रही । भीलनीनुं नाटक जुए जत्थ ॥ दे-
 वांगना तिहां सवि मलो । ऊपजे हरख पसत्थ ॥ तु० ॥ १३ ॥ थाकेली कामभोगथी । सापिणीए
 जख्यो जिहां वात ॥ वायु पण नाशतो फरे । रहुं तो करशेरे घात ॥ तु० ॥ १४ ॥ अष्टापदना
 दरीविपे । किन्नरीउं जोगवे जोग ॥ मनमां साताने मानती । माने पुण्यसंयोग ॥ तु० ॥ १५ ॥
 सोगठे पासे रमें किहांकणे । किहांकणे मदिरा पीवाय ॥ किहांकणे द्राक्षना मांढवा । कुमी रह्या तिण
 ठाय ॥ तु० ॥ १६ ॥ किहांकणे पुलिंदणी गावती । किहांकणे किन्नरीयुं गाय ॥ किहांकणे विद्याधरजा-

मिनी । बेठीलं प्रभुगुण गाय ॥ तु० ॥ १७ ॥ पाकां द्राखफल खाईने । उनमत्त श्रीशुक त्यांहि ॥
 मुखें मीतुं नित बोलता । गिरिवरमांहें उठांहि ॥ तु० ॥ १८ ॥ किहांकणें कोयल टहुका करे । पं-
 चम राग गावंत ॥ किहांकणें क्रौंचपंखी बोलतां । मनमां साता पावंत ॥ तु० ॥ १९ ॥ मेघागमन
 सुणी करी । मोरमील बोलें क्यांहि ॥ किहांकणें तलाव परिसरे । सारस बेग ठे प्रायिं ॥ तु० ॥ २० ॥
 रातां अशोकवचन किहांकणें । किहांकणें तमालताल ॥ अनेक तरु ठे जिण गिरें । शोभे अति-
 हि विशाल ॥ तु० ॥ २१ ॥ चंपो गुलाब ने मोगरा । सेवंगां वली मुचकुंद ॥ जाई जुड बोलेसरी ।
 केवळा ठे रे अमंद ॥ तु० ॥ २२ ॥ शी शी शोभा वरणवीएं । ए गिरिराजनी आंहि ॥ ते अष्टा-
 पदे जगगुरु । चढीया परम उठांहि ॥ तु० ॥ २३ ॥ ठट्टा खंमनी ए कही । चोथी ढाल श्रीकार ॥
 पाठक दर्शनसागरे । श्रोताने सुखकार ॥ तु० ॥ २४ ॥

॥ दुहा ॥ त्रिभुवनस्वामिनी ते गिरि । नक्ति करे तिणवार ॥ तरुकुसुमें निर्झरजलें । राखे
 लोकव्यवहार ॥ १ ॥ ते अष्टापद गिरि तदा । प्रभुचरणें पवित्त ॥ आप अवतार धन्यता । माने

हरखसंजुत ॥ २ ॥ कवि उपमा दे एहवी । नवि तस कांइ ज्ञान ॥ मेरुथकी प गिरिवरु । नवि
थयो हीनमान ॥ ३ ॥ जनमात्रिषेक पवित्रता । मेरुने जिने कीध ॥ मुजने पाये फरसीउ । चो-
खाई नें दीध ॥ ४ ॥ कोकिलकूजित मिषथकी । वारंवार गिरि तेह ॥ प्रजुजीना गुण गावतो ।
बुधजन उपमा एह ॥ ५ ॥ चउविह सुर रचना करे । त्रिगफानी ततकाल ॥ दर्शनगुण निर्मलभ-
णी । जक्ति करे उजमाल ॥ ६ ॥ ढाल ॥ ५ मी ॥ चुनफीनी देशी ॥ जोयण प्रमाणे खेत्रमां । दे-
वता वायुकुमाररे लाल । तृण कचरो काष्ठादिक । अशुचिनो करे अपहाररे लाल ॥ रचना सम-
वसरण तणी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सांजलजो सवि नरनारिरे लाल । विघननिवारण सुख करी ॥
दोखत दीये जयकाररे लाल ॥ २ ॥ विकुरवी वादलांप्रति । मेघकुमारना देवरे लाल ॥ सुगंध
जलें करी भूमिने । सौंचे ठे ततखेवरे लाल ॥ ३ ॥ तेवारपछी व्यंतर सुरें । जौयतलीयुं बां-
धुं साररे लाल ॥ कंचन मणि रतनें करी । चिहुं दिशि सरीखु मनोहाररे लाल ॥ ४ ॥
जानुं प्रमाणे फूलनी । वृष्टिने ते करे त्यांयरे लाल ॥ चारे दिशे व्यंतरसुरें । तोरण बांध्यां दीपा-

यरे लाल ॥ २० ॥ ५ ॥ तोरण चिहुं दिशि थंनमां । सोहे मराल आकारे लाल ॥ तेहमां चार
 ठत्र रहां । सोहाए ते मनोहाररे लाल ॥ २० ॥ ६ ॥ थंभविपे धजा शोन्नती । पवनें प्रेरित होयरे
 लाल ॥ आठ मंगल तोरणहेठें । आलेखे देवता सोयरे लाल ॥ २० ॥ ७ ॥ भूमि रचित पीठने-
 विपे । वैमानिकना सुर जेहरे लाल ॥ रतनतणो गढ तिहां करे । जिननक्तिमां बहु नेहरे लाल
 ॥ २० ॥ ८ ॥ माणिक रतननां कांगरां । ते देवे वली तिहां कीधरे लाल ॥ जाणुं मानुषोत्तर सी-
 मसां । चंद्रसूरजश्रेणि प्रसिद्धरे लाल ॥ २० ॥ ९ ॥ कांचन गढ ज्योतिषी रचे । कांगरां रतनना
 धाररे लाल ॥ हवे जुवनपती देवता । कीधो रूपानो वप्र साररे लाल ॥ २० ॥ १० ॥ कंचन क-
 पिशीर्ष तेहनें । कीधां जुवनपतिदेवरे लाल ॥ वप्रें वप्रें चार चार ते । दरवाजा रच्या हेवरे लाल ॥ २० ॥
 ॥ ११ ॥ दरवाजे दरवाजे तोरणां । माणिकना देवे कीधरे लाल ॥ द्वारे द्वारे व्यंतरसुरें । धूपधनी
 हाथें वीधरे लाल ॥ २० ॥ १२ ॥ सोनाना गढने आंतरे । ईशानखूण मोजारे लाल ॥ देवठदो
 देवता करे । जिम देवगृह घरमां साररे लाल ॥ २० ॥ १३ ॥ समवसरणमांहि जाणीयें । त्रण गाऊनो

चैत्यवृद्धरे लाल ॥ व्यंतरदेवें ते कयों । जिम वाहणमां कुआथंज दक्षरे लाल ॥ २० ॥ १४ ॥ रय-
 णपीठ व्यंतर करे । चैत्यतरुहेठल साररे लाल ॥ ते पीठनी उपरें । करे देवच्छंद श्रीकाररे लाल
 ॥ २० ॥ १५ ॥ तेमांहें पूरवदिशें । रतनसिंहासन रचीरे लाल ॥ बाजोठ पण हेठल धर्यो । देवें
 विधिणुं विरचीरे लाल ॥ २० ॥ १६ ॥ रंयण देवठंद उपरें । त्रण ठत्र तिहां सुरें कीधरे लाल ॥
 इणी रीतें देवें रच्युं । सुर असुरें ते सुप्रसिद्धरे लाल ॥ २० ॥ १७ ॥ पूरव दिशिने वारणे । मुख-
 छारें प्रभुजी पेसेरे लाल ॥ जाणुं ज्ञव्यना हृदयमां । पेसतां मन हीसेरे लाल ॥ २० ॥ १८ ॥ जि-
 नवर अशोकतरुप्रतें । प्रदक्षिणा करे त्रणवाररे लाल ॥ नमस्कार तीरथजणी । इम जंपे मुखे उ-
 च्चाररे लाल ॥ २० ॥ १९ ॥ पूरव सनमुख जिनवरु । सिंहासने वेगः त्यांहिरे लाल ॥ जिम राजहं-
 स कमलप्रतें । वेसे मन उगांहिरे लाल ॥ २० ॥ २० ॥ त्रणे दिशिविपे जिनतणां । रतनसिंहासन-
 मांहिरे लाल ॥ त्रण रूप व्यंतर सुरें कर्या । जवि तारवाने उगांहिरे लाल ॥ २० ॥ २१ ॥ पूरव
 वारणे पेसतां । साधु साधवी नैमानिक देवीरे लाल ॥ प्रदक्षिणा देई नमी प्रभू । तीर्थजक्ति मन

धरेवीरे लाल ॥ २० ॥ २१ ॥ पहिला कोटमां सवि मुनि । अगनिखूण मझारे लाल ॥ सुखें समाधि
वेसीया । जिम आंरामें तरू साररे लाल ॥ २० ॥ २३ ॥ मुनि पठवाडे ऊज्री रहे । वैमानिक प-
त्नी त्यांहिरे लाल ॥ तेहनी पठवाडे साधवी । तिमज रहे उठांहिरे लाल ॥ २० ॥ २४ ॥ पेसी दक्षि-
णने बारणें । जिनने नमी उदाररे लाल ॥ नैऋतखुणें बेसती । जवन ज्योति व्यंतर स्त्रीउरें लाल
॥ २० ॥ २५ ॥ श्रमणी चलविहू देवीउं । जिन देशना ऊज्री सुणंतरे लाल ॥ आवश्यकनी वृत्ति-
मां । एहवो पाठ मुणंतरे लाल ॥ २० ॥ २६ ॥ पेसी पढिम बारणें । जिनने नमी बेसंतरे लाल ॥
वायुखुणमां जुवनपती । जोतिसी व्यंतर उलसंतरे लाल ॥ २० ॥ २७ ॥ समवसर्यां जिनजीप्रतें ।
जाणी सौधर्म इंदरे लाल ॥ उत्तर दिशिने बारणें । पेसी जिनने नमे सुखकंदरे लाल ॥ २० ॥ २८ ॥
इशानखुणामां वेसीया । वैमानिक सुर नरने नाररे लाल ॥ बेसवानो विधि एम कह्यो । धारो ज्वि-
यां सुखकाररे लाल ॥ २० ॥ २९ ॥ ठगे खंडे पंचमी । ढाल कही श्रीकाररे लाल ॥ उवझाय दर्श-
नसागरें । श्रोताजनने हितकाररे लाल ॥ २० ॥ ३० ॥

॥ डुहा ॥ श्रीसौधर्मा इंद्रजी । बांदी जिनना पाय ॥ जक्तिशकी स्तवना करे । आत्मने सु-
खदाय ॥ १ ॥ जोगीसरं पण तुज गुणो । कहेतां न लहे पार ॥ तो किम हुं तुज पुणप्रतें । दाखुं
मन निरधार ॥ २ ॥ परमेसर परमातमा । जगगुरु जगआधार ॥ देवाविदेव तुं बलो । तीन रतन
दातार ॥ ३ ॥ केवलज्ञान दिवाकर । केवल दर्शनवंत ॥ तीर्थकर पहेला तमो । जाणो झेय अ-
नंत ॥ ४ ॥ लिखुवन बंधव तुं जयो । जवपाथोधि जहाज ॥ जगचिंतामणि परमगुणि । शिव-
पंथरथ जिनराज ॥ ५ ॥ इणी रीतें श्रूणी करी । करी पंचांग प्रणाम ॥ ईशानखुगें वेसीउ । सौधर्मा अ-
निराम ॥ ६ ॥ जिन आव्यानी वारता । शैलपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेता हवा । सज्जा थाउ
सुखकार ॥ ७ ॥ सोनईया भरतें तदा । गिरिपालकभणी दीध ॥ सामी वार कोडी मानथी । जग-
मां ए परसीध ॥ ८ ॥ हवे चक्री जिन वांदवा । जाए जेणी रीत ॥ तेह अधिकार सांभलो । म-
नमां धारी प्रीत ॥ ९ ॥ ढाल ॥ ६ ठी ॥ उंची मेकी रहें रही हो राज । दीवमो बलेरे आकाश
कलावणी ॥ तें माहरो साहिव मोहीउहो राज ॥ ए देशी ॥ उजी सिंहासनथकी हो राज ।

नगवंत दिशि सनमुख ॥ सुसाहिवा ॥ वंदना करे तिहां रखो होराज । आणी अधिक सनेह
 ॥ सु० ॥ वं० ॥ १ ॥ सात आठ पगलां जई करी होराज । चक्री अपगत डुख ॥ सु० ॥ वं० ॥ १॥
 फरी सिंहासने वेसिने होराज । चक्री तेमावे अन्य राय ॥ सु० ॥ वं० ॥ स्वामीने चरणे जावा-
 नणी होराज । तुमें चालो महाराय ॥ सु० ॥ वं० ॥ ३ ॥ भरत आणायें आवीया होराज । तत-
 खिण नरपति तेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिम वेलायें सागरपति होराज । तरंग आव्या ससनेह ॥ सु० ॥
 ॥ वं० ॥ ४ ॥ गर्जारव हाथी करे होराज । हेंखारे हय त्याहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिनपासे जावात-
 णी होराज । शीघ्रता थाए ज्याहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ ५ ॥ रथ वेसनारा आवीया होराज । पायद-
 ल आव्युं तिणवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ राजआणा जिनवंदना होराज । सोनुं सुगंध ए सार ॥ सु० ॥
 ॥ वं० ॥ ६ ॥ राजकुंअर सवि रूखमाहोराज । पहेरी उत्तम वत्थ ॥ सु० ॥ वं० ॥ जिनवंदनम-
 ति हरखीयाहोराज । तंतखिण आव्या तत्थ ॥ सु० ॥ वं० ॥ ७ ॥ केई कुंअर घोडे चढ्याहोराज
 । केई कुंअर असवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ सांविलां थये बहुपरेहोराज । प्राणीने हर्पे अपार ॥ सु० ॥

॥ वं० ॥ ७ ॥ ज़रतने उतावल करे हो राज । सन्यना लोक सार ॥ सु० ॥ वं० ॥ जगगुरु जइयें
 बादवा हो राज । सवि लेई परिवार ॥ सु० ॥ वं० ॥ ए ॥ एणी रीतें सेना मली हो राज । ते स-
 धली दरवान ॥ सु० ॥ वं० ॥ चक्रीने जई वारता हो राज । चांखी थाले सावधान ॥ सु० ॥ वं० ॥
 ॥ १० ॥ हवे चक्री स्नानें करी हो राज । कीधुं अंग विशुद्ध ॥ सु० ॥ वं० ॥ रागद्वेष जयें करी
 हो राज । जिम मुनि मन शुद्ध कीध ॥ सु० ॥ वं० ॥ ११ ॥ देवपूजा चरतें करीहो राज । पहेंयो
 ऊजलां वल्ल ॥ सु० ॥ वं० ॥ माथे ठत्र धरावतोहो राज । वीजाये चामर प्रशस्त ॥ सु० ॥ वं० ॥
 ॥ १२ ॥ इम करतां घरवेदिकाहो राज । आढ्यो चक्री तेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ हाथीप्रतें आरोहतो-
 हो राज । मानुं पूर्वाचलें रवि जेह ॥ सु० ॥ वं० ॥ १३ ॥ जेरी नाद थाये तदाहो राज । वाजित्र
 वाजे त्याहिं ॥ सु० ॥ वं० ॥ प्रभुवंदनभणी चालीउहो राज । चक्रीश्रीभरतेश ॥ सु० ॥ प्रभु वंद-
 नन्रणी ॥ ए आंकणी ॥ चतुरंगिणी सेना चलीहो राज । राजा मन उच्छाहिं ॥ सु० ॥ प्रभु ॥
 ॥ १४ ॥ सेनानी मुख आगलेंहो राज । चाल्यो ठे तिणवार ॥ सु० ॥ प्र० ॥ अंतेगर परिवारसुंहो रा-

ज । चाट्या मारगमजार ॥ सु० ॥ १५ ॥ चालंतां अनुक्रमेहो राज । आढ्या अष्टापद पास
॥ सु० ॥ १६ ॥ चक्री गजथी उत्तरीहो राज । गिरि चढीठ उद्घास ॥ सु० ॥ १७ ॥ जिम
जिन शासननो मुनिहो राज । गृहिधर्मथी उत्तंग ॥ सु० ॥ १८ ॥ चारित्रगिरि आरोहतोहो राज
। निज परिणति सुचंग ॥ सु० ॥ १९ ॥ उत्तर दिशिने वारणेंहो राज । समवसरणमझार
॥ सु० ॥ २० ॥ पेठो जगतचक्री तदाहो राज । जिन दीगा सुखकार ॥ सु० ॥ २१ ॥ पण
प्रभुजी केहवा अठेहो राज । आनंद कदलीतरु मेह ॥ सु० ॥ २२ ॥ समतारसना सिंधु ठे हो रा-
ज । अनंता गुणनो गेह ॥ सु० ॥ २३ ॥ त्रण प्रदक्षिणा देई करीहो राज । नमी प्रभुजीना
पाय ॥ सु० ॥ २४ ॥ माथें अंजली नृपें करीहो राज । स्तवना विरचे त्यांय ॥ सु० ॥ २५ ॥
जे आश्रया तुज नविजनाहो राज । ते तुजसरिखा थाय ॥ सु० ॥ २६ ॥ जिनप्रतें चक्री स्तवेहो
राज । आणी जावविशेष ॥ २७ ॥ आंकणी ॥ जिम दीवाना संयोगथीहो राज । वाटे दीपता पाय
॥ सु० ॥ २८ ॥ जि० ॥ २९ ॥ मंद धरता इंद्रिय गजाहो राज । तस रहित करनार ॥ सु० ॥ जि० ॥

तुज शासन औषध भहुंहो राज । जयवंतुं जयकार ॥ सु० ॥ जि० ॥ २२ ॥ चात्ती करमने ते ह-
णीहो राज । जवेखी शेष कर्म ॥ सु० ॥ जि० ॥ त्रिचुवननो ठाकुर तुं जयोहो राज । तुज देखी
भांग्यो नर्म ॥ सु० ॥ जि० ॥ २३ ॥ तुज पद बलग्या जे नराहो राज । ते पामें नवपार ॥ सु० ॥
॥ जि० ॥ जिम गरुडपंखी पांखमांहो राज । रह्या ते उलंघे जलधि अपाररे ॥ सु० ॥ जि० ॥ २४ ॥
तुज दर्शन सुख कारणोहो राज । नव्य जीवने मनोहार ॥ सु० ॥ जि० ॥ आनंद कल्याण दुमप्र-
तेहो राज । वधारवा मेघ सार ॥ सु० ॥ जि० ॥ २५ ॥ मोह महानिंद टालवाहो राज । तुज द-
र्शन सुप्रभात ॥ सु० ॥ जि० ॥ निष्कारण ताहरा अठे हो राज । उपकारना अवदात ॥ सु० ॥
॥ जि० ॥ २६ ॥ तुज चरणंबुज फरसथीहो राज । प्राणीनां कर्म झुटाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ जिम
इंडुशीत किरणथीहो राज । गजदांत फूटी जाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ २७ ॥ जिम वृष्टि वरसादनीहो
राज । चंद्रिका शशिनी जेम ॥ सु० ॥ जि० ॥ हे स्वामी तेहनी परेहो राज । तुज सर्व साधारण
प्रेम ॥ सु० ॥ जि० ॥ २८ ॥ इणी रीतें जिनप्रतें शृणीहो राज । नमी श्रीभरतराय ॥ सु० ॥ जि० ॥

इंद्रनी पुंठे वेसतोहो राज । सामानिक सुरपरें त्यांय ॥ सु० ॥ जि० ॥ शए ॥ सुरनी पुंठे वीजा न-
 राहो राज । वेठा ठे तिण ठाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ नरपृष्ठें नारी रहेहो राज । कणमात्र ऊज्जी सुख
 दाय ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३० ॥ इणी रीतें पहेळा कोटमांहो राज । वेठो चतुर्विध संघ ॥ सु० ॥ जि० ॥
 जाणुं स्वामीशासनविषेहो राज । चउविह धर्म सुचंग ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३१ ॥ वीजा गढमां वेस-
 ताहो राज । हरख्या तिरियंचवुंद ॥ सु० ॥ जि० ॥ मांहोंमांहें वेर ठंकीकरीहो राज । नेहसहित
 अमंद ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३२ ॥ वीजे कोटे राजादिकतणाहो राज । वाहन रहे तिण ठाय ॥ सु० ॥
 ॥ जि० ॥ हवे अधिकार आगल सुणोहो राज । जेह याशे वखाण ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३३ ॥ ठठे
 खंडे ठठी कहीहो राज । उवझाय दर्शनें ढाल ॥ सु० ॥ जि० ॥ सांजलतां सुख नीपजेहो राज ।
 नित नित मंगलमाल ॥ सु० ॥ जि० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीआदिसर जिनवरु । उचित समयने जाणी ॥ दीये देशना धर्मनी । सवि नि-
 सुणो जवि प्राणी ॥ १ ॥ ढाल ॥ ७ मी ॥ आज सफल दिन माहरोरे राज । आबू पर्वत रूहमोरे

राज ॥ ए देशी ॥ प्रभुजी दीए देशनारे राज । जेहमां द्रव्यानुयोग ॥ माणाराज ॥ जीव स्फटि-
कसम निरमलोरे राज । मलीन ते कर्मसंयोग ॥ माणा राज ॥ तत्वमयी जिनदेशनारे राज ॥ १ ॥
ए आंकणी ॥ उचित थानक वेसी करीहो राज । सांजले सघला लोक ॥ माण॥ ॥ वस्तुगत धर्म
जाण्याविनारे राज । कष्ट ते वनमां पोक ॥ मा० ॥ तत्व० ॥ २ ॥ सम्यग ज्ञानक्रियाथकीरे राज ।
शिवसुखनां फल रोक ॥ मा० ॥ संयोगें शिव नोपजेरे राज ॥ एक विना एक पोक ॥ मा० ॥ त-
त्व० ॥ ३ ॥ शुद्धातम परमां नहीरे राज । शुद्धातम निज पास ॥ मा० ॥ शुद्धातम परिचयविनारे
राज । जीव लहे जववास ॥ मा० ॥ त० ॥ ४ ॥ असमयें निज संपदारे राज । संपदारे भवि जेह
॥ मा० ॥ दुख सकल टले तेहथीरे राज । शुद्धातमसुं सनेह ॥ मा० ॥ त० ॥ ५ ॥ जिम थरुथी
धूणीयेंरे राज । मोटा तरुने उवाहिं ॥ मा० ॥ शिथिल होये अध उपरेंरे राज । पडे थोना दिन-
मांहिं ॥ मा० ॥ त० ॥ ६ ॥ तिम जवतरु बहु कालनोरे राज । रागादिक परिणाम ॥ मा० ॥ विषय क-
पाय फलफूलडारे राज । चउ गई शाखा ताम ॥ मा० ॥ त० ॥ ७ ॥ पुजलसुख ते पानकरे राज ।

સહે પહે વલી યાય ॥ માગ ॥ પુણ્ય તે નીલાં પત્ર છે રે રાજ । પાપ તે પાકાં પલાય ॥ માગ ॥ તળ ॥
 ॥ ૬ ॥ જવ આનંદી મૂલ છે રે રાજ । એહું જે વિષવૃક્ષ ॥ માગ ॥ તસ ધૂળાવવા ધર્મ છે રે રાજ
 । શુદ્ધાતમ શુભ દક્ષ ॥ માગ ॥ તળ ॥ એ ॥ તૃણારૂપ દૃઢ મૂલ છે રે રાજ । કુવોધ કંદ જાસ
 ॥ માગ ॥ હુટસંગતિ સ્વંધક કહ્યોરે રાજ । કષાય શાલા તાસ ॥ માગ ॥ તળ ॥ પંચ પ્રમાદેં પા-
 લવ્યોહો રાજ । સાત વ્યસન મોટાં પત્ર ॥ માગ ॥ તેહની ઠાયંયેં ઢાંકીઝેરે રાજ । વિવેક રવિકર
 યત્ન ॥ માગ ॥ તળ ॥ ૧૧ ॥ અપજશ ફૂલ વૃક્ષનાંરે રાજ । દુર્ગતિ ફલ વિષવૃક્ષ ॥ માગ ॥ સંસાર
 વિષવૃક્ષ એ કહ્યોરે રાજ । આદીસર જિનેં દક્ષ ॥ માગ ॥ તળ ॥ ૧૨ ॥ તે તરૂને ઉચ્છેદવાંરે રાજ ।
 શુદ્ધ સ્વરૂપનો જાપ ॥ માગ ॥ સમયેં સમયેં કીજીયેંરે રાજ । પ્રગટે આપોઆપ ॥ માગ ॥ તળ ॥ ૧૩ ॥
 અન્ન ટલેં જિમ સૂર્યનુંરે રાજ । દીસે અદ્યુત તેજ ॥ માગ ॥ કર્મ ગયે તિમ આત્મતારે રાજ । જાસે
 અધિક સહેજ ॥ માગ ॥ તળ ॥ ૧૪ ॥ ભવ સુલ સઘલાં દુલ છે રે રાજ । સવિ સંયોગી જાવ ॥ માગ ॥
 વૈરાગરસપ્રાં કીલતારે રાજ । પ્રગટે સહજ સ્વભાવ ॥ માગ ॥ તળ ॥ ૧૫ ॥ કર્મવશેં ગતિ ચારમાંરે

રાજ । ફરીઉં વાર અનંત ॥ માળ ॥ ચાર અનંતાં વીસર્યોરે રાજ । વિપય કપાય સેવંત ॥ માળ ॥
 તળ ॥ ૧૬ ॥ શુદ્ધ મહાવ્રત આદરેરે રાજ । તો ટલે સઘલાં ડુઃખ ॥ માળ ॥ શિવસુખ અન્નિલાવી
 થયોરે રાજ । જવથી થયો જે વિમુખ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૧૭ ॥ વહિરાતમતાને તજીરે રાજ । પરમાતમ
 પરપેલિ ॥ માળ ॥ અંતર આત્મમાં રહીરે રાજ । જ્ઞાનક્રિયાએ વિશેષ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૧૮ ॥ પુત્ર
 કલત્ર એ કારિમારે રાજ । તતલિણ દીએ ટેહ ॥ માળ ॥ ધર્મ કર્યો વિઘટે નહીરે રાજ । તિણે કરો
 ધર્મસું નેહ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૧૯ ॥ ધર્મની દેશના સાંજલીરે રાજ । દીક્ષા લીચે કેઈ જવ્ય ॥ માળ ॥
 દેશવિરતિ કેઈ આદરે રે રાજ । નિજ પરિણામ કરી જવ્ય ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૨૦ ॥ ઠહેલુંદે એ ક-
 હીરે રાજ । સાતમી સુંદર ઢાલ ॥ માળ ॥ ઉવજાય દર્શનસાગરે રાજ । સુણતાં મંગલ-
 માલ ॥ માળ ॥ તળ ॥ ૨૧ ॥

॥ ડુહા ॥ દેશના પૂરી થઈ તિહાં । શ્રીભરત ઝૂમિપાલ ॥ નિજ વંધવ મુનિરાજને । દેલે હર્ષ
 વિશાલ ॥ ૧ ॥ જાઈપ્રતે દેલી કરી । નૃપ મન હૂંડે તાપ ॥ ચિત્તમાં ઇણીપરે ચિંતવે । મુજને ડુઃ-

खनो व्याप ॥ २ ॥ ए भाईना रांज्यने । ग्रही में जुंहुं कीध ॥ में अणतुसियें करी । जसरोगोपम
लीध ॥ ३ ॥ अन्यत्रणी आपुं अबुं । जे लक्ष्मीनुं दान ॥ ते राखे घृत ढोलबुं । वृथा थाय ते जा-
ण ॥ ४ ॥ वायस पण निज जातिने । तेनी खाए धान ॥ तेहथकी पण हीन हुं । जाई विणसन-
मान ॥ ५ ॥ भाई मूकी भोगने । हुं भोगबुं संसार ॥ तेह फोगट कृतार्थता । हुं मानुं निरधार
॥ ६ ॥ जो ए सघला मुनिवरा । फरीथी ग्रहे जोग ॥ तो मुज पुण्य वहुं कहुं । मले पुण्यसंयोग
॥ ७ ॥ इम आलोची जरतजी । जई तातनो पास ॥ जोगतणी आमंत्रणा । भरत करे उद्घास
॥ ८ ॥ उत्तर बलतो प्रभु दीये । हे सांभल राजान ॥ तुज बंधवा महाधैर्यधर । धरे धरमनुं ध्यान
॥ ९ ॥ पंच महाव्रत आदर्था । जवने जाणी असार ॥ फरी जोग नवि आदरे । जिम जंच वमना-
हार ॥ १० ॥ ए रीतें निपेचीजं । श्रीश्रीजरत नरिंद ॥ फरी दिलमाहें चित्तवे । दुखजर परम अ-
मंद ॥ ११ ॥ संग तज्या ए मुनिवरे । नवि जोगवे ए जोग ॥ तोपण अशन देई करी । हुं थाजं
गतशोग ॥ १२ ॥ इम चित्तवी जरतें तदा । पांचसैं गानां त्यांह ॥ आहार जरी अणावीयां । प्रार्थे

भाइ जगंह ॥ १३ ॥ नव स्वामी उत्तर दीये । सांजल तुं नरराय ॥ अभ्याहत ए आहार ते ।
 नवि लीए मुनिराय ॥ १४ ॥ ए नही तो मुज घरविपे । आवी लीउ आहार ॥ कहे प्रभु राजपि-
 रने । देवा नवि आचार ॥ १५ ॥ प्रभुए एम कहेथके । चिंतातुर थयो भूप ॥ इंदो प्रभुने पूजतो
 । अवग्रहनां स्वरूप ॥ १६ ॥ हाल ॥ ७ मी ॥ बेसर गइरे गमाइ म्हारे । नान्हडे देउरि पाई ला-
 ल बेसर दे ॥ ए देशी ॥ हवे कहे श्रीआदिश्वर वाणी । सुण पंच अवग्रह नवि प्राणी लाल ॥ ठे
 वारु ॥ मुनिजनने हितकारु ठे वारु ॥ प्रथम अवग्रह सुरपतिनो । बीजो श्रीचक्रीनो लाल ॥ ठे
 वारु ॥ मुनिजनने हितकारु ठे वारु । जिनधर्मतणा उपगारु ठे वारु ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ बीजो
 अवग्रह भूपतिकरो । चोथो गृहपतिनो नलेरो लाल ॥ ठे वारु ॥ साधरमीनो पांचमो जाणो । ५
 पांच भेद बखाणो लाल ॥ ठे वा ॥ २ ॥ आगले आगले अवग्रहे त्यांय । पूर्व पूर्व
 अवग्रह बंधाय लाल ॥ ठे ॥ जिम चक्री अवग्रहे याय । इंद्र अवग्रह बंधाय लाल ॥ ठे ॥
 ॥ मु ॥ जि ॥ ३ ॥ इंद्र पण कहेतो ठे जिनने । माहरो अवग्रह मुनिने लाल ॥ ठे ॥ में आ-

प्यो विहारं करंता । सुखे जरतमां विचरो निचंतां लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ४ ॥ इस कही
प्रजुने वंदीने । रह्यो इंद्र मोंन धरीने लाल ॥ ठे० ॥ भरतेसर चिंतवे ठे त्याहिं । में कांइं करबुं
आहिं लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ५ ॥ इस धारी हृदयमझार । दयावंत नृप श्रीकार लाल ॥ ठे० ॥
कहे पटखंफमां विचरो निरवीह ॥ मुज आणा तुमें निरइह लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ६ ॥
चंकी पूछे इंद्रने त्यारे । शुं करबुं मारे ए आहारे लाल ॥ ठे० ॥ गुणवंतनणी आपो राय । इंद्र
जांखुं वलतुं त्यांय लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ७ ॥ मुनिविना गुणवंत जगमां । कोण ठे धारुं
मनमां लाल ॥ ठे० ॥ अथवा में जाणुं ठे आहिं । जादिक आवक ठे उगाहिं लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥
॥ जि० ॥ ८ ॥ तेभणी मारे आपबुं अन्न । विचार कयों प्रतिदिन लाल ॥ ठे० ॥ इंद्रनुं रूप देखी-
ने भूप । । मन विस्मय पाम्यो अनूप लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ ९ ॥ इंद्रप्रते पूछे ठे राजा ।
शुं आ रूपें रह्यो देवलोकें ताजा ॥ ठे० ॥ अथवा बीजे रूपे रह्यो । ते मुजने तमो कह्योहो लाल
॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १० ॥ इंद्र जेपे तुं सुण राय । ए रूप सुरलोकें नवि आय ॥ ठे० ॥ जे मू-

લગું અમ રૂપ । તેમનું જે ન જોવાયે સ્વરૂપ લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૧ ॥ જિં ॥ ઇંદ્રપ્રતેં કહે જ-
 રતરાય । તુમ મૂલરૂપ જોવા મન થાય લાલ ॥ તેં ॥ રૂ૫ દેલાની ચક્ષૂ ઠારો । મુજ વિનતિ તુમ્હે
 ચિત્ત ધારો લાલ ॥ તેં ॥ મુળાજિં ॥ ૧૨ ॥ તું ઉત્તમ ગુણવંત છે પ્રાણી । તુજ નેહની નવિ થાઉં હાણી
 લાલ ॥ તેં ॥ ઇંદ્રેં એહું જરતને કહી । એક અંગુલી દેલાડી સહી લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ જિં ॥
 ॥ ૧૩ ॥ પણ તે અંગુલી કેહવી સારી । યોગ્ય આમૂષણ પહેરનારી લાલ ॥ તેં ॥ ત્રિચુવન ગૃહ
 દીવીસમાન । તસ હેપમા નાવે માન લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૪ ॥ જિં ॥ સાયર પુનમ ચંદ
 દેહી । હરલિત હોયે અતિવિશેષી લાલ ॥ તેં ॥ તેમ અંગુલિપ્રતેં દેહી રૂપ । પ્રમોદ પામ્યો અ-
 નૂપ લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ જિં ॥ ૧૫ ॥ ભગવંતપ્રતેં પ્રણમી હવે ઇંદ્ર । આણ લેઈ રાયની અમંદ
 લાલ ॥ તેં ॥ નિજ થાનકેં પુરંદર જાય । મનમાં બહુ હરલ જરાય લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ જિં ॥
 ॥ ૧૬ ॥ આદિનાથપ્રતેં પ્રણમી રાય । વિનીતા નગરીયેં જાય લાલ ॥ તેં ॥ રતનમય ઇંદ્રઅંગુલી-
 કેરો । નૂપ હેઠવ કરે ભલેરો લાલ ॥ તેં ॥ મું ॥ ૧૭ ॥ જિં ॥ રાયેં રતન હરિ અંગુલી થાંપી

। अठाही उछव व्यापी लाल ॥ ठे० ॥ ते दिनथी आज दिन पर्यंत । इंद्र महोदध चाल्यो सतंत
लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १७ ॥ इंद्रस्तंभ उंचो करी लोक । ए उछव करे रोक लाल ॥ ठे० ॥
श्रीआदिसरें कयों विहार । गिरिथी जग सुखकार लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ १७ ॥ त्रविक क-
मल विकसंतो स्वामी । क्षेत्रांतर सूरज गामी लाल ॥ ठे० ॥ आदिनाथ ठे जगना त्राता । सवि-
जीवने दीए सुखसाता लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ २० ॥ छहे खंफे आवमी ढाल । श्रोताने मंग-
लमाल ॥ ठे० ॥ पाठक दर्शनसागर वाणी । तुमें सांजलो त्रवियण प्राणी लाल ॥ ठे० ॥ मु० ॥ जि० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । श्राद्ध तेमावी पास ॥ जमवुं दिनप्रतें मुज घरें । भांखे व-
चन उद्घास ॥ १ ॥ दुर्धर उदर जरणजणी । कृप्यादिक जे कर्म ॥ ते तुमें नवि करजो हवे । म-
नमां राखी धर्म ॥ २ ॥ सज्जाय पाठ तुमें करो । करो ज्ञान अभ्यास ॥ रहेवुं इणोरोतें तुमें । प्र-
तिदिन गृह आवास ॥ ३ ॥ भोजन करीने मुज तमो । निल कहो ए वचन ॥ जीत्यो तुं अने
भय वधे । हिंसा न कर तुं धन ॥ ४ ॥ श्रीवक्रीना वयणने । पन्निवज्जी आवक तेह ॥ तस घरे

જોજન નિત કરે । વચન જાણે તે સનેહ ॥ ૫ ॥ પંચ વિષય સુખ મગનતા । ચક્રી પ્રમાદવંત ॥ તા-
 સ વચન નિસુણી કરી । ચિંતે ચિતમાં સતંત ॥ ૬ ॥ ઢાલ ॥ એ મી ॥ સિદ્ધારથનારે નંદન વીનબું
 ॥ એ દેશી ॥ ચક્રી ચિંતેરે નિજ દિલનેવિપે । કેણે મુજ જીત્યોરે જોર ॥ કષાયેં કરી જાણું માહરો
 આતમા । જીતાણો ઠે નિઠોર ॥ ૧ ॥ એ હિતકારીરેશ્રાવક મુજ કહે । વિકથા મેલીરે દૂર ॥ ધર્મ-
 કથા નિત સુણીયેં જાવથી । લહીયેં આણંદ પૂર ॥ ૨ ॥ એ આંકણી ॥ કપાયથકીરે મુજને ભય
 વધે । નવિ કરવી જીવહિંસ ॥ મરણ અનંતારે લહે હિંસાથકી । જે પ્રાણી નિહિંશ ॥ એહિં ॥ ૩ ॥
 નિત નિત કહેતારે ધર્મના વાક્યને । ઉત્તમ એહ ગૂણવંત ॥ પરિણતિવાલારે વાસિત જીવ એ ।
 શ્રદ્ધાવંત રૂચિવંત ॥ એહિં ॥ ૪ ॥ મુજ પ્રમાદરે વિષયલંપટપણું । નવિ કાંઈ મુજ ધર્મરાગ ॥ જ-
 વમાં માઠ્યોરે નવિ રાઠ્યો ધર્મમાં । જન્મસંગી વહુલાગ ॥ એહિં ॥ ૫ ॥ એમ ચિંતવતારે દુષ્ણમાત્ર
 રાયના । દિલમાં આવ્યું ધર્મધ્યાન ॥ લઘ્વણસમુદ્રમારે ગંગાપ્રવાહ તે । દુષ્ણમાત્રલગેં થિર ઠાણ
 ॥ એહિં ॥ ૬ ॥ શબ્દ રૂપ રસ ગંધ ફરસમાં । ફરી રાઠ્યો તેહ રાય ॥ જોગકરમ ફલ વહુ

जे जीवने । तस नवि केणें वराय ॥ एहिण ॥ ७ ॥ हवे एक दिवसें रसोईआ नृपप्रते । वीनवे
 एणीप्रते नाम ॥ श्राद्ध अश्राद्ध नवि मालम पडे । अमें मुंजाळं उद्दाम ॥ एहिण ॥ ८ ॥
 रसवतीकारकप्रते चक्री कहे । तमें ठो श्रावक शुद्ध ॥ आज पठी तुमें भोजन आपवुं ।
 परीक्षा करी निज बुद्धि ॥ एहिण ॥ ९ ॥ भरतने वयणेंरे रसवतीकारका । जिमवा आवेरे
 लोक ॥ तेहने पूढेरे तुमें कोण ठो । ते कहे श्रावक लोक ॥ एहिण ॥ १० ॥ श्रावकनारे
 व्रत केटलां अढे । ते कहो धरीय विवेक ॥ ते कहे श्रावकनां व्रत वार ठे । ते जाणो तुमें ठेक
 ॥ एहिण ॥ ११ ॥ पांच अणुव्रत सात शिक्षा व्रत । ए जाणो व्रत वार ॥ जे कहे तस भोजन ते
 दीये । तेहसुं नेह अपार ॥ एहिण ॥ १२ ॥ जे नर श्रावक धर्म जाणें नही । देखमावे रांयने तेह
 ॥ रसोईया एम नित करता हवा । नवि पेसवा दंये गेह ॥ एहिण ॥ १३ ॥ धर्मजाणकनेरे व्रण
 रेखा करे । चक्री भरत सुजाण ॥ ज्ञानदर्शन चारित्र लिंग ए । काकिणी रतनें तिण ठाण ॥ ए-
 हिण ॥ १४ ॥ पद पद मासिरे परीक्षा नृप करे । नवीन श्रावक होय ॥ काकिणी रतनें रेखा व्रण

करे । पूर्वपरं विचारीरे जोय ॥ एहि० ॥ १५ ॥ रेखांकित नर जोजन पामता । अवर न पामेरे त-
 रथ ॥ मोहें जीत्योरे ताहरो आतमा । नृपने ते कहे जतथ ॥ एहि० ॥ १६ ॥ तदनंतर ते माहन
 तिहां थया । साधुने दीए निजनंद ॥ तेमाहेंथीरे कोइ जवि प्राणीउ । दीक्षा लीए आणंद ॥ ए-
 हि० ॥ १७ ॥ नवि सहेवाए परीसह जे नरें । ते ग्रहे श्रावकधर्म ॥ कागिणी रतनें लंठित नृपधरे
 । पामें भोजन शर्म ॥ एहि० ॥ १८ ॥ जोजन राजाए दीधुरे एचणी : एहहुं जाणीरे लोग ॥ अ-
 द्धायें करी जोजन आपता । कोइदिनें ते गतशोग ॥ एहि० ॥ १९ ॥ अरिहंत सखना मुनि श्रा-
 वकतणी । सामाचारी संजुत ॥ एहवा वेद जरतचक्री करे । सज्जाय पाठ निमित्त ॥ एहि० ॥ २० ॥
 वेद करीनेरे तेहने आपीया । माहन जणवाने काज ॥ आर्यवेद एहने बुध कहे । जरतचक्री-
 नेरे राज ॥ एहि० ॥ २१ ॥ अनुक्रमें माहन ते ब्राह्मण थया । काकिणी रयणनी रेख ॥ कालदो-
 पेरे जनोई ते थई । ए जाणो सुविशेष ॥ एहि० ॥ २२ ॥ एह स्थिति तो जरतराज्यें हुई । सूर्य-
 जमा हवे राय ॥ स्वर्णजनोई कागिणी अजावथी । विप्रनें करे सुखदाय ॥ एहि० ॥ २३ ॥ महा-

जस प्रमुख कोइक भूपतें । जनोई रूपानी कीध ॥ बीजा राजारे रेशमनी करे । अनुक्रमें सूत्र प्र-
सीध ॥ एहि० ॥ २४ ॥ भरत चक्रीश्रीरे आदितजस नृपो १ । महाजस २ अतिबल राय ३ ॥ व-
लचक्र ४ अने बलवीरज ५ बली । कीर्तिवीर्य ६ जलवीर्य ७ राय ॥ एहि० ॥ २५ ॥ दंडवीरज ८
आठमो नरपती । ए आठ उत्तम राय ॥ त्रण खंफ भोगत्रे भरतक्षेत्रना । निज प्रजानें सुखदाय
॥ एहि० ॥ २६ ॥ इंद्रे दीधिल जगवंत मुगटने । आठें शिर धर्यो तेह ॥ मोटा प्रमाणथीरे बीजा
नवि धरे । ए जाणो ससनेह ॥ एहि० ॥ २७ ॥ हाथीएं हाथीनो भार वही शके । बीजाएनवि बहेवाय ॥ ए
दृष्टांतरे जवियण जाणजो । बीजुं नवि कहेवाय ॥ एहि० ॥ २८ ॥ नवमा दशमा अरिहंत आंतरे । हुठ
साधुविच्छेद ॥ इम जिनशासन अंतरनेत्रिपे । किंचित धर्मविज्ञेद ॥ एहि० ॥ २९ ॥ अरिहंत शुई जति
श्राद्धधर्ममय । एहवा आरज वेद ॥ सुलसा याज्ञवल्क मिथ्यातीए । अनार्य कीधारे वेद ॥ एहि० ॥
॥ ३० ॥ एम भरतनारे दिवस व्यतिक्रमें । श्राद्धदानें करी त्याहिं । कामक्रीडाये विनोदें करी । सुख
बिलसे उगाहिं ॥ एहि० ॥ ३१ ॥ ठहे खंडेरे नवमी ढाल ए । जांखी परम श्रीकार ॥ उवजायवर

श्रीदर्शनसागरें । श्रोताने हितकार ॥ एहिण ॥ ३२ ॥

॥ दुहा ॥ पृथिवीतलमां विहरता । आदीसर जगवान ॥ एक समें अष्टापदें । समवसर्या
जिनभान ॥ १ ॥ ततखिण देवें तिहां रच्युं । समवसरण संझण ॥ वेसी श्रीजगनाथजी । करता
धर्म बलाण ॥ २ ॥ श्रीजगगुरुनी वारता । शैलपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेतो हवो । सज्ज थाड
सुखकार ॥ ३ ॥ राजाए तस आपीयुं । वधामणीनुं दान ॥ दिन दिन कल्पतरुपरें । देतां नवि था-
य हान ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १० मी ॥ धण समरथ पिउ नानको ॥ ए देशी ॥ जिन आव्या जाणी क-
री । नरत कहे भूपतिने एम ॥ चालो जईए प्रभु वांदवा ॥ राजा सहु हरखित थया । हा स्वामी-
सुखें बहु प्रेम ॥ चालो जईए प्रभु वांदवा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सेना चतुरंगी सज थई । भूप-
तिनी आझाथी ताम ॥ चा० ॥ सवि परिवार लेई करी । चक्री चाल्यो वंदनने काम ॥ चा० ॥ २ ॥
ततखिण सवि अष्टापदें । आव्या जिनवरजीनी पास ॥ चा० ॥ प्रदक्षिणा जिनप्रतें देई । वंदी
प्रभूजीने उद्वास ॥ जिनस्तवना चक्री करे ॥ ३ ॥ ए आंकणी ॥ अल्पबुद्धि तुं तोपण मुजने । तुज प्र-

भावथी ताहारा आज ॥ जि० ॥ शुभ गुण ग्रामने हुं करुं । तुं जिनवर सांचल महाराज ॥ जि० ॥
 ॥ ४ ॥ जिम चंद्रमाना तेजथी । जोनारा माणसनी आंख ॥ जि० ॥ मंद ठे तोपण परवकी । आ-
 ए ठे एहवी जगमां जांख ॥ जि० ॥ ५ ॥ मोह अंधकारें मूंजीड । एहवा एह संसारमजार ॥ जि० ॥
 प्रकाश करवाने दीवडो । ठे तुं जिनवर एक मनोहार ॥ जि० ॥ ६ ॥ आकाशपरें अनंत ठे । ताहरुं
 अनोपम केवलज्ञान ॥ जि० ॥ जयवंतुं वरते सदा । निरावरणें करी सावधान ॥ जि० ॥ ७ ॥ प्र-
 माद निद्रामां पड्या । अमसरीखा जविजनने काज ॥ जि० ॥ गमनागमन बहू करो । रविपरें
 तुमो महाराज ॥ जि० ॥ ८ ॥ लाख जनम ऊपार्जिआं । एहवां अशुभ जे बहु कर्म ॥ जि० ॥
 नाश पांसें तुज दरिसणें । ए जिनशासनकेरो मर्म ॥ जि० ॥ ९ ॥ पत्थरपरें कठिन घृत । वहियें
 करी जिम द्रवंत ॥ जि० ॥ तिम करम पण जिन मिदें । शिथिलता गुणने पावंत ॥ जि० ॥ १० ॥
 एकांत सुखमा आराथकी । सुपमदुपमा आरो श्रेष्ठ ॥ जि० ॥ जिहां कल्पतरुथी अधिका तुमो ।
 शुभ फलदाता ठो गरिष्ठ ॥ जि० ॥ ११ ॥ सयल भुवनना अधिपति । तें शोभाळुं जगतने एह

लही जिनदेवनो । चित्तमां भावो एहवा ज्ञान ॥ जि० ॥ एहज सवि जनने यशे । रूमी जवजल
तरवा नाव ॥ जि० ॥ २० ॥ दर्शन ज्ञान चारिख तप । जेह क्रिया ते शिवनुं अंग ॥ जि० ॥ ए
विणु अवर मिथ्या क्रिया । ते जाणो मृगतृष्णातरंग ॥ जि० ॥ २१ ॥ इत्यादिक जिनरायनी । दे-
शना निसुणी हरख्या लोक ॥ जि० ॥ भूपति पण आणंदिजे । रविने जिम देखीने कोक ॥ जि० ॥
॥ २२ ॥ ठहे खंडे जाणजो । दशमी ए ठे सुंदर ढाल ॥ जि० ॥ लवझाय दर्शनसागरु । कहे आगल
बली वात रसाल ॥ जि० ॥ २३ ॥

॥ दुहा ॥ देशना पूरी थए तिहां । बंदी जिनना पाय ॥ इणीपरें प्रभुप्रतें वीनवे । श्रीजरत
महाराय ॥ १ ॥ हे स्वामी इण जरतमां । तुम सरीखा भगवंत ॥ केटला थारो कहो । मुजने तु-
निचिंत ॥ २ ॥ चक्रवर्ति केटला थारो । ते जांखो वृत्तांत ॥ बली पण जेह वारता । तुमें दा-
खो जगवंत ॥ ३ ॥ गोत्र १ नगर २ माता ३ पिता ४ । आयुष ५ वर्णह ६ मान ७ ॥ नाम ८
अंतर ए दीक्षा १० गति ११ । तास कहो जगवान ॥ ४ ॥ बक्री वचन इस सांजली । जाखे त्रि-

युवन स्वाम ॥ तेह हवे वर्णन करुं । निसुणो तमो अजिराम ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ११ मी ॥ हस्तीना-
 गपुर वर नखो ॥ ए देशी ॥ श्रीआदिसर जिन कहे । तुमें धारो चित्तमझारें ॥ मुजसरिखा त्रेवी-
 स जिना । तुज सरीखा चक्री इग्यारें ॥ तुजसरीखा चक्रो इग्यार । होशे इण नरतमां पुण्यवंत-
 रे ॥ पुण्यवंत अनंत विज्ञान । वेदे इम केवली नगवंतरे ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वीसमा अने बा-
 वीसमा । दोए जिनवर गौतमवंशरे ॥ काश्यपवंश बावीस जिना । सहू मुक्तिगामी प्रशंसरे ॥
 सहू मुक्तिगामी प्रशंस । होशे इण नरतमां पुण्यवंतरे ॥ २ ॥ अयोध्या नगरीविषे । जितशत्रू वि-
 जयानंदरे ॥ अजितनाथ परमेसरू । बहोतिर लाख पूर्व आयु अमंदरे ॥ बहो ॥ ३ ॥ साम्राचा-
 रसें धनूपनी । कंचनकाया लुंगरे ॥ पूर्वांग हीन पूर्व लाखनो । दीक्षापर्याय जाणो चंगरे ॥ दी-
 क्षाप ॥ ४ ॥ मुज निर्वाणकालथी । अजितनिर्वाण कालरे ॥ पचास लाख कोफी सागर तणो ।
 अंतर जाणो महीपालरे ॥ अंतर ॥ ५ ॥ सावत्थीए संनव प्रभु । जितारी सेना मातरें ॥ साठ
 लाख पूरव आलुखुं । धनुष चारसें सोवनगातरें ॥ धनुष चा ॥ ६ ॥ चउ पूर्वांगे हीन ठे । लाख

પૂરવ વ્રતપર્યાયરે । ત્રીસ લાલ્ કોમી સાગરતણું । બીજા લીજાને અંતર ધાયરે ॥ વીજા ત્રી ॥ ૭ ॥
 વિનીતા પુરી અન્નિનંદન । સંવર સિદ્ધાર્થ માતરે ॥ પવાસ લાલ્ પૂર્વ આઝલું । ધનુ સાઢા । ત્રણ-
 સો સોવન ગાતરે ॥ ધનુ સા ॥ ૭ ॥ અષ્ટ પૂર્વાંગે ઝળો કહ્યો । લાલ્ પૂરવ વ્રત પર્યાયરે ॥ દશ
 લાલ્ કોમી સાગરતણો । ત્રીજા ચોથાને અંતર ધાયરે ॥ ત્રીજા ચો ॥ ૯ ॥ કોશલપુરે સુમતિપ્ર-
 મ્મુ । મેઘરથ મંગલા માયરે ॥ ચાલીસ પૂર્વ લાલ્ આઝલું । ધનુ ત્રણસો કંચન કાયરે ॥ ધનુ ત્ર ॥
 ॥ ૧૦ ॥ વાર પૂર્વાંગે હીન છે । પૂર્વ લક્ષ વ્રત પર્યાયરે ॥ નવ લાલ્ કોમી સાગરતણો । ચોથા પંચ-
 મ અંતર ધાયરે ॥ ચોથા પંચમ ॥ ૧૧ ॥ કોસંબી પદ્મવ્રમ્મુ । ધર સુસીમા અંગ જાતરે ॥ ત્રીસ
 લાલ્ પૂર્વ આઝલું । અઢીસો ધનુપ રક્ત ગાતરે ॥ અઢીસો ॥ ૧૨ ॥ શોલ પૂર્વાંગે ન્યૂન છે । પૂર્વ
 લક્ષ એહનો પરજાયરે ॥ નેતુ સંહસ કોમી જલધિનો । દોયને અંતર કહેવાયરે ॥ દોયને ॥ ૧૩ ॥
 સુપાસ જિન વાણારસી । પ્રતિષ્ઠ રાય પૃથિવી માયરે ॥ વીસ પૂર્વ લાલ્ આઝલું । વસો ધનુપ કંચન
 ધૂતિ કાયરે ॥ વસો ॥ ૧૪ ॥ વીસ પૂર્વાંગે ઝળો કહ્યો । એહનો પર્યાય પૂર્વ લાલ્ ॥ નવ સહસ

કોમ્પી સાગરતણો । ઠઠા સાત માનો અંતર જાણે ॥ ઠઠા સાં ॥ ૧૫ ॥ ચંદ્રપ્રભુ ચંદ્રાનના । મ-
 હસેન લલમણા માતરે ॥ દશ પૂર્વ લાલ આઝલું । દોઢસો ધનુષ ઝજલું ગાતરે ॥ દોઢસો ॥ ૧૬ ॥
 ચોવીસ પૂર્વાંગે હીન છે । પૂર્વ લક્ષ વ્રતસ્થિતિ જાણે ॥ નવસો કોડી સાગરતણો । આંતરો દોય
 જિનનો વલાણે ॥ આંતરો ॥ ૧૭ ॥ કાકંદીયે સુવિધિ પ્રભુ । સુગ્રીવ રામા તનય વિરુયાતરે ॥
 બે લાલ પૂર્વ આઝલું । સો ધનુષ ઝજલું ગાતરે ॥ સો ધનુષ ॥ ૧૮ ॥ અઠાવીસ પૂર્વાંગે હીન છે । વ્ર-
 ત પર્યાય પૂર્વ લાલે ॥ નેવુ કોડી સાગરોપમ । આંતરાનું માન જાણે ॥ આંતરાં ॥ ૧૯ ॥ ત્રદ્ધિ-
 લપુરે શીતલ પ્રભુ । દુહરથ રાય નંદા માતરે ॥ એક લાલ પૂર્વ આઝલું । નેવુ ધનુષ કંચન ગાત-
 રે ॥ નેવુ ધ ॥ ૨૦ ॥ પચીસ પૂર્વ સહસ છે । એ જિનનો વ્રત પર્યાયે ॥ નવ કોમ્પી સાગર આં-
 તરો । નવમા દશમાને કહેવાયે ॥ નવમા દ ॥ ૨૧ ॥ સિંહપુરે શ્રેયાંસજી । વિષ્ણુ ભૂષતિ વિષ્ણુ
 માયે ॥ ડંચપણે ધનુ એંસીની । કંચનવરણી જિનકાયે ॥ કંચન ॥ ૨૨ ॥ ચોરાસી લાલ વરસ-
 તણું । આઝલું શ્રેયાંસનું જાણે ॥ એકવીસ લાલ વરસતણો । વ્રત પર્યાય એહનો વલાણે ॥ વ્રત ૫ ॥

॥ २३ ॥ एकसो सागरोपम तिम बली । ठासठ लाख ठवीस हजाररे ॥ एटले वरसें जन ठे । एक
कोकी सागर अंतर धाररे ॥ एक को० ॥ २४ ॥ वासुपूज्य चंपापुरे । वसुपूज्य जया राणी पूतरे ॥
बहोतेर लाख वरसनुं आउखुं । सीतेर धनु काया रत्तरे ॥ सितेर० ॥ २५ ॥ चोपन लाख वरसतणो ।
व्रतपर्याय जाणो नासरे ॥ चोपन सागरोपमतणो । अंतर काल सुविदासरे ॥ अंतरकाल० ॥ २६ ॥
कंपिलपुरे विमल प्रभू । कृतवर्मा श्यामा मातरे ॥ साठ लाख वरसनुं आउखुं । साठ धनुष कंचन
गातरे ॥ साठ ध० ॥ २७ ॥ एहनो व्रत पर्याय ठे । पद्मर लाख वर्ष प्रमाणरे ॥ वासुपूज्य विम-
लवचें । बीस सागर अंतर जाणरे ॥ बीस सा० ॥ २८ ॥ अयोध्यापुरें अनंत जिन । सिंहसेन सुजसा
मातरे ॥ बीस लाख वरसनुं आउखुं । पचास धनु कंचन गातरे ॥ पचास० ॥ २९ ॥ साम्रा सात
लाख वर्षेनो । व्रत पर्याय जिननो साररे ॥ विमल अनंतवच्चे आंतरो । नव सागर मान धाररे
॥ नवसा ॥ ३० ॥ धर्मनाथ रतनपुरे । जानु राजा सुव्रता माथरे ॥ दश लाख वर्षेनुं आउखुं ।
धनु पिस्तालीस हेम कायरे ॥ धनुषि० ॥ ३१ ॥ तेहनो व्रत पर्याय ठे । अढी लाख वरस

પ્રમાણે ॥ અનંત ધર્મવચ્ચે આંતરો । ચાર સાગરોપમ વલાણે ॥ ચાર સાં ॥ ૩૨ ॥ શાંતનાથ ગ-
 જપુરવિપે । વિશ્વસેન અચિરા માતરે ॥ લાલ વરસનું આહુલું । ધનુષ ચાલીસ કંચન ગાતરે ॥ ધ-
 નુપ ॥ ૩૩ ॥ વ્રત પર્યાય શ્રીશાંતિનો । પચવીસ સહસ પ્રમાણે ॥ પોણે પલ્યોપમેં ન્યૂન છે । ત્રણ
 સાગર અંતર જાણે ॥ લણ સાં ॥ ૩૪ ॥ કુંથુનાથ શ્રીગજપુરે । સૂર શ્રીરાણી અંગજાતરે સહસ
 પચાણું આહુલું । પાંત્રીસ ધનુ કંચન ગાતરે ॥ પાંત્રીસ ॥ ૩૫ ॥ ત્રેવીસ સહસ સાડાસાતસો । વ્રત
 પર્યાય પદનો હોયરે ॥ કુંથુ શાંતિવચ્ચે આંતરો । પલ્યોપમ અરધ જોયરે ॥ પદ્યોપ ॥ ૩૬ ॥ શ્રી-
 અરનાથ ગજપુરવિપે । સુદર્શન દેવી માતરે ॥ આહુલું ચોરાસી સહસનું । ત્રીસ ધનુષ કંચન ગા-
 તરે ॥ ત્રીસ ધં ॥ ૩૭ ॥ વ્રત પર્યાય જિનતણો । એકત્રીસ સહસ માનરે ॥ હજાર કોમી વરસે
 ન્યૂન છે । પલ્ય તુર્યાંશ અંતર જાણે ॥ પલ્ય તુ ॥ ૩૮ ॥ મહિનાથ મિથિલાપુરે । કુંજ રાજા પ્રજા-
 વતી માયરે ॥ નીલ વરણ પચવીસ ધનુ । હજાર કોમી અંતર થાયરે ॥ હજાર ॥ ૩૯ ॥ વરસ
 પચાવન સહસનું । જીવિત જિનનું ધારે ॥ શત વરસેં હીન વ્રતવિપે । પચાવન વરસ હજારે ॥ ૫-

चा० ॥ ४० ॥ मुनिसुव्रत राजशृङ्गे । सुमित्र राय पदमा मायरे ॥ सहस्र वीस वरसनुं । कृष्ण वरण
वीस धनुष कायरे ॥ कृष्णव० ॥ ४१ ॥ साक्षा सात सहस्र ठे । वरसनो व्रत पर्यायरे ॥ चोपन ला-
ख वरसनो । आंतरो दोष जिनने थायरे ॥ आंतरो० ॥ ४२ ॥ नमि प्रभू मिथिलापुरे । विजय व-
प्रा राणी मातरे ॥ आयु दश सहस्र वर्षनुं । पन्नर धनु सोवन गातरे ॥ पन्नर० ॥ ४३ ॥ एहनो
व्रतपर्याय ते । अढी सहस्र वरस प्रमाणरे ॥ मुनि नमि मोक्षनो आंतरो । षट् लाख वरस वखा-
णरे ॥ षट् ला० ॥ ४४ ॥ नेमनाथ सोरीपुरे । शिवा समुद्रविजय तायरे ॥ दश धनुष तनु श्याम
ठे । वरस हजारनुं आयरे ॥ वरस० ॥ ४५ ॥ एहनूं सातसो वरसनुं । व्रत पर्याय कहुं मानरे ॥
नमिनेमि मोक्षनो आंतरो । पांच लाख वरसनो जाणरे ॥ पांच ला० ॥ ४६ ॥ वाणारसी पार्श्वप्रभु
। अश्वसेन राजा वामां मातरे ॥ नव हाथ काया नीली कही । शत वरसनुं आयु विख्यातरे ॥ श-
त व० ॥ ४७ ॥ दीक्षामां वर्ष सीतेर ठे । पार्श्वनाथनां जाणो साररे ॥ एंली सहस्र साडासातसो ।
नेमि पासनो अंतर धाररे ॥ नेमिपा० ॥ ४८ ॥ कुंभग्रामे महावीरजी । सिद्धार्थ त्रिसला मातरे ॥

बहोतेर वरसनुं आउखुं । सात हाथनुं कंचन गातरे ॥ सात हा० ॥ ४ए ॥ व्रत पर्याय एहनो ।
 वेंतालीस वरसनो होयरे ॥ पास वीरनो आंतरो । अढीसो वरसनो जोयरे ॥ अढीसो० ॥ ५० ॥
 ठठे खंडे इग्यारमी । एह जाणो ढाल रसालरे ॥ उवजाय दर्शन इम कहे । प्रभूनामें मंगलमा-
 लरे ॥ प्रभुना० ॥ ५१ ॥

॥ दुहा ॥ त्रेवीस जिननी वारता । प्रभुए जांखी एह ॥ ते निसुणी हरखित थयो । चक्रीजी
 गुणगेह ॥ १ ॥ इग्यार चक्री जे होशे । तेहनूं कहो स्वरूप ॥ तव बलतुं प्रभु उपदिशे । सांजल
 तुं हवे भूप ॥ २ ॥ ढाल १२ मी ॥ पंथको निहालुंरे बीजा जिनतणोरे ॥ ए देशी ॥ श्रीआदीसर
 भांखे भूपनेरे । चक्रीतणोरे वृत्तांत ॥ काश्यप वंशमां सघला ऊपनारे सघला कंचन गात ॥ भवि तुमैं
 सुणजोरे चक्रीनी वारतारे ॥ ए आंकणी ॥ शिवगामी एहमांहिं आठ ठेरे । दोय देवलोकमां जाय ॥
 सातमी नरके दोयगया बलीरे । इम जांखे जिनराय ॥ भवि० ॥ २ ॥ तुं जिम माहरेवारें ऊपनोरे ।
 तिम अजितनाथने वार ॥ अयोध्या नगरीमांहिं होशेरे । सगर चक्री मनोहार ॥ ज० ॥ ३ ॥ सा-

मा चारसैं धनुषनी देहकीरे । बहोतेर पूरव लाख आय ॥ सुमित्रविजय राणी यशोमतीरे । तस
नंदन कहेवाय ॥ ज० ॥ ४ ॥ ते सगर पण निज पुत्र मरणधीरे । लही वैराग उदार ॥ अजितपासे
दीक्षाने आदरीरे । जासे मोक्षमजार ॥ ज० ॥ ५ ॥ सावत्थी नगरीनो भूपतिरे । समुद्रविजय त-
स तात ॥ भद्राराणी कुंखे ऊपनोरे । मधवा चक्री विख्यात ॥ भवि० ॥ ६ ॥ सामीवेंतालीस धनु-
षनी देहकीरे । पांच लाख वरसनुं आय ॥ वैरागवासित चारिल पालीनेरे । जाशे त्रीजा देवलो-
कमांय ॥ जवि० ॥ ७ ॥ कुरुजंगल देशमांहें जाणजोरे हस्तीनागपुर अवतंस ॥ अश्वसेन राजा स-
हदेवी नंदनोरे । सनतकुमार प्रशंस ॥ जवि० ॥ ८ ॥ सामी एकतासीस धनुषनी देहकीरे । त्रण
लाख वरसनुं आय ॥ उत्तम रूप इंद्रें प्रशंसीउरे । गुणवंत ते कहेवाय ॥ भवि० ॥ ९ ॥ वैराग
वासना चित्तमां आणीनेरे । पाली संजम तेह ॥ ए वे चक्री धर्मशांति आंतरेरे । जाशे त्रीजे सु-
खलोकें जेह ॥ जवि० ॥ १० ॥ पंचम चक्री शांति जिनेसरूरे । कुंथुजिन ठठारे होय ॥ सातमो च-
क्री अर अरिहंतजीरे । एहने दोय पदवीरे जोय ॥ जवि० ॥ ११ ॥ दृष्टिणाउर पुरमांहें भूपतिरे ।

कृतवीर्य राजा तारा मात ॥ साठ सहस्र वरसनुं आउखुरे । अठावीस धनुष उंचुं गात ॥ भवि० ॥
 ॥ १२ ॥ अरनाथ मखिनाथने आंतरेरे । आठमो सुन्नूम तेह ॥ निज करमवशें जासे सातमीरे ।
 नरकमां पापनी रेह ॥ जवि० ॥ १३ ॥ काशीदेशेरे नयरी बाणरसीरे । पद्मोतर राजारे चंग ॥ उवा-
 लाराणी कुंखे ऊपनोरे । पदमचक्रीरे उछरंग ॥ जवि० ॥ १४ ॥ त्रीस सहस्र वरसनुं आउखुरे ।
 उंची धनुष वीसनी काय ॥ संजम पाली शिववासी होशेरे । धर्मतणेरे पसाय ॥ जवि० ॥ १५ ॥
 कांपील्यपुरमां महाहरि नरपतीरे । मेरा मातनो नंद ॥ हरिपेण चक्री दशमो जाणजोरे । आयु
 दश सहस्र अमंद ॥ जवि० ॥ १६ ॥ उंचपणे धनु पद्मर देहकीरे । मुनिनभि अंतर मझार ॥ नव-
 मो दशमो चक्री होयशेरे । जनताने सुखकार ॥ जवि० ॥ १७ ॥ राजगृह पुरमांहें जाणजोरे ।
 विजयराजा गुणवंत ॥ वप्रा जननी उदरे ऊपनोरे । जय चक्री पुण्यवंत ॥ जवि० ॥ १८ ॥ बार ध-
 नुपनुं गात्र जेहनुंरे । त्रण सहस्र वरसनु आय ॥ नमि नेमि जिन अंतरे ए होशेरे । एम भांखे
 जिनराय ॥ जवि० ॥ १९ ॥ कांपील्यनगरे ब्रह्मरायजीरे । चुलनीनो जे अंगजात ॥ सातसो वरस

आयु जेहनुरे । सात धनु उन्नत गात ॥ भवि० ॥ २० ॥ श्रीनेमिनाथ पार्श्वनाथ अंतरेरे । होशे
चक्री ब्रह्मदत्त ॥ रौद्र ध्यान परवश आतमारे । सातमी नरके पहुंचत ॥ भवि० ॥ २१ ॥ ठट्टा खंम-
मां ढाल वारमीरे । एह कहू मनीहार ॥ उवझायवर श्रीदर्शनसागरेरे । श्रोताने हितकार ॥ ज्ञ० ॥ २२ ॥
॥ दुहा ॥ चक्री अणपूर्वे प्रभु । कहे वासुदेव वात ॥ त्रण खंमना प्रोक्ता होशे । नन हरि
सामल गात ॥ १ ॥ काश्यप गोत्री आठमो । बीजा गौतमवंश ॥ अपरमात बलदेव नव । श्वेत
वरण शुभ्र वंश ॥ २ ॥ ढाल ॥ १३ मी ॥ महाविदेह खेत्र सोहामणुं ॥ ए देशी ॥ आदीसर प्रभु
इम कहे । सांचल चरत नरिंद लालरे ॥ पोतनपुर नगरविपे । प्रजापती मृगावती नंद लालरे
॥ आदी० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वासुदेव त्रिपृष्ठजी । सितेर धनुष उंची काय लालरे ॥ वरस चो-
रासी लाखनुं । आयु कछुं सुखदाय लालरे ॥ आ० ॥ २ ॥ श्रेयांस प्रभु ज्यारे विचरता । महीत-
लमां सुखकार लालरे ॥ ल्यारे सातमी नरकमां । जाशे हीनपुण्य धार लालरे ॥ आ० ॥ ३ ॥ छा-
रिकापुरी द्विपृष्ठजी । सीतेर धनुष उंची काय लालरे ॥ वासुपूज्य जिन वारमा । बहोतेर वरस

लाख आय लालरे ॥ आ० ॥ ४ ॥ ब्रह्म राजा पदमावती । नंदन ए कहेवाय लालरे ॥ जाशे ठही
 नरकमां । निज करमतेणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ५ ॥ सयंभू द्वारिकापुरें : साठ धनुष उंचो देह
 लालरे ॥ साठ लाख वरसनुं आउखुं । विमलवंदक श्राद्ध तेह लालरे ॥ आ० ॥ ६ ॥ चंद्र राजा
 पृथिवी तथा । तेहनो अंगज एह लालरे ॥ जाशे ठही नरकमां । दुःखदाष्ट पाय रेह लालरे
 ॥ आ० ॥ ७ ॥ पुरुषोत्तम द्वारिकापुरें । सोम सीता तनुजात लालरे ॥ पचास धनुषनी देहनी ।
 आयु बीस लाख विख्यात लालरे ॥ आ० ॥ ८ ॥ अनंतनाथनी वारमां । चोथो एह कहे-
 वाय लालरे ॥ जाशे ठही नरकमां । पापतेणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ९ ॥ पुरुषसिंह अश्वपुरविषे ।
 धर्मनाथने वार लालरे ॥ शिवराय अमृत नंदनो । सर (५) वेद (४) धनु काय सार लालरे
 ॥ आ० ॥ १० ॥ दश लाख वरसनुं आउखुं । पांती संपूर्ण आय लालरे ॥ ठही नरके ते जशे ।
 अशुचतेणे पसाय लालरे ॥ आ० ॥ ११ ॥ पुरुषपुंरुकीक नाम ठे । चक्रीपुरी जन्मगाम लालरे ॥
 महासिर लखमीवतीतणो । नंदन गुण अत्रिराम लालरे ॥ आ० ॥ १२ ॥ उगणीस धनुषनी देह-

की । अर महि अंतरे थाय लाखरे ॥ पांसठ सहस वरसनुं । आयु ठहीयें जाय लाखरे ॥ आ० ॥
॥-१३ ॥ दत्त नाम वाणारसी । अग्निसिंह शेषवती जात लालरे ॥ अर महिनाथने अंतरे । छद्दी-
स धनूष गात लाखरे ॥ आ० ॥ १४ ॥ ठपन सहस वरसनुं । आयु पूरण पाली लाखरे ॥ नरक
गति जई ऊपना । पापप्रकृति बेहाल लाखरे ॥ आ० ॥ १५ ॥ नारायण राजगृहे । दशरथ सुमित्रा
नंद लाखरे ॥ शोल धनुषनी देहनी । सहस बार आयु अमंद लाखरे ॥ आ० ॥ १६ ॥ मुनि नमि
जिन अंतरे । आवमो होशे एह लाखरे ॥ आउखुं पाली जाशे हवे । चोथी नरकने गेह लाखरे
॥ आ० ॥ १७ ॥ मथुरापुरें श्रीकृष्णजी । वसुदेव देवकीपूत लाखरे ॥ श्रावक ठे नेमनाथनो । द-
श धनुष ऊंचुं गात लाखरे ॥ आ० ॥ १८ ॥ सहस वरसनुं आउखुं । पाली नवमो एह लाखरे ॥
त्रीजी नरके सिधावशे । अशुन कर्मनी रेह लाखरे ॥ आ० ॥ १९ ॥ बलदेव पहेलो अचल होशे
। तद्वासुत गुणराशि लालरे ॥ वरस पच्यासीलाखनुं । आयु कछुं उद्वास लाखरे ॥ आ० ॥ २० ॥
विजय नामें बीजो होशे । सुभद्रानंदन सार लाखरे ॥ पंचोतेर लाख वरसनुं । आयु एहनुं धार

લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૧ ॥ ત્રીજો વલ્લદેવ જન્મ છે । સુપ્રજા રાણી માય લાલરે ॥ પાંસઠ લાલ વરસ
 આઝલું । તુમેં જાણો નગરાય લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૨ ॥ સુપ્રજા નામેં ચોથો થશે । રાણી સુદર્શના
 માય લાલરે ॥ પંચાવન લાલ વરસનું । વલ્લદેવનું જાણો આય લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૩ ॥ પાંચમો
 સુદર્શન થશે । વિજયા રાણી નંદ લાલરે ॥ સતર લાલ વરસનું । આયુ જાણો નરિંદ લાલરે ॥ આ૦ ॥
 ૨૪ ॥ ઠઠો આનંદ નામ છે । વૈજયંતી પુલ લાલરે ॥ પચ્યાસી સહસ વરસનું । આયુ કહ્યું પવિત્ર
 લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૫ ॥ નંદન નામેં સાતમો । જયંતી રાણીનો નંદ લાલરે ॥ પાંસઠ સહસ વર્ષ
 આઝલું । હોશે જરત નરિંદ લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૬ ॥ પદમ વલ્લદેવ નામ છે । અપરાજિત સુત સા-
 ર લાલરે ॥ પન્નર સહસ વરસનું । આયુ જાણો નિરધાર લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૭ ॥ નવમો વલ્લદેવ
 રામ છે । રોહિણી તસ માય લાલરે ॥ વારસેં વરસનું આઝલું । ઇમ જાંલે જિનરાય લાલરે ॥ આ૦ ॥
 ૨૮ ॥ આઠમો મોક્કગામી હોશે । વલ્લદેવલોકે રામ લાલરે ॥ હસર્પિણી કૃષ્ણ તીર્થમાં । સીક-
 સે એ અભિરામ લાલરે ॥ આ૦ ॥ ૨૯ ॥ અશ્વઘ્રીવ ૧ ને તારક ૨ । મેરક ૩ ને મધુનામ ૪ લાલરે

॥ निशुंभ ५ बलि ६ प्रह्लाद ७ ठे । लंकेश ८ जरासंधस्वामि ए लाखरे ॥ आ० ॥ ३७ ॥ प्रतिवासु-
देव ए नव होशे । मरशे हरिने हाथ लाखरे ॥ इणीपरें सवि वारता । सांजली वसुधानाथ ला-
खरे ॥ आ० ॥ ३१ ॥ ठठे खंडे तेरमी । ढाज कही श्रीकार लाखरे ॥ पाठक दर्शनसागरे । श्रोता-
ने हितकार लाखरे ॥ आ० ॥ ३२ ॥

॥ डुहा ॥ ते निसुणी जरताधिपो । परखद देखी ताम ॥ जिनजीने इम पूवीं । वंदी प्र-
श्न अन्निराम ॥ १ ॥ तिरजंच नर देवें करी । सभा जरी तुज एह ॥ तेहमां कोइ जिनजीवको । ठे
नथी ते कहेह ॥ २ ॥ एहीज जरत खेवमां । निज तीरथ वरताव ॥ बूजवशे जवि जीवने । मुज
जांखो शुभ भाव ॥ ३ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ सुण मेरी सजनी रजनी न जावेरे ॥ ए देशी ॥ श्री-
जगवंत इणीपरे जासेरे । निसुणो चक्री मनने लढासेरे ॥ ताहरो पुत्र मरीचि नामरे । परिवाजक
प्रथम अन्निरामरे ॥ १ ॥ आरत रौद्र ध्याने हीनरे । समकित शोभित मन अदीनरे ॥ चलविह
धर्मध्याननो ध्यातारे । एकांत रह्यो दिन गमातारे ॥ २ ॥ कसें मेलो जीव एहनोरे । हमणां व-

तें कहुं तुं तेहनोरे ॥ बीजो तो जीव कोई न दीसेरे । जे देखी तुज हयहुं हीसेरे ॥ ३ ॥ शुद्ध
 ध्यान अग्नि संयोगरे । अनुक्रमें शुद्धता वरसे अभोगरे ॥ जिम चीवरनी पाणीसंगेरे । निर्मलता
 होये अतिचंगेरे ॥ ४ ॥ इणही जगतें पोतनपुर गमेरे । होशे त्रिपुष्ट हरि पहेलो नामेरे ॥ पच्छि-
 म विदेह मूकापुरमारे । प्रियमित्र चक्री होशे जगमारे ॥ ५ ॥ ईम अनेक भमी जवमांहिरे ॥
 याशे महावीर जिन उठांहिरे ॥ इम निलुणीने जरतरायरे । मरीयंचने वांदवा तिहां जायरे ॥ ६ ॥
 मरीयंचने वंदी जरत भापेरे । तुं मरीचि सुण उद्वासेरे ॥ पोतनपुरमां लिपुष्ट नामेरे । वासुदेव
 होइश तुं अजिरामरे ॥ ७ ॥ धनंजय धारणीयें जायोरे । प्रियमित्र चक्री तुं सोहायोरे ॥ पच्छिम
 विदेह मूकाङ्गरे । तुज जीव होशे मननं रंगेरे ॥ ८ ॥ तेहने हुं नथी वांदतो आजरे । तुज वे-
 पने नवि नमुं महाराजरे ॥ पण थाईश तुं महावीरस्वामीरे । तेहने बांदु तुं शिर नामीरे ॥ ९ ॥
 श्रीआदिजिनना नमी वायरे । विनीता नगरीयें गयो रायरे ॥ चक्रीने वचने मरीचि त्यांहिरे । त्र-
 ण बार नाच्यो मन उठांहिरे ॥ १० ॥ वलतुं मुखे मरीयंच बोलेरे । हुं थाईश वासुदेव तोलेरे

॥ चक्री पण हुं थाईश साचरे । जिन पण ढोईश प्रभूनी वाचरे ॥ ११ ॥ दादो माहरो मुख्य ते जिनमारे । महारो जनक मुख्य चक्रीमारे ॥ सधला हरिमां हुं तुं वृद्धरे । अहो उत्तम कुल मा-
 हरुं समृद्धरे ॥ १२ ॥ एक दिशि त्रिभुवन सर्वरे । एक दिशि मुज कुल अखर्वरे ॥ गजनुं टोलुं ए-
 ककोरे दीसरे । एककोर ऐरावणे मन हीसरे ॥ १३ ॥ ग्रहमांहे जिम रवि अधिकेरोरे । नक्षत्रमां-
 हे चंद्र जलेरोरे ॥ तिम सधला कुलमां मुज कुल एकरे । उच्छृष्टु जाणो सुविवेकरे ॥ १४ ॥ एणी
 रीतें कुलनो मद कीधरे । मरीयंचे नीच गोत्र कीधरे ॥ जेम करोलीउं लाखें बंधायरे । तेहनी उ-
 पमा एहने थायरे ॥ १५ ॥ ठेठे खंडे चौदमी ढाल्लरे । सांजलतां होये मंगलमालरे । उवजाय
 दर्शनसागर वाणीरे । उजमाल थाउं धर्ममां प्राणीरे ॥ १६ ॥

॥ छुहा ॥ श्रीआदीसर जिन हवे । महीतल करे विहार ॥ पुंमरीक आदे जला । गणधर
 लेह परिवार ॥ १ ॥ कोसलदेशना लोकने । बूजवतो भगवंत ॥ मगधदेश जविजंतुने । करतो ध-
 र्मनी खंत ॥ २ ॥ देश दशारण जीवने । उपजावे आनंद ॥ धर्मधुरा मालवविषे । अनने करे

अमंद ॥ ३ ॥ सुरपरें पाप आपदा । नाश पमाकहार ॥ गुजरात सोरठ देशना । जनने सुख क-
 रनार ॥ ४ ॥ इम करतां केटले दिने । गया सिद्धाचल शेल ॥ गिरिवर्णन हवे सांचलो । दूरे वि-
 कथा मेल ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ मनमोहना लाल ॥ ए देशी ॥ श्रीसेतुंजो महागिरिरे ॥ जन
 रंजना लाल ॥ वरणन तस कहेवायरे ॥ दुख जंजना लाल ॥ दरिसण दीठे जेहनेरे ॥ जन० ॥
 पातक दूर पलायरे ॥ दुखंज० ॥ १ ॥ किहांकणे रूपानी खाण ठे रे ॥ ज० ॥ किहांकणे सोनानी
 खाणरे ॥ दु० ॥ रतनखाण कोई थानके ॥ ज० ॥ सेतुंजा गिरिमां वखाणरे ॥ दु० ॥ २ ॥ ए गि-
 रिमांहें बहु औषधीरे ॥ ज० ॥ जेहथी रोग पलायरे ॥ दु० ॥ नीझरणं जलनां वहेरे ॥ ज० ॥
 पाणीयें कुंज जरायरे ॥ दु० ॥ ३ ॥ गिरिमस्तकें रवि आवतेरे ॥ ज० ॥ दिवसे मुगट शोजायरे
 ॥ दु० ॥ राते चंदनरसतणुरे ॥ ज० ॥ तिलक शशि थोजायरे ॥ दु० ॥ ४ ॥ गगनरोध शिखरें
 करीरे ॥ ज० ॥ सहस्र मस्तक गिरि होयरे ॥ दु० ॥ नाखिथेरनां वन ए गिरेंरे ॥ ज० ॥ कदली-
 वन बहु जोयरे ॥ दु० ॥ ५ ॥ सोरठ देश भामिनीतणारे ॥ ज० ॥ मीठां गीत गवायरे ॥ दु० ॥

ते सुणवा मृग आवीयारे ॥ ज० ॥ बहु सुख साता पायरे ॥ दु० ॥ ६ ॥ केतकी वृक्ष महमहरे
 ॥ ज० ॥ ऊपर भूमिये ज्यांहिरे ॥ दु० ॥ ठेकाणें ठेकाणें सिंदुवारनां ॥ ज० ॥ फूल शोभे जगांहिरे
 ॥ दु० ॥ ७ ॥ आंबली तरुण वेसतारे ॥ ज० ॥ कपिवृंद सुखने हेतरे ॥ दु० ॥ फणस फल बहु
 नीपजेरे ॥ ज० ॥ बीजा तरुसमेतरे ॥ दु० ॥ ८ ॥ केसूमां ए गिरिविपेरे ॥ ज० ॥ रातां कुसुम ठे
 जासरे ॥ दु० ॥ किहांकणें डाखना मांढवारे ॥ ज० ॥ किहांकणें खजूर खासरे ॥ दु० ॥ ९ ॥
 किहांकणें तामीरसें करीरे ॥ ज० ॥ जीलकी गोठ करेयरे ॥ दु० ॥ रदिकिरणें अनेचठेरे ॥ ज० ॥
 पान मंरुप लहेयरे ॥ दु० ॥ १० ॥ नीली धोहना अंकुरारे ॥ ज० ॥ चारो चरे गोवर्गरे ॥ दु० ॥ स-
 हकार फलने पिक जखेरे ॥ ज० ॥ आहाद लहे निसर्गरे ॥ दु० ॥ ११ ॥ केतकी चंपक अशोक
 ठे रे ॥ ज० ॥ कदंब बकुल वृद्धरे ॥ दु० ॥ नाम कहामां आवे नहीरे ॥ ज० ॥ देखाये जिहां
 प्रत्यक्षरे ॥ दु० ॥ १२ ॥ पंथीजनें नालीपरनेरे ॥ ज० ॥ नीरें कादव कीधरे ॥ दु० ॥ अधोभूमिका
 गिरितणीरे ॥ ज० ॥ देखाये प्रसीधरे ॥ दु० ॥ १३ ॥ जडशाल वनमांहेश्रीरे ॥ ज० ॥ मानुं आ-

एषो वनखंकरे ॥ दु० ॥ बुध दीये उपमा एहवीरे ॥ ज० ॥ मंफित तरू प्रचंकरे ॥ दु० ॥ १४ ॥
 पोहोखो पंचास जोयणोरे ॥ ज० ॥ शिखरें दश जोयण होयरे ॥ दु० ॥ आठ जोजन उंचो गिरिरे
 ॥ ज० ॥ चढीया प्रभूजी सोयरे ॥ दु० ॥ १५ ॥ समवसरण देवें रच्युरे ॥ ज० ॥ बेठा आदि जि-
 णंदरे ॥ दु० ॥ गंभीर वाणीयें दीए देशनारे ॥ ज० ॥ दीये आनंद कंदरे ॥ दु० ॥ १६ ॥ जिन
 देशना देतां थकारे ॥ ज० ॥ गिरि पण गाजे अत्यंतरे ॥ दु० ॥ परबंदा गुफातणारे ॥ ज० ॥ साथे
 थाये सतंतरे ॥ दु० ॥ १७ ॥ पहेली पोरस गये स्वामिजीरे ॥ ज० ॥ देशना मूके त्यांहिरे ॥ दु० ॥
 जिम मेघ वर्षाकालमारे ॥ ज० ॥ उसरतो होये प्राईरे ॥ दु० ॥ १८ ॥ ऊठी तेह थानकथकीरे
 ॥ ज० ॥ देवछंदे जिन जायरे ॥ दु० ॥ परम गुणी जिनरायजीरे ॥ ज० ॥ सुर किन्नर गुण गायरे
 ॥ दु० ॥ १९ ॥ स्वामीने वाजोवळरे ॥ ज० ॥ गणधर श्रीपुंमरीकरे ॥ दु० ॥ बेसे जिम सा-
 म्राज्यमारे ॥ ज० ॥ बुक्कराजा तिम ठेकरे ॥ दु० ॥ २० ॥ तिमहीज सन्तानेविपेरे ॥ ज० ॥ देशना
 श्रीजे तेहरे ॥ दु० ॥ बीजी पोरस गणधरूरे ॥ ज० ॥ पुरी करे ससनेहरे ॥ दु० ॥ २१ ॥ ए रीते

जवि जीवनेरे ॥ ज० ॥ उपगार करे काजरे ॥ दु० ॥ किंचित काल सिद्धाचक्षेरे ॥ ज० ॥ रहेता
हवा जिनराजरे ॥ दु० ॥ ११ ॥ ठहे खंके ए कहीरे ॥ ज० ॥ पन्नरमी ढाल श्रेष्टरे ॥ दु० ॥ उव-
काय दर्शनसागरे ॥ ज० ॥ सेत्रुंजय गिरि गरिष्टरे ॥ दु० ॥ १३ ॥

॥ दुहा ॥ श्री सेत्रुंजा गिरिथकी । बीजे करत विहार ॥ जगगुरु श्रीपुंमरीकने । तेनी कहे
इम सार ॥ १ ॥ महामुनि अमो इहांथकी । जाउं तुं हवे आज ॥ मुनि पंच कोडी परिवर्ग्यो । तुं
रहे एणें ठाय ॥ २ ॥ ए खेत्रना महिमाथकी । थोमा कालमझार ॥ परिकर सहित तुजने यशे ।
केवलज्ञान श्रीकार ॥ ३ ॥ शैलीशी ध्यान सेवतो । सपरिवार तुज आंहों ॥ नीपजसे दिन स्तोक-
मां । मोक्षगति उठांहि ॥ ४ ॥ स्वामी वचन अंगीकरी । प्रणमी प्रभुना पाय ॥ पंच कोमी परिवार-
रयुत । रह्यो गणधर तिण ठाय ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १६ मी ॥ हरिणी जब चरे ललना ॥ ए देशी ॥
विहार कर्घो आदीसरें ॥ ललना ॥ लालहो लेई सयल परिवार ॥ ए गिरि वारुने ललना ॥ श्री-
पुंमरीकने मेलिने ललना ॥ । लाल होशे सेत्रुंजा ऊपर सार ॥ ए गिरि वारुने ललना ॥ १ ॥

जय तप दानें जे फल ललना । लालहो बीजे तीरथ थाय ॥ ए गिरि० ॥ तेहथी ए तीर्थ संभार-
तां ललना । लालहो कोमीगणुं फल गवाय ॥ ए गिरि० ॥ २ ॥ श्रीपुंडरीक द्रुण गिरिवरे ललना
। लालहो रह्यो मुनिसंजुत ॥ ए गिरि० ॥ जाणुं उदयावलतटे ललना । लालहो नक्षत्रें इंद्रु पवि-
त्त ॥ ए गिरि० ॥ ३ ॥ परम संवेगथी गणधरु ललना । लालहो अमृत वाणीएं त्याहिं ॥ ए गिरि० ॥
त्राखे सघला मुनिप्रतें ललना । लालहो रूमां वचनें ज्याहिं ॥ ए गिरि० ॥ ४ ॥ खेलप्रजावें ए
गिरि ललना । लालहो सिद्धता कारण थाय ॥ ए गिरि० ॥ गढ किछो जीतनारने ललना ।
लालहो जय कारण गवाय ॥ ए गिरि० ॥ ५ ॥ करवी इहां संलेखणा ललना । लालहो मुक्तिसा-
धन उपाय ॥ ए गिरि० ॥ द्रव्य जाव दोय जेदथी ललना । लालहो संलेखणा दोय थाय ॥ ए
गिरि० ॥ ६ ॥ सवि उनमाद महारोगता ललना । लालहो एहवी साते धात ॥ ए गिरि० ॥ ते-
हनां कारण शोषवे ललना । लालहो द्रव्य संलेखणा ख्यात ॥ ए गिरि० ॥ ७ ॥ राग द्वेष महा-
मोहनो ललना । लालहो सवि कषायनो ठेद ॥ ए गिरि० ॥ जाव संलेखणा ते कही ललना । ला-

लहो ए हूँ वीजो ज्ञेद ॥ ए गिरि० ॥ ७ ॥ एम कही पुंफरीकजी ललना । लालहो श्रमण को-
 टीसाथ ॥ ए गिरि० ॥ सूक्ष्म वादर अतिचारने ललना । लाल हो आलोवे मुनिनाथ ॥ ए गि-
 रि० ॥ ८ ॥ शुद्धिजणी महाव्रततणुं ललना । लालहो आरोपबुं करे त्याहिं ॥ ए गिरि० जिम हे-
 मने शुद्धताजणी ललना । लालहो बारंवार वहि उठाहिं ॥ ए गिरि० ॥ १० ॥ जेम वे त्रणवार
 वखने ललना । लालहो धोये निरमल थाय ॥ ए गिरि० ॥ तेम फरीधी वतरोपणा ललना । लाल-
 हो निरमलता उपाय ॥ ए गिरि० ॥ ११ ॥ चौंजीस अतिशये संथुता ललना । लालहो त्रिभुवन-
 पति अरिहंत ॥ ए गिरि० ॥ पहेलुं शरण मुजने होजो । लालहो मुक्तासम तनुकांत ए गिरि० ॥
 ॥ १२ ॥ अनंत अक्षय थान ठे ललना । लालहो परवालामरीखी कांति ॥ ए गिरि० ॥ पन्नर
 ज्ञेदे सिद्ध ते ललना । लालहो वीजुं शरण होजो तंत ॥ ए गिरि० ॥ १३ ॥ पंच महाव्रत धारक
 ललना । लालहो तजीया सावय संग ॥ ए गिरि० ॥ श्याम वरण मुनिरायजी ललना । लालहो
 वीजुं शरण मुज चंग ॥ ए गिरि० ॥ १४ ॥ श्रीकिंवलीएं उपदिश्यो ललना । लालहो जीवदयामय

धर्म ॥ ए गिरि० ॥ स्फटिकोपलसम निरमलो ललना ! लालहो चोथुं शरण मुज शर्म ॥ ए गिरि० ॥ १५ ॥ लाख चोरासी योनिमां ललना । लालहो जे मुज लागं पाप ॥ ए गिरि० ॥ मिठा दुक्कर ते होजो ललना । लालहो नही करं आप ॥ ए गिरि० ॥ १६ ॥ वोसराबुं त्रण ओगथी ललना । लावहो पापस्थानक अढार ॥ ए गिरि० ॥ अज्ञानजावथी सेवीयां ललना । लालहो जत्र परभवमऊार ॥ ए गिरि० ॥ १७ ॥ ऐकेंद्रियादिक जंतुने ललना । लालहो हुं खमाबुं आज ॥ ए गिरि० ॥ ते पण मुजने खामजो ललना । लालहो वैररहित मुनिराज ॥ ए गिरि० ॥ १८ ॥ मुज मैत्री सहू जीवमां ललना । लावहो होजो सदा निरञ्जीक ॥ ए गिरि० ॥ हुं एं कळो मुज नही कोइ ललना । लावहो धारं ए दिख ठीक ॥ ए गिरि० ॥ १९ ॥ एम कही पुं करीकजी ललना । लालहो अणसण कीधुं त्याहिं ॥ ए गिरि० ॥ सवि मुनीये पण अणसण ललना । लावहो कीधुं मन उठाहिं ॥ ए गिरि० ॥ २० ॥ क्षपकश्रेणीये गणधर ललना । लालहो चढता हे तिणवार ॥ ए गिरि० ॥ तेहनां घाती करम ते ललना । लालहो तूट्यां ते दुखकार ॥ ए गिरि० ॥

रि० ॥ २१ ॥ पंच कोटिमित साधुनां ललना । लालहो त्रूट्यां घातीयां चार ॥ ए गिरि० ॥ तपते-
 जना प्रजावथी ललना । लालहो कर्मनो थाये अपहार ॥ ए गिरि० ॥ २२ ॥ मास अंते चैत्री पु-
 नमें ललना । लालहो पुंफरीक गणधार सार ॥ ए गिरि० ॥ केवलज्ञानने पामीया ललना । ला-
 लहो सवि मुनिने पण धार ॥ ए गिरि० ॥ २३ ॥ चोथो पायो शुक्लध्याननो ललना । लालहो
 ध्यातां ते अणगार ॥ ए गिरि० ॥ भवोपग्राही कर्म टालीने ललना । लालहो गया ते मुक्तिमझार
 ॥ ए गिरि० ॥ २४ ॥ सहू अमर आवी करी ललना । लालहो उच्छव करे उठाहिं ॥ ए गिरि० ॥
 भक्तिथी मरुदेवापरें ललना । लालहो सेत्रुंजा ऊपर त्याहिं ॥ ए गिरि० ॥ २५ ॥ जेम श्रीऋषज-
 स्वामीजी ललना । लालहो प्रथम जिन कहेवाय ॥ ए गिरि० ॥ तेम श्रीसेत्रुंजा गिरिवरु ललना ।
 लालहो पहेलुं तीर्थ गवाय ॥ ए गिरि० ॥ २६ ॥ जीहां एक पण यति सिद्ध थयो ललना । लाव-
 हो ते पण तीर्थ पवित्र ॥ ए गिरि० ॥ तो इहां सिद्धि एटला वर्या ललना । लावहो मोटुं सिद्ध-
 गिरि खेत्र ॥ ए गिरि० ॥ २७ ॥ ठठे खंडे शोलमी ललना । लालहो ए कही रूमी ढाल ॥ ए गि-

रि० ॥ उवऊाय दर्शनसागरे ललना । लालहो श्रोताने मंगलमाख ॥ ए गिरि० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ चैत्री पुनमने विषे । पुंढरीक थया सिद्ध ॥ ते दिनथी चैली थई । जंषे एम वि-
बुद्ध ॥ १ ॥ तेमाटे पुंढरीकगिरि । नाम थयुं विख्यात ॥ रागछेप रिपु जीतवा । शत्रुंजय अव-
दात ॥ २ ॥ संगसहित जे जविजना । ए दिने पूजे तास ॥ ते नर शिवसुख पावसे । परमानंद
उल्लास ॥ ३ ॥ नंदीसर छीपे शाश्वता । जिन पूजन फल होय ॥ तेहथी इण दिन ए गिरें । अ-
धिक फल इहां जोय ॥ ४ ॥ दान शील तप पूजना । बीजे दिन फल थाय ॥ तेहथी कोकीगणुं फ-
ल । चैत्रीयें कहेवाय ॥ ५ ॥ चारित्र चंद्रप्रज जिन । चैत्री सेत्रुंजे शैल ॥ सेत्रुंजी नदी नाहबुं ।
पुण्यें पामें मेल ॥ ६ ॥ विहार करतां एकदा । आदीश्वर जगवान ॥ विनीता नगरी समोसर्या ।
सिद्धाग्रथ उद्यान ॥ ७ ॥ इंद्रादिक सहु देवता । ततखिण आवी त्यांहि ॥ समवसरण विश्वे सु-
दा । जोयण भूमिमांहि ॥ ८ ॥ वनपालक ते वारता । कहे जरतने जाय ॥ सानी वारह कोकीने ।
। दीये नृप तिण ठाय ॥ ९ ॥ चतुरंगी सेना लेई । प्रभुवंदन नृप जाय ॥ अधिकार तेह सांजलो ।

એકમનાં સુખદાય ॥ ૧૦ ॥ ઢાલ ॥ ૧૭ મી ॥ કરમ પરીક્ષા કરણ કુમર ચલ્યોરે ॥ એ દેશી ॥
 જરત ચક્કી જિનવંદન ચલ્યોરે ॥ મનમાં પામી આણંદ ॥ પાહું કટક હય ગજ રથ દીકરારે ॥ પ-
 રવયોં મહાસુખકંદ ॥ સુણ જવિયાં હવે રૂઢી વારતા રે ॥ કહું તુમ આગલ સાચ ॥ ૧ ॥ એ આં-
 કણી ॥ સામંત સેનાપતિ ભૂપતિ ભલારે ॥ અંતેગર પરિપાર ॥ શેઠ પટેલ સારથવાહજી રે ॥ ચાર-
 ણ માગથ સાર ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ ગંધર્વ લોક સાથે ઠે ઘણારે ॥ એમ અનેક જનહુંદ ॥ સમવસરણ ઝૂ-
 મિકાયેં આવીઝર ॥ ચક્કીજી તે અમંદ ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ પૂરવ વારણેં સમોસરણ વિપેરે ॥ પેસી ચક્કી
 ત્યાંહિં ॥ પ્રદક્ષિણા દેઈ જિનપ્રતેં નમી સ્તવેરે ॥ એળી રીતે ઝઠાંહિં ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ જયવંતો જિનરા-
 જ કૃપાનિધિરે ॥ સ્યાદવાદી જગવંત ॥ સંસાર કાંતાર નિસ્તારક જલોરે ॥ સંસારનો કયોં અંત ॥
 સુ૦ ॥ ૫ ॥ ચિર ઉતકંઠિત માહરી આંહમીરે ॥ જોવા તુમ સુખચંદ ॥ આજ સફલ થઈ તે દેલ-
 તારે ॥ પામી સહજ આનંદ ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ તુજ સેવા ભવોજવ મુજ હોજોરે ॥ હમ સ્તવના કરી રાય
 ॥ શક પઠવાડે જરત ભૂપતિરે ॥ બેઠો યથોચિત ઠાય ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ સવિ જાપામાં મલતી તિણ સ-

मेरे । योजन गामिनी वाणी ॥ जगगुरु दीए पदवी देशनारे । मधुरी अमृत वखाण -॥ सु० ॥ ७ ॥
 दान सुपात्रे देहुं नितप्रतेरे । संघपूजा बहू जात ॥ जिनशासन प्रभावना कीजीयेरे । तीर्थयात्रा
 संघसंघात ॥ सु० ॥ ८ ॥ सिद्धांत लेखन श्रुतने पूजवुरे । साहमीतणी बली जक्ति ॥ गुरु-आवे
 सामझ्यां कीजीयेरे । धर्मध्यान करीये व्यक्त ॥ सु० ॥ १० ॥ देशना निसुणी जरते पूठीयुरे । श्रीरि-
 सहेसने त्यांय ॥ हे स्वामी किम संघवी पद जहुरे । शरीरते पामीये आंय ॥ सु० ॥ ११ ॥ संघ
 वीपदथी शुं फल ऊपजेरे । ते भांखो विरतंत ॥ ते निसुणी आदीसर इम कहेरे । सांभल चक्री
 सतंत ॥ सु० ॥ १२ ॥ तीर्थकर पद संगधिपपणुरे । भाग्य विना नवि थाय ॥ संपदा पाम्ये संघ
 काढवोरे । ते उत्तम नरने आय ॥ सु० ॥ १३ ॥ इंद्रनी पदवी चक्री पद तथारे । रूडुं रूडुं कहे-
 वाय ॥ ए दोयथी संघवी पद रूयडुरे । जिहां नविन ऊपार्जन थाय ॥ सु० ॥ १४ ॥ संगधिपति
 दर्शन शुद्धिनेरे । पामी तीर्थकर नाम ॥ गोत्र ऊपार्जे ए फल नीपजेरे । जिन मानवा योग्य ताम
 ॥ सु० ॥ १५ ॥ सर्वदा काले संघ पूजवोरे । संघाधीप विशेष ॥ मानवो पूजवो बहु आदर करीरे ।

जगमांहें पुण्यनी रेख ॥ सु० ॥ १६ ॥ चउविह संघसंघातें मार्गमांरे । शुभ वासना धरी मन्न ॥
 रथमांहें जिनविंव थापवुरे । उछव कीजें प्रतिदिन्न ॥ सु० ॥ १७ ॥ ठरी पालतां यात्रा कीजीयेरे ।
 तीरथनी बहु जाव ॥ यात्रा सफल थाये तेहनीरे । प्रगटे शुद्ध स्वजात्र ॥ सु० ॥ १८ ॥ यतः—
 सम्यक्त्वधारी १ पथि पादचारी २ । सच्चित्तवारी ३ वरशीलधारी ४ ॥ भूस्वापकारी ५ सुकृती स-
 दैका-हारी ६ विशुद्धां विदधाति यात्रां ॥ १ ॥ ढाल ॥ पंच प्रकारें दान दीजीयेरे । दुखीया दीन
 उछार ॥ नगरे नगरे जिनदेहराविपेरे । धजा चढावे तिहां सार ॥ सु० ॥ १९ ॥ सेतुंजे रैवत वै-
 ज्ञारगिरेरे । अष्टापदमझार ॥ संमेतशिखरें देवनी पूजनारे । जे करे नर मनोहार ॥ सु० ॥ २० ॥
 गुरुआणायें सवि कारजप्रतरे । जे करे मन शुभ भाव ॥ एणी रीतें संघवी होये जीवमोरे । जिन-
 शासन अनुचात्र ॥ सु० ॥ २१ ॥ मिथ्याती नगनो संसर्ग टालवोरे । आदर नवि तास वचन ॥ या-
 त्राफलने संघवी इछतोरे । इम करे निशदिन्न ॥ सु० ॥ २२ ॥ निंदा नदि करवी कोई जीवनीरे ।
 परदर्शनी स्तवना नांहि ॥ जावजीवलगें समकीत पालवुरे । संघपतियें उछांहि ॥ सु० ॥ २३ ॥

साधु साधर्मी रुचिवंत जंतुनीरे । अशन वसन बहुसेव ॥ प्रतिवरसें करे संघवी जावथीरे । संघप-
 ति कहीये हेव ॥ सु० ॥ २४ ॥ आठम चौदस पुनम अमासनारे । पोसा तीन बहु भक्ति ॥ सं-
 घपूजा संघवी करे मुदारे । फोरेवे आतम शक्ति ॥ सु० ॥ २५ ॥ ते संघवी सुरने पण पूजवोरे ।
 ते भव शिवपद जाय ॥ कोई संगवी त्रीजे भव मोक्षनीरे । उत्तम पदवी पाय ॥ सु० ॥ २६ ॥ श्री
 जिनवरनां वचन सांजलीरे । प्रणमी प्रभूने भूप ॥ सुललित वचन मुखवी उंचरेरे । अदभूत वाणी
 अनूप ॥ सु० ॥ २७ ॥ तारक पारग मुज कृपा करोरे । जेणें करुं संघपति नाम ॥ निरमल करुं मा-
 हरो आतमारै । तुज प्रसाद अभिराम ॥ सु० ॥ २८ ॥ तदनंतर दिव्य माला ग्रही करीरे । भरतने
 कंठेरे इंद्र ॥ तस घरणी सुजझा कंठमारै । नाखी तेणे अमंद ॥ सु० ॥ २९ ॥ चतुरंगिणी सेनाये
 राजवीरे । तिहांथी वलील चंग ॥ अयोध्या नगरीये आवीजरे । वधतो ते उतरंग ॥ सु० ॥ ३० ॥
 छठे खंडे सतरमी जाणजोरे । ढाल एह श्रीकार ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे जलीरे । सुणतां ज-
 यजयकार ॥ सु० ॥ ३१ ॥

॥ डुहा ॥ श्रीजरत महीपालजी । संघने तेकी एम ॥ बहु मानयुत वाणी वदे । साथे-आ-
 वो प्रेम ॥ १ ॥ वज्रमावी जंभाप्रते । संघ काढण निमित्त ॥ देशें देशें कंकोतरी । मोकलावे पवित्त
 ॥ २ ॥ चउविह संघ तुमें आवजो । सेतुंजाजाजाकाज ॥ निज परिकर लेई करी । थिर चित्त क-
 री शुभ साज ॥ ३ ॥ नयरीयें जिनचैत्यमां । अरु दिन उहव सार ॥ चक्रीयें कीधो जलो । निज
 परिणति शुभ धार ॥ ४ ॥ संघलोक जे आवीया । तस दीये सनमान ॥ अचित्त सहूनां साचवे ।
 ते कहीयें सुजाण ॥ ५ ॥ श्रीगणधरने तेकीने । चक्री निजघरमांह ॥ सहू विघनने वारवा । शां-
 तिकरम करे त्यांह ॥ ६ ॥ गणधर मंत्रें करी तिहां । प्रत्यक्ष सघला देव ॥ विघनरहित जात्राजणी
 । आवबुं माने हेव ॥ ७ ॥ ते वेला श्रीशकजी । कनकतणुं जिनगेह ॥ प्रतिमा आदीसरतणी ।
 रायने द्ये ससनेह ॥ ८ ॥ नृप आदेशें वार्धकी । मणिमय कीध आवास ॥ शुभ दिन संघयुत जरत-
 जी । बाहिर कीधो वास ॥ ९ ॥ ते आवास दक्षिण दिशें । पोसहशाल रचाव ॥ गणधर मुनि वासो
 वसे । सुखसाता शुभ जाव ॥ १० ॥ तेथी पश्चिम दिशिविपे । चक्रीनो शुभ वास ॥ बीजा पण

संघलोकना । आवास ठे उल्लास ॥ ११ ॥ इण रीतें रचना ठवी । संघनी पंथ मऊार ॥ नृप आ-
णायें वार्धकी । करतो ठे सुखकार ॥ १२ ॥ कंचन देवागारमां । रतनमय प्रभु सोहंत ॥ चक्री पण
निज दिलविपे । परिणति शुरू करंत ॥ १३ ॥ बाहुवलिसुत श्रीसोमजस । गगनवद्वभ तिम जाण
॥ वज्रनाभ राजा बली । कल्याणकेतु वखाण ॥ १४ ॥ ए चउ इंद्र थापीया । श्रीजिनगेहमऊार ॥
सूरीमंत्रथी गणधरें । प्रतिष्ठा ए मनोहार ॥ १५ ॥ बीजा पण संघनेविपे । धुरंधर धर्मभार ॥ सह-
सगमें होता हवा । श्रावक अति श्रीकार ॥ १६ ॥ संघाधिप चक्री तिहां । सुजडा संघविणी थाय
॥ उंद्रमाल कंठे ठवी । इंद्रें बहु सुखदाय ॥ १७ ॥ संघ जमानो चक्रीयें । संघनी पूजा कीध ॥
॥ यात्राकाज सधानवा । डंका नगरा दीध ॥ १८ ॥ आबो जमाइ प्राहूण । जय-
वंताजी ॥ ए देशी ॥ शुभ दिवसे हवे सिद्धि करे ॥ सुणो संताजी ॥ गजें चढी नरराय ॥ गुणवं-
ताजी ॥ मस्तकें ठत्र धरावतो ॥ सु० ॥ चामर श्वेत बीजाय ॥ गु० ॥ १ ॥ इंद्र चारे चिहुं दिशें
। सु० ॥ परवर्यो ऋमिनाथ ॥ गु० ॥ मंगल गीतने गावती ॥ सु० ॥ सधवा शुभ स्त्री साथ ॥ गु० ॥

॥ २ ॥ बहु वरसलगे जीवजो ॥ सु० ॥ तुं भरत भूपाल ॥ गु० ॥ तस स्तवना देवता करे ॥ सु० ॥
जयरव थाये विशाल ॥ गु० ॥ ३ ॥ सामंतगण साथें चल्या ॥ सु० ॥ मंडलीक राजान ॥ गु० ॥ प्र-
धान पण साथे जला ॥ सु० ॥ संघ पुरुष शुभवान ॥ गु० ॥ ४ ॥ सुगटचंद्र राजा कहा ॥ सु० ॥
वत्रीस सहस प्रमाण ॥ गु० ॥ दमदम वाजे ठंदसुं ॥ सु० ॥ लाख चोरासी निसान ॥ गु० ॥ ५ ॥ लाख चोरासी
गज तुरी ॥ सु० ॥ तेहनां रत्नजम्बित पलाण ॥ गु० ॥ लाख चोरासी रथ भला ॥ सु० ॥ तेहना वृषभ शुभ
वलाण ॥ गु० ॥ ६ ॥ चरणे जांऊर सोनातणां ॥ सु० ॥ कोटे सोवन वूधरमाल ॥ गु० ॥ वत्रीस सहस
नाटक जलां ॥ सु० ॥ त्रण लाख मंत्री विशाल ॥ गु० ॥ ७ ॥ दीवीधरा पांच लाख कहा ॥ सु० ॥
शोल सहस सेवा करे जह्म ॥ गु० ॥ दश क्रोम अलंब धजाधरा ॥ सु० ॥ ठन्नू क्रोम पायक
दह्म ॥ गु० ॥ ८ ॥ चोसठ सहस अंतेउरी ॥ सु० ॥ रूपवंत गुणराश ॥ गु० ॥ एक लाख अठा-
वीस सहस ठे ॥ सु० ॥ वारांगना उद्दास ॥ गु० ॥ ९ ॥ शेष तुरंगम सवि मली ॥ सु० ॥ अठार
कोमी विख्यात ॥ गु० ॥ सवा क्रोम पुत्र शोचता ॥ सु० ॥ भूषण शोभित गात ॥ गु० ॥ १० ॥

व्यापारी लण क्रोरु ठे ॥ सु० ॥ संघमाहें श्रीकार ॥ गु० ॥ बन्नीस क्रोरु रसोईया ॥ सु० ॥ शेठ
सेनापति सार ॥ गु० ॥ ११ ॥ सारथवाह अनेक ठे ॥ सु० ॥ राय राणा नही पार ॥ गु० ॥ नव
निधि चौद रयण सही ॥ सु० ॥ संघमाहें श्रीकार ॥ गु० ॥ १२ ॥ पंच अणुव्रत धारका ॥ सु० ॥
श्रावक श्राविका साथ ॥ गु० ॥ बाहुवल प्रमुख मुनिकोफी ॥ सु० ॥ नमि विनमी मुनिनाथ ॥ गु० ॥
॥ १३ ॥ केवलज्ञानी गणधरा ॥ सु० ॥ श्रमणी बहू ठे साथ ॥ गु० ॥ गंधर्व लोक साथे घणा
॥ सु० ॥ देहरे जणावे सनाथ ॥ गु० ॥ १४ ॥ नाटकीया नाटकणीज ॥ सु० ॥ ख्याल तमासा थाय
॥ गु० ॥ देहरासर सोवनरथें ॥ सु० ॥ थाप्युं ठे सुलदाय ॥ गु० ॥ १५ ॥ सैन्य चाले चक्रीतणुं
॥ सु० ॥ रज ऊडे बहू त्याहिं ॥ गु० ॥ रजे सूरज ढांकीज ॥ सु० ॥ कवि उपमा देवाय ॥ गु० ॥
॥ १६ ॥ नगरे नगरे गुरु पूजा ॥ सु० ॥ देवपूजा पण थाय ॥ गु० ॥ साहमीवल शुभपरे ॥ सु० ॥
चक्री जगत कराय ॥ गु० ॥ १७ ॥ ए रीतें परियाणप्रतें ॥ सु० ॥ दिन दिन करे ते राय ॥ गु० ॥
देशदेशना राजातणें ॥ सु० ॥ जेटणें लेतो जायें ॥ गु० ॥ १८ ॥ मणि माणिक मुक्ताफल ॥ सु० ॥

हीरा ऊवेर बहु द्रव्य ॥ गु० ॥ घोना आपे नवनवा ॥ सु० ॥ चक्रीने नृप भव्य ॥ गु० ॥ १९ ॥
 एम बहु देश अतिक्रमी ॥ सु० ॥ श्रीजरत नृपाल ॥ गु० ॥ एक जोयणें सोरठ देश ठे ॥ सु० ॥
 त्यांसुधी आवयो रसाल ॥ गु० ॥ २० ॥ ठढे खेन अढारमी ॥ सु० ॥ जाखी ढाल रसाल ॥ गु० ॥
 उवझाय दर्शन इम कहें ॥ सु० ॥ चक्री पुण्य विशाल ॥ गु० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ संघ आवयो जाणी करी । सोरठ देशनो स्वामी ॥ शक्तिसिंह नामें जलो । भरत
 जत्रीजो ताम ॥ १ ॥ चक्रीने मुजरो करी । भेट मूकी बहुमूल ॥ परस्पर मदया दो जणा । सज्ज
 नपरें अनुकुल ॥ २ ॥ चक्री जत्रीजाप्रने । जाखे मधुर वचन ॥ सुराष्ट्र नाम सफल कर्तु । पंक्ति-
 जन शुभ मन्त्र ॥ ३ ॥ जिण देशे सत्रुंजय गिरि । तीरथमां सिरदार ॥ जव सफल ताहरो खरो ।
 सेवा करे श्रीकार ॥ ४ ॥ अमसरीखा धूरे रह्या । नवि देखुं गिरि सार ॥ भाग्यवंत ते नर हुवे ।
 सेत्रुंजा भेटणहार ॥ ५ ॥ प्रीतिवचन इम जंपीने । जत्रीजाने सनमान ॥ आभर्णप्रमुख आपतो ।
 श्रीजरतेश राजान ॥ ६ ॥ पुंमरीकगिरि देखीने । हूढे परम प्रमोद ॥ कल्याण कोमी नीपजे । स-

दा खुशाली विनोद ॥ ७ ॥ शिवरमणी क्रीडाप्रणी । कंदुक उत्तम एह ॥ रतनकांतें करी गयणने ।
 चिबित करे गिरि तेह ॥ ८ ॥ रोमराजि हरखितथको । शिर धूणंतो राय ॥ सोमजसा राजाप्रतें ।
 वचन कहे मन जाय ॥ ९ ॥ ढाल ॥ १९ मी ॥ मरुदेवी माता इस भणे । ऊठो प्रूप भरत मन-
 रंगेंजी ॥ ए देशी ॥ सोरठ देशना लोक ए ते । पुणयवंत उत्तम प्राणीजी ॥ जे नित पुंढरीक शैलनी ।
 पासे वसे शुच मति आणीजी ॥ गिरि ठाया फरसी जिणें । वायरो वखी गिरिनो अंगजी ॥ जश
 लागे तस देहथी । सवि पापनो थाये जंगजी ॥ १ ॥ जे नर पुंढरीक गिरिप्रतें । जाव थकी आंखे
 जालेजी ॥ ते नरना पातिक जाये । निज आतमने अजुआलेजी ॥ गिरि देखी मुज चित्तहुं । ह-
 रखित घणुं तिहां थावेजी ॥ खेन्नप्रभावें माहरुं । निरमलता मन ते पावेजी ॥ २ ॥ सेजुंजा गिरि-
 मां पंखीना । जे वसे तस धन धनजी ॥ वेगलो हुं वसुं अहुं । मुज अवतार हीन हीनजी ॥ सो-
 मजसाने एम कही । गजखंधेथी ऊतरी रायजी ॥ गणधरने वंदना करे । मुनिवरना नमे ते पा-
 यजी ॥ ३ ॥ गणधरने चक्री पूठतो । ए पर्वत केम-पूजायजी ॥ शी-विधि करवी इण गिरें । जां-

खो तुमैं मुनिवर रायजी ॥ श्रीनाभ गणधरमां मुखी । अवधिज्ञाननो ते धारीजी ॥ उत्तर बलतो
 इम कहे । चक्रीने ते सुखदायजी ॥ ४ ॥ हे चक्री ए गिरि देखें । नमवो शुभ भाव लावीजी ॥
 सेतुंजगिरि बात जे कहे । दान आपवुं तस मन भावीजी ॥ सोना रूपाना फूलें करी । वधावीये
 पर्वत एहजी ॥ मणि रतने वधावीये । पुण्य लाज होये अठेहजी ॥ ५ ॥ बेल घोडा रथ पालखी
 । बाहनने दूरें तजीजी । वसुधातलें लोटी करी । गिरि वंदीजें पंचांग जजीजी ॥ तिहांकणे ते दि-
 नमां बली । संघ बासो वसे मनोहारजी ॥ इन्द्रसंघाते संघाधिप । उपवास करे मन धारजी ॥ ६ ॥
 नाही शुभ वस्त्र पहरीने । सजोडे संघवी सारजी ॥ अरिहंतदहेरे स्नात्रने । जणावे अति सुख-
 कारजी ॥ तिवारपठी संघमांहेंथी । बाहिर नीसरी संघनाहजी ॥ सेतुंजा सनमुख ते करे । एक
 आवास निज अवाहजो ॥ ७ ॥ धूपधाणुं कंचनतणुं । संघवी नवुं करमां धारेजी ॥ धवल मंगल
 सधवा खीउ । गात्रे गीत ते अपारेजी ॥ जाचक दान देता जवुं । मनमां आणी उद्घासजी ॥
 भूमिप्रतें यक्षकर्दमैं । विलेपन कीजें खासजी ॥ ८ ॥ संघने ठांटणां कुंकुमतणां । मांहोंमांहें तेह

करावेजी ॥ जन कोलाहल वारीने । गणधरने आगल ठावेजी ॥ पछवाडे संघवी चले । ए रीते
 गिरिने पूजोजी ॥ नैवेद्यपूजा कीजीये । फूल चढावी कर्म धूजोजी ॥ ए ॥ सोना रूपां चढावीये ।
 वस्त्रपूजा पण वली कीजेजी ॥ साहमी वस्त्र पण कीजीये । जाचकने दान दोजेजी ॥ संघपूजा
 गुरुपूजना । करतां बहु लाज होयजी ॥ संगीत वद्ध गीत गावतां । अनंत फल दाता जोयजी ॥ १० ॥
 इंद्र संघवीये ए गिरि । वली संघना लोकें जावेजी ॥ निज स्त्रीसाथे पूजवो । पूजतां वंठित जावे-
 जी ॥ श्रीगुरुपासे जई करी । धरमकथा सूणीजेजी ॥ ज्ञानाभ्यासने कीजीये । निज धरम रूढो
 सूणीजे जी ॥ ११ ॥ श्रीनाज गणधर मुखयकी । एहवो बाणी निसुणी राजाजी ॥ विमलाचल
 समीपमां । देवरावे मुकाम दीवाजाजी ॥ नाही पवित्र राजा हूँ । ऊजलां वसन धारीजी ॥ चार
 इंद्र संघविण जुत । जिनालयें गयो दुख वारीजी ॥ १२ ॥ फूल अक्षत स्तुति प्रमुखथी । जिन च-
 रणांबुजनी सेवाजी ॥ गणधरसालें मवि करे । गीत गाथे चक्री हेवाजी ॥ गुरु जापित विधि मन
 धरी । सेतुंजा सनमुखें रायजी ॥ पवित्र ऋमिने लीपीने । मोतीनो साथीउं पूरायजी ॥ १३ ॥ पू-

जा प्रमुख गिरिराजनी । संघ सहित चक्रीयें कीधीजी ॥ पंचांग प्रणाम गिरिप्रते । करे चक्री मति-
 समृद्धिजी ॥ तीरथनी स्तवना करे । ते सांभलो जवियण प्राणीजी ॥ धरणेंद्रप्रमुख देवता । ती-
 रथ सेवे बुद्धि आणीजी ॥ १४ ॥ चमरेंद्र वर्लाद्र भूवनपती । तीरथनी जक्तिबहु करताजी ॥ कि-
 न्नरप्रमुख जे इंद्रला । अहनिश गिरि ध्यानने धरताजी ॥ राक्षसना पण अधिपती । जक्षराजा
 सिद्धाचल नामजी ॥ त्रिविध जोगें गिरि सेवना । अभिलाष धरे अचिरामजी ॥ १५ ॥ अणपत्नी ने पण-
 पत्नी । व्यंतरना नायक जेइजी ॥ तीरथरायने सेवता । तुज नमुंहुं धरी नेहजी ॥ ज्योतिषीना वास्तव
 जला । चंद्रसूर्य गिरिने ध्यावेजी ॥ विद्याधर क्रोमोगमें । सेवा करी आणंद पावेजी ॥ १६ ॥ वासुदेव ने
 चक्री जला । सेत्रुजानी सेवा सारेजी ॥ त्रैवेयकना देवता । मनथी प्रभुवंदना धारेजी ॥ अनंत
 अक्षय नित्य ठे । अनंत फलना दातारजी ॥ श्रीसेत्रुजो महागिरी । तीरथमांहें सिरदारजी ॥ १७ ॥
 सिद्ध अनंता ए गिरियें । तीर्थकर थया जाणोजी ॥ बीजा पण सीजसे वली । जवजंजाल करी
 हाणोजी ॥ इम स्तवना गिरिराजनी । चक्रीयें कीधी शुभ जावजी ॥ प्रणमी सेत्रुजा गिरिप्रते ।

કહે તુજ મોટો પ્રજાવજી ॥ ૧૭ ॥ શ્રીનાજ નામા ગણધરુ । ગણસંજુત ગુરુ કહેવાયજી ॥ ત્રિક્તિ
 થકી ગુરુને નમે । શ્રીતરતેશ્વર રાયજી ॥ ધરમ ધ્યાન પરાયણ । ગુરુ વચન સુધારસ પીતોજી ॥ હ-
 પવાસનો દિન હમ ગમ્યો । સંઘવી જસ જગમાં વદીતોજી ॥ ૧૯ ॥ પરભાત વેલા સંઘયુત । ચૈત્ય-
 માં ચકી જાયજી ॥ જનવંદના ભાવથી કરી । પ્રણમી શ્રીગુરુના પાયજી ॥ પુણ્ય કારણ પારણું
 કરે । શ્રીજરત રાજા ત્યારેજી ॥ ઠઠે યંહે ઊગણીસમી । ઢાલ દર્શને કહી મનોહારેજી ॥ ૨૦ ॥

॥ દુહા ॥ ભરત નૃપે રચાવીજં । વાર્ધકી પાસે તામ ॥ વિમલાચલ તલ હેઠીથે । વિનીતાસ-
 રીયું ગામ ॥ ૧ ॥ ચહુ ગૃહ શોષે પુરવિપે । મંદિર જાલી જાંત ॥ ગોલ જાલીયાં ક્રોમોગમે । અદ-
 જુત પુરની કાંત ॥ ૨ ॥ રાજજીવન મણિમય જલા । શોષે ઠે શ્રીકાર ॥ અમાસ દિને પણ શશિત-
 ણી આપે પ્રાંતિ અપાર ॥ ૩ ॥ સોધ શિલ્લર સોના તણાં । દેલી દેલી જનવુંદ ॥ માનું મેરુગિરિ-
 પ્રતે । અવકર માને અમંદ ॥ ૪ ॥ ચોરાસી ચહુટા જલા । મલે ઠે સઘલી વસ્ત ॥ સાર સાર ત્રિજી-
 વનવિપે । ઈહાં સહુ પ્રશસ્ત ॥ ૫ ॥ સુંદર ગઢ કિહ્યા અઠે । કરે ગગનસું વાદ ॥ શું જાંયું એક જી-

भथी । दीठै होवे आहाद ॥ ६ ॥ पुर मध्य भागे युगादिनो । उज्ज्वल ठे प्रासाद ॥ मानुं अक्षय
जगतनो । जशकंदो आह्लाद ॥ ७ ॥ वापी कुआ तलाव ठे । नीर थानक अपार ॥ वनखंड पण
चिहुं दिशे । शोचा अतिहि सफार ॥ आनंदना उदयथकी । करी आनंदपुर नाम ॥ सोरठ देशनी
सीममां । सिंहने आप्पुं गाम ॥ ८ ॥ हवे तीरथ चढवाजणी । चक्री जगत नरेश ॥ परमानंद चित्त
धारतो । इम करतो उद्देश ॥ ९ ॥ मुख आगल श्रीनाजजी । गणधर चाल्या ताय ॥ तस पृष्टे
श्रीसंघ सवि । एम व्यवहार थाय ॥ १० ॥ ढाल ॥ ११ ॥ ठोकी हो प्रिया ठोकी चढयो वन-
वास ॥ १२ ॥ ए देशी ॥ दीठो हो गिरि दीठो सेजुंजो नाम । मीठो हो गिरि मीठो लाग्यो संघनेजी ॥
प्रणमीहो गिरि प्रणमी चढीया लोक । दिलमां हो गिरि दिलमां आणी जमंगनेजी ॥ १३ ॥ गोरी-
हो गिरि गोरी गाये गीत । सरखेहो गिरि सरखे सादे हरखथीजी ॥ जंजाहो गिरि जंजा ताल
कंसाल । वीणाहो गिरि वीणा वाजे वेगथीजी ॥ १४ ॥ चढतां हो गिरि चढतां ऊरधमुख लोक ।
शोचेंहो गिरि शोचें चित्रामणपरेंजी ॥ देखेहो गिरि देखे मुगतिनुं गेह । लोकनां हो गिरि लोक-

ना चित्तां तिहां ठरेजी ॥३॥ उत्तरहो गिरि उत्तर दिशिने मार्ग । चक्रीहो गिरि चक्री सेत्रुंजय गिरि चढेजी ॥ वीजाहो गिरि वीजा जात्रु लोक । सरवहो गिरि सरव मार्गें ते चढेजी ॥ ४ ॥ सुधर्माहो गिरि सुधर्मा गणधर शिष्य । चिद्वणहो गिरि चिद्वणनामा महामुनिजी ॥ पछिमहो गिरि पछिम दिशिने पंथ । चढीलहो गिरि चढील लोकजुत महागुणीजी ॥ ५ ॥ दश जोयणहो गिरि दश जोयण चढीया लोक । तरसहो गिरि तरस लागी आकरीजी ॥ प्राणहो गिरि प्राण हरनारी तरस । मुनिनेहो गिरि मुनिने कहे बंदन करीजी ॥ ६ ॥ संघलोकहो गिरिसंघ लोकसांनिधकाज । तपलब्धहो गिरि तपलब्ध मुनि सरोवर करेजी ॥ स्वादिष्टहो गिरि स्वादिष्ट अमृत नीर । पीताहो गिरि पीतां सवि ताढक करेजी ॥ ७ ॥ चिद्वणहो गिरि चिद्वण नामें तलाव । प्रसिद्धहो गिरि प्रसिद्ध ते दिनथी थयुंजी ॥ एहना जलेंहो गिरि एहना जलें करी पाप । जायेहो गिरि जाये दुख दोहग गयुंजी ॥ ८ ॥ एह नीरेंहो गिरि एह नीरें जेनर न्हाय । पूजाहो गिरि पूजा जिनरायनी करेजी ॥ एक जवहो गिरि एक भव पामी तेह । मुगेंहो गिरि मुगें जाए भव तरेजी ॥ ९ ॥

पाणीहो गिरि पाणी पीधां लोक । वीसामोहो गिरि वीसामो लेई संघ चलेजी ॥ सुखसातायेंहो गिरि सुखसातायें पहेली पर्व । चढीउहो गिरि चढीउ संघलोक खरे दिलेंजी ॥ १० ॥ तिहांथी आगलहो गिरि तिहांथी आगल चाट्या जाय । देखेहो गिरि देखे वनखंरु सोहामणोजी ॥ मानु नंदनहो गिरि नंदनवन उपमान । जोतांहो गिरि जोतां संघ हरखे घणोजी ॥ ११ ॥ मध्याहेहो गिरि मध्याहे भरत राजान । वासोहो गिरि वासो संघनो तिहां करेजी ॥ फूलहो गिरि फूल ग्रहे केइ लोक । आंवाहो गिरि आंवा फल केइ धरेजी ॥ १२ ॥ नाहो गिरि नाहे स्त्रीना धर्म । जलक्रीमाहो गिरि जलक्रीमा करे नवनवीजी ॥ फुलमालाहो गिरि फूलमाल । गुंथे केइ लोक । वर्णनाहो गिरि वर्णना करे अजिनवीजी ॥ १३ ॥ चंपकवरणीहो गिरि चंपकवरणी नार । हुंवमाहो गिरि हुंवडा खुंदे मनरुलीजी ॥ इणरीतेंहो गिरि इण रीते सघलो संघ । वनखंडेहो गिरि वनखंडे रह्यो अतिजलीजी ॥ १४ ॥ चक्रीहो गिरि चक्री भरत सुजाण । शक्तिसिंहहो गिरि शक्तिसिंहने तेनी करीजी ॥ जातोहो गिरि जातो वनह मझार । जोवाहो गिरि जोवा मन इढा धरीजी ॥ १५ ॥

सुंदरताहो गिरि सुंदरता वनमांहि । देखेहो गिरि देखे भरत भूपतिजी ॥ एक कुंमहो गिरि एक कुंम अदभुत देखी । कलहंसे हो गिरि कलहंसे शोभित तिहां ठतीजी ॥ १६ ॥ कमलेंहो गिरि कमलें वीटेल कुंड । शोभाहो गिरि शोभा कुंडनी अति वनीजी ॥ बहु पंखीहो गिरि बहु पंखी ध्वनि करंत । रुडीहो गिरि रुडी रचना अति घणीजी ॥ १७ ॥

नृप पूछेहो गिरि नृप पूछे भत्रीजाने त्यांहि । कोणेहो गिरि कोणे कुंम करावीउंजी ॥ वलतोहो गिरि वलतो उत्तर तेह । आपेहो गिरि आपे नृपने उमाहीउंजी ॥ १८ ॥ सुण काकाहो गिरि सुण काका मुज वेण । स्वामीहो गिरि स्वामी ऋपज समोसर्पाजी ॥ त्यारेहो गिरि त्यारे वांदवा तास । गयो हो गिरि गयो हुं परिवारं परबर्षोजी ॥ १९ ॥ में पूठयुं गिरि में पूठयुं जिनने जेवार । त्यारेहो गिरि त्यारे इंद्रो मुज कहेजी ॥ कुंम नामहो गिरिकुंम नाम जाणो भूप । सर्व तीरथहो गिरि सर्व तीरथ अवतार वहेजी ॥ २० ॥ पहेलांहो गिरि पहेलां इण गिरिमांहि । केवलज्ञानीहो गिरि केवलज्ञानी जिनतणोजी ॥ देहरेहो गिरि देहरे सुधर्मा इंद्र । आव्योहो गिरि आव्यो पूर्व

तुमैं सृणोजी ॥ २१ ॥ ते इडेंहो गिरि ते इडें कयों कुंरु । प्रघृ स्वात्रहो गिरि प्रभूलात्रकरण चणी
जी ॥ कुंरु न्हातांहो गिरि कुंरु न्हातां सहू कोढ । जाएहो गिरि जाए जाणो भूधणीजी ॥ २२ ॥
इडेंहो गिरि इडें कही मुज वात । तुज आगलहो गिरि तुज आगल काका में कहीजी ॥ निसु-
णीहो गिरि निसुणी जरत नरिंद । साचीहो गिरि साची वार्ता सहूजी ॥ २३ ॥ चक्रीहो गिरि
चक्री समरावे कुंरु । जीरणहो गिरि जीरण जाणी तिहांकणेंजी ॥ ते दिनथीहो गिरि तेदिनथी जा-
रतकुंरु । प्रसिद्धहो गिरि प्रसिद्ध नाम ते जन चणेजी ॥ २४ ॥ ते रात्रेंहो गिरि ते रात्रें वनखंरु ।
रह्योहो गिरि रह्यो संघ सयल भलोजी ॥ प्रजातेहो गिरि प्रजाते प्रजा वजडावी । चाढ्योहो गिरि
चाढ्यो तिहांथी निरमलोजी ॥ २५ ॥ चक्रीहो गिरि चक्री कुंरुमां न्हाय । पत्नीहो गिरि पत्नीसंजु-
त भावथीजी ॥ श्वेतवेशहो गिरि श्वेत वेश पहरे दोय । चाळेहो गिरि चाळे श्री संघ वेगथी-
जी ॥ २६ ॥ चालंताहो गिरि चालंता प्रथम शृंग । पाम्याहो गिरि पाम्या सघला संघजना-
जी ॥ तदनंतरहो गिरि तदनंतर आव्यो इंद । भक्तेंहो गिरि भक्तें तेहू शुभमनाजी ॥ २७ ॥ च-

क्री हो गिरि चक्री इंद्र तेह । मल्लीयाहो गिरि मल्लीया दोये मांहोमाहेंजी ॥ श्रीनाभहो गिरि श्री-
 नाभ गणधर साथ । मुख्य शृंगहो गिरि मुख्य शृंगने फरसे तिहांजो ॥ २७ ॥ प्रदक्षिणाहो गिरि
 प्रदक्षिणा करे राय । इंद्र साथेहो गिरि इंद्र साथे हरख धरीजो ॥ रायणहो गिरि रायणप्रतें न-
 रेश । देखेहो गिरि देखे दूध जरती खरीजी ॥ २८ ॥ रायण हेठेहो गिरि रायण हेठे त्यांहि । इंद्र
 कीधीहो गिरि इंद्र कीधी रतननी पाटुकाजी ॥ ऋषभनीहो गिरि ऋषभनी जाणे तेह । देखा-
 डेहो गिरि देखाडे भूपने भावुकाजी ॥ ३० ॥ प्रणमेहो गिरि प्रणमे राजा तास । जक्तेहो गिरि ज-
 क्ते संघ पण वंदतोजी ॥ पूजाहो गिरि पूजा करे नृप त्यांहि । यक्ष कर्दमहो गिरि यक्ष कर्दम करी
 आनंदतोजी ॥ ३१ ॥ पारिजातहो गिरि पारिजात प्रमुख फूल । तेणें पूजाहो गिरि तेणें पूजा करी
 अतिभलीजी ॥ स्वामी प्रतेहो गिरि स्वामी प्रतें ध्याये भूप । पगलांनेहो गिरि पगलांने वंदे मन-
 रूलीजी ॥ ३२ ॥ श्री संघहो गिरि श्री संघ पगलां भूजंत । केसर सूखडेहो गिरि केसर सूखडे
 तिहांकणेंजी ॥ जावना जावेहो गिरि जावना जावे लोक । आसातनाहो गिरि आसातना टालो

शुई जणेजी ॥ ३३ ॥ ठहे खंडेहो गिरि ठहे खंडे एह । वीसमीहो गिरि वीसमी ढाल शुभ्र जणी-
जी ॥ भांखेहो गिरि जांखे दर्शनसमुद्र । सांचलोहो गिरि सांचलो श्रोता महागुणीजी ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ तेवार पठी श्रीशक्रजी । चक्रीने कहे एम ॥ मुज वचन तमें धारजो । मनमां आणी
प्रेम ॥ १ ॥ प्रायें कालना दोपथी । ह्रीण मति नर जेह ॥ मूरतिविण इण गिरि विषे । नवि धरे
श्रद्धा तेह ॥ २ ॥ तीर्थंकर चरणें करी । शत्रुंज गिरि पवित्र ॥ विशेष वासना कारणे । जिन गृह होथे
इहां जुत्त ॥ ३ ॥ जे कालें जे जिनतणी । आगति होवे आंहि ॥ ते काले ते जिनतणी । मूरति थाथे
उठाहि ॥ ४ ॥ हमणां आदि जिनेसरु । प्रथम तीर्थंकर सार ॥ ते माटे इण गिरि विषे । चैत्य करो
मनोहार ॥ ५ ॥ जिम बाहूवले निज पुरें । कीधो जिन प्रासाद ॥ चोरासी मंडप जुनो । करो तुमें
आहाद ॥ ६ ॥ इम निसुणी हरि वयणने । चक्री श्रद्धावंत ॥ आदेश थे सूतारने । चैत्य करणने
तंत ॥ ७ ॥ ढाल ॥ २१ मी ॥ इण अवसर पुरपालकरे । राणो खंगार राजानरे ॥ ए देशी ॥ श्री भरत
चक्रीनी आणथी । वार्धकी करे तिणवाररे ॥ त्रैलोक्य विभ्रम प्रासादने । मणि रतनें करी तैयाररे

॥ जुल जुल देहरां थाये इण गिरें ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ सिंहनाद प्रमुख पूरव दिशें । मंडप एकवीस सो-
 हायरे ॥ जद्रशाल प्रमुख दक्षिण दिशें । इकवीस संख्या कहेवायरे ॥ जु० ॥ २ ॥ मेघनाद प्रमुख ए-
 कवीस ते । मंडप पच्छिम दिशें आणरे ॥ उत्तर दिशमां विशाल मुख । मंडप इकवीस चलाणरे
 ॥ जु० ॥ ३ ॥ सवि मंडप माणिक रेणना । एक कोसना उंचां तेहरे ॥ लांवपणें ते दोढ गाऊनां । वि-
 स्तारे सहस्र धनुष जेहेर ॥ जु० ॥ ४ ॥ यतः—उच्चः क्रोशावधिर्दध्वे । सार्धगव्यूतिसंमतः ॥ विस्तारे
 धनुषामेक-सहस्रं स व्यराजत ॥ १ ॥ ढाल ॥ मणितोरण माला चिहुं दिशें । मंडपमां राजे त्याहिरे ॥
 गोख जालीयां लाखो गमें । वेदिका रतनमय ज्यांहिरे ॥ जु० ॥ ५ ॥ ते चैत्यमां चउमुख ऋषभजी ।
 रतनमयी मूरति कीधरे ॥ रविनी परें कांति जेहनी । एहवी दीसे प्रसिद्धरे ॥ जु० ॥ ६ ॥ यतः—
 दालिदं दोहगं । कुजाई कुसरीर कुगई कुमइले ॥ अवमाण रोग सोगा । न हुंति जिणविंवका-
 रीणं ॥ १ ॥ ढाल ॥ तस पासे पुंडरीक मूरति । करावे नृप दोय साररे ॥ नमि विनमिनी मूरति-
 प्रतें । राजा करावे मनोहाररे ॥ जु० ॥ ७ ॥ ए त्रणना मध्य भागमां । श्री ऋषभनी प्रतिमा मां-

डी रे ॥ तस आगल चक्रीनी मूरति । हाथ जोडी दृष्टि मांडीरे ॥ जु० ॥ ७ ॥ ए रीतें कारीगर
करे । चक्रीनी लेईं आणरे ॥ नाचिराजा मरु देवातणी । रतन मूरति तिण ठाणरे ॥ जु० ॥ ८ ॥
सुनंदा सुमंगला मातनी । प्रतिमा मणि रतनें वनाथरे ॥ ज्ञानमय मूरति ब्राह्मीतणी । सुंदरीनी
मूरति थायरे ॥ जु० ॥ ९ ॥ भावी अरिहंतना त्रिवने । निज वरण चिह्न प्रमाणरे ॥ जराठ्यां च-
क्रीयें तिहांकणें । रतननां तेह वखाणरे ॥ जु० ॥ ११ ॥ तेहनां पण देहरां रचावीयां । सेतुंजा
गिरि मजाररे ॥ वली निज जाईनी मूरति । करावी मणिमय साररे ॥ जु० ॥ १२ ॥ प्रासाद करा-
व्या इणीपरें । ते तीरथमांहे रायरे ॥ कारीगर चीतारा रक्षक । पूजकने थापे तिण ठायेरे ॥ जु० ॥
॥ १३ ॥ चंगार थाल कलशठत्र । चामर आभूषण दीवरे ॥ जिनपूजाना सामानने । चक्रीयें मूक्या अतीवरे
॥ जु० ॥ ॥ १४ ॥ ते तीरथें गोमुख यक्ष ठे । नास तनू कंचनवानरे ॥ गज वाहन ठे ते यक्षने । चार जुजा
तस वखाणरे ॥ जु० ॥ १५ ॥ वरद अक्षमालाप्रतें । धारे जमणा करमांदिरे ॥ वीजोरुं नागपास-
ने । नावे करे धारे उठांदिरे ॥ जु० ॥ १६ ॥ शासनदेवी चक्रेश्वरी । कंचनवरणी तस कायरे ॥ आ-

ठ शुजा छे तेहने । गरुड वाहन सुखदायरे ॥ जु० ॥ १७ ॥ वाम चार शुजाविषे । धनुष बज्र अं-
 कुश चक्ररे ॥ दक्षिणमां वरद बाणने । चक्र पासने धरती अवक्ररे ॥ जु० ॥ १८ ॥ तीरथ रक्षक
 शासन देवत । पोतानी मेलें होयरे ॥ पण घडीयां नवि कोई जनें । ग्रंथें तुमो भविजन जोयरे
 ॥ जु० ॥ १९ ॥ हवे रूढे दिवसें तिण गिरे । श्री नाम बाहुबले नामरे ॥ नमि विनमी बीजा आ-
 चार्यजी । अनेक मल्या अभिरामरे ॥ जु० ॥ २० ॥ इंद्रादिक सुर पण बहु मल्या । बली राजाना
 मल्या बृंदरे ॥ प्रतिष्ठा उंछव थाये तिहां । ते निसुणो भवी अमंदरे ॥ जु० ॥ २१ ॥ गुरुत्तापित पू-
 जासामानने । इंद्र तिहांकणे मगावेरे ॥ आभर्तग सुर ततखिण सहू । प्रतिष्ठा सामानने लावेरे
 ॥ जु० ॥ २२ ॥ विद्याप्रवाद पूरवविषे । जे कही प्रतिष्ठाविधि साररे ॥ ते विधिगें चैत्यप्रतिमाप्रते ।
 थापना करे मनोहाररे ॥ जु० ॥ २३ ॥ सुरिमंत्रें वास मंत्रीने । नाखे प्रतिमाशिरमांहेरे ॥ वाजित्र
 नाद थाये घणा । कर्ण पवित्र थाये उठांहेरे ॥ जु० ॥ २४ ॥ शुद्धाण १ मंत्रन्यास ते २ । आह्वान ३
 जिनदिशि बंधरे ४ ॥ नेत्र उन्मीलन ५ । देशना ६ । गुरु अधिकार पट संबंधरे ॥ जु० ॥ २५ ॥

वीजी करणी श्रावक करे । प्रतिष्ठाने अधिकाररे ॥ प्रतिष्ठा महोद्वव चक्रीयें । कीधो बहु श्रीकाररे
 ॥ जु० ॥ २६ ॥ सनात्र जणवे तिहांकणें । आदिनाथनी सुखकाररे ॥ चंदनपूजा जिनवर तणी ।
 चक्री करे मनोहाररे ॥ जु० ॥ २७ ॥ ज्ञान गुरू गुरुजीप्रतें । नृप जिमणीदिशें थापेरे ॥ मावी दि-
 शायें श्रमणी सवि । थारपी चक्री सुख व्यापेरे ॥ जु० ॥ २८ ॥ केसर कपूर कस्तूरीज । बावनाचंदने
 करी त्यांहिरे ॥ श्रीसंघ जिनमूरतिप्रतें । पूजा करता उठांहिरे ॥ जु० ॥ २९ ॥ चंरक केतकी मा-
 सती । मोगरा जासुद गुलाबरे ॥ अशोक पुत्राग जाई जूई । मुचकुंद पाटल फूड ठावरे ॥ जु० ॥ ३० ॥
 इत्यादिक फूलनी जातियें । इंद्र चक्री प्रमुख सवि लोकरे ॥ जगगुरूनी पूजा ते करे । मनमां नत्रि कांड
 शोकरे ॥ जु० ॥ ३१ ॥ अक्षत फल धूप दीपथी । नैवेद्य जलें करी सेवरे ॥ विचित्रपणें सहू संघ
 ते । करता ठे तिहां ततखेवरे ॥ जु० ॥ ३२ ॥ इण्णिरिचें श्रीसिद्धाचले । जात्रा थड बहु प्रेमरे ॥ श्री
 संघ सयल हरख्यो घणुं । मनमां थयो तिहां खेमरे ॥ जु० ॥ ३३ ॥ कंचन रजतवस्त्र करी । महा-
 धजा सवि प्रासादरे ॥ श्रीनाथें मंत्रित धजा ग्रही । चक्री चढावे आद्लादरे ॥ जु० ॥ ३४ ॥ तद-

नंतर उतरासंग धरी । गुरुपासै ह्यावी रायरे ॥ प्रदक्षिणा देई गुरुजीप्रतें । चंदने पूजे गुरुपायरे
॥ जु० ॥ ३५ ॥ गुरुवंदनप्रतें ग्रही करी । इम वेण भाखे उदाररे ॥ चंदन सूरिमंत्रें मंवीजें । तुज
तिलक करुं सुखकाररे ॥ जु० ॥ ३६ ॥ इम कही श्रीनाम गणधरू । श्रीचरतने भाळें त्यांहिरे ॥
संघनायकनुं तिलक कर्युं । मनमां आणी लठांहरे ॥ जु० ॥ ३७ ॥ खमासमया देई गुरुजीप्रतें । वंदना
करे महीपालरे ॥ श्रीनाम गणधर तव दीये । धर्मलाभ आशीस विशाखरे ॥ जु० ॥ ३८ ॥ संव-
भक्ति गुरुभक्तिने । संघवीयें कीधी श्रेष्ठरे ॥ निज धननो लाहो तेणें लीजें । निज हाथें करी गरि-
ष्टरे ॥ जु० ॥ ३९ ॥ मुख्य श्रृंगथी हेवें हेमगुफा । तेमांहें अरिहंत त्रिंवरें ॥ अतीत अनागत वर्त-
मान । त्रण कालना रयण त्रिंवरें ॥ जु० ॥ ४० ॥ तेहनी पूजा चक्री करी । आठवो आनंदपुर गामरे ॥
इंद्रें कथां वचन सफत कर्यो । भरत चक्रोयें अनिरामरे ॥ जु० ॥ ४१ ॥ ठेठे खंडे जाणजो । एक-
वीसमी सुंदर ढाखरे ॥ उवजाय दर्शन कहे भक्ती । सुणतां होत्रे ऋद्धि-विशालरे ॥ जु० ॥ ४२ ॥
--- ॥ दुहा ॥ संघ-सयलयुत-ज्ञस्तजी । गिरिथी-उतसी-ताम-॥ निनगुणें ध्याता आवीया-॥ श्री-

आनंदपुर गाम ॥ १ ॥ साहमी वल्ल संघमां । हूआ बहू तिणवार ॥ हवे रैवतगिरि जातरा । क-
 रवा हरख अपार ॥ २ ॥ तिण वेला चक्री प्रतें । नमि विनमी कहे एम ॥ दो कोनि मुनियुत झण
 गिरि । ईहां रहीशुं खेम ॥ ३ ॥ शिवरमणी अमो सवि मुनि । अत्र वरीसुं भूप ॥ ते माटे धर्म-
 लाजने । जाणजो तुमें अनूप ॥ ४ ॥ नमि विनमी दो दो कामीसुं । पाम्या केवलज्ञान ॥ फागण
 सुदी दशमी दिने । लहे सुगतिनुं ठाण ॥ ५ ॥ निरवाण उच्छव मुनितणो । सुर चक्रीयें कीध ॥
 रतन मूरति तस थापीने । धननो लाहो लीध ॥ ६ ॥ मास दोयने अंतरे । गिरिनार यात्रा काज ॥
 संघ सयल लेई करी । चाल्यो भरत महाराज ॥ ७ ॥ ढाल १२ मी ॥ अरणिक मुनिवर चाल्या गो-
 चरी ॥ ए देशी ॥ चक्री सधाव्योरे गिरनार जातरा । आव्या चंद्र उद्यानोजी ॥ पष्ठिम दिशिमारें
 श्री संघ लोक ते । डेरा दीधा तिण ठाणोजी ॥ चक्री सधाव्योरे गिरनार जातरा ॥ १ ॥ ए आं-
 कणो ॥ बीजे दिन ते संघ लेई करी । रैवत सनमुख जायजी ॥ गिरिप्रतें देखेरे संघ सहू । मनमां
 आनंद पायजी ॥ च० ॥ २ ॥ गिरिनार महंढोरे पर्वत जाणीयें । उंचो लागे अपारोजी ॥ कसोटी

पापाणें करी नीपनो । मेघवरण मनोहारोजी ॥ चण ॥ ३ ॥ जाणुं भूमिका स्त्रीनो चोटलो । कवि
 दीये ओपमा त्यायेंजी ॥ सोवन रतन माणिक कांतिथी । गिरनार दीपे उठायेंजी ॥ चण ॥ ४ ॥
 इंद्रनील मणिविपे प्रोत ठे । स्फटिकोपल कांति दीसेजी ॥ हेमरेखा पण गिरिविपे झाचती ।
 गिरि देखी मन हींसेजी ॥ चण ॥ ५ ॥ शक्तिसिंदूरे चक्रीने कहे । सेजुंजा गिरिनी जाणोजी ॥ पां-
 चमी हुंक श्रीगिरनारजी । जिनजी कहे मन आणोजी ॥ चण ॥ ६ ॥ पहेले आरेरे लंचो ए गिरि ।
 ठवीस जोजन मानोजी ॥ बीजे आरे रे वीस जोजन कह्यो । बीजें शोल प्रमाणोजी ॥ चण ॥ ७ ॥
 चोथे आरे रे दश जोयण गिरि । पांचमे जोयण दोयजी ॥ ठेठे आरेरे सो धनु उच्चता । अवस-
 पिणीमाहिं जोयजी ॥ चण ॥ ८ ॥ सघळां पापनो वारक ए गिरि । शाश्वतो जाणो सारजी ॥ गि-
 रनार नाम पट शास्त्रे कहां । ते चितमां अवधारजी ॥ चण ॥ ९ ॥ कैलास १ उज्जयंत २ रैवत ३
 स्वर्णगिरि ४ । गिरनार ५ नंदनद्र ६ नामजी ॥ मोटुं तीरथ गिरनार जाणजो । जंपे आदीसर स्वा-
 मजी ॥ चण ॥ १० ॥ गिरनार गिरिमांरे नव ठिद्र वायुने । रुंधी-महामुनिराजजी ॥ थिर चित्त

करीने परम ज्योतिने । गुफामां वेठा ध्यायजी ॥ च० ॥ ११ ॥ देवता जद्धरे विद्याधरवरें । अप-
 ठरा गंधर्व लोकजी ॥ गिरिने सेवे निज स्वार्थभणी । प्रतिदिन मूकी शोकजी ॥ च० ॥ १२ ॥
 द्वाण मात्र लगेंरे सूरज चंद्रमा । वाहन मूकी विसामोजी ॥ किंचित आनंद पामी स्तुति करी ।
 जाये पोताने ठामोजी ॥ च० ॥ १३ ॥ अनेक तरुयें गिरिनार राजतो । देखी रुढो शैलजी ॥ डेरा
 दीधारे गिरितलेटीयें । चक्री संघनो मेलजी ॥ च० ॥ १४ ॥ उपवास करी भरतराय ते । लह्मी
 गणधर उपदेशजी ॥ तीरथ पूजा करे गिरनारनी । सघल्ली वीधि उद्देशजी ॥ च० ॥ १५ ॥ संघ
 सयल चक्रीप्रतें तिहांकणें । जमाडे शक्तिसिंहजी ॥ मनोहर रसवती भलां पकवानजी । तृप्त क-
 करावे अवीहजी ॥ च० ॥ १६ ॥ दुखें चढावे रैवत गिरि प्रतें । जाणी भरत रायजी ॥ यद्द स-
 हसैं करी रचावतो । पाज सुखें चढायजी ॥ च० ॥ १७ ॥ चक्रीयें चार पाज कीधी तिहां । गिरि
 चढवा निमित्तजी ॥ दान शील तप भावना करी । मानुं धर्म पवित्तजी ॥ च० ॥ १८ ॥ पाजे पाजे
 वननदी चैत्य ते । वीसामा करावेजी ॥ न्हानां ग्राम रचना बहू इम । लोकने काजे ठावेजी ॥ च०

॥ १०० ॥ ते पाजे करी रैवतगिरि प्रते । सुखसाताये संघोजी ॥ चढीयो निर्मल मनने थिर करी
शुद्ध मनोरथ चंगोजी ॥ च० ॥ १० ॥ त्रण कल्याणक श्रीनेमिनाथना । जाणतो नरतरायजी ॥
उंचो एक प्रासाद करावीयो । रतनमय तिण गायजी ॥ च० ॥ ११ ॥ मणि रतननारे चित्रामण
कर्या । मंरुप इग्यार विशालजी ॥ चोवारो सुरसुंदर नाम ठे । तोरण कर्यो रसालजी ॥ च० ॥ १२ ॥
सहू ऋतुनारे लुद्यान संमित । प्रासाद रचना करावीजी ॥ नील रतननारे श्रीनेमिनाथजी । मू-
रति चक्रीये ठावीजी ॥ च० ॥ १३ ॥ मुख्य शिखरथीरे अध इक जोजन । मूकी पठिम दिशिमां-
हेजी ॥ ए प्रासादनी रचना तिहांकणे । चक्रीये कीधी लुठाहेजी ॥ च० ॥ १४ ॥ आदिदेवनारे
इण गिरिने विपे । खस्तिकावर्तक नामजी ॥ प्रासाद चक्रीये कीधो जावथी । पाप निवारण ठा-
मजी ॥ च० ॥ १५ ॥ ते प्रासादमांहे सोना रुपा तणी । रतननी मूरति निपाईजी ॥ श्रीनाभ ग-
णधरे प्रतिष्ठा करी । अनेक महोछव थायजी ॥ च० ॥ १६ ॥ नेमनाथने बांदवा आव्यो । आकाश
मार्गे इंदोजी ॥ ऐरावण नामे हाथी बेसी करी । प्रचुनक्तें अमंदोजी ॥ च० ॥ १७ ॥ ऐरावणे एक प-

ने भूमिने । चापी पुरंदर त्यांयजी ॥ अरिहंत पूजा कारण जाणीने । गजपदकुंड करायजी ॥ च० ॥
 ॥ २७ ॥ यतः—स्पृष्टा शत्रुंजयं तीर्थ । गत्वा रैवतकाचलं ॥ स्नात्वा गजपदे कुंडे । पुनर्जन्म न वि-
 द्यते ॥ १ ॥ ढाल ॥ मीठां जल ठे तेह कुंफना । साकरसरिखां जाणजी ॥ बीजा कुंड पण देवताये
 कर्या । मानी इंद्रनी आणजी ॥ च० ॥ २ए ॥ नेमनाथनीरे सुर पूजा करे । फूले करी मनोहारजी ॥
 गजपद कुंडमांरे जरत नाही करे । जिनपूजा अतिसारजी ॥ च० ॥ ३० ॥ पूजी जिननेरे स्तवना
 ते करे । निज आत्मने तारेजी ॥ करम समूहने जेह निवारतो । पापतिमिरने वारेजी ॥ च० ॥ ३१ ॥
 गुरुचक्रे करी पवित्र अंग ठे । एहवो चक्री तेहजी ॥ जाचकजणी दान देवाकृतो । सुरतरुपरें सनेहजी ॥ च० ॥
 ॥ ३२ ॥ तेवार पठी सरस आहारने । परिवारजुत भूपालजी ॥ करी निद्राप्रतें क्षणमात्र सेवतो । सुखसाता
 विशालजी ॥ च० ॥ ३३ ॥ श्रीनाभ गणधर तीर्थ वर्णन करे । दिव्य औषध गिरिमांहेंजी ॥ पुष्टें करी फले करी
 जनप्रतें । गिरि प्रीति करे उवांहेंजी ॥ च० ॥ ३४ ॥ जिन अनंतारे इण गिरि आवीया । आवशे बीजा
 जिनेशजी ॥ केई मुनिराज सिद्धिने वर्या । मोटुं तीर्थ सुजगीसजी ॥ च० ॥ ३५ ॥ श्रीद सिद्धिगिरि वि-

द्याधर गिरि । देवगिरि ए चारजी ॥ गिरिनी चिहुं दिशि एटला शोचता । गिरिनारजी सुखकारजी ॥ च० ॥ ३६ ॥
 पूरव त्रिशिविपे उदयंती नदी । दक्षिणे उज्जयंती सारजी ॥ पश्चिम दिशि विपे सुवर्णरेखा नदी । उत्तरे लोला धारजी ॥ च० ॥ ३७ ॥
 राक्षसदेव अधिष्ठायक गिरें । देवी अंत्रिका नामजी ॥ कामितपूरण सुरतरु सारिखा । सेवकने अन्निरामजी ॥ च० ॥ ३८ ॥
 नेमिनाथनी सेवाकारको । नरतरायने कहेतोजी ॥ ब्रह्मद्र आवीने गिरनारने विपे । उत्तम नेहने वहेतोजी ॥ च० ॥ ३९ ॥
 पहेला तीर्थकर श्री आदिनाथजी । तिम तुं भरतमझारजी ॥ प्रथम संघपति तीर्थप्रकाशक । संघने सुख करनारजी ॥ च० ॥ ४० ॥
 वली ब्रह्मद्र इंद्र इम कहेतो हवो । ते कयों नेम प्रासादजी ॥ ते माटे तुं मुज माननीक हूजे । सुण राजा आह्लादजी ॥ च० ॥ ४१ ॥
 अतीन उत्सर्पिणी पहेला कालमां । तेहना ऊपनो ब्रह्मद्रजी ॥ सागर अरिहंत मुखकमलथकी । ते इम सुणतो अमंदजी ॥ च० ॥ ४२ ॥
 सुण तुं इंद्र अवसर्पिणीविपे । श्रीनेमिनाथनो शिष्यजी ॥ गलधरपदप्रतें पामी मोक्षने । वरसो तुमों अतिदक्षजी ॥ च० ॥ ४३ ॥
 जिनवचनथीरे हरख लही करी । पंचम सुरलोकमांहिजी ॥ ने-

मनी पूजा ते करतो ह्वो । अमो पण पूजुं अवाहजी ॥ च० ॥ ४४ ॥ इम कहीनेरे निज थानक
 गयो । जगत चक्री हरखेंजी ॥ जाचक जनने दान देवाडतो । मेहनीपरेंजन परखेंजी ॥ च० ॥ ४५ ॥
 मास अनंतरे गिरि गिरनारथी । जतयो संघ श्रीकारजो ॥ शक्तिसिंह वीनति नृपप्रतें । करे जाव
 उदारजी ॥ च० ॥ ४६ ॥ तस पुरमां जई अठाइ महोछव । जात्रा निमित्त रायजी ॥ संघभक्ति
 गुरुभक्ति सवि करे । तिण थानकें सुखदायजी ॥ च० ॥ ४७ ॥ भलामण दीयेरे निज ज्ञत्रीजने ।
 गिरिनी सेवा करजोजी ॥ साचवण पण तुमें रखावजो । गिरनारनुं ध्यान धरजोजी ॥ च० ॥ ४८ ॥
 ठठे खंडेरे ढाल वावीसमी । तुमें जाणो नरनारीजी ॥ उवझाय दर्शनसागर कहे नवि । धर्मे जय-
 जयकारजी ॥ च० ॥ ४९ ॥

॥ दुहा ॥ श्री गिरनारनी जातरा । करी जगत महीपाल ॥ हवे अबुंद गिरि जेठवा । चाले
 संघ विशाल ॥ १ ॥ कल्याणक भूमि प्रतें । फरसे जे जिहां संघ । तेह अधिकार सांचलो । थिर
 मन करी शुभ चंग ॥ २ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ चूडलें जीवन फल रह्यो । चूमलो जाकफमाल ॥

राजन ॥ ए देशी ॥ चक्री चलयो हवे तिहां थकी । संघ सहित श्रीकार ॥ साजन ॥ संघनायक शिरो-
 मणी । करतो जन उपगार ॥ साजन ॥ जात्रा काजें सधावीया ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें अ-
 रबुदगिरें । आव्यो संघ नेह ॥ साजन ॥ गुरु उपदेशे जरतजी । देहरां करावे जेह ॥ सा० ॥
 जा० ॥ २ ॥ अतीत अनागत वर्तमान । एहवा श्री जगवंत ॥ सा० ॥ तेहना प्रासाद रचावीया ।
 अरबुद गिरिपर तंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ३ ॥ नाही जलें करी तिहांकणें । प्रभू पूजा करंत ॥
 सा० ॥ मानवभव सफल करे । चक्रीजी गुणवंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ४ ॥ संघ पण पूजा करे ।
 मनमां आणी भाव ॥ सा० ॥ सतर भेदी पूजा प्रतें । शुच रीति चनाव ॥ सा० ॥ जा० ॥ ५ ॥
 जन्नीजा सवि धानकें । पामी हरखित थाय ॥ सा० ॥ भेटणां लीधे तेहनां । जरत नामा ते राय
 ॥ सा० ॥ जा० ॥ ६ ॥ आबूथी संघ उपकी । अखंड प्रयाणें तेह ॥ सा० ॥ मारगे मारगे चालतो ।
 सवि तीरथने वंदे जेह ॥ सा० ॥ जा० ॥ ७ ॥ सवि तीरथनी भूमिमां । पूजा करावे राय ॥ सा० ॥
 उल्लव भगति करावतो । आत्मने हितदाय ॥ सा० ॥ जा० ॥ ८ ॥ हुखीया दीन उद्धारतो । मुनिनी

पूजा करंत ॥ सा० ॥ धर्मखान्न ग्रहंतो थको । मगध देशे आवंत ॥ सा० ॥ जा० ॥ ए ॥ मगध
 राजानो सुत वडो । श्रीमागध कूमार ॥ सा० ॥ संघने सनमुख आवीयो । सामझ्यां लावे श्रीकार
 ॥ सा० ॥ जा० ॥ १० ॥ धवल मंगल गीत गावतां । जाट भणंत कट्याण ॥ सा० ॥ चक्री राजगृह
 शेहेरमां । प्रवेश करे गुण खाण ॥ सा० ॥ जा० ॥ ११ ॥ मागध कुमारने मंदिरें । भोजन कीधां
 ग्रूप ॥ सा० ॥ वैज्रार गिरिनी जातरा । गयो चक्री अनूप ॥ सा० ॥ जा० ॥ १२ ॥ वार्धकी पासे क-
 रावीजं । वीर प्रभुनुं गेह ॥ सा० ॥ चक्री संघजुत जिनतणी । भक्ति करे धरी नेह ॥ सा० ॥ जा०
 ॥ १३ ॥ सेजुजा गिरनार । वैज्रार गिरि मफार ॥ सा० ॥ जिन प्रासाद करावीधां । पाप स-
 मूह निवार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १४ ॥ सघले तीरथ थापना । करतो भूमिनाथ ॥ सा० ॥ पूजा न-
 च्छव दानना । काम कीधां नरनाथ ॥ सा० ॥ जा० ॥ १५ ॥ वैभार गिरि तीरथ वडुं । उतारे ज-
 वपार ॥ सा० ॥ शिवरमणो अंगीकरे । जात्रा ए नरने सार ॥ सा० ॥ जा० ॥ १६ ॥ सवि कारज
 करी संघपती । मागधने वलावे त्याहिं ॥ सा० ॥ नित्य परियाण करतो थको । गयो संमेत शिखर

उठाहिं ॥ सा० ॥ जा० ॥ १७ ॥ तिहां पण वीस प्रभूजी तणां । प्रासाद रचावे श्रूष ॥ सा० ॥ पूजी
 जिन गणधरप्रते । प्रक्ति करे अनूप ॥ सा० ॥ जा० ॥ १८ ॥ समेतशिखर तीरथ जलुं । पापनो करे
 नाश ॥ सा० ॥ एकवार पूज्युं थकुं । शिवपद दीये उद्घास ॥ सा० ॥ जा० ॥ १९ ॥ आठ दिवस-
 लगें तिहां रही । ऊतरीयो श्रीसंघ ॥ सा० ॥ निज नगर जावाजणी । ऊलट धरे ठे चंग ॥ सा० ॥
 ॥ जा० ॥ २० ॥ संघसहित केटले दिने । अयोध्या नगरी उद्यान ॥ सा० ॥ चक्रीजी हवे आबीया ।
 मनमां ध्याइ जगवान ॥ सा० ॥ जा० ॥ २१ ॥ ठठे खंडे त्रेवीसमी । सुंदर ए कही ढाल ॥ सा० ॥

उवजाय दर्शनसागरे । श्रोताने मंगलमाल ॥ सा० ॥ जा० ॥ २२ ॥

॥ दुहा ॥ तेवार पछी सूरजजसा । आव्यो जाणी संघ ॥ चक्रीने मलवाजणी । साहमो
 आव्यो चंग ॥ १ ॥ जनकप्रते प्रणमी करी । नेट्या अंगो अंग ॥ मन वच तनु हरखित थयो ।
 ज़रत चक्रीने संग ॥ २ ॥ केइ जनने संभारवे । केइ जनने वयणेह ॥ केइ जनने दृष्टे करी । नेह
 उपजावे तेह ॥ ३ ॥ सूर्यजसा श्रीभरतनो । वृद्ध नंदन गुणवंत ॥ पुरषेसागे संघने । हरखें तेह

करंत ॥ ४ ॥ नगर लोक हरल्या घणुं । इणीपरें जंये वेण ॥ दुख दोहग हूरें गया । प्रगट्या सुखना
 चेन ॥ ५ ॥ ढाल ॥ १४ मी ॥ आज आणंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यारे ॥ मोहनजी मल्या ॥
 प्रभु आज दीसे ठे दीवाली । प्रभु आव्या पोते चाली ॥ जमो सेवने सुंढाली ॥ आज आ-
 णंद थयो भाग्य अमारां जाग्यारे ॥ ए देशी ॥ आज आनंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यारे च-
 क्रीजी मल्या ॥ स्वामी आज दीसे ठे दीवाली । स्वामी आव्या पोते चाली ॥ नगरी शोत्रे रढी-
 याली ॥ आज आनंद थयो । जाग्य अमारां जाग्यारे चक्रीजी मल्या ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ ठांटणां
 केसरनां कीधां । नगरलोकें मांहोमांहे दीधां ॥ चक्रीना मनोरथ सवि सीधा ॥ आज ॥ १ ॥ घर
 घर तोरण तिहां वांध्यां । मंगलीक कारण साध्यां ॥ हरख तणां कारण वाध्यां ॥ आज ॥ ३ ॥
 राजचुवन ऊपर ठाजे । सोनाना कलश राजे ॥ अधिकी शोना दीवाजे ॥ आज ॥ चंद्रमंडल सरि-
 खा त्यांहिं । वद्ध भूमिका आरीसा ज्यांहिं ॥ नयरीशोभा उठांहिं ॥ आज ॥ ५ ॥ मांचे मांचे
 सोहे चडुंआ । चित्रामण जूजूआं ॥ नगरीयें नाटक बहु हूआ ॥ आज ॥ ६ ॥ शणगार्या चोरा-

सी चोहूटा । व्यापारी बेठा मोटा ॥ कामें नही ते खोटा ॥ आज० ॥ ७ ॥ ठटकाव पाणीना कीधा ।
बंदीने खुलासा दीधा ॥ मनवांठित तस सीधां ॥ आज० ॥ ८ ॥ हाथीयें चक्री चढीउं । साथे ठव
तिहां ढलीउं ॥ नगरीनो दहाडो वलीउं ॥ आज० ॥ ९ ॥ बीजाये चामर तास । गंगातरंग मानुं
खास ॥ देखी थायें उद्दास ॥ आज० ॥ १० ॥ जय जय शब्द जंये भाट । नारीजनें पहेर्यो घाट ॥
लोकना मलीया थाट ॥ आज० ॥ ११ ॥ गंधर्व गाये जस गीत । चक्री तुं परम पुनीत ॥ दुसमनने
तुं जीत ॥ आज० ॥ १२ ॥ राग रंग नगरीमां थावे । सधवा धवल मंगल गावे ॥ श्रीनाजजी आ-
गलें जावे ॥ आज० ॥ १३ ॥ संघसहित नगरी आव्या । चक्री जनमनने भाव्या ॥ स्त्रीए मोतीयें
वधाव्या ॥ आज० ॥ १४ ॥ इणी रीतें चक्री पेठा । जई देहरे जिनमुख दीठा ॥ अमृतथी लाग्या
मीठा ॥ आज० ॥ १५ ॥ दरिसण आदीसरनुं कीधुं । गुरुचरणे वंदन दीधुं ॥ मंदीर पेसी कारज
सीधुं ॥ आज० ॥ १६ ॥ बीजे दिन श्रीराजान । संघ जमाडवा सावधान ॥ थाये हवे पकवान
॥ आज० ॥ १७ ॥ ठप्पा खंरुतणीं ढाल । चोवीसमी कही रसाल ॥ दरसनने मंगल माल ॥ आज० ॥

॥ दुहा ॥ राये सूखडीया तिहां । तेनाव्या ततकाल ॥ मनमान्यां पकवानेने । नीपजाव्यां
विशाल ॥ १ ॥ मोटा मंरुप बांधीया । संघजमारुण काज ॥ चंद्रुआ तोरण बांधीया । आसण वे-
सण साज ॥ २ ॥ रतन जम्मित तिहां वाटका । सोवन थाल मंकाव ॥ वाय वीजाये वीजणे । इ-
णीपरें नक्ति बनाव ॥ ३ ॥ जमवाना फर्यां नोतरां । श्रीसंघ आवे त्यांहिं ॥ साहमी नक्ति नृप
करे । ते सुणजो उछांहिं ॥ ४ ॥ ढाल ॥ १५ मी ॥ शीथाले तो खाईजे सासू खोपरां । उन्हालेहे
खरबूजाने खांरु ॥ शीयालोहे जले आवीउ ॥ ए देशी ॥ तथा ॥ सहे गुरुजी वधावो मोतीए ॥
ए देशी ॥ श्रीसंघ जमवा आवीउ । बली सजीया शोले शणगार ॥ जीरे संघ नक्ति चक्री करे ।
मनमां हरख धरी घणो ॥ संघने आदरहे दीचे अपार ॥ जीरे संघनक्ति चक्री करे ॥ १ ॥ ए
आंकणी ॥ पीरसनारा बहु आवीआ । पहेली लापसीहे पीरसे तिहां सार ॥ जीरे संघ ॥ ते ज-
मतां आनंद पामतां । बलाणेर जमण मनोहार ॥ जीरे संघ ॥ २ ॥ यतः—सूदमं गोधूमचूण
घृत गुमसहितं नालिकेरं सखं । द्राक्षा खर्जूर शुंगी तजमरिचयुतं एलची देवपुष्पं ॥ पक्वं ताम्रे

कटाहे कटलटविटपे पावके मंदभागे । धन्या हेमंतकाले प्रचुरघृतयुतां भुंजते लप्पनश्रीं ॥१॥ ढाल ॥
 केलां खांन खजुर वली । नारंगहे नालीएर सार ॥ जीरे० ॥ आंवा रायण सेलडी । मूके मेवाहे
 तिहां अपार ॥ जीरे० ॥ ३ ॥ चारवी चारोली साकर लवा । निमजा पिस्ताहे पीरस्यां श्रीकार
 ॥ जीरे० ॥ अखोन वदाम दामिम द्राख गली । आंवानी हे साख अपार ॥ जीरे० ॥ ४ ॥ खातां
 माडे लागे मीठनी । हसी हसीहे मगावे तेह ॥ जीरे० ॥ दर्हीं वमां पीरस्यां जलां । खाजा खां-
 रुहे पीरस्यां सनेह ॥ जीरे० ॥ ५ ॥ हवे पकवान पीरसे जलां । ते सुणजोहे थिर करी कान ॥
 जीरे० ॥ मीठा मोतीचूर पीरस्या । जलेवीहे खातां वाधे वान ॥ जीरे० ॥ ६ ॥ पेडा पतासां व-
 रफीडं । घेवर झाझाहे गलेफ्या सार ॥ जीरे० ॥ पासे मूक्यां साकरज तड्यां । गुंदपाकहे गल-
 पापनी धार ॥ जीरे० ॥ ७ ॥ सेवईया मोतीया वली । करणसाईहे पीरस्यो मेसूब ॥ जीरे० ॥ स-
 करपारा नालीएरपाक । दुधपाकहे पीरस्या महेबूब ॥ जीरे० ॥ ८ ॥ फरसाण पण पीरसी जली ।
 गांवीया फाफमाहे सेव भजीयां सार ॥ जीरे० ॥ फूलवनी प्रमुख जलां । ए रीतेहे पीरसे श्रीकार

॥ जीरे० ॥ ए ॥ एलचीपाक चारोलीपाक । खारां खाटांहे पीरस्यां वली शाक ॥ जीरे० ॥ कसम-
सीया सिंहकेसरी । लाडू खातेहे जये वली थाक ॥ जीरे० ॥ १० ॥ एकसो आठ जातिना । प-
कवान कीधांहे जलाभातें राय ॥ जीरे० ॥ संघ जमाकण कारणें । आनंद अंगेंहो तिहां नवि माय
॥ जीरे० ॥ ११ ॥ मगदल पीरसे थाल जरी । वारंवारहे पांते फरी त्यांहि ॥ जीरे० ॥ आठा मांका
पोली पातली । खलखलहे नामें घृत त्यांय ॥ जीरे० ॥ १२ ॥ खीर खांक उपर घी तरे । जमतांहे
नवि करे कोई लाज ॥ जीरे० ॥ भली जुगते संघ जमाडीउ । नरनारीहे प्रशंसे राज ॥ जीरे० ॥
॥ १३ ॥ कृपणपणुं नही रायने । दान मानेहे वनो सूरवीर ॥ जीरे० ॥ शालि दालि वली पीर-
स्यां । ताजां घृतहे जमे संघधीर ॥ जीरे० ॥ १४ ॥ चोखानी पलेव वली ; जारनीहे पलेव वली
सार ॥ जीरे० ॥ हलदीया पलेव वली । सुंठीयाहे पलेव मनोहार ॥ जीरे० ॥ १५ ॥ जोजन वच्चे
पाणी आवे । साकर वास्यांहे पाणी श्रीकार ॥ जीरे० ॥ खांडना पाणी गंगापाणी । पालर पाणीहे
पीतां सुखकार ॥ जीरे० ॥ १६ ॥ कपूर वास्यां ताढां निरमलां । एहवां पाणीहे पीए संघलोक

॥ जीरे० ॥ दहीना घोळ आवे जलां । ते सुणजोहे पीरसे गतशोक ॥ जीरे० ॥ १७ ॥ गायना द-
हीं जेसना दहीं । सतरा दहींहे मधुरा दहीं त्यांहि ॥ जीरे० ॥ जीराळूण मांहे लीधां । जमतां वाधेहे मनमां
जठांहि ॥ जीरे० ॥ १८ ॥ चळू लेवाना पाणी आवीयां । केवडावासितहे पाणी मनोहार ॥ जीरे० ॥
काथा कपूर वास्यां पाणी । चंदन वास्याहे पाणी श्रीकार ॥ जीरे० ॥ १९ ॥ चळू कीधां तेजे करी ।
हवे पाननाहे वीमां आपे सार ॥ जीरे० ॥ सोपारीने एलची । हवंगहे जावंत्री धार ॥ जीरे ॥ २० ॥
आदरमान घणो संघने । चक्री करेहे मनने उद्वास ॥ जीरे० ॥ पहेरामणी वखनी हवे । थाये
तिण वारहे संघने उद्वास ॥ जीरे० ॥ २१ ॥ देवदूष्यने खीरोदक । खासा दोरीयाहे सेलां श्रीकार
॥ जीरे० ॥ मलमल कसबी जरबाब । मुखमल जरकसी साव ॥ जीरे० ॥ २२ ॥ अटलस पटोलां
पटु भलां । सणीयां रुडांहे सूसी बनात ॥ जीरे ० ॥ थेपाकां सींदली प्रमुख जलां । पचरंगीहे
वख अवदात ॥ जीरे० ॥ २३ ॥ पामनी थरमा कामली । कामला रुकाहे इत्यादिक जाण ॥ जीरे० ॥
केसरनां कीधां ठांटणां । हवे विलेपनहे अंगे वखाण ॥ जीरे० ॥ २४ ॥ वावनाचंदन विलेपीयां ।

सुगंध अरगजाहे लग्गळ्या अंग ॥ जीरे० ॥ फूलेल चंपेल मोगरेल । चोपड्यां तेलहे संघे उठरंग ॥ जीरे० ॥ १५ ॥ जाई जूई मचकुंद । केवळो चंपोहे मोगरानां फूल ॥ जीरे० ॥ मरुडे दमणो मा-
 खती । फूलहे वली जासूल ॥ जीरे० ॥ १६ ॥ ए रीतें फूल पहेरावीयां । आभूषणहे हवे आपे
 राय ॥ जीरे० ॥ सुगट कुंमल तिलक वळी । हार दोगाहे कडां सुखदाय ॥ जीरे० ॥ १७ ॥ बाजुबंध
 वहेरखा । नव गृही मुद्रमीहे कंदोरा सार ॥ जीरे० ॥ ऊतरी सांकली वेळीया । इम भगतिहे करे
 उदार ॥ जीरे० ॥ १८ ॥ श्राविकासाथने घमचोलां । रूमी सामीहे पहेरावी त्यांय ॥ जीरे० ॥ यथा-
 योग साहमीतणी । सेवा कीधी उत्तम जाव ल्याय ॥ जीरे० ॥ १९ ॥ विदाय कीधो श्रीसंघने । न-
 ररायेंहे खरची आवी तास ॥ जीरे० ॥ संघ गयो निज निज घरें । मनमांहेहे धरतो उद्वास ॥
 ॥ जीरे० ॥ २० ॥ छठे खंडे पचवीसमी । ढाल जंपीहे श्रोता सुखदाय ॥ जीरे० ॥ उवजाय दर्शन
 कहे रायना । मनोरथहे सफल थाय ॥ जीरे० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्री श्रीऋषज जिणंदजी । अनेक देश विहार ॥ करी जविजनने थापीया । धर्म-

विषे श्रीकारं ॥ १ ॥ बोधिदान देवाथकी । करे प्रभू उपगार ॥ जाणुं मोहांध जीवने । आंख आपे
 मनोहर ॥ २ ॥ केवल ज्ञानथी मांडीने । श्री जिननो परिवार ॥ जेह थयो ते सांजलो । एकमना
 नरनार ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २६ मी ॥ मोरा साहिबाहो श्री शीतलनाथके । विनति सुणो एक मोरकी
 ॥ ए देशी ॥ श्री जिननाहो मुबिराज प्रमाणके । चोरासी सहस जाणजो ॥ श्रमणी संख्याहो त्रण
 लाख प्रमाणके । थिरचित पाले जिन आणतो ॥ तुमें श्रोताहो सुणजो परिवारके । आतमने हि-
 तकारतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्रेयांस प्रमुखहो आवक गुणवंतके । त्रण लाख पांच हजारतो ॥
 सुजद्रा प्रमुखहो आविकानो साथके । पांच लाख चोपन हजार तो ॥ तुमें ॥ २ ॥ पूरवधारीहो
 महामुनिरायके । चार हजार जाणतो ॥ सातसो पंचासहो वखी ऊपर होय । ए प्रमाण चित्त
 आणतो ॥ तुमें ॥ ६ ॥ अबधिज्ञानीहो साधु प्रमाणके । नव सहस जाणजो ॥ केवलज्ञानीहो
 अणगार प्रमाणके । बीस हजार मन आणतो ॥ तुमें ॥ ४ ॥ बीस हजारहो अने षट् शत मा-
 नके । वैक्रिय लब्धिधर साधतो ॥ वादी संख्याहो वार सहस जाणके । ठसैं पचास निरावाधतो

सुगंध अरगजाहे लगड्या अंग ॥ जीरे० ॥ फूलेल चंपेल मोगरेल । चोपड्यां तेलहे संघे उठरंग
॥ जीरे० ॥ १५ ॥ जाई जूई मचकुंद । केवळो चंपोहे मोगरानां फूल ॥ जीरे० ॥ मरुळ दमणो मा-
लती । फूलहे वली जासूल ॥ जीरे० ॥ १६ ॥ ए रीतें फूल पहेरावीयां । आभूषणहे हवे आपे
राय ॥ जीरे० ॥ सुगट कुंमल तिलक वळी । हार दोगाहे कडां सुखदाय ॥ जीरे० ॥ १७ ॥ वाजुबंध
वहेरखा । नव गृही मुद्रमीहे कंदोरा सार ॥ जीरे० ॥ ऊतरी सांकळी वेळीया । इम भगतिहे करे
उदार ॥ जीरे० ॥ १८ ॥ आविकासाथने घमचोळां । रूमी सामीहे पहेरावी त्यांय ॥ जीरे० ॥ यथा-
योग साहमीतणी । सेवा कीधी उत्तम प्राव ल्याय ॥ जीरे० ॥ १९ ॥ विदाय कीधो श्रीसंघने । न-
ररायेंहे खरची आवी तास ॥ जीरे० ॥ संघ गयो निज निज घरें । मनमांहेंहे धरतो उद्वास ॥
॥ जीरे० ॥ २० ॥ छट्टे खंडे पचवीसमी । ढाल जंपीहे श्रोता सुखदाय ॥ जीरे० ॥ उवजाय दर्शन
कहे रायना । मनोरथहे सफल थाय ॥ जीरे० ॥ २१ ॥

॥ दुहा ॥ श्री श्रीकृष्ण जिएंदजी । अनेक देश विहार ॥ करी जविजनने आपीया । धर्म-

विवे श्रीकार ॥ १ ॥ बोधिदान देवाथकी । करे प्रभू उपगार ॥ जाणुं मोहांध जीवने । आंख आपे
मनोहर ॥ २ ॥ केवल ज्ञानथी मांडीने । श्री जिनतो परिवार ॥ जेह थयो ते सांजलो । एकमनां
नरनार ॥ ३ ॥ ढाल ॥ २६ मा ॥ मोरा साहिवाहो श्री शीतलनाथके । विनति सुणो एक मोरनी
॥ ए देखी ॥ श्री जिननाहो मुनिराज प्रमाणके । चोरासी सहस जाणजो ॥ श्रमणी संख्याहो त्रण
लाख प्रमाणके । थिरचित पाले जिन आणतो ॥ तुमें श्रोताहो सुणजो परिवारके । आतमने हि-
तकारतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ श्रेयांस प्रमुखहो श्रावक गुणवंतके । त्रण लाख पांच हजारतो ॥
सुन्नद्रा प्रमुखहो श्राविकानो साथके । पांच लाख चोपन हजार तो ॥ तुमें ॥ २ ॥ पूर्ववधारीहो
महामुनिरायके । चार हजार जाणतो ॥ सातसो पंचासहो वली ऊपर होय । ए प्रमाण चित्त
आणतो ॥ तुमें ॥ ६ ॥ अवधिज्ञानीहो साधु प्रमाणके । नव सहस जाणजो ॥ केवलज्ञानीहो
अणुगार प्रमाणके । बीस हजार मन आणतो ॥ तुमें ॥ ४ ॥ बीस हजारहो अने पट शत मा-
नके । वैक्रिय लब्धिधर साधतो ॥ वादी संख्याहो वार सहस जाणके । ठसे पचास निरावाधतो

॥ तुमै० ॥ ५ ॥ मनपर्याय ज्ञानीहो गुणवंत अणगारके । बार सहस प्रमाणतो ॥ तसैं पचासहो
वली ऊपर सारके । पटला साधु वखाणतो ॥ तुमै० ॥ ६ ॥ बीस सहसहो जिनवरना शिष्यके ।
मोक्षगामी मन धारतो ॥ आरजा साधहो मुगें जानारके । कही चालीस हजारतो ॥ तुमै० ॥
॥ ७ ॥ बाबीस सहसहो नवसैं अणगारके । अणुत्तरोववाई सारतो ॥ इणी रीतेंहो चउवीह संघके
आदिनाथनो परिवारतो ॥ तुमै० ॥ ८ ॥ दीक्षाकालथीहो एक लाख पूरवके । खपावी जिन रा-
यतो ॥ तदनंतरहो जाणी मोक्षकालके । चाल्या अष्टापद ठायतो ॥ तुमै० ॥ ९ ॥ अनुक्रमेंहो अ-
ष्टापद शैलके । चढीया ऋषज जिणंदतो ॥ परिवार साथेंहो दश हजार साधके । शुभ चावैं अ-
मंदतो ॥ तुमै० ॥ १० ॥ चौद जनुंहो पचखुं जगवंतके । पुहवी शिलापट्टमांहितो ॥ पादपोपग-
मनामाहो अणसण कीधके । श्रीजिनमुनियें उठांहितो ॥ तुमै० ॥ ११ ॥ बट्टे खंडेहो ठवीसमी ठा-
लके । श्रोताजन सुखकारतो ॥ उवझाय दर्शनहो जंपे प्रमोदके । गुण गातां मनोहारतो ॥ तुमै० ॥
॥ दुहा ॥ अनशन कृत प्रभु वारता । पर्वतपाल तिणवार ॥ चक्रीने कहेता हवा । दिलगीरी

मन धार ॥ १ ॥ पचख्या चार आहारने जिनने एहवा जाणी ॥ शोकसंतापें पीडीले । चक्री थयो
तिण ठाण ॥ २ ॥ शोक कृशानुयें नृप बळो । आंसू मृके आंख ॥ अंतेउर परिवारसु । दुख ध-
रतो बहु कांख ॥ ३ ॥ पगें करी नृप चालीले । अष्टापद सनमूख ॥ सवि परिकर लेई करी । मन
धरतो बहु दुःख ॥ ४ ॥ ढाल ॥ २३ मी ॥ हो पीथु पातलीया ॥ ए देशी ॥ हो प्रभु बालाजी ॥
भरत चक्री गयो तामजो । विषवाद धरतो मनमां अष्टापद गिरिरेलो ॥ हो प्रभु वहालाजी ॥
कांटा कांकरा त्यांयजो । खूंचेरे अति कर्कश दुख मन नवि धरेरेलो ॥ १ ॥ हो प्रभु वहालजी ॥
पगमां वहे लोहीनी धारजो । जाणुरे नृपना अलतें रंगीयारेलो ॥ हो प्रभु ॥ चरणे चालंतालो-
कजो । तेहनेरे नृप वारे जाले जागीयारेलो ॥ २ ॥ हो प्र० ॥ माथे धर्थु पण ठत्रजो । सूरजनो
ताप नवि उपशमीले तिहांकणेरलो ॥ हो प्र० ॥ जे मनसबंधी तापजो । ते अभृतनी वृष्टें करी नवि
शमें बुध जणेरलो ॥ ३ ॥ हो प्र० ॥ शोक व्याकुल नररायजो । अथकाये चालंतां मारगनेविपेरलो
॥ हो प्र० ॥ विभ्रम चित्त नरिंदजो । खिणमात्र नवि रति पामें नरपति निज हृदरेलो ॥ ४ ॥ हो प्र० ॥

उठली उठली वेगजो । ठातीरे अफाले भरत भूपतीरेलो ॥ हो प्र० ॥ त्रुट्यो मुगताफल हारजो ।
 राजारे नवि जाणे सेर किहां पतीरेलो ॥ ५ ॥ हो प्र० ॥ पूठे जिनजीनी वातजो । गिरिपालकप्रतें
 राजाजी तिणसमेरेलो ॥ हो प्र० ॥ कांई नवि देखे रायजो । कोईनुं वचन नवि सांजले नवि खमें-
 रेलो ॥ ६ ॥ हो प्र० ॥ भरत चक्री त्यांयजो । चितमांरे एक ध्यावे आदिजिनेसरुरेलो ॥ हो प्र० ॥
 जिम योगींद्र एकचित्तजो । ध्यानमांरे लगाडे लय अलवेसरुरेलो ॥ ७ ॥ हो प्र० ॥ करतो उतावल
 वाटजो । वेगेरे हवे आव्यो अष्टापद गिरिरेलो ॥ हो प्र० ॥ परिश्रम नवि जाणे रायजो । पगविहारें
 चढीउ गिरिप्रते चित खरेरेलो ॥ ८ ॥ हो प्र० ॥ भरत भूपति त्यांयजो । पदमासन पूरित निरखे
 जगनाथनेरेलो ॥ हो प्र० ॥ त्रण प्रदक्षिणा देयजो । चक्रीरे पद वंदे त्रिभुवननाथनारेलो ॥ ९ ॥
 ॥ हो प्र० ॥ पासे वेगो भूपजो । देह छायापरें सेवा सारे जिनतणीरेलो ॥ हो प्र० ॥ आसन कंफे
 झंझुजो । सघळारे तिहां आव्या जिनवंदनभणीरेलो ॥ १० ॥ हो प्र० ॥ प्रदक्षिणा देई तामजो ।
 जिनने प्रणमी वेसे दिलगीर चित धरीरेलो ॥ हो प्र० ॥ अणवोल्या रहे सवि इंदजो । जाणुरे आलेख्या

चित्रामणपरीरेलो ॥ ११ ॥ हो प्र० ॥ ए अवसर्पिणीमांहेजो । त्रीजा आराना पखवाडा
नेव्यासी रहेथकेरेलो ॥ हो प्र० ॥ माहावादी तेरस पहेसे पोहोरजो । अत्रिचि नक्षत्रे चंद्रजोग
आव्येथकेरेलो ॥ १२ ॥ हो प्र० ॥ पदमासने वेसी त्यांयजो । बादर कायजोगने रंधे जिनराजजीरे-
लो ॥ हो प्र० ॥ वागजोग मनोजोग थूलजो । तेहने रंधे जावा मुगति काजजीरेलो ॥ १३ ॥ हो प्र० ॥ वा-
दर कायजोगजो । तेप्रते सूद्धम कायजोगें रंधी करीरेलो ॥ हो प्र० ॥ सूद्धम वच मनोजोगजो । तेह-
ने रंधे श्री जिनराय शुभपरीरेलो ॥ १४ ॥ हो प्र० ॥ शुक्ल ध्यान त्रीजुं एहजो । सूद्धमक्रिय इति
नामें ग्रंथमांहें भण्युरेलो ॥ हो प्र० ॥ सूद्धम तनुयोग जेहजो । तेव्यवहिन क्रियाए रंधे इम सुणुरे
लो ॥ १५ ॥ हो प्र० ॥ पण लघु अक्षर कालजो । चौदमुं गुणगणुं फरसी जिनजी तदारेलो ॥ हो प्र० ॥
सघलां दुखथी मृकायजो । खीणकरमा जगवानजी हूआ तिहां मुदारेलो ॥ १६ ॥ हो प्र० ॥ केव-
लज्ञानी जिनेशजो । केवलदर्शनी अनंत सुखमयी विभूरेलो ॥ हो प्र० ॥ अनंत वीर्य युक्तजो । क-
र्मबंध अजावे लुंची गति प्रभूरेलो ॥ १७ ॥ हो प्र० ॥ सम श्रेणें श्री जिनराजजो । मोक्षने पाम्या

निज कारजने साधीउरेलो ॥ हो प्र० ॥ जे दश हजार साधजो । क्षपक श्रेणी चढीने केवल उप-
जावीउरेलो ॥ १७ ॥ हो प्र० ॥ मन वचन काय जोगजो । सर्वथी रुंधी क्षणमात्रमां लहे मोक्षनेरे
लो ॥ हो प्र० ॥ सादि अनंतो कालजो । ते मुनि भोगवे अव्यावाध सुखनेरेलो ॥ १८ ॥ हो प्र० ॥
निरवाण कल्याणथी त्यांयजो । ओलाणो दुखपावक नारक जीवनेरेलो ॥ हो प्र० ॥ अणदीवो सु-
खनो लेशजो । एहवाने क्षणमात्र सुख हो मोजनेरेलो ॥ १९ ॥ होय प्र० ॥ ठट्टा खंड मझारजो ।
चाखीरे सतावीसमी ढाल मनोहरूरेलो ॥ हो प्र० ॥ उवजाय दर्शनसिंधुजो । कहे श्रोता तमो
निसुणो आतम हितकरूरेलो ॥ २० ॥ हो प्र० ॥

॥ दुहा ॥ ततखिण श्री चक्रवर्तजी । शोक संतापित थाय ॥ मूर्तित थई भोंए पढ्यो । व-
आहतपरें त्यांय ॥ १ ॥ मोटुं दुख आव्ये थके । कोइ न मले उपाय ॥ दुख शिथिलता हेतु ते ।
रोबुं न जाणे कांय ॥ २ ॥ ते हेतुप्रतें हरि कहे । भूप्रतें तिणवार ॥ महापोकार पूर्वक करे । रो-
दन विधि अपार ॥ ३ ॥ इंडे रोदन तिहां कथुं । तस पठवाडे देव ॥ सरखां दुख ठे जीवने । सरिखी

चेष्टा हेव ॥ ४ ॥ रोवां तेहनां सांभली । लरुसखा नरनाह ॥ रुदन करे लंच स्वरें । गगन फोडि अ-
 थाह ॥ ५ ॥ क्रंदवें करी रायनी । फूटी शोकनी गांठ ॥ मोटा परवाहें करी । जिम पात्तीबंध ठाठ
 ॥ ६ ॥ देवता असुर मनुष्यनां । रोदन थाये जूरि ॥ तेणें करी त्रिजुवन विपे । दुखजल चाट्यां
 पूर ॥ ७ ॥ ते दिनथी सहुनातमां । शोकसंजव निमित्त ॥ रोदन मारग चाळीजे । इण जगमाहें वि-
 चित्त ॥ ८ ॥ श्री जगत महीपालजी । स्वभाव धीरज ठांडी ॥ बहु दुखीजे प्रभु विरहशी । इम
 विलापने मांकी ॥ ए ॥ ढाल ३० मी ॥ घर आवोरे मनमोहन धोटा ॥ ए देशी ॥ हा तात हा
 जगबंधुजी ॥ मोटा ॥ तुं करुणा समुद्र ॥ मोटा ॥ जव अटवी माहें अमप्रते ॥ मोटा ॥ तुं मूकी चा-
 द्यो अछुद्र ॥ मोटा ॥ इहां रहोरे मनमोहन मोटा ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ केवलज्ञानी तुज विना ॥ मो० ॥
 अमो केम रहूं जवमांहि ॥ मो० ॥ अंधकारमांहि दीवाविना ॥ मो० ॥ केम रहेवाये जगांहि ॥
 मो० ॥ इहां० ॥ २ ॥ तन्नस्थनीपरें मौनने ॥ मो० ॥ तुं केम धरे आज ॥ मो० ॥ देशनाए अनु-
 ग्रह अमप्रते ॥ मो० ॥ केम नवि करे जिनराज ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ३ ॥ लोक अग्र जागें तुं गयो

॥ मो० ॥ जे माटे नवि भाखे वाणी ॥ मो० ॥ मुज दुख प्रते मुज बंधवा ॥ मो० ॥ केम नवि करता हाणी
॥ मो० ॥ इहां ॥ ४ ॥ अथवा में जाणुं ते सहू ॥ मो० ॥ स्वामी अनुगामी सदा काल ॥ मो० ॥
मुज विण बीजो कुलमां नही ॥ मो० ॥ जिन अनुग विशाल ॥ ५ ॥ जगतना
त्राता तातजी ॥ मो० ॥ बाहुवल्यादिक त्रात ॥ मो० ॥ ब्राह्मी सुंदरी वेनकी ॥ मो० ॥ पुंमरीक सुत
अवदात ॥ मो० ॥ इहां ॥ ६ ॥ श्रेयांस आदे पोतरा ॥ मो० ॥ हणी मोहनी सेन ॥ मो० ॥ शिवन-
गर पामी करी ॥ मो० ॥ विलसे निराबाध चेन ॥ मो० ॥ इहां ॥ ७ ॥ हुं हजी सूधी जीवित
चाहुं ॥ मो० ॥ मोटी ठे मुज खोरु ॥ मो० ॥ मरवा ईठतो रायने ॥ मो० ॥ इंदो कहे जई दोरु
॥ मो० ॥ इहां ॥ ८ ॥ जरत राजा घीरज धरो ॥ मो० ॥ तुम अम बेहूनो स्वामी ॥ मो० ॥ सं-
सार सागर ते तयो ॥ मो० ॥ बीजाने तारे ताम ॥ मो० ॥ इहां ॥ ९ ॥ जिनजी कृत तीर्थ करी
॥ मो० ॥ उत्तरीयें संसार ॥ मो० ॥ जिम आरें करी महानदी ॥ मो० ॥ उत्तरीयें चेले पार ॥ मो०
॥ इहां ॥ १० ॥ स्वामी तो कृतकृत्य हुता ॥ मो० ॥ जन उरवा काज ॥ मो० ॥ पुरव लाख

संसारमां ॥ मो० ॥ ते माटे रद्या जिनराज ॥ मो० ॥ इहां० ॥ ११ ॥ उपगार करी सवि लोकने
॥ मो० ॥ पाम्या मोक्षनां सुख ॥ मो० ॥ तेहनो शोक तुं शुं करे ॥ मो० ॥ नवि धरे मनमां दुख
॥ मो० ॥ इहां० ॥ १२ ॥ जनम जरा मरणतणा ॥ मो० ॥ दुख परजाली तेह ॥ मो० ॥ शाश्वत
सुखने जोगवे ॥ मो० ॥ तेहसुं किस्यो सनेह ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १३ ॥ शोक तो बीजा नर करे ॥
मो० ॥ तिम नवि घटतुं तूज ॥ मो० ॥ ते माटे मन थिर करो ॥ मो० ॥ मानो वयणलां मूज
॥ मो० ॥ इहां० ॥ १४ ॥ सागरने नवि क्षोभना ॥ मो० ॥ कंपना मेरु न होय ॥ मो० ॥ भूमीने
चपलपणुं नवि ॥ मो० ॥ वज्रने कुंठता न होय ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १५ ॥ पीयूषने नीरसपणुं
॥ मो० ॥ चंद्रमां ऊणता अंश ॥ मो० ॥ ए जिम कदीही न संभवे ॥ मो० ॥ तिम विलाप नि-
रसंश ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १६ ॥ तेमाटे धीरज धरी ॥ मो० ॥ शोक न कीजें लगार ॥ मो० ॥ स-
मता राखो जीवने ॥ मो० ॥ जावी होय ते थानार ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १७ ॥ बली गोत्रवृद्धें वा-
रीनुं ॥ मो० ॥ प्रतिवोधीनुं नृप त्याहिं ॥ मो० ॥ अवलंबन धीरजतणुं ॥ मो० ॥ धरतो नृप उवांहिं

॥ मो० ॥ इहां० ॥ १७ ॥ ठठे खंछे ए कही ॥ मो० ॥ अछावीसमी ढाल ॥ मो० ॥ दर्शन कहे भवि प्राणीया ॥ मो० ॥ मूको मोह जंजाल ॥ मो० ॥ इहां० ॥ १८ ॥

॥ दुहा ॥ हवे सुधर्मा इंदजी । जिनतनु बालणहेत ॥ सामान सवि मंगाववा । आदेश आपे तेत ॥ १ ॥ आझा लेई सुरवरा । नंदन वनथी तत्थ ॥ बावना चंदन इंधणां । बहु आण्यां सुप-
सत्थ ॥ २ ॥ हरि आदेशें सुरवरा । पूरव दिशिहि मजार ॥ स्वामी शरीर हेतुजणी । गोशीर्ष चं-
दन सार ॥ ३ ॥ वृत्ताकारें चयरचे । तेवार पछी सुर तेह ॥ एह विधि प्रभुदेहने । जवि धारो तुमें
नेह ॥ ४ ॥ इक्ष्वाकवंशी मुनितणी । दक्षिण दिशिहि मजार ॥ त्र्यम्बाकारें चयरची । देवतायें तिण-
वार ॥ ५ ॥ बीजा श्री अणगारनी । पच्छिम दिशे रंचंत ॥ चथ चतुरस्त्राकारथी । अजिउग देवे
तंत ॥ ६ ॥ हवे खीर सागरतणां । जल मगावे इंद ॥ ते जलें करी जिनतनू । सुर नवरावे अमंद
॥ ७ ॥ गोसीस चंदन रसथकी । विलपे प्रभुनु अंग ॥ तदनंतर प्रभुदेहने । वस्त्रे ढांके चंग ॥ ८ ॥
दिव्य माणिक भूषण वली । शोभावे सवि अंग ॥ श्री जिनराजनुं तिहांकणें । देवताएं शुभ रंग

॥ १० ॥ बीजा पण वली सुरवरा ॥ अन्य मुनीनी जक्ति ॥ इंद्रपरें न्हवणादिकें । करता ठे शुभ व्य-
क्ति ॥ १० ॥ हवे निरवाण महोच्छव । जे रीतें सुराय ॥ करशे ते सवि सांजलो । एकमनां सुख-
दाय ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ ॥ भोळूफा हंसारे विषय न सेवीयें ॥ ए देशी ॥ हवे ते देवता
सणि रतनतणी । त्रण शिविका करे त्यांहि ॥ हजार पुरुषें वहेवायोग्य तेह ठे । एहवी शिविका
उछांहि ॥ निरवाणमहोच्छव चोसठ हरि करे ॥ १ ॥ ऊलट आणीरे अंग । जिनना उठव सुखदायक
कल्यां । नित वधे हरख तरंग ॥ निरवाण महोच्छव चोसठ हरि करे ॥ २ ॥ ए आंकणी ॥ जिन च-
रण प्रतें प्रणमी सुरपती । शिरें थापी जिनकाय ॥ तदनंतर तेह स्वयमेव तिहांकणें । शिविकामां
थापे उठांय ॥ निर० ॥ ३ ॥ ईक्ष्वाकवंशी मुनिवरनां तनू । बीजी शिविकामझार ॥ थापे देवता
शुभ जावें करी । शिवपद पहरोणां धार ॥ निर० ॥ ४ ॥ बीजा मुनिनां गात्रने देवता । बीजी शि-
विकामझार ॥ निज माथे करी लेईने थापीयां । मुनिजगति सुखकार ॥ निर० ॥ ५ ॥ हवे ते शि-
वका श्रीअरिहंतनी । ऊपाडे पोते इंद ॥ बीजा साधुनी बीजी शिविका ते । देवता ऊपाडे अ-

મંદ ॥ નિર૦ ॥ ૬ ॥ આગલે અપઠરા તાલોટા દીચે । ગાયે ગીત રસાલ ॥ નાટિક વત્રીસ વ-
 રૂને તે કરે । મધુર ધ્વનિ મનોહાર ॥ નિર૦ ॥ ૭ ॥ આગલ આગલ ધૂપઘડી સુરા । ધરતા વાટ
 મજાર ॥ માનું ધૂપના ધૂમમિશયકી । શોકવાફ છુંડે અપાર ॥ નિર૦ ॥ ૮ ॥ કેઈ દેવતા શિવિકાની જ-
 પેરે । ફૂલની માલા ઠવંત ॥ કેઈ સુર તે દેવદુષ્ય વલ્લથી । તોરણ આગલ ધરંત ॥ નિર૦ ॥ ૯ ॥
 કેઈ અનિમિષ યદ્ધકર્દમેં કરી । આગે ઠાંટણાં દેવંત ॥ કેઈ સુર તે મુલ આગલ ફરે । કેઈ પઠ-
 વાડે દોડંત ॥ નિર૦ ॥ ૧૦ ॥ નાથ નાથ હમ મુલે વોલતા । કેઈ સુરો તિણવાર ॥ કેઈ સુર કહે
 અમેં તું મંદ જાગીયા । નિજ પ્રતેં નિંદણહાર ॥ નિર૦ ॥ ૧૧ ॥ અમને રક્ષાપ્રતેં આપો તુમો । વા-
 રંવાર કેઈ વોલંત ॥ કેઈ સુર કહે હવે ધર્મ સંશય પ્રતેં । કુણ ઠેદસે નિચિંત ॥ નિર૦ ॥ ૧૨ ॥
 જ્ઞાન લોચન પ્રતેં કુણ હવે આપશે । વિરહ પહ્યો તુજ જોર ॥ હમ કેઈ દેવતા મુલથી વોલતા ।
 કેઈ સુર પાડે સોર ॥ નિર૦ ॥ ૧૩ ॥ વિવિધ વાજિત્ર વાજતે થકે । શિવિકા જિનની તેહ ॥ આવી
 હંદો ચયસમીપમાં । મૂકે શિવિકા સનેહ ॥ નિર૦ ॥ ૧૪ ॥ દોય શિવિકા જે વીજા સાધુની । તે

पण चयनी पास ॥ देवें लावीरे मूकी तिहांकणें । मन दिलगीर गतहास ॥ निर० ॥ १५ ॥ श्री-
 सुधर्मा पूरव दिशितणी । चयमां जिनतनु थापि ॥ विधिनो जाणक हरि खबरदार । चिंता तस मन
 व्याप ॥ निर० ॥ १६ ॥ दक्षिण चयविपे ईक्ष्वाक मुनितणां । वपु थापे तिहां देव ॥ बीजा मुनिनारे देह
 पच्छिम चये देव थापे जई हेव ॥ निर० ॥ १७ ॥ इंद्र आदेशे अगनिकुमारना । ते सघली चयमांहे ॥ तत्काल
 अग्नि विकुरवे शक्तियें । तस कृत्य ठे उठांहे ॥ निर० ॥ १८ ॥ शक्र आणायें वायुकुमारना । सुरे
 विकुठ्यो वाय ॥ चारे दिशिथीरे अग्निप्रतें तिहां । दीपावे सलगाय ॥ निर० ॥ १९ ॥ वली चयने
 विपे हरि आझायकी । कपूर वरास ठवे देव ॥ घीना घना मधुघडा रेकता । सेंकनोगमें ततखेव
 ॥ निर० ॥ २० ॥ हानकां मूकी जेटले सवि धातु । वली तेटलें चय आग ॥ खीरसमुद्र जलें ते-
 हुने उलवे । मेघकुमार वरु भाग ॥ निर० ॥ २१ ॥ जमणी दाढा ऊपरली जली । इंद्रे ग्रही ति-
 णवार ॥ निज विमानमां प्रतिमापरें तस । पूजवाजणी दिल धार ॥ निर० ॥ २२ ॥ नावी दाढा
 जे ऊपरली जली । ग्रहे ईशान इंद्र ॥ जमणी दाढा हेवलीप्रतें ग्रहे । हरखें श्रीचमरेंद्र ॥ निर०

॥ २३ ॥ हेतुली वाम दाढाप्रतें ग्रहे तदा । श्रीवर्लींझजी सार ॥ बीजा वासव शेष दांतने । ग्र-
हता हवा तिण ठार ॥ निर० ॥ २४ ॥ बीजा सुर ते शेष अंगहामने । ग्रहता हवा सुखकार ॥
मागता श्राद्धने देव आपता । त्रण कुंकु अग्नि श्रीकार ॥ निर० ॥ २५ ॥ ते दिनथी हुआ अग्निहोत्री
ब्राह्मणो । ते निज गृहमोजार ॥ जिन चिता वहिनी पूजा करे । राखे निरवात ठार ॥ निर० ॥
॥ २६ ॥ इम त्रण चय वली तिण ध्यानके । केटला राख लेवंत ॥ त्रक्तिथकी त्रस्मने बांदता । त्र-
स्मन्तूपण तावंत ॥ निर० ॥ २७ ॥ ते दिनथी तापस सवि राखने । अंगे लगडि उठांहि ॥ त्रण
चयथानके रतनधूमने । देवता करे गयवाह ॥ निर० ॥ २८ ॥ तदनंतर नंदीसर छीपमां । शाश्वत
चैत्य जूहार ॥ अठाइ महोछव करी सुर इंद सहू । पहोता निज निज ठार ॥ निर० ॥ २९ ॥ सवि
इंदा निज निज विमानमां । सुधर्मा सचानेरेमांहि ॥ माणवक थंनमां वज्रना मावना । तिहां
दाढा थापे उठांहि ॥ निर० ॥ ३० ॥ ते जिनदाढानी पूजा करे । तस महिमा अत्यंत ॥ सदा
काले विजयमंगल । सुख देवने थाये सतंत ॥ निर० ॥ ३१ ॥ ठहे खंडे उगणत्रीसमी । सुंदर ष-

હિજ ઢાલ ॥ ઉવશાય દર્શનસાગર કહે જિવિ । આગલ વાત રસાલ ॥ નિરખ ॥ ૩૨ ॥

॥ દુહા ॥ શ્રીજરત ચક્રી કરે । સંસ્કાર ઝૂમિ સમીપ ॥ જિન પ્રાસાદની આપના । પ્રજુ ભ-
ક્તે અપ્રતીપ ૧ ॥ એક જોજન લાંબો કહ્યો । ત્રણ ગાઠુ ડુંચો જાણ ॥ સિંહનિષાદ તસ નામ ઠે ।
શિવગિરિ ચઢવા પાજ ॥ ૨ ॥ રતનતણો નિપજાવીઝં । વાર્ધકીરયણે ત્યાંહ ॥ તસ વર્ણન હવે સાં-
ભલો । શ્રોતા ધરી ડઠાંહ ॥ ૩ ॥ ઢાલ ॥ ૩૦ મી ॥ એકવીસાની દેશી ॥ પ્રાસાદ બારણારે સ્ફ-
ટિક રતનનાં ચાર ઠે । રમણીકરે સમવસરણપરેં સાર ઠે ॥ દ્વારે દ્વારેરે તસ વિહુંપાસે રયણતણા ।
ચંદનકલશારેશોલ ઠે ધારો ફકમણાં ॥ ઝૂટક ॥ પ્રાસાદને તોરણ રયણકેરાં શોલ જાણો મન સ્વરે । દ્વારે દ્વારે
અરુ મંગલીક શોલ મંગુલિયા ઠવે । તે વારણામાં વિશાલ મુલમંરુપ ચાર ઠે સોહામણા । તાસ આગલ પ્રે-
ક્ષામંરુપ કહ્યા અતિ રલીયામણા ॥ ૧ ॥ પ્રેક્ષામંરુપરે તસ મધ્યભાગેં જાણીયેં । વજ્રરતનનારે અક્ષવાટા વ-
સ્ત્રાણીયેં ॥ તેહને મધ્ય જાગેરે રયણસિંહાસન હોય મંદુ । વાર્ધકી રયણરે સવિકારજ કરે નિરમંદુ ॥ ઝૂટક ॥
પ્રતિ પ્રેક્ષામંરુપ આગલ મણિપીઠિકા હોતી હવી । તાસ ઉપરેં રયણકેરા ચૈત્યથ્રુજા તિહાં ઠવી ॥

ते चैत्यथूचनी वली आगल प्रत्येकें दिशि दिशि विषे । मणिपीठिका मोटी वार्धकी करे पोतानी
 इगारुलें ॥ १ ॥ ते ऊपररे पांचसें धनुष प्रमाण ठे । चैत्यथूच सनमुखरे सवि अंग रतनतणुं अठे ॥
 ऋषभ वर्धमानरे चंद्रानन वारियेण जिना । पदमासनेरे वेठा जाणो शुभमना ॥ नुटक ॥ शाश्वती
 प्रतिमा जिनतणी ए नेत्र कैरव चंद्रिका । सम्यगदर्शन कल्पवल्ली वधारवा जलधारिका ॥ प्रत्येकें
 चैत्यथूच आगल मणिपीठिका रुमी करे । ते पीठिका आगल चैत्यपादप वार्धकी रचना करे ॥ ३ ॥
 चैत्य तरु आगलरे प्रत्येकें मणिपीठिया । ते ऊपररे प्रत्येकें इंद्रध्वज ठाविया ॥ इंद्रध्वज आगलरे
 प्रत्येकें तदा पुष्करणी । वाव सुंदररे त्रण सोपान तोरणजली ॥ नुटक ॥ स्वच्छ शीतल जलें पूरित
 विचित्र कमलें राजती । बहु हंस सारस प्रमुख विहगालापसाथें गुंजती ॥ सिंहनिषद जिनगे-
 हमाहिं मोटी एक मणिपीठिका । तास ऊपर देवठंद रचना विचित्र रतन विराजिका ॥ ४ ॥ देवठंद
 ऊपररे विविध रंगनां वस्त्रनो । चंदुलें रुमोरे वार्धकी बांधे भावनो ॥ विण अवसररे संध्या आभ
 पटल सिरी । मानुं प्रगटीरे बुध दीए लपमा ए परी ॥ नुटक ॥ चंद्रुआ अंतर चिहुं पासे वज्रमय

અંકુશ રાવે । અંકુશમાંહે આમલાંપરે શૂલ મુગતાફલ સ્વચ્ચે ॥ હારપ્રાપ્તિ અતિહી નિરમલ શોભતી
 મણિમાલિકા ॥ ત્રૈલોક્યમણિલાણની એ આણી બાંધી વર્ણિકા ॥ ૫ ॥ મણિમાલા અંતેરે નિરમલ
 વજ્રમાલીઆ । માંહોમાંહે આલિંગેરે કાંતિશુભાએ માનું આલીયા ॥ તે જોતમારે વિચિત્ર મણિમય
 ગોલ ઠે । જે દેલીરે જાવિ મનનું પામેં જોલ ઠે ॥ ત્રુટક ॥ તે ગોલમાંહે કૃષ્ણાગરતણી ધૂપઠા
 મહમહે । કુંદરુ વરાસ તુરુષ્ક સુંદર ધૂપસમૂહ તિહાં દહે ॥ તેહ ગિરિને નવી પ્રગટી નીલચૂલા
 ત્રમપ્રતેં । આપનારા ધૂપ એહ પંડિત દીયે ઊપમા ઠતે ॥ ૬ ॥ દેવઠંદ કીધોરે વાર્ધકીરયણે જિન-
 ભણી । રયણ પ્રતિમારે ચોવીસે જિનવરતણી ॥ નિજ નિજ સંગણેરે માન વરણ પ્રમુલે કરી । સા-
 દ્ધાત જિનપરેરે શૈલેશી ધ્યાનેં વરી ॥ ત્રુટક ॥ તિહાં શોલ પ્રતિમા કંચનવાનેં એહવી વાર્ધકી કરે
 । દોય પ્રતિમા શ્વેત રંગે દોય શામલ રંગરે ॥ દોય પ્રતિમા રાતે વરણે દોય નોલા જિનવરા ।
 જાવિ ભાવ પ્રણમે દુઃખ વિગમે પરમ મંગલ સુલકરા ॥ ૭ ॥ જિનધ્યાનેરે આરતિ હઢેગ સવિ ટલે
 । મંગલમાલારે સુલરમા આલિંગન મલે ॥ દરશનશુદ્ધિરે તાસ નિમિત્ત જિનપૂજના । પુષ્પાલંબનરે

प्रभुप्रतिमा जाणो जना ॥ झुटक ॥ पूजा करतां जिनतणी नर सौख्य लीला संपजे । घर ऋद्धि
दुद्धि सुसिद्धि नव निधि आतमने हित नीपजे ॥ ठठे खंडे त्रीसमी ढाल सांचलता मन उल्लसे ।
गह्वराय उदय सुरिंदसेवक पाठक दर्शन उपदिशे ॥ ८ ॥

॥ दुहा ॥ चोवीसे जिनवरतणी । मूरतितणां बलाण ॥ चरितानुसारें वर्णवुं । सुणो श्रोता
सुजाण ॥ १ ॥ ढाल ॥ ३१ मी ॥ पिउका जिनचरणानी सेवाहो प्यारी मने लागे ॥ ए देशी ॥
कंचनमय करपदतल सोहे । ते सवि प्रतिमाना जाण ॥ अंक रतनमय नख ससनेहा । लोहि-
ताक्ष मध्य रेहा आणहो ॥ संघवी अष्टापद गिरि देहरे । जिनविंव ठावतो ॥ शुभ्र भाव
लावतो ॥ जावना भावतो । आनंद पावतो ॥ अनुभव ध्यावतो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ गात्रलष्टि
वे विविध तरेनी । नाझी ते कंचनक्यारी ॥ रिष्टरतन रोमराजी विगजे । चुचूक कंचन सारीहो
॥ संघवी ॥ २ ॥ श्रीवत्स ते तपनीय विशाल । होठ ते लाल प्रवाल ॥ दंत स्फटिकमय जीहा
जिननी । तपनीय तालवुं रसालहो ॥ संघवी ॥ ३ ॥ कनक नाशिका तिहां सविशेषा । लोहिता-

दानी मांहें रेखा ॥ लोहिताक्षरेखित नयन जिनना । अंक रयण सुविशेषाहो ॥ संघवी० ॥ ४ ॥
अक्षिपर जमुहा बली कीकी । रिष्ट रतनमय सोहे ॥ श्रवण निलाडवटी कंचनमय । जाकऊमाल
जन मोहेहो ॥ संघवी० ॥ ५ ॥ वज्ररतनमय अतिही सुहाणी । सीसघटी सुखखाण ॥ केशभूमि
तपनीय निवेशा । रिष्ट रतन केश बखाणहो ॥ संघवी० ॥ ६ ॥ पूंठे ठन्न धरे प्रत्येकें । प्रतिमा एक
विवेक ॥ दोय पासैं दोय चामर धारे । लीलाए जिनने ठेकहो ॥ संघवी० ॥ ७ ॥ नाग भूत य-
क्षने कुंरुधारा । आंगें होय उदार ॥ ते पाडिमा जिन प्रतिमा आंगें । मानुं सेवा मागे सारहो ॥
॥ संघवी० ॥ ८ ॥ प्रतिमा इग्यारे निज हाथ जोकी । सवी रतनमयी अंग ॥ प्रत्यक्ष श्री जिनआ-
गल बेठी । विनय साचवे चंगहो ॥ संघवी० ॥ ९ ॥ देवठंदविषे रयणघंट । ऊजला चोवीस सार ॥
मानुं ऊपार्फ आकाशथी इहां । रविधिंव थाप्या मनोहरहो ॥ संघवी० ॥ १० ॥ घंट कलश भंगार
आयंसा । थाल पात्री सुपश्ठ ॥ मनुगुलिया वायकरग प्रचंदा । रयण करंरु विसिद्धहो ॥ संघवी० ॥
॥ ११ ॥ हय गर नर किन्नर किंपुरिसा । कंठ उरग वृषसरिसा ॥ रयणपुंज बली फूल चंगेरी ।

माख्य चूरण विसेसाहो ॥ संघवी० ॥ १२ ॥ गंध वस्त्र आचरण चंगेरी । सरसव पुंजणी त्यांय ॥ इम
 पुष्पादिक पडल वखाण्या । सिंहासन आगल ठायहो ॥ संघवी० ॥ १३ ॥ ठत्र ने चामर आंगें स-
 मुगा । तैल कुठचूत जुगा ॥ भरिया पात्र चोयग सुविलासें । तगर एला शुभ्रवगाहो ॥ संघवी ॥
 ॥ १४ ॥ वली हरिताल ने मनसिल अंजन । धूपधाणुं वली हेम ॥ मंगलदीवो रयणनो थाप्यो ।
 सवि सामग्री प्रेमहो ॥ संघवी० ॥ १५ ॥ रतनना कलश रतन सिंहासन । मणी अरु मंगल सुठेक
 ॥ चोवीस जिन मुख आगल ए सहू । थाप्यां वार्धकीए विवेकहो ॥ संघवी० ॥ १६ ॥ सिंहनिशाद
 प्रासादनी रचना । जगतचक्रीने वेण ॥ सयल कला विज्ञान विचक्षण । शुभ्रपरें कीधी तेणहो
 ॥ संघवी० ॥ १७ ॥ ते प्रासादें दिव्य रतनमयी । नवाणुं भाईनी भूप ॥ प्रतिमा करावे वार्धकी
 पासे । पदमासन अनूपहो ॥ संघवी० ॥ १८ ॥ भरतराय पोतानी प्रतिमा । ते पण करावी त्याहिं ॥
 चैत्य वाहिर जगवंतनी धून्न । करावी उठाहिंहा ॥ संघवी० ॥ १९ ॥ नवाणुं वंधवना शूजने । नृपें
 कराव्या सार ॥ इत्यादिक विधि थापना कीधी । आत्मने हितकारहो ॥ संघवी० ॥ २० ॥ इण

रीतें चैत्य निपजावी । श्री नात्र गणंधर पासें ॥ प्रतिष्ठा पण रूढे जावे । चक्री करावे उद्धासेहो
 ॥ संघवी० ॥११॥ पूरव दिशिमां दोय तोर्थकर । संभव दक्षिण चार ॥ पङ्क्तिम दिशिमां आठ सुपा-
 सा । उत्तरे धर्म दश सारहो ॥ संघवी० ॥ ११ ॥ चिहुं दिसें इम प्रभुने थापी । चक्रीएं तिणवा-
 र ॥ मानव भवनो लाहो लीधो । वरत्यो जयजयकारहो ॥ संघवी० ॥ १३ ॥ यतः—चत्तारि अठ
 दस दोय । वंदिया जिणवराण चोवीसा ॥ परमठ निट्ठियट्ठा । सिद्धा सिद्धि मम दिसंतु ॥ १ ॥
 ॥ ढाल ॥ धवल मंगल बहु गीत गवाणां । साहमीवहल नक्ति ॥ जाचक जन संतोष्या सघळा ।
 फोरवी वीरजसत्किहो ॥ संघवी० ॥ १४ ॥ ठेठे खंडे एकत्रीसमी । एह कही शुभ ढाल ॥ उवजाय
 दर्शन सागर भाखे । धर्मशी मंगलमालहो ॥ संघवी० ॥ १५ ॥

॥ दुहा ॥ चक्रीजी चित चितवे । अष्टापद मझार ॥ जावे आवे आसातना । म करो लोक
 इण वार ॥ १ ॥ एम विचारी चित्तमां । लोहपुरुष तिणवार ॥ रक्षाकारण नृप करे । गिरिमां दे-
 हरे सार ॥ २ ॥ रक्षक लोहनेरें करी । नरने लागे अगम्य ॥ अष्टापद गिरिवाण ते । वर्ते ठे बहु

रम्य ॥ ३ ॥ दंभरतनें करी भूपति । गिरिदांता करे ठेद ॥ थंभपरें ऋजु उच्च ते । चढवा न लाजे
 जेद ॥ ४ ॥ नरें अलंघ्य योजनांतरे । चिहुं दिशि गिरिने भूप ॥ अड सोपान तिहां करे । मेख-
 लारूप अनूप ॥ ५ ॥ ते दिनथी ए गिरितणुं । अष्टापद थयुं नाम ॥ हरगिरि कैलास स्फटिक-
 गिरि । लोक कहे अजिराम ॥ ६ ॥ त्रण प्रदक्षिणा ये तिहां । जिन प्रतिमाप्रति सार ॥ सुगंध
 गंगाजलवती । न्हवरावे श्रीकार ॥ ७ ॥ देवदूष्य वल्ले करी । लूहे जिननां अंग ॥ वावना चंदन
 रसथकी । लेप करे मन रंग ॥ ८ ॥ रतननां भूषण जिनप्रतें । पहेंरावे शुभ्र जाव ॥ फूलमाल
 कंठे ठवे । वल्लपूजा शुद्ध भाव ॥ ९ ॥ कृष्णागर कुंदरुतणा । धूप जखेव्या तास ॥ घंट वजाड्या
 प्रूपतें । मनमां जक्ति लह्यास ॥ १० ॥ चोवीसे जिनराथनी । पूजा जक्ति वनाय ॥ प्रणमी जिनवरने
 मुदा । स्तुति पभणे नरराथ ॥ ११ ॥ ढाल ॥ १२ ॥ मी ॥ श्रीसीमंधर साहिव आगें ॥ ए देशी ॥
 चोवीसे जिनवरनी स्तवना । चक्री करे शुभ्र ताम ॥ चोसठ इड्डें पूजित जे जिन । कीजें तास
 प्रणामरे जविकां ॥ चोवीस जिनवर वंदो ॥ जिम चिर कालें नंदोरे जविण ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥

पंच कल्याणकें करी जिनराया । थे नारकीने साता ॥ जगत सुखाकर त्रिचुवन त्राता । सुर कि-
 न्नर गुण गातारे ॥ जवि० ॥ चो० ॥ १ ॥ हे आदिनाथ विश्वहित दाता । उपगारी सिरताज ॥
 आर्य अनार्यविपे जनताने । सम परिणाम जिनराजरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३ ॥ पहेलां तो इण मु-
 तलमांहें । तुमें विचर्या जगवंत ॥ हमणां केहने उपगार करवा । मोक्षगामी थया संतरे ॥ ज० ॥
 चो० ॥ ४ ॥ अद्यापि साक्षात तुमो जविजनने । प्रतिज्ञासो जवमांहिं ॥ विश्व अनुग्रहकारी तुज
 वाणी । ते संजारे उछांहिरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ५ ॥ जिम संसार सयलने ठांड्यो । निरमम तुमे ज-
 गवंत ॥ तिम स्वामी मुज मनप्रतें म तजो । कदाचित हुं कहंतरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ६ ॥ आदि-
 जिनप्रतें एम शुणीने । नमी बीजा जिनराय ॥ प्रत्येकें जिनराजनी स्तवना । करतो श्रीभरतरायरे
 ॥ ज० ॥ चो० ॥ ७ ॥ विषय कषाय रिपुगणा जीत्या । अजितनाथ भगवान ॥ विजयाकुक्षि मा-
 णिक रतनसम । जितशत्रु अंगज जाणरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ८ ॥ श्रीजितारि चूपना नंदन । सेना-
 मातायें जायो ॥ संजवनाथ बीजा तीर्थकर । मोहतिमिर रवि गायोरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ९ ॥ ॥ सं-

वर राजा वंश विभूषण । सिद्धारथा जननी नंद ॥ जग अन्निनंदन अभिनंदन जिनवर । अमनै
द्यो आनंदरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १० ॥ मेघरथ रायनो वंश दीपावक । सुमतिनाथ जिणंद ॥ मंग-
लादेवी मातानो जात । सुर सेवे पद अर्धावदरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ ११ ॥ धर राजा सुसीमा मात ।
पदमप्रभू गुणराशि ॥ वंश सोहाकार गुणमणि आगर । दूरीकृत जवपाशरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १२ ॥
सुपास स्वामी सातमा अरिहा । पईठ नरेश्वर तात ॥ पृथिवी माता मलयभूमि चंदन । चोसठ
हरि गुण गातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १३ ॥ महसेन नरपति वंश नम्रशशी । चंद्रप्रभु जिनराय ॥ ल-
खमणाकुंखे हंस समोवड । प्रणमंतां सुख थायरे ॥ ज० ॥ जो० ॥ १४ ॥ सुग्रीव राजानो नंदन
रुनो । रामा मात मल्हार ॥ सुविधिनाथ नवमा परमेसर । शुणतां सूख अपाररे ॥ ज० ॥ चो० ॥
॥ १५ ॥ दसमा शीतलनाथजी जवियां । शुभ जावें प्रणमीजें ॥ दृढरथ भूपति नंदा माता । कर्म
शत्रु नामीजें ॥ भ० ॥ चो० ॥ १६ ॥ विष्णु राजा विष्णुदेवी माय । नंदन गुणविख्यात ॥ श्री
श्रेयांस जिन श्रेयभणी होजो । इग्यारमा अवदातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ १७ ॥ वसुपूज्य भूपति ज-

यादेवीनो । नंदन गुणसमुद्र ॥ वासुपूज्य त्रिभुवन जन पूजित । शिवश्री आपो अक्षुद्रे ॥ भ० ॥
 ॥ चो० ॥ १८ ॥ श्यामा राणी कृतवर्म भूपति । आत्मज विमलस्वामी ॥ मुज मननी विमलता का-
 जे । हुं प्रणमुं शिर नामीरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ १९ ॥ सिंहसेन नृपाल कुलमंगल । दीपक अनंतनाथ
 ॥ सुजता मायें जायो जिनजी । साचो शिवमार्ग साथरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २० ॥ सुव्रता माता
 जानु नृप नंदन । धर्मनाथ जिणंद ॥ मुजने धर्मनी बुद्धि पोषो । पाप कुबुद्धि निकंदरे ॥ भ० ॥
 ॥ चो० ॥ २१ ॥ विश्वसेन कुल मुगट समोवर । अचिरादेवीयें जायो ॥ करमनी शांति करो शां-
 तिनाथ । इंद्राणीयें हुलरायोरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २२ ॥ सूर राजा कुल गगन नजोमणि । श्रीराणी
 कुक्षिरतन ॥ कुंथुनाथ सतरसा जिनवर । हुं प्रणमुं प्रतिदिनरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २३ ॥ देवीमात
 नदीशोभा कुमुद । सुदर्शन नृपनंद ॥ अरनाथजी मुजने निवारो । जवभय त्रमण फंदरे ॥ ज० ॥
 ॥ चो० ॥ २४ ॥ कुंजांजोधि सुधाकुंभसरिखो । प्रजावती अंगजात ॥ करम दाय करवाने महामद्व
 । मद्धिनाथ शिवदातरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २५ ॥ सुमित्र हिमवंत पद्मद्रहसम । पदमावती सुत र-

तन ॥ वीसमा मुनिसुव्रत तीरथपति । वांदवा कीजें प्रयलरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २६ ॥ वप्रा माता व-
ज्राकर महीपति । विजय राजानो पुत्र ॥ जगजन जस चरणंबुज सेवे । नमि प्रभु परम पवित्रे
॥ ज० ॥ चो० ॥ २७ ॥ शिवगामी शिवादेवी नंदन । श्री नेमिनाथ जिनराय ॥ समुद्रविजय आनंदन
चंदो । परम दयावंत थायरे ॥ ज० ॥ चो० ॥ २८ ॥ अश्वसेन कुल चूनामणि सम । वामा राणी
मात ॥ पार्श्व जिनेश्वर नत पुरंदरा । देखे हरख संजातरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ २९ ॥ सिद्धारथ नृप नं-
दन जिनजी । त्रिशला हृदय विश्वास ॥ श्रीवीर जिनवर चरणकमलप्रने । प्रणमुं हुं उद्धासरे ॥ ज० ॥
॥ चो० ॥ ३० ॥ इण रीतें झूणी नमी जिनने । प्रत्येकें जरतराय ॥ सिंहनिषाद प्रासादथी निकळ्यो ।
मनमां हरख न मायरे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३१ ॥ ठहे खंडे बत्रीसमी ढाले । एह कह्यो अधिकार ॥
॥ उवजाय दर्शन सागरें रूडो । जिनस्तवना जयकारे ॥ भ० ॥ चो० ॥ ३२ ॥

॥ उहा ॥ बलती कोटें जोवतो । मित्रपरें ते चैत्य ॥ अष्टापदथी उत्तरी ॥ चक्रीजी कुतकृत्य
॥ १ ॥ परिकरजुत मंदगतिथकी । चाढ्यो जरत नरिंद ॥ अयोध्या नगरी आवीयो । शोकातुर

दुखदंद ॥ २ ॥ प्रभु विरहानलें परजळ्यो । आंखे अश्रुपात ॥ एहवी रीतें जरतजी । दिवगीरी
 सवि गात ॥ ३ ॥ वेगो जातो सूवतो । जागंतो नराय ॥ बाहिर मांहीं रातदिन । मन समरे जि-
 नराय ॥ ४ ॥ जिम जिनशासननो मुनि । साध्य संभारे नीत ॥ तिम ते राजा जिनथकी । अलगुं
 न राखे चित्त ॥ ५ ॥ मोटा मोटा सखिवजी । शोक निवारण काज ॥ प्रतिबोध देई थिर करे ।
 नरपतिने शुभ्र साज ॥ ६ ॥ हलवे हलवे भूपति । राज कारज मजार ॥ चित पेसाडे शुभ्रपेरें ।
 मंत्री वचन उदार ॥ ७ ॥ हलवे हलवे शोकने । मूकंतो नराय ॥ राहुमुक्त चंद्रनीपेरें । वतें ठे
 तिण ठाय ॥ ८ ॥ पण जिनने संचारतो । गज जिम विंध्याशेल ॥ तिम नगरीना लोकथी । नाणे क्रीमा
 मेल ॥ ९ ॥ परिकरने आग्रहें करी । आराम भूमि मजार ॥ मोद उपजावण चित्तने । जरत गयो
 सुखकार ॥ १० ॥ वसंत ऋतु जाणी करी । सवि परकरजुत्त ॥ सवि सामग्री मेलीने । क्रीमा करे
 पवित्त ॥ ११ ॥ ते अधिकारनी वर्णना । सांभलजो नरनार ॥ मनमां आनंद उपजे । सुख संपदा
 अपार ॥ १२ ॥ ढाल ॥ ३३ मी ॥ राग वसंत धमालनी देशी ॥ वसंतसिरी सो नृप खेलेहो । अ-

हो मेरे ललना । खेलेहे ऋषजको नंद ॥ वसं० ॥ खेले हे नृपसुतचंद ॥ वसं० ॥ चुआ चंदने
 भरीयां कचोलां । कुंकुम घोल जया माट ॥ बली जाउं ॥ अवीर गुलालनी जोरी जरीने । ठांटे
 ठयल नर घाट ॥ वसंत सिरी सो नृपखेलेहो ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ वचे वचे वचे चहचहे वंकिन
 फरी । मुरज श्रीमंरुल ताल ॥ बली० ॥ विविध जातिनां वाजित्र वाजे । मनमें हरख विशाल
 ॥ वसं० ॥ २ ॥ साथे मित्रजन टोली मली ठे । पहेंचे खेलत बाग ॥ बली० ॥ बागके बाहिर
 मित्त सव ठोमी । गटक गये स्त्रीचोग लाग ॥ वसं० ॥ ३ ॥ सारी सोवनकी पिचकारी । घोर कुं-
 कुम तिरकाय ॥ बली० ॥ भरी खंनोखरी चंदनजेरी । ठांटे ठांटे कामिनी त्यांय ॥ वसं० ॥ ४ ॥
 जरी पिचकारी जणे छी फेरी । हारी मनावी तुम राय ॥ बली० ॥ खेलत खेलत जलनी क्रीडा
 । नृपनायिका प्रेरणा आय ॥ वसं० ॥ ५ ॥ लतामंरुप शय्याविपे राजा । कुसुम भूषण सवि अंग
 ॥ बली० ॥ रमतो हवो रमणीगण संजुत । निज स्वेछाये शुभ्र रंग ॥ वसं० ॥ ६ ॥ फूल नेपथ्यने
 गुंथी . कामिनी । रायने आपे त्यांहि ॥ बली० ॥ जाणुं कंदर्पदेवनी पूजा । जेट करंती उठांहि

॥ वसं० ॥ ७ ॥ सवि अंग फूल आभरण स्त्रीन् । नृप आंगे क्रीडा करंत ॥ बली० ॥ आखिगन
नृपकंठे करती । दूणमात्र जुजाए बलगंत ॥ वसं० ॥ ८ ॥ लीला विलास साम्राज्य सुख भोक्ता ।
इणीपरें वनमांहि ॥ बली० ॥ दो फागुआ चक्री सवि नरने । मीठाई मेवा उठांहि ॥ वसं० ॥ ९ ॥
केलियहमें सवि जन जाए । रसवती व्यंजन खाय ॥ बली० ॥ सांज समय जाणी परिकरजुत ।
जरतजी घरे आय ॥ वसं० ॥ १० ॥ ठेठे खंडे तेंत्रीसमी ढाले । एह क्रीडा विचार ॥ बली० ॥ उव-
जाय दर्शनसागर कहे भवि । चक्रीनुं जाग्य उदार ॥ वसं० ॥ ११ ॥

॥ दुहा ॥ संसारिक सुख जोगवे । श्रीभरत महीपाल ॥ राज ऋद्धि लीला भली । विलसे
भाग्य विशाल ॥ १ मंगल वाजित्र वाजते । नाचंते वर पात्र ॥ गायक गीतो गावते । बिरुद पढंते
ठात्र ॥ २ ॥ पुजलसुख रातो रहे । श्री चक्री नरराय ॥ स्वामी मोक्षना दिनथकी । पंच लक्ष
पूरव जाय ॥ ३ ॥ नाही करी एकणसमें । पूजी जिनवर पाय ॥ देवदूष्य बल्ल पहेरीयां । निज
गात्रें तिहां राय ॥ ४ ॥ फूलमाला कंठें धरी । विलेपन कीधुं अंग ॥ सर्वांगे चक्री तदा । रयणा-

जरण सुचंग ॥ ५ ॥ अंतैउर परिवारसुं । परिवरिउ नरराय ॥ आरीसाचुवनें गयो । दासी दर्शित
 ठाय ॥ ६ ॥ अति निर्मल ते चुवन ठे । देखाये सहु अंग ॥ हवे जिम अनित्य जावना । कारण
 भांखुं चंग ॥ ७ ॥ ढाल ॥ ३४ मी ॥ के जाई रुहुं तें शुं कर्तुं ॥ ए देशी ॥ निज वपुप्रतें जोवतो ।
 आरीसा चुवन मजार ॥ तिण समें नृप आंगुलीथकी । भोंयें पत्नी वींटी श्रीकार ॥ चक्री जावेजी
 जावना ॥ १ ॥ पावना आतमराम ॥ जावना जवडुख नाशिनी । वासिनी शिवपुर ठाम ॥ २ ॥
 चक्री जावेजी जावना ॥ ए आंकणी ॥ अनुक्रमें देखतो गात्रने । जुए आंगुली तेह ॥ शोभार-
 हितने देखतो । दिवसें चंद्रकला रेह ॥ च० ॥ ३ ॥ शुं नवि शोभे ए आंगुली । एहहुं चित्तेरे
 प्रूप ॥ जोंए पडेल मुद्रिकाप्रतें । देखे नजरें अनूप ॥ च० ॥ ४ ॥ बीजा शुं पण अंग ए । आ-
 भरणें करी हीन ॥ शोभा रहित देखाय ठे । मति आवी तस पीन ॥ च० ॥ ५ ॥ मतिपूर्वक
 विचारिने । श्रूषण मूके सहू राय ॥ पहेलो मुगट ऊतारीयो । मस्तक गत शोभाय ॥ च० ॥ ६ ॥
 कुंडल माणिकरेणना । कानेथी ऊतार्यो ताम ॥ जाणुं पूर्व पछिम दिशि । रवि शशि वार्जित धाम

॥ च० ॥ १३ ॥ ग्रीवा भूषण ठांकीयां । जरतरायें तिणवार ॥ शोचा रहित ज्ञाततो । ज्जिम नदी निजंज
 वार ॥ च० ॥ १४ ॥ वद्धस्थलथी हारने । ऊतारे तेह राय ॥ तारा रहित गगनपरें । तेम देखे
 तिण ठाय ॥ च० ॥ १५ ॥ वाजूबंधने मूकीयां । राजायें तिणवार ॥ कंकण दोये हाथथी । ऊतार्या
 जाणी असार ॥ च० ॥ १६ ॥ बीजां पण मुद्रादिक । छांडंतो ते भूपाळ ॥ तेविण सघली अंगुली
 । शोचा रहित विशाल ॥ च० ॥ १७ ॥ पग भूषणप्रतें ठांरुतो । जरत देखेरे त्यांय ॥ गलित कं-
 चनवलय गज । दंतशूल उपम थाय ॥ च० ॥ १८ ॥ एम अनुक्रमें जरतजी । सर्वांग भूषण त्याग
 ॥ शोचारहित पोताप्रतें । निरखे ते महाभाग ॥ च० ॥ १९ ॥ शटित पतित जस पानमां । एहवा
 तरुपरें होय ॥ काया चक्रीनी तिण समे । चित्ते राजारे सोय ॥ च० ॥ २० ॥ आचरणें करी देहनो
 । शोचा हूई जे सार ॥ ते अनित्य तुं जाणजे । पुजल जाव विचार ॥ च० ॥ २१ ॥ धिग धिग ए
 शोचातणे । ए तो परनोरे संग ॥ तुं तो एहथीरे चिन्न ठे । शुद्धातम निज चंग ॥ च० ॥
 ॥ २२ ॥ ए संसार असारमां । पामी नर अवतार ॥ संजम धर्मने आदरे । धन तेहनो अवतार

॥ ३७ ॥ १७ ॥ तन धन यौवन कारिमा । बहिरातम अधरूप ॥ अनित्य पदारथ ए सहू । नित्य
ते तूज स्वरूप ॥ च० ॥ १७ ॥ ध्रुव ते चेतन द्रव्य ठे । अध्रुव पुजल पिंक ॥ पर पर्याय दूरें तजी ।
जजीसुं आप अखंरु ॥ च० ॥ १८ ॥ धर्मविना सवि जीवने । नवि कोई शरण संसार ॥ सुप्रस्थित
निज आतमा । त्राण शरण सुखकार ॥ च० ॥ १९ ॥ केहना ठोरु अने वाठरु । केहना ऋद्धिने
राज ॥ परचव जातां ए जीवने । करशे धर्म सहाज ॥ च० ॥ २० ॥ सुर चक्री हरि बल नरा
। पामें सवि जमगेह ॥ धरमी अक्षय पद वरे । सार पदारथ तेह ॥ च० ॥ २१ ॥ विषय कषायें
जे वासीउ । तेहिज आतम संसार ॥ नव नव कर्म ऊपार्जतो । फरतो योनिमजार ॥ च० ॥
॥ २२ ॥ चउ गईनां दुख जोगवे । पडीउं मायारे जाल ॥ जडीउं आठेरे कर्मसुं । नमीउं त्रणरे साल
॥ च० ॥ २३ ॥ एकल्लो आबीने अवतरे । एकल्लो पाप्मे नाश ॥ जगमां कोई नही केहनुं । सघला
कर्मना दास ॥ च० ॥ २४ ॥ सवि संसार संजोगने । ठांकी अशुजननी त्रांत ॥ एकज शुक्र स्वभावनी
। जावना जावी एकांत ॥ च० ॥ २५ ॥ बहिरातमनीरे अन्यता । जासे पुजल अन्य ॥ परसंजोगथी

अन्य तु । आईश ते दिन धन्य ॥ च० ॥ २७ ॥ अशुचि अपावन देहमां । वसीउ काल अनंत
 ॥ ते दिन कहीयें आवशे । अशरीरी गुणवंत ॥ च० ॥ २८ ॥ विद्यादिक मलमांदिं ठे । दुरगंधित
 ए काय ॥ नव दरवाजारे बहे सदा । काया ठे दुखदाय ॥ च० ॥ २९ ॥ कपूर कस्तूरी शुभ्र व-
 स्तुने । दुखवे एहिज देह ॥ जिम जलधरनारे नीरने । खारी जोंय होय जेह ॥ च० ॥ ३० ॥
 जेणें विषयथी उंसरी । तप तपीउ सुखदाय ॥ तेणें कायानुं फल ग्रहूं । शास्त्रें एम कहाय ॥ च० ॥
 ३१ ॥ इम चिंतवतारें तेहने । अपूर्व करण गुणगण ॥ कपकश्रेणियें ते चढ्यो । राय पाम्यो शुक्क
 झाण ॥ च० ॥ ३२ ॥ घाती कर्मना द्ययथकी । नृपने केवलज्ञान ॥ जिम वादलांनरे नाशवे । रवि
 प्रकाश होये जाण ॥ च० ॥ ३३ ॥ ठेहे खंडेरे जाणजो । चौत्रीसमी शुभ ढाल ॥ उवजाय दर्शन
 इम कहे । भावधरम मंगलमाल ॥ च० ॥ ३४ ॥

॥ दुहा ॥ सहसातकारें तिण समें । इंद्रासन कंपाय ॥ अवधिज्ञानथी देखीने । विनीता न-
 गरी आय ॥ १ ॥ जक्तिथकी ते नृपप्रतें । करे उचित आचार ॥ स्वामीपरें स्वामीपुत्रमां । नवि

गणे अवर प्रकार ॥ १ ॥ इंद्र कहरे हे केवली । द्रव्य खिग ग्रहो सार ॥ जिम हुं वाहुं वली करुं ।
व्रत उठव श्रीकार ॥ ३ ॥ ज्यांलगें वेप नवि ग्रहे । त्यांलगें नमे न कोय ॥ वेप धर्यो तव सुरवरा
। वंदन करता होय ॥ ४ ॥ उपदेशमाला वृत्तिमां । धर्मदास गणीवचन ॥ ते माटें वेप वांदवो ।
भक्ति करो प्रतिदिन ॥ ५ ॥ ढाल ॥ ३५ मी ॥ आज सफल दिन मुजतणोए । दीठा धरम जिणंद
॥ मनोरथ सवि फल्याए ॥ एदेशी ॥ तदनंतर जरतेसरूप । इंद्र वयण सुणी त्यांहितो ॥ दिक्षा आ-
दरेए ॥ १ ॥ पंच मुष्टिलोच तिहां करेए । आणी जाव उठांहितो ॥ वीजामुनिपरेंए ॥ २ ॥ शासनदेवें आपी-
नेए । रजोहरण सामानतो ॥ जरत करें ग्रहेए ॥ ३ ॥ देवराजें वंदना करीए । भरत ऋषिने शुभभावतो ॥ वे-
प रूडो कह्योए ॥ ४ ॥ दश हजार नृप तिण समेंए । दीक्षा ग्रहे चक्रीनी साथतो ॥ स्वामी संबध धरीए ॥ ५ ॥
तेहवा स्वामिनी सेवनाए । परजव आपे सुख गेहतो ॥ जावें जो करीए ॥ ६ ॥ हवे सुधर्मा शक्रजीए ।
भरत रायनो नंदतो ॥ आदित्यजसा जलोए ॥ ७ ॥ तेहने राज्याजिपेक करेए । जाणी भार वहे-
नारतो ॥ उच्छव करी घणाए ॥ ८ ॥ केवलज्ञान उत्पत्तिथकीए । मांकी जरत मुनिरायतो ॥ ग्राम

नगरविप्रे ॥ ९ ॥ अरण्य गिरि द्रोणमुख ठाणमांए । विहार करे सुखसाततो ॥ ऋषज जिणंद-
पेरें ॥ १० ॥ सूरकृत कंचन कमलमांए । बेसी राजऋषि तेहतो । धरम देशना दीएए ॥ ११ ॥
केई नर दीक्षा आदरेए । केई ग्रहे वार व्रत सारतो ॥ वाणी सुणी करीए ॥ १२ ॥ इम प्रतिबोध
देतोथकोए । ज्ञय्य जीवने मुनि तेहतो ॥ पूरव लाखविचरिलेए ॥ १३ ॥ तदनंतर भरतेसरूप ।
अष्टापद गिरि जायतो ॥ अणसण तिहां करेए ॥ १४ ॥ चार आहारने पचखीयाए । संलेखणा एक
मासतो ॥ पूरी अईथकेंए ॥ १५ ॥ श्रवण नक्षत्रें चंद्र आवतेए । मुगें गया ऋषिरायतो ॥ विभा-
वने परिहरीए ॥ १६ ॥ सीतोतेर पूर्वलाखलंगेंए । वस्या कुमार वासतो ॥ भरत नरेसरूप ॥ १७ ॥
मंरुलिक राजापणेंए । सहस वरस रखा रायतो ॥ सुखने भोगव्यांए ॥ १८ ॥ एक सहस वरस ऊ-
नताए । षट लाख पूरव सारतो ॥ चक्रवर्तपदें रखाए ॥ १९ ॥ केवलज्ञानने भोगव्युंए । विचरंतां म-
हीपीठतो ॥ लाख पूरव व्यतिक्रम्यांए ॥ २० ॥ इणी रीतें जगत मुनिए ॥ चोरासी लाख पूर्व आ-
यतो ॥ जोगवी सिद्धें गयाए ॥ २१ ॥ मोक्ष उठव इड्डें कीधोए । सवि देवता परिवारतो ॥ भली

जुगति थकीए ॥ ११ ॥ जरत पढी आव पाटलगेँए । शक्र दत्त मुगट प्रभावतो ॥ आरीसा जुवनवि-
 पेए ॥ १३ ॥ राजा केवलज्ञान लहीए । मुगतें गया निरदोषतो ॥ कर्म खपावीनेए ॥ १४ ॥ इम
 असंख्यात पेढीलगेँए । ऊर्ध्वगामी नृप होयतो ॥ अधोगति नवि होयेए ॥ १५ ॥ मुक्तिगति स-
 वार्थसिद्धि । ए दोय गतिविण अन्यतो ॥ तेहने नही संभवेए ॥ १६ ॥ ऋषजनो वंश रयणाय-
 रूए । ते माटें कहेवायतो ॥ शास्त्रें दाखीलेए ॥ १७ ॥ हेमाचारज कृत आदितणुंए । चरिततणें अनु-
 सारतो ॥ एह संबंध कछोए ॥ १८ ॥ आचारज विनयचंद्रकृतए । आदिनाथ चरित्रता ॥ ते जोइ
 करीए ॥ १९ ॥ सेतुंजा महातममां बलीए । उपदेश चिंतामणि वृत्तितो ॥ चिहुं ग्रंथ साखथीए
 ॥ २० ॥ चोकस करी निज मतिथकीए । ए आण्णा संबंधतो ॥ सद्गुरु सांनिधेए ॥ २१ ॥ षट खंडें करी
 ए रच्योए । आदिजिणंदनो रासतो ॥ सांचलो हरखथीए ॥ २२ ॥ सांभलतां सुखसंपदाए । राज
 ऋद्धि परिवारतो ॥ नवनीधि संपजेए ॥ २३ ॥ अनुक्रमें मोक्षना सुखप्रतेँए । लहे चेतनरायतो ॥ जे
 सुणे नावथीए ॥ २४ ॥ ठेठे खंडे पांत्रीसमीए । ढाल कही श्रीकारतो ॥ अवज्ञाय दर्शनेए ॥ २५ ॥

॥ दुहा ॥ हवे श्रीसुविहित गछनां । विरुद थयां पट जेह ॥ सोहमथी निग्रंथ पद । साधू
 माहात्म्य कहेह ॥ १ ॥ एकादशमा पट्टधर । सुस्थित सुप्रतिवद्ध ॥ ते आचारजथी थयुं । कोम्नि-
 गच्छ सुप्रसिद्ध ॥ २ ॥ ए वीजुं लह्युं विरुद तस । सूरिमंत्रनो जाप ॥ कोम्निवार गण्यो तेहथी ।
 जगमां ए पकी ठाप ॥ ३ ॥ वयर स्वामी दश पूर्वधर । पन्नरमा पटधार ॥ वयरी शाखा विस्तरी ।
 तेहथकी श्रीकार ॥ ४ ॥ चंद्रसूरि गुरु सतरमा । शीतल चंद्रसमान ॥ तेहथी हूउं चंद्रकुल । सं-
 ततिनुं अजिधान ॥ ५ ॥ ठन्नीसमी पाटे थया ॥ सर्वदेव सूरिंद ॥ तेहने वरुतले सूरिपद । गुरुएं
 दीध आणंद ॥ ६ ॥ तिण कारण ते गुरुथकी । वरुगच्छ थयुं नाम ॥ तृतीय विरुद लह्युं इणीपें ।
 सुविहित गणें अजिराम ॥ ७ ॥ सांख्यसूरि तस पट्टधर । मुख्य शिष्य गुणधाम ॥ संखेश्वर प्रभु
 ज्ञेय । गया संखेसर गाम ॥ ८ ॥ जिन वंदीने तेह गुरु । रह्या तत्र चोमास ॥ संखेसर गच्छ था-
 पना । कीधी तव सुविलास ॥ ९ ॥ चोथुं विरुद थयुं तदा । जगमांहि विख्यात ॥ एक मुखें केता
 कहुं । सुविहितना अवदात ॥ १० ॥ श्रीप्रभानंद सूरिने । उपदेशें बहु प्रव्य ॥ संघ प्रतिष्ठा का-

रणे । खरचे अति घणां द्रव्य ॥ ११ ॥ नाणां खरच्यां अतिघणां । तेहथी नाणक गद्य ॥ प्रगटथुं
 पंचम विरुद तव । गंगाजलपरें स्वच्छ ॥ १२ ॥ आरजरक्षित सूरिवर । ठेंताळीसमे पाट ॥ बहुश्रु-
 तधारी उग्र तप । जाणे मोक्षनी वाट ॥ १३ ॥ शुद्ध क्रियाधारक गुरु । पहोता चांपानेर ॥ मास-
 खमण पावाचलें । रह्या अचल जिम मेर ॥ १४ ॥ शुद्ध अशन न मळे तदा । अनशन इछे सूरि ॥
 तपें रीझी सूरि कालिका । आवी आणंद पूरी ॥ १५ ॥ कहे आरज तुजथी घणो । होशे धर्म उ-
 द्योत ॥ म करो अनशन सूरिजी । तुं तो ज्वार्णव पोत ॥ १६ ॥ जसोधन जणसाली धरे । म-
 लसे एषणीक अन्न ॥ पारणुं करी जवि जीवने । कहेजो सुविधि वचन ॥ १७ ॥ विधिपद्ध-
 गच्छनी थापना । करजो श्रीगणधार ॥ अधिष्टाईका अमें थई । करशुं सांनिध सार ॥ १८ ॥ एह
 विरुद ठहुं थयुं । सुविहितनुं सुखदाय ॥ अंचल गच्छ अभिधान ते । कुमर नरिंदथी थाय ॥ १९ ॥
 ढाल ॥ ३६ मी ॥ राग धन्यासी ॥ दीठी दीठोरे वामाको नंदन दीठो ॥ ए देशी ॥ पायो पा-
 योरे जले में जिनशासन पायो । स्यादवाद अनंत नयात्मक ॥ आगम मुज मन जायोरे । जले

में ए जिनशासन पायो ॥ १ ए आंकणी ॥ धन धन विधिपद गढ परंपरा । आर्यरक्षित सूरिराय
॥ क्रिया उद्धारें शोना बढाइ । निरमोही निरमायरे ॥ जले० ॥ २ ॥ श्री जयसिंह सूरि तस
पाटे । ते पण तस प्रतिरूप ॥ वाद करी दिगपटने जीत्या । प्रतिबोध्यो जयसिंह भूपरे ॥ जले० ॥
॥ ३ ॥ सात कोन्ही ग्रंथ मुखें जेहनें । कीधा आचकहुंद ॥ तस पाटें धर्मघोष सूरेश्वर । जस नमें
बहू नरइंदरे ॥ जले० ॥ ४ ॥ शतपदी ग्रंथतणां जे करता । निरमायी निस्संग ॥ जविजन बोधक
आतम शोधक । श्रुतरंगी शुभ संगरे ॥ जले० ॥ ५ ॥ तस पट्टे उदयाचल दिनकर । श्रीगुरु म-
हेंद्रसिंह ॥ सूरिशिरोमणि सिंहप्रभ गुरुजी । तस पट्टे अजितसिंहरे ॥ जले० ॥ ६ ॥ श्रीदेवेंद्रसिंह
सुरेश्वर । श्रीधर्मप्रभ सूरिंद ॥ सिंहतिलक गुरु गच्छपति सोहता । महेंद्रप्रभ मुनिंदरे ॥ जले० ॥
॥ ७ ॥ गणनायक मेरुतुंग सूरेश्वर । जस महिमा अत्यंत ॥ नागर वाणीया आवक कीधा । प्रण-
मत सुर मुनि संतरे ॥ जले० ॥ ८ ॥ तस पद गयणांगण शशि सरिखा । सूरि श्रीजयकीर्ति ॥
श्रीजयकेसर सूरि सुखाकर । अद्भुत धर्मनी मूर्तिरे ॥ जले० ॥ ९ ॥ श्रीसिद्धांत सागर मुनिपति ।

જાણે જૈન સિદ્ધાંત ॥ ત્રાવસાગર ગુરુ પ્રવતારણપ્રણી । અદ્ભૂત નાવ મહંતરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૦ ॥ ક્ષા-
 નાદિક ગુણમણિ રોહણસમ । ગુણનિધાન ગુરુરાજ ॥ મહાવ્રત પાઠી નિજ અબુઝાલી । સાર્યો આ-
 તમકાજરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૧ ॥ તસ પટ ઉદયાચલ વાસરમણિ । ધરમમૂરતિ સૂરૈંદ ॥ ક્રિયાબદ્ધાર
 કરી ચારિત્ર ચિત્ત ધરી । જીત્યા વાદીના હુંદરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૨ ॥ થોકે થોકે જન તસ ગુણ ગાવે ।
 આજલગેં વિખ્યાત ॥ શ્રીકલ્યાણસાગર સૂરીશ્વર । બુદ્ધેં સરસ્વતી સાક્ષાતરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૩ ॥ તસ
 પટગગને ચંદ્ર સુધાશ્રવી । અમરસાગર સૂરિરાય ॥ અભિનવ જાણે સુરપતિસરિત્વા । સદ્ધુ જનને
 સુખદાયરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૪ ॥ તસ પટ અંબુજ ત્રિકસન ત્રાસ્કર । શ્રી વિદ્યાસાગરસૂરિ ॥ ગદ્ધનાયક
 ગુણ અલંકૃત ગાત્ર । કહેતાં વાધે નૂરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૫ ॥ તસ પાટં સંપ્રતિ સમયમાં । મુજ ગુરુ
 પરમ સોહાય ॥ શ્રીઉદયસાગરસૂરિ રાજે ગચ્છમાં । જસ પ્રતાપ સવાયરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૬ ॥ આ-
 ગમ નિગમને જાણે જે ગુરુ । જૈન ન્યાય લહે જેહ ॥ લક્ષણ સાહિત્ય અલંકૃત હંદના । પાર લક્ષ્યા
 ગુણ મેહરે ॥ ત્રલે૦ ॥ ૧૭ ॥ તસ પદ પંકજ મધુકર સરીલા । આચારજ ઉવજાય ॥ કીર્તિસાગર

सूरि दर्शनसागर । गुरुजाई कहायरे ॥ जले० ॥ १७ ॥ लवजायें रासनी रचना कीधी । चरित्रतणें
अनुसार ॥ सदगुरुसानिधे पूरो हूँ । सुणतां जयजयाररे ॥ जले० ॥ १८ ॥ रसनावशें जे न्यूनाधिक
जण्युं । प्रभुमारगथी विरुद्ध ॥ ते सहू चडविह संघनी साखें । मिच्छा पुक्कम शुद्धरे ॥ जले० ॥
॥ १९ ॥ संवत वेद नय नगज वसुधा (१७३४) । सुदि तेरस महामास ॥ रविवारें प्रीतिजोगमां
सुंदर । पूरण कीध ए रासरे ॥ जले० ॥ २० ॥ सूरत शेहेरे श्रीगुरु मेहेरे । बडा चहुटा मझार ॥
भाईसाजीने उपासरे रहीनैं । रास रच्यो श्रीकारे ॥ भले० ॥ २१ ॥ कपूरसंधा वंश विभूषण ।
शाह खुशालचंद सार ॥ उपासरा धर्मशाला प्रमुख शुभ । काज करे मनोहाररे ॥ जले० ॥ २२ ॥
तिम बली पोरवाड ज्ञाते सोहंता । महेता श्रीनिहालचंद ॥ गह्वरागी गुरु जक्तें सूर । जिनधर्मे
मति अमंदरे ॥ जले० ॥ २३ ॥ मोहनदासना वंशमां दीवो । भूषणदास चिरंजीव ॥ अति आडं-
वरे प्रतिष्ठा कीधी । गह्वरागी अतीवरे ॥ भले० ॥ २४ ॥ व्रतधारी गुरुगानी अतिघणा । गलालशाह
श्रीकार ॥ तस सुत सकलचंद रूडो । जिनधरमी सुखकारे ॥ जले० ॥ २५ ॥ आगमगछे श्रीसिंह-

रतनसुरि । तस शिष्य श्रीहृमचंद ॥ तेहतणें वली संघ आग्रहथी । ए रास रच्यो सुखकंदरे ॥ जले० ॥ ३१ ॥ चउविह संघतणां मन रीजीयां । सांभली एह संबंध ॥ आदरजो भवि रास सां-
जलवुं । ए उपशम अनुबंधरे ॥ जले० ॥ ३० ॥ ठहे खंडे ढाल ठत्रीसमी । आचार्यगुण समान ॥
सुणतां जणतां पातिक नाशे । मंगल खहे प्रधानरे ॥ भले० ॥ २९ ॥

प्रथम खंरें चौदसें ठत्रीस । दश अक्षर परिमाण ॥ बीजे खंडे चौदसें अडसठ । अठार अ-
क्षर वखाणरे ॥ जले० ॥ ३० ॥ बारसें उगणपचास सलोका । त्रीजा खंडमझार ॥ इग्यार अक्षर
वली ऊपर जाणो । जवि प्राणी मनोहाररे ॥ भले० ॥ ३१ ॥ चोथे खंडे इग्यारसें ठन्नूं । उगणत्रीस
अक्षर सार ॥ पंचम खंडे इक सहस अगोतर । श्लोक प्रमाण चित्त धाररे ॥ जले० ॥ ३२ ॥ ठहे
खंडे सतरसो सात । श्लोक संख्या सुविदास ॥ प्रथमादर्श ए रास लखीड । तेजसागरें उद्घासरे
॥ जले० ॥ ३३ ॥ सर्व मलीने एकसो सडसठ । ढाल जाणो रासमार्हि ॥ ग्रंथाप्र आठ सहसने ऊपर । एकसो
साडत्रीस जगांहिरे ॥ भले० ॥ ३४ ॥ श्री गोपीप्रभू पासनी सांनिधें । मनना मनोरथ सिद्धि ॥

सुख संपत्ति वधती दिन दोहत । नव निधिने अरु सिद्धिरे ॥ भले० ॥ ३५ ॥ रूपा सोनाने फुलें
 वधावो । मंगल गीतने गावो ॥ सुंदर सिंधु मंगल लक्ष्मी । परमानंद सुख पावोरे ॥ भले० ॥ ३६ ॥
 इति श्री अंचलगछाधिराज पूज्य जहारक जामिनी जालस्थल तिलकायमान ऐदंयुगीन सुविहित
 जहारकशिरःकोटीरहीरायमाण पूज्य पुरंदर भट्टारक श्री १०८ श्री उदयसागरसूरीश्वराणां शिष्योपा-
 ध्याय श्री दर्शनसागरगणि विरचिते श्री आदिनाथ परमेश्वर चरित्रे पुण्यपवित्रे प्राकृतबंधे सुकृता-
 नुसंधे मरीचिकुमाराधिकार १, ऋषजप्रभुविहार २, अष्टापदगिरीवर्णन ३, ऋषजप्रभु समवसरण
 रचना ४, जगतचक्री जिनवंदन गमनविधि ५, प्रभुदेशना वक्तव्यता ६, नित्य श्रावकजक्ति ७, जिन
 अंतर वक्तव्यता ८, एकादश चक्री वक्तव्यता ९, नव हरि वक्तव्यता १०, नव प्रतिहरि वक्तव्य-
 ता ११, नव बलदेव वक्तव्यता १२, श्री सिद्धाचलगिरि वर्णन १३, तत्र श्री जिनसमवसरण १४,
 पुंनरीक मोक्षगमन १५, सिद्धाचलस्योपरि जिनस्य नृपवंदन १६, सिद्धाचल महिमावर्णन १७,
 सिद्धाचल संघ निष्कासन १८, राजादनीतरोस्तले प्रभुपदवंदन १९, श्री सुधर्माद्रोपदेशात् श्री ज-

रतचक्रवर्तिना शत्रुंजयोपरि ७४ मंडप चैत्यकाराण २०; जिनविंव प्रतिष्ठा काराण २१, भरतस्य संघतिलक २२, गिरिनारयात्रा २३; अर्बुदगिरियात्रा २४, संमेतशिखरयात्रा २५, वैद्यारगिरि यात्रा २६, करणानंतर पश्चात् संघवलन २७, विनीता नगरी आगमन २८, श्री संघजोजनचक्रि २९, पकवान वक्तव्यता ३०, ऋषभजिन परिवारसंख्या ३१, अष्टापदोपरि आदिजिन मोक्षगमन ३२, भरतविलाप वक्तव्यता ३३, जिननिर्वाण महोत्सव वक्तव्यता ३४, अष्टापदाद्रौ सिंहनिषादप्रासाद स्थापना ३५, चतुर्विंश जिनविंव काराण ३६, प्रतिष्ठामहोत्सव ३७, चतुर्विंशति जिनस्तवना ३८; च-
क्री वसंत क्रीडन ३९, तदनु भरतस्य आदर्शचुवने गमन ३०, अनित्य भावना जावन ४१, केवल-
ज्ञाननोत्पत्ति ४२, इंद्रागमन शासनदेवता मुनिवेष अर्पण ४३, भरत दीक्षाग्रहण ४४, अष्टापदोपरि मोक्षगमन ४५, विधिवर्णनैः संयुतो नाम षष्ठः खंरुः समाप्तः ॥ श्रीरस्तु ॥ प्रथम खंडे ढाल २७, सर्व गाथा १०७३, श्लोकमान १४३६ अक्षर १० ठे. द्वितीयखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ११४४, श्लो-
कमान १४६८ अक्षर १० ठे. तृतीयखंडे ढाल संख्या २३, सर्व गाथा १६०, श्लोकमान १२४९ अ-

ङ्कार ११ ठे. चतुर्थखंडे ढाल २७, सर्व गाथा ए४१, श्लोकमान ११ए६ अङ्कार २ए ठे. पंचमखंडे
ढाल २७, सर्व गाथा ७४७, श्लोकमान १०७८ अङ्कार १६ ठे. षष्ठे खंडे ढाल ३६, सर्व गाथा १२१३,
श्लोकमान १७०७ अङ्कार १२ ठे. सर्व ढाल १६७ ठे. सर्व गाथा ६०८ ठे. सर्व श्लोक प्रमाण ८१३७ ठे.

गच्छेच्चले सुविहिते विधिपक्षसंज्ञे । कल्याणसागरमुनीश्वरा बभूवुः ॥

देवाप्रसागरवराश्च परंपरायां । तेषां बभूवुर्निवरा भवभीरवश्च ॥ १ ॥

स्वरूपसागरास्तेषां । बभूवुर्मुनिसत्तमाः ॥ शिष्याः सर्वगुणोपेता । गुरुनक्तिपरायणाः ॥ २ ॥

तच्छिष्यवर्यन्नविबोधसुवक्त्रकक्षाः । साधुक्रियोद्भूतनिर्मलचित्तजावाः ॥

वाचंयमेन्द्रवरगौतमसागरारूपाः । संसारसागरतरंजनिन्नाश्चरंति ॥ ३ ॥

नीतिसागरनामानो । विहरंति महीतले ॥ तच्छिष्या नव्यजीवानां । प्रबोधायार्कसन्निताः ॥ ४ ॥

तेषां विनेयगणवर्यगुणोपपन्नाः । श्री धर्मसागरवरा व्रतधारकाश्च ॥
मह्यां चरन्ति भविकांबुजबोधनार्का—श्वारित्रपात्रगुरुनक्तिपरागमज्ञाः ॥ ५ ॥
साहाय्यतः प्रेरणया च तेषां । मुद्रापयित्वा प्रकटीकृतोऽयं ॥
ग्रंथो युगादीशचरित्ररम्यो । जव्यप्रबोधांकुरमेधतुल्यः ॥ ६ ॥

॥ समाप्तोऽयं ग्रंथो गुरुश्रीमत्कल्याणसागरसूरीश्वरप्रसादात् ॥
॥ श्रीरस्तु ॥

अगाजथी मदद आपनारा सदग्रहस्थोनुं खीस्ट.

रु. नाम.

(१) कचव-वराडीआ.

६०० शा. हीरजी राएशी

३० शा. चवन्नोज वसाइया

१२ शा. चांपशी केशवजी

६ शा. नरशी जेवा

२ शा. नरशी करमशी

(२) कचव-रवा.

३०० शा. हीरजी पुंजा

रु. नाम.

(३) कचव-दुमरा.

१५१ शा. वेलजी पुंजा

२५ शा. रतनशी मुरजी

१२ शा. मुरजी लखमशी

१२ शेव देवशी वीरपार

६ शा. राजपार पावण

६ शा. माणिक गोशर

६ शा. मुरजी जेवा

रु. नाम.

६ शा. खीमजी रतनशी

६ शा. मुरजी हीरजी

२ शा. गोविंदजी देवजी

२ शा. वेलजी माइचा

२ शा. नथु मुलजी

(४) कचव-सुजापुर.

१०२ शा. दंसराज मेगजी

रु.	नाम.
(५)	कच्छ-वारापधर.
५५	शा. सुगरशी रतनशी
३०	शा. भारमल देवशी
६	शा. मालशी देवशी
६	शा. सबजी हीरजी
६	शा. केशवजी लीलाधर
६	शा. खीमजी कल्याणजी
४	शा. त्रीकमजी लधा
३	शा. नरपार परवत
२	शा. नथु पत्रामल

रु.	नाम.
२	शा. कानजी वीरम
२	शा. मणसी उकेना
२	शा. ठाकरशी अरजण
२	शा. मालशी देवशी
२	शा. शवशी देवणांध
२	शा. दामजी परवत
२	शा. मुरजी वेणशी
२	शा. रतनशी हंसराज
२	शा. नेणशी पत्रामल
२	शा. शामत अरजण

रु.	नाम.
२	शा. सोजपार पुंजा
२	शा. हंसराज पासु
१	शा. चत्रजोज त्रीकमजी
१	शा. रागवजी रतनशी
१	शा. देवजी पुंजा
१	शा. गेला उकेना
१	शा. पुंजा पासवीर
१	शा. रतनशी माणक
१	शा. मुरजी चत्रभोज
१	शा. वीशर वसाइया

रु. नाम.

- १ शा. धारशी हेमराज
१ शा. खीमणांध वसाइआ
१ शा. रतनशी परबत
१ शा. कुंगरशी देवशी
१ शा. माफण वीशर
१ शा. अरजण लधा
१ शा. खीमजी राघवजी
१ शा. रतनशी कुंगरशी
१ शा. रतनशी नाथा
१ शा. हरशी अरजण

रु. नाम,

- १ शा. पुनशी वसाइआ
१ शा. पुंजा राघवजी
१ शा. लखमशी चन्ननोज
१ शा. कानजी लधा
(६) कचव-कांदाकरा.
५५ शा. पदमशी पासु
(७) कचव-फराडी.
५० शा. कानजी नेला
(८) कचव-जखौ.
३० शा. हंसराज कुंवरजी

रु. नाम.

- ३० शा. सामजी तेजपार
१२ शा. कुंवरजी पांचारीआ
१२ शा. वेलजी नरपार
१२ शा. हंसराज जेव/नाइ
१२ शा. हंसराज नेला
१० शा. हीरपार लधा
६ शा. खीमजी हेमराज
६ शा. कल्याणजी वीरजी
६ शा. दामजी रायमल
६ शा. ठाकरशी लखमशी

रु.	नाम
६ शा.	सवराज पुंजा
६ वाइ	हीरवाइ आणंदजी
५ शा.	मालशी चतु
५ शा.	शवजी ज़ीमशी
५ शा.	खीमजी लाधा
५ शा.	नरपार कुरशी
४ शा.	मेगजी नरशी
२ वाइ	लखमीवाइ खीमजी
२ शा.	जेठा खेतशी
२ शा.	हंसराज वसाइआ

रु.	नाम
२ शा.	आणंदजी जीवराज
२ शा.	सामजी ठाकरशी
१ शा.	नेणशी वेरशी
१ शा.	धनजी पाशु
१ शा.	हंसराज मोर
१ शा.	कचरा पुंजा
१ शा.	देवजी ज़ोजा
१ शा.	चांपशी मेगजी
१ शा.	लीलाधर मेगराज
१ शा.	मुरजी पुंजा

रु.	नाम
१ शा.	मालसी हरधोर
१ शा.	हीरजी खीमजी
१ शा.	लीलाधर आसपार
१ शा.	देवशी हरपार
१ शा.	मेगजी वसाइआ
१ शा.	खीमजी हंसराज
१ शा.	पुनशी आसपन
(ए) कच्छ-नांगलपुर.	
३० शा.	देवशी मारुण
३० शा.	उकेका मुरजी

रु. नाम.

२४ शा. कानजी वेखजी

२४ शा. गेला चीमा

२४ शा. नथु कानजी

१७ वाइ देवकुवाइ

१२ शा. करमशी चोथा

१२ शा. अरजण खीअशी

१२ शा. रामजी शारग

१२ शा. शोजु शारग

१२ शा. देवजी मुरजी

१२ शा. गोवर हंसराज

रु. नाम.

१२ शा. खेतु हंसराज

१२ शा. कुरपार गोसर

१२ शा. रवजी माणक

१२ शा. नेणशी सोजु

१२ शा. चांपशी माडण

१२ शा. कानजी पदमशी

१२ शा. लधा पासु

६ वाइ जगइवाइ

६ शा. आणंद मुरा

६ वाइ मांकवाइ

रु. नाम.

६ वाइ पुंजीवाइ

६ शा. वेरशी वागा

६ शा. रवजी वेरशी

(१०) कच्छ-चांचनाइ.

२५ शा. तेजा चीमा

(११) कछ-कोकाय.

१७ शा. पटु पांचारीआ

६ शा. माखशी गेला

६ शा. हीरजी कोरशी

६ शा. मोणशी मुरग

नाम.	रु.
१ शा. मेगण गेला	१
२ शा ठाकरशी राजदेमेरी	२
२ शा. वेलजी शोदे	२
१ शा. नणशी नागशी	१
१ शा. रतनशी परवत	१
१ शा. सवजी ठाकरशी	१
१ शा. दामजी हेमराज	१
१ शा. जाणजी खीमा	१
१ शा. नागशी जेठा	१
१ शा. सवजी नागशी	१

नाम.	रु.
१ शा. वेलजी मुरजी	१
१ शा. सवजी लधा	१
१ शा. हीरजी नागशी	१
(१६) कछ-ठापुरा	
६ शा. हरपार देवजी	६
२ शा. खीमजी मेगराज	२
(१७) कछ-रापर गढवाली	
६ शा. उदेशी कुरशी	६
६ शा. पाशवीरं खीअशी	६
६ शा. नेणशी कुरशी	६

नाम.	रु.
६ शेट आणंदजी लखमशी	६
२ शा. तेजपार शीवशी	२
२ शा. वेलजी नागशी	२
२ शा. करमशी रामजी	२
२ शा. टोकरशी जाणजी	२
२ शा. चारमल भोजराज	२
२ शा. माणक देवजी	२
१ शा. रागवजी देवजी	१
(१८) कछ-सांधाण.	
२ शा. तेजपार करमण	२

रु. नाम.

- १ शा. कल्याणजी जीवराज
१ शा. मुरजी त्रीकम
१ शा. वेलजी खीअराज
१ शा. खीअराज पांचारीआ
१ शा. देवजी जगशी
१ शा. पासु नागशी
(१५) कह नलीआ.
६ शा. मेगजी मारुण
६ शा. लावजी ग्वीमजी
६ शा. उकेडा खीमजी

रु. नाम.

- ६ शा. देवजी पुनशी
६ शा. लावजी शामजी
६ शा. देवजी शोजपार
६ शा. मावशी देवराज
६ शा. सामजी लावजी
६ शा. वेलजी पसाइआ
६ शा. देवजी हीरजी
६ शा. वेरसी माणक
६ शा. लखमशी वीरधोर
६ शा. खीमजी जवेर

रु. नाम.

- २ शा. हीरजी लावजी
२ शा. चारमल जेतशी
२ शा. हीरजी जगशी
२ शा. खीपराज भाणजी
२ शा. वेलजी खीमजी
२ शा. हीरजी लीलाधर
२ शा. खीअराज नरपार
२ शा. देवजी हंसराज
२ शा. सोजपार खीअराज
२ शा. मंगोजर खीअराज

रु.	नाम.
६	शा. लाधा मुरजी
३	शा. नारमल आशमल
३	शा. देवजी आशु
	(१२) कछ-तेरा.
११	शेठ रतनशी हीरजी
१२	शा. भीमजी खीमजी
	(१३) कछ-मंजल.
१२	शा. खेतशी वसाइआ
	(१४) कछ-कोठारा.
१०	शा. हीरजी वेलजी

रु.	नाम.
६	शा. देवजी मुरजी
६	शा. खीअशी गोविंदजी
६	शा. उकेमा वीरजी
३	शा. नीअशी परबत
६	शा. सवजी जेठा
३	शा. खीअशी जेठा
२	शा. मुरजी पाशु
२	शा. रामइआ आशमल
२	शा. वीरपार दामजी
२	शा. मुरजी वीशर

रु.	नाम.
२	शा. खीलाधर लखमशी
२	शा. पांचुभाइ तेजशी
२	शा. उमरशी उकेडा
२	शा. जेठाभाइ धारशी
२	शा. हेमराज लखमशी
२	शा. मोशा हरपार
२	शा. टोकरशी वीरजी
२	शा. पीतांबर देवजी
२	शा. करमशी नथु
१	शा. जेठाभाइ पुंजा

रु. नाम.

- १ शा. कल्याणजी जीवराज
१ शा. मुरजी त्रीकम
१ शा. वेल्जजी खीअराज
१ शा. खीअराज पांचारीआ
१ शा. देवजी जगशी
१ शा. पासु नागशी
(१५) कह नलीआ.
६ शा. मेगजी मानण
६ शा. लावजी ग्वीमजी
६ शा. उकेडा खीमजी

रु. नाम.

- ६ शा. देवजी पुनशी
६ शा. लावजी शाामजी
६ शा. देवजी शोजपार
६ शा. मावशी देवराज
६ शा. सामजी लावजी
६ शा. वेल्जजी पसाइआ
६ शा. देवजी हीरजी
६ शा. वेरसी माणक
६ शा. लखमशी वीरधोर
६ शा. खीमजी जवेर

रु. नाम.

- २ शा. हीरजी लावजी
२ शा. नारमल जेतशी
२ शा. हीरजी जगशी
२ शा. खीयराज भाणजी
२ शा. वेल्जजी खीमजी
२ शा. हीरजी लीवाधर
२ शा. खीअराज नरपार
२ शा. देवजी हंसराज
२ शा. सोजपार खीअराज
२ शा. गंगाजर खीअराज

रु.	नाम.
२ शा.	मेगण गेला
२ शा	ठाकरशी राजदेमेरी
२ शा.	वेलजी शोदे
१ शा.	मणशी नागशी
१ शा.	रतनशी परवत
१ शा.	सवजी ठाकरशी
१ शा.	दामजी हेमराज
१ शा.	जाणजी खीमा
१ शा.	नागशी जेठा
१ शा.	सवजी नागशी

रु.	नाम.
१ शा.	वेलजी मुरजी
१ शा.	लवजी लधा
१ शा.	हीरजी नागशी
(१६) कछ-ठाडुरा	
६ शा.	हरपार देवजी
२ शा.	खीमजी मेगराज
(१७) कछ-रापर गढवाली	
६ शा.	उदेशी कुरशी
६ शा.	पाशवीर खीअशी
६ शा.	नेणशी कुरशी

रु.	नाम.
६ शीठ	आणंदजी लखमशी
२ शा.	तेजपार शीवशी
२ शा.	वेलजी नागशी
२ शा.	करमशी रामजी
२ शा.	टोकरशी जाणजी
२ शा.	जारमल भोजराज
२ शा.	माणक देवजी
१ शा.	रागवजी देवजी
(१८) कछ-सांधाण.	
२ शा.	तेजपार करमण

रु. नाम.
(१९) कछ-नानी सींघोडी.
२ झा. शामजी पुनशी
२ झा. पदमशी देवजी
१ झा. लावजी शोदे

रु. नाम.
१ झा. रागवजी भीअशी
(२०) कछ-वांगीआ.
१ झा. जितशी नरशी

रु. नाम.
(२१) कछ-सायरा.
१ झा. रागवजी थोअण
१ झा. लीजाधर मणशी

॥ इति श्रीआदिनाथजीनो रास समाप्त ॥

B.L.-17

BHAVAN'S LIBRARY

BOMBAY-400 007.

N.B.—This book is issued only for one week till _____
This book should be returned within a fortnight
from the date last marked below :

Date	Date	Date
------	------	------

13 SEP 1997

25 FEB

Bharatiya Vidya Bhavan's Granthagar

BOOK CARD

Call No 21.2/E.81/92685 Title

Author

Date of issue	Borrower's No	Date of issue	Borrower's No
---------------	---------------	---------------	---------------

25 FEB 1983

B. Jayant Kothari (ed)
Gyanash Sahitya Parishad
(Ahmedabad)

23 SEP 1997

61